

איליאדה

מאת הומרוס

תורגם מיוונית עתיקה מאת שאול טשרניחובסקי

תעש האנדרטה מנחשת קדומים

אשר בה צר מירון, וחצוצרות יון

הריעו באיים כבוד לאפולון,

כבוד לבחיר בניו, ראשון במשורריו,

מושיבי האולימפ המון אלים נאים,

שתום-עינים זה חוזה עולם-יפעה

לא ראתה עד כה כמהו עין רואה,

האיש אשר יצק מלים כמנגינה

מכסף-רננות, מכתיר עלי-דפנה

לעד לא יבלון, אשר קרא הומר.

(ש. טשרניחובסקי: "אני – לי משלי אין כלום...")

שיר ראשון: המגפה/ המשיטמה

שירי, בת-האֵלֵהִים, חֲרוֹן אֶף אֶכִּילֶס בֶּן-פִּלֶס,

אֶף הָאֵבֶדוֹן, שֶׁהֵמִיט מִתְּלָאוֹת בְּלִי-קֶץ עַל-אֲכִיִּים,

רְבוֹת נִפְשׁוֹת עֲצוּמוֹת הִשְׁלִיךְ אֶל-יַרְכְּתִי הַדָּס,

נִפְשׁוֹת גְּבוּרִים, וְאוֹתָם נָתַן טָרֶף לְכָל־בָּיִם

אֶף לְצִפּוֹר כָּל-כָּנָף - עֲצָתוֹ שֶׁל-יָאוֹס הִיא קָמָה-5

לְמֶן-הַיּוֹם בּוֹ רִאשׁוֹנָה הִתְפָּרְדּוּ בְּמַרִּיבָה בֶּן-אֶטֶרֶס

שְׁלִיט עוֹצֵר בָּעָם - וְאֶכִּילֶס הַגְּבוּר הַנִּהְדָּר.

מִי מִבְּנֵי-הָאֱלֹהִים, מִי שֶׁלַח מְדַנִּים בֵּינֵיהֶם?

בָּנָם שֶׁל-לֵטוֹ וְשֶׁל-יָבֶס. בְּשֹׁגֶם אָפוּ חֲרָה בַּמֶּלֶךְ

שֶׁלַח מַגָּפָה רָעָה בְּצָבָא, וּלְאֲמִים נִגְזְרוּ, 10

יען כי-חלל בן-אטֶרס את-כבודו של-כְּרִיסס הפֶּהן,
 אֲשֶׁר אֵתָא אֶל-סְפִינוֹת בְּנֵי-הָאֲכִיִּים הַמְהִירוֹת
 לַפְדּוֹת אֶת-בֵּתוֹ וְהִבִּיא הַכֶּפֶר מְרַב לֹא-יִסְפֹּר,
 עֲמוּ כָלִיל-דִּפְנִים שֶׁל-פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן הַמְרַחֵק-לִפְגַּע
 תְּלוּי עַל-שֶׁרְבִיט הַזֶּהָב, וַיַּחַל אֶת-פָּנָיו כָּל-הָאֲכִיִּים, 15
 אוֹלֵם מִכָּלֵם אֶת-בָּנָיו שֶׁל-אֶטֶרס הָרוֹדִים בְּעַמִּים:
 "בָּנָיו שֶׁל-אֶטֶרס וְכָל-יֵתֶר אֲכִיִּים עֲדוּיֵי-הַמַּצָּחוֹת!
 יִתְּנוּ לָכֶם הָאֱלֹהִים הַיּוֹשְׁבִים בְּהִיכְלֵי אוֹלִימְפּוֹס
 וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת-עֵיר פְּרִיאֲמוֹס וּבְשָׁלוֹם תִּשׁוּבוּ!
 אַךְ אֶת-הַיִּלְדָּה הַיְקָרָה הַשִּׁיבּו-לִי, קַחוּ אֶת-הַכֶּפֶר, 20
 וְרֹאוּ אֶת-פָּנָיו-בְּנוֹ שֶׁל-זֶבֶס, אֶת אֶפּוֹלוֹן הַמְרַחֵק-לִפְגַּע!"
 כָּל-הָאֲכִיִּים פָּה-אֶחָד נֹאוֹתוֹ לְדַבְּרוֹ אִזּוֹ וְאָמְרוּ
 לְהֵדֵר פָּנָיו אוֹתוֹ הַפֶּהן, לְקַחַת הַכֶּפֶר הַנֶּהְדָּר;
 אוֹלֵם בְּעֵינָיו בֶּן-אֶטֶרס, הוּא אֲגַמְמֶנוֹן, לֹא מָצָאוּ
 דַּבְּרָיו חֵן, וַיִּשְׁלַחֵהוּ בְּחֶרֶף וַיַּדְבֵּר לוֹ קִשּׁוֹת: 25
 "זִקֵּן, אֶל-אוֹסִיף לְפָגְשְׁךָ פֶּה אֶצֶל הַסְפִּינוֹת הַגְּדוֹלוֹת!
 אֶל-תִּתְמַהֲמַה עֲתָה וְשִׁנִּית אֶל-תִּשׁוּב וְתִבּוֹא,
 כִּי לֹא יוֹעִילְךָ אִזִּי גַם הַשֶּׁרְבִיט וְכָלִיל הָאֵלֶּה!
 וְאוֹתָהּ לֹא אֲשַׁלַּח לַחֲפָשִׁי, עַד-אִם-תִּבּוֹאָנָה הַזִּקְנָה
 שָׁם בְּבִיתָנוּ בְּאַרְגוֹס הַרְחֵק מֵאַרְצָה הָאֲבוֹת. 30
 תִּהְיֶה סוֹבֶבֶת אֶת-נוֹל-הָאֲרִיגָה וְתִשָּׁכַב בְּחִיקִי.
 לָךְ-לָךְ, אֶל-תִּרְעִימֶנִּי, לְמַעַן תִּשׁוּב בְּשָׁלוֹם".
 כָּכָה דִּבֶּר; וַנִּבְהֵל הַזִּקֵּן וְשָׁמַע בְּקוֹלוֹ.
 דוּמָם הָלַךְ הָלֹז עַל-שֹׁפֶת-הַיָּם רַב-הֶרְעֵשׁ.
 אָפֶס כְּשֶׁהָלַךְ וַרְחֵק הִתְפַּלֵּל הַזִּקֵּן וַיַּעֲתֵר 35
 לְפִיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן הַמוֹשֵׁל בֶּן-לִטוֹ יַפֶּת-הַתִּלְתָּלִים:
 "שְׁמַעָה תְּפִלָּתִי, הַסּוֹכֵךְ בְּקִשְׁת-הַכֶּסֶף עַל-כְּרִיסָה,
 שׁוֹמֵר אֶת-קִלְעוֹ הַקְדוּשָׁה וּמוֹשֵׁל בְּגִבּוֹרָה בְּטַנְדוּס,
 נוֹרָא בְּסִמְנָתִי, אִם-פַּעַם סָפַנְתִּי לָךְ הִיכַל חֲמָדָה,

אם-הִקְרַבְתִּי לְךָ פֶּעַם עוֹלָה שׁוֹקִים דְּשָׁנוֹת, 40

שׁוֹקֵי פָרִים וְעִזִּים, בָּא-מֵלֵא כִּיּוֹם שְׁאֵלְתִּי:

נָלָם בְּחֻצֶיךָ אֶת-נִקְמַת דְּמַעֵי מִבְּנֵי-הַדְּנָאִים."

כָּכָה הִתְפַּלֵּל לְאֵל, וַיַּעֲתֶר לוֹ פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן.

יָרַד מִרְמוֹת אוֹלִימְפוֹס וּבִלְבוֹ חֲמָתוֹ נִתְקַת,

קִשְׁתוֹ עַל-כֶּתֶפוֹ וְאַשְׁפָּתוֹ הִסְגוּרָה עַל-כָּל-עֶבְרִיָּה. 45

צִלְצִלוּ חֲצִיו עַל-כֶּתֶפוֹ בְּצַעֲדוֹ בְּחֶרוֹן אָפוֹ;

הֵלֶךְ, וְהָיָה מִרְאֵהוּ כְּמִרְאֵה לַיִל-הַצִּלְמָנוֹת.

יָשָׁב מִנֶּגֶד לְסַפִּינוֹת וְאֶת-חֲצוֹ יָרָה בַּמַּחֲנֶה;

צִלְצוֹל בִּלְהוֹת הַתְּמַלֵּט מִקִּשְׁתֵּי הַכֶּסֶף הַדְּרוּכָה.

תַּחֲלָה הִכָּה בַּפְּרָדִים, בְּכָל־בָּיִם מִהִירֵי-רַגְלִים, 50

אַחֵר נִגַּף גַּם-אוֹתָם בְּחֲצוֹ, חֵץ טְעוֹן-צֶעַר;

פָּגַע בָּהֶם, וְלֹא-כָבוּ הַשְׂרָפוֹת שְׁשׂוּרְפוֹ לַיְמִיתִים.

תִּשְׁעָה יָמִים הִתְעוֹפְפוּ חֲצֵי אֱלֹהֵי בַּמַּחֲנֶה,

וּבַעֲשִׂירֵי – וַיִּקְהֵל אֲכִילָס הָעַם לְמוֹעֶצָה.

נִטְעָה בִּלְבוֹ הָרָה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת הָעֶצָה, 55

יַעֲזֹן כִּי-לִבָּהּ כָּאֵב בִּרְאוּתָהּ בְּמוֹת הַדְּנָאִים.

אֵךְ כְּשֶׁנִּקְבְּצוּ, בָּאוּ וַעֲמָדוֹ הַמוֹנִים הַמוֹנִים

קָם בְּקֶרְבָּם אֲכִילָס מִהִיר-הַרְגָּלִים וַיֹּאמֶר:

"עֲתָה, בֶּן אֶטְרֶס, אֲדַמָּה עֲלִינוּ שׁוֹב לְתַעֲוֹת בַּיָּמִים,

לְשׁוֹב עַל-עֲקֻבוֹתֵינוּ, אִם-אֵךְ נִמְלֵט מִמֶּנֶת, 60

יַעֲזֹן מִלְחָמָה וְדָבָר אוֹכְלִים בְּצִבָּא הָאֲכִיִּים.

אָבֵל הִכָּה נִשְׁאֵל בְּאַחַד הָרוּאִים אוֹ בִכְהֵן,

וְאוּלֵי בְּפוֹתֵר חִלּוּמוֹת, כִּי גַם הַחֲלוֹם מֵאֵת יָאוּס,

וַיִּגִּיד לָנוּ, עַל-מָה כֹּה-חָרָה אֵף פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן.

הַבְּגָלֵל נָדָר לֹא-שָׁלַם, אוֹ יֶאֱנֹף בְּדָבָר הַקְּטוּמָּה, 65

וּבִהְרִיחוֹ מֵרִיחַ עֶשֶׂן טִלְאִים וְעִזִּים תְּמִימוֹת

יֹאאִיל וְנִסִּיר מִמֶּנּוּ אוֹתָהּ הִרְעָה הַגְּדוֹלָה."

כָּכָה דִּבֶּר וַיֵּשֶׁב עַל-מְקוֹמוֹ. וַיָּקָם בְּתוֹכָם

קִלְכֶּס בֶּן-תִּסְטֹר הַמְנַחֵשׁ, הַטּוֹב שֶׁבַּמְנַחֲשִׁים בְּצַפְרִים,

הוא אֲשֶׁר יָדַע מָה-הֵנָּה, מָה-הִיָּה וְכָל אֲשֶׁר-יִהְיֶה, 70

וְהוא אֲשֶׁר נָהַג עַד-אֶלְיוֹן הַסְּפִינוֹת שֶׁל-הָאֲכִיִּים

בְּרוּחַ הַנְּבוּאָה, אֲשֶׁר אֶצֶל לוֹ פִּיבוֹס-אִפּוּלוֹן;

דִּבֶּר בְּהִשְׁכֵּל וּבִינָה וַיִּשָּׂא אֶמְרָיו וַיֹּאמֶר:

"הוּא, אֲכִילֶס, יָדִיד-זָבֹס! הֲלֹא תִצְוֶנִי לְהַגִּיד,

לְמָה אֲנִי אִפּוּלוֹן הַשְּׁלִיט הַמֶּרְחִיק-לִפְגַּע? 75

הַנְּנִי מַגִּיד לָךְ, וְאוּלָם הַשְּׁבַע לִי אֶתָּה

לְעֹמֵד לִימִינִי בְּחַפֵּץ לְבַבְךָ, בְּדַבָּרִים וְזִרְוֹעַ;

יַעַן יִרְאֵתִי, פֶּן-יִקְצֹף גָּבֶר מוֹשֵׁל בְּזִרְוֹעַ

בְּכָל-הָאֲרָגָאִים וּבִקְוֹלוֹ יִשְׁמְעוּ בְּנֵי-הָאֲכִיִּים.

יַעַן מָאֵד עָצַם הַמֶּלֶךְ בְּאַנְפּוֹ בְּגָבֶר דָּל מָנוּ; 80

וְהִיָּה כִּי-יַעְצֹר בְּקִצְפוֹ בּוֹ-בִיּוֹם, יִסְתִּיר חֲמַתּוֹ

עַד לְאַחֲרִית הַיָּמִים וַיִּטֹּר, עַד שְׁיִנְקֶם

יִשְׁמַר בְּלִבּוֹ עֲבָרָתּוֹ. הֲרֵהֶר, הֲתִהְיֶה מִגִּנִּי?"

הַשִּׁיב אֶמְרָיו אֲכִילֶס מְהִיר-הַרְגָּלִים וַיַּעַן:

"רַק חֲזַק וְהִגַּד אֶת-אוֹת הָאֱלֹהִים יָדְעָתָּ; 85

יַעַן, קִלְכֶּס, נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפּוּלוֹן יָדִידוֹ-שֶׁל-זֵאוּס,

אֲשֶׁר-אֵלָיו תִּתְּפַלֵּל בְּגִלּוֹתְךָ אוֹת אֵל לְדִנָּאִים:

כָּל-עוֹד אֶתְהַלֵּךְ בְּחַיִּים וְעֵינֵי תִתְּזִינָה פָּנֵי אָרֶץ,

יָדוֹ יָד קָשָׁה לֹא יִשְׁלַח בְּךָ עַל-הַסְּפִינוֹת הַגְּדוֹלוֹת

אִישׁ מִכָּל-הַדִּנָּאִים, וְלוֹ-גַם אֲגַמְמֶנּוּן בַּעֲצָמוֹ, 90

אֲשֶׁר יִתְיַמֵּר פֹּה לֵאמֹר, כִּי הוּא הַטּוֹב בְּאֲכִיִּים".

חֲזַק לִבּוֹ, וַיַּעַן הָרוּאָה הַתָּמִים וַיֹּאמֶר:

"אִפּוֹ חָרָה וְלֹא בָשָׁל הַקְּטוּמָבָה אוֹ גִּדֵּר,

אֶפֶס בְּגִלָּל הִפְהִו, שְׁהִלְבִּין אֶת-פָּנָיו בֶּן-אֶטְרֶס,

אֲשֶׁר לֹא שָׁלַח אֶת-בֵּיתוֹ לְחַפְשִׁי וְלֹא לָקַח הַפָּפִיר. 95

לִכֹּן הִמִּיט הַמֶּרְחִיק-לִפְגַּע מִתְּלֹאוֹת וְעוֹד יוֹסִיף.

וְאוֹתָהּ הִרְעָה הַגְּדוֹלָה לֹא יָסִיר מֵעַל הַדִּנָּאִים

עד-אם-השיבו לאביה הנערה עליזת-העין
 חנם אין-כסף, ונהגו הקטומבה הקדושה
 עירה כריסה; נכפר את-פניו ואולי ירצנו". 100
 ככה דבר וישב על-מקומו. ויקם בקרבם
 אז אגמגנון בן-אטרס הגבור הרודה-ברבים;
 קצרף מאד ולבבו נמלא עברתו השחורה,
 עיניו תלהטנה נוראות ודמותן דמות אש מתלקחת.
 תחלה הביט בקלכס בשנאה אימה ויאמר: 105
 "חזיה הרעות! גם-פעם הן לא נבאת לי טובות!
 תמיד תחוש עתידות אך רעות ולבך בן ידוע,
 טובות לי לא נבאת מעולם וגם לא פעלת.
 הנה גם-עתה תגיד דבר-אלים בקהל-הדנאים
 לאמר: לכן ממית תלאות עליהם המרחיק-לפגע, 110
 עקב אשר-מאנתי לקחת כפר בת-כריסס,
 פדיון נהדר מאד, - וגם נפשי בה-חשקה להיותה
 עמי בביתי, ואותה אבכר על-פני קליטימנסטרה,
 אשת געורי כדת, כי אינה נופלת ממנה
 גם בקומתה ודמותה, בתבונה ומלאכת כפים. 115
 אפס אני אשלקנה, אם-אמנם בן טוב וכן יאה;
 טוב לי ואראה את-עמי נושע, מראות באבדנו!
 אולם חושו וברו לי תשורה אחרת, ולא אחר
 לבדי מכל-הארגאים המשואת, וכן לא יעשה;
 אתם כלכם הרואים, הלא תשורתי הלכה". 120
 השיב אמריו אכילס מהיר-הרגלים ויען:
 "הוי בן-אטרס המהלל, הגדול באוהבי כצע!
 אי-מזה אשקר לך יתנו אכזים נדיבי-הלכב?
 אין לנו אוצרות הכלל גערמים לרב ונדעם,
 בלתי הבזה בזונו ושלל כל-הערים חלקנו, 125
 גם לא-יאה, כי ישוב העם ניאספם מחדש.

אולם אותה תנה עתה לאל, ואנו אכילים
 נרבה לך ונוסיפה פי-שלשה וארבעה, כשיתן
 זבס אבינו ונתן את-טרויה הבצורה למשגב".
 השיב אמריו ויען לו אגממנון השליט: 130
 "ואם-גם גברת, אכילס הנמשל-לאלים, אל-תאמר
 לסב אותי בכחש או לפתותני בדברים!
 אולי רצית, כי-אתה יהי לך אשפר – ואנכי
 נפשי תחסר, גם תפקד, כי-אשלח מפני הנערה?
 אבל יתנו לי בני-האכילים הנדיבים התשווה, 135
 אשר-תבחר-בה נפשי, וערך תמורתה כערפה.
 אבל אם-לא יתנו הם, אנכי לי אבר בעצמי;
 אשפר הכבוד שלך, של-אִיס או של-אודיסס
 אקח ואשא; ויקצה האיש אשר-אליו אסורה.
 אפס על-אדות הדבר עוד נשוב נדבר; אך עתה 140
 הבה נסיע אננה שחורה בים האלהי,
 נזעיק עליה שיטים ונטען את-ההקטומבה,
 נוריד בה את-בת-כריסס, הנערה יפת-הלחיים,
 נפקיד עליה נשיא, איש מן-היועצים עצה,
 אִיס או אידומנס או האלהי אודיסס. 145
 ואולי אותך, בן-פילס, הגבר האים בגברים,
 למען תכפר את-פני המרחיק-לפגע בזבח".
 הביט בזעם אכילס מהיר-הרגלים ויען:
 "אוי-לי, איש נאפד חצפה, גבר רוזף אך-בצע!
 איכה ישמע בקולך איש מן-האכילים ברצון 150
 לפשט בגדוד או-לתגר בגבורה מלחמה בצרים?
 הן לא ירדתי בגלל הטרויים מנופפי-הרמח
 לתגר פה קרבות, ויען לא עשו לי רעה מימי,
 כי מעולם לא גזלו בקרי שלי או את-סוסי,
 גם לא השחיתו תנובותי בפתיה שמנת-הקרקע, 155

אֶרֶץ וְנָה בְּנֵי-אָדָם, כִּי הָרִים מְצִלִּים וּגְבָהִים

רַבִּים נִמְתָּחִים בֵּינֵינוּ, וְגַם זֶה-הֵימָּה רַב-הָרָעָשׁ;

בָּאֵנוּ לְמַעַן הָנָה לְהִיטִיב עִמָּךְ, רַב-חֲצָפָה,

לְנִקְמָה נִקְמָה מִנְּלֹאִים וְנִקְמָתְךָ אֵתָהּ, עֵיוֹן-כָּלֵב,

נִקְמָה בְּטְרוּיִים; אַךְ אֵתָהּ לֹא תִשִּׁים אֶל זֹאת לֵב, לֹא תַעֲרִיךְ 160

יֵתֶר עַל-כֵּן עוֹד תֵּאָמַר, כִּי בַעֲצָמְךָ תִּגְזֹל אֲשַׁכְּרִי,

עָלֶיךָ הָרֵבָה עֲמַלְתִּי, וְנִתְּנָה לִי בְּנֵי-הָאֲכֵיִים.

לְעוֹלָם אֵין אֲשַׁכֵּר לִי נִתָּן שִׁיעָרְךָ לְאֲשַׁכְּרֶךָ, בְּהִתְרִיב

חֵיל הָאֲכֵיִים מְצוּדָה רַבַּת-עִם בְּאֶרֶץ הַטְּרוּיִים;

אוּלָם בְּתִשׁוּאוֹת הִקְרַב אֲזַרְעִי שְׁלִי עוֹשֶׂה חֵיל 165

יֵתֶר מִכָּל, אַךְ כָּבוֹא עַת לְחַלֵּק הַשָּׁלָל, חֲלָקְךָ

עוֹלָה וְעוֹלָה עַל-חֲלָקִי, וְעַם-תִּשְׁוִירָה דָּלָה בְּיָדִי

שָׁב אֲנִי אֶל-הַסְּפִינוֹת, יָגַע עֲמַל הַמִּלְחָמָה.

עֲתָה אֲשׁוּב אֶת-פְּתִיחָהּ, כִּי-אֶכֶן טוֹב יוֹתֵר וְנֹאֶה

לְשׁוּב הַבִּיתָהּ בְּסְפִינוֹת כְּפוּפוֹת מִשְׁכַּת פֶּה אֵתְךָ 170

מִנְּאֶץ וּלְהִרְבּוֹת לְךָ עֹשֶׂר וְטוֹב עַל-עֲשָׂרְךָ".

עָנָה לוֹ אֲגַמְמָנוֹן הָרוֹדֶה-בַּגְּבָרִים וַיֹּאמֶר:

"בֶּרַח-לְךָ, אִם-נִפְשָׁךְ תִּרְצֶה, וְאוּלָם אֲנִכִּי לֹא אֶפְצֹר

בְּךָ, כִּי תִשְׁאָר בְּגִלְלִי: כִּי יֵשׁ עוֹד רַבִּים עִמָּדִי

לְתֵת לִי כָבוֹד, וְעַל-כֵּלָם יֵאָסֶה חֲכָם-הַמּוֹעֲצוֹת. 175

וְאֵתָהּ שָׁנוּא נִפְשִׁי מִכָּל-הַמְּלָכִים מִזֶּרְעוֹ שָׁל-יֵאָסֶה,

יַעַן לְעוֹלָם אֶהְבֶּתָּ מְדֻנִּים וְקָרַב וּמִלְחָמָה.

כִּי אִם-חֲזָקָתָהּ מְאֹד – אַךְ אֶחָד הָאֱלֹהִים חֲנֻנְךָ.

שׁוּב אֶל-בֵּיתְךָ עִם-סְפִינוֹתֶיךָ וְעַם-מִרְעִיךָ,

מִשָּׁל עַל-הַמֶּרְמִידוֹנִים, מֶה-לִּי וְלָךְ כִּי-אֲדַאֲגָה 180

לְבִי לֹא אֲשִׁים לְקַצָּפְךָ; אוּלָם בְּךָ אֲנִי מִתְרַה:

יַעַן לֹקַח מִמֶּנִּי אֶפּוֹלֹן אֶת-כְּרִיסְאִידָה,

אוֹתָהּ אֲמַנֵּם אֲשַׁלַּח בְּסְפִינָה שְׁלִי עִם-עַמִּיתִי, -

אֶפֶס תִּשְׁוִירְתְּךָ לִי אֶקַּח, בֵּת-בְּרִיִּסס יִפֹּת-הַלְחָיִים,

בַּעֲצָמֵי אָבוֹא אֶהְלֵךְ, לְמַעַן תִּנָּכַח וְתִדַּע, 185

כִּמְהָ עֲצָמָתִי מִמֶּךָ, וַיִּירָאוּ גַם הָאֲחֵרִים

לְעָרֹךְ אֵלַי וּלְהַדְמוֹת וּלְהַעֲזֹ בִּי אֶת-פְּנֵיהֶם".

כָּכָה סָח; וּבֶן-פֶּלֶס כְּעַס מְאֹד, וּבִלְבָּבוֹ

אָשֶׁר-בְּחֻזּוֹ הִשְׁעִיר שְׂתִים עֲצוֹת נִלְחָמוֹ:

אִם יִנָּתֵק מֵעַל יָרְכּוֹ הַחֶרֶב הַחֲדָה, 190

יִפְיץ אֶת-כָּל-הַנְּאֻסִּים וַיִּקַּח אֶת-נַפְשׁ בֶּן-אֶטְרִס,

אוֹ שִׁיכְבֹּשׁ אֶת-כַּעֲסוֹ הַגָּדוֹל וַיַּעֲצֹר בְּרוּחוֹ.

עוֹד הוּא נוֹעֵץ בְּלִבּוֹ וְנִמְלֵךְ בְּכַלְיוֹתָיו, וְשׁוֹלֵף

חֶרְבּוֹ הַגָּדוֹלָה מִנְדָּנָה, וּפְלִס-אֶתְנֶה יוֹרֶדֶת

מִן-הַרְקִיעַ, כִּי הָרָה לְבַנְת-הַזְּרוּעוֹת שְׁלַחְתָּהּ, 195

יַעַן אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶהְבֶּה, וְלִבָּהּ דָּאֵב לְשְׁנֵיהֶם.

עֲמָדָה מֵאַחֹר וְתֹאחֲזִי בְּצִיצִיּוֹת רֹאשׁוֹ הַזֶּהָבִי,

נִגְלָתָה אַךְ-לוֹ לְבַדּוֹ, וַיִּתֵּר הָעַם לֹא רָאוּהָ.

תָּמָה אָכִיל וַיִּלְפַּת, וַיַּהֲפֹךְ פָּנָיו וּפִתְאֹם

הִפִּיר פָּנָיו פְּלִס-אֶתְנֶה; עֵינֶיהָ אֵימּוֹת נוֹצְצוֹ. 200

נִשְׂאָ אֶמְרָתוֹ אֵלֶיהָ, וַיִּדְבֵּר אֶת-אֶמְרֵי-הַכֶּנֶף:

"לָמָּה חֲרַדְתְּ אֵלַי, בֵּת-זֵאוּס תּוֹפֵשׁ הָאֵיגִיס?

אִין-זֹאת כִּי-לִרְאוֹת אֶת זֶדוֹן-לֵב אֲגַמְמֶנוֹן בֶּן-אֶטְרִס?

אֶפֶס לָךְ דְּבַר אֲגִידָה, וּבֹא מִבְּטַחֲנִי הַדְּבַר:

זֶדוֹנוֹ יִהְיֶה בְּעוֹכְרִיו, וּבִנְפֹשׁוֹ יִכְפְּרוּ לְאַלְתֵּר". 205

עָנְתָה הָאֵלָה אֶתְנֶה כְּחֻלַּת-הָעֵין וְתֹאמַר:

"הִנֵּה בָאתִי לְשַׁכֵּךְ חֲמַתְךָ כִּי-תִשְׁמַע בְּקוֹלִי,

מִן-הַשָּׁמַיִם שְׁלַחְתָּנִי הָרָה לְבַנְת-הַזְּרוּעוֹת,

יַעַן אֶת-שְׁנֵיכֶם אֶהְבֶּה, וְלִבָּהּ דּוֹאֵב לְשְׁנֵיכֶם.

חֲדָלָה-לָךְ מִן-הָרִיב וְאַל-תִּשְׁלַח יָדְךָ לְחֶרֶב. 210

חֲרַף תִּחְרַפְּנוּ בַּדְּבָרִים קָשִׁים, וַיְהִי אֲשֶׁר יִהְיֶה!

יַעַן זֹאת לָךְ אֲגִידָה, וּבֹא הַדְּבַר וְכֹן יִהְיֶה:

הִמָּה יָבוֹאוּ לְכַפֵּר פָּנֶיךָ בְּאַשְׁכֹּר כִּי-שָׁלְשָׁה

עֶקֶב הָעֲלֹבוֹן הַזֶּה; כָּבֵשׁ עֲצָמָךְ, שְׁמַע בְּקוֹלִנוּ".

הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ אֲכִילֵס מִהִיר-הַרְגָלִים וַיַּעַן: 215

"אֵכֹן, הָאֱלֹהִים, הֵן יֵשׁ וַיֵּשׁ לְשִׁמְעַע בְּקוֹלְכֹן,

אִף-כִּי חֲמַתִּי בּוֹעֶרֶת בְּלִבִּי – כִּי כֵן טוֹב וַיֵּאָה:

כָּל-הַשּׁוֹמֵעַ בְּקוֹל אֱלֹהִים, לוֹ יַעֲתֵרוּ בְּרָצוֹן".

עָנָה וַעֲצַר אֶת-כַּפּוֹ הַקֹּשֶׁה עַל-נֹצֵב הַכֶּסֶף,

הַשִּׁיב אֶת-חֲרָפוֹ הַגְּדוֹלָה לְנִדְנָה, כִּי שְׁמַע לְמַצּוֹת 220

פִּלֵּס-אֶתְנָה; וְהִיא לְמָרוֹם הָאוֹלִימְפוֹס נִחְפָּזָה,

לְמַשְׁכְּנוֹת זֵאוֹס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס וְאֶל-יֵתֶר הָאֱלֹהִים.

אוֹלָם בֶּן-פִּלֵּס שׁוֹב פָּתַח בְּדִבְרֵי גְדוּפִים וַיַּחֲרֶף

אֶת-אֲגַמְמֶנוֹן בֶּן-אַטְרִס וְלֹא עָמַד מִקִּצְפוֹ, לֹא חָדַל:

"סוֹבֵא-הַיָּיִן, שְׁעִינוּ עֵין-כָּלֵב וְלִבּוֹ לֵב-צָבִיָּה! 225

אֲשֶׁר לֹא-נוֹעַז בְּנִפְשׁוֹ מֵעוֹלָם לְצִאֵת עִם-עַמּוֹ

לְעָרֶךְ מִלְחָמָה, לְהַחֲלִיץ, לְשִׁבְתָּ בְּמֵאָרֶב עִם-טוֹבִי

בְּנֵי-הָאֲכִיִּים, כִּי נֹרָא הַדָּבָר בְּעֵינֶיךָ כַּמֶּנֶת.

יֹתֵר טוֹב בְּעֵינֶיךָ לְגִזֹּל אֲשֶׁפָּרִים בְּמַחֲנֶה

חֵיל-הָאֲכִיִּים הַגְּדוֹל מִגָּבֶר מְדַבֵּר כְּנִגְדֶּךָ; 230

מֶלֶךְ אוֹכֵל-עַמּוֹ, הַמּוֹשֵׁל בְּעַם-בְּנֵי-כְלִיעֵל!

לִילֵא-כֵן כִּי-אִזּוֹת פַּעַם אַחֲרוֹנָה, בֶּן-אַטְרִס.

אוֹלָם זֹאת לָךְ אֲגִיד וְשִׁבּוּעָה חֲמוּרָה נִשְׁבַּעְתִּי

בְּשִׁרְבִיט הַמְּלָכִים הַלֵּז, אֲשֶׁר לֹא-יֹסִיף וְהִעָלָה

עָלִים וְדָלִיּוֹת, כִּי נָטַשׁ זֶה-כַּמָּה אֶת-גִּזְעוֹ בְּהָרִים 235

וְשׁוֹב אֶת-שָׁרָשָׁיו לֹא-יָךְ, כִּי פָצְלָה הַנְּחֻשֶׁת עַל-סִבִּיבּוֹ

עָלִים וְקִלְפָּה, וַעֲתָה יֵאָחֲזוּהוּ בִידֵיהֶם כָּל-שׁוֹפְטֵי

הָאֲכִיִּים, שֶׁהֵמָּה הַנוֹצְרִים מִשְׁפָּטֵי זֵאוֹס;

הִנֵּה נִשְׁבַּעְתִּי לָךְ – וְהִיתָה זֹו שְׁבּוּעָה חֲמוּרָה:

עוֹד יָבוֹא יוֹם, וְעַל-אֲכִילֵס יִתְגַּעְעֻהוּ בְּנֵי-הָאֲכִיִּים 240

כָּלָם כְּכֶלֶם – וְאֵתָה, אִף אִם-תִּצְטָעֶר, לֹא תוֹעִיל,

כַּאֲשֶׁר יִפְלוּ רַבִּים מִיָּדָיו שֶׁל-הַקָּטוֹר הַקִּטְלָן,

תִּרְבֶּה תִּצְטַעַר בְּנִפְשֶׁךָ, תִּקְצֹף עַל-עֲצֻמְךָ אֹתָהּ,

יַעַן חִלַּלְתָּ אֶת-כְּבוֹד הַגִּבּוֹר בְּבָנֶי-הָאֲכִיזִים".

כָּכָה הִבִּיעַ בֶּן-פִּלֶס, וַיִּשְׁלַךְ לְאַרְצָה הַשְּׂרָבִיט, 245

עָשׂוּי מִסְמָרוֹת זָהָב עַל-סָבִיבָיו, וַיֵּשֶׁב עַל-מְקוֹמוֹ;

וְאֶגְמָמֶנוֹן בֶּן-אַטְרֶס גַּם-הוּא עוֹמֵד בְּקִצְפוֹ. וַיָּקָם

בְּתוֹכָם נִסְטוֹר הַנּוֹאֵם, דִּבְרָן יָפָה-קוֹל מִפִּילוֹס,

דִּבְרָיו מִתְקוֹ מְדַבֵּשׁ וּלְשׁוֹנוֹ נֹפֶת נוֹטָפֶת.

שְׁנַיִם דּוֹרוֹת מְדַבְּרִים שְׁפֹת-אָדָם זֶה כָּכָר מִתּוֹ עָלָיו, 250

אֱלֹהִי שֶׁגִּדְלוֹ לְפָנַיִם אֹתוֹ יַחַד וְנוֹלְדוֹ

בְּאַרְצָה פִּילוֹס הַבְּרוּכָה, וְהָיָה אִזּוֹ מוֹשֵׁל בְּדוֹר שְׁלִישִׁי.

דָּבָר בְּהִשְׁכַּל וְדַעַת וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר:

"אוֹי-לִי, מַה-גִּדְלָה הַשּׁוֹאֵה שְׁבָאָה עַל-אֲדִמַּת אֲכִיָּה!

עֹתָה מַה-יַּעֲלֹז פְּרִיאֲמוֹס, יִשִּׁישׁוּ צִאֲצָאִי פְּרִיאֲמוֹס, 255

יִגִּיל מְאֹד לֵב כָּל-יִתְרַת הַטְּרוּיִים לְשִׁמְעַת הַבְּשׂוֹרָה,

אֵיךְ אֹתָם נִצִּים כִּיּוֹם, מְרִיבִים אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ,

אֹתָם רֵאשִׁי דְּנָאִים, רֵאשׁוֹנִים בְּקֶרֶב וּבְמוֹעֶצָה.

אֲבָל שְׁמָעוּ בְּקוֹלִי, כִּי שְׁנִיכֶם צְעִירִים מִמֶּנִּי.

הָיָה לִי שִׁיחַ וְשִׁיג עִם-אִישִׁים עוֹלָיִם עֲלִיכֶם 260

לְפָנַי זְמַן וְעֵדֵנִים, וְגַם הִמָּה לֹא-הָיוּ לִי בָזִים.

יַעַן כִּי-לֹא רָאִיתִי וְלֹא אָשׁוּב עוֹד לְרֵאוֹת לְעוֹלָם

אִישִׁים כְּמוֹ פִּירִיתוֹאוֹס וּדְרִיאַס רוֹעֵה-הַעֲמִים,

קִינִס וְאַפְסִדְיוֹס וְהָאִישׁ פּוֹלִיפֶם הָאֱלֹהִי,

תִּסַּס בְּנוֹ שֶׁל-אֵינֶס, הַנִּמְשָׁל לְבָנִי-הָאֱלֹמֶת. 265

הָיוּ הֵם הַעֲצוּמִים בְּכָל-בְּנֵי הָאָדָם בְּאַרְצָה;

הֵם הַעֲצוּמִים בְּדוֹר וְאֵךְ בַּעֲצוּמִים נִלְחָמוּ,

בְּשׁוֹכְנֵי הַהָר הַקְּנֻטִּבְרִים, הַשְּׁמִידוֹם בַּגְּבוּרָה אֲיָמָה.

אֹתָם אֲנִי הִתְהַלֵּכְתִּי בְּבוֹאִי אֲלֵיהֶם מִפִּילוֹס,

אֲרָץ רְחוֹקָה מְאֹד, - כִּי הִמָּה בַּעֲצָמָם קָרְאוּנִי; 270

בֵּינָם נִלְחַמְתִּי אֲנִי לְבִדִּי; אֵין אִישׁ שִׁילָחַם

אתם מאלה החיים כיום על-פני האדמה.
והמה התעצו אתי והיו שומעים בקולי.
שמעו בקולי גם-אתם, כי אכן יקרה משמעת.
275 אתה, ואם-כי גברת, אל-תקח ממנו הנערה,
יהיה-לו- אשכר-הכבוד, לו נתנו בני-האכזבים;
ואתה, בן-פילס, אל-תאמר להתקוטט במלך והעז
פנים בו, כי מעולם לא נחל כבוד ככבודו
מלך תופש-השרביט, וזבס לו חלק התהלה.
280 אכן פתך גדול, ואמך הורתך בת-אלים;
אפס הוא עולה עליך, ויען הוא מושל ברבים.
אנא, בן אטרוס, כבש את-תמתך, אני-הוא המחלה
פה את-פניך, וחדלה מזעם את-אכילס, והוא משגב
לכל-האכזבים בקרב ותשואות מלחמה אימה".
השיב אמרו אזי אגממנון השליט ויען: 285
"אכן, הישיש, נכונים דבריך כל-אשר-דברת.
אפס הגבר הלז משתוקק להתנשא על-הפל,
רוצה הוא להיות לנגיד לכל ולמצנה על-הפל,
לפקד מצותיו לכל-איש; סבורני, שאין לו שומע.
290 ואם-תופש-רמח עשוהו האלים ההנים לנצח,
המפני-זה גם-הרשוהו להיות מחרף ומגדף?"
נכנס לתוך דבריו אכילס האיש האלהי ויען:
"אכן גבר לא-יצלח ואיש רך-לב יכנוני,
אלו לעולם שמעתי בקולך לכל-אשר-תאמר;
295 צו לאחרים וישמעו, אך לי אל-תצנה לעולם;
יען כי, מבטחני, לא אוסיף לשמע בקולך.
אפס זאת אגיד לך, ושמרת בלבך את-דברי:
ידי אנכי לא אשלח ולא אלחם בגלל אותה נערה
גם-בך גם-באחר, כי אתם נתתם – ולקחתם;
אולם מכל-אשר-אתי בספינה השוחרת המהירה 300

דָּבָר אֶל-תֹּאמַר לְקַחְתָּ וְלִשְׁאֵת – וְאַנִּי לֹא רָצִיתִי.

אָבֵל נֹס-נָא, לְמַעַן יִדְעוּ וְרָאוּ גַם-יִתְרָם

דְּמַךְ הַשְּׁחֹר הַנֶּגֶר כְּרָגַע עַל-גִּבִּי הַכִּידוֹן".

כָּכָה רַבּוֹ הַשָּׁנִים בְּדַבְרֵי חֲרָפוֹת וּנְאֻצָּה;

קָמוּ וּפְטָרוּ הַקֹּהֵל, אֲשֶׁר-עַל-יַד צִי הָאֲכִיִּים. 305

פָּנָה בֶן-פִּלֵּס לְאַהֲלֹו וְלִסְפִּינֹות שְׁוֹת-הַצִּלְעוֹת,

אֹתוֹ בָּנוּ שָׁל-מִנִּיטִיוֹס וְיִתֵּר כָּל-רָעִיו עֲמִיתָיו.

אָפֶס בֶּן-אֲטָרֶס הִסִּיעַ בָּיָם הָאֱלֹהִי אֲנִיָּה

מִהִירָה וּבַחֲר בַּעֲשָׂרִים שָׁנִים וַיִּטְעַן עָלֶיהָ

הַקִּטְמוּמָבָה לָאֵל, וְאֵת-בֵּיתוֹ הַנָּאנָה שָׁל-כָּרִיסֶס 310

הוֹשִׁיב בַּסְּפִינָה, וְלִרְאֵשׁ לָהּ אוֹדִיסֶס הָאִישׁ רַב-הַעֲצָה.

הִמָּה עָלוּ בַּסְּפִינָה, הַפְּלִיגוּ בְּנִתִיבָה הַרְטָבָה;

אֵךְ אֲגַמְמוֹנוֹן בֶּן-אֲטָרֶס צִנָּה לָעָם כִּי יִתְחַטָּאוּ.

וְהִמָּה הִתְחַטָּאוּ, הַשְּׁלִיכוּ בָיָם כָּל-רַבָּבִים וּכְתָמִים,

זָבְחוּ הַקִּטְמוּמָבוֹת הַתְּמִימוֹת לְפִיבוֹס-אֶפּוֹלוֹן- 315

פָּרִים בְּנֵי-בָקָר וְעִזִּים עַל-שֹׁפֶת-הַיָּם זֶה-הַשָּׁמַם;

עָלָה רֵיחַ הַדָּשָׁן שְׁמִימָה מִתֵּמֶר בַּעֲשָׂן.

כָּכָה הָיוּ אֵז טְרוֹדִים בַּמַּחֲנֶה; אֵךְ אֲגַמְמוֹנוֹן

טָרַם שָׁכַח הַמְּרִיבָה וְאִיוִּמָיו שָׁלוֹ עַל-אֲכִילֶס.

נִשְׂא אִמְרָתוֹ לְטַלְתָּבוֹס וּלְאַבְּרָבִטֶס וַיֹּאמֶר- 320

הִמָּה הָיוּ פְּרוֹזִיו, נִעְרָיו מִשְׁרָתָיו הַזְּרִיזִים:

"שָׂאוּ אֶת-רַגְלֵיכֶם וּלְכוּ אֶל-אַהֲלֵ אֲכִילֶס בֶּן-פִּלֵּס;

תַּפְּשׂוּ בִידָה וְהוֹלִיכוּ בֵּת-בְּרִיסֶס יִפֹּת הַלְחָזִים;

אֵךְ אִם-יִמָּאֵן לְתַתָּה, וּבֹאתִי לְקַחְתָּה בַּעֲצָמִי,

אָבוֹא וְרַב הָעָם אִתִּי, וְהוֹרַע לוֹ יוֹתֵר הַדָּבָר". 325

כָּכָה דָּבָר וַיִּשְׁלַחֶם, וַיֵּצֵא דָבָר-מוֹשֵׁל מִלְּפָנָיו.

וְהִמָּה הָלְכוּ בְּלִי-חֲמֻדָּה עַל-שֹׁפֶת-הַיָּם זֶה-הַכָּבוֹל,

קָרְבוּ עַד-אַהֲלֵי צָבָא הַמְּרִמִּידוֹנִים וְהַסְּפִינֹות.

שָׁם מַצְאוּהוּ, וְהוּא יוֹשֵׁב אֶצֶל הָאֱהֵל וְהַסְּפִינָה

שְׁחֹרֶת הַפְתָּלִים; וְלֹא שָׁמַח לְקִרְאָתָם אֲכִילָס כִּי-רָאָם. 330

הָמָּה יִרְאִים מִפָּנָיו, וְאֵימַת הַמֶּלֶךְ עָלֵיהֶם,

עָמְדוּ תַּחְתֵּיהֶם לֹא דָּבְרוּ דָּבָר וּמָאוּם לֹא שָׁאָלוּ;

אוֹלָם הוּא הִבִּין הַגִּיגָם, וַיֵּשֶׂא אִמְרָתוֹ וַיֹּאמֶר:

"שְׁלוֹם תְּבוֹאוּ, פְּרוֹזוֹת, שְׁלִיחֵיו שֶׁל-זֶאֱוִס וְאָדָם!

קִרְבוּ אֵלַי, כִּי לֹא-אַתֶּם חֲטָאתֶם לִי, אֲךָ אֲגַמְּגֹנוֹן, 335

אֲשֶׁר שָׁלַחְכֶם עַל-דָּבָר בֵּת-בְּרִיֶסס, הַנֶּעֱרָה הַנָּאוֹה.

אֲנִי, פֶּטְרוֹקְלוֹס, זֶרַע-זָבִס, הוֹצִיאָה הַנֶּעֱרָה הַנָּה,

תָּנָה לָהֶם וַיִּלְכֻּדָהּ; אֲךָ הָמָּה יִהְיוּ לִי עַדִּי

לִפְנֵי הָאֱלֹהִים הַנִּצָּחִים וְלִפְנֵי בְנֵי-אָדָם בְּנֵי-תְמוּתָה,

לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַהוּא, זֶה קִשָּׁה-הַלֵּב, פֶּשִׁיץ־טָרְכוֹ 340

בְּיוֹם מִן-הַיָּמִים שׁוֹב לִי לְהִסִּיר הַרְעָה הַמְּבִישָׁה

מִנִּי יִתֵּר הָעָם! כִּי-אֲכֹן בְּשִׁגְעוֹנוֹ יִתְהוֹלֵל

אֵינֹה רוֹאֶה מֶה-לִּפְנִים וּמֶה-לְאַחֹר, לְמַעַן

יִלְחַמוּ בְנֵי-הָאֲכִיִּים עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת לְבִטָּח."

כָּכָה סָח; וּפֶטְרוֹקְלוֹס שָׁמַע בְּקוֹל רֵעֵו הַיָּקָר, 345

הוֹצִיא מִיָּד מִן-הָאֲהֵל בֵּת-בְּרִיֶסס וּפֶת-הַלְחָיִים,

נִתְּנָה לָהֶם לְהוֹלִיכָהּ, וַשְּׁבוּ אֶל-צֵי הָאֲכִיִּים.

הִלָּכָה הָאִשָּׁה עִמָּהֶם, אֲךָ בְּלִי-חֲמֻדָּה. וְאֲכִילָס

רָחַק מִרְעֵיו עֲמִיתָיו, יָשָׁב וְשָׁפַךְ דַּמְעוֹתָיו

אֲצֵל שֹׁפֶת יָם-הַשִּׁיבָּה, מִסֶּתֶּפֶל בְּמִרְחָק הָעֵכוֹר; 350

פָּרִשׁ אֶת-כַּפָּיו, הִתְפַּלֵּל וַיַּעֲתֵר לְאִמּוֹ הַיָּקָרָה:

"אֱמִי, הוֹאִיל וְאַתָּה יִלְדִתְנִי קֶצֶר-יָמִים בְּאֶרֶץ,

הֵן יִחַנְנִי לְמַצָּעַר כְּבוֹד הַשׁוֹכֵן בְּאוֹלִימְפוֹס,

זָבִס הַמִּרְעִים בְּמִרוֹמִים, וְעַתָּה חֲשָׁכֹו מִמֶּנִּי.

יַעַן כִּי אֲגַמְּגֹנוֹן בֶּן-אֶטְרִס הַשְּׁלִיט עַל-רַבִּים 355

חָלַל אֶת-כְּבוֹדִי, כִּי לָקַח תְּשׁוּרָתִי, גְּזֻלָּה לְמַעַנִּי."

כָּכָה דִּבֶּר בְּדַמְעוֹת; וַתִּשְׁמַע הוֹרָתוֹ הַגְּבִירָה

בְּשִׁבְתָּהּ בַּמְּצוּלוֹת הַיָּם עַל-יַד אֲבִיהָ הַיָּשִׁישׁ,

מִהֶרָה עֲלֶתָה כְּעֵין עַב-עֶרְפֵּל מִתּוֹךְ יָם-הַשִּׁיבָה,
יִשָּׁבָה מִנֶּגֶד לְבָנָה הַבּוֹכָה מִתְמוּגָג בְּדַמְעוֹת, 360
לְטָפָה אוֹתוֹ בְּכַפָּה, וַתֵּשֶׂא אֶת-קוֹלָהּ וַתֹּאמֶר:
"יִלְדִי, לָמָּה-זֶּה תִּבְכֶּה? מַה-יִּגּוֹן יִקְנֹן בְּלִבָּךְ?
הִגַּד, אֵל-תַּעֲלֶם דָּבָר בְּחִבָּךְ, וְנִדַּע גַּם-שְׁנֵינוּ".
נֶאֱנַח קוֹשֶׁה אֲכִילִס מִהִיר-הָרְגָלִים וַיֹּאמֶר:
"אֲבָל יָדַעְתָּ, שְׁלֵמָה אֶסְפֵּר לָךְ, וְאַתָּה כָּל יוֹדַעְתָּ? 365
אֲנִי עָלִינוּ עַל-תִּבִּי, הִיא בִּירַת אֶאֱטִיוֹן הַקְדוּשָׁה,
אוֹתָהּ הִחֲרַבְנוּ, נִהַגְנוּ אֶת-כָּל-הַמְּלָכוֹת וְהַשָּׁלָל.
חָלְקוּ הַבָּיָה בְּאֻמוֹנָה בְּנֵי-הָאֲכִיִּים בֵּינֵיהֶם,
עֲלֶתָה בְּחֶלֶק בֶּן-אֶטֶרֶס בֶּת-כָּרִיסִס יַפֶּת-הַלְחִיִּים.
אֶפֶס כָּרִיסִס הִפְתָּן לְאֶפּוֹלוֹן הַמֶּרְחִיק-לִפְגָּע 370
בָּא אֶל-צִי הָאֲכִיִּים לְבוּשֵׁי-שְׂרָיוֹנוֹת-הַנְּחָשֶׁת
לְפָדוֹת אֶת-בֶּתוֹ מִשִּׁבְיָהּ, וְאַתָּה הִכְפָּר הַעֲצוֹם –
כָּלִיל דָּפְנִים שֶׁל-פִּיבוֹס-אֶפּוֹלוֹן הַמֶּרְחִיק-לִפְגָּע
תְּלוּי עַל-שִׁרְבִיט הַזָּהָב – וַיִּפְצֹר בְּכָל-הָאֲכִיִּים,
וַיּוֹתֵר מִכָּלם בְּבָנָיו שֶׁל-אֶטֶרֶס הַגְּבִירִים לְעַמִּים. 375
יֵתֵר כָּל-הָאֲכִיִּים נִאֲוָתוּ לְדַבְּרֵי וְאָמְרוּ
לְהֵדָר פָּנֵי אוֹתוֹ הַכֹּהֵן, לְקַחַת הַכֶּפֶר הַנִּהְדָּר;
אוּלָם בְּעֵינֵי בֶן-אֶטֶרֶס, הוּא אֲגַמְמָנוֹן, לֹא מִצָּאוּ
דַּבְּרֵי חֵן וַיִּשְׁלַחֻהוּ בְּחֶרֶף וַיַּדְּבֵר לוֹ קָשׁוֹת.
קִצֵּף הַזֶּקֶן וַיִּשָּׁב וַיַּעֲתֵר לְפִיבוֹס-אֶפּוֹלוֹן. 380
שָׁמַע הָאֵל וַיַּעֲתֵר לְזֶקֶן, כִּי מָאֵד הוּא אֶהְבּוּ,
שִׁלַּח בְּבִנֵי-הָאֲרֻגָאִים אֶת-חֲצִי כְלִיוָנוּ – וְהַעֲמִים
כָּלוּ הַמּוֹנִים הַמּוֹנִים, וְחֲצִי הָאֵל שָׁם מִתְעוֹפְפִים
בְּכָל-הַמַּחֲנֶה הַגָּדוֹל שֶׁל-הָאֲכִיִּים. אֵךְ חוּזָה
מִיִּטִּיב לְדַעַת גְּלָה הָאוֹת שֶׁל-הַמֶּרְחִיק-לְקַלֵּעַ. 385
תִּכְרֹף יַעֲצָתִי לְכַפֵּר פָּנֵי אֵל-זֶה, אֲנֹכִי הִרְאֵשׁוֹן;
חֲרָה אַף בָּנוּ שֶׁל-אֶטֶרֶס, חֵשׁ וְהִתְרוּמָם מִמְּקוֹמוֹ,

הֵלֵךְ אִימִים עָלַי, וְעַתָּה בִצַּע אִמְרוֹתַי.

אוֹתָהּ מְסִיעִים כָּעֵת אֲכִיִּים עֲלִיזֵי-הָעֵין

עִירָה כְּרִיסָה בְּסָפִינָה, וּבִגְדָם מְנַחָה לְמוֹשֵׁל; 390

אוּלָם עַתָּה בָּאוּ לְאַהֲלֵי כְרוּזוֹת וְהוֹלִיכוּ

אֶתָם אֶת-בֵּתוֹ שֶׁל-בְּרִיֶסֶס, שֶׁנִּתְּנוּ לִי הָאֲכִיִּים.

אוּלָם אַתָּה, אִם-יֵשׁ לֵאלֹהֵי יָדְךָ, לִבְנֶךָ-זֶה הוֹשִׁיעִי:

הֵרָה אוֹלִימְפּוֹס עָלַי וְחָלִי פָנַי זָבָס, אִם-אֵךְ לְבוֹ

בְּאַחַד הַיָּמִים שֶׁמִּחַת בְּאַמְרֵי-פִיךָ אוֹ בְּמַעֲשֶׂה. 395

יַעַן כְּמָה פְּעָמִים שֶׁמַּעַתִּי בְּהִכְלוֹ שֶׁל-אָבִי

אֲשֶׁר תִּתְּהֵלֵלִי לֵאמֹר: לְבִדְךָ מִכָּל-בְּנֵי-הָאֱלֹהִים

אֶת הַסִּירוֹת חֲרָפָה רָעָה מַעַל פָּנַי כּוֹנֵס-הָעֵבִים,

כִּפְאֲשֶׁר רָצוּ כָל-יֵתֶר שׁוֹכְנֵי אוֹלִימְפּוֹס לְאַסְרוֹ:

הִרָה וּפּוֹסִידָאוֹן, גַּם פִּלֶס-אַתְנָה הָאֵלָה. 400

אֲזִי קָרַבְתִּי אֵלָיו אַתָּה, הָאֵלָה, פִּתְחַת לְמוֹסְרִי,

חֲשֵׁת לְקִרְאָה אֶל-הָאוֹלִימְפּוֹס אֶת-בַּעַל מֵאֵת הַיָּדִים,

שֶׁמוֹ בְּרִיאֲרָאוֹס בְּפִי אֱלֹהִים, אֶפֶס כָּל-בְּנֵי הָאָדָם

אֵיגִיוֹן יִכְנוּהוּ –וְהוּא עוֹלָה עַל-אֲבִיו בְּכַחוֹ;

יֵשֶׁב-לוֹ אֶצֶל בֶּן-קְרוֹנוֹס, מִתְגָּאָה בְּשֶׁמוֹ וּתְהִלָּתוֹ; 405

נִבְעַתוּ בְּנֵי-הָאֱלֹהִים וַיִּמְשְׁכוּ יָדָם מֵאַסְרוֹ.

הַזְכֵּר תִּזְכִּירִי-לוֹ זֹאת, שְׁבִי אֶצֶל וְחִבְקִי אֶת-בְּרַכְיִי,

אוֹלִי יוֹאִיל לַעֲמֹד הַפַּעַם לִימִין אֲנָשֵׁי טְרוּיָה

וְאֶת-הָאֲכִיִּים יִגְרֹשׁ לָהֶם עַד-אַחֲרֵי הַסְּפִינוֹת,

וְאוֹיֵב מִכָּה בָהֶם, וַיִּשְׁמְחוּ כָלָם בְּמִלְכָּם. 410

וַיִּכְיֹר אֲזִי אֶגְמָמֶנוֹן בֶּן-אַטְרֶס הַשְּׁלִיט בְּרַבִּים

חֲטָאוֹ, כִּי חָלַל אֶת-כְּבוֹד הַטּוֹב שֶׁבְּבְנֵי-הָאֲכִיִּים".

שֶׁפָּכָה תִּשְׁטִיס דְּמָעִיָּה, לוֹ אִמְרִיָּה הַשִּׁיבָה:

"יִלְדִי, אָבוֹי-לִי, וְלָמָּה-זֶה יִלְדִּיתִיךָ לְאֶסוֹן?

וְאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת אֵין-בְּכִי אֵין-צָעַר, 415

יַעַן יִמְיָךְ מַעֲשִׂים, וְחַיִּים לֹא-תִרְבֶּה בְּגִזְרָה!

אתה קצר-ימים וגם שבע-רגז מכל-בני-האדם –

הנה לאסון ושד ולדתך בהיכל אביך.

אפס אעלה באולימפוס הנקפה-ש'לג לדבר

דברי באזניו של-זאוס השש-לקראת-רעם, אם-ישמע. 420

ואתה שבה-לך עם-האניות הממהרות לשוט,

קצר על-אכיים והמנע כליל מבוא במלחמה.

זאוס ירד אך-אתמול לאוקינוס אל-האיתיופים

תמימי הדרך לזבחם, וכל-בני-האלים לויהו;

אולם ביום השנים-עשר ישוב אל-הר האולימפוס, 425

אז גם-אעלה ואבוא אל-היכל-נחשתו של-זאוס,

ברקיו אחבק בתחנה, תקנתי, כי לי גם-יעתר."

פכה הביעה, נסתלקה ואותו שמה עזבה,

זועם בלבו על-אודות האשה נאפדת-החמודות

אשר-גזלו ממנו בכת על-פרחו. ואודיסס 430

הפליג לכריסה, ואתו הקטומבה הקדושה.

אולם פבואם בנמל העמק מרבה-התהומות,

קפלו הנסים ושמום בתוך האניה השחורה,

חשו ובעבות האניה הורידו את-תרגה

לתוך בית-קבול התרן; חתרו במשויטים למבוא, 435

מן-האניה השליכו את-אבני העגן וקשרו

את-הקבלים ועלו בחוף הים רב-הרעש,

העלו הקטומבה לאפולון המרחיק-לפגע;

ירדה גם כריסאידה מתוך האניה המהירה.

נהגה אודיסס האיש רב-הדעת עד המזבח, 440

מסרה בידי אביה הקביב ויען ויאמר:

"כריסס, שלחני פה אגממנון הגביר-לאנשים

להביא לך את-הבת ואת-הקטומבה הקדושה

לפיבוס לכפר על-בני-הדנאים ולפיס המושל,

אשר השליח צער רב-נאקות בעם הארגאים". 445

בְּכָה הַבִּיעַ וּמָסָרָה לִידֵּיו; וַיַּחַד וַיִּקְבֹּל
בְּתוֹ הַיִּקְרָה. וְהֵם הִזְדָּרוּ הַעֲמִידוּ בִּסְדֵּר
חֲטָאת הַחֲמָדָה לֹאֵל סָבִיב לְמִזְבֵּחַ יָפֶה-בְּנִין,
אַחֵר רָחֲצוּ כַּפֵּיהֶם, חָפְנוּ וָזָרוּ שְׁעוֹרִים.
פָּרַשׁ כְּרִיסָס אֶת-כַּפָּיו וַיַּפְּלֵל בְּקוֹל רָם בְּתוֹכָם: 450
"שִׁמְעָה תִּפְלְתִּי, הַסּוֹכֵךְ בְּקֹשֶׁת-הַכֶּסֶף עַל-כְּרִיסָה,
שׁוֹמֵר אֶת-קִלְעָה הַקְּדוּשָׁה וּמוֹשֵׁל בַּגְּבוּרָה בְּטַנְדוּס!
כָּשֵׁם שְׁנַעְתַּרְתָּ-לִי פַעַם, וְאַנְכִי שׁוֹנְעֵתִי אֵלֶיךָ,
גַּם כִּבְדִּתָּנִי וַתִּגְדֹּף קֶשֶׁה אֶת-עַם הָאֲכִיִּים, -
בְּכָה תִרְצָנִי גַם-עַתָּה וּתְמַלֵּא אֶת-שְׁאֲלָתִי: 455
הֶסֶר-נָא עַתָּה מֵעַל הַדְּנָאִים אֶת-רֹעַ הַמַּאֲרָה".
בְּכָה הַתְּפִלֵּל הַשָּׁב, וַיַּעֲתֵר לוֹ פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן.
וְהֵם כָּלִוְתָם תִּפְלָתָם וּזְרוּתָם גִּרְעִינִי הַשְׁעוֹרִים,
הֵרֵם צִוָּאר הַפָּרִים, שִׁחֲטָם וְהַפְּשִׁט אֶת-עוֹרָם,
נָטְלוּ מֵהֶם אֶת-כִּרְעֵיהֶם וַיַּכְרִכוּן בַּפָּדָר בְּשָׁנִים, 460
פָּדָר מִכָּאן וּמִכָּאן, וַנִּתְחִים שָׁמוּ עָלֶיהֶן.
שָׂרְפוֹן הִזְקֹן עַל-גִּבִּי הַעֲצִים וְהִזָּה עָלֶיהֶן
יֵין נוֹצֵץ, וְעַל-יָדוֹ הִנְעָרִים עִם-חֲמֹשׁ-הַקִּלְשׁוֹנוֹת.
אוֹלָם כָּשָׁשָׂרְפוּ כִרְעֵיהֶם וְטָעְמוּ מִן-הַמַּעֲצִים,
נִתְחוּ גַם-יָתֵר הַבָּשָׂר וְשָׁמוּ הַבְּתָרִים עַל-שְׁפוּדִים, 465
צָלוּ הַבָּשָׂר בְּזִהְרֹת וְשׁוֹב הִסְרִוּהוּ אֶת-כָּלוֹ.
אָפָס אַחֵר כָּלוּתָם אֶת-מְלֹאכֶתָם וְעָרְכָם הִזְבַּח,
יָשְׁבוּ לִסְעוּדָה, וְלֹא חָסְרוּ דָּבָר בַּמִּשְׁתָּה הַמְּפָאָר.
אֵךְ אַחֵר אָכְלָם וּשְׁתוּתָם וּמִלֶּאֶם תֵּאָנוֹת רַעֲבוֹנָם,
מִלֵּאוֹ הִנְעָרִים הַמְּשָׁרְתִּים מִזְרָקֵי יֵין עַד-שְׁפוּתָם, 470
חָלְקוּ הַיֵּין לְכֻלָּם, אַף יָצְקוּ בְּכּוֹסוֹת הַנֶּסֶךְ.
כָּל-הַיּוֹם הָיוּ מִתְרַצִּים בְּנֵי-הָאֲכִיִּים לְאֶפּוֹלוֹן
בְּשִׁיר וּמִנְגִּינָה, וְשִׁירוֹת תְּהִלָּה וְתִשְׁבָּחוֹת עֲרֵבוֹת
שָׂרוּ לְמִרְחִיק-לִפְגַּע; וַיִּשְׁמַע – וַיִּגַּל לְבָבוֹ.

אָפּס פֿשענדיקע חתמה, והתשכה עלתה, 475
שָׁכְבוּ לִישׁוֹן עַל-יַד עֲבוֹת הָאֲנִיָּה הַגְּדוֹלָה.
וְאֵאוֹס יִלְיֶדֶת-הַבֶּקֶר, וְרֵדֶת-אֶצְבָּעוֹת, אַךְ-תּוֹפֵעַ,
קָמוּ הַפְּלִיגוּ אֶל-מַחְנֵה בְּנֵי-הָאֲכִיִּים הַגְּדוֹל;
רוּחַ עֲרֵבָה וְבָדָם אֶפּוֹלוֹן הַמֶּרְחִיק-לִפְגֹּעַ.
הִמָּה הַקִּימוּ הַתָּרוֹן וַיִּפְרְשׁוּ נָסִים מִלְּבִינִים; 480
בָּאָה הָרוּחַ וַתִּפַּח בְּמִפְרָשׁ בְּאֶמְצָע, וַיִּרַע
גַּל הָאֶרֶגְמָן מִסָּבִיב לַחֲרָטוֹם הַסְּפִינָה הַנִּשְׁאָת;
נִחְפְּזָה בְּדֶרֶכָה בְּגָלִים, חוֹצָה נְתִיבַת הַמַּיִם.
אָפּס פְּבוֹאֵם אֶל-מַחְנֵה בְּנֵי-הָאֲכִיִּים הַגְּדוֹל,
שָׁבוּ הִסִּיעוּ הַסְּפִינָה הַשְּׁחוּרָה אֶל־הַחֲרָבָה, 485
בְּתֶרֶף הַחוֹלָה הַגְּבוּהָה, תִּמְכּוּהָ בִּיתְדוֹת אֲרָפוֹת,
וְהִמָּה כָּלָם הִתְפַּזְּרוּ אִישׁ לִסְפִּינָתוֹ וְאֶהְלוּ.
אוֹלָם אֲכִילִס בֶּן-פִּילֵס, זָרַע-זֵאוֹס, מִהִיר-הַרְגָּלִים
יָשָׁב וְזָעַם עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַמִּמְהָרוֹת-לִשְׁוֹט;
חָדַל מִלְכָּת לְמוֹעֶצָה, שֶׁהִיא תִּפְאֶרֶת לְגִבּוֹר, 490
חָדַל מִצֵּאֵת לְמִלְחָמָה, אַךְ צָעְרוּ אוֹכַל אֶת-לְבוֹ,
נִעְצָר פֹּה וְהִתְגַּעְגַּע עַל-קוֹל עֲנוֹת קָרֵב וּמִלְחָמָה.
אָפּס פֿשענדיקע אילת השחר ביום השנים-עשר,
שָׁבוּ הָאֵלִים הַהֵנִים-לְנִצָּח אֶל-הָאוֹלִימְפוֹס;
כָּלָם צָעְדוּ יַחַד, וְזֵאוֹס בְּרֵאשׁוֹם. וְלֹא שָׁכַחָה 495
תַּטִּיִּס אֶת-מֵאֶמֶר בְּנָהּ, וַתַּעַל מִנִּבְכֵי הַמַּיִם
הַשָּׁכָם בַּבֶּקֶר אֶל-פְּנֵי הַרְקִיעַ וְאוֹלִימְפוֹס הַגְּדוֹל.
מִצָּאָה אֶת קְרוֹנִיּוֹן הַמִּבְיט-לְמֶרְחוֹק לְבִדּוֹ אֵין-זָרִים,
יָשָׁב עַל-תּוֹעֲפוֹת פִּסְגַּת אוֹלִימְפוֹס מְרֻבָּה-הָרָאשִׁים.
בָּאָה וַיִּשָּׁבָה לְפָנָיו וַתַּחֲבֹק אֶת-בְּרָכָיו בְּשִׁמְאֵלָהּ, 500
אָפּס בִּימִינָה שְׁלָה אֶל-תַּחַת סִנְטָרוֹ נִגְעָה,
שִׁפְכָה אֶת-שִׁיחָהּ בְּאֲזִנֵּי זָבָס בֶּן-קְרוֹנוֹס הַמוֹשֵׁל:
"זָבָס אֲבִינוּ, אִם-פַּעַם שִׁמַּחְתִּי אֶת-לִבְךָ בָּאֵלִים

במאמר פי או-במפעל, מלא כיום שאלתי:
אנא, כבד את-בני זה קצר-הימים באדם; 505
פי אגממנון הרודה-בגברים עתה עלבו,
נאצו, ויקח ממנו תשורתו ולעצמו גזלה.
נקם את-נקמתו אתה, זכס האולימפי העוצר,
אנא, חן את-הטרויים עצמה עד שישובו
בני-האכזיים ויהדרו את-בני ירומוהו בכבוד". 510
פכה אמרה; ולא-ענה לה זאוס כונס-העבים,
מחריש האריך שבת. ותטס חובקת את-ברכיו,
עליו התרפקה, לא-פסקה, ותשב ותאמר לו שנית:
"תן הבטחתך לא-תשקר, בראשך נענע או השב
ריקם את-פני, כי אתה אין לך לירא, ואדע 515
כמה אני נקלותי בעיניך בקהל כל-האלים".
ענה לה זאוס כונס-העבים מתוך חמה שפוכה:
"רע זה-פעלך לעורר מדנים ביני ובין הרה,
אם-תקניטני ותבוא להציק לי בדברי נאצה.
הנה ריב לה בי לעולם בסוד בני-אלמנת האלים, 520
לאמר: אני ידי תפון לעולם עם-טרויים בלחם.
אולם את רחקי עתה ממני, למען לא תראך
הרה; ואנכי אדאג, וכאו הדברים וכן יקום.
בראשי לך אנענע, למען תאמיני לי אמן:
זה-לי האות והמופת הגדול בין בני-האלמנות, 525
אשר לא-תשוב ולא-תופר לעולם עצתי, וארצה
דבר לא-יפל, אשר-לו נעניתי בראשי".
דבר קרוניון וירזם בגבות תכלת של-פלד;
נעו קנצות האמברוסיה העוטרות לקדקד המלך,
גלשו מראש חי-עולמים, וירגז אולימפוס הנשגב. 530
פכה נועצו שניהם, נפרדו; ותטס היא קפצה
מן-האולימפוס הבקיר ותחד תהומות המים,

וַיֹּאמֶר הַלֵּךְ אֶל-מַעֲוֹנוֹ, וְקִמּוּ מִפָּנָיו הָאֱלֹהִים
כָּל־מִמּוֹשְׁבוֹתֵיהֶם לִקְרֹאת אֲבֵיהֶם חֲרָדוֹ,
אִישׁ לֹא נֹעֵז מֵהֶם לַחֲכוֹת לוֹ, כָּל־חֲרָדוֹ. 535

כָּכָה לָקַח מְקוֹמוֹ עַל-כִּסְאוֹ הָרָם; אוֹלָם הָרָה
דָּבָר לֹא נִפְלָא מִמֶּנָּה, וְרָאֲתָה אוֹתָם נוֹעְצִים,
אוֹתוֹ וּבֵת זָקֵן-הַמַּיִם, תִּטְּסִים, לֵה רַגְלֵי הַכֹּסֶף.
תִּכְרֹךְ פְּנֵתָה אֶל-יְאֹסֶם בֶּן-קִרְוָנוֹס בְּדִבְרֵי הַלְעָג:
"מִי מִבְּנֵי-הָאֱלֹהִים שׁוֹב נוֹעֵץ אֶתְךָ, הוּא עָרוֹם? 540

תְּמִיד אֶהְבֶּתָּ לַהֲתִיעֵץ וְהִרְחַק מִמֶּנִּי אֲנֹכִי
דְּבָרִים לְהַחֲלִיט בִּסְתֵר, מֵעוֹלָם עוֹד לֹא-גִלִּיתָ
מַעֲרָכִי לְבָךְ גַּם-לִי, גִּזְרֶתְךָ – בְּנִפְשׁ חֲפָצָה".
הַשִּׁיב לָהּ אֶת-אֲמָרָיו אֲבִי כָל-הָאָדָם וְהָאֱלֹהִים:
"הִרָה, אֵל-תֹּאמְרֵי לְדַעַת אֶת-כָּל-אֲשֶׁר תִּהְגֶּה רוּחִי; 545

דְּבָר זֶה יִקְשֶׁה מִמֶּךָ, וְאִפֹּף כִּי אֶת אֲשֶׁת חֵיקִי.
אוֹלָם כָּל-אֲשֶׁר יָאָה לְדַעַת לְךָ, אוֹתָהּ תִּדְעִי,
אִישׁ לֹא יִקְדִּימְךָ לְדַעַת – גַּם-אֵל גַּם-אָדָם בְּאֶרֶץ;
וְכָל-אֲשֶׁר אָמַר וְאֶגְזֹר לְבִדִּי, וְאִין אֵל אַחֵר עָמִי,
אוֹתָהּ אֵל-תֹּאמְרֵי לְדַעַת וְלַחְקֹר דְּבָר וְדָבָר". 550

עֲנֵתָה-לוֹ הִרָה הַגְּבִירָה גְּדִלַת-הָעֵין וְתֹאמֶר:
"קִרְוָנוֹס, אֲדִיר-אִימָה, מִה-זֶה תִּבְעֶנָה שְׁפָתֶיךָ?
לֹא הִלְאִיתִיךָ מֵעוֹלָם, גַּם לֹא דִרְשָׁתִי חֻקֶּתִי,
אֶתָּה גּוֹזֵר, שְׁלֹאֲנֹ, כָּל-אֲשֶׁר יִישֹׁר בְּעֵינֶיךָ;
אָפֶס מֵאֵד נִפְשִׁי יִרְאֶה, כֹּן-יִפְתּוּךָ כָּל-דְּבָרִי 555
תִּטְּסִים בֵּית זָקֵן-הַיָּם, שְׁרַגְלִיָּה רַגְלִים שֶׁל-כֹּסֶף:
יַעַן כִּי-אֶצְלַךְ יִשְׁבָּה הַשֶּׁכֶם, בְּרַכִּיךָ חוֹבֶקֶת;
גַּם מִדְּמִנִּי, נַעֲנִית-לָהּ לְהִדּוֹר אֶת-בָּנָה אֶת-אֲכִילָס.
תִּבְיֵא כָלִיוֹן עַל-רַבִּים אֶצֶל אֲנִיּוֹת אֲכִיִּים".

הַשִּׁיב אֲמָרָיו לָהּ יְאֹסֶם כּוֹנֵס-הָעֵבִים וַיַּעַן: 560
"הוּא הָאִימָה, לְעוֹלָם בִּי אֶת חוֹשְׁדָת, וְאִין מִסְתֵּר

לי מנגד עיניך! אפס פעלך מאפע,

יען מלבי תרחקי, - ותגדל רעתך עוד יותר.

אכן, אם-כן הוא הדבר, אין-זה כי-יטב בעיני;

אולם את שבי-לך נדמי ושמעי בקולי ודברי, 565

ולא יועילוך כל-האלים, כל-כמה שיש באולימפוס,

בקומי ואניח עליך כפים, אי-אפשר לנצחון".

ככה סח; נבהלה הרה הגבירה גדלת-העין,

ישבה, התאפקה מחרישה ותכבש את-לבה בכת,

וכל-אליהי השמים בהיכלו של-זבס נעצבו; 570

פתח הפיסטוס, זה חרש האמן המהלל, והסביר

פנים אל-אמו היקרה, להרה לבנת-הזרועות:

"אכן, רע נמר יהי וקשה מנשא אחרית דבר,

שניכם אם-כה תהיו נצים בגלל בני-אדם בני-תמותה,

תעוררו מדנים בקרב האלים; ונעדר ענג 575

משמה היין המפאר, כי יד הרע על-העליונה.

הנה אדבר על-לב אמי, ואם-היא נבונת דבר,

תסביר פנים אל-זבס אבינו היקר; ולא יוסיף

אבי לקרא לריב ולא ישבית לנו משתנו.

הן אם-אך יישר בעיני משלח-הברקים ומגר 580

מכסאותינו כלנו, כי-הוא האדיר בינינו.

את הואילי ופני אליו בדברי ידידות,

והפך לב האולימפי, והאיר שוב פניו אלינו".

ככה מלל וקפץ, ויתקע בכף אמו היקרה

ספל קבעת-פיפיות, ויען ויאמר אליה: 585

"אמי, התאושי וסבלי, אף-על-פי שמאד מר לך,

למען לא אראה בעיני בהכותו אותך, יקרה,

כי יבצר ממני לעמד לימינך, ואם-צר לי,

יען וביען מאד קשה לעמד בפני האולימפי.

הנה כבר קרה לי פעם, ואנכי נחפז לעזרתך, 590

אֶחָז בְּרַגְלִי, טִלְטַלְנִי אֶרְצָה מִמִּפְתָּן הַקֹּדֶשׁ.
מוֹעֵף הָיִיתִי כָל-אוֹתוֹ הַיּוֹם, נָעַם-חֲמָה שׁוֹקֵעַת
נָפַל נִפְלִיתִי עַל-אַדְמַת אִי-לִמְנוֹס כָּל-עוֹד בִּי נִשְׁמָתִי;
שָׁם בְּנִפְלִי בִּי טָפְלוּ בְּחֻמְלָה אֲנָשִׁים סִנְטִיִּים".
כָּכָה אָמַר; וַחֲזִיקָה הָרָה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת, 595
אֶף מִתּוֹךְ חֵייוֹךְ קִבְּלָה בִּידָה מִיַּד בְּנָה הַסֶּפֶל.
אֲחֵר הֶלֶךְ וּמִזֵּג לְכָל-אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם,
הוֹלֵךְ וּמִיָּמִין וְדוֹלָה מִמִּזְרָק הַנֶּקֶטֶר הַמְתוֹק.
פָּרִץ צָחֹק אֲדִיר לֹא-יִחַדֵּל בֵּין הָאֱלִים הַמְאֻשָּׁרִים
לְמֶרְאֵה הַפִּיסְטוֹס בְּהִזְדָּרוֹ אָנָּה וְאָנָּה בְּאוֹלָם. 600
כָּכָה הָיוּ מְסֻבִּים כָּל-אוֹתוֹ הַיּוֹם, עַד-שִׁנְטָה
לָמוּ הַשָּׁמֶשׁ; וְלֹא חָסְרוּ דָבָר בְּמִשְׁתָּה הַמִּפְאָר:
גַּם אֶת-מַגְיָנוֹת אֶפּוֹלוֹן, שִׁנְגֵּן בְּכַנּוֹר הַנָּעִים,
גַּם אֶת-זְמִירוֹת הַמוֹזוֹת, שִׁשְׁרוּ חֲלִיפוֹת בְּקוֹל נָאָה.
אוֹלָם אֲחֵר שִׁשְׁקַע אוֹר פָּנֵי הַחֲמָה הַמִּבְרִיק, 605
הֶלְכוּ הָאֱלִים לְנוֹחַ אִישׁ אִישׁ אֶל-הֵיכַל אֶפְדָּנוּ,
אֲשֶׁר לוֹ-בְנָה הַפִּיסְטוֹס פֶּסֶחַ שְׁתֵּי רַגְלָיו הַמְהֵלֵל
וַיַּעֲשֶׂהוּ בְּתִבּוּנָה וּבְחֻכְמָה רַבָּה כּוֹנֵנָהוּ;
וְזָבַס הָאוֹלִימְפִי מִשְׁלַח-הַבְּרָקִים פָּנָה לִיצוּעוֹ,
עָלְיוּ יְנוּחַ בְּשִׁתְתָּקְפוֹ שָׁנְתוֹ הַמְתוֹקָה; שָׁם עָלָה, 610
נִרְדָּם, וַהֲרָה הַמוֹלָכָה עַל-פֶּס פֶּז שׁוֹכֶכֶת עַל-יָדוֹ.

שִׁיר יְשָׁנִי: הַחֲלוֹם / פְּרִשַׁת הָאֲנִיּוֹת

יָתֵר הָאֱלִים וְכָל-רוֹכְבֵי הָרֶקֶב הַגְּבָרִים
יָשְׁנוּ כָל-אוֹתוֹ הַלֵּילָה; יָאוֹס אֶךְ-הוּא נִדְדָה שָׁנְתוֹ,
הָיָה מְהֵרָה בְּלָבוֹ, אֵיכָה יִהְיֶה אֶת אֲכִילָס,
וְיָמִיט אֲבָדוֹן עַל-רַבִּים אֲצֵל אֲנִיּוֹת אֲכִיִּים.
הָגָה בְּלָבוֹ וּמָצָא עֵצָה זֹאת טוֹבָה בְּעֵצוֹת: 5
אֲשֶׁר יִשְׁלַח חֲלוֹם רַע לְאֶגְמָמֶנוֹן בֶּן-אֵטֶרֶס.

נִשָּׂא אֵלָיו אֶת-קֹולוֹ וַיֹּאמֶר אֶת-אִמְרֵי הַכִּנֹּף:

"רֵד-נָא, חֲלוֹם הָאֲבִדוֹן, אֶל צֵי הָאֲכִיִּים הַמְהִיר;

בּוֹא וְהִכְנֵס בְּאֶהְלוֹ שֶׁל אֲגַמְמָנוֹן בֶּן-אֶטְרִס,

הַגִּיד לוֹ דְּבָרִים נְאֻמִּים, כָּל אֲשֶׁר-אֲשִׁים בְּפִיךָ. 10

צו-לוֹ, וַיַּחֲלִץ הָעָם, הָאֲכִיִּים יְפִי-הַמַּחֲלָפוֹת,

תִּכְף מִיד, כִּי עָתָה יִלְכֹּד אֶת-קִרְיַת הַטְּרוֹיִים

רַחֲבַת-הַדְּרָכִים, כִּי אֵין עוֹד יוֹשְׁבֵי אוֹלִימְפּוֹס הַנִּצְחִים

פּוֹסְחִים עַל-שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים, וְהָרָה הַפֶּכֶה לֵב-בָּלָם

בְּתַחֲנוּנֶיהָ – וַתּוֹכַל, וְכָלָה נַחֲרָצָה עַל-טְרוֹיִים". 15

כָּכָה אָמַר, וַיֵּרֶד אֶל-הַחֲלוֹמוֹת, כִּי-שָׁמַע,

חַיֵּשׁ הַגִּיעַ לִסְפִּינוֹת הַמְהִירוֹת שֶׁל-הָאֲכִיִּים.

קָרַב עַד אֲגַמְמָנוֹן בֶּן-אֶטְרִס וּמָצְאוּ בָאֵהָל

יָשׁוּ, יַעַן כִּי-תִקְפָּה אוֹתוֹ הַשָּׁנָה הַמְּתוּקָה.

עָמַד לְמִרְאֲשׁוֹתָיו, וּפָנָיו כְּפָנָיו בְּנוֹ שֶׁל-נִלְס- 20

נְסִטוֹר, - וַאֲגַמְמָנוֹן כִּבְדָּהוּ עַל-פָּנָיו כָּל-הַזִּקְנִים,

הַפֶּךְ אֶת-פָּנָיו כְּפָנָיו וְשָׁח לוֹ הַחֲלוֹם הָאֱלֹהִי:

"יָשׁוּן אַתָּה, הוּא, בְּנוֹ שֶׁל-אֶטְרִס מְכַנִּיעַ-הַסּוֹסִים?

אֶל-כָּל-הַלִּילָה תִּנּוּמָה, אֶל-יָשׁוּן אִישׁ הַמוֹעֲצוֹת,

אֲשֶׁר-יִרְעָה לְאֲמִים, וְעָלָיו הַרְבֵּה דֹּאגוֹת! 25

מִהֵר, אֲלֵי הַט אֲזַנְךָ: מִלֹּאכּוֹ שֶׁל-זָאוֹס אֲנָכִי,

לְבוֹ מְאֹד יִכָּאֵב לְךָ, יִרְחַמְךָ, וְאִם-רַחֵק מִמֶּךָ.

פָּקֵד עָלֶיךָ, קוֹם הֵרָק אֲכִיִּים יְפִי-הַמַּחֲלָפוֹת

תִּכְף מִיד, כִּי-עָתָה תִּלְכֹּד אֶת-קִרְיַת הַטְּרוֹיִים

רַחֲבַת-הַדְּרָכִים; כִּי אֵין עוֹד יוֹשְׁבֵי אוֹלִימְפּוֹס הַנִּצְחִים 30

פּוֹסְחִים עַל-שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים, וְהָרָה הַפֶּכֶה לֵב-בָּלָם

בְּתַחֲנוּנֶיהָ – וַתּוֹכַל, וְכָלָה חֲרִץ עַל-טְרוֹיִים

זָבַס. וְשִׁמְרַת בִּלְבָד אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים, לֹא תִשְׁכַּח,

לִמְעַן תִּזְכֹּר עֵת תִּרְפָּה שְׁנַתְךָ הַמְּתוּקָה מִמֶּךָ".

כָּכָה אָמַר וַנִּסְתַּלֵּק, וְאוֹתוֹ עֲזַב מִהֲרָה 35

בָּלְבוּ דְּבָרִים, אֲשֶׁר לֹא-יָהִיוּ וְלֹא-קָמוּ לְעוֹלָם.
 יַעֲזֹן כִּי אָמַר, שְׁיִלְכֹד בּוֹ-בַּיּוֹם קִרְיַת פְּרִיאֲמוֹס,-
 שׁוֹטָה, אֲשֶׁר לֹא יָדַע, מֶה-יַּעֲזֹן זֶאֻס וַיַּעֲזֹל:
 יַעֲזֹן כִּי-אָמַר לְהַמִּיט עוֹד הַרְבֵּה אֲנָחוֹת וּתְלָאוֹת
 עַל-הַדְּנָאִים וְהַטְרוּיִים בְּסַעֲרוֹת קִרְבוֹת אֲיָמוֹת. 40
 יַעֲזֹר מִתְרַדְמָתוֹ, וְקוֹל אֱלֹהִים עוֹד עַל-סְבִיבָיו.
 יֵשֵׁב בַּמִּטָּה, הַזֶּדֶקָה וַיִּלְבֹּשׁ כְּתָנֵת רַכִּיכָה
 יָפָה, זֶה-אֵךְ תַּפּוּרָה, הַתַּעֲטִיף אֲדָרֶת גְּדוּלָּה;
 תַּחַת לְרַגְלָיו הַצָּחוֹת קָשֶׁר הַסּוּלִיּוֹת הַנָּאוֹת,
 שָׁם עַל-כְּתָפָיו הַסִּיף הַמְסַמֵּר בְּמַסְמְרוֹת כֶּסֶף; 45
 תַּפֵּשׁ הַשְּׂרָבִיט וְשָׁבָא לוֹ בִּירְשָׁה, אֲשֶׁר לֹא יָבֹל,
 הֶלֶךְ אֶל-סְפִיגוֹת אֲכִיִּים נוֹשְׂאֵי-סוּחָרֶת-נְחוּשָׁה.
 יֵאֻס אֵךְ-עֲלֶתָהּ בְּהֵר הָאוֹלִימְפּוֹס הַנֶּשֶׂא לְהַכְרִיז
 עַל-אוֹר הַיּוֹם לְזֵאֻס וּלְיִתָּר כָּל-בְּנֵי הָאֱלֹמֹת;
 וְאַגְמִמְנוֹן פֶּקֶד עַל-צְלוּלֵי-הַקּוֹל עַל-כְּרוּזָיו 50
 לְזַעֵיק אֶת-הָאֲכִיִּים יְפִי-הַמַּחְלָפוֹת לְאַסְפָּה;
 הִמָּה הַכְרִיזוּ בָּעָם, וְאַלֶּה נְחַפְזוֹ בָּאוּ.
 אֶפֶס תַּחֲלָה קָרָא הַזִּקְנִים הַנְּדִיבִים לְמוֹעֶצָה
 יֵאָצֵל סְפִינָתוֹ שֶׁל-נֶסְטוֹר הַמֶּלֶךְ הַיִּשְׂרָאֵלִי יְלִיד-פִּילוֹס.
 אוֹתָם הִקְהִיל בֶּן-אַטְרֶס וַיִּפְתַּח בְּעֶצֶה הַטּוֹבָה: 55
 "שְׁמַעוּ, יְדִידִי, חֲלוֹם אֱלֹהֵי לִי-נִגְלָה הַלִּילָה,
 בְּלִיל-הָאֲמִירוֹסִיָּה הַזֶּה, וַיִּמְרָאֵה פָּנַי נֶסְטוֹר מִרְאֵהוּ,
 תֵּאָרוּ כְּתָאֵר הַלֵּז, מֵאֵד דְּמִתָּה קוֹמָתוֹ לְקוֹמָתוֹ
 עֹמֵד לְמִרְאֲשׁוֹתַי וַיֹּאמֶר אֵלַי וְכֵה עֲנֵה:
 "יִישָׁן אַתָּה, הוּא, בְּנוֹ שֶׁל-אַטְרֶס מְכַנִּיעַ-הַסּוּסִים? 60
 אֵל-כָּל-הַלִּילָה תִּנּוּמָה, אֵל-יִישָׁן אִישׁ הַמוֹעֲצוֹת,
 אֲשֶׁר-יִרְעָה לְאֲמִים, וְעֲלָיו הַרְבֵּה דְּאָגוֹת!
 מִהֵרָה, אֵלַי הֵט אֲזַנְךָ: מִלֵּאכּוֹ שֶׁל-זֵאֻס אֲנָכִי,
 לְבוֹ מֵאֵד יִכָּאֵב לְךָ, יִרְחַמְךָ, וְאִם-רַחֵק מִמֶּךָ.

פֶקֶד עָלֶיךָ, קוֹם הָרַק אֲכִיִּים יְפִי-הַמַּחְלָפוֹת 65

תִּכְרַף מִיָּד, כִּי-עָתָה תִּלְכֹּד אֶת-קִרְיַת הַטְּרוֹיִים
רַחֲבַת-הַדְּרָכִים; כִּי אֵין עוֹד יוֹשְׁבֵי אוֹלִימְפוֹס הַנְּצָחִים

פוֹסְחִים עַל-שְׁתֵּי הַסַּעֲפִים, וְהָרָה הַפֶּכֶה לֵב-כָּל־

בְּתַחֲנוּנֶיהָ- וַתִּיכַל, וְכָלָה חֶרֶץ עַל-טְרוֹיִים

זָבֹס. וַשְּׁמֶרֶת בְּלִבָּךְ אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהִים". כֹּה אָמַר. 70

חָלַף וְהִסְתַּלַּק, וְאַנְכִי שְׁנַתִּי הַמְּתוּקָה חָלָפָה.

הִבָּה נִרְאָה, אִם-נוֹכַל לְהָרִיק אֶת-הָאֲכִיִּים.

אוֹלָם תַּחֲלֶה אֲנִסָּה אוֹתָם בְּדִבְרֵים, כַּנְּהוּג,

אֶפְקֹד עֲלֵיהֶם לְנוֹס בְּסַפִּינוֹת מִרְבוֹת-הַמִּשְׁוֹטִים;

אוֹלָם אַתָּם עֲצְרוּ בָהֶם אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בְּדִבְרֵים!" 75

כָּכָה אָמַר וַיֵּשֶׁב עַל-מְקוֹמוֹ. וַיָּקָם בְּקִרְבָּם

נְסֹטוֹר הַיִּשְׁיִשׁ הַמּוֹשֵׁל בְּפִילוֹס רַבַּת-הַחֹלּוֹת.

כָּל־כָּל אֶת-דְּבָרָיו בְּהִשְׁכָּל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וַיַּעַן:

"הוּא יְדִידִי, כָּל-מוֹשְׁלֵי אֲרָגָאִים וַיּוֹעֲצֵיהֶם!

אֵלֹו כֹּא אֶחָד הָעַם וְסִפֵּר לָנוּ חֲלוֹם זֶה, 80

כּוֹזֵב אֲמַרְתִּי לָזֶה וְעָרַף הָיִינוּ לוֹ פּוֹנִים;

אוֹלָם עָתָה נִגְלָה לְטוֹב שְׁבַבְנִי הָאֲכִאִים".

כָּכָה אָמַר וַיֵּצֵא הָרֹאשׁוֹן אֶת-הָאֲסַפָּה.

קָמוּ גַם-יֵתֶר הַמְּלָכִים, כָּל-תּוֹפְשֵׁי-הַשְּׂרָבִיט, וַנְּלוּ 85

כָּל־עַל-רֹעֶה-הַגּוֹיִים. וְהָעַמִּים נִקְבְּצִים וּבָאִים.

כָּאוֹתָם נַחֲיִלִים שָׁל-דְּבוּרִים הַיּוֹצְאִים מִנִּקְרַת הַסָּלַע,

צְפוּפּוֹת וְשׁוֹקֵקוֹת מוֹסִיפּוֹת וּבָאוֹת הַמוֹנִים הַמוֹנִים;

יֵשׁ שָׁהֵן חֲגוֹת עַל-פְּרָחֵי הָאֲבִיב כְּתַבְנִית אֲשַׁפְּלוֹת,

פֶּתָאִם אֱלֹהִים לְכֹאֵן וְאֱלֹהִים לְכֹאֵן תַּתְּפִּירָנָה - 90

כָּכָה נִהְרֹו הָלָכוּ הַשְּׁבָטִים הַמוֹנִים הַמוֹנִים,

בָּאִים מֵעַם הָאֲנִיּוֹת וּמִן-הָאֱהֱלִים לְאֶרֶץ

חֹפִי הַיָּם הַנִּשְׁאָאִים אֶל-הָאֲסַפָּה; וּבְקִרְבָּם

אוֹסָה, שְׁלִיחוֹ שָׁל-זֶאֻס, מִתְּנוּצָצָה, מְזַרְזָתָם, וְנִקְהָלוּ.

95 שֶׁאֵין שְׂאֵנָה בְּקוֹל הָאֵסֶפֶה; וְתֹאנֶק הָאֶרֶץ
 בְּשִׁבְתָּ הָעָם לְגוֹיֵיהֶם, וְהִיתָה מְהוּמָה. הִכְרִיזוּ
 תַּשְׁעָה כְּרוֹזוֹת לָעָם לְהַסּוֹתָם, וְעָמְדוּ מִלְּשֶׁאֵג,
 יְטוּ אַזְנוֹתֵם לְדִבְרֵי הַמְּלָכִים מִזֶּרְעוֹ שֶׁל-יְאֹוִס.
 אַךְ בְּדִי-עֶמֶל יָשָׁב הָעָם עַל-מְקוֹמוֹ, וּכְשִׁבְתּוֹ
 פָּסַק מִנְהֵם. אֲזַי קָם אֶגְמָמֶנוֹן הַמּוֹשִׁיל מִמְּקוֹמוֹ, 100
 כִּפּוֹ אוֹחֲזֹת בְּשֶׁרְבִיט, מַעֲשֵׂה הַפִּי־סוֹס בְּחִקְמָה.
 נָתַן אוֹתוֹ מִתְנָה לְזָבֵס בֶּן-קְרוֹנוֹס הַמּוֹשִׁיל,
 זָבֵס מְסָרוֹ לְשִׁלְיָחוֹ לְהִרְמֵס הַמֶּכָּה-אֶת-אַרְגּוֹס;
 הִרְמֵס הַמּוֹשִׁיל מְסָרוֹ לְפִלוֹפֶס בּוֹלֵם-הַסּוֹסִים,
 אוֹלֵם פִּלוֹפֶס מְסָרוֹ לְאַטְרֵס רוֹעֵה-הַגּוֹיִים; 105
 אֲטְרֵס בְּמוֹתוֹ הוֹרִישׁוּ לְתִיאֶסְטֵס הָעֹשִׂיר-בְּכִבְשִׁים,
 אַךְ תִּיאֶסְטֵס הִנְחִילוֹ לְאַגְמָמֶנוֹן לְשִׁאֲתוֹ,
 לְמֹשֶׁל עַל-אֵי הַיָּם הָרַבִּים וְעַל-אַרְגּוֹס עַל-כִּלְהָ.
 תִּמְךְ עָלָיו הַמֶּלֶךְ וַיְדַבֵּר בְּאַזְנוֹי בְּנֵי אַרְגּוֹס:
 "רַעִי עֲמִיתִי, גִּבּוֹרֵי-דִנָּאִים, מִשְׁתְּרִתּוֹ שֶׁל-אַרְס! 110
 זָבֵס בֶּן-קְרוֹנוֹס סִבְכֵנִי בְּסִכָּךְ מִתְּלֹאוֹת אֵימּוֹת:
 הוּא הָאִים הַבְּטִיחַ לִי וְגַם נִעְנַע בְּרֹאשׁוֹ,
 אֲשֶׁר אָשׁוּב לְאַחֵר קִרְקֶרְתִּי אֶת-אֱלִיּוֹן הַבְּצוּרָה:
 עֲתָה יַעֲץ עָלַי הַמֶּרְמָה הַרְעָה וְגַם צָנָה
 לְשׁוּב לְאַרְגּוֹס בְּאֵי-כְבוֹד, וְרַבִּים הַנוֹפְלִים מֵעַמִּי. 115
 הִנֵּה כֵּן טוֹב וְכֵן יָאֵה בְּעֵינָיו שֶׁל-יְאֹוִס, שֶׁמֶגֶר
 אֶרְצָה כְּמָה וְכְמָה עֲטָרוֹת שֶׁל-עָרִים וַיִּרְבֶּה
 וַיּוֹסִיף לְמַגֵּר, וּבִיעֵן הוּא שִׁגִּיא וְהוּא הִפְלִי-יָכוֹל.
 אוֹלֵם גַּם דּוֹרוֹת עוֹד בָּאִים יְבוֹשׁוּ יִכְלְמוּ לְשִׁמְעַי,
 אֲשֶׁר עִם גְּדוֹל וְעֲצוּם כְּעַם הָאֲכִיִּים שֶׁנָּא אָסֵר 120
 קָרַב וּמִלְחָמָה לָרִיק בְּגִבָּרִים מַעֲטִים מִמֶּנּוּ,
 דְּלִים, מְתִי-מִסָּפֵר, - וַאֲיֵן קֶץ, וְתִשְׁוֹעָה רְחוּקָה מִמֶּנּוּ!
 וְאֵלּוֹ כִּרְתָּנּוּ בְּרִית שְׁלוֹם כְּלָנּוּ, אֲכִיִּים וְטְרוּיִים,

וְאָמַר אֶמְרָנוּ לְהוֹצִיא בְּמִסְפָּר אֵלֶּה וְאֵלֶּה,
וְהָיוּ נִקְהָלִים הַטְּרוּיִים, כָּל-אֲשֶׁר-יֵשׁ-לוֹ כִּירִים, 125
אוּלָּם אָנוּ אֲכִיִּים מִתְּפַקְדִּים עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה,
וְלִקְחוּ כָל-סִיעָה וְסִיעָה אִישׁ טְרוּיָה, שְׂמִיזֹג לָהּ יֵינוּ, -
רַבּוֹת וְרַבּוֹת עֲשָׂרוֹת תַּחֲסִיגָה כִּיּוֹם אֶת-מִלְצָרָן.
יַעַן כֵּן רַבּוֹ, סְבוּרָנִי, בְּנֵי הָאֲכִיִּים מֵאֲנָשִׁי
טְרוּיָה הַיּוֹשְׁבִים בְּעִיר; אֵךְ בְּעַלִּי-בְרִית לָהֶם רַבִּים, 130
בָּאִים מֵעָרִים רַבּוֹת, אֲנָשִׁים תּוֹפְשֵׁי-חֲנִיתוֹת,
הֵם יִנְיאוּנִי בְּחִזְקָה מִהַפִּיק אֶת-זִמְמִי, מִקְרָקָר
מִצִּוֹת אֱלֹיוֹן הַקְּדוֹשָׁה, הָעִיר הַנּוֹשֶׁבֶת מֵאָדָם.
הִנֵּה כָּבֹד חָלְפוּ עָלֵינוּ תִּשְׁעַ שְׁנוֹת זָאוֹס הַגָּדוֹל,
רָקִבּוּ קִרְשֵׁי הַסְּפִינּוֹת, עֲבוֹתוֹת הַסְּפִינּוֹת כָּבֹד בְּלוּ; 135
הִנֵּה נָשִׁינוּ וְנִטְפָּנוּ יוֹשְׁבִים בְּאֲשֶׁר הֵם יוֹשְׁבִים
בְּתוֹךְ חֲדָרֵיהֶם, וְעֵינֵיהֶם אֵלֵינוּ תִּכְלִיגָה; וְהַדָּבָר,
אֲשֶׁר-לִמְעַנּוּ בָּאֲנוּ, אֲנַחְנוּ טָרָם הִשְׁלָמְנוּ.
הִבֵּה וְשִׁמְעוּ קוֹלִי בְּלִבְכֶּם אֵל-כָּל-אֲשֶׁר-אָמַר:
נָנוֹס בְּסְפִינּוֹתֵינוּ אֵל-אֶרֶץ הָאֲבוֹת אֶהְבֵּנוּ, 140
יַעַן לַעֲוֹלָם לֹא-נִלְכַּד אֶת-טְרוּיָה רַחֲבַת-הַדְּרָכִים".
כָּכָה אָמַר וַיַּעֲזֹר בְּקָרֵב חֲזֵם אֶת-לִבָּם,
לֵב כָּל-הָעָם, שְׁלֹא הָיָה בְּסוֹד הַמוֹעֵצָה וְלֹא יָדַע.
הִלָּכָה וְתִנַּע הָעֵדָה, כְּאֲשֶׁר נוֹעַ יְנוּעוּ
מִשְׁבְּרֵי יָם שֶׁל-אַקְרָיָה בְּרוּחַ מְזֻרְחֵי וּדְרוֹמִי, 145
אֲשֶׁר יְרִימוֹס בְּגִיחָם מַעֲנֵנִי זָאוֹס אֶבִּינוּ.
כְּאֲשֶׁר טִלְטַל וְטִלְטַל זָפִיר אֶת-הַקֶּמֶה הַרְמָה,
פֶּתָאִם יִפְרֹץ וְתִפְרֹץ וַיִּדְכָּא לְעַפָּר שְׁבָלִים,
כָּכָה טִלְטַל הַקֶּהֶל הַגָּדוֹל כָּלוּ, בְּתַרְוֵעָה
פָּרְצוּ אֵל-הָאֲנִיּוֹת, וַיַּעַל הָאֶבֶק מִתַּחַת 150
כַּפּוֹת רַגְלֵיהֶם מִתַּמָּר. וַיִּפְקְדוּ אִישׁ עַל-רֵיעָהוּ
לְתַפֵּשׁ בְּסְפִינּוֹת, לְמַעַן הִסִּיעַן בֵּינָם הָאֱלֹהִי,

פנו חריצים ותעלות; ויעל הקול לשמים,
קול המשתוקקים ביתה; הוציאו משענות הספינות.
והיו ארגאים אז שבים הביתה גם-כנגד הגזרה, 155
לילא הרה, שששאה את-קולה ותאמר לאתנה:
"אוי-לי, בת תופש-האיגיס, הבת שאין לכפש, האמנם
עתה הביתה ינוסו ארגאים, אל-ארץ אבותם
אשר אהבו, על-גב הים זה רחב-הימים?
יטשו לשם ולתהלה פה לפריאמוס ולטרויים 160
את-הלנה בת-ארגוס, אשר-בגללה פה אבדו
הרבה אכיים בטרויה, רחוקים מארץ אבותם?
מהרי אל-האכיים נושאי-שריונות-הנחשת,
עצרי בגבר וגבר במתק דברוך ומנעים
מהסיע בים האניות מקפות-המשוטים". 165
ככה אמרה. ולא סרבה אתנה כחלת-העין.
סערה טסה ביעף מרמות אולימפוס, ומהר
באה הגיעה עד-ספינות עם-האכיים המהירות.
מצאה שם את-אודיסס, האיש אשר-חכם כזאוס,
עומד, יען לא-נגע בספינה השחורה הנאה, 170
יען התעצב האיש אל-לבו, נפשו עליו מרה.
נגשה אליו אתנה כחלת-העין ותאמר:
"בנו של-לארטס, זרע-זאוס, אודיסס האיש רב-המזמות!
הבאמת אתם רוצים לנוס אל-ארץ האבות
אשר-אהבתם, כי-תפרצו אל-האניות הנאות? 175
תטשו לשם ולתהלה פה לפריאמוס ולטרויים
את-הלנה בת-ארגוס, אשר בגללה פה אבדו
הרבה אכיים בטרויה, הרחק מארץ האבות?
מהר אל-עם האכיים, רד ואל-נא תתמהמה,
בגבר וגבר עצר במתק דברוך ומנעים 180
מהסיע בים הספינות מקפות-המשוטים!"

כָּכָה אִמְרָהּ. וְהִכִּיר אֶת-קוֹל בֵּת-הָאֱלִים הַמְדַבֶּרָה,

מִהָרָרִץ וְהַשְׁלִיךְ מַעֲלֹו מַעֲלֹו - הִרְיָמוּ

אֲבִרְבִּיטָס כְּרוֹזוֹ, הָאִישׁ הָאֲתָקִי מְלֹוהוּ.

קָרַב אֶל-אֲגַמְמֶנוֹן בֶּן-אֶטְרִס וַיִּקַּח מִיָּדוֹ 185

שְׂרָבִיט הַמֶּלֶךְ, וְשָׂבָא לוֹ בִּירֵשָׁה, אֲשֶׁר לֹא-יָבֵל;

כֹּא אֶל-בְּנֵי הָאֲכִיִּים לְבוּשֵׁי-סוּחָרֶת-הַנְּחָשֶׁת.

וְהָיָה מִדֵּי פָגְעוּ בַּמֶּלֶךְ אוֹ בְּאַחַד הָעָם מִן-הַנְּדִיבִים,

הָיָה עוֹמֵד לִפְנֵיו וְעוֹצָרוֹ בַּדְּבָרִים הָרַפִּים:

"אֲמַלְל, לֹא-יָאֵה לְךָ לְהִבָּהֵל כְּמוֹג-לֵב וּפְחָדָן. 190

מוֹטָב שָׂבָה עַל-מְקוֹמְךָ, אֲמַר לְאַחֲרִים וַיִּרְגְּעוּ.

יַעַן אֵינְךָ יוֹדֵעַ, מָה אֲמַר בְּלִבּוֹ בֶּן-אֶטְרִס:

עֲתָה יִנְסֶה וּמַחֲרִי יִסֵּר אֶת-בְּנֵי הָאֲכִיִּים.

הֵן לֹא-כָלְנוּ שְׂמֻעָנוּ, מַה סָח בְּמוֹעֲצָה, מַה-יַּעַז.

אִפּוֹ פֶּן-יַחֲרִי, וְהִמִּיט רָעָה עַל-עַם הָאֲכִיִּים. 195

יַעַן כִּי גָדוֹל קִצְפוֹ וְשַׁל-מֶלֶךְ מִזִּרְעוֹ וְשַׁל-זֵּאוֹס,

זֵּאוֹס לוֹ חֶלֶק מִכְבוֹדוֹ, וְרַב-הַמוֹעֲצוֹת אֶהְבּוּ!"

וְהָיָה כִּי-רָאָה אֶת-אַחַד הָעָם, וְהוּא צוֹעֵק, וּתְפֹשׂוּ,

הָיָה מִכַּהוֹ בַּשְּׂרָבִיט, הָיָה מַחֲרִפוֹ וְאוֹמֵר:

"שָׁב-לְךָ, אֲמַלְל, עַל-מְקוֹמְךָ וּשְׂמֻעַ, מַה-יֹּאמְרוּ אַחֲרָיִם, 200

טוֹבִים מִמֶּךָ, וְאַתָּה יִרְא-קָרַב וְחִסֵּר-אוֹנִים!

שְׂמֶךָ לֹא יַחַד בְּמוֹעֲצָה וְלֹא בְּמִלְחָמָה כְּבוֹדְךָ.

כְּלוּם בָּלְנוּ גַם-נִמְלֶךְ יַחֲדוֹ, כָּל-הָאֲכִיִּים?

בְּרַבּוֹת רָשִׁיּוֹת אֵין טוֹב; יִהְיֶה הָאֶחָד הַשּׁוֹרֵר!

יִמְלֶךְ הָאֶחָד, לוֹ נָתַן בֶּן-קְרוֹנוֹס יוֹדֵעַ-הַנִּכְלִים 205

שְׂרָבִיט מְלָכִים וְדִין לְמַעַן יִמְלֶךְ עָלֵינוּ".

כָּכָה נִהְיָ בְּשִׁלְטוֹן וְעָרֶךְ הֶצְבָּא; שׁוֹב פָּרְצוֹ

הָמָה אֶל-הָאֶסְפָּה מִן-הָאֱהֻלִּים וְהַסְפִּינוֹת

בְּרַעֲשׁ, כְּהִמּוֹת גָּלִים עַל-שִׁפְתֵי הָיָם רַב-הַשְּׂאוֹן,

מִכֵּים עַל-חֹפִיו הַתְּלוּלִים, וְנָהֵם הֵימָּה נָהֵם אֵימָה. 210

יִתֵּר הַגְּבָרִים כְּבָר יֵשְׁבוּ מִחֹשִׁים אִישׁ עַל-מְקוֹמוֹ,

רַק תִּרְסִיטִס לְבָדוֹ, הַפֶּטְפֶּטֶן הַגָּדוֹל, צֹנֶחַ,

לְבוּ כִי-מֵלֶא הַמּוֹן דְּבָרִים בְּטָלִים וּמַגְנִים,

אִף הַתַּעֲשִׂק עִם-מַלְכִּים שְׁלֵא בְּנִמוּס הַיָּפָה

אִם-אֵךְ סִבֵּר, כִּי יַעֲיֵר בְּזֹאת אֶת-צָחֹק הָאֲרֻגָּאִים. 215

הִיָּה הַגָּבֵר הַמְּכַעֵר בְּכָל אִשָּׁר-עָלוּ עַל-אֱלִיוֹן:

הִיָּה עֵקֶל וְחֹגֶר-רָגֵל, וְשִׁתִּי חֲטוּטֹרוֹת

לוֹ עַל-כְּתִפָּיו הַהוֹלְכוֹת וְכוֹפְפוֹת כְּלָפִי הַתְּזוּה,

רֹאשׁוֹ עוֹלָה מִתְחַדָּד, וְשִׁעָרוֹ מַעֲט צִמְחָה.

אֵךְ אֶת-אֶכִיל נֹאֶת-אוֹדִיסֵס זַעַם מִכָּל-בְּנֵי הָאָדָם; 220

הִיָּה מְקַלְלֵם תָּמִיד. אוֹלָם הַפַּעַם הַשִּׁיחַ

דְּבָרִים כְּלָפִי בֶן-אֶטְרַס בְּקוֹלִי קוֹלוֹת, - נֹאוֹלָם

בְּנֵי-הָאֲכִיִּים הַתְּאֻנָּפוֹ, כִּי-חָרָה לָהֶם עַל-הַדְּבָר.

הִיָּה קוֹרָא בְּקוֹל, וַיִּחְרַף אֶת-אֲגַמְמֶנוֹן:

“מֵה-שׁוֹב תִּתְּאוּנוֹ, בֶּן-אֶטְרַס, עֲתָה מֵה נִפְשֶׁךָ תִּחְסָר? 225

הֵן אֶהְיֶיךָ מְלֹאִים הַנְּחֻשָׁת, וְרַבּוֹת פְּלִגְשִׁים

בְּתוֹךְ אֶהְיֶיךָ נִבְחָרוֹת, שְׁזָה דְרַכְּנוֹ אֲכִיִּים

לִיתֵת לְךָ רֹאשׁוֹנָה, עַתָּה נִלְכַּד אַחַת הַמְּצוּדוֹת.

אוֹלִי תִרְצָה בְּזֶהֱב הַרְבֵּה, לְךָ יָבִיא מֵאֱלִיוֹן

כְּפָר נִפְשׁוֹ שֶׁל-בְּנוֹ אִישׁ-טְרוֹיָה מִכְּנִיעַ-הַסּוּסִים, 230

אֲסוּר נִהְגָּתוֹ אֲנִי אוֹ אֶחָד מִבְּנֵי הָאֲכִיִּים,

וְאוֹלִי אִשָּׁה צַעֲיָרָה, תִּזְדַּנֵּג לָהּ בְּאֶהָבִים

לְהִיּוֹת לְךָ לְבַדְּךָ? אָבֵל לֹא-יָאָה לְמִנְהִיג,

אֵל-לְשׁוֹר צָבָא לְהַמִּיט שׁוֹאָה עַל-הָאֲכִיִּים!

אִי-לָכֶם, מוֹגִי-הַלֵּב, אֲכִיּוֹת וְלֹא גְבָרִים אֲכִיִּים! 235

הִבָּה נִשׁוּבָה הַפִּיָּתָה עִם-הָאֲנִיּוֹת נְאוֹתוֹ

נַעֲזֹב פֹּה בְּשִׂדֵּה טְרוֹיָה לְהַנּוֹת מִשְׁלָל, וַיִּדַּע

הַבְּעֻזָּתָנוּ לוֹ-יֵשׁ תּוֹעֵלֶת לְהוֹעִיל אִם-אֵין!

הִנֵּה עָתָה גַם-חֲלִיל אֶת-כְּבוֹד אֲכִילִס הָעוֹלָה
עָלָיו וַיִּקַּח מִמֶּנּוּ תְּשׁוּרָתוֹ, גִּזְלָה לְמַעַנּוֹ. 240
מָרָה אֵין בְּלֵב אֲכִילִס, וּרְפָה-יָדָיִם הַגָּבֵר, -
לִיֹּאֵל-זֹאת, כִּי-אִזּוֹ זָדָת פַּעַם אַחֲרוֹנָה, בֶּן-אַטְרִס!"
כָּכָה אָמַר תַּרְסִיטִס וַיַּחֲרֹף אֶת-אַגְמֶמְנוֹן
רוּעָה-הַגּוֹיִים; אֵךְ מָהֵר, קָרַב אוֹדִיסֵס הַנָּדִיב,
הַבֵּיט אֵלָיו בְּזַעַם, וַיַּדְבֵּר לוֹ קִשּׁוֹת וַיֹּאמֶר: 245
"הוּא, תַּרְסִיטִס הַפֶּטְפֶּטֶן, וְאִם-דָּבָרוֹ רַם-קוֹל בְּעֵדָה!
חֲדָלָה-לָךְ וְאַל-תִּזְיֵד לְהִתְקוּטִט אֶךְ-אַתָּה בַּמְּלָכִים!
הִנֵּה זֹאת אֲנִי אוֹמֵר: אֵין בְּבִנְי אָדָם כְּמוֹתְךָ
רַע מִכָּל-אֱלֹהִים שֶׁעָלוּ עַל-אֱלֹיִים עַם-בְּנָיו שֶׁל-אַטְרִס.
הִנֵּה לָכֵן לֹא-לָךְ לִשְׁאֵת שָׁם-מְלָכִים בְּפִיךָ, 250
לִנְאֹץ אוֹתָם בְּקֶהֱל וּלְאַרְבֹּת לְתִשׁוּבָה הַבֵּיתָה.
הִנֵּה אֵין אֲנִי יוֹדְעִים, אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר, אִם-נָשׁוּב
אֲנִי בְּנֵי הָאֲכִיִּים הַבֵּיתָה בְּשָׁלוֹם אוֹ-בְּרָעָה.
אוּלָם אַתָּה פֹּה יוֹשֵׁב וּמַחֲלִיל אֶת-כְּבוֹד אַגְמֶמְנוֹן
בְּנוֹ שֶׁל-אַטְרִס, רוּעָה הָעַמִּים, כִּי-מַרְבִּים לוֹ תְּשׁוּרוֹת 255
עִם הַדְּנָאִים הַנָּדִיבִים – וַדָּבָרִי נֶאֱצָה בְּפִיךָ!
אוּלָם זֹאת לָךְ אָמַר, וְהָיוּ דְּבָרֵי נִקְמוֹ:
אִם-אַמְצָאָךְ עוֹד-פַּעַם בְּשִׁגְיוֹנְךָ כִּיּוֹם מִשְׁתַּגַּע-
רָאשׁוֹ אֶל-יְהִיָּה עַל-כְּתוּפוֹת אוֹדִיסֵס הַגָּבֵר, וְאַל אוֹסִיף
עוֹד וְאֶקְרָא אָבִיהוּ מוֹלִידוֹ שֶׁל-טַלְמַכּוֹס, 260
אִם-לֹא אֶתְפֹּשׁ בְּךָ וְאֶקְרַע מִמֶּךָ מִלְּבוּשֶׁיךָ
עַל-כְּתוּנָתְךָ וְעַל-מַעֲיִלְךָ וְעַל-כִּסּוֹת עֲרוֹתְךָ,
תוֹבֵל אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַמְּהִירוֹת, וְאַתָּה מִיָּבֵב,
כִּי אֶגְרָשְׁךָ מִתּוֹךְ הָאֶסְפָּה בְּמַהֲלָמוֹת מְבִישׁוֹת".
כָּכָה אָמַר וְהָכֵהוּ בִּשְׂרָבִיט עַל-עֲרָפוֹ וּכְתָפוֹ; 265
הָיָה מִתְעַקֵּל הַלָּה, וּדְמָעָיו נִגְרִים בְּהֶמוֹן.
בְּצִבְצָה, עָלְתָה עַל-כְּתָפוֹ חֲבוּרָה מְלֹאֲתֵי דָמִים

תחת שרביט הזהב; וישב על-מקומו והרעיד,

כואב ופניו פני פתי, מבית ומוחה דמעותיו.

המה, ואם-חרה אפם, שחקו עליו בלהם; 270

ונבט איש אל-רעהו, ואמר האומר ויגיד:

“הוי אלהי! כמה פעל אוֹדִיסֵס האיש ומה עולל!

עצות טובות הוא יעץ וסער מלחמה הפית,

אולם עתה מה הגדיל עשה פה מכל אשר-עשה

בתוך הארגאים, כי-סכר פי לצון מחרף בקהל. 275

ספק בעיני אם-ישוב ויהיו בנפשו לחלל

בבודם של-מלכים בעדה בדברי נאצה ושנינה”.

ככה אמר הקהל; ואודיסס מקרקר-הקירות

קם ויתיצב ובכפו השרביט, ואתנה על-ידו,

מראה פני כרוז מראה. ותהס העם, את-הקהל, 280

למען ישמעו בדבר אוֹדִיסֵס הקרובים והרחוקים,

כל-עם האכזים, והרהרו מאד בעצתו.

כלכל את-דבריו בהשכל וידבר אליהם ויאמר:

”בנו של-אטרס המושל! רצונם של-עם האכזים

לעשות אותך לגנאי באדם המדברים שפת-אנוש, 285

אינם שומרים לך הבטחתם, אשר הבטיחו

בעלותם הנה מארגוס מזינת-הסוסיים,

אשר תשוב לארצך, בהחריבך את-אליון הבצורה;

יען כי-הם, בעוללים וכנשים אשר נתאלמנו,

איש בחיק אחיו יתנו את-געגועיהם על-ביתם. 290

אמנם כל-שבע-עמל ישאף לשוב אל-ביתו.

יען אם-אך ירח אחד ירחק בן-אדם מאשתו,

סר הוא ונזעף בספינה מרבית-בדי-התרון,

המטלטלת בים הסוער בסופות של-חרף.

אנו השנה התשיעית חולפת חלילה עלינו 295

להיותנו פה שוהים. לכן גם לא-אזעם אכזים,

אם-גם זועפים הם בספינות הכפופות; ואולם
 חרפה היא לשהות כה-הרבה ולשוב בריקות ידים.
 אַנָּא, סְבִלּוּ, יְדִידִי, חֲכוּ עוֹד מְעַט וְנִנְכַּח,
 הַלְאָמַת נָבֵא קִלְכֶּס, אִם-שָׁקַר הָיָה בְּפִיהוּ. 300
 יַעַן כִּי-יִוָּדְעִים בָּלֵנוּ, וְאַתֶּם הַיּוֹם עֲדִים בָּלָכֶם,
 כָּל-הַנִּמְלָטִים עַד-עֲתָה מִיַּדֵּיהֶם שָׁל-שְׁלִיחֵי הַמֶּנֶת.
 אַךְ תְּמוּל-שְׁלִשׁוֹם – בְּהִתְקַבֵּץ אֲנִיּוֹת אַכִּיִּים בְּאַבְלִים
 לִישׁאת בְּכַנְפֵיהֶן כְּלִיוֹן נָשָׁד לְפָרִיאמוֹס וְלִטְרוּיִים,
 וְאַנְחֵנוּ מְקַרִּיבִים עַל-מִזְבְּחוֹת קֹדֶשׁ עַל-אוּבָל 305
 הַקְּטוֹמָבוֹת הַתְּמִימוֹת לְאֵלִים בְּנֵי-הָאֱלֹמֹת
 תַּחַת הַדָּלֵב הַנָּאָה עַל-שֹׁטֶף הַמַּיִם הַצָּחִים, -
 הָיָה הַמוֹפֶת הַגָּדוֹל; דָּרְקוֹן אִים, מְאָדִּים עֶרְף,
 וַיּוֹשֶׁב אוֹלִימְפּוֹס הוּא עֲצָמוֹ שָׁלַח אוֹתוֹ לְאוֹר-יוֹמָם,
 קָפֵץ מִתַּחַת מִזְבֵּחַ, נָתַר וְנִאָחַז בַּדָּלֵב, 310
 עָלָיו בְּרֹאשׁ אֲמִיר שָׁם קָן לְאַפְרָחִיו שָׁל-אַנְקוֹר לְקִטְנִים,
 יוֹשְׁבִים בְּמַחְבֵּא אֵילָן וּבִסְתֵר הָעֵלִים יִשְׁפְּנוּ,
 שְׁמִנָּה אֲפָרָחִים וְתוֹשִׁיעִית הִיא אִם הָאֲפָרָחִים עָלִיהֶם.
 קָפֵץ הַדָּרְקוֹן לְבָלַע אֶת-כָּל-הָאֲפָרָחִים הַמְּצִיצִים;
 הִיתָה הָאֵם מְרַחֶפֶת עַל-פָּנֵי גּוֹזְלִיהָ בִּילָלָה; 315
 פֶּתָאם הִתְעַקֵּם וְתַפְסָה בְּכַנְפָּהּ, וְהִיא עוֹד צֹנַחַת.
 אַךְ כְּשֶׁבָלַע אֶת-אֵם הָאֲפָרָחִים וְאֶת-יִלְדֵי הָאֲנְקוֹר,
 שׁוּב עָשָׂהוּ לְאוֹת וּלְמוֹפֶת הָאֵל אֲשֶׁר-בְּרָאוּ;
 לְאָבוֹן הַפֶּכוֹ יָאוֹס בֶּן-קְרוּנוֹס יוֹדַע-הַנִּנְכָּלִים.
 עוֹמְדִים הָיִינוּ מִשְׁתָּאִים וּמִחֲרִישִׁים לַנֶּעֱשָׂה. 320
 אַךְ כְּשֶׁהִפְסִיק הַמוֹפֶת הָאִים אֶת-קֶרְבֵּן הָאֵלִים,
 נִשְׂא תִכְרָף קִלְכֶּס אֶת-קוּלוֹ, הַתְּנַבֵּא וַיֹּאמֶר:
 "מָה תַחֲרִישׁוּ, תִּשְׁתָּאוּ, אַכִּיִּים יָפִי-הַמְּחַלְפוֹת?
 לָנוּ הַמוֹפֶת וְהָאוֹת מֵאֵת יָאוֹס יוֹדַע-הַעֲצוֹת –
 רְחוֹק וְעוֹד יִרְחַק חֶק, וְלַעוֹלָם תִּהְלָתוּ עוֹמְדָת. 325

כְּאֲשֶׁר בָּלַע הַלֵּה אֶת-יְלָדֵי הָאֲנָקוֹר וְאֶת-אִמָּם
שְׁמֹנֶה אֲפָרָחִים וּתְשִׁיעִית אִם הָאֲפָרָחִים עָלֵיהֶם,
כִּכָּה תִהְיֶינָה גַם-לָנוּ כַּמִּסְפָּר הַזֶּה שָׁנוֹת-מִלְחָמָה,
אֲךְ בְּעִשְׂרִית נִלְפָד אֶת-טְרוּיָה רַחֲבֶת-הַדְּרָכִים".

כִּכָּה אָמַר; וְהִנֵּה קָמוּ וְהָיוּ כָל-דְּבָרָיו. 330
הִבָּה נִשְׁאַרָה פֹה, אֲכִיִּים עֲדוּיִי-מִצָּחוֹת,
עַד שֶׁנִּלְפָד מִצוֹדֹת פְּרִיאֲמוֹס הַבְּצוּרָה לְמִשְׁגָּב!"

כִּכָּה אָמַר, וְכָל-הָאֲרָגָאִים הִרְיֵעוּ לְעַמָּתוֹ,
עָנוּ כָל-הָאֲנִיּוֹת קוֹל אִים, עָנוּת הָאֲכִיִּים,
אֲשֶׁר הִרְיֵעוּ לְדְבָרֵי אוֹדִיסֶס הַדּוֹמָה-לְאֵלִים. 335
נִשָּׂא בְתוֹכָם אֶת-קוֹלוֹ אִזְ נִסְטוֹר פֶּרֶשׁ גִּרְנִיָּה:

"אוּיָה לִי! דְּבָרִים תִּדְבְּרוּ כְּאוֹתָם תִּינוּקוֹת קִטְנִים,
אֲשֶׁר לֹא-בָגְרוּ וְלֹא-אֲכַפֶּת לָהֶם כָּל-עֲלִילוֹת מִלְחָמָה.
וְדְבָרֵי אִמָּנָה מֶה הֵם, וְשְׁבוּעוֹת הַבְּרִית שֶׁנִּשְׁבַּעְנוּ?

כָּלוּם תִּשָּׂא רוּחַ מוֹעֲצוֹת, מִחֻשְׁבוֹת גְּבָרִים עֲרֹכִי? 340
יֵין נִסְכְּנוּ לָרִיק וּתְקִיעוֹת הַכֹּפֶף שָׁנָא תִקְעֶנּוּ?

הִנֵּה בְּדְבָרִים נִתְקוּטֹט אַךְ לֹא-הוֹעִיל, וּתְשׁוּעָה
רַחֲקָה מִנוּ, וְאִם-כִּמָּה וְכִמָּה אֲנִחְנוּ פֹה שׁוֹהִים.

אִתָּה, בֶּן-אֲטָרֶס, גַּם-עֲתָה עֲצָתְךָ בַּל-תִּמּוֹט, כִּקְדָם
נִהַל אֶת-חֵיל הָאֲרָגָאִים בְּסַעַר מִלְחָמוֹת אֲנִימוֹת, 345
יֵאבְדוּ בְּאֶבְדָּנָם אֵלֶּה, הָאֶחָד הַשְּׁנַיִם, הָאוֹמְרִים
וְלֹא-כֹלְכֵבְנוּ אֲכִיִּים - וְלֹא תִהְיֶה עֲצָתָם וְלֹא תִקּוּם –

לְקִדָם לְלָכֶת לְאֲרָגוֹס, וּבִטָרֶם גִּדַּע הָאֶמָּת
אוֹ אֲךְ-שִׁקָר הַבְּטִיחַ זֶאוֹס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס.

יַעַן, הִנְנִי אוֹמֵר, אֲךְ נִעְנַע לָנוּ בְּרֹאשׁוֹ 350
זֶאוֹס זֶה שֶׁגִּיא-הַפַּח בְּיוֹם בּוֹ יִרְדּוּ בִּסְפִינּוֹת
קָלוֹת אֲרָגָאִים לְהִבִּיא מָנוֹת וְכִלְיוֹן לְטְרוּיָים,
שִׁלַּח אֶת-בְּרִקּוֹ מִיָּמִין – סָמָן טוֹב הוּא וּתְשׁוּעָה.
אִישׁ מִכֶּם לֹא-יֹאמֶר לְמַהֵר וְלָשׁוּב אֶל-בֵּיתוֹ,

טַרַם שְׁכַב אֶת-אֶחָת הַנָּשִׁים מִנָּשִׁי אֲנָשֵׁי טְרוֹיָה, 355

טַרַם נָקַם אֶת-גִּזְלַת הַלָּנָה וְאֶת-כָּל-עַמְלָנוּ.

אוֹלֵם אִם-יֵשׁ מִי-שֶׁנִּפְשׁוֹ תִּכְלֶה מָאֹד לְשׁוּב בֵּיתָה,

יָגַע בַּסְפִּינָה הַשְּׁחֹרָה מִרֶבֶת-הַמְּשׁוּטִים, לְמַעַן

יַחֲוֹשׁ וּיִקְדְּמוּ הַמָּוֶת וְהַכְּלִיוֹן הוּא רֹאשׁוֹן.

אוֹלֵם אַתָּה, הַמּוֹשֵׁל, הַנֹּעֵץ בְּלִבְךָ וְהַט אֶזְנוֹ 360

גַּם לְאַחֲרִים, כִּי דְבָרִים שֵׁשׁ-בָּם תּוֹעֵלֶת אֲדַבֵּר:

צוֹ, אֲגַמְמֶנּוּ, וְיִתְפַּקֵּד הָעָם לְמִשְׁפַּחוֹתָיו, לְשִׁבְטָיו;

יַעֲזֹב שִׁבְט עַם-שִׁבְט, מִשְׁפָּחָה תַּעֲזוֹר מִשְׁפָּחָה.

וְהָיָה אִם-תַּעֲשֶׂה זֹאת, וְשָׁמְעוּ בְּקוֹלְךָ אֲכִיִּים, -

תִּדְעֶה, מִי-הוּא הַיָּרָא בֵּין כָּל-הַמְּנַהֲיָגִים וְהַגּוֹיִים, 365

מִי-מֵהֶם אֲנָשִׁי הַחַיִּל, כִּי אִישׁ אִישׁ עַל-שִׁבְטוֹ יִלְחָמוּ;

תִּדְעֶה גַּם, הַבְּגִזְרַת הָאֱלִים לֹא-תוּכַל לִקְרֹיָה,

אוּ בְּאַשְׁמַת רַפִּי הַלֵּב, אֲשֶׁר לֹא-יָבִינוּ מִלְחָמָה."

וְאֲגַמְמֶנּוּ הַמּוֹשֵׁל הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ וַיַּעַן:

"שׁוּב, הַזָּקֵן, נִצַּחְתָּ בְּדְבָרִים אֶת-הָאֲכִיִּים! 370

זָכַס אָבִינוּ, וְאַתָּה נֶאֱפֹלֹן! לוֹ עָמְדוּ לִימִינִי

עוֹד עֹשֶׂרָה כְּמוֹתְךָ יוֹעָצִים מִן-הָאֲכִיִּים,

וְדַאי מִהֲרָה אִזְנִי נָפַל נִפְלָה בְּזָרוּעַ עֲזָנוּ

קִרְיַת פְּרִיאֲמוֹס הַמּוֹשֵׁל לְהָרִס אוֹתָהּ וּלְהַפְּכָהּ.

אוֹלֵם בֶּן-קְרוֹנוֹס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס לִי מִנָּה מִכְּאוּבוֹת 375

גַּם הִבִּיאֲנִי בִסְבֵּךְ מְרִיבוֹת חֲנָם וּמִדְּנִים.

הִנֵּה גַם הִתְעַשְׂקָתִי אֲנִי עַם-אֲכִילִס עַל-אוֹדוֹת

נַעֲרָה בְּדְבָרֵי אִיבָה, אֲנֹכִי הִתְחַלְתִּי בַּמַּצָּה;

וְאֵלּוּ שִׁבְנוּ הָיִינוּ בַּעֲצָה אֶחָת בְּקָדָם,

כְּלִיוֹן הַטְּרוֹיִים וְאַבְדָּנָם לֹא הָיָה מֵאַחַר אֶף-רַגְעֵה. 380

קוּמוּ וְסַעְדוּ לְבָכְכֶם, לְמַעַן נִתְחַיֵּל בְּמִלְחָמָה.

אִישׁ אִישׁ יִמָּרֵק חֲנִיתוֹ, יַעֲרֹךְ יָפָה מִגִּנּוֹ,

אִישׁ אִישׁ יִתֵּן הַמִּסְפּוֹא לְסוּסָיו מִהִירֵי-הָרֶגֶל,

איש איש יתבונן לרכבו על-סביביו, יתבונן לקטל,

למען נוכל ונלחם כל-היום קרב-אומות. 385

יען לא-נרף מלחם, ומקטל לא-נשבת אף-רגע,

עד שנטה הלילה והפריד בין זועמים גברים,

תרבה תזיע על-גבי החזה הרצועה, בה תלוי

שלט מכסה הגבר, אף תיעף הפך על-הפידון;

ירבה יזיע הסוס ברכב המהקצע לתפארה. 390

אולם האיש אשר-ארצה והוא נשאר מחוץ למלחמה,

שוהה אצל הספינות הכפופות, תקנתו אך-מעל,

אשר-ינצל מהיות טרף לכלבים ולעזיט".

ככה אמר; וירע עם האכזבים במשבר,

אשר תטלטלו רוח דרומית אל-חוף-ים מאד תלול, 395

נתן למלמות הגלים, אשר לא תכלינה לעולם

בסער רוחות נשאות ובאות מכל-פני-ארץ.

נחפזו קמו ממקומם, התפזרו אל-מול ספינותיהם,

עלה התאבך העשן מתוך אהליהם, סעדו.

איש איש הקריב קרבנו לאחד מבני האלמות, 400

העתיר אליו, וימלטו ממות בעמל המלחמה.

ואגממון העוצר-בגברים הוא הקריב קרבנו

פר בן-בקר שמן בן-חמש ליאוס השגיאה,

קרא לזקנים ולטובים בכל-האכזבים לזבח.

וקדם-כל את-נסטור ואת-אידומנס המושל, 405

גם את-שני האיסים, גם את-בן-טידס הגבור,

גם את-אודיסס, הוא ששי, הגבר החכם בזאוס.

אך מנלאוס, הגבר הקורא-בחיל, בא בעצמו,

יען פי-ידע, מה-דאג לבב אגממון אחיהו.

עמדו סביב לפר ונחפזו השעורים מטנא. 410

נשא את-קולו בתוכם האיש אגממון המושל:

"זבס המהלל, הגדול, שכן-ענני-אפל ואיתר!"

שָׁמַשׁ אֶל-יִשְׁקָע וּבָא, וְאַפְלָה אֶל-תְּבוּא עִם-לֵילָה,

טָרַם אֲמָגַר מֵעַל אֶת-גִּג בֵּית פְּרִיאֲמוֹס הַנָּשֵׂא

שָׁחֹר מֵעֵשֶׂן וְנִפְצָתִי וְשָׁלַחְתִּי אֶת-פֶּתְחוֹ בְּאֵשׁ-אֵיבָה, 415

עַד-אִם-בִּקְעָתִי בִּנְחָשֶׁת שְׂרִיוֹנוֹ שָׁל-הַקָּטוֹר לְחֹזוֹ

אִף אֲנַפְצָנוּ לְרִסְיָסִים, נִסְבִּיב לוֹ רַעֲיוֹ הָרַבִּים

יִשְׁכְּבוּ פָנֶיהֶם בְּאַבְקָה, בְּשִׁנֵּיהֶם יִכְרֶסְמוּ אֶרֶץ".

בָּכָה סַח. וְלֹא שָׁעָה בֶן-קָרוֹנוֹס אֶל-קוֹלוֹ תַחֲנֹתוֹ,

קָבַל מִמֶּנּוּ קָרְבָּנוֹ, אֵךְ הוֹסִיף לוֹ עֲמַל וּתְלָאָה. 420

אַחֲרֵי שִׁפְכֶם תִּפְלֹתֶם וְזֵרוֹתֶם גִּרְעִינִי הַשְּׁעוּרִים,

הָרַם אֶת-צִנּוֹאֵר הַפֶּר, וְשָׁחַט אוֹתוֹ וְהִפְשִׁט

עוֹרוֹ מֵעֲלָיו, נָטְלוֹ אֶת-שׁוֹקִיו וּכְרָכוֹ בַּפֶּדֶר,

שְׁנַיִם מִפָּאֵן וּמִפָּאֵן, וּנְתַחִים הוֹסִיפוּ עָלֵיהֶם.

שָׂרְפוּ אוֹתָם עַל-מוֹקֵד, עַל-עֲצִים נְטוּלֵי-עֶפְפָּאִים, 425

שָׂמוּ אֶת-בְּנֵי הַמַּעֲיִם עַל-שְׂפוֹדִים וְהִבִּיאוּם בְּלֶהֱב.

אַחֲרֵי שִׁשְׂרָפוֹ הַשּׁוֹק וְטַעְמוֹ מִן-הַמַּעֲיִם,

נִתְחַזּוּ לְנִתְחִים הַבָּשָׂר וְשָׂמוּ הַנְּתַחִים עַל-שְׂפוֹדִים,

צָלוּ הַבָּשָׂר בְּזֵהִירוֹת וְשׁוּב הִסִּירוּהוּ אֶת-כָּלוֹ.

אוּלָם אַחֲרֵי כָלוֹתָם אֶת-מְלֹאכְתָם וְעָרְכָם הִסְעוּדָה, 430

יָשְׁבוּ וְאָכְלוּ, וְדָבַר לֹא חָסְרוּ בַּמִּשְׁתֶּה הַמִּפְאָר.

אוּלָם אַחֲרֵי שִׁתּוֹתָם וּמְלֹאָם אֶת-תַּאֲוֹת רַעֲבוֹנָם,

פָּתַח וַיְדַבֵּר בְּקִרְבָּם נִסְטוֹר הוּא פֶּרֶשׁ גִּרְנִיָּה:

"בָּנוּ שָׁל-אַטְרִס הָרַם, אֲגַמְמָנוּן הַעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים!

אֶל-לָנוּ נוֹסִיף פֶּה שְׂבָת וְנִרְבֶּה פְּטוּטִים וְנִדְחָה 435

אֶת-הַדָּבָר, שְׁנַתֵּן הָאֱלֹהִים בְּיָדֵנוּ!

צוֹ לְפָרוֹזוֹת וַיִּזְעִיקוּ הָעָם, אֶת-בְּנֵי הָאֲכִיִּים

נוֹשְׂאֵי-שְׂרִיוֹנוֹת-הַנְּחָשֶׁת, וַיִּקְהִלוּ אֶצֶל הַסְּפִינּוֹת,

וְאֲנוּ נִתְאַסְּפוּ בְּהִמּוֹן וְנִנְעָבַר בַּמַּחֲנֶה הַגָּדוֹל

שָׁל-הָאֲכִיִּים לְמַהֵר וּלְעוֹרֵר חֲמַת הַמֶּלֶךְמָה". 440

בָּכָה אָמַר; וְלֹא סָרַב לוֹ אֲגַמְמָנוּן הַמּוֹשֵׁל;

צָנָה מִיַּד לְכַרְוִזּוֹ צְלוּלִי-הַקּוֹל, כִּי יִזְעִיקוּ
 אֶל-הַמִּלְחָמָה אֶת-חַיִּל הָאֲכִיִּים יַפִּי-הַמַּחֲלָפוֹת,
 הִמָּה הַכְרִיזוּ בְקוֹל, וְאֵלֶּה נִחְפְּזוּ נִקְהָלוּ.
 אַךְ כָּל-הַמִּלְכִּים הַנְּדִיבִים אֲשֶׁר-עַם-בֶּן-אֶטְרִס נִחְפְּזִים, 445
 עוֹרְכִים מַעֲרֻכוֹתֵיהֶם, וּבִקְרָבָם פִּלֶס-אֶתְנָה,
 בְּכַפָּה הָאִיגִיס הַנִּפְלְאוֹת, שְׁזָקְנָה לָהּ זָרָה נְמוֹת;
 מֵאֵה צִיצִיּוֹת תִּפְאָרָה עֲשׂוּיֹת לָהּ בְּכֶתֶם-פָּז, תְּלוּיֹת
 מַעֲשֵׂה קְלִיעָה נִהְדָּרָה, בְּמֵאֵה שְׁנָרִים כָּל-צִיצִית;
 טָסָה, חֲלָפָה עַם-שְׁלֻטָּה בְּעַם הָאֲכִיִּים, מִבְּרִיקָה, 450
 עוֹרְרָה אוֹתָם לְמַהֵר, וּבִלְבַּב אִישׁ נְאִישׁ גַּם הָעִירָה
 פָּח לְלַחֵם בְּאוֹן, וְלֶאֱסֹר קֶרֶב, וְלֹא-יִיגַע.
 נִדְמָה לָהֶם יוֹתֵר עָרֵב הַקָּרֵב וְהַקָּטָל מִהַפְּלִיג
 בְּסִפִּינוֹתֵיהֶם הַחֲלוּלוֹת אֶל-אֶרֶץ אַבּוֹתָם אֲהָבוּ.
 מִשָּׁל לְאֵשׁ הַכְּלִיוֹן, שְׁאִתְּחָזָה בִיעֵר אֵין-שְׁעוֹר 455
 עוֹלָה עַל-תּוֹעֲפּוֹת הָר, וְזָרְחָה אֶל קַצְוֵי מְרַחֲקִים, -
 כָּכָה עָלָה גַם-נִגְהַ נִשְׁק הַנּוֹחֲשֵׁת הַנִּהְדָּר,
 נוֹצֵץ, מִבְּרִיק וְעוֹלָה דֶּרֶךְ הָאֵיתָר שְׁמִימָה.
 מִשָּׁל לְסִיעוֹת מְרִבּוֹת, צִפְּרִים בַּעֲלוֹת כָּנָף,
 סִיעוֹת בְּנֵי-עֶגּוֹר אוֹ-אֲנָז, בְּרִבּוּרִים אֲרֵכִי-הַצָּנָאֵר 460
 עַל-נְאוֹת דָּשָׁא בְּאַסְיוֹס, שְׁאֵאֲצַל קְאֶסְטְרוֹס הָאוּבָל,
 עָפִים לְכָאן וּלְכָאן, וּמִשִּׁיקִים כְּנָפִים בְּגִילָה,
 פְּתֵאִם יִשְׁבּוּ בַצְּנוּחָה, וּלְקוֹלָם יִבְקַע הָאָחוּ, -
 כָּכָה הַתְּגוֹדְדוּ, שְׁקִקוּ הַמוֹנִים אֲכִיִּים מִתִּפְרָצִים
 מִן-הָאֵהָלִים וְהַסִּפִּינוֹת אֶל-עֶמֶק סְקַמְנִדְרוֹס, וְתֵהֶם 465
 נוֹרָא הָאֶרֶץ מִתַּחַת רִגְלֵי הָעָם וְהַסּוֹסִים.
 וְעָמְדוּ בְּאָחוּ סְקַמְנִדְרוֹס, הַמַּעֲלָה פְּרָחִים הַמוֹנִים
 רַבִּים מְאֹד, כְּמוֹ עֲלִים, כְּפָרָחִים לַעֲתוֹת בְּקִיץ.
 כְּאוֹתָם הַזְּבוּבִים הַמְּרַבִּים הַבָּאִים הַמוֹנִים וְצִפּוּפִים,
 אֲשֶׁר יִשְׁרְצוּ שְׂרָץ בְּמִכְלָאוֹת רוּעִים עַם-תְּקוּפַת 470

תור הזמיר, והפלים מלאים הקלב עד-שפותם, -

ככה רב מספר אכיים יפי-המחלפות, שערכו

במישור סקמנדרוס מול טרונים, שואפים שם לכולותם.

משל לרועי העצים, שהמה מיטיבים להבחין

בנקל בין עדר לעדר, כשאלה מתערכים באלה, - 475

ככה ערכו מנהיגי העם פה ושם את-הגדודים

לבוא אל-המלקמה, ואגממנון המושל

בתוכם, ועניו וראשו כעניו של-זכס וכראשו,

אבנט ארס אבנטו, וקזו קזה פוסינדאון.

כאותו שור פר בן-בקר, מתנוסס בעדר בין פרות, 480

עולה על-פלן בנקיו, ואין שני לו דומה בבקר, -

ככה הפליא מעם ביום ההוא זכס את-בן-אטרס,

עולה וגדול מרבים ונהדר בין כל-הגבורים.

אנא, הגדנה-לי, מוזות היושבות בהיכלי אולימפוס-

יען אתן בנות אלים, אתן בכל והפל יודעות, 485

אנו אך-שמועות שמענו, וידיעותינו מאפע, -

ראשי דנאים מי היו וההולכים לפניהם בקרבות.

הן לא אוציא במספר החיל ולא אכננו,

אלו לי עשר לשונות ופיות עשרה לי היו,

קולי בגרונני לא-יבש, ולפי לב עשוי נחשת, 490

אם-לא אתנה, המוזות אשר באולימפוס, בנות זאוס

תופש-האיגיס, תגדנה, מי היו היוֹרדים אליונה.

אקרא בשם המנהיגים ואת-כל-האניות אכנה:

ראשי ביאוטים לאיטוס, ארקסילאוס וקלוניוס,

פרותאנור וגם פנלאוס, העמים הרבים 495

אשר-בהרִיה ואשר באבליס זה ארץ הטרשים,

אשר-בסכינזוס, וסקולוס, ואטאון, זו רבת-הגבעות,

אשר בגריה, ותספיה ובמיקלסוס הרחבה,

יושבי הרמה ואילסיון ואלה היושבים באריתרי,

אלה הנחתים באֵלֶּאון, וְשׁוֹכְנֵי פֶּטָאון וְהִילָה, 500

יוֹשְׁבֵי עִיר אוֹקְלִיָּה וּמִדָּאון מְצִידַת הַהָדָר,

יוֹשְׁבֵי קוֹפִי, וְאַבְטְרָסִיס וְתַסְבָּה רַבַּת-הַיּוֹנִים,

בְּנֵי קוֹרוֹנִיָּה וּבְנֵי הַלִּיאָרְטוֹס עֲטוּיַת הַדָּשָׂא,

יוֹשְׁבֵי קֶרֶת פְּלַטְיָה וְאַשֶׁר הִתְיַשְׁבוּ בְּגָלִיסָס.

יוֹשְׁבֵי עִיר הַפּוֹתִיבִי, הַקֶּרֶה הַבְּנוּיָה לְתַפְאָרָה, 505

יוֹשְׁבֵי אֲנַכְסוֹס הַקְדוּשָׁה, שֵׁם חֲרָשֶׁת פּוֹסִידוֹן נְחֻמָּדָה,

גִּרֵי מִידְיָה וְאַרְנָה, הָאֶרֶץ הַבְּרוּכָה בְּגֶפֶן,

יוֹשְׁבֵי נִיסָה הַקְדוּשָׁה וְאַנְתָּדוֹן בְּאַפְסִי מְרַחֲקִים, -

אלה הפליגו בָּיָם בְּחַמְשֵׁים אָנִיּוֹת: וּמֵאָה

וְעֶשְׂרִים בַּחֲוָרִים בִּיאוֹטִים בְּסַפִּינָה וּסְפִינָה יָרְדוּ. 510

אלה היוֹשְׁבִים בְּאַסְפִּלְדוֹן וּבְאַרְכוֹמְנוֹס-מְנִיִּים,

רֹאשִׁים לָהֶם אֵילְמָנוֹס וְאַסְקֶלָת, שְׁנֵי בְנֵי אָרִס,

יֶלְדָה-לוֹ אֶסְטִיּוֹכָה, בְּבֵיתוֹ שָׁל-אַקְטוֹר בֶּן-אַזִּס, -

פַּעַם עָלְתָה הַבְּתוּלָה הַצְנוּעָה אֶל-הָעֵלְיָה,

שֵׁם בָּא אֵלֶיהָ בְּשָׁלִי אָרִס זֶה שְׂגִיא-הַפֶּחַח, - 515

נָלוּ עָלֵיהֶם וּבָאוּ בְּשָׁלְשִׁים אָנִיּוֹת חֲלוּלוֹת.

סְכָדִיּוֹס וְאַפְסֶטְרוֹפּוֹס שְׁנֵים מִנְהִיגִים לְפוֹקִים, וְהָמָה

שְׁנֵי בְנֵי אִיפִיטוֹס הַנָּדִיב בְּנוֹ-שָׁל-נַבְבּוֹלוֹס, כָּל יוֹשְׁבֵי

עִיר קֶפְרִיסוֹס וְחָבֵל פִּיתוֹן, זֶה אֲדַמַּת הַטָּרְשִׁים,

קְרִיסָה הַקֶּרֶה הַקְדוּשָׁה, וְדַבְלִיס וְשַׁדְמוֹת פֶּנוֹפֶס, 520

יוֹשְׁבֵי הַיִּמְפוֹלִיס וְאַלָּה הַיּוֹשְׁבִים סָבִיב אֲנַמוֹרִיָּה,

כָּל-הַיּוֹשְׁבִים עַל-גְּדוֹת קְפִיסוֹס הַנֶּהָר הַקְדוּשׁ

וְאַלָּה הַיּוֹשְׁבִים בְּלִילִיָּה, אֲשֶׁר-עַל-מַעֲיָנוֹת קְפִיסוֹס, -

הָמָה יָרְדוּ וּבָאוּ בְּאַרְבָּעִים אָנִיּוֹת מִשְׁחִירוֹת.

אלה המפקדים לְפוֹקִים, שְׁעָרָכוּ מֵעֶרְכוֹתֵיהֶם 525

וַיֵּאָהִילוּ חֲלוּצִים עַל-יַד הַבִּיאוֹטִים מִשְׁמָאֵלָם.

נָשִׂיא לְלוֹקָרִים בְּנוֹ שָׁל-אוֹאִיִּלָּס, הוּא אִיס הַמָּהִיר,

קָטָן וְגַם לֹא הִגִּיעַ עַד אִיס בְּנוֹ שָׁל-טֶלְמוֹן,

קטן ממנו מאד; ואם-שרין בד עושה וזעיר
עלה ברמחו על-כל-ההללים ועל האכאים; 530
אשר-בקינז, ובאפואיס, ובקליארוס, ובבסה,
אנשי סקרפה ואנשי אבגיי, זו-ארץ החמדה,
אנשי טרפה ותרוניון על-בואגריז הנחר-
הם על-נשיאם בארבעים אניות משחירות, כל-ספינות
לוקרים, היושבים מנגד לארץ אבבויה הקדושה. 535
ואלה היושבים באבבויה, אבנטים אנשי מלחמה,
כלקיס, איטרטריה, וגם הסטיאיה הברוכה בגפון,
אשר-בקרנת לחוף-ים ובדיאוס על-רמות ההרים,
אנשי קריסטוס וכל-העם המתנחל בסטירה,
אלפנור ראש להם, מיוצאי חלציו של-ארס, 540
בן-כלקודון, הגביר לאבנטים נדיבי הלבב.
אתו באו אבנטים זריזים, מגדלים שער ערפם,
תופשי חניתות, משתוקקים לפוצץ ברמחים נטוים
שרין אויביהם על-תזם בסער מלחמה איומה, -
המה הפליגו בים בארבעים אניות משחירות. 545
אלה היושבים באתונה, העיר הבנויה לתפארה,
ארץ ארכתס הנדיב, אשר אתנה גדלתו,
בתו של-יאוס המרעים – ואמו הארץ הפורה-
ותושיבנו באתונה בהיכלה שלה היכל חמד,
אשר-שם לו יקריבו כל-יאטוטי אתונה 550
פרים בני בקר ועזים לתקופת כל-שנה ושנה;
נשיא להם מנסתס בנו של-פטאוס הגבור.
אדם לא היה בארץ, איש אשר-ידמה-לו וישנה
לערוך סוסים לקרב וגברים תופשי-מגנים,
בלתי אם-נסטור האחד, כי הוא עולה עליו בשנים. 555
אחריו באו לקרב חמשים אניות משחירות.
שתים-עשרה ספינות משחירות הוביל מסלמיס אים;

חילו נטה אלהים אצל גדודי אתונה.

כל-המתנחלים בארגוס ובטירנס הבצורה-למשגב,

אפינה והרמיונה, השוכנות לנמלים עמקים. 560

יושבי טריזון, ואיונס ונוף אפידכרוס רב-יזון,

אנשי איגינה ומסס, כל-זאטוטי אכאים,

נשיאים להם דיאומדס, הקורא-בחיל בקרבות,

סתנלוס בנו של-קפנס, הגבר המהלל-בפשעים,

ועוד אבריאלוס שלישי, הגבר הדומה-לאלים, 565

הוא בן-מקיסטס המושל מזרע טלאוס הנדיב.

נשיא לכלם בקרב דיאומדס הקורא-בחיל;

אתו הקרו באו שמונים אניות משחירות.

באו יושבי מיקני, הקריה הבנויה לתפארה,

אשר-בקורנת הנהדרה ובקלאוני הנאה, 570

כל-המתנחלים בארגיני ובארייתריה הנעימה,

יושבי סיקיון, שלפנים שם שפך ממשלתו אדרסטוס,

בני הפרסיה ובני גונואספה הבנויה ברמה,

שוכני פלנה ואלה היושבים מסביב לאיגיון,

דרי כל-איגיאלוס והליקה רחבת הידים, 575

ואגממנון המושל נשיא למאת ספינותיהם.

עצום העם אשר-אתו, והמה הרבים והטובים;

היה מתנוסס בתוכם בנשק-הנחשת הנוצץ,

עוטה גאון וגא ועולה על-כל-הגבורים,

יען כי-גבר עליהם, והעם אשר-אתו – הרבים. 580

אחר-כן בני לקדימון, מקפת הנקרות הרבות,

אנשי פריס, ואספרטה ומסה הרבה ביונים,

שוכני בריסי ואלה היושבים באבגני הנעימה,

אשר-באמיקלי ואשר בקלוס, הבנויה לחוף ימים,

אשר התישבו בלאס והשוכנים בשדמות איטילוס, - 585

אחיו נשיא להם, מנלאוס הקורא-בחיל;

וְשִׁשִּׁים אֲנִיּוֹת בָּאוּ, אֲךָ הֵם הֶאֱהִילוּ לְבָדֶם.
 הָיָה צוּעֵד בְּמַעֲרֻכֹתָם בּוֹטֵחַ מְאֹד בְּגִבּוּרָתוֹ,
 מִלְּהִיב הָעַם לְמִלְחָמָה, וּלְקַבּוֹ קוֹדֶחַ בְּתַשׁוּקָה
 לְנַקֵּם גִּזְלַת הַלֵּנָה וְאֶת-כָּל-עַמְּלוֹ בְּגִלְלָהּ. 590
 אֱלֹהֵי הַשּׁוֹכְנִים בְּפִילוֹס וְאַשֵּׁר בְּאַרְנָה הַנְּעִימָה,
 שׁוֹכְנֵי תְּרִיּוֹן, עַל-מַעֲבַר אֶלְפִּיּוֹס, וְאִיפִי הַנָּאָה,
 אֲשֶׁר-בְּקַפְרִיסִים וְאַשֵּׁר בְּאַמְפִּיגְנִיָּה,
 אֲנָשֵׁי פְטָלְאוֹס, הָלוֹס וְדוֹרִיּוֹן, הַמָּקוֹם שָׁם-פָּגְעוּ
 מִוִּזּוֹת אוֹלִימְפּוֹס בְּתַמִּירִים הַתְּרַקִּי וְלִקְחוּ מִמֶּנּוּ 595
 כְּשֶׁרוֹן הַשִּׁירָה, בְּשׁוּבוֹ מֵעַם בֵּית-אַבְרִיטוֹס בְּאִיכְלָיָה.
 יַעֲזֹן כִּי-הָיָה מִתְפַּאֵר, אֲשֶׁר יִנְצַח בְּשִׁירָה
 גַּם אֶת-הַמִּוִּזּוֹת, אֶת-בְּנוֹתָיו שֶׁל-זֵאוֹס תּוֹפֵשׁ הָאֵיגִיס;
 חָרָה בּוֹ אַפֵּן מְאֹד וּבִסְנוּרִים הַכּוֹהֵן,
 לִקְחוּ מִמֶּנּוּ שִׁירָתוֹ, הַשּׁוֹהֵה מִנְּגִינּוֹת הַכְּנֹר. 600
 נָשִׂיא לָהֶם וּמִנְהִיגָם נֶסְטוֹר הוּא פָּרֵשׁ גְּרַנִּיָּה;
 עָלְיוֹ נִלְוָה הָעַם בְּתַשְׁעִים אֲנִיּוֹת קַמּוּרוֹת.
 אֱלֹהֵי הַנְּחֻתִים בְּאַרְקַדְזִיָּה לְרַגְלֵי הַרְרִי קִילֵנָה
 אֲצֹל מַצֶּבֶת אִיפִּיטוֹס, אֲנָשִׁים נִלְחָמִים בְּחֶרֶב,
 אֲנָשֵׁי אַרְכּוֹמָנוֹס הַכְּבֹדָה בְּצֹאן וְאַנְשֵׁי רִיפָה, 605
 יוֹשְׁבֵי פְנָאוֹס, וְסֶטְרֻטִיָּה וְאַנְסֻפָּה הַנְּתוּנָה לְרוּחוֹת,
 אֲשֶׁר-בְּטַגִּיָּה וְאַשֵּׁר בְּעִיר מְנַטִּינִיָּה הַנָּאָה,
 שׁוֹכְנֵי סְטִימְפִּלוֹס הָעִיר, אֲשֶׁר-נְאַחְזוּ בְּפָרְסִיָּה;
 נָשִׂיא לָהֶם אֲגֵפְנוֹר הַמּוֹשֵׁל, בְּנוֹ שֶׁל-אַנְקִיאוֹס,
 בָּאוּ בְּשִׁשִּׁים אֲנִיּוֹת, וַיִּרְדּוּ בְּסַפִּינָה וְסַפִּינָה 610
 גְּבָרִים אַרְקָדִים רַבִּים מִלְּמַדֵּי טֶכְסִיטִי מִלְחָמָה.
 וְאַגְמֶמְנוֹן בֶּן-אַטְרֶס הָעוֹצֵר-בְּגִבְרִים הוּא נָתַן
 לָמוֹ אֲנִיּוֹת מְשׁוּטִים לַעֲשׂוֹת דְּרָכָם בַּיָּמִים,
 בְּאַשֵּׁר הָמָּה אֵין לָבָם לַעֲבֹר אַרְחוֹת הַיָּמִים.
 בָּאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל-יוֹשְׁבֵי בְּפֶרְסִיּוֹן וְאַלִּיס הַקְדוּשָׁה, 615

יוֹשְׁבֵי חֶבֶל הַיְרֵמִינָה עַד-קֶצֶה גְבוּל מִירְסִינוֹס הֶרְחוֹקָה,

עַד-לְבוֹא סָלַע אוֹלְנוֹס וְעַד לְבוֹא גְבוּלוֹת אֶלְסִיוֹן;

נְשִׂאִים עָלֵיהֶם אַרְבָּעָה; אִישׁ אִישׁ הֵבִיא עֶשֶׂר אָנִיּוֹת

קָלוֹת לְהַפְלִיג וּמִלְאוֹת אֶפְיִים. הַפְּלָגוֹת הַשְּׁתֵּים

נְגִידִים עָלֵיהֶן בְּקֶרֶב הֶן-תִּלְפִּיּוֹס וְהֶן-אֶמְפִּימָכוֹס, 620

זֶה יוֹצֵא יָרֵךְ אֶבְרִיטוֹס, וְזֶה בֶן-קֶטְאֶטוֹס – בְּנֵי אֶקְטוֹר;

אֵךְ עַל-הַפְּלָגָה הַשְּׁלִישִׁית דִּיאוֹרְס בֶּן-אֶמְרִינָקְס,

וּפּוֹלִיכְסִינוֹס הָאֲבִיר בֶּן-אֶגְסֶתְמֹס הַמֶּלֶךְ,

יוֹצֵא יָרֵךְ אֶבְגִּיס, נְשִׂיא לַפְּלָגָה הָרְבִיעִית.

וְאַלֶּה הַיּוֹשְׁבִים בְּדוּלִיכִיוֹן וְעַל-אִי אֶכִּינִי הַקְדוֹשִׁים, 625

הֶרְחַק מֵאָדָם בָּיִם וְנִשְׁקָפִים פְּנֵי אֱלִים הַקְדוֹשָׁה,

מוֹשֵׁל בָּם מֶגֶס הָאֲבִיר, הַדּוֹמָה בְּצַעְדוֹ לְאֶרֶס,

בְּנוֹ שָׁל-פִילֹס, זֶה בּוֹלֵם-הַסּוֹסִים הַיָּקָר לְזֹאוֹס,

הוּא שֶׁהִשְׁתַּקַּע בְּדוּלִיכִיוֹן, יַעַן כִּי נִבְאֵשׁ בְּאֲבִיו;

אֲחֵרָיו בָּאוּ הַפְּלִיגוֹ אַרְבָּעִים אָנִיּוֹת מִשְׁחִירוֹת. 630

הָיָה אוֹדִיסֶס הַמַּפְקֵד לְבְנֵי קַפְלִינִיָּה הַנְּדִיבִים,

יוֹשְׁבֵי אֶתְקָה וְנִרִיטוֹן הַנְּחַפָּה יַעֲרוֹת מְצֻלִים,

יוֹשְׁבֵי נְאוֹת קְרוֹקִילִיָּה וּבְנוֹף אִיגִילָפֹס בְּסֻלְעִים,

אֲשֶׁר נֶאֱחָזוּ בְּזַקְנָתוֹס וְאֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּסֻמוֹס,

אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הַיִּבְשָׁה וְעַל-חוֹף הַיָּם לָהּ מִנְּגֵד; 635

נָגִיד לָהֶם אוֹדִיסֶס, הַדּוֹמָה בְּחֻמָּתוֹ לְזֹאוֹס;

אֲחֵרָיו בָּאוּ הַפְּלִיגוֹ שְׁתֵּים-עָשָׂרָה אָנִיּוֹת מֵאֲדִימוֹת.

תּוֹאֵס בְּנוֹ שָׁל-אֶנְדֶּרִימוֹן נָגִיד וּגְבִיר לְאִיטוֹלִים.

לְאַלֶּה הַיּוֹשְׁבִים בְּפֶלְכְרוֹן, בְּאוֹלְנוֹס וּבְפִילִנָּה,

בְּכֻלָּקִיס אֲשֶׁר-לְחוֹף-יָם וְקִלִּידוֹן אֶרֶץ הַסֻּלְעִים; 640

וְאֵינֶס הַגְּבוּר כָּל-בְּנָיו נֶאֱסָפוּ – גַּם-הוּא מֵת וְאֵינָנוּ,

גַּם-מִלְאֶגְרוֹס כָּבֶד מֵת, הַגְּבוּר אָדָם-הַמְּחַלְפוֹת,

כִּי עַל-כֵּן הָיָה תּוֹאֵס הַמּוֹלֵךְ עַל-כָּל-הָאִיטוֹלִים;

אֲחֵרָיו בָּאוּ הַפְּלִיגוֹ אַרְבָּעִים אָנִיּוֹת מִשְׁחִירוֹת.

ואידומנס המהלל הוא תופש-הכידון על-כרתים: 645

אלה היושבים בקנוסוס והנחתים בגורטס הבצורה,
בליקטוס, במילטוס וליקסטוס, העיר המלבינה על-תלה,
יושבי פיקטוס וריטיון, ערים נושבות מרבים,
ניתר אנשי אי-כפתר היושבים בכל-מאת עריו.

אידומנס המהלל תופש-הכידון עליהם 650

ומריאונס הדומה לארס ההורג-בגברים;
באו אחריהם הפליגו שמונים אגיות משחירות.
טלפולמוס גבה-הקומה האביר מזרע הרקלס
הביא בתשע אגיות מרודוס האי אנשי חיל,

אלה היושבים באי-רודוס, נפרדים לשלשת מטותם: 655

יושבי לנדוס, וליסוס וקמירוס הלכנה על-תלה.
נגיד עליהם ושר טלפולם, אשר ילדה הנסיכה
אסטיוכיה להרקלס – ומאפירה לקחה,

אצל סלאיס המעין, אחרי השחיתו שם ערים

רבות ובצורות, שבענו גבורים אמוניו של-זאוס. 660

וטלפולם נער – וגדל בהיכל הרקלס הנזהר, -

עלם עודנו וימת את-דודו הישיש של-אביו,

ואותו ליקימניוס חטר מגזעו של-ארס; וימהר

לבנות לו ספינות ויאסף לו רבים מעמו וינס;

מהר והפליג בים, כי ירא פון-יקמו נקמתם 665

יתר בניו וניניו מזרע הרקלס; ויתע

נע נגד בארצות, ואחרי רב עמל ותלאה

נח וישתקע ברודוס; ושם נפרדו לשלשת שבטיהם,

פרצו וירבו, וזבס המולך על-אל ועל-אדם

שפך עליהם מחסדו ויפרו ויעשו עשר. 670

שלש אגיות מישרות בלכתן הפליגו מסימה,

נירס הנגיד עליהן, בנם של-כרופוס ואגליה,

נִירָס אִישׁ הַתְּמוּדוֹת, הַיָּפֶה בְּכָל-הַדְּנָאִים
 אֲשֶׁר-צָרוּ עַל-אֱלִיֹּס (אֲכִילֹס אַךְ-הוּא עָלָה עָלָיו),
 אַךְ אִישׁ מִלְחָמָה לֹא הָיָה, וְהָעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ מַעֲשִׂים. 675
 וְאֵלֶּה הַיּוֹשְׁבִים בְּקֶסֶס וְאֲנָשֵׁי קִרְפָּתוֹס וְנִיסִירוֹס,
 יוֹשְׁבֵי קוֹס, עִיר אֲבֶרְפִּילוֹס, וְהַיּוֹשְׁבִים עַל-אֵי קַלִּידְנִי;
 פִּידְפּוֹס וְאַנְטִיפּוֹס נְשִׂאִים לָהֶם, וְהַשְּׁנִים
 בָּנִים לְמֶלֶךְ תַּסְלוֹס מְזַרְעֵה הַרְקִלֹס הַגָּבוּר;
 הָמָּה הַפְּלִיגוּ בָּיָם בְּשִׁלְשִׁים אָנִיּוֹת קִמּוּרוֹת 680
 אַחֲר־כֵּן בָּאוּ הָעַמִּים הַנִּחָתִים בְּאַרְגוֹס-פְּלֶסְגִּים,
 כָּל-הַמִּתְנַחֲלִים בְּאֵלוֹס וְהַיּוֹשְׁבִים בְּאַלְפָּה וּטְרַכִּיס,
 יוֹשְׁבֵי פְתִיָּה וְהֶלֶס, הָאֶרֶץ שְׂפִיפּוֹת נְשִׂיָּה,
 הָמָּה הַנִּקּוּבִים הֶלְנִים, אַכִּיִּים וּמִרְמִידוֹנִים,
 בָּאוּ בְּחֻמְשִׁים אָנִיּוֹת, אֲכִילֹס הַנִּגִּיד לְאֵלֶּה. 685
 אֲלֹא לֹא הָלַךְ אֲזִי לָבָם אַחֲרֵי עֲנוֹת קָרֵב וְלָחֶם;
 יַעֲזוּ כִּי-רָחֵק מֵהֶם הַהוֹלֵךְ לַפְּנִיָּהֶם בְּצָבָא.
 הוּא אֲכִיל קַל-הָרָגֵל הָאֲבִיר, כִּי-שָׁהָה בְּסַפִּינּוֹת,
 זֹעֵם עַל-אֲדוֹת הַנַּעֲרָה, בֵּת-בְּרִיסִס יַפֶּת-הַמַּחֲלָפוֹת,
 אֲשֶׁר-שָׁבָה בְּלִירְנֶסוֹס וְהַרְבֵּה עָמַל וְטָרַח 690
 הַחֲרִיב אֶת-לִירְנֶסוֹס וַיִּתֵּן אֶת-חֹמוֹת עִיר תִּבְי,
 וְאֶת-שְׁנֵי תוֹפְשֵׁי-הָרֶמָּח, אֶת-מִינֶס וְאֶת-אַפְסִטְרוֹפּוֹס,
 יוֹצְאֵי יָרֵךְ אֲבֵאֲנוֹס בְּנוֹ-שֵׁל-סֶלְפִּיּוֹס, הָרֵג;
 שָׁכַב מִתְּעַצֵּב לַנַּעֲרָה, אַךְ מִהֵר יָשׁוּב יִתְנַעֵר.
 וְאֵלֶּה שְׂיֻשְׁבוּ בְּפִילָקָה וּבְפִירְסוֹס רַב־ת-הַפְּרָחִים, 695
 חָבֵל אֶהְבֶּה דִּמִּיטֵר, וּבֵאִיטוֹן אִם-הָעֶדְרִים,
 בְּאַנְטִירוֹן, הַשּׁוֹכְנָה לְחוּר־יָם, וּבִנְאוֹת דָּשָׂא פְּטֶלְאוֹס,
 פְּרוֹטְסִילָאוֹס הַנַּעֲרָץ מֶלֶךְ עָלֵיהֶם בְּתַיּוֹ,
 אֲלֹא שָׁכָר נִסְתָּם עָלָיו הַגּוֹלִל הַשָּׁחוּר, כִּי הַשָּׂאִיר
 אֲשֶׁתּוֹ מִתְּאֲבֵלָה בְּפִילָקָה, מְשַׁרְטֶת לְחַיִּיָּה מַצָּעַר, 700
 בֵּית אֲשֶׁר לֹא-הָשִׁלָּם, כִּי אַחַד דִּרְדְּנִי הִכָּהוּ

בקפצו מן-הַאֲנִיָּה הַרְאִשׁוֹן מִכָּל-הָאֲכִיִּים.
 אִמָּנָם נָשִׂיא לֹא חָסְרוּ, וְאוֹלָם הִצְטַעְרוּ עָלָיו.
 הִנֵּה לְנָגִיד עָלֵיהֶם פּוֹדֶרֶקס מְזַרְעוֹ שֶׁל-אַרְס,
 בְּנוֹ שֶׁל-אֵיפִיקְלוֹס הַעֲשִׂיר בַּעֲשָׁתָרוֹת צֶאֱן בֶּן-פִּילְקוֹס, 705
 הִנֵּה אָחִיו הַצָּעִיר שֶׁל-פְּרוֹטֶסִילָאוֹס הָאֲבִיר,
 פְּרוֹטֶסִילָאוֹס הַגָּדוֹל, שֶׁעָלָה עַל-אָחִיו בְּגִבּוֹרָה,
 דּוֹמָה לְאַרְס בְּגִבּוֹרָה; אָכֵן לֹא חָסְרוּ הַנָּשִׂיא,
 אוֹלָם הִצְטַעְרוּ עָלָיו, כִּי נִפְקֵד הַנָּשִׂיא הַגָּבוֹר;
 אִתּוֹ בָּאוּ הַפְּלִיגוֹ אַרְבָּעִים אֲנִיּוֹת מִשְׁחִירוֹת. 710
 אֵלָּה שָׁיִשְׁבוּ בְּפָרִי מִסְכִּיב לְחוּפֵי יָם-בִּיבָה,
 בְּבִיבָה וּבִגְלִפִּירִי וּבִיּוֹלְקוֹס הָעִיר הַנִּהְדָּרָה,
 בְּאַחַת-עָשָׂרָה אֲנִיּוֹת בָּאוּ בְּפִקְדַת אֲבִימָלוֹס
 בְּנוֹ שֶׁל-אַדְמֶטוֹס, חֲבִיבוֹ, שִׁילָדָה אֶלְקֶסְטִיס הַנָּאֹהָ,
 אֵלָּה בְּנָשִׁים, הִיפָּה בְּבִנוֹתָיו הִיפּוֹת שֶׁל-פֶּלִיס. 715
 בָּאוּ אַחֲרֵיהֶם הַיּוֹשְׁבִים בְּתַבְמָקָה וְתוֹשְׁבֵי מֵתוֹנָה,
 גָּרֵי הָעִיר מִלְּבוֹנִיָּה וְאוֹלִיזוֹן זֶה אֲדַמַּת הַטָּרָשִׁים,
 וּפִילוֹקִטִּטֶס עָלֵיהֶם, הַגָּבוֹר בְּתוֹפְשֵׁי-הַקָּשָׁת,
 הַפְּלִיג עִם-שֶׁבַע אֲנִיּוֹת; וְחֲמִשִּׁים מִלְּחִים בְּסָפִינָה,
 בָּלָם תּוֹפְשֵׁי-קָשָׁת אֲמִיצֵי לֵב, מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה. 720
 אֵלָּא הוּא חָלָה אִז חָלָיו וְעַל-אֵי רַחוּק סָבַל יְסוּרִים,
 בְּלִמְנוֹס הַקָּדוֹשׁ, כִּי-שָׁם עֲזָבָהּ צָבָא הָאֲכִיִּים
 חוֹלָה, מִכָּתוֹ אֲנוּשָׁה, כִּי-שָׁם נִשְׁכָּתוּ הַהִידְרָה;
 נֶאֱנָק מִעֲצָמַת מִכָּתוֹ, שָׁם שָׁכַב; אֵךְ חֵיל הָאֲרַגָּאִים
 זָכַר שׁוֹב אֶת-אֲבִירֹו, אֶת-פָּנֵי פִילוֹקִטִּטֶס הַמֶּלֶךְ. 725
 אִמָּנָם לֹא חָסְרוּ כָּל-נָשִׂיא, אוֹלָם הִצְטַעְרוּ עָלָיו.
 וְהִנֵּה אִז שׁוֹרֵר בָּעָם בְּנוֹ שֶׁל-אוֹאִיִּלִּס הוּא מָדוֹן
 יִלְדָה-לוֹ רַנָּה פִּלְגָשׁוֹ לְאוֹאִיִּלִּס מִחֲרִיב-הָעָרִים.
 וְאֵלָּה הַיּוֹשְׁבִים בְּטָרִיקָה וְהַשׁוֹכְנִים בְּהֶרְרִי אִתּוֹמָה,
 אֲנָשֵׁי אִיכְלָהָ – יוֹשְׁבֵי מִצּוֹדֹת אֲבִרִיט הָאִיכְלִי; 730

שָׂרִי הַצָּבָא לְאַלֶּהָ – פּוֹדֵלִירִיּוֹס וּמִכָּאוֹן,
רוֹפְאִים נוֹדְעִים לְשֵׁם וּבָנִים לְאַסְקֶלְפִּיּוֹס שְׁנֵיהֶם;
הִמָּה הַפְּלִיגוּ בָּיָם בְּשָׁלְשִׁים אֲנִיּוֹת קְמוּרוֹת.
אַלֶּהָ הַיּוֹשְׁבִים בְּאַרְמָנִיּוֹס וְהַנְחִתִּים עַל-עֵין הַפְּרִיָּה,
יּוֹשְׁבֵי אֶסְטֶרִיוֹן וְהַיּוֹשְׁבִים בְּרָמוֹת טִיטָנוֹס הַלְבָּנוֹת, 735
בְּנוֹ שֶׁל-אַבְרָאִימוֹן לָהֶם לְרֹאשׁ – אֶבְרִיפִילוֹס הַנֶּהְדָּר;
אֵתוֹ בָּאוּ הַפְּלִיגוּ אַרְבָּעִים אֲנִיּוֹת מִשְׁחִירוֹת.
אַלֶּהָ הַיּוֹשְׁבִים בְּאַרְגִּיסָה וְהַיּוֹשְׁבִים בְּחָבֵל גִּירְטוֹנָה,
אַרְתָּה, אֵלּוֹנָה, בְּעִיר אוֹלוֹאוֹסוֹן הַלְבָּנָה,
וּפּוֹלִיפִּיטָס הַגָּבוֹר הַנֶּעְרָץ פּוֹקֵד צָבָאוֹתָם, 740
בֶּן-פִּירְתוֹאוֹס מְזֻרְעוֹ שֶׁל-זֵאוֹס הַחִי-לְעוֹלָמִים,
לוֹ לְאִישׁ פִּירְתוֹאוֹס יִלְדָה אֶת-בְּנוֹ-זֶה זֶה אִשְׁתּוֹ
הַפּוֹדֵמָה הַנֶּנָּאָה בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, אֲשֶׁר הִכָּה
אֶת הַקֶּנְטוֹבָרִים הַשְּׁעִירִים וְנִגְרָשׁ מִתּוֹעֲפּוֹת פְּלִיוֹן
עַד-לְבוֹא גָבוֹל הָאִיִּתִּיקִים; וְעוֹד נָשִׂיא לָמוֹ – לְאוֹנִיטָס 745
בְּנוֹ שֶׁל-קוֹרוֹנוֹס הָאֲבִיר מְזֻרְעוֹ שֶׁל-קִינֶס בֶּן-אַרְס;
אֵתוֹ בָּאוּ הַפְּלִיגוּ אַרְבָּעִים אֲנִיּוֹת מִשְׁחִירוֹת.
גִּוִּנֶס נֶהֱג מְקִיפּוֹס עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אֲנִיּוֹת;
אֵתוֹ מִצָּבָא הָאֲנִינִים וְחִיל הַפְּרִיבִים הָעֲזִים,
אַלֶּהָ שְׁנֵטוֹ אֶהֱלֵם בְּעֶמֶק דּוֹדוֹנָה הַקָּרָה, 750
וְעוֹבְדֵי אֲדָמָתָם עַל-מִי טִיטֶרְסִיוֹס, הָאוֹבֵל הַנֶּחֱמָד
וְגִלְיוֹ הַנוֹהָרִים יָפָה נִשְׁפָּכִים בְּנַחַל פִּנְיוֹס,
אַלֶּהָ שְׂאִינָם מִתְעַרְבִים בְּפִנְיוֹס בְּזָרָם הַכֶּסֶף,
עוֹבְרִים מִחֲלִיקִים עַל-גִּלְיוֹ, כְּשֶׁמֶן הַשְּׁקוּף הַנֶּגֶר,
יַעַן כִּי-מִקּוֹרוֹ הַסְטִיכָס, הַנוֹרָא לְנִשְׁבַּע לְשֶׁקֶר. 755
פְּרוֹתוֹאוֹס בְּנוֹ שֶׁל-טַנְתְּרֶדוֹן מִצָּבִיא אֶת-חִיל הַמַּגִּנָּטִים,
אַלֶּהָ הַחֹזְנִים בְּיַעְרוֹת הָרוֹעֲשִׁים סְמוּכִים לְפִלְיוֹן,
אַצֵּל אֶפִּיקֵי פִנְיוֹס – פְּרוֹתוֹאוֹס נָשִׂיא עֲלֵיהֶם,
אֵתוֹ הַפְּלִיגוּ בָּיָם אַרְבָּעִים אֲנִיּוֹת מִשְׁחִירוֹת.

אֵלֶּה שְׁמוֹת כָּל-שָׂרֵי צָבָא הַדְּנָאִים וְרָאִשֵׁיהֶם. 760

נָא הוֹדִיעֵנִי, הַמּוֹזָה, מִי הִנֵּה הָאֲדִיר בְּכֻלָּם,
וְסוֹסִיו שָׁל-מִי הֵם הַטּוֹבִים בַּיּוֹרְדִים בְּצַבָּאוֹת בְּנֵי-אַטְרָס.

מִיטֵב הַסּוֹסִים – הַסּוֹסִים בֶּרֶכֶב בֶּן-פֶּרֶס; כְּשֶׁהִיָּה
נוֹהֵג אֲבָמְלוֹס בָּהֶם, אִזְ קָלוּ מַעוֹף הַשָּׁמַיִם,
שְׁנֵיהֶם – גִּיל אֶחָד וְגִגֹּן אֶחָד לָהֶם וְקוֹמָה אֶחָת, 765

לְשִׁיתֵהֶן סוֹסוֹת, וְאֶפּוֹלּוֹן דּוֹרֶךְ-קֶשֶׁת-הַכֶּסֶף
גֹּדֶלָן בַּעֲרֻבוֹת פִּרְיָה לְשֹׂאת וּלְשָׂבֵר בְּקֶרֶבוֹת.
אִיס בְּנוֹ שָׁל-טַלְמוֹן הָרֹאשׁוֹן בְּקָהֶל הַגְּבוּרִים –
כִּי אֶכִּילֹס עוֹד קוֹצֵף, וְהוּא הוּא הַטּוֹב בַּגְּבוּרִים,
וְסוֹסִים אֵין כְּסוֹסֵי בֶן-פֶּלֶס הַחֹף מִכָּל-דָּפִי. 770

אֵלֶּה שְׁהִיָּה אִזְ בְּטִל בְּסִפִּינוֹת הַכְּפוּפוֹת וְזוּעִם
אֶת-אֲגַמְמוֹן בֶּן-אַטְרָס הָרוֹעָה לְאֵמִים עֲצוּמִים;
הֵיוּ הָעַמִּים מִתְעַלְסִים עַל-שִׁפְתֵי הַיָּם וּמִשְׁתַּעֲשָׁעִים,
הֵיוּ מִשְׁתִּילִים חֲנִיתוֹת וְרִמְחִים וְקוֹלְעִים דִּסְקָאוֹת,
זוֹרְקִים חֲצִים; וְהַסּוֹסִים עוֹמְדִים אֲסוּרִים וּבְטִלִּים, 775
סוֹס וְסוֹס אֵצֶל רֶכֶב, לוֹעֲעִים לוֹטוֹס וְכַרְפָּס;
גַּם כָּל-רֶכֶבִּי הַמוֹשֵׁל עֲטוּפִים מִרְבָּדִים, מְנַחִים
רֶכֶב בְּאֵהֶל אֲדוֹנָיו, וְהֵם חָשׁוּ בַחֲסָרוֹן מְנַהִיגִם,
נָעוּ וְנָדוּ בַמַּחְנֶה, אֵךְ מִמֶּלְחָמָה נִזְוָרוּ.

אֲנָשֵׁי הַחֵיל מִתְכַּנְסִים, וְהַבְּרִיק כְּבָאֵשׁ כָּל-הַשָּׂדֶה, 780
קֹשֶׁה נְאֻנָּקָה הָאֶרֶץ, כְּבִיוֹם חֲרוֹן אַפּוֹ שָׁל-זֵאוּס
מִרְעִים-הָרַעַם, בְּהַפּוֹתוֹ סָבִיב טִיפּוֹאֵס הָאֶרֶץ,
אֶרֶץ אֲרִימָה, שֵׁם קָבֵר טִיפּוֹאֵס, לְפִי דְבַרֹת רַבִּים, -
כִּכָּה נְאֻנָּחָה הָאֶרֶץ תַּחַת כַּף-רַגְלֵי הַהוֹלְכִים,
רַעְדָּה, יַעַן מִתְרוּ בְּלִכְתָּם עַל-פְּנֵי הָעֶרְבָה. 785
וְאִירִיס הַקֶּלֶה כְּרוּחַ נוֹשֶׁבֶת הַגִּיעָה אֶל-טְרוּיָה,
בְּשׁוֹרֶת נִכְאִים בְּפִיָּה מִזֵּאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס;

וְאִנְשֵׁי טְרוּנָה נִקְהְלוּ, הִמְתִּיקוּ סוּד בְּשַׁעַר פְּרִיאָמוֹס,

נִקְהְלוּ אֶל-הָאֶסְפָּה עֲלָמִים וַיִּשְׁיִשִּׁים בָּלֵהֶם.

קָרְבָה אֲלֵיהֶם אִירִיס הַקֶּלָה-בְּמַעֲוָפָה וַתְּדַבֵּר; 790

לְבָשָׁה צוּרֶת פּוֹלִיטֵס בָּנוּ שָׁל-פְּרִיאָמוֹס וְקוֹלוֹ;

וְהוּא הָיָה צוּפָה לְטְרוּנִים, כִּי-שָׁם אֶת-בְּטָחוֹנוֹ בְּרַגְלָיו,

וַיָּשָׁב עַל-רַמַּת מִצְבָּתוֹ שָׁל-אִיסִיאִיטֵס הַיִּשְׁיִש,

צוּפָה אֶת-הָאֲכִיִּים, אִם-יֵרְדוּ מֵעַל הָאֲנִיּוֹת;

לְבָשָׁה צוּרָתוֹ אַז אִירִיס הַקֶּלָה בְּמַעֲוָפָה וַתֹּאמֶר: 795

"יִשְׁיִשׁ, הַעוֹד חֲבִיבִים עָלֶיךָ דְּבָרִים בְּטָלִים

בְּקָדָם וּבִעֲתוֹת שָׁל-שְׁלוֹם, וְעַתָּה מִלְחָמָה בְּשַׁעַר?

כָּמָה וְכָמָה הָיִיתִי בְּמָקוֹם-שָׁם גְּבָרִים נִלְחָמִים,

אֲךָ לֹא רָאִיתִי מִיָּמִי עֲצוּמִים וְרַבִּים כְּמוֹתָם,

רַבִּים כְּטֶרְפִי הַיָּעַר, כַּחוֹל עַל-שִׁפְתַי יָמִים מְסַפְרִים; 800

פָּשְׁטוּ עַל-פָּנַי הָעֲרֻבָה לְהַשְׁתַּעֵר עַל-טְרוּנָה מְסֻבִּיב.

הַקְטוֹר, שְׁמַעֲנִי! אֲדַבְּרָה, וְשִׁמְעַתָּ בְּקוֹלִי וְכֹן תַּעֲשֶׂה:

בַּעֲלִי-בְרִית לָנוּ רַבִּים בְּקֶרֶת פְּרִיאָמוֹס הַבְּצוּרָה,

שׁוֹנִים לְלִשְׁוֹנוֹתֵיהֶם, אָמָה וְאָמָה וּשְׁפָתָה;

נָשִׂיא וְנָשִׂיא בְּעַמּוֹ יִצְבִּיא אֶת-חֵילוֹ בְּנֵי עִירוֹ, 805

יַעֲרֹךְ אוֹתָם לְעָרֵיהֶם, מַחוּץ לַחוֹמָה יוֹצִיאֵם".

כָּכָה אָמְרָה; וְהַקְטוֹר לֹא הִמָּרָה אֶת-פִּי בַת-הָאֱלִים,

כְּטֹר אֶת-קֹהֶל הַנְּאֻסִּים, וְהֵם נִחְפְּזוּ כָּלֵם לְנִשְׁק.

פָּתְחוּ כָל-שַׁעְרֵי הַחוֹמָה, נִחְפְּזוּ הָעָם וַיִּשְׁתַּעֵר,

רַגְלִים וְרוֹכְבֵי הָרֶכֶב; וַתָּקֶם הַמֶּלֶךְ נוֹרָאָה. 810

לְפָנַי שַׁעַר הָעִיר שָׁם גִּבְעָה נִשְׂאָה וְרָמָה

הַרְחֵק מִמִּישׁוֹר הָעִיר, וְנִתְּנָה לְהַקִּיפָה מְסֻבִּיב,

לֵה בְּטִיאָיָה יִקְרָא בְּשִׁפְתַי בְּנֵי אָדָם, וְאוֹלָם

קָבַר מִירִינָה הַקֶּלָה בְּנֵי הָאֱלִים יִכְנִינָה.

שָׁמָּה עָרְכוּ הַטְרוּנִים וּבַעֲלֵי בְרִיתָם עַל-יָדָם. 815

רֹאשׁוֹן וְרֹאשׁ לְבָנֵי טְרוּנָה הַקְטוֹר מְנוֹפֵף-הַקּוֹבֵעַ,

בְּנוֹ שָׁל-פְּרִיאֲמוֹס, וְחִילוֹ – הַטּוֹב וְהָרַב בְּצָבָא טְרוּיָה,

כְּלָם מִשְׁתוֹקְקִים לְקָרֵב עִם-גְּבָרִים תּוֹפְשֵׁי-כִידוּנִים.

מִצְבִּיא חֵיל הַדְּרָדָנִים הָאֲבִיר אֵינִי בֶן-אֲנָכִיסס,

יָלְדָה-לוֹ אֶפְרוֹדִיטָה עַל-גִּבְעוֹת הַיַּעַר בְּאִידָה, 820

מֵאֵתְהֶבְתָּה אֵלָיו, כִּי-הָיְתָה לְגֹבֵר בֶּן-תְּמוּתָה.

עוֹד שְׁנֵי נְגִידִים מְלַבְּדוֹ – אֶקְמֶס וְאֶרְכִּלוֹכּוֹס,

שְׁנֵי בְנֵי אַנְטִנוֹר אֲדִירִים וּמְלַמְדֵי כָל-דֶּרֶכִי מִלְחָמָה.

וְאַלֶּה שְׁיֻשְׁבוֹ בְּזִלְיָה בְּתַחְתִּית הַר אִידָה בְּקָצָה,

וְאַלֶּה כָּל-בְּעָלֵי הַהוֹן מְשֻׁבָּט הַטְּרוּיָיִם הַשׁוֹתִיִּם 825

מִיָּמֵי אִיסְפוֹס הַכְּהִים, הַנָּגִיד לָהֶם בֶּן-לִיקָאוֹן,

פְּנָדֵר שְׁמוֹ, וְלוֹ נָתַן אֶפּוֹלוֹן אֶת-קִשְׁתּוֹ מִתְּנָה.

וְאַלֶּה הַיּוֹשְׁבִים בְּאַפִּיסוֹס וְאַנְשֵׁי הָעִיר אֲדֶרֶסְטִיָּה,

יּוֹשְׁבֵי פִיטִיאָיָה וְהַנְּחָתִים עַל-סִלְעֵי טְרִיָּה,

הֵם נְשִׂאִים אֲדֶרֶסְטוֹס וְאַמְפִּיוֹס בְּשֶׁרֶיִן הַפְּשָׁתִים, 830

שְׁנֵי בְנֵי מְרוֹפָס הָאִישׁ הַפְּרָקוּטִי הַטּוֹב שְׁבַחְוִזִים –

וְהִנֵּה מוֹנֵעַ אֶת-בְּנָיו מִכָּדָת בְּקָרֵב בְּמִלְחָמָה-

דָּמִים אוֹכֵלֶת בַּגְּבָרִים; וְאוֹלָם הִמָּה לֹא שְׁמָעוּ

בְּקוֹלוֹ, כִּי שְׁלִיחֵי הַמֶּנֶת הַשְּׁחֹר סָחַף סָחֶפּוּם.

וְאַלֶּה הַיּוֹשְׁבִים בְּפֶרְקוּטָה וּבְחָבֵל פְּרָקְטִיוֹס סְבִיב, 835

אַלֶּה שְׁבָנוֹ אֶת-סִסְטוֹס וְאֶת-אַבִּידוֹס וְקִדְשֵׁי אֶרֶסְבָּה,

אַסִּיוֹס הַגִּבּוֹר הַשְּׁלִיט בְּאַנְשֵׁי מִלְחָמָה עֲלֵיהֶם,

אַסִּיוֹס בְּנוֹ שָׁל-הִירִטְקוֹס, שָׁבָא מֵאַרְסְבָּה וְנָהֵג

בְּסוֹסִים אֲמִיצִים וְסוֹעָרִים, כִּי אֵתָא מַעֲיֵנוֹת סִלְאִיס.

הַפּוֹתוֹאוֹס הָאֲבִיר מִפְּקֹד שְׁבֻטֵי פֶּלְסִגִּים 840

תּוֹפְשֵׁי-חֲנִיתוֹת, הַיּוֹשְׁבִים עַל-אַדְמַת לְרִיסָה הַשְּׁמֶנָה,

וְאֵתוּ פִּילִיוֹס הַמּוֹשֵׁל מִזְרָעוֹ שָׁל-אַרְס, וְשְׁנֵינֵהֶם

בָּנִים לִילֵת הַפֶּלְסִגִּי, הוּא לֵת יוֹצֵא יָרֵךְ טִבְטָמוֹס.

וְאַקְמֶס וּפִירוֹאוֹס הַגִּבּוֹר נְשִׂאִים לְתִרְקִים,

יּוֹשְׁבֵי כָל-חָבֵל הַיָּם עַל-שְׁפַת הַלִּסְפוֹנְטוֹס הַסּוֹעֵר. 845

וְחִיל הַקִּיּוֹנִים הַתּוֹפְשִׁים פִּדּוֹנִים – עֲלֵיהֶם אֲבַפֵּמוֹס

בְּנוֹ שֶׁל-טְרִיזְנוֹס בֶּן-קֶאס מִיּוֹצְאֵי תְלָצִיו שֶׁל-זְאוֹס.

נָחָה פִּירִיכֶמֶס פִּיאוֹנִים נוֹשְׂקֵי-קֶשֶׁת-כְּפוּפָה,

בָּא מֵאֲמִידוֹן מֶרְחוֹק, מַגְדוֹת נָהָר אֲכַסְיוֹס אֶתָּא,

אֲכַסְיוֹס, אֲשֶׁר-אֵין מִים כְּמִימֵי לִיפִי בְּאֶרֶץ. 850

נָשִׂיא לַפִּפְלָגוֹנִים הָאִישׁ שְׁעִיר-הַלֵּב פִּילִימֶנֶס,

אֲשֶׁר-מֵאֶרֶץ אֲנָטִים, מִשֵּׁם פֶּרְדִּי-בֶר יֶאֱתִיו,

יוֹשְׁבֵי תָבֵל קִיטוֹרוֹס וְהַחוֹנִים בְּקֶרֶבֶת סִסְמוֹס,

שׁוֹכְנֵי מִשְׁכְּנוֹת תְּמוּדוֹת אֲשֶׁר עַל-נַחַל פֶּרְתַּנְיוֹס,

וּבִאֲיָאֵלוֹס וּקְרֻמָּנָה וּבִאֲרִיתִינִים הֶרְמִים. 855

אוֹדִיוֹס וְאַפְסִטְרוֹפּוֹס הִזְעִיקוּ אֶת-הַהֶלִיזוֹנִים,

יוֹשְׁבֵי אֶלְבָּה הֶרְחוֹקָה, אֲשֶׁר-מִשֵּׁם יֶאֱתָה כְּסָף.

נָשִׂאִים לְמִיסִים כְּרוֹמִיס וְאַנּוֹם הַמִּנְחָשׁ בְּצַפְרִים;

אֶלָּא לֹא עָמְדוּ-לוֹ אֵל כְּנָגֵד הַגְּזֵרָה הַחֲשָׁכָה;

נָפַל בֵּיד נָכַד אֲאֶקּוֹס קַל-הֶרְגָלִים בְּזֶרֶם, 860

אֲשֶׁר-שֵׁם מֵצְאוֹ קְבֻרוֹתָם עוֹד רַבִּים מִזֶּרַע הַטְּרוֹיִים.

נָשִׂאֵי פְרִיגִים הַשְּׁנִים – פּוֹרְקִיס וְאַסְקִנְיוֹס הָאֲבִיר,

שׁוֹאֲפֵי קֶרֶבוֹת, הַבָּאִים מֵאֶרֶץ אֶסְקִנְיָה הֶרְחוֹקָה.

מְסִתֵּלִס וְאַנְטִיפּוֹס הַשְּׁנִים מִצְבִּיאִים אֶת-חִיל הַמִּיאוֹנִים,

וְהָמָּה בְּנֵי טִלִּימֶנֶס וְגִיגִיָּה, נִימְפַת הַבְּרָכָה, 865

וְהֵם הֵם בְּרֹאשׁ הַמִּיאוֹנִים, שְׁנוֹלְדוֹ עַל-רֶגֶל הַר טְמוֹלוֹס.

נְסִטֶס נָחָה הַקָּרִים, שְׁשֻׁפְתָם שְׁפַת עֲלָגִים וְגֶסָה,

יוֹשְׁבֵי מִילְטוֹס וְהֶרְרִי פְתִיכֶס הַנְּחָפִים אֵילָנוֹת,

גְּדוֹת הַנַּחַל מִינְדְרוֹס וְתוֹעֲפּוֹת גְּבַעוֹת מִיקְלָה;

אֶלָּה נָשִׂאִים לָהֶם – אֲמַפִּימָכוֹס וְנִסְטֶס, 870

נְסִטֶס וְאַמַּפִּימָכוֹס שְׁנֵי בְּנֵי נוֹמִיוֹן הַיִּפִּים,

הוּא אֲשֶׁר בָּא לְהִלָּחֵם מִקְשָׁט בְּזָהָב כְּנַעֲרָה.

פְּתִי זֶה! כִּי הִנָּהָב לֹא פָדָה אֶת נַפְשׁוֹ מִמָּוֶת,

נָפַל בְּיַד נָכַד אַאקוּס קל-הָרְגָלִים בְּזָרָם,

בְּשִׁטָּף הַנֶּהָר הָעֵז, וְאֶכִּילִס נָשָׂא זָהָבוֹ. 875

גְּלַבְקוּס הַתָּמִים וְסֶרְפִדוֹן הִזְעִיקוּ אֶת-חֵיל הַלִּיקָיִים,

בָּאוּ מְלִיקָה הַרְחוֹקָה, מְשֻׁפֶּת כְּסִנְתוֹס רַב-הַמַּעְרְבוֹלוֹת.

שִׁיר שְׁלִישִׁי: הַשְּׁבוּעָה / מַרְאֵה הַצָּבָא מֵעַל הַחוּמָה / מַלְחָמַת בֵּינֵינוּ שֶׁל- אֶלְכְּסַנְדְּרוֹס וּמִנְלָאוֹס

אַחַר שְׁעָרָכו הָעָם, הֵם וּנְשֵׁיאֵיהֶם, בְּגָדוּדִים,

פָּרְצוּ הַטְּרוֹיִים בְּשֵׁאוֹן רַב וְהִמְלִיחַ כְּצַפָּרִים;

שֵׁאוֹן כָּזֶה יֵשׁ-יָקִימוּ בְּמִרוֹמֵי שָׁמַיִם בְּנֵי-עֶגּוּר

נָסִים מַצֵּנֶת הַחֶרֶף, מִמָּטָר סוֹחֵף נִמְלָטִים,

בְּחֻלְפָם בְּשֵׁאוֹן עַל-פְּנֵי זָרְמֵי יָם הָאוֹקֵינוֹס; 5

הֶרֶג וּמָוֶת בְּכַנְפֵיהֶם לָעַם הַפְּגֻמִּים מְבִיאִים

הֵם, בְּהִצּוֹתָם עֲלֵיהֶם הַשָּׂכָם עִם-דְּמִדוּמֵי שִׁחַר.

אֵךְ הָאֲכִיִּים מִחֶרֶשִׁים בְּצַעֲדָם שׁוֹאֲפֵי נָקָם,

וְנִפְשָׁם בָּם תִּלְהֹט גִּחְלִים לַעֲמֹד אִישׁ לַיָּמִין אֲחִיו.

כְּרוּחַ הַנֶּגֶב, שִׁפְרָשָׁה עַל-מְרוֹם הַהָרִים עֶרְפֶּל 10

בְּלִתֵּי רָצוּי לְרוּעִים, אֵךְ נָעִים לַגֶּב מְלִילָה,

יַעַן אִין לְרֵאוֹת בְּעֵינֵינוּ אֵךְ הַרְחֵק כְּמִטְחָוִי אָבוֹ-

כָּה הַתְּרוֹמֶם עַב-עָנָן שֶׁל-אַבְקַּת מִתַּחַת כַּף-רָגֶל

כָּל-הַמִּתְקַרְבִּים, כִּי נִחְפְּזוּ הַחֵיל הָעוֹבֵר בַּשָּׂדֶה.

אָפֶס כְּשִׁקְרָבוּ הַהוֹלָכִים, הַצּוֹעֲדִים אִישׁ נֶגֶד אֲחִיו, 15

קָם אֶלְכְּסַנְדְּרוֹס הַדּוֹמָה-לְאֵלִים לְפָנֵי הַטְּרוֹיִים

בְּחֶרְבּוֹ וְקִשְׁתּוֹ הַכְּפוּפָה, וַעּוֹרוֹ שֶׁל-בְּרִדְלָס חוֹפָה

כְּתִפּוֹ, וּבִגְדָיו יְנוּפֹף שְׁנֵי רִמָּחִים מִצָּפִי נִחֲשֶׁת,

מִכְרִיז וּמִזְמִין אֶת-כָּל-הַגִּבּוֹרִים בְּצָבָא הָאֲרֻגָּאִים

לְאַסֹּר עִמּוֹ הַקָּרֵב, לְהֶאֱבֹק בְּמַלְחָמָה אִימָה. 20

וּמִנְלָאוֹס יָדִיד-אַרְס אֵךְ רָאָה רָאָהוּ מִרְחוֹק

צוּעֵד בְּצַעֲדֵי אוֹן אֶל-הַמַּעְרָכָה בְּרֹאשׁ גְּדוּדוֹ,

שֶׁשׁ כְּמִשּׁוֹשׁ כְּפִיר, אֲשֶׁר רָעַב וּפָגַע בְּצִיד כְּבֵד-בְּשֹׁר,

נבִלַת צְבִי מִקְרִין אוֹ אֵיל, חֵשׁ וּבּוֹלְעָהּ בְּחִפְזוֹ,

אִם-כִּי הַפְּלָבִים זִרְזִירֵי מִתְנַנִּים יִרְדְּפוּהוּ, 25

סָבִיב יִשִּׁית נָשְׁתוּ עָלָיו צִידִים מְלֹאִים עֲלוּמִים,-

פָּכָה שִׁשׁ מְנָלְאוֹס עַל-הָאֱלֹהִי אֶלְפִסְנִדְרוֹס,

עֵינָיו אַךְ-רָאוּ הָעֵלֶם, כִּי אָמַר לְהִנָּקֵם מִמֶּנּוּ.

מִהֵר וַיִּקְפֹּץ מִרְכָּבוֹ אֶרְצָה, וְעָלָיו כָּל-נִשְׁקוֹ.

אוּלֵם בְּרֹאוֹת אֶלְפִסְנִדְרוֹס הִנְעִלָה אוֹתוֹ מוֹפִיעַ 30

בֵּין הַחֲלוּצִים בְּקָרֵב, וַיִּמָּס לְכָבוֹ וַיִּפֹּל,

מִהֵר וַנִּחְבֹּא בֵּין רַעֲיוֹ וְלֹא אָבָה לְנִסּוֹת גּוֹרְלוֹ.

פָּכָה יֵשׁ יִסּוֹג לְאַחֹר הָאִישׁ, אֲשֶׁר-פָּגַע-בּוֹ דְּרָקוֹן

בְּעֵמְקֵי הַנִּקְיָק בָּהֶר, וְהוּא נִרְתַּע וְנִמְלֹט עַל-נִפְשׁוֹ,

כָּל-אַבְרִיו יִרְעֶדוּ, וְלַחֲזִיו מַלְבִּינוֹת מִפָּחַד, - 35

פָּכָה חֵשׁ-לוֹ אֶלְפִסְנִדְרוֹס הָאֱלֹהִי מִפִּלֹט נֶאֱמָן

בְּקָרֵב הַטְּרוּיִים הַקָּשִׁים, כִּי נִבְעַת מִפָּנָי בְּנוֹ שֶׁל-אַטְרִס.

רָאָה הַקְטָטוֹר כָּל-זֹאת וַיִּפֹּן אֵלָיו וַיִּחְרַפֶּהוּ:

"פָּרִיס בֶּן-עֲנִי הַיִּפֶּה, חוֹמַד הַנָּשִׁים וּמִפְתָּן!

לוֹ לֹא-נּוֹלַדְתָּ מֵעוֹלָם, הֵן-זֶה אֲדִיר חִפְצִי, אוֹ מֵת 40

טָרֵם יִדְעַתָּ חִיק אִשָּׁה! נִכְךָ הָיָה טוֹב לָךְ וּמוֹעִיל

הַרְבֵּה מִהֵיֹתָךְ לְבוֹז וְלִשְׁנִינָה לְכָל-עַם הָאֶרֶץ.

וְדֹאֵי שִׁחְקוֹ בָּלַעַג אֲכִיִּים יַפִּי-הַמַּחְלָפוֹת,

יַעַן כִּי רָאוּ פָנֶיךָ כְּפָנֵי אִישׁ מִלְחָמָה, מִהֵיֹתָךְ

נָאָה מָאֵד, אַךְ בִּלְבָבְךָ לֹא-תִלִּין כָּל-גְּבוּרָה, כָּל אִמָּץ. 45

הִנֵּה כֵּן אַתָּה, וְאִיכָה מִלֶּאֶךְ לְבָבְךָ לִרְדֹּת

יָם בְּאֲנִיּוֹת מִהִירוֹת, וְאַתָּךְ עֲמִיתִים נֶאֱמָנִים,

לְבוֹא אֶל-נִכְרִים לְקַחַת מִשָּׁם אֶת-הָאִשָּׁה הַיִּפֶּה

בְּאֶרֶץ רְחוֹקָה, גִּיסְתָּם שֶׁל-גְּבָרִים תּוֹפְשֵׁי-חַנִּיתוֹת,

לֵאמֹד לְאַבִּיךָ וּלְשֹׁבֵר לְעִיר וְלָעַם אֲשֶׁר-בְּתוֹכָהּ, 50

לְלַעַג וּלְשִׁחּוֹק לְאוֹיְבֵינוּ, לְחַרְפָּה לָךְ וּלְכַלְמָה?

לָמָּה זֶה אֵין אַתָּה עוֹמֵד לְפָנַי מְנָלְאוֹס יָדִיד-אַרִּס

ותדע הגבר, ממנו גזלת אשתו רעננה?
לא יועילוך הפנור ומתנות ידי אפרודיטה,
טוב מראך ותלתליך: תתפלש באבק לרגליו, 55
ואלו לא-היו הטרויים וראים, פי-זה-כבר פסתך
בתנת אבנים בגלל כל-הרעה אשר עוללת".
ענה לו אלכסנדרוס הדומה-לאלים ויאמר:
"הקטור, הלא תוכיחני מישרים, כי-אכן צדקת!
לבך קשה מעולם, בגרזן הזה, הבוקע 60
עביה של-קורה בידיו של-חרש העצים האמן,
בגזרו קורת הספינה, מאציל מפחו על-פחו,-
ככה עשויה בלי-חת זה רותך תליו בלבך;
אפס אל תוכיחני על-אדות כל-מתת הנעם
של-אפרודיטה הנהובה, אל-לבוז למתת האלים, 65
אשר יחנו אך-המה, ואין איש אשר יבר-לו בעצמו!
עתה, אם-נפשך תחפץ, אצא ואתגר מלחמה;
צו, וישבו הטרויים וכל האכזיים, ואותי
ואת-מנלאוס ידידו-של-ארכס תביאו בתוך,
ניצא ונאבק שם על-הלנה ועל-כל אוצרותיה. 70
והנה האיש, אשר יגבר, וידו תהי על-העליונה,
יקח את-כל-האוצרות וינהג האשה אל-ביתו;
ויתר העם יכרת ברית אהבה ושלו, ונשארתם
אתם בטרויה הפורה, ואלה ישובו לארגוס,
ארץ הנה סוסיים, ואכיה, שיפוט נשיה". 75
ככה הביע; ויחז לב הקטור בקרבו לאמרתו,
יצא מקרב העם, עצרם וידחם לאחור,
אוחז באמצע הכידון; ועמד העם ולא זעו,
אל האכזיים יפי-המחלפות המורים בקשת
דרכו ויכוננו אליו וידו-בו אבני הקלע. 80
קרא אליהם קול רם אגממנון העוצר-בגברים:

"עמדו-נא, הארגאים, אל-תירו בו, נערי אכיה!

יען כי דבר יש בפיו של-הקטור מנופה-הקובע".

ככה הגיד – והם עמדו מלחם-בו, מחשים נצבו.

פתח הקטור וידבר באזני שתי המערכות: 85

"שמעו הטרונים וכל-האכזבים עדוניי-המצחות!

כה אמר אלכסנדרוס, בשלו אנו היום נלחמים,

אלה דבריו אליכם, הטרונים וכל-האכזבים:

פרקו הנשק הנאה על-פני האדמה הפורה,

ונאבק עם-מנלאוס ידיד-ארכס בתוך לעינינו, 90

פנים יתראו על-הלנה ועל-כל-אוצרותיה.

והנה האיש, אשר יגבר, וידו תהי על-העליונה,

יקח את-כל-האוצרות וינהג האשה אל-ביתו;

ויתר העם יכרת ברית שלום ואהבה נצחת".

ככה אמר; וכלם שתקו. היתה דומיה, 95

פתח ויאמר להם מנלאוס הקורא-בחיל:

"עתה גם-לי האזינו, כי דאבה נפשי, ואין לב

דני כלבי שלי; סבורני, כי עתה ישלימו

חיל ארגאים את-טרונים, כי רבות הרעות ראיתם

בשל-ריבי עם-אלכסנדרוס, שהיה המתחיל בדבר. 100

והנה משנינו האיש, אשר נגזרה גזרת המנת

עליו, הוא גמות; ואתם תמהרו לכרת ברית שלום.

טלאים הביאו: הפכש האחד לבן והפכשה

שחורה – לחמה ולארץ; ועוד טלה נביאה לזאוס.

אך את-פריאמוס הכביר תקראו, ויכרת ברית שלום- 105

הוא יכרת-ברית, כי הבנים אך-מועלים מעל וגאים, -

והפך לא-גפיר כל-איש בזדונו את-בריתו של-זאוס.

דעתם של-זאטוטים קלה, ולבם הפכפך;

וזקן הנכנס בתוך רואה מה-לפנים מה-לאחור,

יכלכל בהשכל את-דבריו לטוב גם-לזה גם-לשני". 110

כָּכָה שָׁח; וַיִּשְׁיֹשׁ הַטְּרוּיִים וְגַם הָאֲכִיִּים,
 יַעַן כִּי אָמְרוּ, כָּכָר הַקִּיץ הַקָּץ עַל-מִלְחָמַת הַדְּמִים.
 עָרְכוּ סוּסֵיהֶם בְּשׁוּרוֹת, קָפְצוּ מֵעַל הַמֶּרְכָּבוֹת,
 פָּרְקוּ אֲזֵנָם הַטּוֹב, הִנִּיחוּהוּ עַל-פָּנֵי הָאֲדָמָה,
 קְרוּבִים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ, כִּי צָר מְאֹד הַשָּׂדֶה בֵּינֵיהֶם. 115
 וְהַקְטֹרֶשׁ שָׁלַח הָעֵירָה אֶת-שְׁנֵי הַכְּרוֹזוֹת לְהָבִיא
 מִהָר הַטְּלָאִים הַשָּׁנִים וְלִקְרֹא לְמֶלֶךְ פְּרִיאֲמוֹס.
 וְאֶגְמָמֶנוֹן הַמּוֹשֵׁל צָנָה לְטֹלֶת־בָּיוֹס כִּי יֵלֶךְ
 אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַקְּלוֹת וַיָּבִיא מִיָּד אֶת-הַטְּלָה;
 שָׁמַע וְלֹא הִמָּרָה אֶת-פִּי אֶגְמָמֶנוֹן הַדּוֹמָה-לְאֵלִים. 120
 וְאִירִיס בְּשׁוּרָה בְּפִיָּה לְהִלָּנָה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת,
 נִגְלָתָה לָּהּ, וּפָנֶיהָ כַּפָּנֵי לְאוֹדִיקָה יְבִמְתָּהּ,
 אִשָּׁת בְּנוֹ שֶׁל אַנְטִינֹר, הוּא הַלִּיקְאוֹן הַשְּׁלִיט,
 וְהָיְתָה הַיָּפָה בְּבָנוֹת פְּרִיאֲמוֹס. מִצָּאֶתָּה בְּהִיכֹל
 יוֹשְׁבָה וְאוֹרְגָה שֵׁם אֶרֶג אֶרְגָּמֹן, סוֹת גְּדוּלָּה וְכַפּוּלָּה, 125
 רָקְמָה מַעֲשֵׂה תִשְׁבָּץ, צִיּוּרֵי מִלְחָמוֹת טְרוּיִים
 בּוֹלְמֵי-הַסּוּסִים וְאַרְגָּאִים עוֹטֵי-שָׂרִיוֹנוֹת-הַנְּחָשֶׁת,
 מִלְחָמוֹת דְּמִים, שֶׁסָּבְלוּ עָלֶיהָ מִיָּדוֹ שֶׁל-אַרְס.
 קָרְבָּה עֲדִיָּה וְתֹאמֶר-לָהּ אִירִיס מִהִירַת-הַרְגָּל:
 "בּוֹאִי-נָא, יִלְדָּה חֲבִיבָה, הַתְּבוֹנְנִי לְמִרְאָה הַפְּלֹאוֹת: 130
 טְרוּיִים בּוֹלְמֵי-הַסּוּסִים וְאֲכִיִּים בְּסוֹחֶרֶת נְחוֹשָׁה;
 אֵלֶּה שְׂפִירָדוֹ מִקְרוֹב אִישׁ כְּנָגֵד רֵעוֹ בְּמִישׁוֹר
 בְּסַעֲרוֹת קָרֵב רַב-דְּמָעוֹת, שׁוֹאֲפִים מִלְחָמוֹת רִצָּח,
 עֹתָה נֹצְבִים וּמַחֲשִׁים – כָּלָתָה מִלְחָמָה, - יִשְׁעֵנוּ
 עַל מַגְנֵיהֶם, וּמַעֲוֹכִים הֶרְמָחִים הַגְּדוֹלִים בְּאַרְצָן. 135
 אֵךְ מְנַלְאוֹס יָדִידוֹ-שֶׁל-אַרְס וְאַלְפִסְנֹדְרוֹס
 פָּנִים יִתְרָאוּ עָלֶיךָ, בְּרַמְחִים אֲרָכִים יִלְחָמוּ;
 וְהִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִגְבֵּר, הוּא יִקְרָא-לָךְ אִשְׁתּוֹ הַחֲבִיבָה".

שָׁחָה-לָהּ כֶּךָ בַּת-הָאֵל וַגִּעְגּוּעִים מִתּוֹקִים הָעִירָה
בְּלִבָּהּ עַל-אִישָׁהּ הָרָאוּשׁוֹן, עַל-עִירָהּ וְעַל-אַבוֹתֶיהָ. 140
אָצָה וַתִּתְּכֶסּ בַּצַּעֲרָהּ הַמִּלְכִּין כִּכְסָף לְטָהָר,
מִהֲרָה לְצֹאת הַלְשָׁפָה, שׁוֹפְכַת דְּמָעֶיהָ הַזֹּכִים;
יַחֲדָה לֹא נִצָּאָה, כִּי-הָלְכוּ עִמָּה גַם-שְׁתֵּי אִמָּהוּתֶיהָ:
קָלִימָנָה גְדֹלֶת-הָעֵינַן וְאִיתָרָה בְּתוֹ שָׁל-פִטְתָּס.
מִהֵרָ בָּאוּ הַגִּיעוּ לְמָקוֹם שֵׁם שַׁעֲרֵי סָקִיָּה. 145
שָׁמָּה בָּאוּ פְּרִיאָמוֹס וְעִמּוֹ פִּנְתָּאוֹס וְתִימִיטָס,
לְמַפּוֹס, וְקָלִיטָיוֹס וְנִינוֹ שָׁל-אַרְס הָאִישׁ הַיִּקְטָאוֹן,
יַחֲדוֹ אוֹקְלָגוֹן וְאַנְטִינוֹר הַמִּלָּאִים רַב-בֵּינָה-
זִקְנֵי הָעָם וְחַכְמָיו, הַיּוֹשְׁבִים בְּשַׁעֲרֵי סָקִיָּה,
בַּעֲטִיָּה שָׁל-זִקְנָה מִפְּלֶגֶת לֹא יָרְדוּ לְשַׁעַר; וְאוּלָם 150
לְשׁוֹנָם מִדְּבָרָה גְדוֹלוֹת, בָּאוּתָם צִרְצוּרִים הַיּוֹשְׁבִים
בְּרֹאשֵׁי אֵילָנוֹת בִּיעֵר, הַנּוֹתָנִים אֶת-קוֹלָם בְּרִנָּנוֹת, -
כִּכָּה נוֹעֲדוּ זִקְנֵי טְרוּיָה עַל-פִּסְגַּת הַמִּגְדָּל.
אֵךְ אֶת-הַלֵּנָה כִּי-רָאוּ, הַקְּרָבָה אֶל-אוֹתוֹ הַמִּגְדָּל,
נִדְּבָרוּ הַזִּקְנִים בֵּינֵיהֶם, הַתְּלַחֲשׁוּ בְּאַמְרֵי הַכֶּנֶף: 155
"אֵכֶן אֵין לְזָעַם הַטְּרוּיִים וְאֶת-הָאַכֵּיִים, שְׁהֵמָּה
סוֹבְלִים פְּרַעֲנִיּוֹת כַּמָּה בְּגִלְל אִשָּׁה נָאָה כְּמוֹתָהּ!
אַמָּנָם תִּאָּרָה כְּתֹאֵר בַּת-אַלֹּהִים בַּת-אַלְמָנוֹת.
אַף-עַל-פִּי-כֵן, כָּל-שְׁתִּירָף, מוּטָב וְשָׂבָה אֶל-בֵּיתָהּ,
תִּפְלִיג בְּסַפִּינָה וְלֹא תִהְיֶה לָנוּ וְלַטָּף לְמָקוֹר רָעָה". 160
כֶּךָ הַתְּלַחֲשׁוּ; וַיִּקְרָא פְּרִיאָם בְּקוֹל רֶם לְהַלֵּנָה:
"יִלְדָה חֲבִיבָהּ, גִּישִׁי הִנֵּה וּלְצַדִּי שָׁבִי וְהִתְבּוֹנְנִי
בְּאִישֶׁךָ הָרָאוּשׁוֹן, בְּגִיסֶיךָ וּבְכָל-יְדִידֶיךָ מִלִּפְנֵים;
אַמָּנָם כִּי-אַתְּ לֹא-חֲטָאת לִי, כִּי אִם-הָאֵלִים לִי-חֲטָאוּ,
הִמָּה הִסִּיתוּ-בִּי חֵיל הָאֲכֵיִים בְּפִלְמוֹס רַב-דְּמָעוֹת. 165
הִגֵּד הַגִּידִי-לִי שְׁמוֹ שָׁל-אוֹתוֹ הַגָּבֵר הַשְּׂגִיָּא
וְעוֹלָה עַל-כָּל-הָאֲכֵיִים, מִרְּאֵהוּ מָה-אַדִּיר וְנִשְׁגָּב!

אָמנם יֵשׁ רַבִּים גְּבוּהִים מֵרֹאשִׁם וּמַעֲלָה מִמֶּנּוּ,
אָפֶס טָרָם רֵאִיתִי בְּעֵינַי אִישׁ יָפֶה מִמֶּנּוּ,
גָּבֵר הַדּוּר כְּמוֹהוּ, כִּי מֵרָאָה מְלַךְ מֵרֹאֵהוּ". 170
לוֹ אֲמַרְיָה הַשִּׁיבָה הַלְנָה הַנִּפְלְאוֹת בְּנָשִׁים:
"נִכְבַּד אַתָּה בְּעֵינַי, הוּא, חָמִי הַיָּקָר, וְנוֹרָא!
טוֹב לִי, לוֹ מִנֵּת קֶדְמָנִי בַּיּוֹם בּוֹ הִלַּכְתִּי לְטְרוּיָה
אַחֲרֵי בִנְךָ וְעִזְבֹּתִי אֶת-חֲדָרַי וְאֶת-בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי,
בְּתִי אֲשֶׁר-אַהֲבֹתִי, רַעֲיוֹתַי בָּנוֹת-גִּילִי הַיָּקָרוֹת. 175
אֲלֹא לֹא-עָלָה לִי כֵךְ – וְעַל-זֶה עֵינַי יוֹרְדָה דְּמָעוֹת.
הִנְנִי וְאֶגִּיד לָךְ, אִם-יֵשׁ אֶת-נִפְשְׁךָ לְדַעַת:
בְּנוֹ שֶׁל-אַטְרֶס הֵלֵז, אֲגַמְמִנּוֹן הַרוֹדֶה-בְּרַבִּים;
שָׁנִים נִפְגְּשׁוּ בּוֹ: מֶלֶךְ מְאֹד נֶעְלָה וְגִבּוֹר מִלְחָמָה;
לִי לְחֻצוֹפָה יָבֹם הָיָה לְפָנַי – וְאֵינְנוּ!"
כָּכָה עָנְתָה; וְהִזְקֵן הִשְׁתַּאֲפָה לְגִבּוֹר וַיֹּאמֶר:
"הוּא, בֶּן-אַטְרֶס הַמְּאֻשָּׁר! בְּמִזְלִי נוֹלַדְתָּ, בְּבִרְכָּה!
רַבִּים הֵם הָאֲכִיִּים הַחוֹסִים בְּצֶל מַלְכוּתְךָ!
לְפָנַי יִרְדּוּתִי אֲנֹכִי לְפָרִיגָה רַבַּת-הַכְּרָמִים;
עֵינַי שָׁם רָאוּ רַבּוֹת פְּרָשֵׁי הַפָּרִיגִים הַעֲזִים, 185
אוֹטְרֶס מוֹשִׁיל עֲלֵיהֶם וּמִיגְדוֹן הַדּוֹמָה לְאֵלִים,
וְהָמָּה מֵאֲהִילִים עַל-מִימֵי הַנָּהָר סַגְרִיוֹס וְגִדּוֹתָיו, -
יַעַן מִבְּעַלֵּי בְרִיתָם הַנְלוּם עֲלֵיהֶם הַיִּיתִי,
בַּיּוֹם אֲשֶׁר עָלָה בָּם חֵיל אֲמִזּוֹנוֹת הַדּוֹמוֹת-לְגִבְרִים;
אוּלָּם לֹא עָצְמוּ כַּבְנֵי הָאֲכִיִּים מִבְּרִיקֵי-הָעֵין". 190
רָאָה אֵז אֶת-אוֹדִיסֶס נְיוֹסֶף הַיִּשְׁרִישׁ וַיֹּאמֶר:
"יִלְדָה חֲבִיבָה, הַגִּידִי אֶת-שְׁמוֹ שֶׁל-הַלְזָה וּמִי-הוּא,
קִטְנָה קוֹמָתוֹ מְקוֹמָת הָאִישׁ אֲגַמְמִנּוֹן בֶּן-אַטְרֶס,
אֲלֹא כְתַפְּיוֹ רַחְבּוֹת, וַיּוֹתֵר רַחֲב חִזָּהוּ.
נִשְׁקוּ מִנַּח עַל-פָּנָי הָאֲדָמָה הַזֶּנֶה כָּל-חַיָּה, 195
צוּעַד מִתְהַלֵּךְ כְּאֵיל בֵּין שְׁוֵרוֹת הַלּוֹחֲמִים הַרַבִּים.

אֲכֵן כְּאוֹתוֹ הַעֲתוּד, כְּאִיל עֵב-צֶמֶר הוּא בְּעֵינַי,
עוֹבֵר בְּעֶדֶר הַגָּדוֹל בֵּין עֲשָׁתְרוֹת צֶאֱן צִחוֹת-צֶמֶר".
אִז אֲמַרְיָה הַשִּׁיבָה הֶלְנָה בֶּת-זְאוּס הַנְּאֻנָּה:
"בְּנוֹ שָׁל-לְאָרְטָס הֶלְז, אוֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַדַּעַת, 200
אֶרֶץ אֶתְקָה חִבְלָתוֹ, הָאֶרֶץ לָהּ אֲדַמַּת הַטְּרָשִׁים;
בְּלָבוֹ קִנְיָה כָּל-עֶרְמָה, וַיִּבְּוֹן מִזְמוֹת הַנְּהוּ".
נָשָׂא אֲמָרוֹתָיו וַיֹּאמֶר אֲנִיטְנוֹר הַיִּשְׁשִׁי הַנָּבוֹן:
"בֶּן אֵת, הָאִשָּׁה, דּוֹבְרָת, נְאֻמַּת תְּהַגִּינָה שְׁפַתֶּיךָ.
הִנֵּה אוֹדִיסֵס הֶלְז כָּבֵר הִיָּה פֹה לִפְנֵי עֶדְנִים 205
עִם-מְנַלְאוֹס יָדִיד-אַרְס – מְלֹאכִים שֶׁבָּאוּ בְּגִלְלָךְ.
הֵיוּ אִז אוֹרְחֵי, וְהַכְּנֻסְתִּים וְכַבְּדֻתִּים בְּבֵיתִי בִּידִידוֹת,
אִז גַּם-לְמַדְתִּי לְדַעַת אֶת-אַרְחָם וְאֶת-חֻכְמַת לְבָבָם.
אֶל-הָאֶסְפָּה בְּקָהֶל בְּנֵי טְרוֹיָה יַעַת בָּא מְנַלְאוֹס,
הִיָּה מְשֻׁכְּמוֹ הֶרֶחֱב נִמְעָלָה גִּבָּה מִמֶּנּוּ; 210
אָפֶס כְּשִׁישְׁבוּ הַשָּׁנִים –וַיַּעַל עָלָיו אוֹדִיסֵס.
וּכְשֶׁהִגִּיעָה הַשָּׁעָה וַתִּגְלֶה מִחֻשְׁבָּתָם בְּקָהֶל,
פָּתַח אִז מְנַלְאוֹס בְּשֹׁטֶף לִישׁוֹן אֶת-דְּבָרָיו,
אֲמָרוֹת קִצְרוֹת וּבְרוּרוֹת, אֵךְ מִשְׁנֹאָתוֹ רַב-מְלִים,
דְּבָרִים אֲרָכִים וּבְלוּלִים, לְמָרוֹת הַיּוֹתוֹ הַצָּעִיר. 215
אֵךְ כְּשֶׁקִּפֵּץ אוֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַדַּעַת מִמְּקוֹמוֹ,
הַשְּׁפִיל אֶת-עֵינָיו לְאֶרֶץ, וַעֲפַעְפִּיו הִישִׁירוּ מִנְּגִדוֹ;
אִינוֹ נוֹטָה שְׂרָבִיטוֹ לֹא-לְפָנָים וְלֹא-לְאַחֹר, מִחֻזְקוֹ
וַאֲיֵנוֹ מְנִיעָהוּ, כְּאֵדָם לֹא-נִסָּה לְדַבֵּר מִיָּמָיו;
עָלָיו יִשִּׁיחַ רוֹאֵהוּ: אֵךְ שׁוֹטָה הָאִישׁ אוֹ מֵר-נָפֶשׁ. 220
אָפֶס כְּשֶׁהוֹצִיא מִלְּבוֹ אֶת-קוֹלוֹ הָאֲדִיר, וַדְּבָרָיו
שֹׁטְפוֹ בְּהֶמוֹן, כְּפִתּוֹתֵי הַשָּׁלֵג בְּסֻתּוֹ וּבַחֲרָף, -
אִישׁ מִבְּנֵי תְמוֹתָה לֹא הָיָה, שִׁיְהִיֹן וְאֵתוֹ יִתְחַרָּה!
שׁוֹב לֹא הָיִינוּ מִשְׁתָּאִים לִפְנֵי אוֹדִיסֵס וּלְתַאֲרוֹ".
אוּלָם כְּשֶׁרָאָה אֶת-אַיִס, וַיִּשְׂאֵל הַיִּשְׁשִׁי בַּשְּׁלִישִׁית: 225

"מי-הוא האיש האכזרי, הגבר האדיר הנשגב,

עולה על-כל-הארגונים בקומה ובכתף רחבה?"

ענתה הלנה הנאנה לובשת הסוּת הארפה:

"אִיס הוא הענק, משגבם של-חיל האכזרים;

והנה שם אידומנס, מתנוסס כאל בין הכרתים, 230

נצב הוא בעדת כל-מנהיגי הכרתים סבוהו.

כמה פעמים התארח בבית מנלאוס ידיד-אִיס

ובהיכלנו גם-היה מתאכסן בבואו מכפתר.

שוב עיני רואות את-כל-האכזרים מבריקי-העין,

הנני מכירה את-כלם ולקרא בשמותם אוכלה; 235

אך את-השנים אינני רואה בין רועי העמים:

קסטור זה בולם-הסוסים ופולידבק המתגושש

באגרוף, שני אחי בני אמי, שילדה הורתי – אינמו,

אולי לא באו הלאם ובלקדימון נשארו,

ואולי הפליגו בים בספינות מפליגות בימים, 240

אפס לא ירדו לשער במלחמות גברים בגברים,

יען חרפתי הגדולה וקלוני זה יבעתמו".

ככה דברה; ואולם הארץ המחיה כל-חיים

כסתה אותם זה-כבר בלקדימון, בארץ אבותם.

ונדך העיר באו כבר הפרוזות נושאי הקרבן: 245

כבשים ניין, הוא פרי האדמה משמח הלכבות,

בנאדות עשויים עור עזים; ואידיוס הפרוז בא, נושא

כד אחד מבריק, וגביעי הזהב הטהור בידיו;

קרב עד אותו הישיש, עוררהו בדברים ויאמר:

"קומה בן-לאומדון, כי הנה קראוך כל-טובי 250

טרויים בולמי-הסוסים וארגונים בשריונות-הנחושה;

רד-נא כיום המישורה, שם תכרת ברית קדש ושלום.

רק מנלאוס ידיו-של-אִיס ואלקסנדרוס

הם על-האשה יתראו פנים ברמחים ארזים;

והִנֵּה הָאִישׁ אֲשֶׁר יִגְבֵּר – לֹא הָאוֹצְרוֹת וְהָאִשָּׁה; 255

וְאָנוּ נִכְרֹת בְּרִית שְׁלוֹם וְרַעוּת, וְנוֹתְרָנוּ

נִחְנוּ בְּטְרוּיָה הַפּוֹרָה, אֶךְ הִמָּה יָשׁוּבוּ אֶל-אֶרְגוֹס,

אֶרֶץ הַזֶּנֶּה סוּסִים, וְאִכְיָה, שְׁיָפוֹת נָשִׂיָה."

כָּכָה שָׁח; וַיִּתְחַלְחַל הַיִּשְׂשִׁי וַיִּפְקֹד עַל-נַעֲרָיו

לְרַתֵּם הַסּוּסִים, וְהִמָּה מָהָרוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. 260

עַל-הַמֶּרְכָּבָה אִז עָלָה פְּרִיאֲמוֹס וַיִּמְשֹׁךְ הַמּוֹשְׁכוֹת;

עָלָה וַיָּשֶׁב עַל-יָדוֹ אֲנִטָּנוֹר בְּמֶרְכָּבַת תַּפְאָרְתּוֹ,

דֶּרֶךְ שְׁעָרֵי סִקָּיָה הַטּוֹ הַסּוּסִים בְּמִישׁוֹר.

וּכְשֶׁהִגִּיעּוּ הַשָּׁנִים עַד-חֵיל הָאֲכָכִים וְהַטְּרוּיִים,

יָרְדוּ מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה לְאֶרֶץ חוֹנָנֶת הַמְּזוֹנוֹת, 265

נִכְנְסוּ אֶל-בֵּינֹת חֵילוֹת הַטְּרוּיִים וְהָאֲכָכִים.

תַּכְּרָ קָפִץ וְקָם אֲגַמְמָנוֹן הָעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים,

קָפִץ אוֹדִיסֵס הָעָרוֹם; וְהַכְּרוֹזוֹת הַנֶּעְלִים הִבִּיאוּ

קָרְבָן הַבְּרִית וְהִיָּינוּ וַיִּמְזְגוּ אוֹתוֹ בְּמִזְרָק,

יָצְקוּ מֵיָם עַל-כַּפּוֹת הַמְּלָכִים, וְאֲגַמְמָנוֹן

שָׁלַח אֶת-יָדוֹ וְהוֹצִיא אֶת-מַאֲכָלָתוֹ, שֶׁהִיָּתָה

תְּלוּיָה לֹא תָמִיד עַל-יַד תַּעֲר-הַחֶרֶב הַגָּדוֹל,

כֶּרֶת מִשְׁעָרוֹת רֹאשָׁם שָׁל-כַּבְּשִׁי הַקָּרְבָן, וְהַכְּרוֹזוֹת

חָלְקוּ הַשְּׁעָרוֹת לְטוֹבִים שָׁבִין הָאֲכָכִים וְהַטְּרוּיִים.

וְאֲגַמְמָנוֹן אִז פָּרַשׁ כַּפָּיו וַיַּפְלִיל בְּקוֹל רֹם: 275

"זָבַס אֲבִינוּ, הַמּוֹשֵׁל בְּהַר אֵידָה הַגָּדוֹל וְהַמְּהֻלָּל!

אֲתָה, הַשֹּׁמֵשׁ הַרֹאֶה אֶת-הַפֶּל וּמַאֲזִין הַפֶּל,

וְאֲתָם, הַנִּהְרֹת, וְהָאֶרֶץ, וְהָאֵלִים מִתַּחַת לְאֶרֶץ,

אֲתָם, עוֹנְשֵׁי הַמֵּתִים, שְׁנֹשְׁבָעוּ וּמַעֲלוּ מַעַל!

עֲדִים הָיוּ וַשְּׁמִרְתָּם אֶת-דְּבָרֵי הַבְּרִית וְהַשְׁבִּיעָה: 280

אֲשֶׁר אִם-יֵךְ אֶלְכַּסְנִדְרוֹס אֶת מְנֻלָּאוֹס הַגִּבּוֹר,

וְהִיָּתָה-לוֹ גַּם-הֶלֶנָּה גַּם-כָּל-אוֹצְרוֹתֶיהָ כָּלָהֶם,

וְאָנוּ נָשׁוּבָה לְאֶרְצָנוּ בְּסָפִינוֹת מַפְלִיגוֹת בַּיָּמִים;

ואם-מַנְלָאוֹס הַצֶּהֱבֶהב יָכֵה אֶת-אֶלְכֶסְנֶדְרוֹס,
 ימָסְרוּ טְרוֹיִים מִיָּד אֶת-הַלֵּנָה וְאֶת-כָּל-אוֹצְרוֹתֶיהָ, 285
 וְהָמָּה יִשְׁלְמוּ הַקֶּנֶס לְאַרְגָּאִים בְּמִדָּה הַגּוֹנָה,
 מִס לֹא-יִשְׁכַּח מִפִּי כָל-הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרָיו.
 וְאֶלְכֶסְנֶדְרוֹס אִם-יָפֵל, וְלֹא יֵאָבֶה פְּרִיאֲמוֹס וּבָנָיו
 יוֹצְאֵי יָרֵךְ פְּרִיאֲמוֹס לְשֵׁלֶם הַקֶּנֶס שְׁאֲמָרְנוּ,
 אוֹסִיף אֶלְחֶם בְּעֶבּוֹר הַקֶּנֶס הַזֶּה גַּם לְהָבֵא, 290
 הוֹחִל אוֹחִילָה פָּה, עַד-אַשִּׁיג מִטֶּרֶת מְלַחְמָתִי".
 אָמַר וַיִּשְׁחַט בְּנֵחֻשֶׁת אַכְזְרִית גְּרָגְרוֹת הַכְּבָשִׁים,
 שְׂמֶם עַל הָאֵדָמָה, - עוֹד פֶּרְפְּרוּ, וְרוּחַ אִין בָּמוֹ,
 יַעַן כִּי קָבְעָה אוֹתָם הַנְּחֻשֶׁת פָּחֶם וּנְשַׁמְתָּם;
 דָּלוּ הַיֵּין מִמְזֶרֶק הַיֵּין בְּגִבֵּיעִים וְנִסְכּוּ 295
 נֶסֶךְ בַּתְּפִלָּה וַתַּחֲנֶה לְאֵלִים הַהוּיִם לְנִצָּח.
 וְאִישׁ אִישׁ מִחִיל הָאֲכִיִּים, מִחִיל אֲנָשֵׁי טְרוֹיָה הַתְּפִלָּל:
 זָכַס הַגְּדוֹל וְהַמְּהִלָּל וַיִּתֵּר הָאֵלִים הַנִּצָּחִים!
 אוֹתוֹ הָאִישׁ, אֲשֶׁר יָפִיר הָרֵאשׁוֹן הַבְּרִית וְהַשְׁבוּעָה,
 מַחוּ-הוּא יִהְיֶה נֶגֶר כַּיֵּין הַזֶּה עַל-הָאָרֶץ, 300
 מַחוּ שְׁלוֹ וְשֵׁל-בָנָיו, וְנִשְׁיָהֶם תִּטְחֶנָּה לְאַחֲרִים".
 בָּכָה קָרְאוּ; אַךְ קְרוֹנִיּוֹן לֹא שָׁעָה אֶל-תְּפִלוֹתֵיהֶם.
 פָּתַח בְּתוֹכָם אֲמָרוֹתָיו פְּרִיאֲמוֹס מִזֶּרַע דֶּרְדֵּנוֹס:
 "שְׁמַעוּ עָדִי, אֲנָשֵׁי טְרוֹיָה וְאֲכִיִּים עַדוּיִי-הַמְּצָחוֹת!
 הַנְּנִי הוֹלֵךְ וְשֹׁב לְאֵלִיוֹס נְשׁוּבַת-הָרוּחוֹת, 305
 יַעַן כִּי יִקְשֶׁה מִמֶּנִּי לַחֲזוֹת בְּעֵינֵי מְלַחְמָת
 בְּנֵי שְׁאֵהֲבָתִי, בְּהֶאֱבָקוֹ עִם-מַנְלָאוֹס יָדִיד-אָרֶס;
 זָכַס אַךְ-הוּא הַיּוֹדֵעַ וְכָל-יִתֵּר הָאֵלִים הַנִּצָּחִים,
 מִי-הוּא הָאִישׁ מִן-הַשְּׁנַיִם, שְׁנֹחֲתֶךָ גּוֹרְלוֹ לְמוֹת".
 מִלֵּל הַשֹּׁב הָאֱלֹהִי וַיִּשָּׂם בְּמַרְכָּבָתוֹ הַכְּבָשִׁים, 310
 עָלָה עָלֶיהָ וַיִּמְשֹׁךְ בִּידָיו אֶלָּיו אֶת-הַמּוֹשְׁכוֹת;
 עָלָה וַיֵּשֶׁב עַל-יָדוֹ אֲנִיטָנוֹר בְּמַרְכָּבַת תְּפֹאֲרָתוֹ;

הִפְנוּ מִרְכַּבְתָּם לְאַחֹר, נִחְפְּזִים בְּדֶרֶךְ אֱלִיֹּנָה.
וְהִקְטֹר בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס וְאוֹדִיסֵס הָאִישׁ הָאֱלֹהִי
מִדְּדוֹ הַמָּקוֹם לְקֶרֶב, וַיִּשְׁיֻמוּ גּוֹרְלוֹת בְּקוֹבֵעַ 315
חֲשׂוֹל נִחֲשֶׁת עַל-סָבִיבּוֹ, וַיִּזְעַזְעוּם הֵנָּה וְהֵנָּה
לְרֹאוֹת מִי יִהְיֶה הָרֹאשׁוֹן לְהִטִּיל אֶת-כִּידוֹן הַנִּחֲשֶׁת.
סָבִיב הַתְּפִלָּו הַעֲמִים וּפְרִשׁוּ כַפִּים לְאֵלִים,
כָּמָּה וְכָמָּה אֲכִיִּים וּטְרוֹיִים הַתְּחַנְּנוּ כָּכָה:
"וְזָבִס אֲבִינִי, הַמּוֹלֵךְ בְּהֵר אִידֵּה, הַגָּדוֹל וְהַמְהֵלֵל! 320
אוֹתוֹ הָאִישׁ, אֲשֶׁר גָּרַם מְלַחֲמָתָם שֶׁל-שְׁנֵי הָעָמִים,
תְּנֶה-לוֹ, וְנִכְרַת מַעֲמֹ, וַיֵּרֶד שְׂאוֹל תַּחֲתִית וַיָּמוּת –
וְאָנּוּ נִכְרַת בְּרִית קֹדֶשׁ, בְּרִית שְׁלוֹם וַרְעוֹת נִצָּחַת".
כָּכָה קָרְאוּ; וְהִקְטֹר הַגָּדוֹל מְנוּפֶּף-הַקּוֹבֵעַ
הִסֵּב אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּזְעַע – וַיֵּצֵא גּוֹרְלוֹ שֶׁל-פְּרִיס. 325
יָשָׁב הַצָּבָא בְּשׁוּרוֹת בְּמָקוֹם, אֲשֶׁר-שָׁם הִצִּיג
סוֹסָיו הַמִּמְהָרִים לְרוּץ וּנְשָׁק שְׁלָל-צַבָּעִים הַנִּיחַ.
הַתַּחֲזִיל אֲזִי אֶלְכֶסְנִדְרוֹס הָאֱלֹהִי, אִישׁ הַלֵּנָה
יָפֶת הַמְחַלְפוֹת, מִתְּלַבֵּשׁ, שָׁם כָּלִיו הַיָּפִים עַל-כֶּתְפָיו.
תַּחֲלָה חָגַר לְשׁוֹקָיו, שָׁם אֶת-הַמְּצָחוֹת הַנָּאוֹת 330
בַּעֲלוֹת פְּרָפוֹת הַכֶּסֶף, בָּהֶן הִדָּקָה מִצָּחָה אֶל-שׁוֹקָה;
אַחֵר-בֶּן הַדָּק אֶל-חֲזוֹ הַשְּׂרִיּוֹן אֲשֶׁר-לְאַחֲיו
לִיקָאוֹן וַיִּלְבָּשֶׁהוּ, וְהֵלֵם אוֹתוֹ הַשְּׂרִיּוֹן.
תָּלָה עַל-כֶּתֶפוֹ הַסִּיף הַמְקַשֵּׁט בְּמִסְמְרוֹת כֶּסֶף,
חָרֵב נִחֲשֶׁתוֹ, וַיִּטֵּל הַמָּגֶן הַגָּדוֹל וְהַחֲזָק;
חָבֵשׁ לְרֹאשׁוֹ הָאֲדִיר הַקּוֹבֵעַ הָעֲשׂוּי לְתַפְאָרָה,
צִיצִית מִרְעֶמֶת-סוֹסִים מְנַפֵּנֶפֶת אֵימֹת בְּטוֹטְפָתוֹ.
לָקַח הַכִּידוֹן הַחֲזָק, וְהֵיךְ מָאֵד נָאָה לְכַפּוֹ.
אַף מְנַלְאוֹס הַגִּבּוֹר שָׁם עָלָיו גַּם-הוּא מִדְּיו אֱלֹהִים.
אַחֵר שָׁשְׂמוּ עֲלֵיהֶם אֲנָנִים אִישׁ בְּתוֹךְ עַמּוֹ, 340
וַיָּצְאוּ אֶל-בֵּין הָאֲכִיִּים וְהַטְרוֹיִים וַעֲמָדוֹ בְּתֹנֶךְ,

עינם מבְּרִיקָה אֲיָמוֹת; וְהָרָאִים כָּלֵם נִבְעָתוֹ:
 בּוֹלָמִי-הַסּוֹסִים הַטְּרוּיִים וְאֲכִיִּים עֲדוּיִי-הַמְּצָחוֹת.
 וְעָמְדוּ קְרוֹבִים הַשְּׁנִים בַּמָּקוֹם שֶׁמָּדְדוּ לְקֶרֶב שָׁם,
 מִנוֹפְפִים רַמְחִיָּהֶם בִּידֵיהֶם וְזוֹעָמִים אִישׁ אֶת-רַעְהוּ. 345
 הַשְּׁלִיךְ אֹז אֶלְכֶסְנֶדְרוֹס הַכִּידוֹן הַמְּאַרֶיךְ-צִלוֹ,
 נִתְקַל הַכִּידוֹן בַּמָּגֵן בֶּן-אַטְרֶס, הַמָּגֵן הָעָגֵל;
 אוֹלָם לֹא נִבְקָעָה הַנְּחָשֶׁת, וְעָקְצוּ הַתְּכוּפֶף לְאַחֹר
 עַל-פְּנֵי הַמָּגֵן הָאֲדִיר. הַשְּׁנִי הַתְּנִשָּׂא בֶן-אַטְרֶס,
 הוּא מְנַלְאוֹס, וּבִידּוֹ זֶה כִּידוֹן הַנְּחָשֶׁת, וַיִּפְּלֵל: 350
 "זָבֶס הַמּוֹלֶךְ! נָא-תְנֶה-לִּי וּמַאֲלֶסְנֶדְרוֹס אֲנִי:
 רֹאשׁוֹן לִי-עֲשֵׂה רַעְעָה, וַיֹּאבֵד מִיָּדִי נִימָת;
 וַיִּשְׁמַע הָעָם, וַיִּירָאוּ עַד סוֹף כָּל-הַדּוֹרוֹת בְּנֵי אָדָם
 לַעֲשׂוֹת רַעְעָה לְרַעוֹ, שֶׁקָּדְמוֹ בָּלָחֶם בְּבֵיתוֹ!"
 אָמַר, וַיִּנּוּפֶף וַיִּטֵּל כִּידוֹנוֹ הַמְּאַרֶיךְ-צִלוֹ, 355
 הִכָּה בַּכִּידוֹן בַּמָּגֵן הָעָגֵל שֶׁל-בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס.
 חָדַר הַכִּידוֹן הַקָּשָׁה וַיַּחְלֹף הַמָּגֵן הַמְּזֹהִיר,
 עָבַר הַשְּׂרִיָּה הַיָּפָה, מַעֲשֵׂה אָמֶן לְתַפְאֶרֶה;
 קָרַע הַכִּידוֹן בַּתְּנָתוֹ סְמוּךְ לְבִשָּׁר הַמִּפְשָׁעָה;
 נָטָה הַצָּדָה הָלְזוּ וְנִמְלֹט מֵאֶפֶל אֲבִדוֹן. 360
 שָׁלַף בֶּן-אַטְרֶס אֶת-סִיפּוֹ הַמְּסַמֵּר בַּמִּסְמָרִי כָסֶף,
 מִהָרַח הַתְּרוֹמֶם וַיִּךְ בְּכַפֹּת הַקּוֹבַע –וַיִּגְפֹּץ
 סִיפּוֹ לְרִסְסִים שְׁלֵשָׁה-אַרְבָּעָה וַיִּפֹּל מִיָּדוֹ.
 וּמְנַלְאוֹס הַבֵּית בְּמֶרְחָבִי רָקִיעַ וְנֶאֱנָק:
 "זָבֶס אֲבִינִי, הִיָּשְׁנוּ אֲכָזְרִי כְמוֹךְ בֵּין אֱלִים! 365
 אֲכֹן אֲמַרְתִּי אֲנִיִּם מַאֲלֶסְנֶדְרוֹס כְּרַעְתּוֹ, -
 עָתָה הַסִּיף בִּימִינִי מִגְפֹּץ לְרִסְסִים, וְרַמְחִי
 הֵטֵל הַטִּלְתִּי לֹלֵא-הוֹעִיל, וְלֹא אָבֵד מִיָּדִי, לֹא הוֹמָת".
 שָׁח, וַיִּשְׁתַּעַר וַיַּחֲזֹק בְּקוֹבַע נַעֲטָר-הָרַעְעָמָה,
 הִסֵּב אֶת-פָּנָיו וְסָתְּבוּ אֶל-חֵיל הָאֲכִיִּים הַנְּדִיבִים- 370

הִיָּתָה הַרְצוּעָה הַנָּאָה מְעִיקָה לְצִנְאוֹרוֹ שֶׁל-פְּרִיס,
 רְצוּעַת הָעוֹר, אֲשֶׁר הִדְקָה קוֹבְעוֹ מִתַּחַת סִנְטֵרוֹ.
 וְכֵךְ הָיָה סוֹחֵבוֹ עַד-חִילוֹ וְהָיָה לוֹ עוֹשֶׂה שֵׁם-עוֹלָם
 לוֹיֵלָא רָאֲתָה זֹאת אֶפְרוֹדִיטָה, הִיא בָּתוּ שֶׁל-זֵאוֹס;
 בָּאָה וְתִנְתֵּק הַרְצוּעָה הַגְּזוּרָה מֵעוֹר פֶּר שֶׁהוּמָת; 375
 וְהַעֲלָה בְּיָדוֹ הַתְּזָקָה הַקּוֹבֵעַ הָרִיק. וְהַגְּבוֹר
 זָרְקוּ וַיִּשְׁלִיכֵנוּ אֶל-חֵיל הָאֲכִיִּים הַנְּעוּלִים
 מִצָּחוֹת הַדּוּרֹת, וְרָעִיו הַנָּאֻמָּנִים קִבְּלוּהוּ.
 שׁוּב הַשְׁתַּעַר בָּאֶפּוֹ עַל־אֶלְפִּסְנִדְרוֹס לְהִרְגוֹ
 בְּכִידוֹן נְחֹשֶׁתוֹ, וְאוֹלָם נִשְׁאַתּוּ מִשֵּׁם אֶפְרוֹדִיטָה
 בָּתוּ שֶׁל-זֵאוֹס עַל-נִקְלָה – כָּבֵת אֱלִים –וּבִסְתֵר עֲרָפֵל,
 אִף הִבִּיאֲתוּ לְלִשְׁכָּתוֹ הַנוֹדֶפָה כָּל-רֵיחוֹת בְּשָׂמִים.
 אַחֵר נִסְתַּלְקָה, כְּדִי לִקְרֹא לְהִלָּנָה בְּמַגְדֵּל הַנִּשְׂאָ;
 מִצָּאָה אוֹתָהּ שֵׁם יַחַד עִם-רַבּוֹת בְּנוֹת טְרוֹיָה סְבוּהָ.
 נִגְעָה-בָּהּ בְּכַפָּה לְאֵט בְּצַעֲיִפָּה הַנוֹדֶף הַנִּקְטָר, 385
 נִשְׂאָה אֵלֶיהָ אִמְרָתָה וְתִלְבֵּשׁ צוּרָתָה שֶׁל-אִשָּׁה
 זִקְנָה עוֹשֶׂה בְּצֶמֶר – בְּעוֹדָנָה בְּלִקְדִּימוֹן הִיָּתָה
 טֹנָה לָהּ אֵטוֹן מִחֲמָדִים וְהִיָּתָה חִבִּיבָה עָלֶיהָ;
 דָּמְתָה אֵלֶיהָ וְתֹאמַר הָאֱלֹהִית אֶפְרוֹדִיטָה:
 "מִהֲרִי, כִּי אֶלְפִּסְנִדְרוֹס לֵךְ קוֹרֵא לְשׁוּב הַבֵּיתָה. 390
 הִנֵּה הוּא שׁוֹכֵב בְּלִשְׁכָּה עַל-עֲרֹשׁוֹ הַחֲטוּבָה לְתַפְאָרָה,
 מִזְהִיר בְּגִפּוֹ וּבִשְׁמָלוֹת הַחֲמָדָה; אִף לֹא תֹאמִינִי,
 אֲשֶׁר זֶה יָשָׁב מִן-הַקֶּרֶב, וּכְיוּצָא בְּמַחֲלוֹת מִחֲנִיָּם
 זֶה מֵרָאֵהוּ, וּכְשֶׁב מִמַּחֲלוֹת מִחֲנִיָּם יָנוּחַ".
 כָּכָה הִגִּידָה וְתַעֲזָרֶר חֲרוֹן אִף הִלָּנָה בְּלִפָּה; 395
 אֵךְ כִּשְׁהַכִּירָה אֶת-עֲרֹפָהּ הִנִּיפָה שֶׁל-בֵּת-הָאֱלֹהִים,
 גִּזְרֵת שְׂדֵיָהּ הַחֲמוּדִים וְעֵינֶיהָ הַנָּאוֹת וְהַנּוֹצְצוֹת,
 נִבְעָתָה וְתַתְּחַלְחֵל, וְתַפְתַּח אֶת-פִּיָּהּ וְתֹאמַר:
 "הוּי אֲכִזְרִיָּה, שְׁלֵמָה תִּשְׁתַּקֵּקִי שׁוּב לְפִתּוֹתַינִי?"

אוֹלִי אֶת רוּצָה, כִּי אֶרְדֶּה בְּכַרְכִּים הַגְדֹּלִים שֶׁל פְּרִיגְיָה 400

או שֶׁל-מֵאוֹנִיָּה הַנְּעִימָה, וּבִינֵן כִּי יִשְׁנֶה שָׁם אֶחָד

חָבִיב עֲלֶיךָ מְכַל בְּנֵי הָאָדָם הַמְדַּבְּרִים שְׁפֹת אָנוּשׁ?

הַמְשֹׁם גָּבֵר מְנֻלָּאֹס עָלֵי-אֶלְפִסְנֶדְרוֹס הָעֵדִין

וּמִרְצוּתוֹ, כִּי-אֲשׁוּב הַשְׁנוּאָה אֶל-צֶל קוֹרֶת בֵּיתוֹ,

הַמְשֹׁם-זֶה הֵנָּה בָּאת וּבְתַרְמִית אֵלַי תִּתְנַכְּלִי? 405

לְכִי אֶת וְהִשָּׁאֲרִי אִתּוֹ, וְנִנְחַת אֶרְחוֹת הָאֵלִים,

וְשׁוּב כֹּף רִגְלְךָ לֹא תִדְרֹךְ עַל-תּוֹעֲפוֹת הַר הָאוֹלִימְפּוֹס;

הִגָּה תְּהִי עָלָיו, אֶל-תִּסְבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדוֹ,

עַד שִׁירְחֻמְךָ, וְהִי־תֵּת-לוֹ לְאִשֶּׁת חִיקוֹ אוֹ לְשִׁפְחָה.

שְׁמָה לֹא אֵלֶיךָ לְעוֹלָם, כִּי חֶרֶפָה הִיא לִי וּכְלָמָה 410

לְהוֹסִיף הַצִּיעַ מִשְׁתּוֹ; כִּי עֵתָה כָּל-בְּנוֹת טְרוֹיָה

תִּהְלָה בִּי תִשְׁמָנָה, וְגַם בְּלֹא-זֶה לְבִי יִדְאָב."

עָנְתָה-לָּהּ אֶפְרוֹדִיטָה הַנִּפְלֵאת בְּאַלּוֹת בְּקֶצֶף:

"אֶל-תִּקְנִיטִינִי, חֲצוּפָה, כֹּן-אֲשִׁיב מִמֶּךָ פָּנֵי בָּאֲפִי,

וְנִהַפֶּךְ לְבִי, וּשְׁנֵאֲתִיךָ מֵאֵד תַּחַת אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִיךָ, 415

וְאֵיבֹת עַד וּמִשְׁטָמָה אֲצִיתָה בְּלֵב שְׁנֵי הַגּוֹיִים,

בְּלֵב הַדְּנָאִים וְהַטְרוֹיִים, וְתִרְדִּי בְּקִלּוֹן שְׂאוּלָה."

בָּכָה הַגִּידָה; וְתַחֲרֵד הֶלְנָה בֵּת-יֶזְאוּס הַנָּאנָה,

מִחֻשָּׁה הֶלְכָה וְתַתְּכַס בַּצַּעֲרִי הֶלְכֹן הַמְכַסִּיף,

כְּמוֹסָה מֵעֵינֵי בְנוֹת טְרוֹיָה; וְהֵאלָה הוֹלֶכֶת לִפְנֵיהָ. 420

וּכְשֶׁהִגִּיעוּ עַד-הֵיכַל תַּפְאֲרָתוֹ שֶׁל-אֶלְפִסְנֶדְרוֹס

וְתַחֲפֹזָנָה הַשְּׁפָחוֹת אֶל-עֲבוֹדָתוֹ וְאֶל-חֶקְנוֹ.

וּכְשֶׁנִּכְנְסָה הַנִּפְלֵאת בְּנָשִׁים לְלִשְׁכָּה הָרְמָה,

אָחֳזָה אֶפְרוֹדִיטָה מִנְּעִימָת-הַחִיּוֹךְ בְּכֶסֶּא,

נִשְׂאָה וְהִעֲמִידָתוֹ לְנִכְח פָּנֵי אֶלְפִסְנֶדְרוֹס; 425

יִשְׁבָּה עָלָיו הֶלְנָה בֵּת-יֶזְאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס,

אֵךְ אֶת-עֵינֶיהָ הִסְבָּה וְתוֹכִיחַנּוּ בְּדַבָּרִים:

"שִׁבְתָּ זֶה-בְּכָר מִן-הַקָּרֵב? לֹאִי חָלַל נִפְלֵת וְהִמִּיתָךְ

אותו הגבר האדיר, שהיה לי אישי הראשון!

הנה היית מתהלל לפני, כי אתה עליה 430

על מנלאוס ידיד-אָרס בכת זרועך וקינך;

לך וקראת הלא את-האיש מנלאוס ידיד-אָרס,

יצא ונלחם שוב אתך. ואולם עצתי אנכי –

שב על-מקומך ואל-תפגע באיש מנלאוס הצהבהב

לאָסר עמו מלחמה ולערוך קרב מבלי-תכמה, 435

פו-יכריעך פתאם בעץ התנית אשר-בידו!".

השיב-לה פריס אמריו וידבר בדברים האלה:

“אִשָּׁה, אל-נא תכאיבי את-לבי בגדופים נמרצים!

אמנם נצחני היום מנלאוס, ולו עמדה אתנה –

מחר וגברתי אנכי, כי גם-עמנו האלים. 440

בוֹאִי, ובאהבים נתעלסה על-ערכי רפודה;

יען מעולם לא להט לְבָבִי שְׁלֵהֶבֶת האהבה –

גם ביום בו נהגתיך מנאות לקדימון הנאה,

בלכתך אחרי בספינה חותרת בים, בראשונה

עֲדֹנִי אֶהְיֶה רִינּוֹ בבוֹאֲנוֹ אֶל-חוֹף אִי-קִרְנִיָּה. - 445

כשם שהוא לזהט היום במלא מאוים מתוקים".

אמר ויפן ליצונו, ואחריו אשתו צועדת.

המה נחו בערכי מעשה מקשה לתפארה,

ומנלאוס משוטט כחיה טורפת בצבא,

חופש ותר, איפה ימצא את-האלהי אֶלְכִסְנֶדְרוֹס; 450

אֶפֶס אֵין אִישׁ בֵּין הַטְּרוֹיִים וּבֵין בְּעָלֵי בְרִיתָם, שִׁירָאָה

לו לְמִנְלָאוֹס הַגִּבּוֹר, אִי-אֶלְכִסְנֶדְרוֹס, אִי־הוּ.

לא מאהבה אותו היו מכסים, לו ראו,

יען כי שָׁנָא שְׂנֵאוֹהוּ כְּשֵׁנָאם הַכְּלִיָּה הַשְּׁחוּרָה.

ואגממנון העוצר-בגברים אז נשא אמרתו: 455

"שִׁמְעוּ אִמְרֹתִי, טְרוֹיִים, וְדַרְדָּנִים וּבְעָלֵי בְרִיתָם!

הנה עיניכם הרואות, כי יד מנלאוס גברה;

תנו-לו כיום את-הלנה בת-ארגוס עם-כל-אוֹצְרוֹתֶיהָ
ושלם תשלמו הקנס כִּיאוֹת, בְּמִדָּה הַגִּינָה,
וזכרו לא ימוש מפי כל-דורי הדורות הבאים". 460
פה שח בן-אטֶרס, וכל האֲכִיִּים רצו אֲמָרָיו.

שִׁיר רְבִיעִי: הַפֶּרֶת הַשְּׁבוּעָה / אֲגַמְמֶנוֹן מִפֶּקֶד אֶת-הַצָּבָא

אולם האלים התאספו נקהלו סביב לִזְאוֹס,
יושבים על-רִצְפַת הַנֶּהָב, וְהִבָּה הַגְּבִירָה בִּינִיהֶם,
מוֹזָגָה לָהֶם מִן-הַנֶּקֶטָר; וְהָאֱלִים מְבָרְכִים אִישׁ אָחִיו,
שׁוֹתִים מִסְפְּלֵי הַנֶּהָב, מִשְׁקִיפִים עַל-פְּנֵי עִיר הַטְּרוֹיִים.
פְּתָאם עָלְתָה עַל-דַּעְתּוֹ שֶׁל-זְאוֹס לְהַקְנִיט אֶת-הֶרָה, 5
עֲנָה וַיֹּאמֶר מִהֵתֵל בְּדַבָּרִים שְׁנוּנִים וּבֹטִים:
"שְׁתִּים הִנֵּה הָאֱלֹהִים הָעוֹמְדוֹת לִימִין מְנֻלָּאוֹס-
הֶרָה מְלֶכֶת הָאֲרָגוֹס וְאַתְנָה הָאֵלֶּלֶקוֹמְנִית.
אולם הֵן יושבות מְנֻגָד, מְתַעֲנָגוֹת לְמִרְאָה מִרְחוֹק;
אָפֹס לֹא-כֵן אֶפְרוֹדִיטָה, שֶׁקָּסָם שְׁחוֹק קַל עַל-שִׁפְתֶיהָ, 10
תְּדִיר עוֹמֶדֶת לִימִינוֹ וּמְפֹלְטָה אֶת-פָּרִיס מִמֶּנֶּה,
כֵּן גַם-הַיּוֹם מְלֻטָה נִפְשׁוֹ, כִּי אָמַר כָּבֹד יֵרֵד שְׁאוּלָה.
אולם יָד מְנֻלָּאוֹס יָדִידוֹ-שֶׁל-אַרְס גְּבִירָה.
עֲתָה הִבָּה נִנְעֵץ וְנִרְאָה, אֵיךְ יִפֹּל הַדָּבָר:
אוֹלִי מִלְחָמָה אֵימָה עִם-קוֹל עֲנוֹת קִרְבוֹת הַדָּמִים 15
נָעִיר אוֹ נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם וְאַחֲוָה בֵּין שְׁנֵי הָעַמִּים.
וְהִנֵּה אִם-יִיטֵב בְּעֵינֵיכֶם, וּבְעֵינֵי כָלְכֶם אִם-יִישֹׁר,
וְנוֹתְרָה גַם קִרְיַת פְּרִיאֲמוֹס הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁבָה כְּקֶדֶם,
וּמְנֻלָּאוֹס יִנְהַג אֶת-אִשְׁתּוֹ הַלְנָה בַּת-אַרְגוֹס".
כָּכָה שָׁח; וְתִלְנָה אֲתָנָה וְהֶרָה בְּשִׁמְעוֹ, 20
יֵשְׁבוּ יַחַד וְחָרְשׁוּ בְּלָפֶן הַרְעָה עַל-טְרוֹיָה.
אולם אֲתָנָה לֹא עָנְתָה דָּבָר, כִּי הִתְרִישָׁה,
אָפָה חֶרָה בִּזְאוֹס אֲבִיהָ, חֲמָתָה בַּעֲרָה;
אָפֹס לֵב הֶרָה לֹא הִכִּיל חֲרוֹנָה, וְתַעֵן וְתֹאמַר:

"קְרוּנִיּוֹן הָאֶזְרָא! הוּא, מֵה־זֶה תִּבְעֶנָה שְׁפָתֶיךָ? הָאֲמָנָם 25

נִפְשָׁךְ תִּרְצֶה, פְּעָלִי כִּי יִהְיֶה מֵאֲפֶעַ? וּלְחָנָם

בְּזַעַת אֲפִי עֲמַלְתִּי, גַּם סוֹסִי פָּעוּ וַיִּלְאוּ,

בְּאֶסְפִי הַמּוֹן גּוֹיִים רַבִּים לִפְיֵד לְפָרִיאמוֹס וּלְבָנָיו?

פָּעַל וְאוֹלָם כָּל־נֶתֶר הָאֱלִים פָּעַלְךָ לֹא יִרְצוּ".

קֶצֶף זָבָס עַד־מָאֵד וַיַּעַן לָהּ כּוֹנֶס־הַעֲבִים: 30

"הוּא אֶכְזָרְיָה! מֵה־הִרַע פְּרִיאמוֹס אוֹ זֶרַע פְּרִיאמוֹס

לָךְ, וּמֵה־פִּשְׁעָם הַגָּדוֹל, כִּי אֶת אֲדִיר חֲפֻצְךָ מַעֲוֹלָם

לִקְרָקָר וּלְהַחְרִיב אֶת־אֱלִיּוֹס הַקְּרִיָּה הַבְּנוּיָה לְתַפְאָרָה?

וְאֵלֹו נִכְנַסְתָּ אֶת בִּשְׁעַר הָעִיר וּבַחוּמָה הַגְּבוּהָ,

חַיִּים בָּלַעְתָּ אֲזִי אֶת־פְּרִיאמוֹס וְאֶת־כָּל־בְּנֵי פְּרִיאמוֹס 35

וַיִּתֵּר אֲנָשֵׁי טְרוּיָה, אֵךְ אֵז בְּךָ חֲמַתְךָ שְׁכָכָה.

עָשָׂה גַם־תַּעֲשֵׂי כִרְצוֹנְךָ; וְאוֹתָהּ מִחֲלֻקַּת אֶל־תּוֹסִיף

לְהִיּוֹת לְמִדּוֹן וּלְמִצָּה בֵּינִי וּבֵינֶךָ בְּתוֹכֵנוּ!

אָפֶס עוֹד דָּבָר לָךְ אֲגִיד, וְשִׁמְרַת דְּבָרִי אֵלֶּה בְּלִבִּי:

וְהִנֵּה כִּי־אַרְצָה אֲנֹכִי לְהֵשֵׁם עִיר מֵאִין יוֹשֵׁב - 40

קְרִיָּה, שְׂאֵת בָּהּ חֲפֻצָּתָהּ, וַיּוֹשְׁבֶיהָ חֲבִיבִים עָלֶיךָ, -

אֶל־תַּעֲצֹרֵינִי בְּקֻצְפִי וְנִתַּת־לִּי, לְכָלוֹת בָּהּ אֲפִי,

יַעַן רָצִיתִי פָּעַלְךָ, אֵף כִּי לֹא רָצָתָה נִפְשִׁי.

כִּי מַעֲרִים נוֹשְׁבוֹת מֵאֲדָם הַחַי עַל־אֲדָמוֹת,

אֲשֶׁר־תַּחַת הַשָּׁמַשׁ תַּחַת שְׁמֵי־הַכּוֹכָבִים, 45

אֶהְבֵּת עוֹלָם אֶהְבֵּתִי אֶת־אֱלִיּוֹס הַקְּרִיָּה הַקְּדוּשָׁה,

מִלְּקֶה פְּרִיאמוֹס וְאֶת־עַם פְּרִיאמוֹס זֶה תּוֹפֵשׁ־הָרֶמֶחַ;

שֵׁם לֹא חָסַר מַעֲוֹלָם עַל־מִזְבְּחֵי זֶבַח קִרְבָּנִי,

נִסְכֵּי נְרִית נִיחוּחֵי, הָאֲשָׁפָר הַיָּאֵה לְאֱלִים".

עָנְתָה לוֹ הָרָה הַגְּבִירָה גְּדֻלַּת־הָעֵין וְהַאֲמָר: 50

"אֲכֹן אֶת־שְׁלֹשׁ־הָעָרִים אֶהְבֵּתִי עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה:

אַרְגּוֹס, אֶסְפָּרְטָה וְגַם מִיָּקִנִּי רַחֲבַת־הַדְּרָכִים;

הַחֲרִב תַּחְרִיב אוֹתוֹן, אִם־פַּעַם תִּשְׁנָאן בְּלִבֶּךָ,

אין אני באה לעזרתו ואינני מעבדה בעדך.
 ואלו הייתי מונעת ועוצרת בעדך מהחריב, 55
 דבר זה מני יבצר למנע, עלי כי גברת.
 אפס אל-יהיה פעלי לריק ומאפע גיעתי,
 יען בת-אל גם-אני – ממקבת בור אחד גקרונו-
 בתו אני והכבודה בבנותיו של-קרונס הערום,
 אף בשתי אל אפבדה: בכורתי ושמי- ואנכי 60
 אשתך קרא-לי, ואתה המולך על-כל-בני אלמנות.
 אכן נרצה איש אחיו, אנכי אותר על-דעתי,
 ואתה תבטל דעתך; ונשמעו לנו גם-יתר
 בני האלמנות האלים. צו את-אתנה והבהלתה
 רדת אל-מערכות-הזנועות של-האכזיים והטרויים, 65
 נסה תנסה, ונפירו הטרויים הם תחלה שבועתם,
 ילכו ויזיקו לבני האכזיים גאי הנצחון".
 ככה הגידה; ולא סרב אבי בני האלים והאדם;
 תכף שח אל-אתנה, הביע לה אמרי הכנף:
 "מהרי רדי אל-מתנה בני האכזיים והטרויים, 70
 נסה תנסי, ונפירו הטרויים הם תחלה שבועתם,
 ילכו ויזיקו לבני האכזיים גאי הנצחון".
 שח וניעודה, ואתנה זה-כבר לךך משתוקקת,
 ירדה מועפה ביעף מתועפות הר האולימפוס.
 פאותו הכוכב, ששלח בן-קרונס הערום למופת 75
 ליורדי הים באניות ולאות לצבא גויים אדירים,
 מזהיר ומבריק ומפיץ ניצוצות ורשפים לאין-מספר, -
 ככה זנקה גם פלס-אתנה ברתה לארץ.
 קפצה בקרב הצבא, והרואים פלם משתאים,
 טרויים בולמי-הסוסים ואכזיים עדויי-המצחות; 80
 ויש אשר ישקוף האחד וענה ואמר אל-רעו:
 "אכן ישובו מלחמה אימה וקרבנות-הזנועות

בְּקֶדֶם, אוֹ שְׁלוֹם וְאַחֲרָה יְכוּנָן בֵּין צְבָאוֹת הַגּוֹיִים
 זָכַס בֶּן-קְרוֹנוֹס הַנּוֹהֵג בְּחֶסֶדוֹ מִלְחָמוֹת בְּנֵי אָדָם".
 כָּכָה נִדְבְּרוּ רַבִּים מִבְּנֵי הָאֲכָיִים וְהַטְּרוּיִים. 85
 וְהָיָה לְבָשָׁה צוּרֶת בֶּן-אָדָם, הַתַּעֲרָבָה בְּקֶהֱל אֲנָשֵׁי טְרוּיָה,
 פְּנִי לְאוֹדוֹקוֹס הַגִּבּוֹר פְּנִיָּה, פְּנִי בֶן-אַנְטִינּוֹר,
 חוֹפֵשׁ נֹתָר אֶת-פְּנִדְרוֹס הָאֱלֹהִי וְיִמְצָאֵהוּ.
 מִצָּאָה אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-לִיקָאוֹן עַז הַלֵּב וְהַתְּמִים
 נֶצֶב בְּמַעֲרָכוֹת אֲדִירִים, נוֹשֵׁקִי-מַגְנִים סָבִיבוֹהוּ, 90
 עֲמִים שֶׁנִּהְרָוּ אַחֲרָיו מִנִּהְרֵי נַחֲלֵי אִיסְפוֹס.
 קָרְבָּה וַתִּגָּשׁ אֵלָיו וַתֹּאמֶר-לוֹ אִמְרֵי הַכֶּנֶף:
 "הוּא, בֶּן-לִיקָאוֹן הַגִּבּוֹר! הִנֵּשֶׁךְ שׁוֹמֵעַ בְּקוֹלִי?
 לְבָךְ עָרֵב וְשִׁלַּחַת חֵץ מִהִיר בְּלִבֵּב מְנַלְאוֹס,
 וְכָל-אֲנָשֵׁי טְרוּיָה יוֹדוּךָ וַיִּהְלְלוּ שְׁמֶךָ; וְאוֹלָם 95
 יוֹתֵר מִכֻּלָּם יוֹדֶךָ הָאִישׁ אֶלְכֶסְנִדְרוֹס הַמֶּלֶךְ.
 אֲמָנָם תִּשָּׂא מִמֶּנּוּ אֶת-מִשְׁאֵת הַיָּקָר וּמִתְּנוּת,
 בְּעֵינָיו כִּי-יִרְאֶה אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-אַטְרִס, אֶת-אִישׁ הַמִּלְחָמָה
 אֶת-מְנַלְאוֹס הַמִּטְעֵן זֶה חֲצֹךְ, עַל מְדוּרַת אֲבֵלִים.
 הִבָּה וַיְרֵה בְּמִנְלְאוֹס הַגִּבּוֹר הַנּוֹדֵעַ לְתַהֲלָה, 100
 אֵךְ לְאִפּוֹלוֹן הַלִּיקִי, הַמִּהְלֵל בֵּין רוֹמֵי-הַקָּשָׁת,
 נִדְרֹךְ תִּדּוּר וְנִדְרֹת-לוֹ מֵאָה מִבְּכוּרוֹת טְלָאִיךְ
 כְּאִשֶּׁר תִּשׁוּב אֶל-בֵּיתְךָ בְּקִרְיַת זִלְיָה הַקְּדוּשָׁה".
 כָּכָה הִגִּידָה אֶתְנָה, וַיִּפֹּת לֵב הַבַּעַר וַיִּפֹּת;
 מִהֵר וַיִּפְרֹק אֶת-קִשְׁתּוֹ הַחֲטוּבָה לְתַפְאָרָה, עֲשׂוּיָה 105
 קֶרְנִיו שֶׁל-אֵיל קַל-רָגֵל, - בְּחֻזָּה מִתַּחַת הַכֹּהֵן,
 קָפִץ הָאֵיל מִסָּלַע, וְהָיָה לוֹ אוֹרֵב בְּמָקוֹם,
 בְּחֻזּוֹ הַכֹּהֵן, וַיִּפֹּל הָלָז עַל-הַצּוּר אַחֲוֹרָנִית.
 קֶרְנִיו הַצּוּמָחוֹת בְּרֹאשׁוֹ אָרְכָן שִׁשָּׁה-עֶשְׂרֵי טַפָּח.
 לוֹטֵשׁ קֶרְנִים, אִישׁ אֶמֶן, הוּא יָגַע וַיְכוּנָן וַהֲדָקוּ, 110
 לְטֹשׁ לְתַפְאָרָה הַכֹּל וַיַּעַשׂ לְקָשָׁת נֹו זָהָב.

קִשְׁתוֹ הֵיטִיב לְכוֹנֵן, תִּמְכָּה בְּאַרְץ וּדְרָכָה,
 עַד שְׁרַעֲיוּ הַנְּעָלִים מִחֲזִיקִים הַצָּנוֹת מִלְּפָנָיו,
 כֶּן-יִקְדִּימוּ וְקָפְצוּ בְּנֵי הָאֲכִיִּים, בְּנֵי חֵיל,
 טָרֵם יִפֹּל בֶּן-אֶטְרֵס, הוּא מְנַלְאוֹס יִדִּיד-אַרֶס. 115
 הִסִּיר מִכֶּסֶה אֲשֶׁפְתּוֹ וַיִּטֵּל חֵץ-כֶּנֶף, שִׁטְרָם
 נָסָה בֵּיתֵר הַקִּשְׁתָּה, חֵץ נוֹשֵׂא יְסוּרִים אֲפִלָּיִם;
 מִהֵר וַיֵּשֶׁם אֶת-חֵץ הַתְּמָרוֹרִים עַל-יֵתֵר הַקִּשְׁתָּה,
 וּלְאַפּוֹלוֹן הַלִּיקִי, הַמְהַלֵּל בֵּין רוֹמֵי-הַקִּשְׁתָּה,
 נָדַר נָדְרוֹ וַיִּקְרִיב לוֹ מֵאָה מִבְּכוֹרוֹת הַטְּלָאִים 120
 כְּאֲשֶׁר יָשׁוּב אֶל-בֵּיתוֹ בְּקִרְיַת זִלְזָה הַקְּדוֹשָׁה.
 מִתַּח, וַיָּדוּ אוֹחֲזֹת בְּחָרִיק וּבַעֲזָרָק הַבָּקָר;
 לַחֵץ הַיֵּתֵר אֶל-דָּדוֹ וְעֶקֶץ הַבְּרָזֵל לַקִּשְׁתָּה.
 אֵךְ כְּשֶׁדָּרַךְ בַּעֲגוּל אֶת-קִשְׁתּוֹ, הַקִּשְׁתָּה הִגְדֹּלָה,
 שָׁרָקָה הַקִּשְׁתָּה, וַצִּלַּל הַיֵּתֵר, וַחֲצוּ הַתְּפָרִץ, 125
 נִשְׂא בְּרֹאשׁוֹ הַמְּחַדָּד, מִשְׁתוֹקֵק לְהַכְנִס בְּהֶמוֹן.
 אָפֶס כִּי אוֹתֶךָ, בֶּן-אֶטְרֵס, לֹא נָשׂוּ הָאֵלִים הַנִּצָּחִים!
 בָּתוֹ הַבְּכִירָה שָׁל-זָבֵס, חוֹנֶנֶת הַתְּשׁוּעָה וְהַבְּזָה,
 עֲמָדָה מִמּוֹלֶךְ וְהִטְתָּה אֶת-חֵץ הַיְסוּרִים מִמֶּךָ.
 הִטְתָּה אוֹתוֹ מִבְּשָׁרוֹ, כְּאוֹתָהּ הָאֵם הַמְּשִׁיבָה 130
 זָבֹוב מִבְּשָׁר עוֹלָה בַר-בְּטָנָה הָנֵם, וּמְנוּחָתוֹ נִעְמָה;
 הַפְּגָתָה אוֹתוֹ אֶל-עֶבֶר פְּנֵי קַרְסֵי הַזָּהָב, מְקוֹם שֶׁם
 יִפְגְּעוּ קַרְסֵי הָאֵזוֹר בְּשָׁרָן הָעֲשׂוֹי שְׁתֵּי כִנְפוֹת.
 נִתְקַל חֵץ הַתְּמָרוֹרִים בְּאֵזוֹר הַכְּרוּךְ עַל-בְּשָׁרוֹ,
 חָדַר וַיַּעֲבֵר הָאֵזוֹר הָעֲשׂוֹי מַעֲשֵׂה אֶמֶן, 135
 טָעַן וַחֲלַף הַשָּׁרִיָן – מַעֲשֵׂה אֶמֶן לְתַהֲלָה-
 גַּם אֶת-בִּסְת הַפֶּח אֲשֶׁר-לְבָשָׁרוֹ, שִׁשְׁמִשָּׁה
 תָּרִיס לוֹ בַּפְּנֵי חֲנִיתוֹת, וְהִיא הַמְּגִנָּה בְּיוֹתֵר.
 פָּגַע הַחֵץ בּוֹ וַיִּשְׁרֹט בְּבָשָׁרוֹ שָׁרֻטָּה מִלְּמַעְלָה:
 תִּכְרָה הַתְּחִילוֹ מְקַלְחִים דְּמֵי פָצְעוֹ בְּהִים אֲדָמִים. 140

כְּפֶלֶחַ הַשֵּׁן בִּידֵי אִשָּׁה בֶּת-קָרְיָה אוֹ בֶּת-מֵאוּנָה

אֲשֶׁר-צָבְעֶתוּ אֲרָגְמָן לְתַכְשִׁיט שָׁל-לְחֵי לְסוּסִים,

וְשָׂרוּי בַלְשָׁכָה וּמִנָּח, וְרָבִים מְרוֹכְבֵי הָרֶכֶב

רוֹצִים בּוֹ לְזַכּוֹת, וְאוֹלָם רַק מֶלֶךְ זֹכֶה בַּתַּכְשִׁיט-

הַדָּר לְשִׁנֵּיהֶם, תַּפְאֶרֶת לְסוּס וּתְהִלָּה לְרֶכֶב, - 145

כִּכָּה אִזְ אֲדָמוּ מִדְמָךְ, הוּא מְנַלְאוֹס, יִרְכִּיךְ

זְכוּפוֹת הַגְזָרָה, שׁוֹקִיךְ וּפְגִי קֶרֶסְלִיךְ הַנָּאִים,

נִבְעֶתוּ פְגִי אֲגַמְמָנוֹן הָעוֹצֵר-בְּגוֹיִים, כְּשֶׁרָאָה

אֶת-דְּמִי אֲחִיו הַשְּׁחוּרִים נִגְרִים וְקוֹלְחִים מִפְּצָעוֹ.

גַּם-מְנַלְאוֹס יָדִיד-אֶרֶס אִישׁ הַמְּלַחְמָה אִזְ נִבְהֵל; 150

אָפֶס כְּשֶׁרָאָה הַפְתִּיל וְהֶאֱנַקוּלִים נוֹשְׁרִים הַחוּצָה,

שָׁבָה גַּם-רוּחוֹ אֶל-לְבוֹ, נָח הַגָּבוּר וְנִרְגָּע.

נֶאֱנַח מֶר אֲגַמְמָנוֹן וַיֵּשֶׂא אִמְרָתוֹ וַיֹּאמֶר,

אוֹחֹז בִּיד מְנַלְאוֹס, גַּם-רַעְיוֹ עֲמִיתִיו נֶאֱנָחוּ:

"אֲחִי יִקְרִי, לְמוֹתְךָ כְּרִיתִי שְׁלוֹם, לְבִדְךָ 155

כִּי-הִצַּגְתִּיךָ לְהִלָּחֵם בְּטָרוּיִים בְּעַד כָּל-הָאֲכִיִּים!

עַתָּה פָּצְעוֹךְ הַטָּרוּיִים, הִפְרוּ הַבְּרִית וְהִשְׁבּוּעָה.

אֲמָנָם וְאֲמָנָם לֹא שָׁוָא דְּבַרִּי הָאֵלֶּה, וְדָם-כְּבָשִׁים,

וַיֵּן נֶסְכְּנוֹ לְאוֹת בְּרִית וּתְקִיעוֹת הַכֹּף שֶׁתִּקְעֶנּוּ;

שׁוֹכְנֵי אוֹלִימְפּוֹס אִם-יִחְרִישׁ וְלֹא יַעִיר חֲמָתוֹ עַד-רַגְעוֹ, 160

בְּעַתָּה יִחְיֶשׁ נִקְמָתוֹ, וְנִשְׂא יִשְׂאוֹ עוֹנָם,

כִּפְרוּ יִתְנוּ רִאשֵׁיהֶם וּנְשֵׁיהֶם וְגַם עוֹלָלֵיהֶם.

הִנֵּה יִדְעָתִי נֶאֱמָנָה וּבְלִבִּי וּבְרוּחִי תִכְנֶנֶתִּי:

יְבוֹא יוֹם, וְתֵאבֵד מַעִיר בֶּת-אֱלִיֹּס הַקְדוּשָׁה וְתִתְחַרֵּב,

וְהִיָּה לְאוֹבֵד פְּרִיאָם וְלֹאֵם פְּרִיאָם תּוֹפֵשׁ-הָרִמָּח, 165

וְאֵנָּה בֶן-קְרוֹנוֹס בָּם, זָכַס הַמַּגְבִּיחִי לְשִׁבְתָּ בַּיִתָּר,

וְעָלָה עָלֵיהֶם בְּאִיגִיס אֲשַׁמְנִים, וַיִּזְעַזְעָה עַל-כָּלָם

וַיַּעַם הַמַּעַל הַזֶּה. וַיִּקְוֶם הַדָּבָר וְכֹן יִהְיֶה!

אוֹלָם אֵתָּה, מְנַלְאוֹס, זֶה-שִׁבְרִי מִה-יִגְדֵּל וַיְגוֹנִי,

אתה אם-תגוע ותמות, וצבאך ימלא על-ארץ, 170

אשוב וכבודי מחלל לארגוס הארץ הצחיחה,

יען כי יזכרו מזד האכזיים את-ארץ מכורתם,

יזנחו פה את-הלצה בת-ארגוס למשוש אנשי טרויה,

נגיל פריאמוס גם-הוא – נעצמותיך תרקבנה

פה, בשודה טרויים, ובטרם בצעת את-אשר נזמת. 175

הנה כן יאמר האומר אז אחד הטרויים היהירים,

עולה פוסע על-גבי גל מנלאוס המהלל:

"תעלה ביד אגממנון לכלות חמתו בכל-אדם,

כאשר עלתה בידו להביא לריק חיל אכזיים

עתה הנה! ושב ביתה אל-ארץ מכורתו שאהב, 180

ריקות ספינותיו, והשאר פה את-בן-אטרס הגבור!"

ככה גם יאמר; לו פצתה והרחיבה-לי פיה הארץ!"

ענה לו מנלאוס הצהבהב וינחמו בדברים:

"אנא הרגע ושקטה, ולא-ידאג לי חיל האכזיים!

נתקל החיץ המחדד במקום שאין בו סכנה, 185

מגן לי הנה מלמעלה האזור המזהיר, מתחתיו

סינר-השריון והפסת, בה עמלו חרשי נחשת".

לו את-אמריו אז השיב האיש אגממנון השליט:

"ולו כדברך והיה, אהה מנלאוס, אח יקיר!

אפס יבהילו הרופא, ובדק בפצע, וישים 190

עשבי הרפאות עליו וירפא יסוריו השחורים".

ענה ויאמר לטלתביוס האיש האלהי הפרוז:

"מהרה חושה, טלתביוס, וקרא את-האיש את-מכאון,

הוא הבן של-אסקלפיוס, הרופא התמים המפרסם,

יבוא ויסתכל בן-אטרס השליט הדומה-לארס, 195

הנה פצעהו בחצו איש רובה מיודעי קשת,

טרויי או ליקי, לתהלה לו, ולנו לשבר".

ככה אמר, ולא המרה את-פיו הפרוז בשמעו.

נִחַפְז הַלֵךְ בְּעַם הָאֲכִיִּים בְּשָׂרֵי־נֹת-הַנְּחֻשָׁת,

חֹפֶשׁ וְתָר אֶת-מִכָּאוֹן הַגְּבוּר. מִצָּאוּ – וְהוּא נֶצֶב, 200

עוֹטְרִים לוֹ שׁוּרוֹת אֲדִירִים, מִחֲזִיקֵי-מַגְנִים, בְּנֵי עָמוֹ,

נִהְרֹו אַחֲרָיו מִטְרִיקָה, הָאֶרֶץ הַכְּבֹדָה בְּסוֹסִים.

קָרַב עָדִיו וַיִּגַּשׁ וַיֹּאמֶר-לוֹ אִמְרֵי הַכֶּנָּף:

"קוּם, בֶּן-אֶסְקֶלְפִּיוֹס, וְלֵךְ, אֲגַמְמֶנוֹן הַשְּׁלִיט לְךָ קוֹרָא,

תִּבְדֹּק אֶת-מַנְלָאוֹס הַגְּבוּר וְהַגְּבִיר לְאֲכִיִּים, 205

הִנֵּה פָּצְעָהּוּ בַּחֲצוֹ אִישׁ רוֹכֵה מִיּוֹדְעֵי קֶשֶׁת,

טְרוֹיִי אוֹ לִיקִי, לְתַהֲלָה לוֹ, וְלִנְוֹ לְשֹׁכֵר."

כָּכָה הִבִּיעַ, וַיִּפֹּג אֶזְ לֵב מִכָּאוֹן בְּחֻזְהוֹ;

צָעָדוֹ בַּמַּחְנֶה הַגָּדוֹל שֶׁל-הָאֲכִיִּים בַּהֲמוֹנָם,

עַד שֶׁהִגִּיעֻ עַד-מָקוֹם מַנְלָאוֹס הַצֹּהֲבָהּ הַכּוֹאֵב. 210

סָבִיב וְשָׁתוּ עָלָיו, כְּתֵרוֹהוּ כָל-אֲנָשֵׁי הַחֵיל

בַּמַּעֲגָל; עָמַד הַגָּבֵר הַדּוֹמָה-לְאֵלִים בְּאֶמְצָע.

קָרַב וַיִּתְּלֵשׁ הַחֵץ מִתּוֹךְ הַחֲגוּרָה הַצְּמוּדָה;

אֵךְ בַּהֲתַלֵּשׁ הַחֵץ הִתְרוֹפְפוּ אֲנָקוּלָיו הַחֲדִים.

הִתִּיר אֲזוּרוֹ הַמְּזֹהִיר יְקָרוֹת וְהַסִּינֵר מִתַּחֲתָיו, 215

גַּם אֶת-כֶּסֶת הַפֶּחַ, בָּהּ עָמְלוּ חֲרָשֵׁי נְחֹשֶׁת.

אַחֲרֵי הַתְּבוֹנָנוֹ בַּפָּצַע, בּוֹ חָדַר הַחֵץ הַמְרִירִי,

מִצֵּץ הַדָּם מִן-הַפָּצַע וּבִדְעַת כֶּסֶהוּ בַּעֲשָׂבִי

תְּרוּפָה, שֶׁמְסַרֵם בִּידִידוֹת לָפָנִים כִּירוֹן לְאָבִיו.

הִמָּה טְרוֹדִים עַל-יַד מַנְלָאוֹס הַקּוֹרָא-בְּחֵיל, 220

וְשׁוּרוֹת טְרוֹיִים נוֹשְׁקֵי-מַגְנִים הִתְקַרְּבוּ אֵלֵיהֶם;

שָׁמוּ עָלֵיהֶם גַּם-הִמָּה אֶת-נִשְׁקָם, שׁוֹב קְרָבוֹת שְׁאָפוּ.

וַעֲיֵן לֹא רָאָתָה אֶזְ אֶת-הָאֱלֹהִי אֲגַמְמֶנוֹן

נִרְפָּה יָדִים אוֹ נַחֲבֵא, אוֹ מִמָּאֵן לְרַדֹּת לְשַׁעַר-

נִפְשׁוֹ כִּי שְׁאָפָה קְרָבוֹת, שֶׁהִמָּה תִּפְאָרְתָם שֶׁל-גְּבֵרִים. 225

נִטַּשׁ אֶת-סוּסָיו וְאֶת-רֶכְבּוֹ הַמְּפִיק נִגְהוֹת הַנְּחֻשָׁת-

וַנַּעֲרוּ אֲבֵרִימֶדוֹן בֶּן-תַּלְמִי בְנוֹ שֶׁל-פִּירִיּוֹס

נוהג מרחוק בהם, והסוסים נוחרים אימה-
 צוה עליו במפגיע, לבל-ירחק והיה לו נמצא,
 לכשייעפו אבריו בצעדו מושל בהמון: 230
 רגלי הוא עצמו התהלך בין מערכות גברים בגדודים.
 והיה כי-יראה מחיל הדנאים הרוכבים בסוסים
 שוקדים על-דבר המלחמה, ויעודדם בדברים ואמר:
 "הוי הארגאים, ידיכם אל-נא תרפינה בקרב עז!
 יען כי זאוס אבינו לא יצא לישועת הכוזבים; 235
 אפס כל-הראשונים להפר הבקרת והשבועה-
 המה מבשרם הרך יאכלו הדיות והעיט
 ואנו בספינותינו נוהג בשביה נשיהם
 יחד עם-עולליהם, כי נלכד המצודה הבצורה".
 והיה כי-יפגע בגברים משתמטים מבוא במלחמה, 240
 ויגער בהם ויזכירם בתוכחות ובאמרי הנעם:
 "אי-לכם, חובבי-חצים, הטורם תכלמו, בני ארגוס?
 למה עמדתם פתאם נדהמים כעפרי אילים,
 אשר ייעפו ברוצם על-רחבי המישור הגדול,
 פתאם יעמדו על-עמדם, ובלבם פלטה גבורתם- 245
 ככה גם-אתם עמדתם נפקדים ואינכם נלחמים.
 אולי אתם מחכים, עד יקרבו הטרואים עד-לפני
 אנחותינו הנאות על-חופי הים האפרים,
 ותראו, אם-פרושה עליכם מינו של-קרוניון להציל?"
 ככה התהלך מסתפל בעין שליט בשורות הגברים. 250
 קרב עד גדידי הכרתים בהתהלכו בהמון בין גברים,
 והמה מזדינים מסביב לאידומנס איש החיל;
 ואידומנס בראש החלוצ, כחזיר-בר נאדר בעזו,
 אך מריאונס בא אחריו ומעודד המאסף למחנה.
 ואגממנון העוצר-בגברים שומח כי-ראם, 255
 תכף פנה בידיות אל-אידומנס וכה אמר:

"אידומנס, לי-יקרת מכל-הדנאים הרוכבים

גם בתשואות הקרב וגם בכל-ענין שיהיה,

גם בסעדת הקג, עת ימזגו טובי ארגאים

למו במזרחי יין את-יין הכבודים הנוצץ; 260

יען כי שאר האכזיים ופי-התלתלים במשורה

נתן יינם, ואתה לעולם כוס יינך מלאה

נגדך ככוס אכזי – כאות נפש נשמה היין.

קומה נרד אל-הקרב, היה כאשר להיות הסכנת!"

ענה-לו אידומנס הגביר לבני כרתים ויאמר: 265

"בנו של-אטרס, גבר עמיתך הייתי וכן אהיה

לעולם, כאשר נשבעתי לך ונענעתי בראשי;

עוררה את-יתר בני האכזיים ופי-המחלפות,

נחוש ונתגר הקרב, וביען הפרו השבועה

אנשי טרויה; ונכון לאלה המנות, ורעות 270

תבהלום, יען כי הם ראשונים הפרו השבועה".

ככה הביע; ויחד בלבו בן-אטרס ויעבר

בין ההמונים, מתהלך בא עד לשני האיסים;

עמדו חמושים, וסביבם חיל רגלים רבים כעב-עון.

ככה מראש צור יש-ישור רועה העזים עננה, 275

עולה מפאתי ים ונשאת על-כנפי זפירוס,

נראית למביט מרחוק בצועדת על-מרחבי ימים,

שחורה מזפת, מרחפת על-פני ים, וסופה בכנפה –

נבעת ממראה עיניהו יכניס את-עדרו במערה:

ככה נהרו אחרי שני האיסים מערכות 280

נערים מזרע אלוה, גבורים שואפי קרבות,

בשורות משחירות וצפופות, נושקי-צנות ורמחים.

ראה אותם – ונגל לבב אגממון השליט;

נשא את-קולו אליהם ויען את-אמרות הכנף:

"הוי האיסים, מצביאי ארגאים בשריונות-הנחשת! 285

אין אני גוזר עליכם, ולא-יאה לעודד את-שניכם,

יען בעצמכם תגשו בעם, כי ילחם בגבורה.

ואלו כה יעשה זבס אבינו ואתנה ואפולון,

והנה כלבבכם זה לבב כל-האזכיים בחכם –

הנה חיש מהר נבקיע את-קרית פריאמוס המושל, 290

כבל נכבשנה בידנו, עד היסוד ביה נערנה."

ככה אמר עזכם ויפן אל-האחרים.

פגע בנסטור הנואם אדיר-הקול בבני-פילוס,

והנה זה עורך לקרב את-עמיתיו ומעודדם להלחם:

אנשי חיל פלגון הענק, ואלסטור וקרומוס, 295

הימון השליט וצבאותיו של-ביאס רועה הגוים.

עך רכבים בראש, את-רכב הנחשת והסוסים,

הציג מאחוריהם חיל רגלים רבים ועזים

למגן וישועה בקרב; וכל-רפי הלב שם באמצע,

ויהיו אנוסים גם-המה לאסר מלחמה על-פרחם. 300

התחיל בפרשים ויצום, כי יעצרו היטב בסוסים

ובמלחמה לא יהיו משתערים בערבוביה בהמון:

"איש הבוטח בעזו ובחכמת הנהוג אל-יהין

לתגר מלחמה בשרוים הוא לבדו נאל-יסוג לאחור;

יען אם-תעשו כן, וגברו עליכם בנקל. 305

ואיש אשר-יעל ברכבו ויגיע עד-רכב האויב,

רמחו בידו ילחם, כי-אמנם פן טוב, ובו יצלח.

דורות ראשונים פן עשו והתריבו גם-ערים גם-חומות,

חכמה זה קננה בלבם, וזה הנה רוחם מעולם."

ככה עודדם הדיקן הבקי זה-בבר במלחמה. 310

ואגמנון השליט שימח בלבו לראותו,

נשא את-קולו אליו ויען את-אמרות הכנה:

"הוי, שבע-הימים, מי יתו, והיו כלבבך בחזך

לך גם-ברכיך נשמעות וגבורה בימינך לעולם!

אך מִנֹּת כָּל-הָאָדָם הַזִּקְנָה תִּעֲנֶךָ; לֹאִי וְכָךְ עָלָה 315

לְאַחַד הָאָדָם, וְאַתָּה עֲמַדְתָּ בְּבַחֲרוּתְךָ!"

הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ לוֹ נְסֻטֹר פֶּרֶשׁ גִּרְנִיָּה וַיֹּאמֶר:

"בְּנוֹ שָׁל-אַטְרִס, וְאֶנְכִי הֵן-זֶה אֲדִיר חֲפָצִי, וְהִיִּיתִי

אֶת שְׁהִיִּיתִי בְּהַכּוֹתִי אֶת-אַרְבַּת־לִיּוֹן הַנִּעְלָה!

אך אִין הָאֱלִים נוֹתְנִים הַכֹּל לָאָדָם בְּבֵת אֶחָת: 320

נִעַר הִיִּיתִי אֲזִי, עָלִי עָתָה זִקְנָה קָפָצָה.

אף-עַל-פִּי-כֵן עִם-פְּרָשִׁים אֲרַדָּה אֲנִי וְנַהֲלִתִּים

הֵן בְּאֲמָרֵי פִי הֵן בַּעֲצָה, תַּפְאֶרֶת שָׁל-זִקְנִים וְכַבֻּדָּם.

אָפֶס הִרְמָחִים יִטִּילוּ הַצַּעֲרִים מִמֶּנִּי לַיָּמִים,

אֵלֶּה שְׁאֲחָרֵי נוֹלְדוּ, הַבּוֹטְחִים בְּכַחַ יָּמִינָם". 325

כָּכָה הִבִּיעַ; וַיִּגַּל בְּלִבּוֹ בֶּן-אַטְרִס וַיַּעֲבֹר.

פָּגַע בְּבְנוֹ שָׁל-פֶטְאוּס, בְּמַנְסָתָם מְכַנִּיעַ-הַסּוֹסִים;

נֶצַב בְּקֹהֶל בְּנֵי אֶתְוֹנָה, אֲנָשִׁים מְלֻמְדֵי מִלְחָמָה;

סָמוּךְ עַל-גִּדּוֹ נֶצַב אוֹדִיסֶס, הָאִישׁ רַב-הַמְּזֻמּוֹת,

גִּדּוּדֵי בְנֵי קַפְלִינִיָּה – מֵעוֹלָם לֹא גִנָּחוּ –כְּתֹרוֹהוּ; 330

יַעַן לֹא שָׁמַע עֲדוֹן הָעָם קוֹל עֲנוֹת הַמִּלְחָמָה,

כִּי זֶה-עָתָה הִתְחִילוּ מִשְׁתַּעְרִים גִּדּוּדֵי הַטְּרוֹיִים

בּוֹלָמֵי-הַסּוֹסִים וְחִיל הָאֲכִיִּים; וְאֵלֶּה נֶצְבִּים,

מַחֲפִים, עַד שְׁיָבוֹאוּ גִדּוּדֵי אַכֵּיִים אַחֲרֵים

לְתַחִיל לְהַשְׁחִית בְּטְרוֹיִים, וּפִשְׁטָה שָׁם הַמִּלְחָמָה. 335

רָאָה אוֹתָם וַיִּגְעַר בָּהֶם אֲגַמְמֶנוֹן הַמוֹשֵׁל,

נִשָּׂא אֲלֵיהֶם אֶת-קוֹלוֹ וַיֹּאמֶר אֶת-אֲמָרֵי הַכִּנָּף:

"הוֹי, יוֹצֵא יָרֵךְ פֶּטְאוּס הַמֶּלֶךְ מִזִּרְעוֹ שָׁל-זֵאוּס!

וְאַתָּה, הַנּוֹכַח הַנִּפְתָּל, הַמַּצִּיץ בְּתַכְכִּי הָרָעִים,

לָמָּה תַעֲמִדוּ מִרְחוֹק, נִפְחָדִים וּמַחֲפִים לְאַחֲרֵים? 340

יָאָה הִיָּה לָכֶם הָיֹת בֵּין חֲלוּצִים רִאשׁוֹנִים,

לַעֲמֹד וּלְצֵאת לְקִרְאָת פְּנֵי הַמִּלְחָמָה וְסַעֲרָה;

יַעַן כִּי שְׁנִיכֶם רִאשׁוֹנִים הַקְּרוּאִים אֲלֵי אֶל-הַפֶּרָה,

לַעֲת אֲשֶׁר מִשְׁתָּה יָכִינוּ לְזִקְנֵי הָעָם הָאֲכִיִּים.

נִפְשָׁכֶם אֹז מִתְעַנְנָת עַל-בָּשָׂר, צָלִי-אֵשׁ, וְעַל-סֶפֶל 345

יִין, מִשְׁתָּכֶם הַמֵּתוֹק מִדְּבַשׁ אֲשֶׁר-תִּשְׁתּוּ לְרִצּוֹנְכֶם, -

עֲתָה נִפְשָׁכֶם תִּבְחָר לְהִשְׁקִיף, וְלוֹ-גַם עֲשֹׂרָה

גְּדוּדֵי אֲכִיִּים נִלְחָמִים בְּנִחָשֵׁת אֲכֹזְרִיָּה קִדְמוֹכֶם".

בְּזַעַם הַבֵּיט אוֹדִיסֵס, הָאִישׁ רַב-הַדַּעַת, וַיַּעַן:

"בְּנוֹ שָׁל-אַטְרֵס, מָה-אֶמַר חֵלֶף אֶת-גָּדְרִי שְׁנִיד! 350

אֵיכָה תִּזְיָדָה וְתֹאמַר, יָדְנוּ מִלְחָם כָּבֵר אֶסְפְּנוּ!

וְהִיָּה כְּשֶׁנֶּעִיר אֲנַחְנוּ בְּנֵי הָאֲכִיִּים אֵשׁ-אַרֵּס

נֶגֶד פְּרִיטֵי הַטְּרוֹיִים – אִם יֵשׁ אֶת-נִפְשֶׁךָ, תִּרְאֶה

בִּינוֹת חִלּוּצֵי הַטְּרוֹיִים מִכְּנִיעֵי-הַסּוֹסִים אֶת-אַבִּיו

שָׁל-טַלְמָכוֹס בְּנִי; דְּבַרְיֶךָ אַךְ הֶבֶל, רַעוּת רוּחַ!" 355

וְאֶגְמָמֶנוֹן הַשְּׁלִיט בְּשַׁחֲוֶה-חַן לוֹ הִשְׁיב אֶמְרֵיו;

הַפִּיר בּוֹ, כִּי הִתְאַנֶּף, וַיָּשָׁב בּוֹ מֵאֲמָרְתּוֹ:

"אוֹדִיסֵס בֶּן-לֶאֱרֵטֵס, זֶרַע-זֵאוֹס, בַּעַל הַמְּזֻמּוֹת!

חֲרֹף לֹא אֲחִירָפֶךָ, גַּם פֶּקֶד לֹא אֶפְקֹד עָלֶיךָ;

יַעַן יִדְעָתִי אֶת-לִבֶּךָ בְּחֹזֶךְ הַחֲבִיב הַהוּגָה 360

אֶהְבָּהּ, וְלֵב אֶחָד לְשִׁנִּינוּ, וְרוּחְךָ כְּרוּחִי אֲנֹכִי.

קוּם אַפּוּא! אֲנוּ נִתְפָּשָׁר, אִם-הִפְלָטָה אֶמְרָה לֹא-טוֹבָה

עֲתָה מִפִּי, אֱלֹהִים יִשְׁפִּיחֶנָּה, וְתֵהִי כְּלֹא הָיְתָה!"

כָּכָה הִבִּיעַ, וַיִּפֹּן וַיַּעֲבֵר עַד-גְּדוּדִים אֲחֵרִים.

פָּגַע שָׁם בֶּן-טִידֵס, הָאִישׁ גְּבִה-הַלֵּב דִּיאֹמִדֵס, 365

נֶצֶב בְּרִכְבוֹ הַבְּנוּי לְמִשְׁגָּב, וְסוֹסָיו רְתוּמִים;

עָמַד עַל-יָדוֹ סִתְנָלוֹס מִזְרַע קַפְּנוֹס בְּרִכְבוֹ.

רָאָה אוֹתָם וַיִּגְעַר בָּהֶם אֶגְמָמֶנוֹן הַשְּׁלִיט,

נִשָּׂא אֲמָרְתּוֹ אֲלֵיהֶם וַיַּעַן אֶת-אֶמְרֵי הַפֶּנֶף:

"אוּי-לִי, בֶּן-טִידֵס מִכְּנִיעֵ-הַסּוֹסִים הַשּׁוֹאֵף לְקַרְבּוֹת! 370

לָמָּה זֶה תַּחֲוִיל, שְׁלֵמָה תִּתְּבוֹנֵן לְאַרְחוֹת מִלְחָמָה?

אֲכֹן, טִידֵס לֹא אֶהֱבֶה לְהַחֲבִיא כָךְ אֶל-הַכְּלִים

וְהָיָה מִתְגַּוְּשֵׁשׁ עִם-צָרָיו בְּרֹאשׁ נַעֲרָיו וְהִרְחִק לְפָנֵיהֶם.

אֵלֶּה הֵם דְּבָרַי כָּל-רוֹאֵיו בִּקְרֹב; כִּי אֲנִי לֹא-פִגְשָׁתִּיו

וְאוֹתוֹ לֹא רָאִיתִי; וְאוֹמְרִים, כִּי גִבֹּר עַל-הַכֹּל. 375

פַּעַם יָרַד הוּא וְהָאֱלֹהִי פוֹלִינִיקָם

עִירָה מִיִּקְנֵי כְּאוֹרְחִים וְלֹא לְמִלְחָמָה, אֶךְ לְאַסֹּף

חֵיל שָׁם בַּעֲלוֹתָם עַל-חוֹמוֹת עִיר תִּבִּי הַקְדוֹשׁוֹת.

הָרַבּוּ וּבִקְשׁוּ לַעְזֹרָה בַּעֲלֵי-בְרִית מְהֻלָּלִים;

וְאֵלֶּה הַסְּכִימוּ לְתֵת, גַּם רָצוּ אֶת-אַשֶׁר בִּקְשׁוּ. 380

אֲלֹא שְׁמָחָה בְּיָדָם זָכַס בְּאוֹתוֹתָיו הָרָעִים.

אָפַס כְּשֶׁהִלְכוּ וּבָאוּ בַּדֶּרֶךְ הָעוֹלָה עַד-חוּפִי

נָחַל אֶסְפוֹס הָרְפוּדִים סוּף גֹּא וְעֹשְׁבִים מִתְמַרְרִים,

שָׁלְחוּ שׁוֹב הָאֲכִיִּים אֶת-טִידָס מִלֶּאךָ וּמִבִּישׁוֹ.

הֵלֶךְ וַיִּפְגַּע בַּדֶּרֶכָּו בְּבָנֵי קַדְמוֹס רַבִּים, וְהָמָּה 385

אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים עִם-אַטָּאוּקָלָס הָאֲבִיר בְּהִיכָלוֹ.

וְאוֹלָם טִידָס הִפְרָשׁ, וְאִם-גֵּר בְּתוֹכָם, לֹא נִבְהַל,

וְאִף-כִּי הוּא הָיָה לְבָדוּ, וּבָנֵי קַדְמוֹס רַבִּים מִמָּנּוּ,

תָּבַע אוֹתָם לְתַחֲרוֹת וַיִּגְבֹּר עֲלֵיהֶם בְּכָל-תַּחֲרוֹת

בְּנִקְל, כִּי פָלַס-אַתְנָה לַעְזֹרָה לוֹ הָיְתָה וַלִּישׁוּעָה. 390

שָׁמְרוּ לוֹ אֶת-עֶבְרָתָם בְּנֵי קַדְמוֹס מִכְּנִיעֵי-הַסּוֹסִים,

לוֹ-אָרְבוּ בְּשׁוּבוֹ מִדֶּרֶכָּו וּבְמֵאֲרֹב תִּזְק הוֹשִׁיבוֹ

נַעֲרִים חֲמֻשִׁים, וּשְׁנַיִם עָלִיהֶם הִפְקִידוּ לְרֹאשִׁים:

אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-הַיִּמּוֹן, אֶת-מִיּוֹן הַנִּמְשָׁל לְבָנֵי הָאֱלֹמֶנֶת,

וְאֶת-פּוֹלִיפּוֹנָטִס הַגִּבּוֹר מִזֶּרְעוֹ שֶׁל-אַבְטוֹפּוֹנוֹס. 395

וְאוֹלָם טִידָס הוּא הִכִּין גַּם-לְאֵלֶּה מוֹת-קָלוֹן;

הִכָּה אֶת-בָּלָם וְהִשְׁאִיר אֶךְ-אַחַד, וַיָּשׁוּב הַבִּיטָה:

רַק אֶת-מִיּוֹן הוּא שָׁלַח, כִּי נִכְנַע לְאוֹתוֹת הָאֱלֹלִים.

הִנֵּה כֵךְ הָיָה טִידָס הָאִישׁ הָאִיטוּלִי; אֶךְ גִּדָּל

בֶּן רַע מִמָּנּוּ בְּמִלְחָמָה וּמִשְׁכִּיל מִמָּנּוּ בַּדְּבָרִים". 400

כָּכָה הִבִּיעַ; וְלֹא עָנָה-לוֹ מְאוֹם דִּיאומִדָּס הָאֲדִיר,

עָלִיו אֵימַת תּוֹכַחַת הַמֶּלֶךְ הַנֶּהְדָּר בְּכָבוֹד.

אוּלָם בְּנוֹ שֶׁל-קַפְנִס הַגָּבֵר הַמְהַלֵּל עָנָהוּ:

"אַל-תִּכְזֹּב, בֶּן-אַטְרֶס, נֹאמְתָה דְבַר-אַמֶּת יָדַעְתָּ!

אֲכֹן בִּזְאֵת נִתְפָּאֲרָה, כִּי עַל-אַבוֹתֵינוּ עָלִינוּ: 405

אֲנִי תַפְשָׁנוּ מִכּוֹן-תִּבְי, הָעִיר אֲשֶׁר שְׂבָעָה לָּהּ שְׁעָרִים,

אוּלָם הָעַם אֲשֶׁר עָלוּ עַל-חֹמוֹת הָעִיר אַךְ מַעֲטִים,

כִּי בָאוֹתוֹת הָאֱלִים, בְּעֶזְרָתוֹ שֶׁל-יָאוֹס בְּטָחָנוּ;

הִמָּה אָבְדוּ בְּזִדּוֹנָם וּבַחֲטֹאֵיהֶם נִמְקּוּ.

זֹאת דַּע נָא-תוֹסֵף לְכַבֵּד אֶת-פָּנֵי אַבוֹתֵינוּ עָלִינוּ". 410

בְּזַעַם הַבֵּית וַיַּעַן לוֹ דִּיאֹמֶדֶס הָאֲדִיר:

"אֲנִי, יְקִירִי, דָּם, שָׁמַע בְּקוֹלִי, אֲדַבְּרָה בְּאֶזְנוֹךְ.

אִין אֲנִי כוֹעֵס עָלִי-אַגְמָמֶנוֹן רוֹעֶה-הַלְאָמִים,

אֲשֶׁר יַעִיר לְקֶרֶב הָאֲכִיִּים עֲדוּיִי-הַמַּצָּחוֹת:

יַעַן כִּי הוּא יִנְחַל שָׁם, וְלוֹ כָּל-הַכְּבוֹד, בְּהִכְרִית 415

בְּנֵי הָאֲכִיִּים הַטְּרוֹיִים וְהַבְּקִיעִים אֶת-אֱלִיֹּס הַקְּדוֹשָׁה, -

וְהוּא מִכְאוּבוֹ מֵה-רַב, בְּהַשְׁמִיד בְּנֵי הָאֲכִיִּים.

הִבֵּה נִזְכָּר גַּם-אֲנִי סַעַר הָאוֹן בְּמִלְחָמָה!"

כָּכָה שָׁח לוֹ וּמִרְכָּבוֹ חִישׁ קָפַץ לְאַרְצוֹ בְּנִשְׁקוֹ;

בְּצִלְצָלִי אֵימָה הִרְיעָה הַנְּחָשֶׁת עַל-חֲזֵה הַשְּׁלִיט 420

בְּקַפְצוֹ לְאַרְצוֹ, וַיִּמַּס גַּם-לֵב הָאֲדִירִים בְּקֶרְבָּם.

כְּמַשְׁבְּרֵי יָמִים מִתְגַּלְגָּלִים תְּכּוּפִים עַל-חוֹף רַב-תְּרוּעָה,

בָּאִים מִתְרוֹמָמִים בְּעֶטְיָה שֶׁל-רוּחַ מַעֲרִבִית מְגִלְגֶּלֶתָם,

הוֹלְכִים וְצָבִים בְּלֵב-יָם וּבְרַעְמֵי רַעַם מִתְפּוֹצְצִים

אֶל-הַיַּבֹּשָׁה וּבְקוֹל, מִתְעַקְּלִים בֵּין צוּקֵי הַסֶּלַע, 425

שׁוֹאֲפִים עַל וּמִתְרוֹמָמִים, נְיוֹרְקִים קָצָף מְלוּחַ, -

כָּכָה נִהְרִי אֲזַי בְּנֵי הַדְּנָאִים בְּגִדוּדִים

תְּכּוּפִים וְשׁוֹאֲפֵי לָחֶם. כָּל-מִנְהִיג וּמִנְהִיג מַעֲוֹדָד

גִּדּוּדוֹ שָׁלוֹ; אוּלָם יִתְרָם צָעֲדוּ אֹט. לֹא-יֵאֱמָן,

אֲשֶׁר עִם כָּה-רַב, אִישׁ אִישׁ נְקוּלוֹ בְּחֻזּוֹ, 430

וְהָרִים וְשׁוֹתְקִים, כִּי אֵימַת מִנְהִיגִם עָלֵיהֶם; וְעַל-כֵּלָם
 מִפִּיק נִגְהוֹת זֶה נִשְׁקָם, שְׁשֹׁמוּ עָלֵיהֶם בְּבוֹאֵם.
 אוֹלָם הַטְּרוּיִים, כְּאוֹתֵן הֶרְחָלִים הָעוֹמְדוֹת לְרִכְבוֹת
 בְּמִכְלָאוֹת אִישׁ כְּבִד בְּצֹאן, שְׁבִתָּתֵן הַחֶלֶב הַלֶּבֶן
 אֵינֶן פּוֹסְקוֹת מִשְׁקָק, כִּי קוֹל הַטְּלָאִים תִּאֲזָנָה- 435
 כִּכָּה עֲלָה גַם-קוֹל עֲנוֹת צָבָא-הַטְּרוּיִים הַגָּדוֹל;
 יַעַן כִּי שָׁפָה אַחַת וּדְבָרִים אַחֲדִים לֹא הָיוּ,
 אֲלֹא לְשׁוֹנוֹת בְּלוּלוֹת, כִּי גְבָרִים בְּנֵי עַם וְעַם הָיוּ.
 אֲלֹה מְעוֹרָרֶם אֶרֶס, וְאֲלֹה- הַ"מְגוֹר" וְהַ"פְּחָד",
 כְּחֶלֶת-הָעֵין אֲתַנָּה וְ"קִטְטָה", שְׁשִׁבְעָה לֹא תִדְעַ, 440
 הִיא רַעֲיָתוֹ וְאֲחוֹתוֹ שֶׁל-אֶרֶס הַמִּכָּה-בַּגְּבָרִים,
 אֲשֶׁר רִאשִׁיתָהּ מִצֶּרֶךְ, אֵךְ חֵישׁ בְּשָׂמִים בְּמִרוֹמִים
 תִּשָּׂא אֶת-רֹאשָׁהּ, וְרַגְלֶיהָ תִּשְׁרַכְכֶּנָה דֶּרֶךְ עַל-אֶרֶץ.
 וְהִיתָה מְזִרְיָעָה בֵּינֵיהֶם מְדַנִּים נֹזְעִים וְעֹבְרָה,
 צוֹעֲדָה בֵּין הַמְּמוֹנִים וּמִרְכָּבָה אֲנָחוֹת אֲנָשִׁים. 445
 וּכְשֶׁהִתְקַרְבוּ וְעָמְדוּ עַל-חֶלְקֵת הַשְּׂדֵה הָאֶחָת,
 פָּגְעוּ מְגַנִּים בְּמִגְנִים וְכִידוֹן בְּכִידוֹן אֲדִירִים,
 גְּבָרִים בַּגְּבָרִים עֲדוּיִי-שְׁרִיוֹנוֹת-נִחָשֶׁת; וְנִפְגָּשׁוּ
 צָנוֹת מְבִלִּיטוֹת-הַטְּבוֹר בְּצָנוֹת בְּשָׂאוֹן וְרַעַם.
 עָלוּ וְהִתְעַרְבוּ קוֹל נִצָּקוֹת חָלָל וְקוֹל מִצְהָלוֹת גְּבָרִים 450
 קוֹל הַרוֹגִים וְהוֹרְגִים, וְתֹאדָם הָאֶרֶץ מִדָּמִים.
 כְּשֶׁם שְׁנֵגָרִים בַּחֲרָף מִרְאִשֵׁי הַהָרִים בְּמוֹרָד
 מִים בְּשִׁטָּף, שְׁנֵי זָרְמִים מִמַּעֲיָנוֹת מִים כְּבִירִים,
 מִשְׁלָחִים מִימֵיהֶם אֶל-בִּקְעָה, מִתְאַחִים בְּנִקְרַת הָר אַחַת,
 וְשִׁמְעַת הַרוּעָה מִכְּחוּק עַל-רֵמֶת הָהָר קוֹל הַמוֹנֵם, - 455
 כִּכָּה עָלוּ אֲנָקוֹתֵם וְקוֹל עֲנוֹת קָרֵב, כְּשֶׁנִּפְגָּשׁוּ.
 הִחֵל הַקָּרֵב אֲנִטִּילוֹכוֹס וַיֵּךְ טְרוּיִי אֶחָד, אִישׁ חֲמוּשׁ,
 גְּבוֹר בֵּין הַחֲלוּצִים, אֲכַפּוֹלוֹס בְּנוֹ שֶׁל-תִּלְיִסְיוֹס;
 הָלַם בְּלִיטַת קוֹבְעוֹ הָעֵטוֹר רַעְמַת-סוֹסִים,

מחץ את-מצחו, ויעבר רמח נחשיתו ויחדר 460

עצם גלגלתו, בזה נתקל, ועיניו חשכה כסתה;

קרס האדיר, כמגדל הנופל במלחמה אמה.

אך בן-כלקודון השליט אחזו ברגליו כשנפל,

הוא אלפנור הגביר לבני האבנטיס הנעלים,

חפץ להוציאו מתחת החצים, כי רצה למהר 465

לפרק מעליו את-נשקו; וארך עצמו אך-רגע;

יען אך-ראה אגנור הגבור, בגרר זה הפגר,

צדו שנוחשף עת גחן, כי-נטה מגנו, שם דקר

אותו ברמחו הנחפה נחשת ויתר אבריו,

ורוח החיים עזבו. ואולם קרב אים התלבה. 470

עליו בין גדודי הטרונים ובין האכיים; כזאבים

איש על-רעהו השתער, איש תפש באחיו להרגו.

ואים בנו של-טלמון הכריע את-בנו של-אנתמיון,

את סימואיוסיוס העלם הרענן; על-גדות הסימואיוס

ילדה אותו הורתו ברדתה מתועפות אידה, 475

היא והוריה, כי הלכו לראות עשתרות צאנם;

וקרא אז לו משום זה סימואיוסיוס; ואולם לא השיב

גמול לאבותיו על-טרחם באמנם אותו, כי-קצרו

ימיו מאד, וימגרהו אים העזם לארץ,

כי הלמהו, והוא צועד בראש, על-תזהו, בקרבת 480

דד ימינו, ותצא נחשת כידונו בכתר.

קרס ויפל האיש ויתפלש בעפר; כתדהר

שתול על-פלגי מים ובתוך פר מרח, וגזעו

חלק מתמר, ענפיו אל-מול פני צמרתו נטיו,

עלה עליו עושה הרכב ובברזל מנוצץ 485

גדע אותו לעשות גלגלים למרפכת תפארה,

ונשאר גזעו הולך ויבש על-חופי הנהר, -

ככה אז מגר את-בנו של-אנתמיון, את-סימואיוסיוס,

אִים מִזְרְעוּ שָׁל-זָבִס, וְאוֹלָם מִקְרָב הַחִיל
הַטִּיל בּוֹ רִמְחוֹ הַחַד אֲנִטִּיפּוֹס בְּנוֹ שָׁל-פְּרִיאֲמוֹס; 490
הַחֲטִיא וַיִּפְצַע אֶת-לִבָּקוֹס, יָדִיד אוֹדִיסָס, אִישׁ הַחִיל,
וּבַמִּפְשָׁעָה הִכּוּ, כְּשֶׁמֶשֶׁךְ הַפֶּגֶר הִצִּדָּה;
נָפַל עַל-יָדוֹ גַּם-הוּא, מִבִּין יָדִיו נִשְׁמַט הַחִלָּל.
וְאַף אוֹדִיסָס חָרָה מְאֹד, כִּי נִגַּע עַד-לִבּוֹ מוֹת רָעוּ.
צָעַד בֵּין הַחֲלוּצִים, מִתְנוֹסֵס בְּנִחָשֶׁת אֲזָנוֹ, 495
הֵלַךְ נֶגֶשׁ אֱלִיוֹ וַיִּטֵּל כִּידוֹנוֹ הַמִּבְרִיק;
מִבֵּיט, מִתְבּוֹנֵן עַל-סִבִּיכָיו. נִסּוּגוֹ אַחֲרֵי הַטְּרוֹיִים
מִפְּנֵי רוּמָה-הַרְמָח. אֵךְ נִשְׁקוּ לֹא-רִיקָם הַתְּעוֹפֶף,
נִחַת בְּבָנוֹ שָׁל-פְּרִיאָם, בְּדַמוֹקוּאוֹן בֶּן-פִּלְגֶּשׁוּ,
אֲשֶׁר מֵאֲבִידוֹס בָּא מֵאַחֲרֵי הַסּוֹסוֹת הַמְּהִירוֹת; 500
הֵיטָה בּוֹ יָד אוֹדִיסָס, כִּי חָרָה לוֹ עֵקֶב עֲמִיתוֹ;
מִחֵץ רִקְתּוֹ הַכִּידוֹן, וַתִּחַלֵּף הַרְקָה הַשְּׁנִיָּה
נִחָשֶׁת חֹד רִמְחוֹ וַתַּעֲבֹר, וַתַּעֲבֹר חֲשִׁכָה אֶת-עֵינָיו.
הַרְעִים בְּנִפְלוֹ לְאַרְצָן, וְצִלְצְלוּ עָלָיו כָּל-כָּלָיו,
וְכָל-הַחֲלוּצִים וְאַף הַקַּטּוֹר הַנִּהְדָּר אַחֲרָיו נִסּוּגוּ. 505
וְכָל-הָאֲרַגְאִים הִרְיעוּ וַגִּירוּ אַחֲרֵיהֶם הַפְּגָרִים,
פָּרְצוּ וַיַּעֲבְרוּ הַלְאָה. – וְאַפּוֹלוֹן הַתְּאֵנָף כִּי רָאָה,
נִשָּׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיִּקְרָא מִמְּרוֹם פְּרָגְמוֹס לְטְרוֹיִים:
"חֲזִקוּ, פְּרָשִׁים, בְּנֵי טְרוֹיָה! אַל-נִסּוּג מִפְּנֵי הָאֲרַגְאִים!
יַעַן גַּם-בְּשָׂרָם לַעֲצָמוֹתָם לֹא אֶבֶן וְלֹא בְרִזָּל, כִּי יַעֲמֵד 510
בְּפָנֵי נִחָשֶׁת דּוֹרֶסֶת בְּתָרִים, אִם-אֵךְ תִּנָּחַת בָּמוֹ.
גַּם אֲכִילֵס בֶּן-תֵּטִיס יָפֵת הַתִּלְתָּלִים לֹא יִלְחָם,
נֶעֱצַר לִפְנֵי הַסְּפִינוֹת, וַיַּעֲמוּ אוֹיְכָל בְּשָׂר לִבּוֹ!"
כִּכָּה הִרְיעַ הָאֵל הַנוֹרָא מַעִיר. וּבַת-זֵאוּס
טְרִיטוֹגֶנִיָּה הַכְּבוֹדָה מַעוֹרְרָה אֶת-בְּנֵי הָאֲכִיִּים, 515
בַּצָּעֵדָה בֵּין הַהַמוֹנִים בַּמָּקוֹם שֶׁרָאָתָה מִפְּגָרִים.
אֵךְ עַל-דִּיאוֹרֶס כֶּכֶר נִחַתָּךְ הַדִּין, עַל-בֶּן-אַמְרִינֶקֶס:

אָבן חֲדָה פִּגְעָתוֹ בְּרָגְלוֹ סְמוּךְ לְקַרְסֵל
שׁוֹקוֹ שֶׁל-יָמִין, הָאָבן שֶׁזָּרַק הַגִּבּוֹר לְאַנְשֵׁי תִרְקָה,
פִּירוֹס בָּנוֹ שֶׁל-אַמְבִּרְסוֹס הֵבֵא מְאִינוֹס הַקִּרְיָה; 520
גִּידְיוֹ הַשְּׂנִים וְעֲצָמוֹתָיו פּוֹרְרָה לְרִסְסִים הָאָבן
רַחֵם לֹא תִדַּע; וַיִּפֹּל שֵׁם אַחֲרֵינִית בְּעֶפֶר,
פָּרַשׁ אֶת-כַּפָּיו לְרַעְיוֹ טָרֵם יִפְחַ נִשְׁמָתוֹ.
אַפֵּס הָאִישׁ הַמִּבְּהוּ, פִּירוֹאוֹס הוּא אֱלִיוֹ הַזֹּדֶרֶז,
תָּחַב בְּבִטְנוֹ כִּידּוֹנוֹ וְסִמוּךְ לְשִׁרְרוֹ –תִּכְף 525
נִשְׁפָּכוֹ מֵעִיוֹ לְאַרְז, וְתַעֲב חֲשָׁכָה אֶת-עֵינָיו.
עוֹדוֹ מְזֹדֶרֶז – וַיִּפְגַּע בּוֹ תוֹאֵס הָאִישׁ הָאִיטוּלִי
בְּרִמְחוֹ בְּחִזָּה לֵיד דָּדוֹ, נִתְקַלָּה הַנְּחָשֶׁת בְּרָאָתוֹ.
מִהֵר חָשׁ תוֹאֵס וַיִּקְרַב אֶל-מוֹל פְּנֵי הַחֶלֶל, וַיּוֹצִיא
רִמְחוֹ הַכִּבֵּד מִלְּבוֹ, אֵף הַעֲרָה חֲרָבוֹ הַחֲדָה, 530
הִפָּה עַל-בִּטְנוֹ בַּתֶּנֶךְ וַיִּקַּח מִמֶּנּוּ אֶת-חַיִּיו;
אַלֵּא אֶת-נִשְׁקוֹ לֹא פָּרַק, כִּי רָעִיו עֲמִיתָיו כְּתִירוֹהוּ,
תִרְקִים מְגִדְלֵי שַׁעַר-קֶדְקֶד, תּוֹפְשֵׁי כִידּוֹנִים אֲרָפִים.
וְאֵף-עַל-פִּי שִׁגֵּם הָיָה אִישׁ מְדוּת, וְכַחוֹ בְּמִתְנִיו,
הֵם הַדְּפוּהוּ לְאַחֹר, וַיִּסּוֹג אַחֹר בְּחַפְזוֹ. 535
כָּכָה שִׁכְבוּ הַשְּׂנִים זֶה בְּצַד זֶה וּבְעֶפֶר:
מִצְבֵּיא הַתִּרְקִים הָאֶחָד, מִשְׁנֵהוּ הַגִּבּוֹר לְאַפִּיִים,
עוֹטִי-שִׁרְיוֹנוֹת-הַנְּחָשֶׁת, וְעוֹד רַבִּים עָלֵיהֶם הִרְגוּ.
וְאֵלּוֹ אַז פָּגַע בְּמָקוֹם אִישׁ עוֹבֵר בְּקֶרֶב הַהֶמוֹן,
שָׁלֵם בְּגוּפוֹ וְלֹא נִפְצָע, וְהִיתָה אוֹחֲזָת בְּיָדוֹ. 540
פִּלֵּס-אַתְנָה לְנַחוּתוֹ וְסוֹכְכָת עָלָיו בְּפָנֵי חֲצִים-
אַמְנֵם לֹא הָיָה אַז נוֹתֵן דָּפִי בַּעֲבוּדַת הַצָּבָא,
יַעַן בַּיּוֹם הַהוּא רַבּוֹ הַנוֹפְלִים, אֲכִיִּים וּטְרוּיִים,
אַרְצָה אִפִּים, וְעַל-עֶפֶר זֶה בְּצַד זֶה הַשְּׁתַרְעוּ.

שִׁיר תְּמִישִׁי: גְּבוּרוֹת דִּיאוֹמִדָס

וְאֶת-דִּיאוֹמִדָס בֶּן-טִידָס אַז חָנְנָה פִּלֵּס-אַתְנָה

ותלבישהו העז והגבורה, ויהיה מתנוסס
ויעל על-פל-הארגאים וינחל שם-עולם ותהלה.
צנתה-לו נגה האש לא-תכבה על-שלטו וקובעו,
כזהר הפוכב המבריק בגבולי שמים בליל-חרף, 5
ויתר אור לו בעלותו מרחצו במי-האוקינוס –
נגה-אש כזה נסכה על-ראשו ועל-כתפיו ותעורר
אותו לצאת בלב-קרב, שם סער הקטל ביותר.
ואיש מן-הטרויים אז היה, איש כבד בהון, ושמו דרס,
נקי מסלף, והוא פהן להפיסטוס; ושנים לו בנים: 10
פגס ואידיוס, מלמדי כל-מיני טכסיסי מלחמה.
פרשו השנים מגדודם, השתערו עליו; והמה
רוכבים בקרב, וכנגדם הוא רגלי התפרץ לקראתם.
המה הולכים, מתקרבים, מתפרצים איש פנגד רעו,
פתח פגס ויטל פידונו המאריך-צלו; 15
חלף הכידון ממעל לשכם בן-טידס לשמאלו,
אולם לא פצעו; וירם בן-טידס גם-הוא את-נחשתו,
רמה, וריקם לא שלחה מינו הרמח המחדד:
באמצע חזהו בין דדיו הכהו, ויפל מרכבו.
מהר אידיוס ויקפץ, ויטש את-רכבו הנאה, 20
יען לא ערב לבו להגן על-אחיו המומת.
נפשו לא היה גם-הוא ממלט משחור הפליון,
לולא הפיסטוס שמלטו, כי האפיל עליו הלילה,
למען לא תאבל נפש הישיש מעצר היגון.
חש בן-טידס הגבור להטות הסוסים הצדה, 25
מסרם לרעיו לנחותם עדי האניות החלולות.
אפס הטרויים העזים, בראותם את-בני דרס שניהם –
זה נחפז נמלט על-נפשו, וזה נופל ית במרכבה,
נפל לב פלם בקרבם. ואתנה כחלת-העין
אחזה בידיו של-ארס הזועם ותדבר באזניו: 30

"אֶרֶס, הוּי, אֶרֶס הַקִּטְלֹן, כְּסוּי-דָמִים, וּמִנְתֵּץ-הַחֹמוֹת!

אוּלֵי נְסוּרָה וְנִתְּנָה לְשָׂרִוּיִים וּלְחִיל הָאֲכִיִּים

לְלַחֵם, וְזֹאוֹס אָבִינוּ יִשְׁפֹּט, אֶת-מִי יִנְחִיל כְּבוֹד.

אֲנִי נְסוּר וְנִלְכָּה, וְלֹא יִחָרָה בְּנוֹ אִף זֹאוֹס".

כָּכָה הִגִּידָה, וְנִתְּנָה אֶת-אֶרֶס הַזֹּעֵם מִשְׁדֵּה קָרֵב, 35

אִף הוֹשִׁיבָתוֹ עַל-גְּדוֹת סְקַמְנָדְרוֹס מְרֻבּוֹת-הַגְּבָעוֹת.

וַיַּד הַדְּנָאִים בְּשָׂרִוּיִים; וַיִּהְיֶה מִנְהִיג וּמִנְהִיג

אִישׁ מֵהֶם אִישׁ. אֲגַמְמֶנוֹן הָעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים הוּא הַחֹל,

הַפִּיל מִרְכָּבוֹ אֶת אוֹדִיוֹס הָאֲבִיר, שֶׁר הֵהֱלִיזוֹנִים,

שָׁכְמוּ עַת הַפָּנָה בְּנוֹסוֹ; וַיִּנְעֹץ אֶת-רַמְחֹו בְּגִבּוֹ, 40

בֵּין שְׁתֵּי כַתְּפָיו בַּתֶּנֶךְ; וַתֵּצֵא הַחֲנִית בְּעַד הַחֹזֶה.

הָרַעִים בְּנִפְלֹו לְאֶרֶץ, צָלְצָלוּ עָלָיו כָּל-כָּלִיו.

אִידוֹמֶנֶס הוּא הַכְּרִיעַ אֶת-פִּי־סֵטוֹס, מִזֶּרְעוֹ שֶׁל-בוֹרוֹס,

וְהוּא אִישׁ מֵאוֹנִיָּה וְעָלָה מִטְרֹנָה הָאֶרֶץ הַשְּׂמִנָּה;

וְאִידוֹמֶנֶס, הִמָּהֵלֵל בֵּין רוֹמֵי-הַפִּידוֹן, פָּצְעָהּוּ 45

בְּשָׁכְמוֹ שֶׁל-יָמִין בְּרַמְחֹו הַגָּדוֹל, וְהוּא עוֹלָה בְּרַכָּב;

וַיִּפְּלֵהוּ לְאֶרֶץ, אֶפְלָה אֵימָה תִקְפָּתוֹ.

וַנַּעֲרִי אִידוֹמֶנֶס פָּרְקוֹ מֵעָלָיו אֶת-נִשְׁקוֹ.

וְאֶת סְקַמְנָדְרוֹס בֶּן-סֵטְרוֹפִיוֹס, הַגָּבֵר יוֹדֵעַ-הַצִּיד,

מִגֵּר בְּרַמְחֹו הַמִּתְחַדֵּד הָאִישׁ מִנְּלָאוֹס בֶּן-אַטְרֶס; 50

הָיָה הָאִישׁ גָּבוֹר-צִיד, וְאַרְטֶמִּיס בַּעֲצָמָה לְמִדְתָּהּוּ

לְהַכּוֹת בְּחִיּוֹת הַבָּר, שׁוֹכְנוֹת יַעֲרוֹת הַהָרִים.

אָפֶס לֹא עָמְדָה-לוֹ עֲתָה אַרְטֶמִּיס חוֹכְבַּת-הַחֲצִים,

אִף-לֹא תִכְמָתוֹ הַגָּדוֹלָה לְקַלֵּעַ בַּחֲצִים מִרְחוֹק,

כִּי מִנְּלָאוֹס, הִמָּהֵלֵל בֵּין רוֹמֵי-הַפִּידוֹן, בּוֹ פָּגַע, 55

וְהוּא פוֹנֶה עָרְפוֹ בְּנוֹסוֹ, וַיִּנְעֹץ חֲנִיתוֹ בְּגִבּוֹ

בֵּין הַכַּתְּפִים, וַיֵּצֵא הַפִּידוֹן מִלְּפָנָיו בַּחֹזֶה.

אַרְצָה נָפַל אִפְּיָם, וְצָלְצָלוּ עָלָיו כָּל-כָּלִיו.

נָפַל מֵת בְּיַד מִרְיָאוֹנֶס פֶּרְקִלוֹס בֶּן-טִיקְטוֹן בֶּן-הֶרְמוֹן;

הָיָה הָאִישׁ חָרַשׁ חָכָם בְּמִלְאֲכָת מַחְשָׁבָת וְנִבּוֹן-כָּל 60

מְלָאכָת פְּפִים, וּפִלֶס-אַתְנָה הִיא מְאֹד אֶהְבְּתוּ;

וְהוּא אֲשֶׁר בָּנָה סְפִינוֹתָיו שֶׁל אֶלְכֶסְנֶדְרוֹס, וְהֵנָּה

רֹאשִׁית הַפִּגְעַ וְהִרְעוֹת, שָׁבָאוּ כְתָמָן עַל-טְרוּיָה

וְעָלְיוּ בַעֲצָמוֹ; וְלֹא יָדַע, מֶה-יַעֲצוּ אֱלִים, גִּזְרוּ.

וּמִרִיאוֹנִס בָּא דוֹלֵק אֶתְרִיו וַיִּשְׁיִיגְהוּ, 65

מֵעֵךְ כִּידוֹנוֹ בִּשְׁתּוֹ מִיָּמִין; וַיֵּצֵא הַכִּידוֹן

תַּחַת יָרֵכוֹ, וַיַּחְדֹּר בְּעַד הַשְּׁלֻפוֹחִית וַיַּעֲבֹר.

נֶאֱנָק, פָּרַע עַל-בֶּרֶכְיוֹ, וּמַעֲטָה מִנֶּת עָטָהוּ.

מִגָּס הַכְרִיעַ וַיַּךְ אֶת-פִּדְיוֹס בְּנוֹ שֶׁל-אַנְטִנוֹר,

הוּא בֶן-פִּלְגֶשׁוּ, וְאוֹלָם תֵּאֲנֹ הַנְּדִיבָה גִדְלָתוֹ 70

בְּאַחַד בָּנֶיהָ שָׁלָה וְתַמְצָא חֹן בְּעֵינֵי הַבַּעַל.

בְּנוֹ שֶׁל-פִּילֶס, הַמַּצֵּן בֵּין רוֹמֵי-הַכִּידוֹן, דָּלְקָהוּ

וְנָעִץ בּוֹ רֶמַחֹ הַמְּחַדֵּד וּבַמִּפְרָקָת הַכָּהוּ;

חֲלָפָה הַנְּחֻשֶׁת וְתַעֲבָר בְּעַד שִׁנָּיו וְתַפְלַח לְשׁוֹנוֹ.

נָפַל בַּעֲפָר מִכְרֶסֶם בְּשִׁנָּיו הַנְּחֻשֶׁת הַקָּרָה. 75

וְאַבְרִיפִיל בֶּן-אַבְאִימוֹן הַכְרִיעַ וַיַּךְ אֶת-הַפִּסְנוֹר,

בְּנוֹ שֶׁל-דוֹלוֹפִיוֹן הָאֲדִיר, וְהוּא הָיָה כֹהֵן סְקַמְנֶדְרוֹס,

אֵל הַנֶּהָר, וְהָעָם כְּבִדּוּהוּ כְּאַחַד הָאֱלִים;

וַיִּדְבִּיקוּ בֶן-אַבְאִימוֹן, הוּא אֶבְרִיפִילוֹס הַנֶּהָדָר,

פָּנָה-לוֹ עֶרְפוֹ, וּבֶן-אַבְאִימוֹן מִחָץ אֶת-שִׁכְמוֹ, 80

הַנִּיף אֶת-חֶרְבּוֹ הַחֲדָה וַיַּגִּדַע אֶזְרוֹעוֹ הַקָּשָׁה.

נָפְלָה אֶזְרוֹעוֹ בְּמִישׁוֹר מִתְבוֹסָסָה בְּדַמְיָהּ; וְאֶת-עֵינָיו

תָּקְפוּ הַמָּוֶת הָאֵלֶם וּגְזַרְתָּ הָאֵל הָאֲדִירָה.

אֵלֶּה פְּעֻלָּה יָדָם בְּסַעַר הַקָּרֵב בַּמַּעֲרָכָה.

וְאֵדָם אִין, שִׁיכִיר הַמָּקוֹם שָׁם-נִלְחַם בֶּן-טִידָס, 85

הַבֵּין גְּדוּדֵי הַטְּרוֹיִים אוֹ בֵּין הָאֲכִיִּים בְּצַבָּאוֹתָם.

וְהָיָה מִתְהוֹלָל בְּמִישׁוֹר – כַּנֶּהָר הַמָּלֵא עַל-גְּדוּתָיו,

וְגָאָה בַחֲרָף, וּמִיָּמִיו הַשּׁוֹטְפִים יִגְרְפוֹן סְכָרִים,

וְכָל-הַחֲזָקִים בַּסִּכְרִים בְּעוֹלָם לֹא יַעֲצְרוּ אוֹתָם

וְאַף כָּל-הַמְּשׁוּכוֹת וְהַגְּדֵרוֹת מְסַבִּיב לְשִׁדְמוֹת מוֹרִיקוֹת, 90

פְּתָאם יִפְרָצוּ פָּרִץ, כִּי רַבִּיבִים מְזַכֵּס יֶאֱתִיו,

וְהִנֵּה לְאוֹבֵד וְלַמְּבוֹסָה כָּל-פֶּעַל הַתְּמַדָּה לְזוֹרְעִים, -

כָּכָה נְבוֹכּוֹ מִפְּנֵיו שֶׁל-בְּנוֹ שֶׁל-טִידָס מַעֲרָכוֹת

טְרוּיָה מְרַבּוֹת-הַגְּבָרִים וְלֹא עֲמָדוֹ בְּפָנָיו, וְאַם-רַבּוֹ.

אָפֶס אַךְ-רָאָה רָאָהוּ בְּנוֹ שֶׁל-לִיקְאוֹן הַנֶּהֱדָר 95

שׁוֹאֵן בְּמִישׁוֹר וּמִפְּזָר לְכָל-רוּחַ אֶת-פְּלָגוֹת הַטְּרוּיִים,

דֶּרֶךְ אֶת-קִשְׁתּוֹ הַכְּפוּפָה, וַיִּכּוֹנֵן אֶל-מוֹל פָּנָיו בֶּן-טִידָס

וּבַמְּשִׁתָּעַר גַּם-יָרָה; וַיִּמְחֵץ אֶת-שִׁכְמוֹ הַיִּמָּנִי

דֶּרֶךְ כַּפַּת הַשְּׂרָיָה, וַיַּעֲבֵר חֵץ הַתְּמָרוּרִים,

יָצָא בְּעַד בְּשָׂרוֹ מִלְּפָנָיו, וַיִּזַּב הַדָּם עַל-הַשְּׂרִיוֹן. 100

נִשְׂא בְּצַהֲלָה קוֹלוֹ וַיִּקְרָא בְּקוֹל בֶּן-לִיקְאוֹן:

"חֲזָקוּ, בְּנֵי-טְרוּיָה הַנְּדִיבִים, וְאַמְצוּ, מְכַנְיָעֵי-הַסּוֹסִים!

הִנֵּה פָּצַעְתִּי הַגְּבוּר הַגָּדוֹל בְּבָנֵי הָאֲכִיִּים!

אֲבָטַח, כִּי לֹא יִרְבֶּה לְעַמֵּד בְּפָנֵי הַחֵץ, אִם-בְּאַמָּת

פִּיבּוֹס הַשְּׁלִיט בֶּן-זָבֶס הִנֵּה מְלִיקָה נְחֹנִי". 105

כָּכָה הִרְיָע; וְאוֹלָם הַחֵץ הִקְלִל לֹא הִפִּילוֹ,

פָּנָה הַצֵּדָה וְעַמֵּד אֶל-מוֹל פָּנָיו הַסּוֹסִים וְהַרְכָּב,

דִּבֵּר בְּאַזְנֵי סִתְנָלוֹס מְזַרְעֵ קַפְנָס וַיֹּאמֶר:

"חַוִּשָּׂה, הוּא בֶן-קַפְנָס, וְרַד מֵעַל פָּנָיו הַמְּרַכָּבָה,

קָרַב וְתַלְשָׁתָּ בְּיָדְךָ חֵץ מְרִירִי זֶה נִתְקַל בְּכַתְפִּי". 110
כָּכָה הִבִּיעַ; וַיִּקְפֹּץ סִתְנָלוֹס מִרְכָּבוֹ לְאַרְצָה,

קָרַב וַיּוֹצִיא מִכַּתְפוֹ הַחֵץ הַמְּהִיר הַחוֹדֵר;

זָנַק הַדָּם הַקּוֹלֶחַ בְּעַד טְבַעוֹת שְׂרִיוֹנוֹ הַגָּמִישׁ.

הִחַל מִתְּפַלֵּל בְּקוֹל דִּיאוֹמִידָס הַקּוֹרָא-בְּחֵיל:

שְׁמָעִי תַחֲנֹנִתִּי, בַּת-זָבֶס, הָאוֹחֶז-בְּאַיָּגִיס, לֹא-נִצָּחָה! 115

אִם-אַךְ פַּעַם הִטִּית אֶת-חֲסִדְיֶךָ לְאַבִּי

לְעַמֵּד לוֹ בְּקָרֵב עַז וְאַהֲבָתִי לִי גַם-עַתָּה, אֲתַנֶּה, -

תני-לי, ואֵכָה הָאִישׁ, וְתִשָּׂיג חֲנִיתִי הַגָּבֵר,
אֲשֶׁר פָּצַעְנִי וַיִּתְּפֹאֵר עָלַי עֲתָה לֵאמֹר: לֹא אֲרָבָה
וְאֹסִיף לָרְאוֹת בְּעֵינַי אֹר-שָׁמֶשׁ כִּי-יִהְיֶה בְּנִגְהוֹת". 120

כָּכָה הִתְפַּלֵּל; וּפְלִס-אַתָּנָה הַקְּשִׁיכָה תַחֲנוּנוֹ,
עֲשֵׂתָה אֲבָרְיוֹ קָלִים, אֶת-רַגְלָיו וְאֶת-יָדָיו מִמַּעַל;
עָמְדָה לוֹ סְמוּכָה, וַתַּעַן וַתֹּאמֶר אֶת-אֲמָרֵי הַכִּנָּף:
"קוּמָה וּצְלַח, דִּיאֻמָּדָס, וְנִלְחַמְתָּ בַצָּבָא אֲנָשֵׁי טְרוּיָה!
יַעַן נָתַתִּי בְלִבְךָ אֶת-גְּבוּרַת אַבְיָךְ וְאֶת-אוֹנוֹ, 125
עַז לְבָלִי-חַת, כְּלָטִידָס הַפָּרֹשׁ זֶה תּוֹפֵשׁ-הַשְּׁלֵט;
וְאֶת-הַעֲלָטָה הַנְּסוּכָה לְקַחְתִּי מֵעַל פָּנַי עֵינֶיךָ,
לִהְיוֹת עֵינֶיךָ מִיְּטִיבוֹת מְבַחֲיוֹת בֵּין אֵל וּבֵין אָדָם.
וְהִיָּה כִי-יִקְרָה לְךָ אֵל, הִבָּא לְנִסּוֹתֶךָ בְּמִלְחָמָה,
שָׁמֶר-לְךָ, אֵל-תִּהְיֶה לְהִלָּחֵם בְּאֵלִים, בְּבָנֵי-הָעַלְמָנוֹת, 130
בִּיתְרָם כָּכֵלָם; וְאוּלָם בָּבוֹא אֶפְרוֹדִיטָה בֵּת-זֵאוּס
וְתֵרֵד לְקָרֵב, אֲזִי תִגִּיף עָלֶיהָ הַנְּחָשֶׁת הַחֲדָה".
כָּכָה הִבִּיעָה וַחֲלָפָה אַתָּנָה כְּחֻלַּת-הָעֵין;
אוּלָם בֶּן-טִידָס הִתְחַזַּק וַיָּבֹא בַקָּהֶל הַחֲלוּצִים;
הִנֵּה גַם לְפָנָי-זֶה כָּבֹר שְׁאָפָה נִפְשׁוֹ לְהִלָּחֵם, 135
עֲתָה הִתְאַנֵּף כִּי-שָׁלְשָׁה בְּטְרוֹיִים – כָּאוֹתוֹ הִלְבִּיא,
אֲשֶׁר פָּצַעְהוּ רוּעָה צֹאן כְּבָדוֹת-צָמָר בְּשׂוֹדָה,
בְּזִנְק הָאֲרִיָּה מֵעַל פָּנָי הַמְּשׁוּכָה, אֵךְ לֹא הִרְגוּ;
הוּא אֶת-חֲמָתוֹ כָּבֹר הָעִיר וְלֹא יוֹכֵל לַעֲמֹד בְּפָנָיו,
הוֹלֵךְ וְנִתְכַּבֵּא בַּמִּכְלָה, וְהִרְחִילִים תִּלְבִּשְׁנָה חֲרָדוֹת, 140
צָפוּפוֹת זֹו אֵל-זֹו עוֹלָה אַחַת עַל-רַעוּתָהּ, עַד יָשׁוּב
בְּעִבְרָה הָאֲרִיָּה וַיִּדְלַג מֵעַל לַמְּשׁוּכוֹת הַגְּבֵהוֹת, –
כָּכָה הִתְעַרֵּב בְּטְרוֹיִים בֶּן-טִידָס הַגָּבוֹר בְּאַפּוֹ.
חֲזַק וַיֵּךְ אֶת-אַסְטִינוּס וְאֶת-רוּעָה הָעָם אֶת-הַפִּירוֹן,
הִכָּה הָאֶחָד בַּחֲנִית הַנְּחָשֶׁת מִמַּעַל לְדָדוֹ, 145
וְאֶחָד בַּחֲרֵב הַגְּדוּלָה בַּשְּׂכָמָה סְמוּךְ לְכִתְפוֹ

הָכָה וְהִתִּיז אֶת-כֶּתֶפוֹ מִגִּבּוֹ שֶׁל-זֶה וּמַעֲרָפוֹ.
נָטַשׁ הַשָּׁנִים וַיִּפֹּן אֶל-מוֹל פּוֹלִיאִידוֹס וְאַבֶּס,
בְּנֵי אֲבָרִידֶמֶס הַיִּשִּׁישׁ, הַזֶּקֶן הַפּוֹתֵר-חֲלוּמוֹת;
אָפֶס הַיִּשִּׁישׁ לֹא-הֵיטִיב וְלֹא-פָתַר חֲלוּמוֹת הַהוֹלָכִים, 150
כִּי דִיאומֶדֶס הָאֲדִיר הִכְרִיעַם וַיִּנְצֵל אֶת-נַשְׁקָם.
אַחֵר הַשְׁתַּעֲרַע עַל-כְּסִנְתּוֹס וְעַל-תּוֹאוֹן, שְׁנֵי בָנָיו שֶׁל-פִּינּוֹפֶס,
הָיוּ בְנֵי זְקוּנִים, וְזִקְנוֹתוֹ כָּבֵד בְּעוֹכְרָיו, מִתְּשֵׁת אֶת-כָּחוֹ,
בָּנִים לֹא-הוֹסִיף לְהוֹלִיד, לָמוֹ תִּסּוֹב בַּחֲלָתוֹ.
נִצֵּל אֶת-עָדִים, אֶת נַשְׁקָם, וַיִּקַּח מֵהֶם אֶת-נִפְשׁוֹתָם, 155
שְׁנֵיהֶם הִכְרִיעַ וַיַּעֲזֹב אֲבֵיהֶם לִיגּוֹן וְאַנְחוֹת,
יַעַן כִּי חַיִּים לֹא שָׁבוּ מִשְׁדֵּה הַמַּעֲרָכָה אֶל-בֵּיתָם,
וְזָרִים יַחֲלְקוּ אֶת-הוֹנוֹ וְהֵמָּה אֶת-טוֹבוֹ יִירָשׁוּ.
שְׁנֵים מִבְּנֵי פְרִיאמוֹס מִזְרַע דְּרַדְנוֹס הִכְרִיעַ,
וְהֵמָּה כְּרוּמִיוֹס וְאַכְמוֹן, בֶּרֶכָב הָאֶחָד יָרְדוּ. 160
כְּאוֹתוֹ אָרִי הַמִּתְנַפֵּל עַל-בָּקָר בְּעֶדֶר וּמִגֶּרֶם
צִנָּאר שֶׁל-עֲגֻלָּה אוֹ פָּרָה הָרוּעוֹת בַּמַּעֲבָה יַעַר,
כָּכָה הִשְׁלִיךְ אֶת-שְׁנֵיהֶם מִרֶכֶבָם בּוֹ-טִידֶס הַגְּבוּר
בִּרְעָה וּבְעַל-כֶּרֶחֶם וַיִּפְרָק מֵהֶם אֶת-כָּלִי נַשְׁקָם;
מָסַר סוּסֵיהֶם לְרַעִיו, לְנִהְגֵם אֶל-הָאֲנִיּוֹת. 165
רָאָה אוֹתוֹ אֵינִיאָס, בְּהִשְׁחִיתוֹ בְּשׁוּרוֹת הַגָּבְרִים,
נָשָׂא אֶת-רַגְלָיו וַיִּלֶךְ בִּקְרֹב אֶל-קוֹל צִלְצוֹל פִּידוֹנִים,
חוֹפֵשׁ נֹתֵר אֶת-פְּנִדְרוֹס הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים, אֵיֵהוּ.
פָּגַע בְּבָנוֹ שֶׁל-לִיקְאוֹן, הַגָּבֵר הָאֲדִיר הַתָּמִים,
עָמַד עַל-יָדוֹ וַיַּדְבֵּר, וַיִּשָּׂא אִמְרָתוֹ וַיֹּאמֶר: 170
"אֲנֵא, פְּנִדְרוֹס, אֵי-קִשְׁתְּךָ, וְאִיפֹה כָּל-חֲצִי הַכֶּנֶף,
וְאֵי-תִהְלֶתְךָ? וְאִין אִישׁ פֹּה, שְׂיִזִיד לְהַדְמוֹת אֵלֶיךָ,
וְאִין אִישׁ בְּלִיקְיָה וַיּוּכַל יִתְפָּאֵר, כִּי גִבֵּר עָלֶיךָ.
צִלַח, פָּרֵשׁ כַּפֶּיךָ אֶל-זָבֶס וִירֵה חֵץ בַּגָּבֵר הָעוֹשֶׂה
וְעוֹלֵל הָרָעָה לְטָרוּנִים, נֶאֱדָרִי-בָעֵז וּבַגְּבוּרָה, 175

יען כי הַחֲלִישׁ וְהַתִּיר בְּרַכִּיהֶם שֶׁל-רַבִּים וְאֲדִירִים,

אִם-לֹא מִבְּנֵי אֱלִים הוּא, הַפּוֹקֵד עֲוֹנוֹת הַטְּרוּיִים,

זוֹעֵם בְּגִלְל אֵיזָה קֶרֶבָן, כִּי עֲבַרְתָּ אֱלֹהִים קִשְׁתָּהּ."

נִשָּׂא אִמְרָתוֹ וַיַּעַן לוֹ בְּנוֹ שֶׁל-לִיקָאוֹן הַנֶּהְדָּר:

"הוּי, אֵינִיאִס הַמִּהְלֵל, יוֹעֲצָם שֶׁל-צַבָּאוֹת הַטְּרוּיִים! 180

רוֹאֶה אֲנִי אֶת-פְּנֵיהוּ כִפְנֵי בֶן-טִידָס הַגָּבוֹר,

מִכִּיר אֲנִי בּוֹ בְּצַנְתּוֹ, בִּקְוֹבֵעַ שְׁלוֹ גְבֵה-הַכֶּפֶה,

הִנֵּה אֵלֶּה הֵם סוֹסָיו; וְאוֹלֵי אֶךְ אֵל הוּא וְלֹא אָדָם.

אָפֶס אִם-הוּא הוּא הָאִישׁ, בֶּן-טִידָס הַגָּבוֹר הָאֲדִיר,

אִין זֶה כִּי אֵל בְּעֶזְרָתוֹ, בּוֹ יַחֲסֶה וַיִּזְעַם, וְעַל יָדוֹ 185

אֶחָד מִבְּנֵי הָאֱלֹמָנוֹת, וְנִסְוִכָה עֲלֻטָּה עַל-כֶּתֶפָיו,

וְהוּא אֲשֶׁר הִטָּה מִמֶּנּוּ הַחֵץ הַמְּהִיר שֶׁפָּגְעוּ.

הִנֵּה כָּבֵד בּוֹ זִרְקָתִי אֶת-חֲצִי, וַיִּפְצַע אֶת-זְרוּעַ

יְמִינוֹ, כִּי נִתְקַל וַיִּחְדָּר וַיִּתְחַלֵּף כֶּפֶת שָׁרְיוֹנוֹ;

בְּחֶפְזִי אִמְרָתִי: אֵל-יִרְכָּתִי שְׂאוֹל כָּבֵד הוֹרְדָתִי; וְאוֹלָם 190

הוֹמַת לֹא הוֹמַת, וְאִין זֶה כִּי אֲנִי בִי אֶחָד הָאֱלִים!

וְאִין תַּחַת יָדִי לֹא-סוֹסִים וְלֹא-רֶכֶב, וְאַעֲלֶה עָלָיו;

אֶךְ לִלִיקָאוֹן בַּהִיכַל אֶחָד-עֶשֶׂר רֶכֶב נִהְדָּרִים,

זֶה-עֲתָה נִבְנוּ, חֲדָשִׁים, וְסָבִיבָם מִרִבָּדִים נִמְתָּחוּ;

רֶכֶב רֶכֶב וְצֶמֶד הַסּוֹסִים עַל-יָדוֹ אֲסוּרִים, 195

לוֹעֲסִים שְׂעוּרִים לְבָנוֹת, נִזְוָנִים מֵאָבוֹס פְּסָמַת.

אוֹלָם לִיקָאוֹן הַגָּבוֹר הַיָּשִׁישׁ בַּהִיכָלוֹ הַנֶּהְדָּר

דַּעַת לְמֻדָּנִי, וְאַנְכִי מִתְכַּוֵּן לְלַכַּת בַּדֶּרֶךְ;

וְהוּא יַעֲצָנִי לְקַחַת גַּם סוֹסִים גַּם לַעֲלוֹת בְּרֶכֶב,

לִהְיוֹת הַמִּפְקֵד לַטְּרוּיִים בְּמִלְחָמַת הַזֹּעֶה הַקָּשָׁה; 200

אֶךְ לֹא שְׁמַעְתִּי בְּקוֹלוֹ – אֱלֹו שְׁמַעְתִּי, מֵה-טוֹב לִי, -

יַעַן דָּאֲגָתִי לְסוֹסִים, וְלֹא יַחֲסְרוּ הֵמָּה מְזוֹנָם

בְּתוֹךְ הַהֲמוֹן בְּרֶב-עָם, כִּי לֹאֲכַל דִּים הִסְכִּינוּ.

כָּכָה הַשְׁאֲרָתִים בְּבֵיתִי וּרְגְלִי בְּאֵתִי אֱלִיוָנָה,

שְׁמַתִּי מִבְּטַחִי בְּקִשְׁתִּי, וְהִיא לֹלֵא-הוֹעִיל, לֹלֵא-עֲזָרָה. 205

הִנֵּה אֲנֹכִי יָרִיתִי בְּשָׁנִים גְּבוּרִים אֶת-חֲצִי,

גַּם בְּכֶן-טִידָס וְגַם בְּכֶן שֶׁל-אַטְרָס, וְדָם שְׁנִיָּהֶם

אֶרְצָה שֶׁפִּכְתִּי וּפִצְעֵתִים – וְרַק הֶרְבִּיתִי לְהִרְגִּיזָם.

אֲכֹן בְּרָעָה נִשְׁאַתִּי אֶת-קִשְׁתִּי הַכְּפוּפָה מִיַּתְדָה

בַּיּוֹם בּוֹ עָלִיתִי עַל-אֱלִיּוֹס הַקֶּרֶה הַיָּפֶה וְנִהְגֵּיתִי 210

גְּדוּדֵי הַטְּרוֹיִים, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רָצוֹן הַקָּטוֹר הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים.

וְהִנֵּה כִּי אָשׁוּב הַבֵּיתָה, וְעֵינַי תִּקְרְאִינָה אֶת-אֶרְצִי

וְאִשָּׁת חִיקִי בְּהִכְלִי הַגָּדוֹל וְהַבְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת,

יִתִּיז תַּכְף הַמוֹצֵא אוֹתִי אֶת-רֹאשִׁי מֵעָלִי,

אִם-לֹא אֶשְׁלִיךְ זֶה קִשְׁתִּי בְּתוֹךְ אֵשׁ מְאִירָה, בְּלֶהֱב, 215

יְדֵי תַפְוֶרְכָּנָה לְרִסְיָסִים, כִּי הִיתָה-לִּי לֹלֵא-הוֹעִיל".

הַשִּׁיב אָמְרִיו אֵינִיאָס, הַגָּבִיר לְאִנְשֵׁי טְרוֹיָה, וַיַּעַן:

"אֵל-נָא כֹה תֹאמַר! נְאוּלָם כֹּה יוֹסִיף וְכֹה יִהְיֶה הַדָּבָר,

עַד שֶׁנִּצָּא אֲנַחְנוּ לְקִרְאָתוֹ בְּסוֹס וּבִרְכָב

וְנִפְגַּשׁ אוֹתוֹ הָאִישׁ לְנִסּוֹתוֹ יַחְדָּו בְּנִשְׁק. 220

צֹלַח וְעֹלָה בְּמוֹ-רֶכֶבִּי וְרֹאיתָ בְּעֵינֶיךָ, מֶה-טוֹבוֹ

סוֹסָיו שֶׁל טְרוֹס, אֲשֶׁר-לְמָדוֹם לְמַהֵר וּלְטוֹשׁ בְּמִישׁוֹר,

דוֹהָרִים הִנֵּה וְהִנֵּה, הֵן-בְּרִדָּפָם וְהֵן-בְּהִמְלָטָם;

הֵם יִפְלָטוּנוּ גַם-אֲנִי הָעִירָה, אִם-שׁוֹב צֹנָה זֶאוֹס

אֶת-יִשׁוּעָתוֹ לְכֶן-טִידָס וְתִהְיֶה לְאִישׁ דִּיאַוִּמִּדָּס. 225

קוֹמָה וְקַח אֶת-הַשּׁוֹט וְאַחֲזֵת בְּמוֹשְׁכוֹת הַנוֹצְצוֹת,

אֲזַנַּח הַסּוֹסִים אֲנֹכִי וְנִלְחַמְתִּי אֲנִי בְּדִיאַוִּמִּדָּס,

אוֹ אִתָּה תִּצָּא לְקִרְאָתוֹ, וְדֹאגְתִּי לְסוֹסִים אֲנֹכִי".

הַשִּׁיב אָמְרִיו וַיַּעַן-לוֹ בְּנוֹ שֶׁל-לִיקָאוֹן הַנִּהְדָּר:

"אִתָּה, אֵינִיאָס, אֲחִיז בְּמוֹשְׁכוֹת וְנִהְגֶּתָ בְּסוֹסִים, 230

וַיַּעַן יִיטִיבוּ הֵם לְמִשְׁךְ הַרְכָּב הַכְּפוּף בְּיַד רֶכֶב,

אֲשֶׁר הִסְפִּינוּ כָּבֵר אֱלִיוֹ, אִם-נָנוּס מִפָּנָי בְּנוֹ שֶׁל-טִידָס;

כִּי אִם-יִפְחָדוּ – וְרָצוּ בְּלֹא-דֶרֶךְ נְאוּתָנוּ לֹא יִרְצוּ

להוציא מתוך המערכה, כי לא ישמעו את-קולך,

בבוא בן-טידס הגבור משתער עלינו להכות 235

נפש את-שנינו, וינהג הסוסים מוצקי-הפרסה.

אתה נהג את-רכבך ונהג את-סוסך ואנכי

אצא לקראתו בכידון החד, אם-ישתער עלינו".

ככה נדברו שניהם ועלו ברכב המזוהר,

דפקו סוסיהם ויפנו בגבורה אל-מול פני בן-טידס. 240

הפיר גם תכף סתגלוס, הוא בן-קפנס הנהדר,

דבר אל-בנו של-טידס ויען את-אמרות הפנף:

"דיאומדס בן-טידס, הגבר מחמל נפשי!

רואה אני שני גבורים שואפים ללחם אך-עמך;

שניהם אדירי-אימה: האחד פנדרוס, המיטיב 245

לירות בקשת, הוא בנו של-ליקאון, כי ככה יתימר;

אך איניאס יתגאה בזה, כי הוא בן לאנכיסס,

אותו הגבר התמים, ואמו שלו – אפרודיטה.

הבה ונפן רכבנו, ואל-נא תלחם בפלגות

בין החלוצים, פן-יקחו ממך את חייך היקרים". 250

בזעם בו הבית ויאמר לו דיאומדס העוזר:

"אל-תיעצני ואנוסה, כי לא תפתני בדברים;

לא זה דרכי ולא טיבי, כי אסוג אחור בקטל,

לבי כי ימס ואחבא; כחי עוד חדש עמדי;

לעלות ברכב לא אבה, רגלי אני אפגשנו; 255

לבי יהיה בלי-חת, צותני כך פלס-אתנה.

אלה השנים – סוסיהם המהירים לא יביאום הביתה

שלמים, ואם-גם האחד ימלט את-נפשו ממנת.

אולם זאת אגיד לך, ושמרת הדבר בלבך:

והיה אם-תתן אתנה רבת-העצות לי כבוד, 260

ואכם את-שניהם, - ונעצרת בעד אלה סוסינו המהירים

פה במקום וקשרת המושכות למעקה הרכב,

ואתה חושה, נטה והשתער על-סוסי איניאס,
גרשם מתוך חיל הטרויים עד-חיל האכיים הממושגים.

המה מזרע הסוסים, שנתן לטרוס כפר נפש 265
בנו גנימדס לו זכס המרחיקי-לראות, והם טובים
בכל-הסוסים הרואים באור שמש ואילת השחר;
זרע אותם הסוסים גנב אנכיסס השליט,
עבר בשלי סוסותיו, כי לאומדון לא ידע;

פלטו סוסותיו את-שגרן בהיכלו, ששה סנחים; 270
הותיר מהם לו ארבעה לגדלם על-אבוס ארותו
ונתן השנים לאיניאס, הגבר מעורר-המנוסה.
ואלו תפשנום, ונחלנו שם-עולם ותהלה בארץ".
ככה התיעצו שניהם ונדברו איש אל-רעהו,

ואלה חיש קרבו, כי-דפקו סוסייהם הממהרים לרוץ. 275
פתח את-שפתיו ויען בנו של-ליקאון הנזהר:
"אדיר וגבור מלחמה, בן-טידס הגבר הנעלה!
אכן לא הכריעך זה חצי הקל, חץ מרירי;
הנני לנסות בכידוני, אם-לא אפגעך הפעם".

הגיד, וינופף כידונו ארך-הצל וישליכו, 280
פגע הכידון במגן בן-טידס, ויחלף ויעבר
כידון נחשתו הצנה ויגע עד-קרוב לשריון.
נשא אמרתו בקול רם אז בנו של-ליקאון הנזהר:
"הן במפשעה פצעתיך, עברך כידוני, ולא תעצר

פח ותעמד הרבה; ואנכי שם-עולם נחלתי!" 285
אך דיאומדס העזוז לא נבהל, ויען ויאמר:
"החטיא כידונך, שב ריקם; ואולם אני לבי אומר,
אתם לא תרפו ממני, עד אם-נפל אחד משניכם
והרנה מדמיו את-אֵרס, את-איש המלחמה הגבור".

אמר ויטל כידונו; ואתנה כוננתו, וננעץ 290
באפו, ליד עינו, ויעבר בעד שניו הצחות ויחזר.

פלחה הנחשת העזה לשונו בשרשה ותעבר,
 יצא עקץ הנחית ויחלף הסנטר בקצה.
 נפל מרכבו לארץ, וירעם ויצלצל אָזנו
 מפיק הנגה והצח, וסוסיו מהירי-הרגל 295
 נטו הצדה ממנו, וכחו עצבו ונפשו.
 קפץ איניאס, ובידיו המגן והפידון האדיר,
 יען כי ירא, פן-יקח איש מן-האכזים את-מתו.
 הלך וסבב הפגר כלביא בוטח בעזו,
 פרש עליו כידונו ושלטו המעגל יפה, 300
 גמר בנפשו להכות את-כל-אשר יבוא לקראתו,
 הלך ושאג נוראות, אז תפש בן-טידס בידיו
 אבן גדולה מאד, ולא ישאווה שני גברים,
 אלה החיים פיום, ובנקל זרקה הוא בעצמו;
 פגע בה את-איניאס בירכו, במקום שתסוב 305
 קולית בתוך כף-הירך, וקטלית יקרא המקום;
 פוצצה הקטלית ותקרע הגידים השנים על-ידה;
 שרטה שרטה שבשרו אבן זה רבת-זויות.
 פרע הגבור על-ברכיו, נשען על-ידו התזקה
 ארצה; וליל חשכה האפיל על-עיניו השתים. 310
 ולולא התבוננה בו חיש אפרודיטה בת-זאוס הורחמו,
 אשר-ילדתו לאנכיסס הרועה את-עזרי הקקר, -
 והנה לאובד איניאס המושל בפלגות-הגברים;
 בזרעותיה הלכנות חבקתו את-בנה שאהבה,
 פרשה סככה עליו בקמטי לבושה המזהיר, 315
 כמגן בפני כל-החצים, ולא יזרק בלבו נחשתו
 אחד מבני הדנאים לקחת את-נפשו ממנו.
 ככה הוציאה את-בנה אשר אהבה מן-המלחמה;
 אפס בנו של-קפנס לא שכח את-אשר לו צנה
 זה דיאומדס הגבור הקורא-בחיל ויעצר 320

בסוסיו מוצקי-הפרסה הרחק משאון המלחמה,

מתח המושכות הנאות ויקשרו למעקה הרקב,

מהר וינהל את-סוסי איניאס נחמדי-הרעמה

מיאת הטרויים אל-חיל האכיים עדויי-המצחות,

מסרם לידי דאפילוס ידידו, שפבד על-פני כל 325

רעיו עמיתיו – פי למו לב אחד ודברים אחדים, -

לנהגם עד-האניות הגדולות. ואולם הגבור

עלה ברקבו ויחזק במושכות הנוצצות, וידפק

סוסיו אדירי-הפרסה וידפק חיש את-בן-טיידס.

היה הלז אז משתער בנחשת אכזריה על-קפריס, 330

יען כי הפיר והבחין, שהיא מבנות אל רפות-הפח,

אינה מיורדות לשער לנהג בקרב ובגברים,

אינה אתנה ואיננה אניאו מתרבת-הערים.

דלק אחריה בהמון, וידביקנה ופצעה,

הניף עליה בן-טיידס הגבור חניתו החדה, 335

פצע ידה הרפה בקצה; ויעבר הרמח,

קרע את-עורה לבשרה, פי חדר בעד כסותה ויעבר

סות האמברוסיה, טויה ידי הכריטות לתפארה,

סמוך לכר-ינד האלה. ויז מדם האלמות,

אותו הלח הנוזל בעורקיהם של-אלים מאשרים; 340

יען לא-יאכלו הם לחם ולא-יטעמו יין מנצנץ,

אין בעורקיהם כל-דם, ובני אלמות נקראו.

צעקה קפריס בקול ותשליך את-בנה מלפניה;

אפס פיבוס-אפולון הוא בזרועותיו הצילן,

האפיל עליו בעב-עגן, ולא יבוא מבני הדנאים 345

רוכב סוס קל ויקח את-נפשו ממנו בפידון.

קרא בקול רם דיאומדס הגבור הקורא-בחיל:

" סורי, בת-זאוס, ולכי מסער הקרב והמערקה!

אכן, המעט לך, שאת מפתה הנשים הרפות?

אך אם-תשובי תתעריבי בקרב, מבטחני, פי רעד 350
 וחיל יאחזוך גם-לשמע מלחמה באפסי מרחקים!"
 פכה שח, והיא הלכה גדהמה, סובלת מכאובים.
 ואירים הקלה-כרוח לקחתה ותוציאנה
 מן-המלחמה קשת-רוח, ועורה הנאנה לה מאדים.
 אך משמאל למלחמה שם מצאה את-ארכס הסוער 355
 יושב, ועוטים ערפל בידונו וסוסיו המהירים;
 פרעה לפני אחיה ותפצר בו, אשר יתן
 לה את-הסוסים עדויי-שביסי-הזקב הטור:
 "אחי היקר, שאני ותנה-לי סוסך, ואעלה
 אל-האולימפוס, שם אוו כל-בני האלמות לשבת. 360
 הו, מה אנושה מכתי, בן-טידס הגבור פצעני,
 אדם בן-תמותה הנכון עתה להתחרות בזאוס".
 שחה; ויתן-לה ארכס את-סוסיו עדויי-השביסים.
 עלתה קפריס ברכב, ונפשה מאד מרה, עצובה,
 עלתה ותעמד על-ידה גם-אירים ותאחז במושכות, 365
 נופפה שוטה ותדפק, והסוסים טסו ברצון.
 מהר הגיעו עד משכן האלים, אולימפוס הנשא;
 ואירים הקלה במעופה פרוח עצרה בסוסים,
 פתחה אותם ותשם לפניהם מאכל אמברוסיה;
 אך בת-האל אפרודיטה נפלה בחיק אמה דיאונה; 370
 בזרועותיה חבקה לה אמה הורחה ולטפה
 אותה בכפה באהבה, ותען ותשא אמרתה:
 "מי-זה מסוד יושבי מרום כך נגע לרעה בזדונו,
 בתי היקרה, וכאלו את הרעות לעיני שמש?"
 ענתה-לה אפרודיטה, לה קסם השחוק על-שפתיה: 375
 "בנו של-טידס פצעני, הוא דיאומד רם-הללב,
 יען אנכי הוצאתי מתוך המלחמה וסערה
 שלם את-בני את-איניאס, אהבתיו מכל בני האדם.

עֲתָה אֵין זֶה מִלְחָמָה בֵּין הָאֲכִיִּים וְהַטְּרֹוֹיִים,

כִּי עַל-הָאֱלִים הַנִּצָּחִים קִדְּשׁוּ דְנָאִים מִלְחָמָה". 380

לֵה אֲמַרְיָה הַשִּׁיבָה דִּיאֻנָּה הָאֵלֶּה בְּאֵלוֹת:

"סְבִלִי, הוּי, בְּתִי הִיקְרָה, וְדָמִי, וְאִם-תִּצְאֵבֵל נִפְשִׁךְ;

יַעַן כִּי רַבּוֹת כְּבָר סְבִלוּ הַיּוֹשְׁבִים בְּהִיכְלִי אוֹלִימְפּוֹס

עֲקֵב בְּנֵי אָדָם וְגִרְמוּ פְרַעְנִיּוֹת קִשׁוֹת אִישׁ לְאֶחָיו.

הִנֵּה כֵן סְבִל גַּם-אַרְס, כְּשֶׁאֲסָרוּהוּ בְּאֲזָקִים 385

כְּבָדִים אוֹטוֹס הָעֵז וְאִפִּיאֲלִיטְס, שְׁנֵי בְנֵי אֱלוֹאִס;

שְׁלִישֶׁה-עָשָׂר חֲדָשִׁים גַּם אֲסָר בְּסֹהַר הַנְּחֻשָׁת.

וְהִיָּה שֵׁם עַדִּי אוֹבֵד אֶז אַרְס, שְׁשֻׁבְעָה לֹא יִדַּע

בְּמִלְחָמוֹת דְּמִים, אֶלְמִלֹּא אֲאָרִיבוּיָה הַנָּאנָה

אֲמָם חוֹרְגָתָם, שְׁבַעֲרָה לְהַרְמִס; וְהַתִּיר אֶת-אַרְס 390

הַרְמִס בְּשִׁלִּי, כִּי-חֲלַשׁ, אֲזָקִיו הִתִּישׁוּ אֶת-כַּחוֹ.

סְבִלָה גַם-הִרָה, כְּשֶׁפִּצְעָה בֶּן-אֲמִפִּיטְרִיוֹן הָאֲדִיר

בְּחֵץ, לוֹ שְׁלִישֶׁה פִּיּוֹת, שְׁנַתְקַל בְּשַׁדָּה הַיִּמְנִי;

הִיתָה מִפְתָּה אֲנוּשָׁה, וְסְבִלָה עֲנוּיִים מְאֹד קָשִׁים.

הֵן גַּם-הִדָּס הָעֲצוּם גַּם-הוּא סְבִל בְּעֵטִיו שֶׁל-חֵץ קַל, 395

רָמָה-בוֹ אוֹתוֹ הַגָּבֵר בֶּן-זֵאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס,

כְּאֶשֶׁר פָּגְעוּ בְּשַׁעַר שְׂאוֹל תַּחְתִּית בְּקֶרֶב הַרְפָּאִים.

עָלָה אֶל-הָאוֹלִימְפּוֹס הַנְּשָׂא, מְעוֹנוֹ שֶׁל-זֵאוּס,

נִפְשׁוֹ נִעְצָבָה מְאֹד, מְעַנָּה וְסוֹבֵל מִכְּאוֹבוֹת;

נִתְקַל הַחֵץ אֶז בְּשַׁכְמוֹ הָאֲדִיר, וַיִּפֹּל בּוֹ לְבוֹ. 400

אוּלָם פִּיאֻן חָשׁ שֵׁם סִמִּי-תְרוּפָה עַל-פִּצְעוֹ,

וְרָפָא לוֹ, יַעַן גַּם-הוּא מְזַרַע בְּנֵי הָאֱלֹמֶנֶת.

תִּקְרֵי וְאֱלִים, לֹא חַת מִפְּנֵי הַזָּדוֹן וְלֹא יָרָא

לְדֹרֶךְ אֶת-קִשְׁתּוֹ וּלְהַרְעִים הָאֱלִים שׁוֹכְנֵי אוֹלִימְפּוֹס!

בְּךָ הִסִּיתָמוּ הָאֵלֶּה אֶתְנָה כְּחֻלַּת-הָעֵיו; 405

אוּלָם אוֹתוֹ בֶּן-טִידָס אֵךְ בַּעַר חֶסֶר-לֵב וְלֹא-יָבִין,

אֲשֶׁר קָצְרוּ יָמֵי אָדָם הַנִּצָּבָק עִם-בְּנֵי הָאֱלֹמֶנֶת,

בְּנֵי לֹא-יֹאמְרוּ לוֹ: אָבִי! וְלֹא יִשְׁתַּעֲשְׂעוּ עַל-בְּרָכְיוֹ,

בְּשׁוּבוֹ מִשְׁדֵּה הַמַּעֲרָכָה וְנָטָשׁ אֶת-קִרְבוֹת הַדָּמִים.

עַתָּה זֹאת יָשִׁים אֶל-לְבוֹ וַיִּשְׁמַר בֶּן-טִידָס, וְאִם גָּבַר, 410

פֶּן-יִלָּחֶם בּוֹ אַחֵר, הָעוֹלָה עָלָיו בְּגִבּוּרָה,

וְתִמַּר אִזְּ אִיגִיאֵלָה הַנְּבוֹנָה, הַבַּת שֶׁל-אֲדֶרֶסְטוֹס,

לִילָה בְּאַנְחָתָה תַּעֲוִיר מִשְׁנָתָם בְּנֵי בֵּיתָה הַיִּקְרִים,

מִתְגַּעְגַּעַת לְאֵלוּף גְּעוּרִיָּה, זֶה בַּחֲרִיר הָאֲכִיִּים,

אֲשֶׁתוֹ הַכְּבוֹדָה שֶׁל-דִּיאֹמִדָס מְכַנִּיעַ-הַסּוּסִים". 415

שָׁחָה וְתַמַּח בְּכַפִּיָּה הַלַּחַה מֵעַל פָּנָי כַּף-יָדָה;

נִרְפָּאָה יָדָה, וְהוֹנַח לָהּ מִמְּכַאוּבִּיָּה הַרְעִים.

רְאוּ זֹאת וְתַתְּבוֹנְנָה אֵלֶיהָ אַתְנָה וְהִרָה

וּבְדִבְרֵיהֶן הַבוּטִים הַתְּכוֹנְנֵי לְהַקְנִיט אֶת-זֵאוּס.

פְּתַחַה וַתַּעַן אַתְנָה, הָאֵלָה פְּחַל־ת-הָעֵין: 420

"זָבַס אָבִינוּ, הָאֲמָנָם עָלַי יָחַר אַפְךָ, אִם-אִמְרִי?

כָּרִי, שׁוּב קִפְרִיס מִפֶּתַח הָאַחַת מִבָּנוֹת הָאֲכִיִּים

לָכֵת אַחֲרֵי הַטְּרוֹיִים, לְשַׁעֲתָה כֹּה אֶהְבָּה אוֹתָם,

וְעוֹד הִיא מִחֲלִיקָה בַת-אַרְגוֹס עֲדוּיָה לְבוּשֵׁי-צָבָעוֹנִים

פָּצְעָה אֶת-כַּפָּה הַרְפָּה בְּאַחַת מִפְּרָפּוֹת-הַזָּהָב". 425

שָׁחָה; וַחֲיֵךְ לָהּ זָבַס, אָבִי בְּנֵי הָאָדָם וְהָאֵלִים,

קָרָא אֶל-אַפְרוֹדִיטָה הַזְּהוּבָה וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:

"בְּתִי הַיִּקְרָה, לֹא-לֶךְ עֲלִילוֹת הַקָּרֵב וְהַמִּלְחָמָה!

שִׁימִי אֶת-לִבְךָ וּשְׁעִי בְּשִׁמְחוֹת הַחַתָּנוֹת הַחֲמוּדוֹת,

יִדְאָגוּ אַרְס הַמֶּהִיר וְאַתְנָה לְעִלְיִלוֹת מִלְחָמָה!" 430

כָּכָה נִדְּבְרוּ אִזְּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ הָאֵלִים.

אֵךְ דִּיאֹמִדָס הַגִּבּוֹר הַתְּנִיפֵל בָּעֵז עַל-אִינִיאָס,

אֵף כִּי הִכִּיר בְּאַפּוֹלוֹן הַסּוֹכֵךְ עָלָיו בְּכַפּוֹ;

אָפַס גַּם מִפָּנָי הָאֵל הַגָּדוֹל לֹא-חַת וַיִּשְׁתּוֹקֵק

יָדוֹ לְשַׁלֵּחַ בְּאִינִיאָס וּלְנַצֵּל אֶת-נִשְׁקוֹ הַנֶּהָדָר. 435

שָׁלַשׁ פַּעַמִּים הִשְׁתַּעֲרָה, מִשְׁתּוֹקֵק לְהַכּוֹתוֹ שֵׁם נָפֶשׁ,

שֶׁלֹש פְּעָמִים גַּם דָּחַף אֶפּוֹלוֹן מִגִּנּוּ הַמִּבְרִיק.

אוֹלָם בְּהִתְנַפְּלוּ בַּפַּעַם הָרַבִּיעִית פְּמִרְאָה הַדִּימוֹן,

הָרָעִים עָלְיוּ בְּקוֹלוֹ אֶפּוֹלוֹן הַמִּרְחִיק-לְקַלְעַ:

"שִׁטָּה וַעֲבַר, בֶּן-טִידָס, וְאַל-תֵּאמַר בְּנִפְשֶׁךָ לְהַדְמוֹת 440

לְבָנֵי הָאֱלִים, כִּי-אֲמַנָם נִפְלִינוּ, שִׁבֹּט הָאֱלִים

בְּנֵי הָאֱלֹמֹת, מִבְּנֵי הָאָדָם הַחַי עַל-אֲדָמוֹת!"

כָּכָה שָׁח לוֹ; וַיִּזַּח מֵעַט-קֹט בֶּן-טִידָס וַיִּסּוֹג,

יַעַן כִּי נִבְעַת מֵאַף אֶפּוֹלוֹן הַמִּרְחִיק-לְפָגַע.

אֲךְ אֶת-אֵינִיאָס אֲזַי הוֹצִיא אֶפּוֹלוֹן מִתּוֹךְ הַמַּעֲרָכָה, 445

וַנִּשְׂאוּ עִירָה פְּרָגְמוֹס הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר-שֵׁם הַיְכָלוֹ.

שָׁמָּה בַּמִּקְדָּשׁ הַגָּדוֹל רְפֹאוּהוּ לָטוּ וְאֶרֶטְמִיס

יֹרֶת-הַחֲצִים, וְשׁוּוּ עָלָיו הַהוֹד וְהַקֶּדֶר.

וְאֶפּוֹלוֹן דּוֹרָךְ קָשֶׁת-הַכֶּסֶף צָר צֶלֶם

בְּצֶלֶם אֵינִיאָס וְדָמוֹתוֹ וּבִנְשֶׁק-הַיָּקָר אֲשֶׁר-עָלָיו; 450

וְסָבִיב לְאוֹתוֹ חֲזוֹן-שָׂנֵא בָקְעוּ אַכִּיִּים נְדִיבִים

וְאֲנָשֵׁי טְרוּיָה מְגֻנִּים מִצָּפִים עוֹר בָּקָר, מַעֲגָלִים,

וְשִׁלְטֵי כֶּנֶף נְתוּנִים עַל-מִשְׁנָאֵיהֶם וַיִּרְוֹצְצוּם.

עָנָה פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן וַיַּדְבֵּר לְאַרְס הַסּוֹעֵר:

"אַרְס, הוּא, אַרְס הַקֶּטְלוֹן, כְּסוּי-דָּמִים וּמִנְתִּיעַ-הַחוּמוֹת! 455

אֵין אַתָּה יוֹרֵד לְשַׁעַר וּמִרְחִיק מִשְׁדָּה הַמִּלְחָמָה

אוֹתוֹ הַגִּבֹּר בֶּן-טִידָס הָאוֹמֵר לְהֶאָבֵק עִם-זֵאוּס?

תַּחֲלָה פָּצַע אֶת-קַפְרִיס, אֶת-יָדָה סָמוּךְ לַכֶּפֶה,

אַחַר הַתְנַפֵּל עָלַי, וּכְמִרְאָה הַדִּימוֹן מִרְאֵהוּ".

כָּכָה אָמַר וַיֵּשֶׁב עַל-גִּפִּי רֵמֶת פְּרָגְמוֹס, 460

וְאַרְס הַקֶּטְלוֹן הִתְעַרְב עִם-שׁוּרוֹת הַטְּרוֹיִים, וַיַּהֲיוּ

לוֹ פָּנֵי אֲקִמָּס הַמְּהִיר, הַנִּשְׂאִי לְפִלְגוֹת הַתְּרָקִים.

קָרָא לְכָל-בְּנֵי פְּרִיאָמוֹס מִזִּרְעוֹ שֶׁל-זֵאוּס, וַיֵּאמֶר:

"הוּא, בְּנֵי פְּרִיאָמוֹס הַמֶּלֶךְ מִזִּרְעוֹ שֶׁל-זֵאוּס, עַד מָתִי

תִּתְּנוּ לְבָנֵי הָאֲכִיִּים לְהִשָּׁחִית בָּעָם וּלְכַלּוֹתוֹ? 465

אולי עד פשט המלחמה עד שערי עירכם הבצורים?

הנה כבר נפל בקרב האיש, משלנוהו להקטור

האלהי, – הוא איניאס, בנו של-אנקיסס הנדיב;

הבה נצילה את-נפש רענו הנדיב במהומה".

ככה דבר ויעודד באיש ואיש רוחו וּלבו. 470

אך סרפדון נשא קולו ויגער בהקטור הנעלה:

"הקטור, אנה-זה פנה רוחך, שהנה לך קדם?

אמר אמרת להציל העיר בלא-עם ובלא-בעלי

בריתך, רק-אתה לבדך, ואתך אחיך וגיטיך;

אך איני רואה מהם פעת אף-אחד אחזנו, 475

נחבאו כלם מפחד, בכלבים מפני האריות;

אנו, אך בעלי בריתכם, אנחנו נלחמים עליכם.

הן גם-אני בעל בריתכם מאפסי מרחקים אתיתי;

יען כי ליקנה רחוקה, על-פסנתוס רב המערבולות –

שם את-אשתי החביבה ובני עול-הימים נטשתי 480

ועבדה והון רב, להם תכלה נפש כל-מסכן;

אולם אנכי מעודד את-חיל הליקיים, ונלחמו;

שואף אני להאבק עם-הצר, אף כי אין לי

דבר פה, שייגלוהו או ינהגו שבי האכזיים.

ואתה על-עמדך תעמד וגם על-אחרים לא תפקד, 485

ויעמדו ויחגרו עז ויגנו עלי נשי חיקם.

ראו ולא תפלו כברשת מרבית-לולאות וכל תופשה,

ותהיו לשלל ולבז לאנשים אויביכם וצריכם,

ועירכם רבת-ההמון מהר חיש תתקרב ותשם.

אולם לזאת לך תשים ותהגה יומם ולילה, 490

לדבר על-לב כל-נשיאי חיל בעלי בריתך הנעלים

להחזיק מעמד בקרב ומגערות תמנע".

ככה שח סרפדון, ולבב הקטור נפגע נעלב.

קפץ מיד מן-הרכב לארץ, ועליו אָזנו,

מנופף כידוניו החדים התהלך בכל-פלגות הצבא, 495

מעודדם צאת לקראת נשק, ויער מלחמה אימה.

מהרו הפנו ראשיהם ויצאו לקראת האכזיים;

וחיל הארגאים הצפופים לא נבהל והחזיק מעמדו.

אולם כמוץ, אשר רוח תדפנו בגרן הקדש,

בדוש בני אדם הדגן ובחבטם, ודמיטר הצהבה 500

נושבה ברוח חזקה, מפרידה בין מוץ ובין זרע, -

חיש תלבנה ערמות המוץ, - כך הלבינו ממעל

חיל האכזיים מחשרת עב-אבק מתמר ועולה

עד רקיע הנחשת מתחת כל-פרסות הסוסים,

כשהשתערו, יען הנוהגים בם הטום לאחר; 505

חשפו את-זרוע עזמו. אך ארס הזועם אז שפך

לילה על-פני כל-השדה, כי עמד לימין אנשי טרויה,

חש לכל-מקום ומקום, פי עשה כל-אשר לו צנה

פיבוס-אפולון החגור חרב-הזהב, שפקד

לעודד את-רוח הטרואים, אך-נעלמה פלס-אתנה 510

והלכה משם, כי עמדה לימין הדנאים לעזרתם.

ואת-איניאס חיש הוציא מקדש-קדשיו הנהדר,

נפח הגבורה והעז בלב רועה-העמים ויעודדו.

עמד בין רעיו איניאס ויופע, וישמחו בלבם,

ראו, כי חי הוא ובקריא וקרב אליהם, וגבורה 515

ועז בו נשקו; ואולם גם-איש לא שאלהו, כי נטל

רבות עליהם אפולון דורך קשת-הכסף,

ארס המכה-בגברים וארס לא-תעמד מזעפה.

אך דיאומדס ואודיסס ושני האיסים מלהיבים

את-הדנאים להלחם, ואולם גם הם התחזקו; 520

לבם לא-חת מפני קול ענות חיל הטרואים ועזם,

עמדו על-עמדם. כענן הנח על-שיא הרים בלי-נוע

במאמר זאוס בן-קרונוס למועד תנחנה הרוחות,

וְכִתְּהָ שֶׁל-רוּחַ צְפוֹנִית יִגַּע, וְהִיא נִמָּה, וְכָל-יִתְר
 רוּחוֹת הַסַּעַר תִּנְחָנָה וְאֵינָן מַפְזְרוֹת וּמְפִיצוֹת 525
 עֲבִים וּנְשִׂאִים מְצִלִים בְּנִשְׁכּוֹן בָּם בְּקוֹל הַמֶּלֶה-
 פָּכָה הַחֲזִיקוּ מֵעַמָּדָם חֵיל הַדְּנָאִים וְלֹא חָתוּ.
 אוֹלָם בֶּן-אַטְרֶס מִתְהַלֵּךְ בַּפְּלָגוֹת וּמִרְכָּה לְצוּת:
 "רַעֲי הַיָּקָרִים, נָא חֲזִקוּ וְהָיוּ לְאַנְשֵׁים בְּנֵי-חֵיל!"
 וְאִישׁ מִפְּנֵי אֲחִיו תִּבְשׁוּ בְּמִלְחָמַת-הַדָּם הָאֲיָמָה. 530
 רַבִּים הַחַיִּים מְנוּפְלִים, אִם-יִבּוֹשׁ אִישׁ מִפְּנֵי אֲחִיו,
 אוֹלָם הַנָּסִים לֹא כֵן; אֵין לָהֶם תְּהִלָּה וְאֵין מַפְלֵט".
 פָּכָה מֶלֶל, וַיִּטֵּל כִּידוּנוֹ הַמְּהִיר וַיִּפְגַּע
 בְּאַחַד הַחֲלוּצִים, בְּדַאִיקוֹן, הוּא רַע אֵינִיאָס הַגִּבּוֹר,
 וְהוּא בֶּן-פֶּרְגָּסוֹס; וְהַטְרוּיִים כְּבָדוּהוּ כְּאַחַד מִבְּנָיו 535
 שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס, וּבִיַּעַן בֵּין הַחֲלוּצִים הוּא נִלְחָם.
 וְאַגְמָמֶנוֹן הַשְּׁלִיט הָלַם בַּחֲנִית עַל-מָגֶנּוּ;
 אוֹלָם לֹא סוֹכְכָה עָלָיו צָנָתוֹ, וַיַּעֲבֹר הַכִּידוֹן
 דֶּרֶךְ הָאֶזּוֹר, חֶלְפוֹ, וְהַנְּחָשֶׁת בּוֹ נִתְקְלָה בְּבִטְנוֹ.
 אַרְצָה נָפַל בְּשֵׁאוֹן, וַצִּלְצְלוּ עָלָיו כָּל-כְּלָיו. 540
 אוֹלָם אֵינִיאָס אַז הָכָה שְׁנַיִם מִטוֹבֵי דְנָאִים:
 אֶת-אוֹרְסִילוֹכּוֹס וּכְרִיתוֹן, שְׁנֵי בְנֵי דִיאוֹקְלֶס; אַבְיָהֶם
 כְּבֵד בְּהוֹן וְעַבְדָּהּ וּבְכָרֵי הַבְּנוּיָה לְתַפְאָרָה
 אֲנָה-לוֹ מוֹשֵׁב, וְאַבְיָהוּ הַנַּחֵל הַשּׁוֹטֵף אֶלְפִיוֹס,
 אֲשֶׁר-לוֹ מֵיָם כְּפִירִים נוֹהָרִים דֶּרֶךְ נוֹף פִּילוֹס, 545
 וְהוֹלִיד אֶת-אוֹרְסִילוֹכּוֹס הַמוֹשֵׁל עַל-רַבִּים אֲנָשִׁים;
 אַךְ אוֹרְסִילוֹכּוֹס הוּא הוֹלִיד אֶת-בָּנוֹ, אֶת-דִּיאוֹקְלֶס הַגִּבּוֹר,
 וַיּוֹצֵאֵי יָרֵךְ דִּיאוֹקְלֶס שְׁנַיִם – שְׁנֵי בְנִים תְּאוּמִים:
 כְּרִיתוֹן וְאוֹרְסִילוֹכּוֹס, יוֹדְעֵי טַכְסִיסִי מִלְחָמָה.
 הֵמָּה בָּאֲבָם וַיִּרְדּוּ בְּסַפִּינוֹת מִשְׁחִירוֹת אֱלִיוֹנָה, 550
 עִיר עֲשִׂירָה בְּסוֹסִים, יַחַד עִם-חֵיל הָאַרְגֵּאִים,
 לְקָחַם אֶת-אַגְמָמֶנוֹן וְאֶת-מְנַלְאוֹס בְּנֵי אַטְרֶס;

אולם שמה את-שניהם קדמם המנות האים.
 נדמו לכפירי אריות תאמי לביאה על-שיא הר,
 אשר גדלתם הלביאה בעבי יער עבת, בחרשה, 555
 והמה גוזלים ונושאים אלופים וכבשי המרבק,
 משמים את-גדרות הרועים – עד אשר הקיץ גם קצם,
 ויפלו לפי חד-נחשת, יומתו בידי בני אדם, -
 ככה נפלו השנים, ואיניאס הכריעם בידי,
 פרעו קרסו לארץ, כנפל ארני-מדות נפלו. 560
 אך מנלאוס ידיד-ארס רחם עליהם בנפלים,
 יצא אל-בין החלוצים חמוש נחשת מתנוצצה,
 מנופף כידונו; וארס מעורר את-רוחו, כי כון
 למגר אותו בידי איניאס, והוא יכריעהו.
 אך אנטילוכוס ראהו, בן-נסטור השב עז-הללב, 565
 מהר אל-בין החלוצים, כי דאג לרועה-העמים,
 פן-יקרהו שם אסון, והיה לשוא כל-עמלם.
 והמה כבר כוננו זרועותם וחניתותיהם החדות
 איש איש מול אחיו, כי נפשם שאפה צאת לקראת נשק;
 חש אנטילוכוס, התקרב אל-רועה-העמים, התיצב. 570
 אפס איניאס לא נשאר על-עמדו כי-ראה השנים,
 אישים המחכים לו, אף-כי גבור מאד זריז גם היה.
 ואלה גררו הפגרים עד חיל האכזים וימסרום
 ביד עמיתיהם הגברים, את-שני האמללים; והמה
 פנו אל-פני המערכה ובין החלוצים נלחמו. 575
 הכו את-פילימנס הנמשל-לארס, והוא נשיא
 לפלגונים עזי-הללב הנושקים מגנים;
 כי מנלאוס בן-אטרס, המציץ בין רומי-הכידון,
 דקר אותו בשכמה ברמחו, והוא עומד על-עמדו;
 אך את-משרתו רכבו את-מידון הגבור מזרעו 580
 של-אטימניוס הכריע אפי אנטילוכוס באבן;

פָּגַעוּ בַּמֶּרְפֵּק, וְהָיָא מָטָה אֶת-סוּסָיו מוֹצֵקִי-הַפְּרָסָה,

נִשְׁמָטוּ מִיָּדָיו הַמוֹשְׁכוֹת מִצָּפוֹת-הַשָּׁן, נָפְלוּ אֶרְצָה.

קָפֵץ עָלָיו אֲנִטִּילוֹכוֹס וַיֵּךְ בְּרִקְתּוֹ בְּחֶרְבוֹ,

נוֹחַר נָפַל הֵלֹז מִרְכָּבוֹ הֶעֱשׂוּי לְתַפְאֲרָה, 585

נִתְקְלוּ גִלְגָּלְתּוֹ וּכְתָפָיו בְּאַבְקָה; וְנִשְׁאָר תְּקוּעַ

בַּמִּשְׁקַע הַחֹל אֲשֶׁר עָמַק, עַד שִׁשְׁמָטוּהוּ הַסּוּסִים

בַּדְּהָרוֹת אֲבִירִים לְאֶרֶץ, וַיִּפֹּל בְּאַבְקָה; כִּי הֵבֵם

אֲנִטִּילוֹכוֹס בְּשׁוּטוֹ וַיִּגְרֹשֶׁם עַד צָבָא הָאֲכִיִּים.

וְהַקְטוֹר הַכִּירָם בֵּין גְּדוּדֵי הַחִיל וְהַשְׁתַּעַר עֲלֵיהֶם, 590

הַרְעִים בְּקוּלוֹ, וְאַחֲרָיו עָלוּ הַטְּרוּיִים הָעֲזִים

לְפִלְגוּתֵיהֶם, וְאָרֶס בְּרֹאשָׁם וְאֲנִיאוֹ הַגְּבִירָה,

בְּיָדָהּ מְהוּמוֹת הַקְּרָבוֹת וּמְבוֹסֶת מִלְחָמָה אֲחֻזָּה,

וְאָרֶס מְנוּפֵף בְּיָדוֹ כִּידוֹן אֲדִירִים וְהוֹלֵךְ,

יֵשׁ שֶׁהוּא מְקַדִּים אֶת-הַקְטוֹר וַיֵּשׁ שֶׁהוּא בָּא מֵאַחֲרָיו. 595

הַכִּיר אֵז בּוֹ דִּיאֹמֶדֶס הַקּוּרָא-בְּחִיל וַיַּחַת.

דוֹמָה לְאִישׁ, אֲשֶׁר תַּעֲה בִישִׁימוֹן לֹא-דֶרֶךְ וְנִתְקַל

בַּנַּחַל וּבְמַיִם זִידוּנִים הַשׁוֹטְפִים בְּזָרֶם הַיָּמָה,

מִיָּמִיו יִחַמְרוּ יַעֲלוּ קֶצֶף, - כִּי-רָאָה וַיִּסּוֹג, -

כָּכָה אֵז נִסּוֹג בֶּן-טִידָס וַיַּעַן לַעֲמוֹ וַיֹּאמֶר:

"רַעִי, שְׁלָמָה נִשְׁתַּאֲה לְהַקְטוֹר הָאִישׁ הָאֵלֶּהי,

תוֹפֵשׁ-הַכִּידוֹן הַנַּעֲלָה וְעַז-הַלֵּב בַּמִּלְחָמָה?

תָּמִיד אֵל אֶחָד לִימִינוֹ, הַמְּפִלֵּט לוֹ מִכָּל-פָּגַע;

הִנֵּה גַם-עַתָּה לִימִינוֹ בָּא אֶרֶס בְּצֶלֶם בֶּן-תַּמוּתָּה.

וְאַתָּם הַסּוֹגוּ לְאַחֲרֵי וּפְנִיכֶם אֶל-מוֹל פְּנֵי הַטְּרוּיִים, 605

אֵךְ אֶל-תַּהֲיִנוּ בְּנִפְשְׁכֶם לְהִלָּחֵם בְּאֵלִים בְּזָרוּעַ".

כָּכָה הִבִּיעַ; וְהַטְּרוּיִים הוֹלְכִים מִתְקַרְבִּים אֲלֵיהֶם.

וְהַקְטוֹר הִכְרִיעַ אֵז שְׁנַיִם אֲנָשִׁים מִלְמָדֵי מִלְחָמָה:

אֶת-אֲנִכְיָאֵל וְאֶת-מִנְסִתָּס, וּשְׁנֵיהֶם בְּרֶכֶב הָאֶחָד.

וְאֵסִים בְּנוֹ שָׁל-טַלְמוֹן הֶעֱזִיז רַחֵם עֲלֵיהֶם; 610

קרב אליהם, ויזרק כידונו המבדיק ויפגע
 באמפיוס בנו של-סלגוס, והאיש לו רב-הון ועבדה
 ושדות, וישב בפיוס, ואולם גורלו הביאו
 הנה, ויצא לישע פריאמוס ולימין בני פריאמוס.
 ואיס בנו של-טלמון העזוז הבהו באזור, 615
 נתקל וננעץ כידונו זה ארך-הצל לו בבטנו,
 הרעים בנפלו לארץ, אך איס הנהדר חש מהר
 לבז את-נשקו; ואולם הטרויים בו זרקו חניתות
 רבות חדות ונוצצות, ורבות קלטה צנתו.
 תמך עקבו בגויה והוציא את-כידון הנחשת, 620
 אך לא עלה בידו לנצל כל-נשקו הנהדר
 מעל כתפיו, כי רבים הציקו-לו בכידוניהם.
 יען כי ירא, פן-יסבוהו הטרויים העזים,
 אשר כתרוהו בגבורה, רבים, ורמחים בידיהם,
 ואף כי היה איש חסן ואיש מדות ותארו יפה, 625
 המה דחפוהו לאחור, ועל-אפו גם אלץ להסוג.
 ככה אז עמלו בקרב בסער מלחמה אימה;
 ואת-טלפולמוס העזוז והנהדר בנו של-הרקלס
 עוררה הגזרה, ויצא לקראת סרפדון האלהי.
 וכשהתקרב משתערים איש על-רעו, האחד 630
 נכדו של-זאוס מכנס-הנשיאים, והשני מבניו,
 פתח וישא אמרתו ויען האיש טלפולמוס:
 "מה-לך פה, סרפדון, גשיא ליקיים ויועצם,
 למה באת ותחרד, ואתה מלחמה לך זרה?
 אומרים הפוזבים עליך, כי אתה מזרעו של-זאוס 635
 תופש-האיגיס, ואכן קטנת מפל-בני האדם,
 אשר גלדו לזבס בימות עולם נדורות ראשונים;
 הנה שמעתי מספרים, כך היתה גבורתו של-אבי:
 אבי הרקלס האדיר, הגבור, ולבו לב-אריה,

אֲשֶׁר בָּא פַּעַם הִנֵּה עַל-דְּבַר לְאוֹמְדוֹן וְסוֹסִיו, 640

אוֹלָם הָעַם אֲשֶׁר-אֵתוֹ אַךְ מַעֲטִים בְּשֵׁשׁ אֲנִיּוֹתָיו.

הַחֲרִיב אֶת-אֱלִיּוֹס וַיִּשֶׁם אֶת-כָּל-חוֹצוֹתֶיהָ מֵאָדָם;

וְאַתָּה רַךְ-לֵבָב וַיֵּרָא, וַיִּהְיוּ עַמֶּיךָ לְאוֹבֵד!

וְאִם-מְלִיקָנָה בָּאתָ, לֹא תִהְיֶה לְטְרוֹנִיִּים לִישׁוּעָה,

כִּן אֲנִי מֵאֲמִין, וְלוֹ גַם הֵעִז בְּעֵזִים הָיִיתָ, 645

אָפַס אֲנִי אֲכַרֶּיךָ, וּבִשְׁעָרֵי שְׂאוֹל תֵּרַד דּוֹמָה!"

עָנָה לוֹ סַרְפָּדוֹן, הַמִּנְהִיג לְפָלְגוֹת הַלֵּיקִים:

"טִלְפוֹלְמוֹס! הֵן אֲמַנָם אֶת-אֱלִיּוֹס הַקְדוּשָׁה הוּא הַחֲרִיב

בְּעֶטְיוֹ שָׁל-אִישׁ חֶסֶר-בִּינָה, הוּא לְאוֹמְדוֹן הַיָּפָה,

אֲשֶׁר הוֹכִיחַ בְּדִבְרֵים מֵאֵד קָשִׁים הָאִישׁ הַיָּטִיב עִמּוֹ 650

וְסוֹסִיו לֹא נָתַן לוֹ, אֲשֶׁר בִּשְׂבִילָם גַּם-בָּא מִמְּרַחְקִים.

הִנְנִי מַגִּיד לָךְ: מִיָּדִי פָה יִבּוֹאוּךָ

מִנֹּת וּשְׁחֹר הַכְּלִיוֹן, וְרַמְחֵי הוּא יִכְרִיעֶךָ,

תִּתֶּן-לִי נֶשֶׁם, וְאֶת-נִפְשְׁךָ – לַהֲדָס הַמַּצִּין-בְּסוֹסִיו."

כָּכָה שָׁח סַרְפָּדוֹן; וַיָּרָם אַזִּי טִלְפוֹלְמוֹס 655

רַמְחוֹ הָעֲשׂוֹי עֵץ-מִילָה; בְּבֵת-אֶחָת הִתְפָּרְצוּ מִיָּדֵיהֶם

שְׁנֵי כִידוּנֵיהֶם הַגְּדוֹלִים; וַיֵּךְ סַרְפָּדוֹן וּפָצְעָהּ

בְּאֲמָצַע צִנְאָרוֹ, וַיַּעֲבֹר וַיַּחֲלֹף חֵד-רַמְחוֹ הָאֲדִיר,

וְלִיל-מַחֲשָׁכִים הִלִּיט אֶת-עֵינָיו וַיֹּאפֵּל עָלָיו;

וּטִלְפוֹלְמוֹס הִכָּהּ בְּכִידוֹנוֹ הָאֲדִיר בִּירְכוֹ, 660

יָרַךְ שָׁל-שְׁמָאֵל, וּבִמְעוּפּוֹ הַשּׁוֹטֵף חֲלָפָה חֵד-רַמְחוֹ,

עוֹד מַעֲט וְנִגַּע בְּעַצָּם, אַךְ אָבִיו חָלְצוֹ מֵאֲבָדָן.

וְרַעֲיו-עַמִּיתָיו הִנְדִּיבִים שָׁל-סַרְפָּדוֹן הֶאֱלָהִי

מִן-הַמַּעֲרָכָה מִשְׁכוּהָ; וְהַכִּידוֹן הָאֲדִיר מִמְּרָרוֹ,

נִמְשָׁךְ אַחֲרָיו; כִּי אִישׁ לֹא שָׁם אֱלִיוֹ לֵב וְלֹא הִתְבּוֹנֵן 665

לְתִלְשׁ מִפְּעֻעוֹ הָרַמַּח הָעֲשׂוֹי עֵץ-מִילָה בְּחִפְזוֹ,

וַיִּקַּל לוֹ לְצַעֵד; כֹּה עָמְלוֹ אֵלֶּה הַחֲרָדִים לוֹ סָבִיב.

וְאַלֶּה חֵיל הָאֲכִיזִים עֲדוּיֵי-הַמַּצָּחוֹת הוֹצִיאוּ

את-טלפולמוס גם-הוא מתוך המערכה; ואודיסס

האלהי עז-הלב רואה זאת, והתעורר 670

לבו בקרבו; ונועץ הנה בלבו וכליותיו:

אם-עליו לדלק אחרי בן-זאוס המרעים-במרומים

או להכות רבים בחיל הליקיים ולקחת את-נפשו.

אפס לא נתנה רשות לאודיסס הנדיב להכות

אז את-הגבור בן-זאוס ולהרגו בנחשת השנונה; 675

והטתה אתנה את-לבו להכות בהמון הליקיים.

והמית בהם את-קירנוס ואת-כרומוס וגם את-אלסטור,

גם את-אלקנדרוס ואת-הליוס, את-נואמון ואת-פריטניס.

והנה אודיסס הנעלה מכה עם רב בליקיים,

לולא הקטור מנופף-הקובע, שראה ויחש 680

לצאת אל-בין החלוצים חמוש נחשת מכריקה,

בידיו הזנועה והשאת לדנאים; ויגל לקראתו

לב סרפדון בנו של-זאוס וידבר אמרותיו הנוגות:

"בן-פריאם, אל-תששני לשלל לחיל הדנאים,

עזב תעזב עמדי, כי טוב לי ואפח נשמתי, 685

אמות פה בעירכם, אם-אמנם אני לא זכיתי ואשוב

לביתי ולנוי בארץ אבותי היקרה לשמח

אשתי היקרה והחביבה ובני עול-הימים היקר".

ככה שח; מאום לא-ענה לו הקטור מנופף-הקובע,

אפס השתער, משתוקק למהר ולגרש את-פלגות 690

חיל הארגאים ולהכות בהם נפש רבים ושלמים.

ואת-סרפדון האלהי הושיבו עמיתיו הנעלים

תחת צל אלה הדורה של-זאוס תופש-האיגיס;

ופלגון רב-הפח, עמיתו שאהבה נפשו,

הוציא מירכו הפצועה הפידון העשוי עץ-מילה; 695

ורוחו עזבו עד-רגע, עלטה הליטה את-עיניו.

ורוחו שוב אליו מתדש בהכל פי רוח צפונית,

עברה, חלפה והחיתה חזו הנזשם בכבדות.

אך הארגאים לא נסו מפניהם של-אָרס והקטור

עוטה-הנחשת ולא פנו אל-ספינותיהם השחורות, 700

אך גם לא עמדו על-עמדם בקרב, כי הלכו ונסוגו

לאטם, בשמעם, כי אָרס הולך בקרב הטורים.

כליו של-מי בראשונה ושל-מי באחרונה אז נצלו

הקטור בנו של-פריאמוס ואָרס הקשה כנחשת?

כליו של-טבתרס הגביר, ואורסטס מכניע-הסוסים, 705

ושל-אינומאוס, ושל-טרכוס הלוחם, האיש האיטולי,

כלי הלנוס בנו של-אינופס, וגם של-אורסטיוס

נאפד פסת מנצנצת היושב בהילה בקרבת

נחל קפיסס ולהוט אחרי העושר; ועל-ידו

רבים מאנשי ביאופיה, הארץ הברוכה נחלתם. 710

והרה לבנת-הזרועות כי-ראתה אותם ואת-פלגות

בני הארגאים הנופלים בקרב במלחמה הקשה,

אמרה מיד לאתנה ותען את-אמרי הבנה:

"אוי-לי, הבת שלא-נצחה, בת-זאוס תופש-האיגיס!

אכן לשון אך הבטחנו לאיש מנלאוס, שישוב 715

ביתה לאחר שהקריב והשם את-אליוס הבצורה,

אנו אם-נתן רשות לאָרס הקטלן לחבל.

הבה נתחפמה גם-נחנו ונצא למלחמת-המגן!"

פכה שחה; ואתנה כחלת-העין נשמעה.

והרה האלה הכבודה בתו של-קרונוס הגדול, 720

קרבה ותרתם הסוסים המתוגים במתג-הזזה;

מהרה הבה ותתן ברכב גלגליו הכפופים,

אופני נחשת בני שמונה חשורים על-סדן הברזל.

וגבת האופן הנצחית – הזזה הטהור, ועליה

חשוק נחשת המיטיב עטותו ונפלא למראה; 725

אך מעגלים חשוריו מזה ומזה פסח טהור.

תַּבַּת הַרְכָּב נְתוּנָה עַל-רְצוּעוֹת כָּסֶף וְזָהָב,
וּמַעֲקָהּ עַל-סִבִּיבּוֹ מְקִיפּוֹ פַּעֲמִים בְּעָגוּל.
וַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ הַמוֹט הָעֲשׂוּי בַּכֶּסֶף; בִּקְצָהּ
קָשְׁרָה עַל-זָהָב יָפָה וַתַּצְמִיד רְצוּעוֹת נְחֹמְדוֹת 730
מַעֲשֵׂה זָהָב; וְהָרָה הִבִּיֵּאָה בָּעַל אֶת-הַסּוּסִים
קַלִּי-הָרֶגֶל, שׁוֹאֲפֶת קָרְבוֹת וְקוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה.
וְאוּלָם אֶתְנָה בַּת-זֵאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס הַסִּירָה
שִׁמְלַת הַנּוֹי מַעֲלִיָּה עַל-סֶף בֵּית אֲבִיהָ, וְהַשְׁמָלָה
יָפָה, אֶטּוֹן צְבָעוֹנִים, בָּהָ עֲמְלוֹ כַּפִּיָּה הִיא עֲצָמָה; 735
שָׁמָּה עָלֶיהָ שָׁרִיוֹנוֹ שֶׁל-זֵאוּס מְכַנֵּס-הַנְּשִׂאִים,
לְבִשָּׁה כָּל-כְּלִי הַמְּלַחֲמָה לְרִדָּת בִּקְרֹב רַב-הַדְּמָעוֹת.
וְאֶת-כְּתִפֶּיהָ הִלְבִּישָׁה הָאִיגִיס זֶה רַבַּת-הַגְּדִילִים,
אִמָּה לָּהּ מַעֲטָרְתָּה מִסִּבִּיב עַל-שִׁפְתָּהּ וְזִנְעָה,
בָּהּ גַּם הַקֶּטְטָה וְהַעֲזֹ נִגְמַם בְּהִלּוֹת רְדִיפּוֹת אֲיָמוֹת, 740
בָּהּ גַּם רֹאשׁ גּוֹרְגוֹ, זֶה מִפְּלָצַת זִנְעוֹת אִמָּה,
אִמָּה וּפָחַד, שִׁיִּצְרָה יָד-זֵאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס.
וְקוֹבַע-הַזָּהָב הַנֶּעֱטָר אַרְבַּעַת הַקָּנִים לְבִשָּׁה,
וְהִנֵּה הַקּוֹבַע מְקֻשָּׁט בְּאַנְשֵׁי חֵיל מֵאֵת עָרִים.
קָפְצָה וְעָלְתָה בְּרֶגְלֶיהָ בְּרָכָב נְחֻשֶׁת לוֹהֶטָה, 745
תַּפְשָׁה הַכִּידוֹן הַקָּשָׁה, הַגְּדוֹל וְהָאִיתָן, בּוֹ-תַמְגֵּר
שׁוּרוֹת גְּבוּרִים בְּאַפָּה הַבַּת שֶׁל-אֲבִיהָ הָאֲדִיר.
וְהָרָה הָאִיצָה בַּסּוּסִים בְּשׁוֹט אֲשֶׁר-בְּיָדָהּ; מַעֲצָמָם
נִפְתָּחוּ בְּשֹׂאוֹן כָּל-שַׁעְרֵי שָׁמַי הַשָּׁמַיִם, שֶׁם אוֹ
לְמוֹשָׁב הַהוֹרוֹת, לָהֶן הַרְקִיעַ הַגְּדוֹל וְאוֹלִימְפּוֹס, 750
וְהִנֵּה הַפּוֹתָחוֹת וְהַסּוּגְרוֹת הָעֵנָן הַסּוֹכְךְ עָלֵיהֶם.
וְדַרְךְ הַשַּׁעְרִים הָאֵלֶּה נִהְגוּ הַסּוּסִים הַרְתוּמִּים.
אַפֶּס אֶת-זֵאוּס בֶּן-קְרוֹנוֹס, וְאֵלִים אֲחֵרִים אֵין אִתּוֹ,
מִצָּאוֹ, וְהוּא יוֹשֵׁב עַל-שִׂיא אוֹלִימְפּוֹס הָהָר רַב-הָרָאשִׁים;
וְהָרָה לְבִנְתָּ-הַזְּרוּעוֹת שֶׁם עֲצָרָה בַּסּוּסִים וַתַּדְבֵּר 755

בְּאַזְנוֹ שֶׁל-זֶאוּס בֶּן-קְרוֹנוֹס הָעֲלִיז בְּאֵלִים וַתִּשְׁאַל:

"זָבִס אֲבִינוּ, הָאֵמֶנֶם לֹא-יִחָרָה אַפְּךָ בְּאַרְס

עֶקֶב מַעֲלָלֵי זְדוּנוֹ, שֶׁהִכָּה בְּחֵיל הָאֲכִיִּים

רַבִּים וְטוֹבִים לֹלֵא-צָדֵק? וְלִפִּי יִכָּאֵב לְמוֹ-אֱלֹה,

אוּלָּם מִה-יִגִּיל לֵב-קִפְרִים וְאִפּוֹלוֹן לוֹ קִשְׁת-הַבָּסָף,

יַעַן הֵם עוֹרְרוּ הַמִּשְׁגָּע הַלִּז, אֲשֶׁר צָדֵק לֹא-יָדַע.

זָבִס אֲבִינוּ, הָאֵמֶנֶם בִּי יִחַר אַפְּךָ, אִם-אֶכָּה

מִכָּה אֲנוֹשָׁה אֶת-אַרְס וְאֲבִיחֹ מִשֹּׁדֵה הַמִּלְחָמָה?"

הָשִׁיב אֲמָרְיוֹ וַיַּעַן-לָהּ זֶאוּס זֶה כּוֹנֵס-הַנְּשִׂאִים:

"אֲבָל בּוֹ הִסֵּת תְּסִיתִי אֶת-פֶּלֶס-אַתְנָה הַמַּחֲלָקָה 765

שָׁלַל בְּקָרְב, כִּי אֵין כְּמוֹתֶה הַסְפִּינָה לְמַרַר אֶת-תַּיִדוֹ".

שָׁח; וְלֹא הִמָּרְתָּה פִּיהוּ הִרָה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת.

דָּפְקָה הַסּוֹסִים בַּמַּגְלָב, וּבִנְפֹשׁ חֲפִצָּה הֵם נִשְׂאוּ

חַיִּשׁ בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם הַזְּרוּעִים כּוֹכָבִים.

כָּל-אוֹתָהּ כְּבֶרֶת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר תַּחֲזוּנָה עֵין אָדָם 770

יּוֹשֵׁב עַל-שִׂיא מַצֵּפָה הָרִים וְנִבְט לַיִם הָעֶרְפֶּלִי,

טָסִים בְּטִיסָה הָאֲחֻת סוֹסִי-אַל צוֹהֲלִים בְּרָמָה.

אֵךְ כְּשֶׁהִגִּיעוּ עַד טְרוֹיָה וְעַד שְׁנֵי נְהָרֵי נַחֲלֵי הַמַּיִם,

מְקוֹם שֶׁם סְקַמְנֶדְרוֹס וְסִימוֹאִיס מִימֵיהֶם מִתְאַחִים בְּשִׁטָּה,

עֲמָדָה הִרָה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת וַתַּעֲצֹר בַּסּוֹסִים, 775

פִּתְחָה הַסּוֹסִים וַתִּסָּךְ מִסָּבִיב לָהֶם עַב-עֶרְפֶּל;

אָמַר סִימוֹאִיס, וַתִּדְּשֵׂא הָאָרֶץ אֲמִבְרוֹסִיָּה לְמַרְעָה.

יָרְדוּ בְּקָרְב, וּמִרְאִיתָן כִּיּוֹנִים חֲרָדוֹת בְּלִכְתָּן,

שׁוֹאֲפוֹת לַעֲזוֹר וְלַעֲמֹד לִימִין הָאֲרֻגָּאִים בְּמִלְחָמָתָם.

וְכֹאֲשֶׁר בָּאוּ עַד מְקוֹם שֶׁם כָּל-הַגְּבוּרִים הָרַבִּים 780

עוֹטְרִים לְאִישׁ דִּיאומֶדֶס מְכַנִּיעַ-הַסּוֹסִים, וְדַמוּתָם

כְּפִירֵי אֲרִיּוֹת הַבּוֹלְעִים הַבָּשָׂר הַחַי וְכַחֲזִירֵי

יַעַר, אֲשֶׁר מָאֵד קָשָׁה לְהַכְנִיעַ אֶת-כָּתָם וְעַזָּם,

עֲמָדָה הִרָה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת וַתִּקְרָא אֲלֵיהֶם –

דַּמְתָּה לְסֻטְנוֹר הַנְּדִיב, הָאִישׁ אֲשֶׁר-לוֹ קוֹל הַנְּחֻשָׁת, 785

מֵרָעִים בְּקוֹלוֹ כְּחַמְשִׁים אָנָשִׁים הַקּוֹרְאִים בְּיַחַד:

"בּוֹז לָכֶם הָאֲרָגָאִים, הוּא רַכִּי-הַלֵּב, וְאִם-נָאִים!

הִנֵּה בְהִיּוֹת עוֹד אֲכִילִס הָאֱלֹהִי יוֹרֵד שְׁעָרָה,

אֲנִשִּׁי טְרוּיָה לֹא נִגְלוּ מֵעֶבֶר לְשַׁעַר דִּרְדְּנֹס,

יַעַן כִּי הָיוּ יִרְאִים בִּידוּגוֹ הַקָּשָׁה; אַךְ עָתָה 790

הֶרְחַק מַחֲמוֹת הָעִיר עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת יִלְחָמוּ".

כָּכָה דִּבְרָה וַתַּעֲוֹרֶר לִבָּב אִישׁ וְאִישׁ וּגְבוּרָתוֹ.

אֶךְ אַל-בֶּן-טִידָס מִהֵרָה אֲתַנֶּה בְּחֵלֶת-הָעֵינַי;

אֲצַל הַסּוֹסִים וְהָרֶכֶב וְשָׁם פִּגְעָה בְּאוֹתוֹ הַמוֹשֵׁל,

הִנֵּה מְקַרֵּר הַפָּצַע, פִּצְעָהּ פּוֹנְדְּרוֹס בְּחֻצוֹ. 795

יַעַן יַעֲתוּ מַעֲנָתוֹ מִתַּחַת הָרְצוּעָה הֶרְחַבָּה,

תִּלְוִי עָלֶיהָ מִגֶּנוֹ; תֵּשׁ כַּחוֹ, וְזָרְעוּ עֵיפָה;

הִנֵּה מֵרִים הָרְצוּעָה וּמוֹסָה הַדְּמִים הַשְּׁחוּרִים.

אֲחֻזָּה אֲזִי בַת-הָאֱלִים בְּעַל וּבִצְמָד וַתַּעַן:

"אֵכֶן, מֶה-נִּפְלָה מִמֶּנּוּ הַבֶּן, אֲשֶׁר נוֹלַד לְטִידָס! 800

הִנֵּה טִידָס קָטָן-קוֹמָה, אֶךְ גִּבּוֹר מִלְחָמָה מְאֹד נִעְלָה;

גַּם כְּשֶׁצִּוִּיתִיו לֹא לְצֹאת בְּקָרֶב, וְלֹא הָרְאוֹת עַז-רוּחַ,

יַעַן מִבְּנֵי הָאֲכִיִּים אֵין אִישׁ אֹתוֹ, - מִלֶּאךְ שְׁלוּחַ

אֲתָא לְתַבִּי הָעִיר, שָׁם כָּל-בְּנֵי קְדָמוֹס הֶרְבִּים, -

אוּלָם אֲנֹכִי צִוִּיתִיו, כִּי יֵאכַל לְבָטַח בְּאַרְמוֹן, 805

וְהוּא עַז-לִבָּב כְּתַמּוּל שְׁלִשׁוֹם וַיִּתְּבַע אֶת-נַעֲרֵי קְדָמוֹס

לְצֹאת וּבוֹ לְהִתְחַרוֹת, וַיִּגְבֵּר עָלֵיהֶם בְּכָל-תַּחֲרוֹת,

בְּנִקְל הַתַּגִּיבֵר עָלֵיהֶם, וְאֲנֹכִי יִצְאָתִי לַעֲזָרָתוֹ.

הִנֵּנִי עוֹמֶדֶת כִּיּוֹם גַּם לִימִינְךָ לְשִׁמְרֶךָ וְאַצְרֶךָ,

מֵעוֹדְדָה בְּרָצוֹן רוּחְךָ לְהִלָּחֵם בְּפִלְגּוֹת הַטְּרוּיִים; 810

אוּלָם תֵּשׁ פָּת יְצוּרֶיךָ, וְכָל-אַבְרֵיךָ חֲלָשׁוֹ,

וְאוּלִי אֲחֻזָּךְ הַפָּתַח רַךְ-הַלֵּבֶב, כִּי אֲזִי אֵינְךָ

בְּנוֹ שָׁל-טִידָס הַגִּבּוֹר, יוֹצֵא יִרְכוֹ שָׁל-אֵינִס".

נָשָׂא אֶמְרָתוֹ וַיַּעַן לָהּ דִּיאֹמֶדס הָעֶזְזוֹ:

"הֵן הַפְּרִתִּיךְ, הָאֵלָה, בֵּת-זֵאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס! 815

דִּבֵּר אֲדִבְרָה בְּאַזְנוֹךְ, מִמֶּךָ לֹא אֲכַסֶּה כָּל-דִּבָּר.

פָּחַד כִּי לֹא קָרָאנִי, כִּכְחִי אֲזַ כְּחִי גַם-עֲתָה,

אֶפֶס זִכְרֹתִי מִצֹּנְתְךָ, אֶת-אֲשֶׁר פָּקַדְתָּ נִצְרֹתִי:

לֹא לְהִיזִן הַלֶּחֶם פָּנִים אֶל-פָּנִים בְּאֵלִים

הַמְאֲשָׁרִים, וְאוֹלָם בָּבוֹא אֶפְרוֹדִיטָה בֵּת-זֵאוּס 820

וַתִּירֵד בִּקְרֹב, וַהֲנִיפֹתִי עָלֶיהָ הַנְּחֹשֶׁת הַחֲדָה.

הִנֵּה לָכֵן נְסוּגוֹתִי אֲנֹכִי וְעַל-חֵיל הָאֲרַגָּאִים

פָּקַד פְּקֻדָּתִי עַל-כָּלָם, כִּי הִנֵּה יִתְכַנְסוּ כָּלֵהֶם,

יַעַן רֵאִיתִי פָנָי אֲרֵס הַהוֹלָכִים בִּקְרֹב עִם-הַטְּרוֹיִים".

לוֹ אֲמָרֶיהָ הַשִּׁיבָה אֶתְנָה פְּחֻלַּת-הָעֵינַן: 825

"דִּיאֹמֶדס בֶּן-טִידֵס, בְּחִיר לִבִּי שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי!

אֶל-נָא תִירָא אֶת-אֲרֵס וְאֶל-תַּעֲרִץ מִיֵּתֶר הָאֵלִים,

בְּנֵי הָאֲלֵמוֹת; אֲנֹכִי בְּעֶזְרְךָ, אֲנִי אוֹשִׁיעֶךָ!

צֵלַח, רֶכֶב וְכוֹנֵן סוּסֶיךָ מוֹצֵקִי-הַפְּרֹסָה אֶל-אֲרֵס,

קָרֵב אֵלָיו, פָּגַע בּוֹ וְאֶל-תַּחַת מִפְּנֵיו שָׁל-אֲרֵס הַסּוֹעֵר, 830

אוֹתוֹ אֲכֹזֵר מִשְׁגָּע, זֶד רָשָׁע, עָרִיץ, הַפִּכְכֹךְ,

הִנֵּה זֶה-כָּבֹד הַבְּטִיחַ לְהִרָה וְלִי לְהִלָּחֵם

בְּצִבְאוֹת הַטְּרוֹיִים וְלִצָּאת לִישׁוּעַת בְּנֵי הָאֲרַגָּאִים;

עֲתָה הִתְעַרַּב בְּטְרוֹיִים וְאֶת-אֵלָה כָּבֹד שָׁכַח וְלֹא זָכַר".

כָּכָה מִלָּלָה וַתִּדְחַק מֶרְכֶּב-הַפֹּז אֶת-סֶתְנוֹלוֹס, 835

מִשְׁכָּה אוֹתוֹ בִּידָה, וַיִּמְהַר וַיִּקְפֹּץ לְאֲרִיץ.

עָלְתָה הָאֵלָה וְעָמְדָה לִיד דִּיאֹמֶדס הַנֶּעֱלָה

בְּשֹׁאפָה קָרְבוֹת – וְנֶאֱנַק הַסֶּדֶן הָעֲשׂוֹי עֵץ-אֵלָה

תַּחַת מִשְׁאָם שָׁל-בֵּת-אֵל אֵימָה וְגִבֹּר מְאֹד נֶעֱלָה.

אֲחֻזָּה פִּלֵּס-אֶתְנָה בְּשׁוֹט וּבְמוֹשְׁכוֹת וַתְּכוֹנֵן 840

תִּכְרֵי לְנֹכַח פָּנָי אֲרֵס הַסּוּסִים מוֹצֵקִי-הַפְּרֹסָה.

וַהֲנֵה זֶה בָּא מִהֲכוֹת אֶת-פְּרִיפֵס, אִישׁ מִדּוֹת וְגִבּוֹר

בְּחִיל הָאֵיטוּלִים, וְהוּא בְּנוֹ הַנֶּהְדָּר אֲשֶׁר-לֹא־כִסִּיּוֹס;

וְאַרְס הַמִּגְאָל בְּדָם הִכְהוּ נֶפֶשׁ; וְאַתְנָה

לְבִשָּׁה אֶת-קוֹבַע הַדָּם, וְלֹא תַחֲזֶה אוֹתָהּ עֵין אָרְס. 845

וְאַרְס הִקְטִיל אֶת-רֹאֶה, כִּי זֶה דִּיאומֵד הָאֱלֹהִי,

זָנַח מִיָּד אֶת-פְּרִיפֶס הָאִישׁ הָעֶנְק וַיַּעֲזְבֵהוּ

שָׁם בְּאֲשֶׁר הִכְהוּ וַיִּקַּח נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ,

יָצָא וַיֵּלֶךְ לְקִרְאָת דִּיאומֵדִם מְכַנִּיעַ-הַסּוּסִים.

צָעָדוֹ אִישׁ פִּגְגָּד אֲחִיו עַד שֶׁהִתְקַרְבוּ, אִזּוּ פָּרִץ 850

אָרְס עִם-כִּידוֹן נִחַשְׁתּוֹ מֵעַל הָעַל וְהַמוֹשְׁכוֹת,

שׁוֹאֵף לְקַחַת אֶת-נֶפֶשׁוֹ; וְאַתְנָה כִּחְלַת-הָעֵין

תִּפְשָׁה בִּידָה בְּרֹמַח וַתִּשְׁלִיכֵנּוּ בִכְחַ,

נָפַל הַכִּידוֹן מִתַּחַת לְרֶכֶב, כִּי אֵךְ שָׁוָא הַשְׁתַּעַר.

אֵךְ דִּיאומֵדִם גַּם-הוּא הַקּוֹרָא- בְּחִיל אִזּוּ הַנִּיף 855

כִּידוֹן נִחַשְׁתּוֹ; וּפְלִס-אַתְנָה נִעְצָה רָמָחוֹ

בְּתַחֲתִית מִפְּשַׁעְתּוֹ, בְּמָקוֹם שָׁם אָזַר אֶת-כֶּסֶת הַפָּחִים;

שָׁמָּה פָּגְעוּ וּפָצְעוּ, וַיִּקְרַע אֶת-עוֹרוֹ הַיָּפָה,

וְהוֹצִיא שׁוֹב אֶת-תְּנִיתוֹ. וַיִּשְׁאֵג אִזּוּ אָרְס-הַנִּחַשְׁת

כָּקוֹל עֲנוֹת תִּשְׁעַת אֲלָפִים אוֹ כִּרְבֶּבֶת אֲנָשִׁים הַקּוֹרָאִים 860

יַחַד עַל-שִׂדֵּה הַקֶּרֶב, בְּאַסְרָם מִלְחָמַת הַזֶּעַם –

וַחֲיִל-הָאֲכִיִּים וְהַטְרוֹיִים חֵיל וַרְעָדָה אֲחֻזּוֹם,

וְאִימָה בָּאֲתָם – כֵּן שָׁאֵג אָרְס לֹא-יִשְׁבַּע בְּקִרְבוֹת.

כְּאוֹתָהּ עֲלָטָה חֲשָׁכָה הִבָּאָה בְּעֵטִים שֶׁל-נְשִׂאִים

בְּשָׂרָב נֹחַם, כִּי-תַתְּפָרֵץ רוּחַ סוּפָה וְסָעַר, - 865

כָּכָה נִדְמָה בְּעֵינָיו שֶׁל-דִּיאומֵדִם בֶּן-טִידָס

אָרְס-הַנִּחַשְׁת הָעוֹלָה שְׁמִימָה עוֹטָה עַב-עָנָן.

מִהֵר הִגִּיעַ עַד מִשְׁכַּן הָאֵלִים, אוֹלִימְפּוֹס הַנִּשְׁאָ,

יָשַׁב לִיד זֵאוּס בֶּן-קְרוֹנוֹס, וַנִּפְשׁוּ מֵאֵד תִּאֲבָל עָלָיו,

הִרָאָה עַל-דָּמָיו הַקּוֹלָחִים, זֶה דָּם-הָאֱלֹמֶנֶת, מִפָּצְעוֹ, 870

קוֹבֵל, מִתְאוֹנֵן בְּאֲזִנָּיו, וַיֹּאמֶר אֶת-אֲמָרֵי הַכֶּנֶף:

"זָבִס אָבִינוּ, הָאֲמָנָם תִּתְּבוּנוֹ לְזֶדוֹן וְלֹא תִאָּנָף?

זֶה גּוֹרְלֵנוּ אֲנַחְנוּ, בְּנֵי אֱלִים, יִסּוּרִים נִסְבְּלָה,

יָד אֵל בְּאַחֲיוֹ לְרָעָה, בְּגִלְל בְּנֵי הָאָדָם וּבְעֵטִים.

אַתָּךְ רִיב לָנוּ בְּלָנוּ עַל-אֲדוּת בֵּת פּוֹתָה הוֹלֶדֶת 875

לָנוּ לְפִיד וּלְשֹׁכֵר, חוֹרֶשֶׁת אַךְ זֶדוֹן לְעוֹלָם.

נַחְנוּ, כָּל-יִתֵּר הָאֱלִים הַשּׁוֹכְנִים בְּרָמוֹת אוֹלִימְפוֹס,

נַחְנוּ בְּקוֹלְךָ נִשְׁמָעָה, אִישׁ אִישׁ יִכְנַע לְפָנֶיךָ;

בַּה מִיָּמֶיהָ לֹא הָיוּ גַם-יָדְךָ גַם-דְּבָרְךָ לְרִסְנָה,

חֲפָשִׁית שְׁלַחָה, כִּי אַתָּה הוֹלֶדֶת הִבֵּת הָאֵימָה; 880

עֲתָה הִסִּיתָה אֶת-בָּנוּ שָׁל-טִידָס, אֶת-דִּיאוֹמִידָס

רַם-הָעֵינִים, כִּי יִתְגַּר מִלְחָמָה בְּבְנֵי הָאֱלֹמוֹת.

תַּחֲלָה פָּצַע אֶת קַפְרִיס, אֶת יָדָה סְמוּךְ לַכֶּפֶה,

אַחֵר הִשְׁתַּעַר עָלַי, בְּאַחַד דַּימוֹן הַתְּנַפֵּל;

וְלוֹלֵא נִשְׁאוּנִי מִשֵּׁם רִגְלֵי הַמְּהִירוֹת, אֲזִי רַבִּים 885

סְבָלָה-לָהּ נַפְשִׁי מִכְּאוּבוֹת בְּהִמּוֹן הַחֲלָלִים הַנוֹרָא,

אוֹ לוֹ נִשְׁאַרְתִּי בַּחַיִּים, וְתֵשׁ פָּחִי מִמַּכּוֹת הַנְּחָשֶׁת".

בְּזַעַם הַתְּבוּנוֹ בּוֹ זָבִס מַכְנִס-הַנְּשִׂאִים וַיַּעַן:

"הֲרָף וְאֵל-תּוֹסִיף לְהִילִיל בְּאַזְנֵי נַעַל-יָדַי, הַפִּכְכָּךְ!

אַתָּה שָׁנוּא נַפְשִׁי מִכָּל-הָאֱלִים שׁוֹכְנֵי אוֹלִימְפוֹס, 890

יַעַן מַעֲוֹלָם אֶהְבֵּת אַךְ קָטָטָה, וּקְרִבוֹת וְלָחֶם.

יַעַף הוֹרֶתְךָ בְּךָ יָלִיו, אֲשֶׁר לֹא-יִכְנַע וְלֹא-יַעֲמֵד,

זֶה שָׁל-הֲרָה, שְׁאוּתָהּ אֲכַנִּיעַ בְּדַבְרֵי בְּקוֹשִׁי;

הִנֵּה עַל-כֵּן אֲנִי מֵאֲמִין – בַּעֲצָתָהּ בָּאוּךְ כָּל-אֵלָה.

אָפַס לֹא אוֹסִיף וְאֲשֶׁא, כִּי תִסְבֵּל מִכְּאוּבוֹת וַיִּסּוּרִים, 895

יַעַן בְּנֵי אַתָּה מִזְרָעִי, וְאוֹתְךָ לִי יִלְדָה אִמְךָ.

וְאֵלוּ הָיִיתָ מִיּוֹצְאֵי יָרֵךְ אֵל אַחֵר, הוּא אֲיִם,

כָּבֹר הַעֲמִמְקַת לְשִׁבְתָּ מִכָּל-בְּנֵי אוֹרְנוֹס הַנְּפִילִים".

כִּכָּה אָמַר וַיִּפְקֹד עַל-פִּיָּאוֹן, וַיִּרְפָּא לְאַרְס.

וְסִמִּי הַמִּרְפָּא מִרְגִּיעִי כָל-מִכְּאוּב שֶׁם עָלָיו פִּיָּאוֹן. 900

רָפָא לוֹ, יַעֲזֹן כִּי הָיָה גַם-הוּא בֶן-אֱלֻמֹּת, בֶּן-אֱלִים.

מִהֵר, כְּהַחֲבִיץ הַחֶלֶב הַמִּלְבִּין בְּהִיּוֹתוֹ עוֹד נוֹזֵל,

וַיִּתֵּן בּוֹ מִיֶּץ-תְּאֵנָה, וַיּוֹסֶב בְּמַהֲרֹת וְהוֹנֵעַ –

כָּכָה חַיִּשׁ חַיָּה מִחֲלִיו גַם-אַרְס הַסּוֹעֵר וְנִרְפָּא.

הָבָה רִחְצָתוֹ לְמַשְׁעִי, גַּם הַלְבִּישָׁתוֹ מַחֲלָצוֹת; 905

וַיָּשֵׁב מִתְנַצָּה בְּאוֹנוֹ לֵיד-אֲבִיו זְאוֹס בֶּן-קְרוֹנוֹס.

וְהָיָה מַלְכֵת הָאֲרָגוֹס וְאַתְנָה נוֹתֶנֶת הַתְּשׁוּעָה

שָׁבוּ בְּמַהֲרָה גַם-הֵן לְהִיכְלוֹ שָׁל-זְאוֹס הָעֶזְזוֹ,

אַחֵר שְׁעָצְרוּ לְאַרְס הַקֶּטְלֹן מִשְׁחַת בַּגְּבָרִים.

שִׁיר שְׁשִׁי: הַקְטוֹר נִפְגֵּשׁ עִם-אַנְדְּרוֹמָכָה

עֲתָה פָּרִץ קָרָב אִים אַךְ בֵּין אַכֵּיים וַטְרוֹיִים;

הִיתָה מִלְחָמָה וַתִּטֵּשׁ בְּמִישׁוֹר, יֵשׁ הֵנָּה וַיֵּשׁ הֵנָּה,

צָבָא עַל-צָבָא הַשְׁתַּעַר בְּרַמְחִים מַצָּפִים נְחֹשֶׁת,

מֵלֵא רֹחַב כְּבֶרֶת הָאָרֶץ שְׁבִין הַסִּימוֹאִים וְהַפְסִנְתוֹס.

וְאִים בָּנוּ שָׁל-טִלְמוֹן, מַעֲזָם שָׁל-הָאֲכֵיים, 5

פָּרִץ הָרֵאשׁוֹן בְּשׁוֹרֶת הַטְרוֹיִים, וַיְהִי אוֹר לַעֲמִיתִיו,

יַעֲזֹן כִּי מִגֵּר בִּקְרָב אֶת-הַגְּבוֹר בְּצַבָּאוֹת הַתַּרְקִים,

הַמִּית אֶת אֶקֶמֶס, אִישׁ מַדּוֹת וְתֹאֵר, בֶּן-אֶבְסוֹר.

הוּא הָרֵאשׁוֹן הִכָּהוּ בְּטוֹטְפַת קוֹבְעוֹ הָעֶטוֹר

רַעַמַת סוֹסִים וַיִּפְגַּע בְּכִידוֹן הַנְּחֹשֶׁת בְּמַצָּחוֹ; 10

חָדָר וַיִּחְלַף הָעֶצָם; וַתִּכַּס הָעֶלְטָה אֶת-עֵינָיו.

אַךְ דִּיאוֹמִדָס הַגְּבוֹר הַקּוֹרָא-בְּחִיל הַכְרִיעַ

אֶת-אֶפְסִילוֹס בֶּן-טֵבֶתְרוֹס, אִישׁ אֲרֶסְבָּה הַבְּנוּיָה לְתַפְאָרָה,

כִּבְד בְּהוֹן וַעֲבָדָה וַחֲבִיב מָאֵד עַל-הַבְּרִיּוֹת,

מִכְנִים אוֹרְחִים כִּי הָיָה, וּבֵיתוֹ עַל-דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ. 15

אֵלֵא מֵהֶם לֹא בָא אִישׁ, וַיַּעֲבִיר אֶת-רֹעַ הַגְּזֹרָה

וַיַּעֲמֵד לִפְנָיו, וַיִּךְ דִּיאוֹמִדָס שְׁנֵיהֶם אֶזַּן נֶפֶשׁ:

אוֹתוֹ וְאֶת-נַעֲרוֹ מִשְׁרָתוֹ אֶת קַלְסִיוֹס, הַנוֹהֵג

בסוסיו וברכב מלחמתו; וירדו השנים בור שחת.
אבריאלוס אז הבה את-דרסוס ואת-אופלטיס, 20
ויצא כנגד איספוס וכנגד פדסוס, שילדה
אברבריה הנימפה לבוקוליון הגבר הנעלה.
ואותו בוקוליון בן ללאומדון איש תמודות,
ראשית אונן ובכורו, ואמו חבלתו בשלי;
רועה צאן עדרו עודנו – ויבוא אליה הנער, 25
הרתה-לו נימפת העין ותלד שני בנים תאומים.
אך בן-מקיסטס הכריע גאון-עזם, ויחלש אבריהם
מלאי החן ויפרק מעל כתפיהם הנשק.
ופוליפיטס הגבור הפה את-אסטיאלוס;
ברמח הנחשת התאזר ויך אודיסס את-פידייטס, 30
והוא איש פרקוטה; וטבקרוס הכניע את-ארטאון.
אך אנטילוכוס בן-נסטור הכריע ברמחו המבריק
את-אבילר, ואגממנון המושל-בגברים התגבר
באון על-אלטוס היושב בפדסוס הרמה על-חופי
סטניאואיס הנפה; ויך לאיטוס הגבור 35
את-פילקוס בנוסו; ויך אבריפיל את-מלנתיס
חי, שכן סוסיו נבהלו ברוצם במישור, ונאחזו
בענפי הסבך ובאשל וישברו רכבו הפפור,
פוצצו המוט שמלפניו, נמלטו על-נפשם העירה, 40
שמה נחפזו גם-יתר הסוסים, עת אימה באתם, -
והוא נשמת נפל מרכבו, השתטח על-יד האופן
ארצה אפים. בן-רגע קרב אליו מנלאוס
בנו של-אטרס, ובידיו הפידון המאריך-צלו;
חבק אדרסטוס את-ברפיו וישא את-קולו מתחנן: 45
"אל-נא תמיתני, בן-אטרס, קח את-הפפר העצום.
גנזי מכמנים בבית אבי העשיר ברבים מטמונים,
זהב ונחשת וברזל עשוי בעמל ויגיעה;

בַּחֲפֹז לֵב יִתֶּן-לְךָ אָבִי מֵהֶם כֹּפֶר נַפְשִׁי הוּן עָצוּם,

אִם-אָךְ יִשְׁמַע כִּי חַי בְּנוֹ וְנִעְצָר בְּסַפִּינוֹת אֲכִיִּים". 50

כָּכָה הִתְחַנֵּן; וַיַּגַּע הַדָּבָר עַד לֵב מְנַלְאוֹס.

גַּם חֲפֹז כָּבֶר לָתֵתוֹ בְּיָדֵי הַנַּעַר לְהוֹלִיכוֹ

אֶל-הַסַּפִּינוֹת הַמְהִירוֹת; אָךְ אֲגַמְמֶנּוּן הוֹפִיעַ,

נִחְפֹז לְקִרְאָתוֹ, וַיַּגְעַר בְּאַחִיו, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:

"מְנַלְאוֹס, אַח יָקָר, מַה תִּדְאָג לָהֶם לְאַנְשִׁים? 55

אֲכֹן, מַה רַבָּה הַבְּרָכָה בְּגִלְל הַטְּרוּיִים בְּבֵיתְךָ!

מִפְּלֹט אֶל-יְהִי לָהֶם מִמּוֹקָשֵׁי אֲבִדוֹן וְלֹא מָנוֹס,

וְלֹא יִמְלֻטוּ מִיַּדְנּוּ; גַּם עוֹלָל יִחַמְתּוּ הוֹרְתּוֹ,

אֲשֶׁר בְּרַחֲמָה עוֹדְנּוּ, גַּם-הוּא לֹא יִמְלֹט, אָךְ בָּלֶם,

כָּל-הַחַי בְּאַלְיוֹס, יִפְחֹד, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ זָכָר וְקִבּוּרָה!" 60

כָּכָה אָמַר וַיִּהְפֹּךְ לֵב אָחִיו, כִּי דִבֶּר נִכְחוֹת;

חָשׁ מְנַלְאוֹס וַיִּהְדֹּף בְּיָדוֹ הַחֲזָקָה מִמֶּנּוּ

אֶת-פָּנָיו אֲדָרְסָטוֹס הַגְּבוּר. וְאַגְמְמֶנּוּן הַשְּׁלִיט

דָּקְרוּ אֶל-הַמִּפְשָׁעָה; וַיִּפֹּל עַל-גִּבּוֹ לְאַרְצוֹ;

שֵׁת אֶת-כַּף-רַגְלוֹ עַל-חֲזוֹ וַיּוֹצִיא אֶת-רֶמֶח הַמִּילָה. 65

וְנִסְטוֹר מֵעוֹדֵד אֶת-בְּנֵי הָאֲרַגֵּאִים, מַרְיַע וְאוֹמֶר:

"הוּא, הַדִּנְאָאִים, גְּבוּרִים יָקִירִים הַעוֹבְדִים לְאַרְס!

אִישׁ אֶל-יִמְהָר לְשַׁלַּח אֶת-יָדוֹ בַּבִּזָּה, וְלֹא יִפְגֹּר

פֹּה, וְאֶל-יֹאמֶר לְשֵׁאת הַשְּׁלָל הָרַב אֶל-הַסַּפִּינוֹת;

אָפֶס הַשְּׁחִיתוֹ בַּגְּבָרִים, כִּי עוֹד לָנוּ מוֹעֵד, וְנָשׁוּב 70

לְפָשֻׁט לְבַטַּח עַל-כָּל-הַחֲלָלִים עַל-פָּנָיו כָּל-הַשָּׂדֶה".

כָּכָה הָרִיעַ וַיַּעֲזֹד לְבַב אִישׁ וְאִישׁ וּגְבוּרָתוֹ.

וַחֲתַת חֵיל הָאֲכִיִּים גְּבוּרֵי הַקָּרֵב עַל-הַטְּרוּיִים,

וְהָיָה בְּנוֹסָם וּבָאוּ בַחוּמוֹת אֲלִיוֹס, כִּי-חָתּוּ

לוֹלֵא הֶלֶן בֶּן-פְּרִיאמוֹס, הַטוֹב שְׂבַמְנֹחִשִׁים בְּצַפְרִים, 75

לוֹלֵא הֶלֶז, אֲשֶׁר דִּבֶּר לְאִינִיאָס וּלְהֶקְטוֹר וַיֹּאמֶר:

"הֶקְטוֹר וְאִינִיאָס! עֲלִיכֶם עֶקֶר הָעָמֶל שֶׁל-קִרְבוֹת

אֲנִשִּׁי לִיקָנָה וטְרוּיָה, כִּי אַתֶּם רִאשׁוֹנִים לְכָל-דָּבָר,
הֵן בְּמִלְחָמָה הִקְשָׁה וְהֵן בְּמוֹעֲצוֹת חֲכָמִים;
עֲמְדוּ פֹה אַתֶּם וְעֲצְרוּ בָעַם, וְלֹא יָבוֹא בְשִׁיעָר, 80
עֲבְרוּ בְכָל-מָקוֹם וּמָקוֹם, וּבְטָרֶם יִמְלִטוּ עַל-נַפְשָׁם
וַיִּפְּלוּ בְזִרְעוֹת נְשִׁיהֶם וְהָיוּ לְשִׁנִּיָּה לְאוֹיְבִים.
וְהָיָה כִּי תַעֲזֹדְדוּ רוּחַ הָעָם לְפִלְגֻתָיו וְעָזוּ,
אֲנִי פֹה נִשְׁאַרָה וְנִתְגַּר הַקָּרֵב בַּדְּנָאִים,
אֲכֹן כָּבֵר עֵיפָה נַפְשִׁנוּ, וְאוֹלָם הַשָּׁעָה דוֹחֶקֶת; 85
וְאַתָּה, הַקָּטוֹר, הַתְּאוֹשֵׁשׁ וּבֹאֵת הָעִירָה וְשָׁמָּה
תֹּאמַר לְאַמֶּךְ, הִיא אֲמִי, וְתִאָסֵף הַנָּשִׁים הַכְּבוֹדוֹת,
וְעֲלֵתָה בְּהִיכַל אֶתְנֶה כְחֵלֶת-הָעֵין בְּמַצִּידָה,
וּבִמְפַתַּח גַּם תִּפְתַּח אֶת-דִּלְתִּי הַהִיכָל הַקָּדוֹשׁ,
וְלִקְחָה הַשְּׁמָלָה הַגְּדוֹלָה וְהַיִּפָּה לְמִרְאָה עֵינֶיהָ, 90
וְאֲשֶׁר יִקְרָה בְּעֵינֶיהָ מִכָּל-אִשָּׁר אַתָּה, וּפְרִשָׁה
אוֹתָהּ הַשְּׁמָלָה עַל-בְּרַכֵּי אֶתְנֶה יִפֹּת-הַמַּחְלָפוֹת
וְנִדְרָה אֶת-גִּדְרֵי קֶרֶבְנָה שְׂתִים-עֶשְׂרֵה עֲגָלוֹת בָּנוֹת שָׁנָה,
אֲשֶׁר לֹא נָסוּ בָעַל, כִּי תַחֲוִס עָלֵינוּ, וּתְרַחֵם
עַל-קִרְיָתֵנוּ, נִשְׁיֵנוּ וְעַל-עוֹלָלֵינוּ הַקְּטָנִים, 95
וְתִסַּב מֵעַל קִרְיַת אֱלִיֹּס הַקָּדוֹשָׁה אֶת-פָּנֵי בְנוֹ שֶׁל-טִידָס,
תוֹפֵשׁ-הַכִּידּוֹן הַפָּרָא, הָאִים, מְעוֹרֵר-הַמְּנוּסָה,
אֲשֶׁר לִדְעוֹתִי הוּא הוּא הַגָּבוֹר בְּכִנִּי הָאֲכִיִּים.
הֵן גַּם מִפָּנֵי אֲכִילָס נְגִיד-הַגִּבּוֹרִים לֹא חָלָנוּ,
וְאוֹמְרִים, כִּי הוּא יֵלִיד אֵלָה; וְאוֹלָם הֵלִז יָזַעַם בָּאָפוֹ, 100
וְאֵין אִישׁ לוֹ יִדְמָה וַיִּשְׁנֶה בְּכַחוֹ וּבְגִבוּרָתוֹ".
כָּכָה הִבִּיעַ; וְהַקָּטוֹר לֹא סָרַב וַיִּשְׁמַע בְּקוֹל אָחִיו,
קָפֵץ מֵעַל הַמֶּרְפֵּדָה לְאַרְץ, וּכְלִי נִשְׁקוּ עָלָיו,
מְנוּפֵף פִּידוֹנָיו הַחֲדָדִים הַתְּהַלֵּךְ בֵּין שׁוּרוֹת הַצָּבָא,
מְעוֹדְדֵם צֹאת לְקִרְאָת נִשְׁקוֹ, וַיַּעַר מִלְחָמָה אִימָה. 105
הִפְּנוּ אֶת-פָּנֵיהֶם לְקִרְאָת הָאֲכִיִּים וַיֵּצְאוּ לְקִרְאָתָם;

וְחִיל הָאֲרָגָאִים נְסוּגוּ וְחָדְלוּ מִהִשָּׁחִית בְּטָרוּיִים –

נִדְמָה לָהֶם, בֶּן-אֱלֻמֹּת יֵרֵד מִשְׁחָק זָרוּעַ

כּוֹכְבֵי-אֹר לִישַׁע הַטָּרוּיִים, כִּי פִתְאֻם הִפְכוּ אֶת-פְּנֵיהֶם.

וְהַקְטֹר עֹרֵר הַטָּרוּיִים, הִרְיַע קוֹל גָּדוֹל וַיִּקְרָא: 110

"הוּא, אֲנִשִּׁי טְרוּנָה הָעֲזִים וּבְעָלֵי בְרִיתִי הַנֶּעְלָמִים!

חֲזֹקוּ וְהָיוּ לְאֲנָשִׁים וְזָכְרוּ אֶת-סֵעֵר הַגְּבוּרָה!

אֲךְ אֲנִי אֶפְנֶה אֱלִיּוֹנָה וְאֶמְרֹתִי לְזִקְנִים הַנְּשִׂאִים

וְאֶמַר גַּם לְנָשִׁינִי, כִּי יִשְׁפְּכוּ שִׁיחָם לְאֵלִים,

יִדְרוּ אֶת-נִדְרָם לְהַקְרִיב קָרְבָּנִם מֵאֵת הָעֲגֻלֹת". 115

עָנָה כֵךְ הַקְטֹר מְנוּפֶה-הַקּוֹבֵעַ וַיִּמְהַר לְלָכֶת;

עֹרֹר הַשְּׁחֹר, הַמְשַׁמֵּשׁ מִסַּגֶּרֶת לְמַגֵּן הַבּוֹלֵט,

הוֹלֵךְ מִתְנַדְּבֵד וְסוּיֵטָר עַל-עָרְפוֹ וְקַרְסָלְיוֹ בְּלָכְתּוֹ.

אָפֶס בֶּן-טִידָס הַגְּבוּר וּגְלַבְקוֹס בֶּן-הַיְפוֹלוֹכּוֹס

נִפְגְּשׁוּ בֵּין שְׁנֵי הַגְּדוּדִים, כִּי פָנִים הִתְרֹאוּת חִפְצוֹ. 120

צוֹעָדִים אִישׁ כְּנֶגֶד רֵעוֹ, הִתְקַרְבוּ וַיִּתְּצֻבוּ,

רֹאשׁוֹן שָׁח דִּיאוֹמִידָס הַקּוֹרָא-בְּחִיל וַיֹּאמֶר:

"מִי אַתָּה, אֲנוּשׁ בֶּן-תְּמוּתָה, הֲלֹא תוֹדִיעֵנִי, אִישׁ חֵיל?

יַעַן עַד-כֹּה לֹא רָאִיתִיךָ בְּקֶרֶב, וְהוּא תִפְאָרְתּוֹ שֶׁל-גִּבּוֹר;

אִכּוֹ הַיּוֹם נַעֲלִיתָ עַל-כָּל-חֲבֵרֶיךָ בַּגְּבוּרָה, 125

יַעַן יֵצְאֲתָ לְקִרְאָת זֶה כִּידוּנִי הַמַּאֲרִיךְ-צֵלוֹ,

וְאוֹי לָהֶם לְאִבּוֹת, שֶׁבְּנֵיהֶם פִּגְשׁוּנִי בְּעֵזִי!

וְאִם-מִבְּנֵי הָאֱלֻמֹּת אַתָּה, מִמְּרוֹמִים יֵרֵדְתָּ –

לְאַסֹּר מִלְחָמָה עִם-אֵלִים שׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם אֲמָאן.

הֵן גַּם לִיקוּרְגוֹס הָעֲזוּז בֶּן-דְּרִיס לֹא הָאָרִיךְ יָמִים 130

לְאַחַר שֶׁהָעִז וְנֶאֱבֶק עִם-אֵלִים שׁוֹכְנֵי מְרוֹמִים,

קָם בְּחֻמָּתוֹ עַל-אוֹמְנוֹת הָאֵל דִּיאוֹנִיסוֹס הַמְּשַׁגֵּעַ,

רִדְפוֹ וַיִּגְרֹשׁ אֶת-כָּלֹן מִהֲרָרֵי נִיסְיוֹן הַקְדוּשִׁים;

דָּשׁ אוֹתָן בְּמִלְמַד הַבָּקָר לִיקוּרְגוֹס הַקֶּטְלוֹ, וּבְחֻפְזוֹ

אֲרָצָה הַשְּׁלִיכּוֹ מִטּוֹתָן כָּלָהֵן; גַּם דִּיאוֹנִיסוֹס 135

יִרְא לְנִפְשׁוֹ וְנִמְלֹט בְּמִצּוֹלֹת הַיָּם, הַחֲבִיאָתוּ
 תַּטִּים בְּחִיקָה, כִּי חָל מִפְּנֵי גַעְרַת הַגָּבֶר.
 חָרָה אֶף-כָּל-הָאֱלִים הַשְּׂאֲנָנִים וַיִּבְעֶר,
 וּבִסְנוּרִים הִפָּהוּ בֶן-קְרוּנוֹס; וְלֹא הָאָרִיךְ יָמִים,
 יַעֲזֹן כִּי שָׁטָם שְׁטֻמוֹהוּ הָאֱלִים כָּל-בְּנֵי-הָאֱלֹמֶנֶת. 140
 לָכֵן אֲמָאן לְאַסֵּר מִלְחָמָה בָּאֱלִים מְאֻשָּׁרִים.
 אֵךְ אִם-אֶתָּה בֶן-תְּמוּתָה, הָאוֹכֵל מִפְּרֵי הָאֲדָמָה,
 קָרֵב הֵנָּה, וְקָרֵב גַּם קֶצֶךְ, קִץ כָּל-בָּשָׂר, וְנִגְזְרָתָּ!"
 הָשִׁיב אֲמָרְיוֹ וַיַּעֲזֹן לוֹ בֶן-הַיְּפוּלוֹכוֹס הַנֶּהְדָּר:
 "הוּא, בֶּן-טִידָס הַנָּדִיב! שְׁלָמָה זֶה תִּדְרֹשׁ לְשִׁבְטִי? 145
 נִמְשְׁלוּ שְׁבִטִי בְּנֵי אָדָם לְשִׁבְטִי הָעֲלִים בִּיעֶר.
 עָלִים הָרוּחַ תִּטְלָטְלִם עַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה, וְהִיעֶר
 שָׁב וּמוֹצִיאָם מִחֲדָשׁ וּמִלְבָּלָב, כִּי-בָא תוֹר הַנְּמִיר;
 שִׁבְט הָאָדָם גַּם-הוּא: הִלְלוּ בּוֹ צָצִים, וְזֶה נוֹבֵל.
 אֵךְ אִם-תִּרְצֶה לְדַעַת מִקְבֵּית בּוֹר מְנוֹ גִּלְקָתִי, 150
 הִבֵּה וְאֲשִׁיחָה בְּאֲזָנֶיךָ, כִּי רַבִּים הַיּוֹדְעִים מִחֲצַבְתִּי:
 בְּאַרְגּוֹס הַכְּבֵדָה בְּסוּסִים שָׁם יִשְׁנֶה עִיר אַחַת – אֶפִּירָה,
 חֵי שָׁם סִיִּסְפוֹס הָאִישׁ, וְהוּא עָרוֹם מִכָּל-בְּנֵי-הָאָדָם,
 הוּא בֶן-אִיּוֹלוֹס – סִיִּסְפוֹס; וַיֵּלֶד לוֹ בֶּן וַשְׁמוֹ גִּלְבָּקוֹס,
 גִּלְבָּקוֹס הוּא אֲשֶׁר הוֹלִיד אֶת-בְּלָרוֹפוֹנְטֵס הַתָּמִים. 155
 וַיַּחֲנֹנֶהוּ הָאֱלִים הַיִּפִּי וְאִמָּץ לֵב-גִּבְרִים
 נָעִים; אֵךְ פְּרִיטוֹס חָרַשׁ עָלָיו הִרְעָה בְּלָבוֹ
 וּמִתּוֹךְ עֲמוֹ גִּרְשָׁהוּ, מִקְרֵב בְּנֵי אַרְגּוֹס, כִּי חֲזַק
 וְגִבֵּר עָלָיו, וַזֹּאוֹס לוֹ נָתַן אֶת-שְׂרָבִיט הַמְּלָכוֹת.
 וְאֲשֶׁתּוֹ שָׁל-פְּרִיטוֹס, אֲנִטִּיָּה הַיִּפָּה בְּנָשִׁים, הִיא חֲמֵדָה 160
 בְּלִבָּהּ אֶת-בְּלָרוֹפוֹנְטֵס וְתִתְּאוּ הָיּוֹת לוֹ בְּסִתָּר;
 אָפֶס לֹא יִכְלֶה לְפִתּוֹתוֹ, כִּי טוֹב יָזַם, וְלָבוֹ לֵב נָבוֹן.
 רָעָה דָּבָתוֹ אַז תִּבְיָא בְּאֲזָנָיו שָׁל-פְּרִיטוֹס הַמֶּלֶךְ:
 "מוֹת תָּמוּת, פְּרִיטוֹס, אוֹ תִהְרַג אֶת-בְּלָרוֹפוֹנְטֵס, כִּי חֲפִץ

אֲתִי לְהִתְעַלֵּס בְּאַהֲבִים, וְאִם-לֹא תִפָּצְתִי אֲנֹכִי". 165

שָׁחָה, וַתִּבְעֶר חֲמָתוֹ שָׁל-פְּרִיטוֹס הַמוֹשֵׁל בְּשָׁמְעוֹ;

אוֹלָם הוּא נִמְנָע מִבּוֹא בְּדָמִים, כִּי יֵרָא בְּלִבּוֹ,

וְאַרְצָא לִיקָנָה שְׁלֹחָהּ, וּבְיָדָיו הָאוֹתוֹת הָרָעִים,

וְרַבִּים סְמָנִים מִחֲבָלִים עַל-גִּבִּי לִוְחַ מִקָּפֶל

רָשָׁם וַיִּתְּנָם לְהִרְאוֹת לְחוֹתְנּוֹ – וַיִּהְיֶה לְאוֹיֵב. 170

פָּנָה וַיַּעַל לְלִיקָנָה, וְהָאֲלִים אִתּוֹ בְּדֶרֶכּוֹ.

אֵךְ בְּשִׁהְגִיעַ עַד לִיקָנָה וַיָּבֹא עַד מִשְׁבְּרֵי כְּסִנְתוֹס,

חֲרָד לְקִרְאוֹתוֹ וַיִּכְבְּדוּ הַמוֹשֵׁל בְּלִיקָנָה הֶרְחָבָה;

תִּשְׁעָה יָמִים הוּא אֲרָחוּ וַיִּזְבַּח תִּשְׁעָה עֲגָלִים.

וּבְעֶשְׂרֵי עַם-אַאוֹס וְרֵדַת-הָאֲצָבָעוֹת שְׁעָלְתָה 175

דָּרַשׁ אֶת-הָאֲגָרֶת, כִּי-רָצָה לְרַאוֹת הָאוֹתוֹת,

אֲשֶׁר שָׁלַח-לוֹ פְּרִיטוֹס חֲתָנוֹ בְּיַדִּי הַשְּׁלִיחַ.

אֵךְ בְּקִרְאוֹ הָאוֹתוֹת הָרָעִים לוֹ שָׁלַח חֲתָנוֹ,

גִּזְרַם מִיָּד עָלָיו, וַיִּשְׁחִית רֵאשִׁית כָּל אֶת-הַכִּימִירָה,

אֶת-הָאֲיָמָה, בַּת-אֲלִים וְלֹא מִבְּנוֹת אָדָם הֵיחָה, 180

רֵאשִׁיָּה רֹאשׁ לְבִיאָה, אַחֲרֵי דָרְקוֹן לָהּ, בְּאַמְצָעָהּ הִיא עֲזָה,

וְלַהֵב כִּי יֵצֵא מִפִּיהָ, וְאָכַל נִוְרָאוֹת עַל-סִבִּיבּוֹ.

הִכָּה הִלְזוּ הַמִּפְלָצָת כִּי בָטַח בְּמוֹפְתֵי הָאֲלִים.

אַחֵר הִכְרִיעַ בְּמִלְחָמָתוֹ אֶת-אַנְשֵׁי הַשָּׁם אֶת-בְּנֵי סוֹלִים,

וְאוֹתוֹ קָרַב – אָמַר – הִקְשָׁה בְּקִרְבוֹת, שְׁנֹלְחָם בְּגִבְרִים. 185

הַשְׁמִיד אֶת-הָאֲמִזּוֹנוֹת, שִׁכְחָן כָּחֶם שָׁל-גִּבְרִים.

בְּקִשׁ הַמֶּלֶךְ וַיִּמָּצָא תַּחֲבוּלָה אַחֲרֶת, וּכְשׁוּבוֹ

כָּנַס אֶת-כָּל-הַגִּבּוֹרִים בְּאַנְשֵׁי לִיקָנָה הֶרְחָבָה,

וְאַרְבּוֹ לוֹ בְּמֵאֲרָב; וְאוֹלָם גַּם אֶחָד מֵהֶם לֹא שָׁב בְּיָתָהּ,

יַעַן כִּי בְּלָרוֹפוֹנְטִס הִנְעִלָה הִכָּה אֶת-בָּלָם. 190

אוֹלָם בְּשִׁהְכִיר הַמוֹשֵׁל, כִּי נִצָּר הָאֲלִים הָעֵלָם,

עֲצָרוּ בְּבֵיתוֹ, וְאֶת-בֵּיתוֹ לוֹ נָתַן לְאִשָּׁה וַיִּחַלֵּק

אִתּוֹ מִלְכוּתוֹ וּכְבוֹדוֹ, חֵלֶק בְּחֵלֶק בִּינֵיהֶם;

גם הליקיים לו אצלו ממבחר אדמת הארץ,
חלקה יפה, בה גנה ושדמה, וישיב עליה. 195
וילדה-לו שלשת הבנים, בני בלרופונטס הגבור,
את היפולוך, ואת-איסנדרוס ואת-בתו לאודמיה.
ונאויס חכם-המועצות שכב את-לאודמיה,
ילדה לו את-סרפדון הנעלה, חגור-כלי-הנחשת.
אחר כי נבאש בלרופונטס באלים בכלם, 200
היה הוא נע נגד בשדמות אליון ערירי,
כאבו נעבר בלבו, מתרחק מנתיבות בני אדם,
וארס לא-ישבע בקרבות המית את-בנו את-איסנדרוס,
כאשר ערך מלחמה עם-אנשי השם עם-בני סולים,
ואותה הכריעה באפה ארטמיס, לה מושכות-הזהב. 205
בן-היפולוכוס אנכי ובו אתאמר – הוא אבי;
והוא שלחני לטרויה ויפקד עלי ויצוני
להיות לעולם הראשון ולעלות על-כל-בני האדם,
אף לא לחלל כבוד שבט אבותי, שהיו מציינים
ועולים על-כל באפירה ובליקיה רחבת הידים. 210
אלה מולדתי ושבטי, וזה דמי בו אתפארה".
שח; ודיאומדס הקורא-בחיל כי שמע – ויחד.
מעך כידונו בארץ חוננת המזונות בשפע,
נשא אמריו וינדבר בידידות אל-רועה-העמים:
"אכן, אך אורחי וידידי מקדם מימות אבי אתה! 215
בלרופונטס הנעלה התאכסן בהיכלו של-אינס
איש אמיץ-לבב, ואבי עצרו שם עשרים יום בביתו.
איש איש נתן לרעו מתנות נחמדות ויקרות:
נתן אינס הנדיב חגורת ארגמן מבריקה,
נתן בלרופונטס גביע פז, ספל פיפיות, - 220
אותו עזבתי בביתי, בצאתי הלם למלחמה.
אולם את-טידס לא אזור, כי תינוק אני עזבני,

כְּאִשֶּׁר תִּמּוּ לְגֹעַ אֲכִיִּים הַצָּרִים עַל-תִּבִּי.
לִכֹּן עָתָה אֲנֹכִי יַדִּידְךָ אוֹהֶבְךָ בְּלֵב-אֲרָגוֹס
וְאֵתָה יַדִּידִי בְּלִיקְנָה, כִּי-אֲבֹא אֲנִי לְאֶרֶץ. 225
גַּם נִשְׁמַר בְּקֶרֶב, וְלֹא יִפְגַּע פִּידוֹנְךָ בְּכִידוֹנִי.
יַעַן כִּי רַבִּים הַשְּׂרוּיִים וּבַעֲלֵי בְרִיתָם הַנֶּעְלָיִם
לְהַשְׁחִית בָּהֶם, אִם-יִתְּנוּם הָאֱלֹהִים בְּיָדִי וְהַדְּבָקְתִּים,
וְרַבִּים הֵם גַּם הָאֲכִיִּים, וְתַכֶּם, אִם-יֵשׁ לְאֵל יָדְךָ.
הִבֵּה נְמִירָה נִשְׁקָנוּ, וְנָדְעוּ גַם אֵלֶּה וְנִכִּירוּ, 230
כִּי עוֹד מִימֹת אֲבוֹתֵינוּ זֶה אֶהְבֶּה בָּהּ נִתְפָּאֶרָה".
כָּכָה נִדְּבָרוּ וַיִּקְפְּצוּ אִישׁ מֵעַל רֶכְבוֹ לְאֶרֶץ,
אֶחָזוּ אִישׁ בְּיַד עֲמִיתוֹ וְנִשְׁבָּעוּ שְׂבוּעוֹת אֱמוּנִים.
וַיֵּאֻס הַתְּנַפֵּל לְגִלְבָּקוֹס וַיִּקַּח מִמֶּנּוּ בִּינָתוֹ,
וְהַמִּיר גִּלְבָּקוֹס אֶת-נִשְׁקוֹ בְּנִשְׁקוֹ שֶׁל-דִּיאוֹמִדָּס, 235
זֶהָב בְּנֻחָשׁוֹת, וְשֹׁנוֹ שֶׁל-מֵאֵת פָּרִים בְּשֹׁנוֹ שֶׁל-תִּשְׁעָה.
וְהַקְטוֹר הִגִּיעַ עַד שַׁעְרֵי סִקְיָה וְהָאֵלֶּה, כְּתֻרוֹהֻ
מִהָרָה כָּל-בְּנוֹת אֲנָשֵׁי טְרוּיָה וְנִשְׁיָהֶם, הַדּוֹרְשׁוֹת בְּשָׁלוֹם כָּל
בְּנֵיהֶן, אֲחֵיהֶן, אֲנָשֵׁיהֶן וְגַם כָּל-שְׂאֵרֵי בִשְׁרֹן.
וְהַקְטוֹר פָּקַד עָלֵיהֶן, וְנִאֲסָפוּ אַף תַּתְּפִלָּלָהּ 240
יַחַד לְאֵלִים, כִּי לְרַבּוֹת נְכוּנִים יְגוֹנִים וְתוֹגָה.
וְהַקְטוֹר הִגִּיעַ עַד הֵיכַל פְּרִיאֲמוֹס הַבְּנוּי לְתַפְאָרָה,
אֲבִנֵי הַגְּזִית אוֹלָמָיו, בְּהֵיכַל בְּתִנְךָ חֲמֻשִּׁים
לְשִׁכּוֹת הַמְּטוֹת, עֲשׂוּיֹת הַשֵּׁשׁ הַמְּבָרִיק וּבְנוּיֹת
אֶחָת בְּקֶרֶבֶת אַחֻתָּהּ; בָּהֶן חָנוּ כָּל-בְּנֵי פְּרִיאֲמוֹס, 245
אִישׁ אִישׁ בְּלִשְׁכָּה שָׁלוֹ עִם-אִשְׁתּוֹ נִעְוָרִיו לוֹ לְקַח;
וְאוֹלָם מֵעֶבֶר הַשְּׂנִי וּבְאוֹתוֹ הִחְצֵר כְּנָגְדָן
שְׁתֵּים-עָשָׂרָה לְשִׁכּוֹת עֲלִיּוֹת וּבְנוּיֹת אֲבָנִים לְטוֹשׁוֹת –
לְשִׁכּוֹת הַבְּנוֹת, וְנִתְּנוֹת הָאֶחָת בְּקֶרֶבֶת אַחֻתָּהּ;
בֶּן הַתְּגוֹרָרוֹ חֲתָנִי פְּרִיאֲמוֹס עִם-נִשְׁיָהֶם הַצְּנוּעוֹת. 250
נִפְגַּשׁ בְּבוֹאוֹ בְּאֵמוֹ הַטּוֹבָה, הַיּוֹצֵאת כְּנָגְדָן

יחד עם לאוֹדִיקָה, הִיפָּה בְּכָל-בְּנוֹתֶיהָ;

אֲחֻזָּה בִּידוֹ שֶׁל-הַקָּטוֹר, וְתִשָּׂא אֶמְרָתָהּ וְתֹאמָר:

"בְּנִי, לָמָּה בָּאת וְתִטֹּשׁ מְלַחֲמַת-הַדָּם הַסּוֹעֶרֶת?

אִין זֶה כִּי לּוֹחֲצִים מְאֹד חֵיל הָאֲכִיִּים הַשְּׁנוּאִים 255

בְּעָרְכָם הִקְרַב עַל-הַקְרִיָּה, וַיְהִי לָבֶךְ לְבּוֹא בַּמְצִידָה

לְפָרֵשׁ כְּפִיךְ שְׁמִימָה וּלְחַלּוֹת פָּנֶי זָאוֹס בֶּן-קָרוֹנוֹס.

רַק חֲכָה, וְאָבִיא הַיֵּין הַמְתּוֹק מִדְּבָשׁ, וְנִסְכָּת

לְזָבֵס אָבִינוּ וּלְהִתָּר הָאֱלִים כָּל-בְּנֵי הָאֱלֹמֹת,

אֲחֵר תִּתְעַנֵּג גַּם-נִפְשֶׁךְ, כִּי-תִטְעַם מִמֶּנּוּ גַם-אֶתָּה. 260

יַעַן כִּי יֵין זֶה יִסְעֵד עַז אָנוּשׁ, לְבוֹ כִּי-יִיעֶף

וַיִּיגַע כְּמוֹךְ, עַת תִּגַּן בְּקָרֵב עַל-שְׂאֲרֵי בִשְׂרֶךְ".

עָנָה לָהּ הַקָּטוֹר הָעֶזֶז מְנוּפָּף-הַקּוֹבֵעַ וַיֹּאמֶר:

"אֲמִי הַגְּבִירָה, אֵל-תִּתְּנִי לִי יֵין מְשֻׁמָּח לֵב-אָנוּשׁ,

וְתִשׁ כַּחֲזִי פֶתָאִם, וְשִׁכַּחְתִּי הָעֶזַ וְהַגְּבוּרָה בְּקָרְבוֹת; 265

אוּלָּם גַּם לְנֶסֶךְ לְזָבֵס הַיֵּין הַמְּבָרִיק יִרְאֵתִי

בְּטָרֵם נְטִלְתִּי אֶת-יָדִי; כִּי אֲסוּר לְמַגָּאֵל בְּדָם וְאָבָק

לְבּוֹא לְהִתְפַּלֵּל לְזָבֵס הַלֵּן בְּסִתָּר עֲבִים מְשַׁחֲרִים.

אֲמִי, אֶת בּוֹאֵי אֵל-הַיֵּכֶל אֶתְנָה חוֹנֶנֶת-הַשָּׁלָל,

קַחֲזִי אֶתְךָ מִשָּׂאת וְאֶשְׁכָּר, וְאֶתְךָ הַנָּשִׁים הַכְּבוֹדוֹת; 270

קַחֲזִי אֶת-הַשְּׂמָלָה הַגְּדוֹלָה וְהַיָּפָה לְמִרְאָה עֵינֶיךָ,

וְאֶשְׁרִי יִקְרָה בְּעֵינֶיךָ מִכָּל-אֲשֶׁר אֶתְךָ, וְתִפְרֹשִׁי

אוֹתָהּ הַשְּׂמָלָה עַל-בִּרְכֵּי אֶתְנָה יִפֹּת-הַמַּחְלָפוֹת,

תִּדְרִי לָהּ נָדָר קָרָבָנֶךְ שְׁתִּים-עֲשָׂרָה עֲגָלוֹת בְּנוֹת שָׁנָה,

אֲשֶׁר לֹא נֶסּוּ בָעַל, כִּי תַחֲוֹס עָלֵינוּ, וְתִרְחַם 275

עַל-קְרִיתָנוּ, נָשִׁינוּ וְעַל-עוֹלָלֵינוּ הַקְּטָנִים

וְתִסַּב מֵעַל קְרִית אֱלִיּוֹס הַקְּדוּשָׁה אֶת-פָּנֶי בְּנוֹ שֶׁל-טִידָס,

תּוֹפֵשׁ-הַכִּידוֹן הַפָּרָא, הָאִים וּמַעֲוֹרֵר-הַמְּנוּסָה.

פָּנִי-לָךְ וּלְכִי אֵל-הַיֵּכֶל אֶתְנָה חוֹנֶנֶת-הַשָּׁלָל,

אֲךְ אֲנִי אֶפְנֶה אֶל-פָּרִיס, אֶקְרָא לוֹ, אִם-אֶךְ יֵשׁ אֶת-נִפְשׁוֹ 280

וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלִי; - וְלוֹ פָצְתָה-לוֹ פִּיָּה הָאֲרֶץ לְבָלְעוֹ!

יַעַן יִצְרוּ יוֹשְׁבֵי אוֹלִימְפּוֹס לְפִיד לְבָנֵי טְרוּיָה

וּלְאַבְיָהוּ פְּרִיאמוֹס הַנְּדִיב וּלְכָל-בְּנֵי פְּרִיאמוֹס.

וְאֵלֹו רְאִיתִיו, וְהוּא יוֹרֵד אֶל-יִרְכָּתִי שְׂאוּל, וְאַמְרָתִי

בְּלִבִּי: הֵן אֲמַנָם אֲשַׁכָּחָה הַפִּיד וְהַיְגוֹנִים לְעוֹלָמִים!" 285

כָּכָה הִבִּיעַ; וְהִיא פָּנְתָה לְהִיכָלָה וַתֵּצֵא עַל-הַשְּׁפָחוֹת,

וְהִנֵּה כְּנָסוּ הַנָּשִׁים הַכְּבוֹדוֹת בְּעִיר אֶל-הַהִיכָל.

אֵךְ הִיא בָּאָה בַּלְשָׁפָה הַרִיחֲנִיָּה, שֶׁם כְּנָסוּ

שְׂמָלוֹת צְבָעוֹנִים וְרִקְמָה מַעֲשֵׂה צִידוֹנִיּוֹת, נִהַג

בָּנָה אֶלְפִסְנֶדְרוֹס הַנְּדִיב הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים מִצִּדוֹן 290

בַּעֲשׂוֹתוֹ אֶת-דֶּרֶכּוֹ בַּיָּמִים רַחוּקִים – בַּדֶּרֶךְ,

נִהַג בָּהּ אֶתוֹ אֶת-אִשְׁתּוֹ הַלְנָה בַּת-נְדִיבֵי הָאֲרֶץ.

בְּרָרָה הַקִּבָּה מִהֵן הָאֲחֻת מִנְחָה לְאַתְנָה,

שְׂמָלָה נְחֻמָּדָה לְמִרְאָה, גְּדוֹלָה, מִפְּעַל תַּפְאָרֶת,

יָפָה כַּכּוֹכָב הַמְזוֹהֵר, מִנְחָה מִתַּחַת הַחֲבִילָה. 295

נִשְׁאַה רַגְלֶיהָ לְלֶכֶת, וְרַבּוֹת הַגְּבִירוֹת לוֹוֶה.

וּכְשֶׁהִגִּיעוּ עַד הֵיכַל אַתְנָה בְּעִיר וּבַמְּצוּדָה,

פְּתָחָה שַׁעַר הַמִּקְדָּשׁ תָּאֲנוּ יִפְתַּת-הַלְחִיִּים,

בַּתוֹ שָׁל-קִיסָס וְאִשָּׁת אֲנִיטוֹר מְכַנִּיעַ-הַסּוּסִים;

מִנּוּ אוֹתָהּ בְּנֵי טְרוּיָה כְּהִנֵּת בְּהִיכַל אַתְנָה. 300

פָּרָשׁוּ כָּלֵן כְּפִיָּהוּ בִּילָלָה לְפָלֶס-אַתְנָה;

וְאוּלָם תָּאֲנוּ הַנְּאֻנָה וַיִּפְתַּת-הַלְחִיִּים הִיא פָּרָשָׁה

אוֹתָהּ הַשְּׂמָלָה עַל-בִּרְכֵי אַתְנָה יִפְתַּת-הַמַּחְלָפוֹת,

שְׁפָכָה אֶת-שִׁיחָה בְּאַזְנֵי בַת-זֵאוּס הָעוֹזֵז וַתַּפְלִל:

"אֲנֹא, אַתְנָה הַגְּבִירָה, נוֹטְרַת-הַקְּרִיָּה, הַנִּפְלְאָת 305

בְּכָל-בְּנוֹת הָאֵלִים! נָא פּוֹצְצִי רִמַּח בֶּן-טִידָס לְרִסְיָסִים,

יִכְרַע וַיִּפֹּל אִפִּים אֲרָצָה בְּשַׁעְרֵי סְקִיָּה!

וּנְקָרִיב מִיָּד לָךְ הַקָּרְבָן שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה עֲגֻלוֹת בָּנוֹת שָׁנָה,

אֲשֶׁר לֹא נָסוּ בָעֵל, כִּי תִרְחַמִּי עָלֵינוּ וַתַּחֲוִסִי

על-כל-העיר, ועל-נשי השרויים ועל-עולליהם". 310

כה התחננה; ואולם אתנה לא שמעה תחנונה.

ככה שפכו תפלתן לפני בת-זאוס העזוז,

והקטור נשא את-רגליו וילך אל-בית אלכסנדרוס,

ביתו הנהדר בנה הוא עצמו ואתו אנשים

חכמי-חרשים, הטובים באמני טרויה הפורה; 315

המה לו בנו לשפה וארמון וחצר בקרבת

היכל פריאמוס והקטור במצודת העיר העליונה.

שמה נכנס אז הקטור ידיד זכס, ובידו הרמח

אחת-עשרה האמה ארכו, וחד-נחשת מכריק

עוטר לרמחו מלפניו, וטבעת-פז עליו נתונה. 320

מצאו בלשפת המטות בודק הנשק הנהדר,

את-מגנו וסוחרתו, ובוחרן את-קשתו הכפופה;

ושם גם הלנה בת-ארגוס יושבת בין שפחות הבית,

נותנה את-חקה לנערות העושות במעשי חושב.

הקטור ראה את-פריס, ויגער בו ויזכירהו: 325

"אמלל, הן לא בצדקה תאצר כעס בלבך!

הנה העמים מסביב לעיר ולחומות הגבוהות

כלים בקרב; ואך בגללך ענות קרב ולחם מסביב

סוברים קודחים – וגם אתה הן תריב עם-גבר בראותך,

אשר יתרפה לרדת במלחמת הדם האימה. 330

קומה עלה, ולא תאחז האש האוכלת בקריה!"

ענה לו אלכסנדרוס הדומה-לאלים ויאמר:

"יען בצדק תיפסרני ולא ללא-צדק בי תגער,

הנני לענות אותך; ואתה תאזין ותשמע.

הן לא מקצפי בשרויים ולא משנאתי את-עמי 335

בלשפת המטות ישבתי: אמרתי להתיחד עם-יגוני.

אמנם, גם אשתי תפתני בדברים מאד רבים, כי אצא

לאסור מלחמה, וגם בעיני אנכי מה-ישר הדבר;

יען כי הנצחון הפך בגורל הגברים.

הבה, חכה כמעט קט, ולבשתי את-פלי המלחמה; 340

או אתה פנה-לך ולך, ואבואה אחריך, ונפגשנו".

שח; ומאום לא ענה לו הקטור מנופה-הקובע;

אליו אז אמרה הלנה ובמתק שפתיה דברה:

"גיס, גיס אשה מרשעת סוררה ובוש לא ידעה!

לנאי צנפתני הרוח ביום בו הורתי חבלתני 345

אף טלטלתני אל-הרים, או לו על-פני גלים השלכתי

ברחבי הים רב-השאון, ומים זידונים גרפוני,

הלאה נשאוני, ובטרכם באוני הדברים האלה.

או, אם-כך גזרו האלים, ובאו הרעות האלה,

למה לא גזרו – ואהיה לאיש יותר טוב, לאיש-חיל, 350

גבר שתחת בו גערה, ולבו יכאב מכלמה.

אולם הלז איש רך-רוח, גם עתה וכן גם להבא

הנה זה דרכו; מבטחתני, כפרי מעלליו גם-יקצר!

אנא, הוי גיס, הפנס ושב-לך פה על-הפסא,

יען אין איש, אשר לבו מלא דאגה כמוך 355

בעטיי שלי, בת-אי-בשת, ובעון אלקסנדרוס,

אך בגללנו, כי גזרת בן-קרונוס הרעה – ונהיה

לשירה בפי הזמרים, הבאים אחרינו בעתיד".

ענה לה הקטור העוז מנופה-הקובע ויאמר:

"אל-נא, הלנה, בי תפצרי, ואם-גם בידידות, כי אשב! 360

כבר עלי יפקד לבבי – ואצא ליגע הטרויים,

והמה עלי יתגעגעו, כי אמנם נטשתיים עזבתים.

אולם את בו תאיצי, ונחיש בעצמו פעמיו,

כי ידביקני, ואנכי עודני בעיר ובחומות.

גם אני אפנה אסורה אל-ביתי, ועיני תראינה 365

כל-בני ביתי; את-אשתי היקרה ואת-בני את-עוללי;

יען אינני יודע, אם-אשוב משדה המלחמה,

או יכריעונו האלים ויתנוני בידי האכזבים".
ככה שח הקטור העוזז מנופה-הקובע וילך.
מהר הגיע עד ביתו המרונח הבנוי לתלפיות,
אפס לא מצא בהיכל את-אשתו לבנת-הזרועות,
כי אנדרומכה עם-בנה נעם-אומנתו הלבושה מחלצות
עמדה על-מרומי המגדל, מתנפחה ושופכת דמעות.
והקטור ראה, כי אשתו הנעלה אינה בבית,
עמד על-מפתן החדר וישאל את-פי האמהות:
"שמעו, אמהותי, כי אשאל, הגדנה-לי אמת לאמתה!
לאן יצאה-לה מן-הדביר אנדרומכה לבנת-הזרועות?
אולי פנתה אל-ארמון היבמות או בית גיסותיה,
ואולי עלתה אל-מקדש אתנה עם-יתר בנות טרויה
יפות-המחלפות לכפר את-פני בת-האל האמה?" 380
נשאה אמרתה סוכנת הבית הזריזה ותען:
"הקטור, בשגם תציני ואמת אדבר – לא פנתה
גם לא אל-ארמון היבמות גם לא אל-בית גיסותיה,
אף גם לא עלתה במקדש אתנה עם-יתר בנות טרויה
יפות-המחלפות לכפר את-פני בת-האל האמה, - 385
עלתה על מגדל אליוס הגדול, כי ספרו לה לאמר:
הציק האויב לטרויים, חיל האכזבים כי עצם.
נחפזה אל-עבר החומה, כאשה שנטרפה דעתה,
רצה, והמינקת נושאת אחריה הילד".
שקה סוכנת הבית; והקטור חש נחפז מביתו. 390
יורד נשב הוא ברחובות הבנויות לתפארה, בן עלה,
וכשהגיע עד שצרי סקיה, במקום שם אמר
לצאת אל-הערבה, כי-עבר הקריה הגדולה,
נחפזה יצאה לקראתו אשתו עשירת-הנדה,
היא אנדרומכה בת-אאטיון הנדיב, ואאטיון 395
ישב על-רגלי הר פלקוס הנחפה יערות בתבי,

אֲשֶׁר עַל-פִּלְקוֹס, וּפְרוּשָׁה מְמַשְׁלֵתוֹ עַל-עַם הַקְּלִיקִים;

וְהַקְטוֹר חָגוּר-כְּלִי-הַנְּחֻשֶׁת לָקַח אֶת-בֵּיתוֹ לְאִשָּׁה.

יִצְאָה לְקֶרְאָתוֹ, וְשִׁפְחָתָה הוֹלֶכָה אַחֲרֶיהָ, וּבְחִיקָה

יִלְד שְׁעִשׂוּעִים, בֶּן פֶּרֶת, עוֹדְנָו עוֹל-יָמִים, וְהַקְטוֹר 400

אֶהָב הַנֶּעֶר הַנְּחֻמָּד, הַיָּפֶה כְּכּוֹכַב הַמַּבְרִיק,

הַקְטוֹר כְּנָהוּ סְקַמְנָדְרִיוֹס, אֲךְ אַחֲרֵים לוֹ קָרְאוּ

אַסְטִיאָנֶס; כִּי אֲךְ הַקְטוֹר לְבַדּוֹ מְגִנָּה נָשׁ-אֱלִיוֹס.

דוֹמָם הַתְּבוּנָה בְּנֶעֶר, וּשְׂחֹק קַל מְרַחֵף עַל-שְׁפָתָיו;

אֲךְ אֲנִדְרוֹמָכָה הַתְּקַרְבָּה וַתַּעֲמֵד עָלָיו בּוֹכִיהָ, 405

אַחֲזָה בְּיָדוֹ, וַתִּפְתַּח שְׁפָתֶיהָ, וַתַּעַן וַתֹּאמֶר:

"הוּא יְקִירִי, גְּבוּרָתָךְ גַּם תִּהְיֶה בְּעוֹכְרֶיךָ, וְאֵינְךָ

חָס גַּם עַל-בֶּנְךָ הָעוֹלֵל, גַּם לֹא עָלִי הָאֲמִלְלָה;

מִהֵר אֲתֵאֱלָמֶן מִמֶּךָ, כִּי יִחַדּוּ יְקוֹמוּ עָלֶיךָ

כָּל-הָאֲכִיִּים לְהִרְגֶּךָ; וְהִיָּה אִם-תִּחְסֹר לִי אֶתָּה, 410

טוֹב לִי וְיִרְדְּתִי דוֹמָה; כִּי אֶפְסָה מִמֶּנִּי נַחֲמָה,

אֶתָּה אִם-מָלְאוּ יָמֶיךָ, מִנֵּת חֲלָקִי אֲךְ יָגוֹן, אֲנַחוֹת;

יְתוֹמָה אֲנִי מִבְּלִי-אָב, גַּם אֲמִי הַגְּבִירָה אֵינָנָה!

כִּי אֲכִילֹס הָאֱלֹהִי הִכְרִיעַ אֶת-אָבִי וְאֶת-קִרְיָת

בְּנֵי הַקְּלִיקִים הַשֵּׁם, אֶת-תַּבִּי זֶה גְבוּהַת-הַשְּׁעָרִים; 415

הוּא אֶת-אַאֲטִיוֹן הִכְרִיעַ, וְאוֹלָם לֹא פָרַק מֵעָלָיו

נִשְׁק הַיָּקָר, יַעַן יָרָא בְּלִבּוֹ לַעֲשׂוֹת לוֹ כָּכָה,

שָׂרָף שָׂרָפָהוּ עַל-מוֹקֵד עַל-נִשְׁקוֹ הַנֶּהָדָר וַיִּשְׁפֹּךְ

בָּמָה נִשְׂאָה עַל-קִבְרוֹ; וְנִימְפוֹת הַהָרִים הִנָּאוֹת,

בְּנוֹת זֹאוֹס תּוֹפֵשׁ-הָאֵיגִיס, נָטְעוּ לָהּ סָבִיב בּוֹקִיצִים. 420

הָיוּ לִי אַחִים בְּנֵי אֲמִי בְּהִיכַל עֲמָדֵי – הַשְּׁבָעָה,

יִחַדּוּ כָּלָם יוֹם אֶחָד אֶל-יִרְכָּתִי בּוֹר גַּם יָרְדוּ,

יַעַן כִּי הִמִּית אֶת-כָּלָם אֲכִיל קַל-הַרְגֵּל הַגְּבוּר

אַצֵּל הַצֹּאן הַצָּחוּרוֹת וְהַשְּׁוֹרִים הַמְקֻשִּׁים לָלֶכֶת.

נִהַג שְׁבִי אֶת-אֲמִי הַמְּלָכָה מִרְגְּלֵי הַר פִּלְקוֹס, 425

הָרַ עוֹשֶׂה יָעַר, בִּיחַד עִם-יִתְרַ הַבְּנֵה הָרַבָּה
וְשִׁלַּח אוֹתָהּ לַחֲפָשִׁי, כִּי לָקַח הַכֹּפֶר הָעָצוֹם,
בְּהִיכַל אָבִיהָ פָּגַעְתָּה אַרְטָמִיס חוֹכְכַת-הַחַצִּים.
הַקְטוֹר, הֵן עָתָה אַךְ-אַתָּה גַם אָבִי גַם אִמִּי הִנֵּקְרָה,
אַתָּה גַם אָחִי וְאַתָּה גַם בֶּעַל נְעוּרַי הָרַעְנָן! 430
עָתָה חֲמַל-נָא עָלֵינוּ וְהַשְׁאֵר עַל-מְרוֹמֵי הַמַּגְדָּל,
וְאַל-יִתִּיתֶם זֶה בְּנֶךְ, וְאַשְׁתֶּךָ אֶל-תַּהֲרִיָּה אֶלְמָנָה;
שִׁים אֶת-הַצָּבָא בְּקִרְבַּת זֶה תַּאֲנַת הָבֵר, כִּי מְאֹד נִקְל
לְלַפֵּד מִשָּׁם אֶת-הָעִיר, וְשָׁם אֶפְשָׁר גַּם לַעֲלוֹת בַּחוּמוֹת:
שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים כָּבֵר נִסּוּ וַיִּהָרֶסוּ לַעֲלוֹת הָעִזִּים 435
עִם-אִידוֹמֶנֶס הַמֶּהֱלֵל, עִם-שְׁנֵי הָאִיִּסִּים וְגַם עִם
שְׁנֵי בָנֵי אֶטְרֶס וּבְנוֹ שֶׁל-טִידֵס הַנָּאֶדֶר בְּגִבּוֹרָה;
אֵין זֶה כִּי מַגִּיד הָאוֹתוֹת מֵרֹאשׁ גְּלָה לְמוֹ כָּל-אֵלֶּה,
אוֹ לָבֶם הַגִּיד לָהֶם וְהוֹרָה לָהֶם אֶת-הַדֶּרֶךְ".
עָנָה לָהּ הַקְטוֹר הָעִזִּי מְנוֹפֶף-הַקּוֹבֵעַ וַיֹּאמֶר: 440
"אַכֹּן, אֲשֶׁתִּי, גַּם לְבִי בִי יִדְאָג לְאֵלֶּה; וְאוֹלָם
אֲבוֹשׁ בְּפָנֵי הַטְּרוֹיִים וּבְנוֹת טְרוֹיָה סְרוּחוֹת-הַשְּׁמָלוֹת,
לְבִי גַם-הוּא לֹא יִתְנַנֵּי לַעֲשׂוֹת כֵּן, כִּי הַסִּפְנִתִי
אִם-לֹא אֶרְדֶּה בְּקֶרֶב וְאַשְׁאֵר פֹּה כֶּרֶךְ-לָבֵב
לְהִיּוֹת לַעֲוֹלָם בְּלִי-חַת וְצֹאת בֵּין חִלּוּצֵי הַטְּרוֹיִים 445
לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה לְאַבִּי וּלְתַפְאֶרֶת לַעֲצָמִי.
יַעַן יָדַעְתִּי נְאֻמָּנָה וּבְרוּחִי וּבִנְפָשִׁי תִכְנַתִּי:
יָבוֹא יוֹם וְתֵאבֹד מֵעִיר בֵּת-אֱלִיֹּס הַקְרִיָּה הַקְדוּשָׁה,
וְהִנֵּה לְאוֹבֵד פְּרִיאֲמוֹס וְעִם פְּרִיאֵם תּוֹפֵשׁ-הַכִּידוֹן.
אַפֹּס לֹא כֵן יַצְעֲרוּנִי מְצוּקוֹת תְּבֹאנָה עַל-טְרוֹיִים, 450
גּוֹרֵל הַקֶּבֶה הוֹרֶתִי, מִנֵּת חֶלֶק פְּרִיאֲמוֹס הַשְּׁלִיט,
גַּם לֹא מִנֵּת חֶלֶק כָּל-אֲחִי, אֵל בְּנֵי הַחִיל הָרַבִּים,
אֲשֶׁר יִתְפַּלְשׁוּ בְּעֶפֶר וַיִּפְּלוּ בִּיַּדִּי מִנְּדִיָּהֶם,
כְּאֲשֶׁר אֲצַר עָלֶיךָ, יוֹם יִגְזַל חַפְשֶׁתְךָ וַיִּנְהַגְךָ

אָהד מִבְּנֵי הָאֲכִיִּים בְּשָׁרֵינוּ-הַנְּחָשָׁת, וְאֵת בּוֹכָה. 455

תִּהְיִי אוֹרֶגֶת בְּאַרְגּוֹס, וּפְקֻדֹת נִכְרִיָּה עָלֶיךָ:

תִּהְיִי שׂוֹאֵבֶת הַמִּים מֵעֵין הַפְּרִיָּה אוֹ מִסִּיס

לְמוֹרֶת רוּחַךְ וּלְמִרוֹת רְצוֹנֶךָ, מִנֵּת חֶלֶקְךָ יִכְרִיחֶךָ.

וְהִנֵּה הָאִישׁ, אֲשֶׁר יִרְאֶךָ רוֹחֶצֶת בְּדַמְעוֹת, וְאָמַר:

הִנֵּה אִשְׁתְּ חִיק הַקְּטוֹר, הָרֹאשׁוֹן וְרֹאשׁ בְּגִבּוֹרֵי 460

טְרוּיָה מִכְּנִיעֵי-הַסּוֹסִים, עֵת צָרוֹ עַל-אֱלִיּוֹס הַקְּדוּשָׁה!

כָּכָה אִזְּ יֹאמֶר הָאוֹמֵר וַיַּחֲדֹשׁ צַעֲרֶךָ בְּלִבֶּךָ,

אֲשֶׁר אֵין אִישׁ לְךָ כְּמוֹנִי לְהַעֲבִיר מִמֶּךָ יוֹם הָעֲבָדוֹת.

טוֹב לִי וְאַרְדָּה בּוֹר שְׁחַת, וַיִּכַּס עָלַי עֶפֶר וְאָפָר,

טָרַם אֲשַׁמֶּע אֲנִקְתֶּךָ וְאַרְאֶךָ בְּלִכְתֶּךָ בְּשָׁבִי! 465

כָּכָה שָׁח הַקְּטוֹר הַנֶּהָדָר וְגָחַן עַל-בְּנוֹ עַל-הַיָּלֵד;

אָפַס הַיָּלֵד הַתַּחֲמֵק בְּצוֹחָה אֶל-חִיק הַמִּינִקָּה

עוֹשֶׁת מַחֲלָה הַיָּקָר, כִּי נִבְעַת לְמִרְאָה פָּנֵי אָבִיו,

נִבְהַל מִנֶּגֶה הַנְּחָשָׁת וְצִיצִית רַעֲמַת הַסּוֹסִים

הַמִּנְפָּנֶפֶת בְּנִפְנוּף אֲיָמוֹת בְּרֹאשׁ קוֹבֵעַ הַקְּטוֹר. 470

פָּרְצוּ הַשָּׁנִים בְּצִחוֹק, גַּם אָבִיו גַּם אִמּוֹ הַגְּבִירָה.

נָטַל אִזְּ הַקְּטוֹר הַנֶּהָדָר מִיַּד מַעַל רֹאשׁוֹ הַקּוֹבֵעַ

מִפִּיק הַנֶּגֶה הַמִּבְרִיק, הַנִּיחוֹ עַל-פָּנֵי הָאֲדָמָה,

נִשָּׁק לְבָנוֹ אֲשֶׁר-אָהַב, הִנִּיעֹ עַל-גִּבִּי זְרוּעוֹתָיו,

שָׁפַךְ תְּפִלָּתוֹ בְּאָזְנֵי בֶן-קְרוֹנוֹס וַיִּתֵּר הָאֱלִים: 475

"זָבַס וְכָל-יִתֵּר הָאֱלִים, נָא-תְנוּ, וַיְהִי בְּנִי זֶה כְּמוֹנִי,

יִדְמָה לִי וַיִּשְׁנֶה בְּכָל נִיעַל עַל-כָּל-אֲנָשֵׁי טְרוּיָה,

יֵאֲמָץ יִגְבֵּר חִילִים וַיִּמְשַׁל בְּאֱלִיּוֹס בְּזִרוּעַ!

וְהִנֵּה כִּי יָשׁוּב מִלְחָמָה, וְעָנָה הָרוּאָה וְאָמַר:

אֲכֹן מֵאֵד עָלָה עַל-אָבִיו הַלֹּז פֹּה; וַיִּכָּה בְּצִרְיוֹ 480

וַיִּשָּׂא הַשָּׁלָל הָעֶקֶב מִדָּם, וַיִּגִּיל לֵב-אִמּוֹ!"

כָּכָה הִבִּיעַ וַיִּנָּח הַיָּלֵד בְּיַד אִשְׁתּוֹ הַחֲבִיבָה;

לְקַחְתָּה הַיָּלֵד וַתִּלְחֹץ אֶל-חִיקָה זֶה הִרְיָחִנִי,

חִיכָה, וְדוֹמְעוֹת עֵינֶיהָ, - וַיֵּרָא אִישָׁהּ, נִכְמְרוּ רַחֲמָיו,

הַחֲלִיק אוֹתָהּ בְּכַפּוֹ, וַיֵּשֶׂא קוֹלוֹ וַיֹּאמֶר: 485

"אַל-נָא לִי תִדְאָגִי, יוֹנָה, וּבְלִבְךָ אֶל-תַּצְטַעְרִי!

אִישׁ לֹא יִטְלַטְלֵנִי בּוֹר שְׁחַת, אִם-לֹא נִגְזֹר כֶּךָ מִשְׁמַיִם;

אֲךְ, מִבְּטַחֲנִי, אֵין אִישׁ, שְׁנַחֲתֶךָ גִּזֹּר דֵּינוּ וְנִמְלֹט,

גַּם אִישׁ מִלְחָמָה גַּם רֶךְ-יָלֵב, מִרַּגַּע הַנִּלְדּוֹ לְעוֹלָם.

אַפֶּס אַתָּה פָּנִי-לְךָ הַבֵּיתָה וְדֹאגִי לְעֶסְקֶיךָ – 490

נִיל הָאֲרִיגָה וְהַפֶּלֶךְ, וּתְצוֹי לְשִׁפְחוֹת בֵּיתִי

לְשֹׁמֵר אֶת-חֹק עֲבוֹדָתוֹ; וְדֹאגוּ לְקֶרֶב כָּל-הַגְּבָרִים,

כָּל-אֲשֶׁר נִלְדּוּ בְּאֵלִיוֹס, וַיֹּתֵר מִכֶּלֶם אֲנָכִי".

כִּכָּה שָׁח הַקְטוֹר הַנֶּהֱדָר וַיֵּרָם הַקּוֹבֵעַ הָעֶטוֹר

רַעְמַת-הַסּוֹס; אֲךְ הָאִשָּׁה הַיִּקְרָה הִיא הִלְכָה הַבֵּיתָה, 495

הַפְּנִתָה רֹאשָׁהּ לְרַגְעִים, מִבְּטַח וְרוּחָצַת בְּדַמְעוֹת.

מִהָרַח הַגִּיעָה עַד בֵּיתָהּ הַבְּנוּי לְרוּחָהּ, בֵּית-הַקְטוֹר

הוֹרֵג-הַגְּבָרִים, שָׁם מִצָּאָהּ אֶת-כָּל-אַמְהוּתֶיהָ הַרְבּוֹת,

עוֹרְכָה אוֹתָן אֶת-כָּלָן לְדַמְעוֹת וּלְנֹאקוֹת שִׁבְרָה.

וְהָיוּ מִבְּכוֹת אֶת-הַקְטוֹר בְּבֵיתוֹ, עוֹדְנֵי בְּחַיִּים;

יַעַן כִּי לֹא הָאֲמִינוּ, כִּי יָשׁוּב מִשְׁוֹדָה הַמַּעֲרָכָה, 500

יִצִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ מִכַּף הָאֲכָבִים וְתַעֲצוּמוֹתָם.

אֲכַן גַּם-פָּרִיס לֹא פָּגַר בְּהִיכָל הָרָם וַיִּתְּלֶפֶשׁ,

לְבַשׁ אֶת-נִשְׁקוֹ הַנֶּהֱדָר, הַמַּבְרִיק בְּנִגְהוֹת הַנְּחֻשָׁת,

נִחְפָּז וְעֹבֵר בְּקִרְיָהּ, בּוֹטֵחַ בְּרַגְלָיו הַמְּהִירוֹת. 505

כִּסּוֹס אֲשֶׁר שָׁבַת בְּאֶרְנוֹה, וְכִרְסֵם הַשְּׁעוֹרִים בְּיָבּוֹס,

וְקֶרַע מוֹסְרוֹתָיו וְנִמְלֹט בְּדַהְרוֹת אֲבִירִים בְּמִישׁוֹר,

טָס אֶל-הַנֶּהָר הַשׁוֹטֵף תְּמוּדוֹת, בּוֹ הִסְכִּין לְטַיֵּל;

גִּאָה בְּאוֹנוֹ, מֵרִים עַל רֹאשׁוֹ, וְסָבִיב לְכַתְפוֹ

נִפְנֶה תִּנְפֶּנֶה רַעְמָתוֹ; בּוֹטֵחַ בְּעֵזוֹ וּבְיָפְיוֹ, 510

שׁוֹקִיו חִישׁ יִשְׁאוּהוּ אֶל-כָּרוֹ וְהַדְּבָרוֹ זֶה יָדַע, -

כִּכָּה אִזְ יָרַד גַּם-פָּרִיס בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס מִמְּצוֹדֹת

רמת פרגמוס והזהיר בנשקו כשמש העולה,
 טוב-לב, שמח, ורגליו המהירות נשאווהו. ויפגע
 באחיו בהקטור הנעלה, והקטור מתעתד ואומר 515
 לעזוב המקום, שם נדבר בידידות עם-אשתו היקרה.
 פתח את-שפתיו ושח אלכסנדרוס הנמשל-לאלים:
 "אכן, יקירי, אני אחרתיך, ואתה כה נחפז.
 הרבה שהיתי ולא באתי למועד, אשר לי-יעדת".
 השיב אמריו ויען לו הקטור מנופף-הקובע: 520
 "אמנם, יקירי, אין איש – ומישרים אם-אהב – שיאמר:
 נקלה בקרב פצלך, כי איש גבור חיל הנך;
 אפס אך שפל ידים, אהבת בטלה; ואנכי
 לבי יצעק בקחי כי אשמע תוכחת הטרויים,
 אשר ינאצו שמך, כי הרבה עליך סבלו. 525
 הבה נחישו פעמינו; עוד נתקן המענות, אם-יואיל
 זאוס בטובו ונביא, בני חורין, כוס ישועות בהיכל
 לשוכני שמים ההוים לנצח נצחים, כי נגרש
 את-האכזיים עדויי-המצחות מחומות עיר טרויה".

שיר שביעי: מלחמת בינים של-הקטור ואיס. שרפת החללים.

אלה דבריו של-הקטור הנהדר בכבוד, ונחפז
 יצא השער יחד עם-אחיו עם-אלכסנדרוס,
 שניהם להטה נפשם לתגר הקרב ולהלחם.
 כמו יורדי ים באניות הששים על-רוח רצויה,
 זאוס חננם, ולה ייחלו, כי עיפו מהפכות 5
 גלי הים במשוטיהם המשפים לנוי ויגעו, -
 פכה גם ששיו עליהם הטרויים הפמהים לשנים.
 ואלכסנדרוס הכריע את בן-אראתואוס המושל,
 את-מנסטיוס איש ארנה היגד לאראתואוס
 תופש-האלה ואשתו פילומדוסה היפה; 10
 והקטור הוא עוזר כידונו החד על-איונס, ויפגע

תחת שפת קובע הנחשת בערפו ויתר אבריו.
גלבקוס בן-היפולוכוס המושל על-אנשי ליקנה
מחץ בסערות הקרב את-איפיוס בכתף ברמחו,
מחץ את-בנו של-דכסיאס, והוא עולה ברכבו המהיר; 15
נפל מרכבו לארץ, אבריו רפו חלשו.
אך כשהתבוננה פלס-אתנה כחלת-העין
וראתה את-הארגאים התמים לגוע במלחמת
דמים, נחפזה לרדת מרמות אולימפוס מועפה,
טסה אל-אליוס הקדושה, והנה אפולון לקראתה 20
יורד מפרומי פרגמוס, נותן תשובה לטרויים.
איש את עמיתו נפגשו ויעמדו תחת האלה;
פתח אפולון המושל בן-זאוס, ויען ויאמר:
"אכן, בת-זאוס העזוז, שלמה נחפזת כה לרדת
ארצה מראש האולימפוס? מה-השיא את-לבך הגאה? 25
אולי את רוצה לחן את-חיל הדנאים נצחון?
יען מעולם לא-חסת על-הטרויים התמים לגוע,
אפס אם-בקולי תשמעי – כן תעשי, יען כי טוב כך:
נחלל היום מן-הקרב וממערכת הדמים;
אחר ישובו וערכו מלחמה על-אליוס עד-רדתה, 30
יען כי אתו, האלות ההוות לנצח, כן גזרתו,
וטוב בעיניכן שתהיה הקריה לעיי מפלה".
נשאה אמרתה ותען אתנה כחלת-העין:
"כן כדברך גם יהי, המרחיק לקלע! ובלבי
פכה אמרתי, ברדתי אל-חיל האכזיים והטרויים. 35
אבל הלא תודיעני, איך תאמר ונדלו מלחם?"
נשא אמרתו אפולון המושל בן-זאוס ויען:
"נעיר בלב-הקטור מכניע-הסוסים הגבורה והאמן,
ותבע למלחמת בינים את-אחד מבני הדנאים,
כי יצא ונאבק עמו במלחמת הדם האמה; 40

ואולי יתעברו אז בני האכזבים עדויי-המצחות
וישליחו אחד מהם, ויאבק עם-הקטור הנעלה".
ככה אמר; ולא סרבה אתנה כחלת-העין.
אולם ה'לן בן-פריאמוס, חביבו, לבו לו הגיד
את אשר רצו האלים ואת כל-אשר לעשות נזמו. 45
קרב ויגש עד-הקטור, וישא אמרתו ויאמר:
"הקטור בנו של-פריאמוס, עצתך עצת האלהים!
הספת ושמע עתה בקולי, וביען אחיך אנכי:
צו לאכזבים כלם ולטרויים וישבו לארץ,
אתה לך תבע לקרב את-הגבור בחיל האכזבים, 50
יצא ונאבק עמך במלחמת הדם האימה, -
פי עוד לא באה עליך פקדת כל-אדם, ולא תמות.
אלה הם קולות האלים ההוים לנצח שמעתי".
ככה הביע; ויחד לב הקטור, כי-שמע אמרתו,
יצא בקרב החיל ויעצר בפלגות הטרויים, 55
אוחז הכידון באמצע; וישבו כלם תחתיהם.
גם אגממנון אז פקד על-חיל האכזבים עדויי
מצחות נחשת, כי ישבו. ואתנה ואפולון התופש
קשת-הבסרף הם עלו באלה הגדולה והקדושה
לזאוס תופש-האיגיס ונדמו לשתי דיות דורסות, 60
נהנים ממראה הגברים היושבים צפופים בשורות,
נראים וכאלו הם סמרו מגנים, קובעים ורמחים.
כאותם תלתלי הגלים הצפים ועוברים פני ימים,
רוח מערבית כי-תקום, והים הולך משחיר וקודר, -
ככה התגודדו שורות הטרויים ובני האכזבים 65
ברחבי המישור. והקטור התיצב ביניהם ויאמר:
"שמעו, טרויים, אלי, ואכזבים עדויי-המצחות!
דבר אדברה באזניכם, צוני לבבי בחבי.
זכס המולך במרומים לא רצה בכרית שבועתנו,

אָפֿס הוא חֶרֶשׁ הָרָעָה וַיִּגְזֹר עַל-אֵלֶּה וְעַל-אֵלֶּה, 70
עד לְשִׁתְּכָבְשׁוּ אֶת-טְרוּיָה הָעִיר הַנֶּעֱטָרָה מִגְדָּלוֹת,
אוּ פֹה תִכְרְעוּ עַל-יַד סְפִינֹתֵיכֶם חֹצוֹת הַיָּמִים.
הִנֵּה בָכֶם הַגִּבּוֹרִים בְּכָל-אֲדִירֵי אַכִּיָּה;
עֲתָה אִם-יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ, אֲשֶׁר לְבוֹ יִדְבְּנוּ לְהֶאֱבֹק,
יֵצֵא וַיֹּאסֵר מִלְחָמָה עִם-הַקָּטוֹר הַגָּבֵר הַנֶּהְדָּר. 75
כֹּה אָנֹכִי אוֹמֵר, וְהָיָה בֶן-קָרוֹנוֹס לְעַד בֵּינוֹתֵינוּ:
אִם-יִהְיֶה גִנִּי הִלְזוּ בְּעֶקֶץ הַנְּחֹשֶׁת הָאָרֶךְ,
יֵשֵׁא אֶת-נִשְׁקִי מֵעָלַי וַיִּבְיֹא בְּסִפִּינוֹת הַגְּדוֹלוֹת:
וְאוּלָם גּוֹיָתִי יִשְׁלַח אֶל-בֵּיתִי, וְהָיָה בְּמוֹתִי –
בְּאֵשׁ יִשְׂרָפוּהוּ הַטְּרוֹיִים וְנָשִׁי אֲנָשֵׁי טְרוּיָה הַנְּדִיבִים. 80
אֲךָ אִם-בּוֹ תִהְיֶה יָדִי, אֶפּוֹלוֹן יַחַנְנִי הַתְּהֵלָה, -
אֲשֶׁא אֶת-נִשְׁקוֹ מֵעָלָיו, אֲבִיאָנוּ אֶל-אֱלִיוֹס הַקְּדוּשָׁה
וְשֵׁם אֶתְלָנוּ בְּמִקְדָּשׁ אֶפּוֹלוֹן הַמֶּרְחִיק-לִפְגַּע,
אוּלָם גּוֹיָתוֹ אֲשַׁלַּח לְסִפִּינוֹת הַדּוֹרוֹת-הַמְּשׁוּטִים,
וְקִבֵּר יִקְבְּרוּהוּ בְּנֵי הָאֲכִיִּים יָפִי-הַמַּחְלָפוֹת 85
וְשִׁפְכוּ לוֹ תַל עַל-יַד הַלְּסִפּוֹנְטוֹס רֹחַב-הַיָּדִים;
וְהָיָה בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים, וְאָמַר בֶּן-דּוֹרוֹת יָבוֹאוּ
עוֹשֶׂה דְרָכּוֹ בָּהֶם מִשְׁחִיר בְּסִפִּינָה מְרֹבֶתת-מְשׁוּטִים:
הִנֵּה זֶה קִבְּרוֹ שֶׁל-אָדָם, שְׁמַת לִפְנֵי עֶדֶן וְעֵדֶנִים,
עָלָה בְּגִבּוּרָה עַל-אַחֲיוֹ, וְהַקָּטוֹר הַנֶּהְדָּר הִכָּהוּ! 90
כָּכָה אֲזִי יֹאמֵר הָאוֹמֵר, וְהָיְתָה תְּהִלָּתִי לְעוֹלָמִים".
כָּכָה הִבִּיעַ; וְהֵם הִתְחַרְּשׁוּ, נֶאֱלָמוּ דוֹמִיָּה;
וַיֵּרְאוּ לְהִסָּכִים לְדַבְּרֵי אֵף בּוֹשׁוּ לְדַחוֹת תַּבִּיעָתוֹ.
שָׁקָה מַעֲטָה קָטָה מִנְּלָאוֹס, וַיִּקֶּם וַיִּדְבֵּר אֲלֵיהֶם,
גּוֹעֵר בָּהֶם וּמוֹכִיחֶם, כִּי נִשְׁפָּר בּוֹ לְבוֹ וְנֶאֱנַח: 95
"אוֹי-לִי, הָעָם הַמִּתְהַלֵּל! אַכִּיּוֹת וְלֹא גִבְרִים אַכִּיִּים!
וְהָיְתָה זֹאת לָנוּ לְחֹרֶפָה וּלְדִרְאוֹן עוֹלָמִים, אִם-אֵין אִישׁ
גָּבֵר בֵּין כָּל-הַדְּנֵאִים, שִׁיֵּצֵא יִלְחָם עִם-הַקָּטוֹר.

וְאַתֶּם הַיּוֹשְׁבִים פֹּה כְּלָכֶם – לֹא קֵם בְּכֶם רוּחַ, וְהִיִּיתֶם

לְחֶרֶף וּלְבוֹז; וְלוֹ הָיִיתֶם כְּעֹפֶר לְדוֹשׁ וְכַמִּים! 100

הִנְנִי נֹאצָּא לְקִרְאָתוֹ אֲנִכִּי; בְּמִרְמֵי שָׁמַיִם

תּוֹצְאוֹת הַתְּשׁוּעָה – בְּיַד הָאֱלִים הַהוּיִם לְנִצָּחַ."

כָּכָה הִבִּיעַ וַיִּלְבֹּשׂ אֶת-מַדְיוֹ וְאֶת-נִשְׁקוֹ הַנֶּחֱמָד.

וְהִיָּתָה אִזּוֹ בָּאָה עָלָיְךָ, אֲהֶה מְנַלְאוֹס, פְּקַדֶּת

כַּל-בְּנֵי-הָאָדָם, וְנִפְלֹת בְּיַד הַקְטֹרֶר, כִּי גִבֹר עָלֶיךָ, 105

לוֹלֵא מַלְכֵי אַכֵּיִם, שְׁקַפְצוּ וְאַחֲזוּךָ;

גַּם אֲגַמְמִנּוֹן הַמּוֹשִׁיל עַל-גּוֹיִים רַבִּים אַחֲזֶךָ

בְּיָדְךָ בְּזוֹרֵעַ יְמִינְךָ, וַיִּשָּׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיֵּעַן:

"הוּא מְנַלְאוֹס, מֵה-תְּשֻׁגָה, אֶל-לִצְאָצְאוֹ שֶׁל-זֶאוֹס

לְהִיּוֹת מִשְׁתַּטָּה, כְּבֹשׁ עֲצָמְךָ, וְאִם-נִפְשֶׁךָ מָרָה עָלֶיךָ! 110

אֶל-לֶךְ לְאֹסֵר מִלְחָמָה בְּאִישׁ, אֲשֶׁר עֲצָם מִמֶּךָ,

בְּהֶקְטוֹר, בִּבְנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס, כִּי רַבִּים יַחֲלִיּוּ מִפָּנָיו.

הֵן גַּם אֲכִיל, אֲשֶׁר עָלָה עָלֶיךָ בְּגִבּוֹרָה, הַתִּירָא

לְפָגֶשׁ-בּוֹ בְּסֵעַר הַקֶּרֶב, שֶׁהוּא הוּא תִפְאָרְתָם שֶׁל-גִּבּוֹרִים.

שָׁבָה-לֶךְ אַתָּה וּבּוֹא אֶל-בֵּין קֹהֵל עֲמִיתְךָ בַּפִּלָּגָה, 115

וְנִמְצָא לְבִנֵי הָאֲכֵיִים הַחֲלוּצִי וְנֹאבֵק עִמּוֹ.

וְאוּלָּם אֲנִי מִבְטָחִנִּי, וְאִם-לֵב אֲדִירִים בּוֹ, וְנִפְשׁוֹ

כִּלְתָּה לְסֵעַר מִלְחָמָה, מֵה-תְּגִיל בּוֹ נִפְשׁוֹ, כִּי יִמְתַּח,

בְּרָקִיו בְּשׁוּבוֹ בְּשִׁלּוֹם מִקֶּרֶב הָאֲבִדּוֹן הָאִים!"

כָּכָה הִבִּיעַ הַגִּבּוֹר, וְנָחָה גַּם דַּעַת אַחִיהוּ, 120

יַעַן כִּי דִבֵּר נִכְחֹת, וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ. וַנַּעֲרִיו

מִשְׁרָתָיו הִסִּירוּ מֵעָלָיו בְּשִׁמְחָה אֶת-נִשְׁקוֹ מִכְתָּפָיו;

וְנִסְטוֹר הִתְיַצַּב בְּקֶרֶב כָּל-הָאֲרָגָאִים וַיִּדְבֵּר:

"אוּיָה-לִּי, אֶרֶץ אַכֵּיָה, כִּי צָרָה בְּאַתָּךְ וַשְׁבֵּר!

מִר יֵאָנַח פִּלְס הַיִּשְׁיִשׁ מִכְנִיעַ-הַסּוֹסִים, 125

פֶּלֶא הַיּוֹעֵץ, הַנּוֹאֵם בְּחִיל בְּנֵי-הַמִּרְמִידוֹנִים,

אֲשֶׁר שְׁאַלְנִי לְפָנַיִם בְּהִכָּלוֹ וּבְנִפְשׁ שְׁמִחָה

דָּרַשׁ לְתוֹלְדוֹת כָּל-בְּנֵי הָאֲרָגָאִים וְלִיּוֹצְאֵי יָרָכָם.
וְהָיָה אִם-יִשְׁמַע, כִּי נִחְבְּאוּ כָלָם כַּיּוֹם מִפְּנֵי הַקָּטוֹר,
וְנִשָּׂא אֶת-כַּפֵּיו שְׁמִימָה בְּתַחֲנָה אֶל-בְּנֵי הָאֱלֹמֹת, 130
רוּחוֹ כִּי יִקְחוּ מִמֶּנּוּ, וּבָאָה אֶל-מִשְׁכָּנֹת הַדָּם.
זָכַס אֲבִינוּ, וְאַתְנָה וְאַפּוֹלוֹן, לוֹ חֲדָשׁוּ גְעוּרֵי
וְשָׁבוּ כְקֶדֶם, וְהִיִּיתִי כַּיּוֹם בּוֹ נִלְחַמוּ אֲרֻקָּדִים
תּוֹפְשֵׁי-הַחֲנִית בְּאַנְשֵׁי פִילוֹס עַל-זָרָם קִלְדוֹן הַמֶּהִיר
אַצֵּל מִגְדְּלֵי פִיָּה וְעַל-מִשְׁבְּרֵי נַחַל יִרְדְּנֹס. 135
רֹאשׁוֹן לְחִלּוּץ בָּהֶם אֲרַבְתָּלִיוֹן הַדּוֹמָה-לְאֵלִים,
וְלִבָּשׁ עַל-כַּתְּפָיו אֶת-נִשְׁקוֹ שֶׁל-אַרְאֲתוּאוֹס הַמֶּלֶךְ,
אַרְאֲתוּאוֹס הָאִישׁ הָאֵלֶּהִי, לוֹ תּוֹפֵשׁ-הָאֵלָה
קָרְאוּ הַגִּבּוֹרִים בְּפִיָּהֶם וְהַנָּשִׁים הָעוֹטוֹת מַחְלָצוֹת,
יַעַן כִּי אָסַר מִלְחָמָה לֹא בְקִשָּׁת וְלֹא בְכִידוֹן אֲדִירִים, 140
אַלֶּא כְּאַלֵּת הַבְּרָזֵל, יָרַע בָּהּ פְּלָגוֹת הָאוֹיְבִים.
וְאוּלָם לִיקוּרְגוֹס הִפָּהוּ, בְּעֶרְמָה הִרְגוּ לֹא בַכּחוֹ,
כִּי בֵין הַמַּצָּרִים הִשְׁיִגוּ, בַּמָּקוֹם שֶׁם אֵלֶּת בְּרָזֵלוֹ
לוֹ לֹא-הוֹעִיל; וְלִיקוּרְגוֹס הִקְדִּימוֹ, הַשְׁתַּעַר וַיִּנְעֵץ
בּוֹ אֶת-כִּידוֹנוֹ, וַיִּפֹּל מִתְּבוּסָס בְּדַמּוֹ אֶפְרָקִיד; 145
פָּרַק מֵעָלָיו אֶת-נִשְׁקוֹ, שָׁנַתָּן לוֹ אֲרִס-הַנַּחֲשָׁת.
וְאוּלָם כְּשִׁנְזָקוֹ לִיקוּרְגוֹס בְּהִיכָלוֹ וַיָּבֹאוּ בְיָמִים,
נָתַן הַנֶּשֶׁק לַגִּבּוֹר עֲמִיתוֹ, הוּא אֲרַבְתָּלִיוֹן.
לְבִשׁוֹ הִלְזוּ וַיִּתְּבַע אֶת-כָּל-הַגִּבּוֹרִים לְמִלְחָמָה; 150
אוּלָם הֵם חָלוּ מִפְּנֵיו וְלֹא עָרְבוּ אֶת-לִבָּם, נִבְהָלוּ;
וְרוּחֵי הָעֲשׂוֹי לֹא-חָת עוֹרְרָנִי, וְאַאֲסֹר מִלְחָמָה
נֶגֶד גִּבּוֹרָתוֹ, וְאַנְכִי הִצַּעִיר בְּכָל-הַגִּבּוֹרִים.
עָמָּה נֶאֱבָקְתִּי, וְתַתָּן-לִי פֶלֶס-אַתְנָה הַתְּהִלָּה,
יָדֵי הַיָּתֵה בַּגִּבּוֹר הַגָּדוֹל וְהָאֲדִיר בַּגִּבּוֹרִים; 155
נִפֹּל הַשְׁתַּטַּח מְלֹא קוֹמָתוֹ, מִפְּרָכָס עַל-סִבִּיבוֹ.
וְאַלּוֹ חֲדָשְׁתִּי גְעוּרֵי, וְשָׁבָה גִבּוֹרָתִי כְקֶדֶם,

וַדַּאי לֹא הוֹחִיל עַד בּוֹשׁ זֶה מְנוּפֶה-הַקּוֹבֵעַ לְמַלְחָמָה.

אָבֵל בָּכָם, הַגְּבוּרִים בְּכָל-הָאֲכִיּוֹת, אִין אֶחָד,

אֲשֶׁר לְבָבוֹ מְלֹא וַיֵּצֵא יָאֲבֵק עִם-הַקְטוֹר". 160

כָּכָה הוֹכִיחָם הַזֶּקֶן; וַתִּשְׁעָה גְבוּרִים נְחֻפִּזוּ.

רִאשׁוֹן קָם אֲגַמְמָנוֹן הָעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים, וְאַחֲרָיו

הַחֲרָה קָם דִּיאוֹמִידֵס, בְּנוֹ שֶׁל-טִידֵס, הָאֲדִיר,

אַחֲרָיו שְׁנֵי הָאֲיִסִּים, נְאֻדָּרִים בְּעִזּוֹ וּבְגִבּוּרָה,

אַחֵר קָם אִידוֹמֶנֶס וְרַעוֹ שֶׁל-אִידוֹמֶנֶס, 165

הוּא מְרִיאוֹנֵס הַנִּמְשָׁל-לְאֵרֵס הַהוֹרֵג-בַּגְּבָרִים,

אַחֲרָיו קָם אֲבְרִיפִילוֹס הַנִּהְדָּר בְּנוֹ שֶׁל אֲבַאיִמוֹן,

תּוֹאֵס בְּנוֹ שֶׁל-אַנְדְּרִימוֹן וְגַם אוֹדִיסֵס הָאֱלֹהִי –

כָּלָם, כִּי נִכְסְפָה נַפְשָׁם לְהֶאֱבֵק עִם-הַקְטוֹר הַנִּנְעָלָה.

נִשְׂאָ אִמְרָתוֹ אֵז נְקֻטוֹר פֶּרֶשׁ גְּרִנָּה וַיַּעַן: 170

"עֲתָה תִפִּילוּ הַגּוֹרֵל, וְהִנֵּה הָאִישׁ עָלְיוֹ יִפֹּל –

יִשְׁמַחוּ בּוֹ הָאֲכִיּוֹת עַדוֹיֵי-הַמַּצָּחוֹת הַנָּאוֹת,

אוּלָם הוּא לְבוֹ בּוֹ יִגִּיל, כְּשִׁיָּשׁוּב מִשִּׁדָּה הַמַּעֲרָכָה

וְנִמְלֹט מִסַּעַר הַקֶּרֶב, מִמַּלְחָמַת הַדָּם הָאֲיָמָה".

כָּכָה הִבִּיעַ; וְהָמָּה אִישׁ אִישׁ נָתַן סֶמֶן בְּגוֹרְלוֹ, 175

זָרְקוּ הַפּוֹר לְתוֹךְ קוֹבֵעַ הָאִישׁ אֲגַמְמָנוֹן בֶּן-אַטְרֵס.

אָפֶס הָעַם שָׁפְכוּ שִׁיחָם גַּם פָּרָשׁוֹ כַּפִּיהֶם לָאֵלִים,

וְהָיוּ בָהֶם אֲשֶׁר דָּבְרוּ לְנַפְשָׁם, מִשְׁקִיפִים לְשִׁחָקִים:

"אָנָּה, יָאוּס אָבִינוּ, יֵהָא זֶה בֶּן-טִידֵס אוֹ אִיס,

אוֹ גַם הַמֶּלֶךְ הַמּוֹשֵׁל בְּמִיָּנֵי הַכִּבְדָּה בְּזָהָב!" 180

כָּכָה הִבִּיעוּ; וְנִקְטוֹר פֶּרֶשׁ גְּרִנָּה מְנַעֲנֵעַ

אוֹתוֹ הַקּוֹבֵעַ, וַיִּפֹּל הַגּוֹרֵל לוֹ נִכְסְפוּ כָּלָם,

גּוֹרֵל אִיס. וַיִּשְׂא הַכְּרוֹז הַגּוֹרֵל בְּקֶהֱל,

הוֹלֵךְ מִיָּמִין וּמִרְאָה לְטוֹבִים בְּצָבָא הָאֲכִיּוֹת;

אוּלָם הֵם כִּתְּשׁוּ בּוֹ, כִּי לֹא הִכִּירוּהוּ כָּלָהֶם. 185

אָפֶס בַּעֲבָרוֹ בַּמַּחֲנֶה, וּבְנִדּוֹ הַגּוֹרֵל, וַיִּגַּשׁ

עד פני אִיס, שְׁנַתְּנוּ בּוֹ סֶמֶן וְזָרְקוּ בְּקוֹבֵעַ,
פִּשְׁט אִיס הַנִּהְדָּר אֶת-כּוֹפּוֹ כְּנֶגְדּוֹ, וַיִּגָּשׁ
וְתִקַּע בְּכַפּוֹ, וַיַּכּוּ סֶמֶנוֹ וַיִּשְׁמַח בְּלִבּוֹ.
זָרְקוּ לְאַרְצָא אֶל-רִגְלָיו, וַיִּקְרָא בְּקוֹל וַיִּרְיַע: 190
"אֲכַן גּוֹרְלִי הוּא, רַעֲי! לְבִי בִי נִגִּיל וַיִּשְׁיֵשׁ,
יַעַן כִּי אֶבְטַח, שְׁאֶגְבֵּר עַל-הַקָּטוֹר הַנִּמְשָׁל לְאֵלִים.
אוּלָם בְּעוֹדִי מִתְלַבֵּשׁ וְשֵׁם עָלַי בְּגָדִי מִלְחָמָה,
אַתֶּם הַתְּפַלְלוּ בְּלִבְכֶם אֶל-זֵאוּס בֶּן-קְרוֹנוֹס הַמּוֹשֵׁל,
שִׁפְכוּ תַחֲנוּנְכֶם בְּלִבְכֶם בְּדַמָּה, וְלֹא יִשְׁמְעוּ הַטְּרוֹיִים, 195
אוּ בְּקוֹל רֶם תִּתְפַּלְלוּ, כִּי אֵין אִישׁ וְנִפְחָד מִמֶּנּוּ;
וְאֵין אִישׁ בְּעוֹלָם לְגִרְשָׁנִי בְּכַחוֹ וְנִגֵּד רְצוֹנִי,
גַּם לֹא בְּעֶרְמַת מִלְחָמָה יִתְחַבֵּם-לִי, כִּי מִבְּטַחֲנִי,
אֲשֶׁר לֹא נִבְעַר מִדַּעַת בְּסִלְמִים גִּדְּלָתִי טַפְחָתִי".
כָּכָה הִבִּיעַ; וְהָמָּה הַתְּפַלְלוּ לְזֵאוּס הַמּוֹשֵׁל, 200
וְהָיוּ בָהֶם אֲשֶׁר דִּבְּרוּ לְנִפְשָׁם, מִשְׁקִיפִים לְשִׁחְקִים:
"זָבֹס אֲבִינוֹ הָאֲדִיר, הַמְהַלֵּל וְהַמּוֹשֵׁל בְּאִידָה!
תִּנָּה תְּשׁוּעָתְךָ לְאִיס, וַיִּנְחַל שָׁם-עוֹלָם וְתִהְיֶה!
אֲךְ אִם-אַהֲבָתְ אֶת-הַקָּטוֹר וְתִדְאָג גַּם-לוֹ, וְחִלְקָתָהּ
חֵלֶק כְּחֵלֶק לְשִׁנְיָהֶם הַכֹּחַ, הַגְּבוּרָה וְהַתְּהִלָּה". 205
כָּכָה הִבִּיעוּ; וְאִיס הַתְּלַבֵּשׁ נִחַשְׁתָּ מִבְּרִיקָה.
אֲךְ כִּכְלוּתוֹ לְהַתְּלַבֵּשׁ אֶת-כָּל-כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ, הַתְּפָרִץ,
צוּעֵד בְּצַעְדֵי אוֹן כְּאִרְס הָאֲדִיר הַיּוֹצֵא
אֶל-מַעְרַכַת הַגְּבָרִים, וְזֵאוּס בֶּן-קְרוֹנוֹס מַעוֹרְרָם
לְלַחֵם בְּעֶבְרָה נִזְעֵם בְּמָרִיבָה אוֹכֶלֶת-הַנֶּפֶשׁ – 210
מֵרָאָה פְּנֵי אִיס הָאֲדִיר, מִגִּנָּם שָׁל-בְּנֵי הָאֲכֵיִים,
שְׁחוּק קַל מְרַחֵף עַל-שִׁפְתָיו, וּפָנָיו אֲיָמוֹת, וְצוּעֵד
בְּצַעְדֵי אוֹן, בָּא מְנוּפֵף פִּידוֹנוֹ הַמַּאֲרִיךְ-צֵלוֹ.
בְּנֵי הָאֲרִגָּאִים רָאוּהוּ, וַיִּשְׁמְחוּ עָלָיו וַיַּעֲלִזוּ,
חֵיל הַטְּרוֹיִים – נִנְמָסוּ, וְלֹא קָם בָּהֶם רוּחַ, כִּי חָתוּ; 215

הַקָּטוֹר גַּם-הוּא לְבוֹ הַלֵּם כְּהִלְמוֹת הַפְּעַם בְּחֻזְהוּ;

אָפֶס לֹא יָכַל לְהַסּוֹג אוֹ לְהִתְעַרֵּב בְּקִהְלִי,

יַעַן כִּי הוּא עֲצָמוֹ תָּבַע לְהֶאֱבֹק בְּמִלְחָמַת-בֵּינֵינוּ.

וְאִיס בָּא נֶגֶשׁ, וּבִידּוֹ צָנְתוֹ בַּת-שִׁבְעָה הָעוֹרוֹת,

דּוֹמָה לְמַגְדֵּל נְחֹשֶׁת, וְעַמֵּל בָּהּ טִיכְיוֹס הַבְּרִסִּי, 220

טוֹב שֶׁבְּבְרִסִּים הַטּוֹבִים, הַיּוֹשֵׁב בְּהִילָה בְּבֵיתוֹ;

עָשָׂה הַצָּנָה הַנִּפְלְאוֹת מִשִּׁבְעָה עוֹרוֹת-פֶּר שְׁמֵנִים,

אֵךְ מִעֲטָה הַשְּׁמִינִי צָפְהוּ נְחֹשֶׁת הַקָּלֵל.

וְאִיס בֶּן-טַלְמוֹן הוּא נִשָּׂא הַצָּנָה מִלְּפָנָיו,

נֶגֶשׁ עַד הַקָּטוֹר וְעַמֵּד, הַתְּאֵמֵר עַל-הַקָּטוֹר וַיֹּאמֶר: 225

"הַקָּטוֹר, בְּצִאתְךָ כִּיּוֹם בְּמִלְחָמַת-בֵּינֵינוּ, וְנוֹכַחַת –

יֵשׁ גְּבוּרִים דְּנָאִים מְלַבֵּד אָכִיל לֵב-הָאֲרִיָּה,

אֲשֶׁר יֵרָע בַּגְּבָרִים וַיֵּשֶׁם אֶת-שׁוּרוֹת הַלּוֹחָמִים.

עֲתָה הוּא שׁוֹהָה בְּסַפִּינּוֹת כְּפּוֹפּוֹת מְפִלִּיגוֹת-בֵּימִים,

אִפּוֹ כִּי חָרָה בְּאַגְמָמֶנוֹן רוּעָה-הַלְּאֵמִים; 230

אָפֶס גַּם-אֲנוּ נִצָּאָה לְקִרְאָתְךָ בְּנִשְׁקִי וְנֶאֱבֹק,

וְרַבִּים אֲנַחְנוּ; אֵךְ אַתָּה אָסֵר הַקָּרֵב וְהַמְּלַחְמָה!"

עָנָה לוֹ הַקָּטוֹר הָעֶזּוּז מְנוֹפֶף-הַקּוֹבֵעַ וַיֹּאמֶר:

"אִיס בֶּן-טַלְמוֹן, הַנֶּעְלָה, הָרוֹדָה-בַּלְּאֵמִים!

אֶל-תִּנְסַנִּי כְּנִסּוֹת עוֹל-יָמִים רַפָּה-כַּח אוֹ אִשָּׁה, 235

אֲשֶׁר לֹא לְמַדָּה לְדַעַת, וְזָרִים לָהּ דְּרָכֵי מִלְחָמָה;

הִנֵּה אֲנֹכִי יִדְעָתִי דְּרָכֵי מִלְחָמָה וְקָטֵל;

אֲדַע לְהַטּוֹת יְמִינָהּ וּשְׂמָאלָהּ מִגִּנִּי הָעֲשׂוֹי

עוֹרוֹת פָּרִים יְבֻשִׁים, אֶלְחָם, וַיְדִי גוֹבְרֶת;

אֲדַע לְהִשְׁתַּעַר בְּכַח בְּסַעַר-הַקָּרֵב גַּם בְּרֶכֶב, 240

אֲדַע גַּם לְצִאת בְּמַחֲלוֹ שֶׁל-אֶרֶס בְּמִלְחָמַת הָרַגְלִים.

אֵךְ אֵין אֶת-נִפְשִׁי לְפָגַע בְּגִבּוֹר כְּמוֹתְךָ בְּעֶרְמָה,

לְאָרֵב לָךְ, אֵךְ בְּגִלּוֹי אֶכְפֶּה, אִם-יַעֲלֶה בְּיָדִי."

כָּכָה הִבִּיעַ וַיִּנּוֹפֵף כִּידּוֹנוֹ הַמֶּאֱרִיךְ-צִלּוֹ,

זָרְקוּ בְּאֵיִם בְּמִגְנוֹ הָאֲדִיר בֶּן-שִׁבְעַת הָעוֹרוֹת, 245

פָּגַע בְּמִסְגֶּרֶת-הַנְּחֹשֶׁת, שִׁשְׁמֹשֶׁה לֹא מַעֲטָה שְׁמִינִי,

עָבַר הַנְּחֹשֶׁת הָעֵזָה וְחִתַּךְ אֶת-יָשׁוּשׁ הַמַּעֲטָפוֹת,

נִתְקַל בְּשִׁבְעֵיית וַיַּעֲמֵד בְּעוֹר שׁוֹר-הַפָּר. שְׁנֵי זָרָק

אֵיִם מִזָּרְעוֹ שָׁל-זָכָס כִּידוּנוֹ הַמֶּאֱרִיךְ-צֵלוֹ,

פָּגַע בְּמִגְנוֹ שָׁל-הַקָּטוֹר הָעֲשׂוֹי עָגֹל עַל-סְבִיבִיו. 250

חֲדָר הַכִּידוֹן הַקָּשָׁה, וַיִּחְלַף הַמִּגֵּן הַמְּבָרִיק,

עָבַר הַשְּׂרִיּוֹן הַנִּפְלָא הָעֲשׂוֹי מַעֲשֵׂה חוֹשֵׁב;

קָרַע הַכִּידוֹן בְּתַנְתּוֹ סָמוּךְ לְבִשָּׁר הַמִּפְשָׁעָה:

נָטָה הַצֵּדָה הַלֵּז – וְנִמְלֹט מֵאֶפֶל אֲבִדוֹן.

מִהָרֹו שְׁנֵיהֶם, הוֹצִיאוּ בִידֵיהֶם רִמְחֵיהֶם הַגְּדוֹלִים, 255

שׁוֹב הַשְּׁתַּעֲרוּ הַשְּׁנָיִם בְּכַפִּירִים מְלַחֲכֵי בִשָּׁר

אוֹ כְחִזִּירֵי-הַבָּר, שִׁקְשָׁה לְהַכְנִיעַ עֲזָמוֹ.

הַקָּטוֹר הַשְּׁתַּעֲר בְּרִמְחוֹ וַיִּדְקֹר הַצֵּנָה בְּאִמְצָע,

אֶפֶס עֶקֶץ חֲנִיתוֹ לֹא טָעַן הַנְּחֹשֶׁת, הַתַּעֲקֹל;

וְאֵיִם הַשְּׁתַּעֲר עַל-הַקָּטוֹר וַיִּדְקֹר הַמִּגֵּן, וַיִּחְלַף 260

רִמְחוֹ וַיַּעֲזֹזָהוּ בְּהַכּוֹתוֹ-בּוֹ, הַלֵּךְ וְחִתַּךְ,

חֲדָר עַד-עָרְפוֹ, וַיִּזְ מִנְצָחוֹ הַשְּׁחוֹר, קוֹלָח.

אוּלָם גַּם הַקָּטוֹר מִנוֹפֶה-הַקּוֹבֵעַ לֹא חָדַל מִלָּחֶם,

נָסוּג לְאַחֹר וַיִּרָם אָבֵן בִּידוֹ הַקָּשָׁה,

אָבֵן-זֵוִיּוֹת מִשְׁחִירָה וְגְדוֹלָה מִנְחַת בִּשְׂדֵה, 265

זָרְקָה בְּשִׁלְטוֹ הָאֵיִם בֶּן-שִׁבְעַת הָעוֹרוֹת שָׁל-אֵיִם;

פָּגַע בַּצֵּנָה בְּטִבּוּרָה, וּבְצִלְצוֹל הָרִיעָה נְחֹשֶׁתָהּ.

וְאֵיִם חֵשׁ תַּפֵּשׁ אָבֵן גְּדוֹלָה מִמֶּנָּה וַיִּנּוֹפֶפָה,

אֲזַר כָּל-כָּחוֹ הָאֵיִם, וַיִּשְׁלַךְ וַיַּפּוּצֵץ בְּאָבֵן,

דְּמוּתָהּ כְּאָבֵן רַחִים, מִגְנוֹ שָׁל-הַקָּטוֹר בְּאִמְצָע, 270

מִחֵץ אֶת-בֶּרֶכְיוֹ; וַיִּפֹּל הָאִישׁ אַחֲרֵינִית מְלֵא-אָרְכּוֹ,

אוֹחֵז מִגְנוֹ עַל-גִּבּוֹ; וְאַפּוֹלוֹן חֵשׁ וַיִּקְיֶמָהוּ.

וְהָיוּ נִלְחָמִים בְּשִׁלָּח, קְרוֹבִים וּפּוֹצְעִים אִישׁ אֶחָיו,

לוֹלֵא קִפְצוּ הַכְּרוֹזוֹת, מִלֵּאכֵי אֱלִים וְאָדָם,
 אֶחָד מֵאַצֵּל הַטְּרוּיִים, מִבֵּין הָאֲכִיִּים מִשְׁנֵהוּ, 275
 וְהִמָּה טֹלְתִּיּוֹס וְאִידִיּוֹס, וְשִׁנְיָהֶם חֲכָמִים וְגִבּוֹנִים.
 שָׁמוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם מִטּוֹתָם, וַיִּשָּׂא אִמְרָתוֹ אִידִיּוֹס,
 הוּא הַכְּרוֹז הַגִּבּוֹן, יוֹדֵעַ עֲצַת הַחֲכָמִים:
 "בָּנִים יְקִירִים, נָא חֲדְלוּ כִּיּוֹם מִלְחָם, מִהֶאֱבֵק,
 יַעַן כִּי זָאוּס כּוֹנֵס-הָעֵבִים אוֹהֵב אֶת-שְׁנֵיכֶם! 280
 אַתֶּם גִּבּוֹרִים לְהִלָּחֵם בִּכְדוֹן – פִּלְגוּ יָדְעֵנוּ.
 עֲתָה כָּבֵר יוֹרֵד הַלֵּילָה, וַיָּאֵה לְהִשְׁמַע לְלֵילָה".
 הַשִּׁיב אִמְרָיו לוֹ אִיס בְּנוֹ שֶׁל-טֵלְמוֹן וַיַּעַן:
 "צו-נָא, אִידִיּוֹס, לְהַקְטוֹר, וְהִיוּ דְּבָרָיו כְּדְּבָרֶיךָ!
 יַעַן כִּי הוּא אֲשֶׁר-תִּבְעֵ אֶת-כָּל-הַגִּבּוֹרִים לְהֶאֱבֵק; 285
 יִפְתַּח, וּבִנְפֹשׁ חִפְצָה אָנִי לוֹ אֲשַׁמַּע, אִם-יִתְחִיל".
 אָמַר וַיַּעַן לוֹ הַקְטוֹר הָעֶזְזִיז מְנוֹפֶף-הַקּוֹבֵעַ:
 "אִיס הַנִּעְלָה, אוֹתְךָ חֲנֹן אֱלֹהִים הַגִּבּוֹרָה,
 עֲצָמָה וּבִינָה, וְאַתָּה הַגִּבּוֹר לְהִלָּחֵם בִּכְדוֹן,
 נִחְדֵּל עֲתָה מִקְרָב, מִמִּלְחָמַת הַדָּם, כִּי עוֹד מוֹעֵד 290
 וְנָשׁוּב נֶאֱסָר מִלְחָמָה – עַד יִפְרִיד בֵּינֵינוּ אֱלֹהִים,
 יַחַן הַתְּשׁוּעָה לְאַחַד, וְנֶאֱמֹץ מִשְׁנֵינוּ הָאֶחָד;
 עֲתָה כָּבֵר יוֹרֵד הַלֵּילָה, וַיָּאֵה לְהִשְׁמַע לְלֵילָה;
 וְשִׁמְחוּ עֲלֶיךָ כָּל-בְּנֵי הָאֲכִיִּים עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת;
 אוֹלָם עַל-כֵּלָם רָעִיךָ אֲשֶׁר-לָךְ וְעֲמִיתֶיךָ; 295
 אַף אֲנִי אָשׁוּב לְקִרְיַת פְּרִיאָמוֹס הַמוֹשֵׁל וְשִׁמְחָתִי
 בְּשׁוּבִי אֶת-כָּל-אֲנָשֵׁי טְרוּיָה וְנִשְׁיָהֶם הַלְּבוּשׁוֹת אֲרָכּוֹת,
 אֲשֶׁר עָלִי תִתְפַּלְלֶנָּה מִתְּכַנְסוֹת בְּהִיכַל הָאֱלִים.
 שְׁנֵינוּ נִגִּישָׁה אִישׁ לְאָחִיו הַמִּנְחָה הַיָּפָה וְהָאֲשָׁכָר,
 לְמַעַן יֹאמַר הָאוֹמֵר, אֲכִי אוֹ אֶחָד הַטְּרוּיִים: 300
 מְדָנִים הִפְרִידוּ בֵּינֵיהֶם, וּבָעֶבְרָה נִזְעַם נִלְחָמוּ,
 אֶךְ נֶאֱהָבִים וְנָעִימִים מִשְׁדָּה הַמִּלְחָמָה נִפְרְדּוּ".

כָּכָה הִבִּיעַ וַיִּתֵּן-לוֹ חֲרָבוֹ, לֵּה מִסְמְרוֹת-כָּסֶף,
 אוֹתָהּ עַל-תַּעֲרָה וְעַל-רִצּוּעָתָהּ הִחְתוּכָה לְתַפְאָרָה;
 וְאֵיִס לוֹ נָתַן חֲגוּרֹת אֲרָגָמָן מִפִּיקָה נִגְהוֹת. 305
 כָּכָה נִפְרְדּוּ שְׁנֵיהֶם, זֶה פָּנָה אֶל-חֵיל הָאֲכִיִּים,
 וְזֶה אֶל-בֵּין פְּלָגוֹת הַטְּרוּיִים. וְשָׁמְחוּ הַטְּרוּיִים לְקִרְאָתוֹ,
 יַעֲן כִּי רָאוּ עֵינֵיהֶם בְּשׁוּבוֹ, וְשָׁלוֹם לוֹ, חֵי הוּא,
 מִלֵּט אֶת-נַפְשׁוֹ מִזְרוּעַ עֲזוֹ שֶׁל-אֵיִס וְנָחֹו,
 וַיִּזְלִיכּוּהוּ הָעִירָה, כִּי רָאוּתוֹ חֵי לֹא פָּלְלוֹ. 310
 גַּם הָאֲכִיִּים עֲדוּיֵי-הַמַּצָּחוֹת הוֹלִיכוּ אֶת-אֵיִס
 אֶל-אַגְמָמֶנּוֹן הַנֶּעֱלָה וַיִּשְׁמַח מְאֹד עַל-הַתְּשׁוּעָה.
 וּכְשָׁבָאוּ לְאֵהָל בֶּן-אַטְרִיס, וַיִּזְבַּח לְמַעַנָם
 זֶבַח פֶּר בֶּן-חֲמִשׁ שָׁנִים לְזֹאוֹס הָאֲדִיר,
 הַקָּרִיב קָרְבָּנוֹ שׁוֹר-פֶּר אַגְמָמֶנּוֹן הָעוֹצֵר-בְּגוֹיִים. 315
 פֶּשֶׁטוֹ אֶת-עוֹרוֹ מִמָּנּוֹ, אֲבָרִים אֲבָרִים פִּרְקוּהוּ,
 אִף נִתְחַוְהוּ יָפָה לְנִתְחִים וַיִּשְׁימוּם עַל-שְׁפוּדִים,
 צָלוּם בְּזִהְרֹת יִתְרָה וַיִּסְרוּם מֵעַל פְּנֵי הַמּוֹקֵד.
 אֵךְ כְּכֹלֹתָם אֶת-מְלֹאכֶתָם הִכִּינוּ הַפֶּר וַיֹּאכְלוּ,
 אָכְלוּ וַנִּהְנוּ, וּמֵאוֹם לֹא חָסַר אֵז לָבֶם בַּפֶּרָה. 320
 אֵךְ גַּב-הַפֶּר, מָנָה יָפָה וּגְדוֹלָה, נָתַן בֶּן-אַטְרִיס,
 הוּא אַגְמָמֶנּוֹן הַגְּבוּר הָעוֹצֵר-בְּרִבִּים, לְאֵיִס.
 וְאַחֵר שִׁשְׁבְּרוּ צִמְאוֹנָם וּמְלֵאוּ תַאֲוֹת רַעֲבוֹנָם,
 פָּתַח בֵּינֵיהֶם הַיִּשִּׁישׁ בְּדִבְרֵי מוֹעֲצוֹת וְדַעַת –
 נְסֻטוֹר, שֶׁהִיָּתָה עֲצָתוֹ גַּם-קֹדֶם הַטּוֹבָה בַּעֲצוֹת. 325
 נִשְׂא אִמְרָתוֹ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר בְּהִשְׁפִּיל וּבִינָה:
 "בְּנוֹ שֶׁל-אַטְרִיס וַיִּתֵּר הַנְּדִיבִים בְּבִנֵּי הָאֲכִיִּים!
 רִבִּים הֵמָּתִים מִבְּנֵי הָאֲכִיִּים יָפִי-הַמְחַלְפוֹת,
 אֲרִיס הַזֹּעֵם כִּי שִׁפְךְ אֶת-דָּמָם הַשְּׁחוֹר עַל-חוּפֵי
 נַחַל סְקַמְנָדְרוֹס הַנָּאָה, וּבְמִשְׁפָּנוֹת הַדָּס נִשְׁמוֹתָם; 330
 מִחֵר עִם-שֹׁחַר מְנַע הָאֲכִיִּים מִבּוֹא בְּמִלְחָמָה,

וַאֲנַחְנוּ נִקְהִיל הָעָם, וּבִשְׁנָרִים וּפְרָדִים
נָבִיא הַפְּגָרִים הַמֵּתִים וְנִשְׁרָף לָהֶם אֶת-הַשְּׂרָפָה
קָרֹב אֶצֶל הַסְּפִינֹת, וְהָיָה כִּי נָשׁוּב לְאַרְצֵנוּ,
וְהַעֲלָה אִישׁ אִישׁ אֶת-עֲצָמוֹת הָאֲבוֹת לְבָנִים אֶל-בֵּיתוֹ. 335
נִשְׁפָּךְ מֵאֲדַמַּת הַשָּׂדֶה מִסָּבִיב מִגְדָּלִים נִשְׁאִים,
וְהָיוּ לְמַחֲסֵה לָנוּ וּלְמִשְׁגָּב לְכָל-הָאֲנִיּוֹת,
לְשָׁעָרִים תְּזָקִים וּבִצּוּרִים בָּם נִקְרַע, וְהָיוּ הַשְּׁעָרִים
לְעֹבֵר בָּם רוֹכְבִים בְּסוּסִים וְגַם הַעֲגָלוֹת; 340
נִכְרָה תַּעֲלָה עֲמָקָה מִחוּץ לְמִגְדָּלִים בְּקִרְבָּתָם,
וְנִסָּב הַבּוֹר וְהִקִּיפָם לְמִכְשׁוֹל לָעָם וְלַסּוּסִים.
פֶּן-יִתְנַפְּלוּ עָלֵינוּ הַטְּרוּיִים הַשּׂוֹאֲפִים קִרְבוֹת".
כָּכָה הִבִּיעַ, וְהַמְלָכִים כָּלָם הִסְכִּימוּ לְדַבְּרֹו.
וְאִנְשֵׁי טְרוּיָה גַם-הֵמָּה אִזְּ קָרְאוּ עֲצָרָה בְּמִצּוֹדָה 345
נִכַּח שָׁעַר פְּרִיאֲמוֹס בְּשֵׂאוֹן וְהַמְלָה נֹרְאָה.
פָּתַח וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אֲנִיטֹנֹר הַנָּבוֹן וַיֹּאמֶר:
"שְׁמַעוּ-נָא, טְרוּיִים וְדִדְרָנִים וּבַעֲלֵי בְרִיתֵנוּ, הֲאִזְיִנוּ!
דִּבֵּר אֲדַבְּרָה בְּאִזְנֵיכֶם אֶת-אֲשֶׁר צִוֵּנִי לְכַבִּי,
הִבָּה וְנָשִׁיב לְשֹׁנֵי בְנֵי אֶטְרֹס כִּיּוֹם אֶת-הֶלְנָה, 350
אוֹתָהּ וְאֶת-כָּל-אוֹצְרוֹתֶיהָ; כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִלְחָמִים,
הֵפֵר הַפְּרָנוּ הַבְּרִית וְהַשְּׁבוּעָה כְּרַתְנוּ; וְלֹא תִהְיֶה
גַּם תִּפְאַרְתֵּנוּ בַּדֶּרֶךְ, אִם-לֹא נַעֲשֶׂה עִתָּה כְּדַבְּרִי!"
כָּכָה הִבִּיעַ וַיֵּשֶׁב; אִזְּ קָם אֶלְפִּסְנֶדְרוֹס הַנַּעֲלָה,
זֶה הָאֱלֹהִי וּבַעַל הֶלְנָה יָפֶת-הַמַּחְלָפוֹת, 355
נִשְׂאָ אֶמְרָתוֹ, וַיַּעַן וַיְדַבֵּר אֶת-אֶמְרֵי-הַכִּנְיָ:
"הִנֵּה דַבְּרִיךָ דִּבְרַתִּי, אֲנִיטֹנֹר, לֹא יֵשְׁרוּ בְּעֵינַי:
וְאֵלֹו חִפְצָתִי, מִצָּאֶת נֹכְחִים וְטוֹבִים מֵאֵלָה.
אוּלָּם אִם-אֶמְנָם מִלִּבְךָ הוֹצֵאתָ מִלִּיךְ וְכוּ דַעְתָּךְ,
אִין זֶה כִּי הִיָּתָה בְּךָ יָד אֱלִים לְקַחַת בִּינְתָךְ. 360
וְהָיָה זֶה דַּבְּרִי בְּאִזְנֵי הַטְּרוּיִים מִכְּנִיעֵי-הַסּוּסִים,

אחת דברתי, וכן יקום: את-אשתי לא אשיב לעולם,

אפס כל-גנזי מטמונים, אשר הבאתי מארגוס,

אתן ועוד אוסיף עליהם כהנה אוצרות מביתי".

ככה הביע וישב; ויקם בתוכם פריאמוס 365

נינו של-דרדון, ועצתו כעצת האלהים לחכמה,

נשא אמריו וידבר בהשכל ובינה ויאמר:

"שמעו-נא, טרויים ודרדנים ובעלי בריתי, האזינו!

דבר אדברה באזניכם את-אשר צוני לכבי.

שובו ולכו אל-העיר וסעדתם לבכם כקדם, 370

שומרים לחומות הפקידו, והיה איש איש ער ונזהר;

מחר גם ישכים אידיוס, ובא אל-הספינות הגדולות

והגיד לשני בני אטרוס, מנלאוס ואגממנון,

דברי בני אלכסנדרוס, בשלו המלחמה בארץ;

ויוסיף את-דברי השעם, היחפצו לחול מלחם, 375

לעצר בעד שפיכת הדמים, עד נשרף את-פגרי מתינו;

אחר נשובה ונעריך מלחמה, עד יפריד בינינו

אחד האלים, כי יתן התשועה לאחד משנינו".

ככה הביע; והמה נשמעו לו כנפש חפצה,

סעדו לבם במחנה איש איש על-פלגתו ועל-דגלו. 380

השכים אידיוס ויבוא עדי האניות הגדולות.

וחיל הדנאים העובדים לארס נקהלים אז אצל

ירכתי הספינה הגדולה של-אגממנון המושל;

עמד בתוכם הכרוז צלול-הקול, ענה ואמר:

"הוי, בן-אטרוס ויתר הטובים בכל-האכיים! 385

הנה שלחני פריאמוס ויתר הטרויים הנדיבים,

דבר בפי, אם-עליכם טוב, ואם-תרצו לשמע,

הנה זה דבר אלכסנדרוס, בשלו המלחמה פרצה:

כל-האוצרות והסגלות, שהעלה בספינות הגדולות

והביא לטרויה- לו קדמו השד והשקר בדרך! - 390

יתנם ועוד יוסיף עליהם כהנה אוצרות מביתו,

ואשת חיק מנלאוס המהלל, אשת געוריו,

אותה לא ישיב לא יתן, הגם כי יעצוהו הטרויים.

ועוד עלי פקד להגיד, הישכם חפצים וחדלו

קרבות הדם האנשים, עד נשרף את-פגרי מתינו; 395

אחר נשובה ונערך מלחמה, עד יפריד בינינו

אחד האלים, כי יתן התשועה לאחד משנינו."

ככה הביע; והמה מחרישים, נאלמו דומיה.

הוחיל עד בוש, ודיאומדס הקורא-בחיל ענהו:

"איש אל-יהין מכם לקחת אוצרותיו של-פריס, 400

גם את-הלנה לא יקח! גם תינוק ושוטח יבינו:

נחתך גזר-דינה של-טרויה וכלתה אליה הרעה!"

ככה שח; ויריעו לעמתו כל-בני האכיים

והודו לדבר דיאומדס מכניע-הסוסים המהלל.

ואגממנון המושל על-רבים הביע לאידיוס: 405

"הנה, אידיוס, אונך השומעות את-דבר האכיים

אשר יעצו, - אנכי דבריהם נלחם בעיני.

ואולם הפגרים המתים אנכי לא אקנע משרפם;

יען אין משהים ואין דוחים שרפתם של-פגרי חללים,

כנו שמתו — מיד ושרפו להם את-השרפה. 410

שהדי זאוס, זה אישה של-הרה המרעים-רעמים."

ככה הביע וישא אל-כל-האלים שרביטו;

שב על-עקביו אל-אליוס הקדושה אידיוס הכרוז.

נקהלו שם לעצרה הטרויים וגם הדרדנים,

יחד כלם התאספו, מחכים לאידיוס כי-יבוא; 415

בא הכרוז ויעמד בתוכם ויגיד כל-אשר

דברו ואת-אשר ענו. וימחר העם, הוזדרזו:

אלה מאספים הפגרים, ואלה מקוששים עצים.

אף הארגאים יצאו הספינות מרבנות-המשוטים,

אֵלֶּה מֵאַסְפִּים הַפְּגָרִים, וְאֵלֶּה מִקּוֹשְׁשִׁים עֲצִים. 420

הָלִיֹס אַךְ יָרָה אֶת-קֶרְנוֹ עַל-פָּנָי כָּל-הַשְׂדֵּמוֹת, בְּגִיחוֹ

מִמַּעַמְקֵי אוֹקְיָנוֹס, הֵימָּה הַשּׁוֹקֵט בְּזֶרְמִיו,

וְעָלָה שְׂמִימָה- אֲזִי נִפְגָּשׁוּ גְבָרִים בְּגִבָּרִים בַּשְּׂדֵּה.

קָשָׁה מְאֹד הָיָה לְהַפִּיר, מִי הֵמָּה הַפְּגָרִים הַמֵּתִים;

שָׁפְכוּ עֲלֵיהֶם הַמֵּים לְהַסִּיר אֶת כְּתָמֵי הַדָּמִים, 425

וְשִׁמוֹם עַל-פָּנָי הָעֲגָלוֹת וּדְמָעוֹת עֲלֵיהֶם שָׁפְכוּ.

אוֹלָם פְּרִיאֲמוֹס הוּא אֶסֶר עֲלֵיהֶם הַבְּכִיָּה; מִחֲרִישִׁים

שָׁמוּ הַפְּגָרִים עַל-עֲצֵי הַמוֹקֵד, וְנִפְשָׁם אֲבֵלָה,

שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת-הַמֵּתִים אֲפִי שָׁבוּ אֶל-אֱלֹיֹס הַקְּדוֹשָׁה.

וַחֲחִיל הָאֲכִיִּים עֲדוּיֵי-הַמַּצָּחוֹת גַּם-הֵמָּה נִקְהָלוּ, 430

שָׁמוּ עַל-עֲצֵי הַמְּדוּרוֹת הַפְּגָרִים, וְנִפְשָׁם אֲבֵלָה,

שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת-הַמֵּתִים אֲפִי שָׁבוּ לַסְּפִינוֹת הַגְּדוֹלוֹת.

טָרָם עָלָה הַשְּׁחַר, וְדַמְדוּמֵי הַבֶּקֶר יָלִינוּ,

וְכָל גְּבוּרֵי אֲכִיָּה הִתְאַסְּפוּ מִסְבִּיב לַמְּדוּרָה,

שָׁפְכוּ מֵאֲדַמַּת הַשְּׂדֵּה מִסְבִּיב לַשְּׂרָפָה תֵּל נִשָּׂא, 435

אַחֵר בָּנוּ הַחוּמָה וַצָּרִיחִים נִשְׂאִים עָלֶיהָ,

וַיְהִיו לְמַחֲסֵה לַחֲחִיל וּלְמִשְׁגָּב לְכָל-הָאֲנִיּוֹת.

שָׁעָרִים חֲזָקִים וּבְצוּרִים בָּם קָרְעוּ, וַהֲיוּ הַשְּׁעָרִים,

לְעֹבֵר בָּם רוֹכְבִּים בְּסוּסִים וְגַם הָעֲגָלוֹת;

כָּרוּ תַעֲלָה לָהּ סָבִיב, עֲמָקָה, גְּדוֹלָה וּרְחֹבָה, 440

הוֹלְכָה מִקִּיפָה הַחוּמָה, וַיִּתְּדוּת בְּקִרְקָעָה תִקְעוּ.

כָּכָה הָיוּ עֲמִלִּים אֲכִיִּים יָפִי-הַמַּחֲלָפוֹת;

וְכָל-הָאֲלִים הִתְכַּנְּסוּ אֶל-זֹאוֹס רוּמָה-הַבְּרָקִים,

יָשְׁבוּ מִשְׁתָּאִים לְמַפְעֵל אֲדִירִים שָׁל-בְּנֵי הָאֲכִיִּים,

פָּתַח וַיְדַבֵּר בְּקֶרְבָּם פּוֹסִידוֹן זֶה מֶרְעִיד-הָאָרֶץ: 445

"זָכַס אֲבִינוּ, הָאֲמָנָם עוֹד יִהְיֶה בְּמֵלֶךְ רַחֲבֵי אָרֶץ

אָדָם בֶּן-תְּמוּתָה הַדּוֹרֵשׁ בְּאֲלִים לְחִכְמָה וְעֶצָה?

הִנֵּה עֵינֶיךָ הָרוֹאוֹת אֶת-חֵיל הָאֲכִיִּים, וְהֵמָּה

בונים החומה לספינות וכורים סביב לה תעלה,
אך הקטומבות נחמדות לאלים אין המה מביאים. 450
והיתה החומה לתהלה כל-מקום שם שחר יגיה;
ונשכחה החומה, אני בה עמלתי עם פיבוס-אפולון,
אשר בנינו ביגיעה ללאומדון רב-החיל".
ונאוס כונס-העבים התעבר, ויען ויאמר:
"אונה-לי, מה אתה אומר, מרעיד-הארץ האדיר! 455
יפחד-לו אחד האלים ממעשי גבורה כאלה
אשר אין פחו ככתך אתה וכזרוע ענך;
אמנם תהלתך עומדת כל-מקום שם שחר יגיה.
אך הרגע: ברכת בני האכזיים הנדיבים
יפי-המחלפות בספינות וישובו אל-ארץ אבותם, 460
נפיץ תנפץ החומה, והורדתה במצולות המים,
ושבת ונסית בחול על-מבואות הים כבראשונה,
והיה כלא היה בנינם הנשגב של-בני האכזיים".
ככה שוחחו האלים, נדברו איש אל-רעהו;
שקעה החמה, וישלם מפעלם של-האכזיים, 465
שחטו פרים ויאכלו בתוך אהליהם הזבח.
ורבות אניות תבאנה מלמנוס נושאות הין,
שלחן אבנאוס בן-יסון, וילדה אותו הפספילה,
אשת חיק יסון המושל הרועה-לאמים עצומים,
ואשפר לשני בני אטרס, אגממנון ומנלאוס, 470
חלקם להם אך לבדם – אלה הין מי-דבש המתת.
ייןם קנו במחיר האכזיים יפי-המחלפות:
אלה קנוהו בנחשת, ואלה בברזל מנוצץ,
אלה בעורות בקרים, ואלה בפרים בני בקר,
ואלה בעבור העבדים, ומשתה השמנים הכינו 475
בני האכזיים יפי-המחלפות, כל אותו הלילה
לכם הטיבו, והטרויים ובעלי בריתם – בקריה;

וְזָכַס חֲכָם-הַמוֹעֲצוֹת חָרַשׁ עֲלֵיהֶם הַלִּילָה
רָעָה וְהִרְעִים נוֹרָאוֹת, אֵימָה חִנּוּרָה אֲחֻזָּתָם,
נָסְכוּ מִסִּפְלָם לְאַרְצָ, וְלֹא עָרַב אִישׁ לְבוֹ וְשִׁתָּה 480
טָרָם יִסֹּךְ הַנֶּסֶךְ לְזָכַס בֶּן-קְרוֹנוֹס הַשְּׁגִיָּא.
אֲחֵר שָׁכְבוּ לְנוֹחַ, וְשָׁנְתָם גַּם עָרְבָה עֲלֵיהֶם.

שִׁיר שְׁמִינִי: הַקָּרֵב בַּפֶּסֶק

אֲאוֹס עֲדוּיֹת סוּת-כִּרְכָּם הַשְׁתַּרְעָה עַל-פָּנֵי כָל-הָאָרֶץ,
וְזֹאוֹס מִרְעִים-הֶרְעָמִים קָרָא עֲצָרָה לְאֵלִים
לְכָלָם עַל-גִּפִּי רָמוֹת אוֹלִימְפוֹס הֶהָר רַב-הָרָאשִׁים.
נִשְׂאָ אֲמָרְיוֹ וַיְדַבֵּר, וְכָל הָאֵלִים הֶאֱזִינוּ:
"שְׁמָעוּ, הָאֵלִים, וְאִתָּן הָאֱלוֹת לִי הָאֲזִנָּה! 5
הִנֵּה אֲדַבְּרָה בְּאֲזִנֵּיכֶם כָּל-אֲשֶׁר צִוִּי לְבַבִּי.
אֲשֶׁה מִקָּרֵב הָאֱלוֹת אוֹ אִישׁ מִן-הָאֵלִים אֶל-יֹאמֶר
לְנִסּוֹת וּלְהִפָּר עֲצָתִי, כִּי יַחֲדוּ תִשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי,
לְמַעַן אֲחִישָׁה אֲכִלָּה אֶת-אֲשֶׁר לַעֲשׂוֹת יְזַמְּתִי.
וְהִנֵּה כִּי אֶרְאֶה הָאֶחָד, הַנִּבְדָּל מִכָּל-בְּנֵי הָאֵלִים, 10
הוֹלֵךְ וְעוֹזֵר לְטָרוּיִים אוֹ לְדַנָּאִים בְּשָׁלִי,
הִכָּה אֶכְנֹו, וּבְחִרְפָּה שׁוֹב יָשׁוּב לְהָר הָאוֹלִימְפוֹס;
אוֹ אֲתַפְּשֶׁנּוּ וְנִטְלַטְלִיתּיו לְמַחֲשָׁפֵי טַרְטָרוֹס הָאִים,
הֶרְחַק בְּעִמְקֵי תְהוֹם רַבָּה רוֹבֶצֶת מִתַּחַת לְאַרְצָ,
שְׁעָרֵי בְרוֹזַל וּמִפְתָּן נִחֲשֶׁת יִסְגְּרוּ עָלָיו, 15
עֲמָקוֹ מִתַּחַת לְהִדָּס כְּגִבֵּה שְׁמִים מְאָרֶץ;
יָדַע וַיִּנְכַּח, עַד כִּמָּה עֲצָמָתִי מִכָּל-בְּנֵי הָאֵלִים!
נִסּוּ, בְּנֵי אֵלִים, אִם-יֵשׁ אֶת-נִפְשְׁכֶם לְהִנְכַּח;
אֲתֶם הוֹרִידוּ מִמְרוֹמֵי רִקִּיעַ שְׂרָשְׁרַת שָׁל-זָהָב,
יַחֲדוּ אֲחֻזּוֹ-בָּה בְּלָכֶם, אֲתֶם הָאֵלִים וְהָאֱלוֹת, 20
וְנִסּוּ לְהוֹרִיד מִשְׁמָיו לְאַרְצָ אֶת-זֹאוֹס הָעֲזוּז,
מִנְהִיג הָעוֹלָם וּמְלוֹאוֹ, שְׁנֹא תִחְגְּרוּ עֲזָכֶם, תִּיגְעוּ!
אוֹלָם, אִם-יֵיטֵב בְּעֵינֵי נְאֻרָצָה לְהַעֲלוֹת אֶתְכֶם, —

אָרִים אַת-בְּלֶכֶם בְּיַחַד וְהָאָרֶץ וְהַיָּמִים עֲלֶיהָ;
וְאַת-הַשְּׂרָשָׁרֶת אֶקְשֹׁר לְשֵׁן סֹלֶע בְּהַר הָאוֹלִימְפּוֹס, 25
וְהִנֵּה תִבֵּל וּמְלוּאָה נִשְׁאִים עַל-בְּלִימָה בְּאוֹר!
הִנֵּה זֶה כַּחַי וְעֶצְמִי, עֶצְמָתִי עַל-אֵל וְעַל-אָדָם".
כָּכָה הִבִּיעַ; וְהָמָּה הִתְחַרְשׁוּ, נֶאֱלָמוּ דוּמְיָה,
תִּמְהִים מִשְׁתָּאִים לְדַבְּרוֹ, כִּי דָבַר-מוֹשֶׁל יֵצֵא מִלְּפָנָיו.
לוֹ אַמְרִיָּה הַשִּׁיבָה אֶתְנָה כְּחֶלֶת-הָעֵין: 30
"זָבֹס בֶּן-קְרוֹנוֹס אֲבִינוּ, הוּא, מוֹשֶׁל הַמּוֹשְׁלִים הָעֵלְיוֹן!
הִנֵּה עֵינֵינוּ הִרְאוּת, כִּי אֵין שְׂגִיא-כַּח בְּמוֹךְ;
אוּלָם נִפְשָׁנוּ דוֹאֲבָת לְרוּמֵי-הַתְּחִנִּית בְּדִנָּאִים:
כִּלְתָּה אֲלֵיהֶם הַרְעָה, וְהָמָּה נִמְקִים בְּגִזְרָה.
נַחֲדֵל מִן-הַמְּלַחְמָה, כְּאֶשֶׁר צִוִּיתָ עֲלֵינוּ, 35
אָפֶס נִיעֵץ הָעֵצָה הַטּוֹבָה לְבְנֵי הָאֲרָגָאִים,
וְלֹא יִכְרֶתוֹן כְּלָהֶם, כִּי אַתָּה קִצַּפְתָּ עֲלֵיהֶם".
וְזָבֹס מְכַנְס-הָעֵבִים שָׁחַק בְּנִעִימוֹת וַיַּעַן:
"בְּתִי הַתְּחִיבָה, הַתְּאוּשָׁשִׁי, הוּא טְרִיטוֹגֶנִיָּה, כִּי אֶמְנָם
מְלִים הוֹצֵאתִי בְּחֶפְזִי וְאֵלֶיךָ אֵאִירָה אַת-פָּנַי". 40
כָּכָה הִבִּיעַ וַיֵּאָסֵר לְרַכְּבוֹ אֶת-סוּסָיו הַמְּהִירִים
בְּעֲלֵי פֶרָסוֹת הַנְּחָשָׁת, עֲטוּרֵי רַעְמוֹת הַזָּהָב,
לְבֹשׁ מְעִיל כְּתָם לְבָשָׁרוֹ, נִיקָח הַמַּגָּלָב הַיָּפֶה,
מַעֲשֵׂה זָהָב לְתַפְאָרָה וַיַּעַל בְּכֶסֶף הָרָכָב.
הִנִּיף אֶת-שׁוֹטוֹ וַיִּדְפֹּק הַסּוּסִים, וַיִּמְהָרוּ בְּרִצּוֹן 45
חֵישׁ בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם הַזְּרוּעִים כּוֹכָבִים.
כָּא וְהִגִּיעַ לְאֵידָה, הָר רַב-מַעֲיָנִים וְרַב-צִיד,
עַד שֶׁיָּא גְרָגְרוֹן, שָׁם יָשׁ לוֹ מִזְבַּח-נִיחוּחַ וְחִרְשָׁה.
שָׁם גַּם עָצַר בְּסוּסִים אֲבִי בְנֵי הָאֵלִים וְהָאָדָם,
הַתִּיר הַסּוּסִים מִרַכְּבוֹ וַיִּסְךְ עַב-עָנָן עֲלֵיהֶם; 50
יָשַׁב עַל-גִּפִּי מְרוֹם-אָרֶץ, מִתְגָּאָה עַל-רֹב תְּהִלָּתוֹ,
הַשְׁקִיף עַל-קִרְיַת הַטְּרוּיִים וְעַל-סְפִינּוֹת חֵיל הָאֲכִיִּים.

וְכָל-הָאֲכִיּוֹת וְיָפִי-הַמַּחְלָפוֹת נִחְפְּזִים וְעוֹרְכִים

סְעוּדָה בְּאֵלֵיהֶם וְשָׁמַיִם עֲלֵיהֶם מִדֵּיהֶם.

אוֹלָם הַטְּרוּיִים גַּם-הֵמָּה, וְאֵם הָיוּ מַעֲשִׂים, הִזְדִּינוּ 55

בְּאֵלִיּוֹס הַקְּדוּשָׁה, אֵךְ נִפְשָׁם בָּם לְהִטָּה צֶאֱת לְקִרְאָת נִשְׁק,

אֲכַף עֲלֵיהֶם הֶהֱכֵרַח, וְעַל-טֶפֶם וְנִשְׁיָהֶם נִלְחָמוּ.

נִפְתָּחוּ כָּל-שַׁעְרֵי הַקִּרְיָה, וַיִּפְרָץ הָעָם מִן-הַחוּמוֹת,

חֵיל פְּרָשִׁים וְרַגְלִים, וַתָּהֶם הָאֶרֶץ לְקוֹלָם.

וְהֵמָּה כִּי נִפְגְּשׁוּ יַחֲדוּ, הִתְלַבְּדוּ בַּמָּקוֹם הָאֶחָד, 60

נִפְגְּשׁוּ עוֹרוֹת שָׁל-פָּרִים, כִּידוּנִים וְגִבּוֹרִים אֲדִירִים

עוֹטִי-שְׁרִיוֹנוֹת-נִחְשָׁת; מִגְנֵי-גִבְנָנִים בְּמִגְנֵים

זֶה בָּזָה פָּגְעוּ, הִתְרוֹצְצוּ, וַתָּהֶם הָאֶרֶץ לְקוֹלָם.

עָלוּ קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה עִם-קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה וְנִאֲקָה,

קוֹלוֹת הָרוּגִים וְהוֹרְגִים, וְהָאֶרֶץ נִמְלְאָה דָּמִים. 65

עַד שֶׁהִצְפִּירָה בְּהִלָּה וְהוֹלֵךְ וְגָדוֹל יוֹם קְדוֹשׁ,

עוֹפְפוּ חֲצִיָּהֶם שָׁל-אֵלֶּה וְאֵלֶּה, וְנִפְּלוּ חֲלָלִים;

וּכְשֶׁהִגִּיעָה הַחֲמָה עַד-אֲמִצֵּעַ שָׁמַיִם, וַיִּקַּח

זָבֹס אֶת-מֵאֲזֹנֵי הַזָּהָב וַיִּשֶׂם עֲלֵיהֶם גּוֹרְלוֹת,

פּוֹר הָאֲבִדוֹן וְהַמָּוֶת, הָאֶחָד לְפָרְשֵׁי הַטְּרוּיִים 70

וְאֶחָד הַפּוֹר לְאֲכִיּוֹת חֲגוּרֵי-שְׁרִיוֹנוֹת-הַנִּחְשָׁת;

אֶחָז בְּאֲמִצֵּעַ, הַנִּיפָם, וַיִּכְבֵּד יוֹם-דֵּין הָאֲכִיּוֹת.

גּוֹרֵל בְּנֵי הָאֲכִיּוֹת כִּי נִגַּע בְּאֶרֶץ הַפּוֹרָה,

וְגּוֹרֵל חֵיל-טְרוּיָה קָפֵץ וְנָסַק מִרְחָבֵי שָׁמַיִם.

הִרְעִים עֲלֵיהֶם בְּכַחַם מִתּוֹעֲפוֹת אִידָה וַיִּטֵּל 75

בָּרָק לֹוֹהֵט בָּעַם הָאֲכִיּוֹת; וְהֵמָּה נִבְהָלוּ,

רָאוּ, וַאֲיָמָה חֲנוּרָת וּפְחָד אֶחָזוֹם פְּלָהֶם.

נִפֵּל לֵב אִידוֹמָנִס, וְלֹא-קָם רוּחַ בְּאֶגְמָמֶנוֹן,

גַּם הָאִיִּסִים הַשְּׁנִיִּים הָעוֹבְדִים לְאֶרֶס נְמוּגוּ;

נוֹתָר אֵךְ-נִסְטוֹר הַפָּרֶשׁ, מִגָּנָם שָׁל-הָאֲכִיּוֹת, 80

נותר לבדו ועל-אפו, כי חץ שגון מחץ את-סוסו,
 חץ אלכסנדרוס, הוא בעל הלנה ופת-המחלפות,
 פגע בגבה גלגלתו, במקום שם יתחיל לצמח
 שער רעמת סוס, והמקום יש בו ספנה ביותר.
 סרר הסוס ויתנשא, כי ננעץ חץ זה במחו, 85
 פרס מעצמת מכאובו ובלבל את-יתר הסוסים.
 עד שהזקן נחפז להתיז בחרבו המושכות,
 והנה סוסיו המהירים של-הקטור הבא הדביקוהו
 בסער הקרב, ובקרב מתנוסס הרקב הגבור.
 והנה הזקן לאובד והוציא נשמתו, אלולא 90
 ראה ראהו בקרב דיאומדס הקורא-בחייל.
 ראה ובקולו הריע לאיש אודיסס ויעודדהו:
 "בן-לארטס הנבון מזרעו של-זבס, לאן תנוס?
 ערף פנית כירא וכרך-לב הנס עם-ההמון!
 ראה פן-ינעץ איש כידונו בגבך בנוסך. 95
 הבה נושיע לזקן ונגרש הגבר האים!"
 ככה שח; ולא שמע אודיסס האיש רב-התלאות,
 נחפז עשה את-דרכו אל-האננות הקמורות.
 הלך בן-טידס, ואם-כי לבדו, אל-בין-החלוצים,
 קרב ועמד עם-סוסי מרפכת בן-גילס הישיש. 100
 נשא אמרתו ויאמר וידבר את-אמרי הפנף:
 "אמנם, הזקן, הציקו לך הגבורים הנעזרים,
 פתך תש פבר, זקנותך הכבידה אכפה עליך;
 חלש נערך משרתך, וסוסיך עיפי מלחמה;
 צלח ועלה במו-רכבי, וראו עיניך, מה-טבו 105
 סוסיו של-טרוס אשר למדו למהר ולטוש במישור,
 דוהרים הנה והנה, הן ברדפם והן בהמלטם!
 גזלתים לפנים מאת איניאס המפיץ-בלהות.
 אולם לאלה ידאגו הנעזרים המשרתים, ואנו

נִרְכַּב עַל-סוּסֵי וַיֵּצֵא כְּנֶגֶד פְּרָשֵׁי הַטְּרוֹיִים, 110

וַיֵּדַע גַּם הַקָּטוֹר, כִּי זֹעֵם כִּידוֹנֵי הַקָּשָׁה בְּכַפִּי".

פָּכָה הַבִּיעַ; וַיִּשְׁמַע פָּרֶשׁ גְּרִנָּה בְּקוֹלוֹ.

אוֹלָם שְׁנֵי נַעֲרָיו מִשְׁרָתָיו אֲמִיצֵי הַלֵּב, אֲבָרִימָדוֹן

גִּבּוֹר הַקָּרֵב וּסְתָנָלוֹס, דָּאָגוּ לְסוּסָיו שָׁל-נָסְטוֹר;

וְהֵם שְׁנֵיהֶם מִהָרֹו וְעָלוּ בְּרִכְבּוֹ שָׁל-דִּיאוֹמִדָּס. 115

תִּפְּשׂ אֹז נָסְטוֹר בְּיָדָיו הַמּוֹשְׁכוֹת הַנוֹצְצוֹת, וַיִּדְפֹּק

בְּשׁוֹטוֹ הַסּוּסִים וַחֲיֹשׁ קָל הִגִּיעוּ עַד רִכְבּוֹ שָׁל-הַקָּטוֹר.

הִנִּיף בּוֹ-טִידָס תְּנִיתוֹ וַיְכוֹנְנָה אֶל-הַקָּטוֹר וַיִּטֵּל;

הַחֲטִיא אֶת-הַמִּטְרָה וַיַּךְ אֶת-מִשְׁרָתוֹ רִכְבּוֹ,

אֶת אֲנִיאוֹפֶס, אֶת-בְּנוֹ שָׁל-תִּבְיֹוס, הַגִּבּוֹר הָאֲמִיץ, 120

אוֹחֹז בַּמּוֹשְׁכוֹת, וַחֲלָף הַחֶץ אֶת-חֲזֵהוּ עַל-דָּדוֹ.

נָפַל מִרִּכְבּוֹ לָאָרֶץ, וְסוּסָיו מִהִירֵי-הַרְגָּל

סָעְרוּ נִרְתְּעוּ אַחֲוֹר; פָּחוּ עֲזָבוּ וְרוּחוֹ.

דָּאָבָה נִפְשׁוּ שָׁל-הַקָּטוֹר לְנַעֲרוֹ הַנוֹהֵג בְּסוּסָיו;

אֵךְ גַּם בְּאֵבְלוֹ לָרַעוּ עֲזָבוּ בְּמָקוֹם שֵׁם שָׁכַב, 125

חִפֵּשׁ וְתָר אַחֲרֵי רִכָּב לְסוּסָיו, אִישׁ גִּבּוֹר מִלְחָמָה.

וְאִמָּנָם לֹא חָסְרוּ הַסּוּסִים יֵת רִבָּה רִכָּבָם; כִּי מִהָר

מָצָא אֶת-בְּנוֹ שָׁל-אִיפִיטוֹס, אֶת אַרְכָּפְטוֹלְמוֹס הַגִּבּוֹר,

צָנָה לוֹ לַעֲלוֹת בְּרִכְבּוֹ וַיִּמָּסֵר בְּיָדָיו הַמּוֹשְׁכוֹת.

שׁוֹאָה עַל-שׁוֹאָה אֹז בָּאָה, וַקָּרוּ עֲלִילוֹת נוֹרָאוֹת, 130

וְהָיוּ הַטְּרוֹיִים נִהְדָּפִים כַּעֲדָר הַטְּלָאִים אֲלִיוָנָה,

לֹוִלָא הִצִּיץ בָּם זֵאוֹס אָבִי כָל-הָאֱלִים וְהָאָדָם.

הִרְעִים אֲיָמוֹת בְּמָרוּמִים וַיִּטֵּל הַבָּרֶק הָאִים

אַרְצָה אֶל-רַגְלֵי הַסּוּסִים לְרִכְבּוֹ שָׁל-דִּיאוֹמִדָּס;

לִבַּת אִשׁ-זִנְעוֹת הִתְפָּרְצָה, וְאִשׁ גְּפָרִית בּוֹעֶרֶת עָלְתָה, 135

לְבִשְׁוֹ סוּסָיו חֲרָדוֹת, אֶל-תַּחַת הַרְכָּב נִרְתְּעוּ.

נִשְׁמָטוּ מִיָּדָיו שָׁל-נָסְטוֹר הַמּוֹשְׁכוֹת הַנוֹצְצוֹת, וַנִּבְהֵל,

לְבוֹ כִּי נָפַל בְּקִרְבּוֹ, וַיִּאָּמֶר אֶל-דִּיאוֹמִדָּס:

"הוי, בן-טידס, הפך-נא סוסיך תמימי-הפרסה.

אכן הטרים תתבונן, כי זכס לא-תננך התשועה? 140

יום זה יום תשועה להקטור, ולו צנה קרוניון התהלה;

אולי מחר יכבדנו וירצנו, אם-ייתב בעיניו;

אפס אין איש אשר יוכל להפר עצתו של-זאוס,

גם הגבור בעם, כי הוא שגיא-כח וכל-יכול".

ענה לו דיאומדס הקורא-בחיל ויאמר: 145

"אכן, הישיש, בצדק דברת, דברך נכונים!

אבל מה-דאבה נפשי, ולבי בקרבי מה-יכאב,

יען כי בן יאמר הקטור ובקרוב הטרויים יתאמר:

נבעת בן-טידס מפני וינס בדרך לספינות.

בכה יתהלל; ולו פצתה-לי פיה הארץ לבלעני! 150

השיב אמריו לו נסטור פרש גרניה ויען:

"הוי, בן-טידס הנבון, שלמה תדבר הדברים!

והיה אם-גם יאמר הקטור רך-לב אתה נכתך רפה,

לא יאמינו הטרויים, לא ישמעו לו הדרדנים,

אף לא נשי אנשי טרויה הנדיבים כל-נושאי-המגן, 155

אשר אלופי נעוריהן השלכת עוללת בעפר".

בכה אמר ויהפך הסוסים המהירים לברח

בסער הקרב ובמהומה; והקטור והטרויים מריעים,

קוראים אחריהם בחיל ויורים תציהם הממרים.

והקטור העזיז מנופה-הקובע מריע ואומר: 160

"הרבו העריצון, בן-טידס, פרשי דנאים,

פנו לך מקום בראשם, בפדוך בנתחים וכוס מלאה;

עתה יבויז פניך, כי הנה לאשה היית.

פלך-לך, ילדה חרדה! לעולם לא-תשגב-ממני,

ובמגדלינו לא-תעל ולא-תנהג נשינו בשבי 165

אל-ספינותיך; אנכי אשכימה להורידך בור-שחת!"

בכה שח; ובן-טידס בלבו בו נצים שעפיו,

אולי יהפך את-סוסיו ויאסר הקרב עם-משנאו.

ש'לש פעמים כן נמלך בלבו ונועץ בכליותיו,

ש'לש פעמים גם הרעים ממומי הר-אידה בן-קרונס, 170

אות לאנשי טרויה, כי למו נכונה תושיה בלחם.

והקטור מריע וקורא בחיל ומעודד הטרויים:

"טרויים, ליקיים ודרדנים, אוסרי מלחמה בקרב!

חזקו והיו לאנשים, זכרו את-סער-הגבורה!

עיני הרואות, כי קרוניון נתן-לי בחסדו התשועה, 175

תהלה בארץ, וכלתה הרעה לבני הדנאים;

והם הבוערים התחכמו ויבנו החומות הרפות,

חומות שאין בהן ממש, כי לא תעמדנה בפני;

סוסי ידלגו בנקל מעל אותה תעלה חפרו.

והיה כאשר אגיע עד-פני האניות הקמורות, 180

זכרו נאל-תשכחו להביא האש האוכלת, נאצית

אש באניות הקמורות ואותם אכריע לטבח,

את הארגאים הנבוכים בעשן על-יד ספינותיהם".

ככה הביע, וידבר באזני הסוסים ויאמר:

"כסנתוס, פודרגוס, ואיתון, ואתה, הוי, למפוס הנאה! 185

גמלו-לי חסדכם עתה, והיה שלומים לי חלף

גדל עמל אנדרומכה בת-אאטיון הנדיב,

אשר הקדימה וזרתה לכם את-החטים המתוקות,

מזגה גם יין לכם, ותשתו ממנו לרצונכם,

טרים שמזגה לי, ואם-בעל נעוריה אנכי. 190

מהרו חישו והשיגום, ונשא מגנו של-נסטור,

אשר תהלתו הרקיעה למרומי שחק, ואומרים

על-זה המגן, כי כלו זהב-גם-הוא גם ידותיו,

ונצל גם-את דיאומדס הפרש ונפרק מפתיו

את סוחרת תפארתו, שעשה הפיסטוס בחכמה. 195

ואלו נשאנו שני אלה – תקנתי אני, עוד הלילה

יָרַד כָּל-חֵיל הָאֲכִיִּים בַּסְּפִינוֹת וַיִּפְּלִיג בַּיָּמִים".

כָּכָה הִתְפָּאָר וַיִּדְבֹּר; וְהָרָה הַגְּבִירָה הִתְאַנְּפָה,

זָזָה עַל-כִּסְאָהּ – וַיִּרְגְּזוּ מוֹסְדוֹת אוֹלִימְפוֹס הַנְּשָׂא;

דְּבָרָה בְּאֶזְנֵי פוֹסִידוֹן, הָאֵל גְּדֹל-הַפֶּתַח, וַתֹּאמֶר: 200

"אוֹיְהָ-לִי, מֶרְגִּיז-הָאֶרֶץ, הַמוֹשִׁיל הַנָּאֲדָר! הָאֲמָנָם

לְבָךְ לֹא יִכָּאֵב בְּקִרְבְּךָ לְבָנֵי הַדְּנָאִים הַכְּלִיִּים?

וְהִמָּה מְקַרִּיבִים לְךָ מִנְחוֹת בְּהִלִּיקָה וּבִאִיגִי,

רַבּוֹת וַיִּקְרוּת; וְאַתָּה חוֹנֵנָם וּתְנֶה לָמוּ תְשׁוּעָה.

וְלוֹ אַךְ תִּפְצְנוּ אֲנַחְנוּ, הָעוֹזְרִים אֶת-חֵיל הַדְּנָאִים, 205

לְהִדָּף מִמַּעַרְכוֹת הַטְּרוֹוִיִּים וּלְהַפֵּר עֲצָתוֹ שֶׁל-זֶאוֹס, -

הֵן בַּעֲטוּף לְבוֹ יֵשֵׁב לְבָדָד בֶּן-קְרוֹנוֹס בְּהַר-אֵידָה".

אֲנִי פוֹסִידוֹן הַמוֹשִׁיל מֶרְגִּיז-הָאֶרֶץ וַיַּעַן:

"הֲרָה מִדְּבָרְתָּ הָעֵתָקָה, הוּא, מֶה-זֶה תִּבְעֶנָה שְׂפִתַיִךְ?

לְבִי לֹא יִשְׁיָאֵנִי לְהַאֲבִק עִם-זֶאוֹס עִם-קְרוֹנוֹיוֹן, 210

וְלוֹ גַם בַּעֲוֹזְרֵי כָל-יָתֵר הָאֱלִים, כִּי חֲזַק מִמֶּנּוּ!,

הִמָּה נִדְּבָרוּ כָכָה אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ; וְהִכְפִּיר,

אֲשֶׁר בֵּין הָאֲנִיּוֹת וּבֵין הַתַּעֲלָה לַחֹמָה,

מְלָאָה הַמוֹנִים, בָּם סוֹסִים וּגְבָרִים נוֹשְׂאֵי-מִגְנִים

צְפוּפִים וְדַחֲוִיקִים; כִּי דַחֲקָם הַגָּבוֹר הַנִּמְשָׁל-לְאֶרֶס, 215

הַקָּטוֹר בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאַמוֹס, כִּי זֶאוֹס תִּנְנוּ הַתְּהִלָּה.

וְלוֹיֵלָא הָעִירָה אִזְ הָרָה הַגְּבִירָה אֶת-לֵב אֲגַמְמֶנוֹן

לְעוֹדֵד אֶת-חֵיל הָאֲכִיִּים – וּבַעֲצָמוֹ לֹא-נָח וְלֹא-שָׁקֵט,-

וְאַחֲזָה אִשׁ בְּאֲנִיּוֹת הַקָּלוֹת, וְהָיוּ לָהּ לְמַאֲכָל.

נִחְפְּזוּ עֹבֵר בַּמַּחֲנֶה בֵּין אֶהֱלֵי בְנֵי הָאֲכִיִּים 220

וּסְפִינוֹתֵיהֶם, וּבִנְדִיו הַחֲזָקוֹת מְעִיל הָאֶרְגָּמוֹן,

קָרַב וְעָמַד עַל-יַד הָאֲנִיָּה הַגְּדוֹלָה וְהַשְּׁחוּרָה

שֶׁל-אוֹדִיסֵס – וְהָיָה בְּאֲמָצֵעַ – כִּי יִשְׁמְעוּ אֵלָה וְאַלָּה

קוֹלוֹ בְּקִרְאוֹ עַד אֶהֱלֵי אִיס הָאִישׁ בֶּן-טַלְמוֹן

וְאַהֲלֵי אֲכִילֵס, וְשֵׁהֶם סְפִינוֹתֵיהֶם הִסִּיעוּ לְקַצְוֹת, 225

יען כי בטחו ברוח גבורתם וזרוע ימינם;

הרעים בקולו ויקרא באזני כל-צבא הדנאים:

"בושו והקלמו, בני ארגוס הנקלים, ואם-תארכם נפה!

אי-גבורתנו אמרנו: מי ידמה לנו, מי ישנה?

אלה דבריכם בלמנוס, שם התפארתם בפיכם 230

באכלכם בשר-פרים גבוהי-קרנים לרצונכם,

ונין שתייתם מספל אדירים מלא עד-שפתו,

לאמר: במאה, במאות בני טרויה יצא וילחם

איש מאתנו; נעתה אין איש עומד בפני האחד.

הקטור, אשר במהרה ישלח באש האניות. 235

זבס אבינו, את-מי מן-המלכים הגדולים יסרת

ברעה כזה ותחטרהו תהלתו הגדולה בארץ?

בחיי אני לא פסחתי על-אחד מכל-מזבחותיך

הנהדרים בלכתי בספינה מרבית-המשוטים,

פדר שור-פר וכרעים שרפתי על-כלם, לא חסתי, 240

יען כי נכספה נפשי להחריב את-טרויה הבצורה.

אנא חנני, אבינו, עשה שאלתי הפעם:

לו אך נמלט ממנות ונחליץ נפשנו מרעה,

אל-נא תהי באכזים יד אנשי טרויה לכלותם!"

פכה הביע; ורחמו זבס, פי ראה והוא בוכה, 245

נתן לו אות, כי ינצל העם ולא יאבד בעניו.

שלח לו נשר גדל-אבר, הנעלה בצפרי-הנחש,

ועפרת-אילים בצפרניו, עפרה בת-צביה שלוחה;

והשליך העפרה מנגד לבמה הנאה, עליה

קטרו חיל האכזים לזאוס מגלה-הרזים. 250

ראו הצפור הבאה מאצל בן-קרנוס, התאזרו

עז האכזים ושוב השתערו שואפים קרבות.

אפס בכל-הדנאים, ואם-רבים היו, אין אדם,

אשר יתפאר, כי צלח בסוסיו המהירים התעלה,

קדם ועבר על-בנו של-טידס ואסר מלחמה, – 255
 הוא היה ראשון להמית איש טרוויי חגור פלי מלחמה,
 את אגלאוס בן-פרדמון. זה הופך את-סוסיו לברח,
 נעץ בו רמחו בגבו, באמצע בין שתי הכתפים,
 קיבו עברו ויצא באמצע חזהו מלפניו.
 נפל מרכבו לארץ, וצלצלו עליו כל-פלו. 260
 אחריו הקרו פרצו גם-שני בני אטרוס האחים,
 הקרו פרצו גם-שני האיסים שגיא-הכח,
 פרץ גם אידומנס ואחריו גבר עמיתו,
 הוא מריאונס הנמשל-לארס ההורג-בגברים,
 אחריו בא אברפילוס, בן נהדר לאביו אבאימון. 265
 תשיעי הופיע בא טבקרס דורך את-קשתו הגמישה,
 מהר ועמד לו אחר צנתו של-בנו של-טלמון.
 ונהיה מדי ירים אים הצנה, ונבט הגבור,
 יחוש יתבונן בהמון ושלח את-חצו באחד,
 ונפל הלז מתבוסס בדמיו ונפח את-רוחו; 270
 וטבקרס ישוב ונסתר אחורי הצנה כגלד
 חוסה בצל אמו, פי אים לו מחסה בצנה הבהירה.
 מי הוא הראשון בטרוויים, בו פגע חץ טבקרס התמים?
 הוא אורסילוכוס ואחריו אורמנוס וגם אפלסטס,
 גם ליקופונטס הנמשל-לאלים נדיטור וברומיוס, 275
 גם מלנפוס וגם אמופאון בן-פוליאמון.
 יחדו שטחם על-פני האדמה חוננת-המזונות.
 ראה כל-זאת אגממנון העוצר-בגברים ויחד
 למראה טבקרס המכה בקשתו במערכות טרוויים;
 נגש ונעמד אצלו, וישא אמריו ויאמר: 280
 "טבקרס בנו של-טלמון, יקירי, השליט-בעמים!
 הוסר ושלח בם חציך, ונהיית לאור לדנאים,
 אור לטלמון אבין, שטפל בך בלדותך,

בביתו גִּדְלָךְ רוּמְךָ, וְאִם-בֶּן-פִּלְגֶּשׁוּ לוֹ אֶתָּה;

רוּמְךָ תִּהְיֶה כִּיּוֹם, אִם-כִּי רָחוּק מִנּוּ אָבִיךָ. 285

הִנֵּה זֶה דְּבָרִי אֵלֶיךָ, וְיָקוּם כָּל-אִשָּׁר אָמַרְתִּי:

וְהִיָּה כִּי יִתְּנוּ-לִי זֵאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס וְאֶתְּנָה

לְלֶפֶד אֶת-אֱלִיּוֹס הַקֶּרֶה הַבְּנוּיָה לְתַפְאָרָה וּלְמַגָּרָה,

תִּשָּׂא מִלִּפְנֵי הַמִּשְׁאֵת, וְאִשְׁכְּרֶךְ הָרֹאשׁוֹן לְאִשְׁכְּרִי:

תִּשָּׂא חֲצוּבָה, אוֹ סוּסִים שְׁנַיִם, אוֹתָם עַל-רֶכְבָּם, 290

אוֹ מִן-הַשְּׂבָנָה הַעֲלָמָה, וְתִהְיֶה שׁוֹכֶכֶת בְּחִיקְךָ!"

הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ לוֹ טְבַקְרוֹס הַגָּבֵר הַתָּמִים וַיֹּאמֶר:

"בְּנוֹ שָׁל-אֶטְרִס הַמֶּהֱלֵל, שְׁלָמָה תַּעֲוֹדְדֵנִי בַּדְּבָרִים,

וְנִפְשִׁי בִּי תִלְהֹט גְּחָלִים? אֲנֹכִי יִגַּע בְּכָל-מַאֲדִי,

הַחֹל מִיּוֹם בּוֹ הִדְפָּנוּ אֶת-צִבְאָם לְאֱלִיּוֹס הַקְּדוּשָׁה 295

יֹרָה אֲנֹכִי אֶת-חֲצִי וּמִכָּה בַּגְּבָרִים בְּקֻשְׁתִּי.

הִנֵּה יִרְיֵתִי כָּבֵר שְׁמָנָה מִחֲצִי אַרְפִּי-הַעֶקֶץ,

וְנִנְעָצוּ כָּלָם בַּבְּשָׂרָם שָׁל-נַעֲרִים אֲמִיצִים בְּנֵי חֵיל;

אוּלָּם לְפָלֵב הַשּׁוֹטָה הָלְזוּ לֹא אוֹכְלָה בְּחֲצִי".

דִּבֶּר וַיֹּר חֵץ שְׁנֵי מִמִּיתֵר הַקֻּשֶׁת וַיִּכּוֹנְנוּ 300

יָשָׁר אֶל-לְבוֹ שָׁל-הַקְּטוֹר, כִּי אֲנֹתָה מָאֵד נִפְשׁוֹ לְהַכְרִיעוֹ.

הִתְחַטֵּא אֶת-הַמִּטְרָה, וַיִּנְחַת הַחֵץ בְּלֵב גּוֹרְגִיתִיּוֹן,

עַל־מִמּוֹדוֹת וְאֲמִיץ בְּנוֹ שָׁל-פְּרִיאֲמוֹס, לוֹ יִלְדָה

אִשְׁתּוֹ קִסְטִיאַנִיָּרָה הַנִּפְּהָ, שְׁלִקְחָהּ בְּאִיסִימָה,

לְאַחַת מִבְּנוֹת אֱלֹהִים דְּמָתָה בְּקוֹמָתָה וְתַאֲרָה. 305

בְּפֶרֶח הַפֶּרֶג הַשְּׁתוּל בַּגִּנָּה, הַכּוֹפֵף אֶת-רֹאשׁוֹ,

אִשָּׁר יִכְבֵּד מִפְּרִיּוֹ שְׁבִשָּׁל עִם-גִּשְׁמֵי הָאֲבִיב, —

כִּכָּה כֶּפֶף אֶת-רֹאשׁוֹ הַצֹּדֶה מִנְטָל קוֹבְעוֹ.

טְבַקְרוֹס שׁוּב יָרָה חֵץ אַחֵר מִמִּיתֵר הַקֻּשֶׁת וַיִּכּוֹנְנוּ

יָשָׁר אֶל-לְבוֹ שָׁל-הַקְּטוֹר, כִּי אֲנֹתָה מָאֵד נִפְשׁוֹ לְהַכְרִיעוֹ. 310

וְהִתְחַטֵּא שׁוּב הַמִּטְרָה, כִּי הָטָה אֶפּוֹלֹן אֶת-חֲצוֹ;

מִחֵץ אֶת-אַרְכִּפְטוֹלֵמוֹס, רֶכְבּוֹ הַגָּבוֹר שָׁל-הַקְּטוֹר,

בָּלְבוּ אֶצֶל פִּטְמָתוֹ בְּהִשְׁתַּעֲרוֹ בַּמַּעֲרָכָה;
 נָפַל מִרְכָּבוֹ לְאֶרֶץ, וְסוּסָיו מְהִירֵי-הַרְגָּל
 נִרְתְּעוּ נְסוּגוֹ לְאַחֹר; רוּחוֹ עָזְבוֹ וְכַחוֹ. 315
 דָּאָבָה נִפְשׁוֹ שֶׁל-הַקְטָטוֹר לַנֶּעֶר הַנוֹהֵג בְּסוּסָיו;
 אֵךְ גַּם בְּאֶבְלֹו לָרַעוּ עָזְבוּ בְּמָקוֹם שֶׁם שָׁכַב
 וְעַל-קִבְרֵיאוֹנִים אָחִיהוּ הַנִּמְצָא בְּקִרְבָּתוֹ חָשׁ פָּקֵד,
 וַיִּקַּח מוֹשְׁכוֹת הַסּוּסִים; וְלֹא סָרַב וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ.
 וְהוּא עֲצָמוֹ קָפֵץ לְאֶרֶץ מֵעַל הַמִּרְכָּבָה הַנוֹצֵצָה, 320
 הַרְעִים אֵימּוֹת בְּקוֹלוֹ וַיִּתְּפֹשׂ הָאָבֶן בְּכַפּוֹ,
 הֵלֵךְ וְקָרַב אֶל-טְבַקְרוֹס, כִּי נִכְסְפָה נִפְשׁוֹ לִפְגְּעוֹ.
 וְטְבַקְרוֹס אֵךְ-הוֹצִיא מִתְּלִיו אֶת-חֲצוֹ הַמֵּר וַיְכוּנְנֶהוּ
 עַל-פְּנֵי הַמִּיתָר; וְהַקְטָטוֹר מְנוֹפֵף-הַקּוֹבֵעַ בַּפִּתְּףִי
 פָּצְעוֹ, וְהוּא מוֹשֵׁךְ הַמִּיתָר, וַיִּפְגַּע בַּשִּׁכְמָה, בְּמָקוֹם 325
 תַּפְרִיד בֵּין צִנָּאר וְחִזָּה וְהַמָּקוֹם מְסֻכָּן בְּיוֹתֵר:
 טְבַקְרוֹס מְכוּנֵן אֶת-חֲצוֹ, וַיִּפְגַּע בּוֹ בְּאֶבְנוֹ הַחֲדָה
 וְקָרַע הַמִּיתָר; וַתִּיבֹשׁ כַּפּוֹ מִקָּנָה וַתִּחַלֵּשׁ,
 פָּרַע עַל-בִּרְכָּיו, לֹא נָפַל, וְקִשְׁתּוֹ מִיָּדוֹ נִפְלָה.
 וְאִיִּם לֹא שָׁכַח אֶת-אָחִיו הַנוֹפֵל לְאֶרֶץ וַיִּמְהַר, 330
 חָשׁ אֵלָיו לְבוֹא, סוֹכֵב וְסוֹכֵךְ עָלָיו בַּצָּנָה.
 מִהָרֹו שְׁנַיִם מִרְעִיו עֲמִיתָיו וְנִחַנּוּ עָלָיו,
 וְהִפָּהּ מִקִּיסִטִּס בֶּן-אֶכְיוֹס וְאַלְסָטוֹר הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים,
 וַיִּשְׁאוּהוּ לְסְפִינּוֹת, וְהוּא נֶאֱנָק מַעֲצָמַת מְכֹאֹבוֹ.
 וְזֹאִים הָעִיר מִחֲדָשׁ בְּלִבָּב אֲנָשֵׁי טְרוּיָה גְבוּרָתָם; 335
 עַד הַחֲרִיץ הָעֶמֶק הַרְחִיקוֹ אֶת-חֵיל הָאֲכִיִּים,
 וְהַקְטָטוֹר מִתְנוֹסֵס בְּעֶצֶר אוֹנוֹ בְּקֵהֶל הַחֲלוּצִים.
 בְּכָלֵב מְהִיר-רַגְלִים הָרוּדִף חֲזִיר-בָּר בַּיַּעַר
 אוֹ אֶת-הָאֲרִיָּה לְתַפְשׁוֹ בִּירְכָּיו אוֹ בַּעֲגֹבוֹתָיו,
 וַעֲיִנָּיו לֹא יִגְרַע, יִתְבּוֹנֵן לְרַגְעִים, כֹּן-יִפְנוּ אֶת-רֹאשֵׁם, - 340
 מִרְאֵה פְּנֵי הַקְטָטוֹר בִּרְדָּפוֹ אֶת-בְּנֵי הָאֲכִיִּים הַנִּדְיָבִים,

זַנֵּב אֶת-כָּל-הַנְּחָשִׁים; וְהָמָּה נִמְלָטִים עַל-נִפְשָׁם.

אוֹלָם בְּנוֹסָם, בְּהִיוֹתָם מַעֲבָר לִיתְדוֹת וְלַתְּעָלָה,

וְרַבִּים כָּבֵד נִפְלוּ וּמָתוּ בְיַד־אֲנָשֵׁי טְרוּיָה, הַגִּיעִיו

עֲמָדוֹ עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת וְאִישׁ אֶל-רַעְיוֹ קָרָאוּ, 345

פָּרְשׁוּ כַּפֵּיהֶם לָאֲלִים, וַיִּשְׁכְּחוּ שִׁיחָם בְּאֲזָנָם

יַחֲדוֹ, וְאִישׁ אִישׁ לְנִפְשׁוֹ הִתְפַּלְלוּ בְּקוֹל וַיַּעֲתִירוּ;

וְהַקְטֹר הוֹפֵךְ אֶת-סוּסָיו מֵעֶבֶר מִזֶּה אֶל-מִשְׁנֵהוּ,

וַיַּעֲנִיּוּ תַּלְהֻטָּנָה כַּעֲנִיָּהֶם שֶׁל-גּוֹרְגוֹ אוֹ אֲרֵס הַקֶּטְלָן.

וְהָרָה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת הַשְּׂקִיפָה, וְנִכְמְרוּ רַחֲמֶיהָ, 350

חָשָׂה וַתְּדַבֵּר בְּאֲזָנֶי אֶתְנָה אֶת-אֲמָרֵי הַכֶּנֶף:

"אוֹי-לִי, בַּת-זֶאֱוֹס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס, הָאֲמָנָם לֹא נִצָּא

לִישַׁע צָבָא הַדְּנָאִים וְגַם לֹא בְּרַגְעַ הָאֲחֵרוֹן?

כָּלְתָה אֲלֵיהֶם הִרְעָה, וְהִנֵּה הֵם תַּמִּים לְגֹועַ

בַּתְּגֵּרַת יַד אֶחָד הַזּוֹעִם וְשׁוֹכְעָה לֹא יָדַע, הֲלֹא הוּא 355

הַקְטֹר בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס, וְכָבֵד עוֹלֵל שׁוֹאָה עַל-שׁוֹאָה".

לֵה אֲמָרֶיהָ הַשִּׁיבָה אֶתְנָה כְּחֶלֶת-הָעֵין:

"הֵן זֶה-כָּבֵד הָיוּ כָחוּ וַחֲזִיוֹ נִלְקָחִים מִמֶּנּוּ

וְהִנֵּה לְאוֹבֵד בְּיַד הָאֲרַגָּאִים עַל-אֲדַמַּת אַבּוֹתָיו,

לֹיֵלָא אָבִי הַזּוֹעֵם, הַחוֹרֵשׁ בְּלִבּוֹ אֶךְ רָעוֹת, 360

לֹיֵלָא הוּא אֲשֶׁר סָכַל עֲצָתִי וְאֵלֵינוּ יִתְאֲכֹזר;

שׁוֹב אֵינוֹ זוֹכֵר לִי כִמָּה פַעַמִּים חִלַּצְתִּי מִצָּרָה

נִפְשׁוֹ שֶׁל-בְּנוֹ וּמִלְטָתִיו מִלַּחֲץ אֲבָרְסֵתִס הַנוֹגֵשׁ.

אֲכֹן לַעֲתִים קְרוּבוֹת הִתְפַּלֵּל אֶל-אֵל הַשָּׁמַיִם,

בָּכָה, וְאוֹתִי שָׁלַחֲנִי אֲזִי זֶאֱוֹס מִשְׁמִיו לַעֲזָרְתּוֹ. 365

וְאֵלֹו יָדַעְתִּי הַבָּאוֹת וּבִלְבִי תַכְנִיתִן, בְּשִׁלְחוֹ

אוֹתוֹ לִירְפָתִי הַדָּס סוֹגֵר-הַשְּׁעָרִים, לְלָקֶת

לְהוֹצִיא מִמַּחֲשֶׁךְ-אֲרַבּוֹס אֶת-כָּלְבּוֹ שֶׁל-הַדָּס הָאִים, -

נִפְשׁוֹ לֹא הָיָה מְמַלֵּט מִמִּשְׁבְּרֵי סִטִּיכָס הַזְּדוֹנִים.

עָתָה בִּי בְּחֻלָּה נִפְשׁוֹ וַיַּעַשׂ שְׂאֵלְתָהּ שֶׁל-תָּטִיס, 370

אֲשֶׁר נִשְׁקָתוֹ עַל-בֶּרֶכְיוֹ וַתִּגַּע בִּידָהּ בְּסִנְטָרוֹ,
בִּקְשָׁה שְׂיַכְבֵּד אֶת-בְּנָהּ אֶת-אֶכִּילָס מְקַרְקַר-הַקְרִיּוֹת.
יְבוֹא זְמַן וְשָׁב וַיַּכְנִי הַמֶּדֶתִּי כַחֲלַת-הָעֵינַי!
אֶסְרִי-נָא עִתָּהּ סוֹסֶיךָ תַּמִּימִי-הַפֶּרָסָה, וְאַנְכִי
אֶעֱלֶה בְּהִיכָלוֹ שֶׁל-זֵאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאֵיגִיס, וְשִׁמְתִּי 375
מִדֵּי עָלִי וְכָלִי נִשְׁקִי וְאַרְאֶה אֶתְבוֹנִן, הַיִּשְׁמַח
הַקְטוֹר מְנוֹפֵף-הַקּוֹבֵעַ בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאָמוֹס בְּרֹאוֹתוֹ
בְּתֵאֵם אֶת-שְׁתֵּינוּ, כִּי נֹפֵעַ בְּמַעֲרָכוֹת קָרֵב עַל שִׁדָּה קָטָל.
אֲכַן יִשְׁבְּעוּ כָּל־בָּיִם וְעוֹפוֹת דּוֹרְסִים מִחֻלָּב
טְרוּיִי לֹא אֶחָד וּבִשְׁוֹר, כִּי-יִפֹּל עִם-סְפִינּוֹת אֲכִיִּים". 380
שָׁחָה; וְלֹא הִמְרָתָהּ כִּי־הָיָה זֶה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת.
וְהָיָה בֵּת-קְרוֹנוֹס הָעֶזְוִיז הַגְּבִירָה-בְּאֵלִים נִחְפָּזָה,
אֶסְרָה בִּידָהּ הַסּוֹסִים עֲדוּיִי-רֶסְנִי-הַכֶּתֶם;
אֶפֶס אֶתְנָה בֵּת-זֵאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאֵיגִיס הַסִּירָה
שִׁמְלַת הַנּוֹי מַעֲלִיָּה עַל-סֶף בֵּית אָבִיהָ, וְהַשְׁמָלָה 385
יָפָה, אֲטוֹן צִבְעוֹנִים, בָּהּ עֲמְלוֹ כְּפִיָּה הִיא עֲצָמָה,
שִׁמָּה עָלֶיהָ שְׁרִיוֹנוֹ שֶׁל-זֵאוּס מְכַנֵּס-הַנְּשִׂאִים,
לְבִשָּׁה כָּל-כָּלִי הַמִּלְחָמָה לְרֹדֶת בַּקָּרֵב רַב-הַדְּמָעוֹת.
קִפְצָה עָלֶיהָ בְּרַגְלֶיהָ לְתוֹךְ מְרַכְבָּהּ לֹוֹהֶטָה,
תִּפְשָׁה הַפִּידוֹן הַקָּשָׁה, הַגְּדוֹל וְהָאִיתָן, בּוֹ תִמְגֵּר 390
שׁוֹרוֹת גְּבוּרִים בְּאַפָּה הַבֵּת שֶׁל-אָבִיהָ הָאֲדִיר.
וְהָיָה הָאִיצָה בְּסוֹסִים בְּשׁוּט אֲשֶׁר בִּידָהּ; מַעֲצָמָם
נִכְתְּחוּ בְּשֹׁאוֹן שְׁעָרֵי שְׁמִים, שֶׁנִּטְרוּ הַהוֹרוֹת,
אֲשֶׁר בִּידָן אוֹלִימְפּוֹס וְשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הַפְּקָדוֹ,
וְהָיָה הַפּוֹתְחוֹת וְהַסּוֹגְרוֹת הָעֵנָן הַסּוֹכֵךְ עָלֶיהֶם. 395
דֶּרֶךְ הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה הֵן נִהְגוּ הַסּוֹסִים הַרְתוּמִּים.
וְזָכַס אָבִינוּ הַתְּבוֹנִן בָּהֶן מִהֵר אִידָהּ, וַיַּחֲר
אִפּוֹ עַד לְהַשְׁחִית, וַיִּשְׁלַח אֶת-אִירִיס לָהּ כְּנִפִּי-הַכֶּתֶם:
"חֹוֹשִׁי, אִירִיס הַקֵּלָה, וְעֲצָרִי בַעֲדוֹן מִפְּגַשׁ-כִּי,

יען כי אֶפְגָּשׁוּ בִּרְעָה, אִם-אֶפְגַּע בָּהֶן בְּמִלְחָמָה. 400

הִנֵּה הַדָּבָר דְּבַרְתִּי, וְיָקוּם כָּל-אִשָּׁר אָמַרְתִּי:

הִנְנִי מִכְשִׁיל אֶת-כָּח סוּסֵיהֶן הַמְּהִירִים בָּרֶכֶב,

אוֹתָן אֲמַגֵּר מִכֶּסֶּאָן לְאַרְצִי, אֲפֹצִץ הָרֶכֶב;

עָשָׂר שָׁנִים תַּחֲלִפְנָה לְתַקּוּפוֹתֵיהֶן, וְשָׂרָם

רָפָא לָהֶן מִן-הַמָּכּוֹת, כִּי אֲטִיל בָּהֶן אֶת-הַבָּרֶק; 405

וְיִדְעָה כְּחֹלֶת-הָעֵין, אִם-תּוּכַל לְאַבִּיָּה בְּמִלְחָמָתָה.

אוּלָּם לֹא-כֵךְ יִחַר אִפִּי בַּהֲרָה, וּבָהּ לֹא אֶתְאַנֶּף,

יען זֶה דְּרָכָה מַעֲלָם לְהַפִּיר אֶת-כָּל-אִשָּׁר אֶחָרָץ".

דָּבָר, וְאִירִיס מְהִירַת-הָרֶגֶל נִחְפָּזָה וְתַעֲוִיף,

יִרְדֶּה מִתּוֹעֲפּוֹת אִידָה וְתַעַל אוֹלִימְפּוֹס הַנִּשְׂאָ. 410

נִפְגָּשׁוּ בַּשַּׁעַר הָרֹאשׁוֹן שֶׁל-הָאוֹלִימְפּוֹס רַב-הַנְּקֻרוֹת,

עֲצָרָה בַּעֲדָן וְתִגַּד אֶת-כָּל-אִשָּׁר שָׁם זָכַס בְּפִיהָ:

"לֹאֵן תַּחֲוִשִּׁינָה? שְׁלָמָה כֹּה רָגִז לְבַבְכֶּן בְּחֻבְכֶּן?

צִוָּה בֶּן-קְרוֹנוֹס וְגִזָּר: אֵל-יַעֲזֹר אִישׁ לְאַרְגָּאִים.

דָּבָר בֶּן-קְרוֹנוֹס וְנִשְׁפַּע, וְרִיקָם דָּבָרוֹ לֹא יָשׁוּב: 415

הִנֵּה הוּא מִכְשִׁיל אֶת-כָּח סוּסֵיכֶן הַמְּהִירִים בָּרֶכֶב,

אֶתְכֶן יִמַּגֵּר מִכֶּסֶּאָן לְאַרְצִי וַיִּפּוֹצֵץ הָרֶכֶב;

עָשָׂר שָׁנִים תַּחֲלִפְנָה לְתַקּוּפוֹתֵיהֶן, וְשָׂרָם

רָפָא לָכֶן מִן-הַמָּכּוֹת, כִּי יִטִּיל בָּכֶן אֶת-הַבָּרֶק;

וְתִדְעִי אַתָּה, כְּחֹלֶת-הָעֵין, אִם-תּוּכְלִי לְאַבִּיךְ בְּמִלְחָמָתְךָ. 420

וְאוּלָּם לֹא-כֵךְ יִחַר אִפִּי בַּהֲרָה, וּבָהּ לֹא יִתְאַנֶּף,

יען זֶה דְּרָכָה מַעֲלָם לְהַפִּיר אֶת-כָּל-אִשָּׁר חָרָץ.

כָּלִבָּה חֲצוּפָה אַתָּה, הָאֵימָה, אִם-אֲמַנָּם תַּעֲרָבִי

אַתָּה אֶת-לִבְךָ לְהַנִּיף אֶת-רִמְחֶיךָ הַכָּבִיר עַל-זְאוּס!"

כָּכָה הִבִּיעָה וְתִלָּךְ אִירִיס מְהִירַת-הָרֶגֶל, 425

וְהִרָה נִשְׂאָה אֲמַרְתָּה, וְתִדְבֵּר לְאַתְנָה וְתֹאמַר:

"אוּיָה-לִי, בְּתוֹ שֶׁל-זְאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאֵיגִיס! אֵינְנִי

רוֹצֶה לְהִלָּחֵם בְּזְאוּס בְּגִלְל בְּנֵי אָדָם בְּנֵי תַּמּוּתָה.

יִחְיֶה בָּהֶם אֲשֶׁר יִחְיֶה, יָמוּת אֲשֶׁר יָמוּת בַּגִּזְרָה –

אִישׁ לְגִזְרָתוֹ מִנֶּת-חֶלְקוֹ; וְהוּא יִשְׁפֹּט בֵּין הַדְּנָאִים 430

וּבֵין הַטְּרֹוֹיִים כְּנִפְשׁוֹ וְכָל-אֲשֶׁר יִחְרֹץ בְּלִבּוֹ".

כָּכָה הִבִּיעָה וַתְּהַפֵּךְ סוּסֶיהָ תְּמִימִי-הַפָּרָסָה.

פָּתְחוּ הַהוֹרוֹת הַסּוּסִים הַדּוּרִי-הָרַעְמָה מִרְכָּבָה,

אֶל-אֲבוֹסֵיהֶם הַמְּלָאִים אֲמִבְרוֹסִיָּה עַל-שְׁפוֹתֵם אֶסְרוּם,

וְאֵת הַמִּרְכָּבָה הִסִּיעוּ עַד פֶּתְלֵי הָאוֹלָם הַמַּבְרִיק; 435

וַיֵּשְׁבוּ שְׁתֵּי בָנוֹת-הָאֵלִים כָּל-אֶחָת עַל-כִּסֵּא זָהָבָה

בְּסוֹד הָאֵלִים בְּקִהְלָם, וַתֵּאָבֵל נִפְשׁוֹ עֲלֵיהֶן.

וַיֵּאוֹס אַז יִהְפֹּךְ סוּסָיו וַרְכִּבּוֹ יָפֶה-הַגִּלְגָּלִים,

נָהַג מְאִידָה אֶל-הָאוֹלִימְפּוֹס לְמוֹשָׁב הָאֵלִים.

נִחְפְּזוּ מִרְגִּיז-הָאֶרֶץ הַמְּהִלָּל וַיִּפְתַּח אֶת-סוּסָיו, 440

שָׁם אֶת-הַרְכָּב עַל-כִּנּוֹ וַיִּפְרֹשׁ עָלָיו הַמִּרְכָּד;

וַיֵּאוֹס הַמִּרְחִיק-לְהִשְׁקִיף הוּא עָלָה עַל-כִּסֵּא זָהָבוֹ,

רָגְזוּ כָל-מוֹסְדוֹת אוֹלִימְפּוֹס וַיִּרְעְדוּ תַּחַת כַּף-רַגְלָו;

אוֹלָם אֲתִנָּה וְהָרָה הֵן פָּרְשׁוּ וַיֵּשְׁבוּ לְבִדְּוֹ,

דָּבָר לֹא שָׁאֲלוּ אוֹתוֹ וַדָּבָר לֹא דָּבְרוּ – נִדְּמוּ; 445

אָפָס הוּא הִבִּין הַגִּיגָן, אֶת-כָּל-אֲשֶׁר בְּלִבָּן וַיֹּאמֶר:

"הֲרָה וְאֲתִנָּה, שְׁלֹמָה סֵר רִוְחָכּוֹ, מֶה נַעֲצִבְתָּן?

הֵן לֹא עִיִּפְתָּן בְּרִדְתָּכֶן בְּקָרְבַּי, וְהוּא תִפְאַרְתָּם שָׁל-גִּבְרִים,

גַּם לֹא יִגְעַתָּן בְּהַכּוֹתָכֶן בְּטְרֹוֹיִים זְעוּמִי לְבִבְכָן.

יַעַן כָּל-עוֹד בִּי גִבּוֹרְתִי וְזָרוּעִי לִי מוֹשְׁלָה, לֹא יוֹכְלוּ 450

לִי כָל-הָאֵלִים הָרַבִּים, אֲשֶׁר בָּהֶר הָאוֹלִימְפּוֹס;

הִנֵּה יִצְוִרִיכֶן הַיָּפִים רַעְדָה וַחִיל אֲחֻזָּתָם,

טָרָם חֲזִיתָן מִלְחָמָה, עֲלִילוֹת הַקָּרֵב הַנוֹכְאוֹת.

הִנֵּה אֲדַבְּרָה בְּאִזְנֵיכֶן, וְקָמוּ וּבָאוּ הַדְּבָרִים:

אֵלֹו כְּנִעַתִיכֶן בְּבִרְקָה, לְעוֹלָם לֹא שִׁבְתָּן בְּרִכְכָּן 455

לְעִלּוֹת בָּהֶר הָאוֹלִימְפּוֹס, שָׁם זָבוּל אוֹו לְמוֹ הָאֵלִים!"

כָּכָה הִבִּיעָה; וְאֲתִנָּה וְהָרָה מְלִינּוֹת עַל-יֵאוֹס;

קָרְבוּ אִשָּׁה אֶל-רַעוּתָהּ חוֹרְשׁוֹת הָרָעָה עַל-טְרוּנָהּ.

יִשָּׁבָה אִתָּנָה, נִדְמָה וְדָבָר לֹא דִבְרָה, וְאוֹלָם

זַעֲמָה בְּלִבָּהּ אֶת-זָבֶס, חֲרוֹן אַפָּה עָלֶיהָ עַד לְהִשְׁחִית; 460

וְהָיָה לֹא יִכְלֶה לְקַצֹּפָהּ הַסּוֹעֵר בְּקִרְבָּהּ וְחֹאמֶר:

"קְרוּנִיּוֹן אֲדִיר-אַיָּמָה, מִה-זֶה תִּבְעֶנָּה שְׁפָתֶיךָ?

הִנֵּה יִדְעֵנִי, כִּי כַחַךְ אִתְּךָ, גְּבוּרַתְךָ לֹא תִכְלֶה;

אוֹלָם הֵן יִדְאָב לִבִּנּוֹ לְרוּמֵי-הַחֲנִית הַדְּנָאִים,

כָּלֶתָה אֲלֵיהֶם הָרָעָה, וְהָמָּה נִמְקִים בַּגּוֹזְרָה. 465

נִחְדַּל מִן-הַמְּלַחְמָה, כְּאִשֹּׁר צוּיֹת עֲלִינוּ,

אַפְסִי נַעוִץ הַעֲצָה הַטּוֹבָה לִבְנֵי הָאֲרָגָאִים,

וְלֹא יִכְרְתוּ כָלֶהֶם, כִּי אַתָּה קֹצֶפֶת עֲלֵיהֶם".

הַיָּשִׁיב אֲמָרְיוֹ לָהּ זָבֶס מְכַנֵּס-הַנְּשִׂאִים וַיֹּאמֶר:

"הִרָה הַגְּבִירָה גְדֻלַּת-הָעֵין, אִם-רוּצָה אַתְּ לְרֹאוֹת, 470

מִחֶר עִם-שֹׁחַר תִּתְּחַזֵּינָה עֵינֶיךָ אֶת-קְרוּנִיּוֹן הָעֶזְזוֹ

בְּנִגְפוֹ אֶת-חֵיל הָאֲרָגָאִים כָּל-תּוֹפְשֵׁי-הָרֶמַח הָרַבִּים;

יַעַן כִּי הִקְטוֹר לֹא יִרְפָּה מִסַּעַר הַקָּרֶב, עַד אִם-יָקוּם

בְּנוֹ שָׁל-פֶלֶס הַמֹּהִיר עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת, יוֹם יִכְשֹׁט

שְׂאוֹן הַמְּלַחְמָה בִּירְכָתֵי הַסְּפִינוֹת, וְנֶאֱבַק עִם-גָּבֶר 475

גָּבֶר בְּדַחַק וּבִמְצָרִים עַל-פֶּגֶר פִּטְרוֹקְלוֹס הַחֲלָל.

גּוֹזְרָה הִיא מִן-הַשָּׁמַיִם. וְאוֹלָם אֲלֵיךְ וְאֶל-קֹצֶפֶךָ

לִבִּי לֹא אֲשִׁים, וְאַף אִם-עַד קָצוֹת יָם וְאָרֶץ תִּרְחָקִי,

כְּנַפּוֹת הָאֲרָץ, שָׁם קְרוֹנוֹס וַיִּפְטוֹס יָבִלּוּ יְמֵיהֶם,

וְעֵינָם לֹא תַחַז בְּאוֹר הַלְּיוֹס-הַפָּרִיּוֹן בְּהִלּוֹ, 480

אַף לֹא יִשְׁיִשׁוּ עַל-רוּחַ, כִּי עֲמָקֵי טַרְטְרוֹס עַל-סְבִיבָם;

וְאִם-גַּם עַד שָׁם, אַתָּה סוֹרֶרָה, תִּנּוּעֵי תְּבוּאֵי בְּלָכְתְּךָ,

לִבִּי לֹא אֲשִׁים לְקֹצֶפֶךָ, כִּי אֵין עוֹד חֲצוּפָה כְּמוֹתְךָ!"

כִּכָּה הִבִּיעַ; וְלֹא עָנְתָה לוֹ הִרָה לְבַנְת-הַזְּרוּעוֹת.

וְשִׁמְשׁ-נִגְהוֹת כָּבֶר שָׁקַע בֵּינָם-הָאוֹקֵינוֹס וְהַעֲלָה 485

אֲחָרָיו לַיִל הָעֲלָטָה עַל-שְׂדֵמוֹת מַצְמִיחוֹת הַדָּגָן.

וְשָׁקְעָה הַחֲמָה לַמֶּרֶת רוּחַ הַטְּרוּיִים, וּלְשִׁמְחַת
 לֵב-הָאֲכִיִּים וּכְחָפִץ לְבָבָם בָּא לַיִל הַחֲשֵׁכָה.
 וְהַקְטוֹר הַנִּהְדָּר קָרָא עֲצָרָה לְחִיל אֲנָשֵׁי טְרוּיָה,
 נָחַם מֵעַל הָאֲנִיּוֹת אֶל-נַחַל רֶב-מַעְרְבּוּלוֹת, 490
 עַל-פְּנֵי טְהָרוֹ שֶׁל-שָׂדֶה, שָׁאִין בּוֹ כָּל-פָּגְרִים חֲלָלִים.
 קָפְצוּ מֵעַל מַרְכָּבוֹתֵיהֶם וַיֵּטּוּ אֲזָנִים לְדַבְּרִי
 הַקְטוֹר וַיִּדְּדוּ שֶׁל-זָבִס; בְּגִדוֹ הִרְמַח הָאֶרֶךְ,
 אַחַת-עֶשְׂרֵה הָאֲמָה אָרְכוֹ; וְחֹד-נֹחֶשֶׁת מִבְּרִיק
 עוֹטֵר לְרִמְחוֹ מִלְּפָנָיו, וְטַבַּעַת-פָּז עָלָיו נְתוּנָה; 495
 הַקְטוֹר נִשְׁעַן עַל-רִמְחוֹ וַיִּדְבֵּר בְּאָזְנֵי הַטְּרוּיִים:
 "שְׁמַעוּ עָדִי, אֲנָשֵׁי טְרוּיָה, דְּרַדְנִים וּבַעֲלֵי בְרִיתִי!
 אֲמַר אֲמַרְתִּי אֲכַחֲדָה אֶת-כָּל-הָאֲכִיִּים וְהַסְפִּינוֹת,
 וְעַל-עֲקֻבוֹתֵינוּ נִשְׁוֹבָה אֶל-אֱלֹיֹס הַנְּתוּנָה לְרוּחוֹת;
 וְהִנֵּה עֲלָטָה חֲשֵׁכָה, וְהִיא מִלָּטָה אֶת-חֵיל הָאֲכִיִּים 500
 וְאֶת-סְפִינוֹתֵיהֶם הַנִּחְתָּוֹת עַל-שִׁפְת מִי-הַיָּם וּמַעֲזָיו.
 הִבֵּה נִשְׁמַע לְחֲשֻׁכַת-הַלַּיְלָה וְנִכְיִן הַסְּעוּדָה;
 פִּתְחוּ מֵעַל הַמַּרְכָּבוֹת סוּסֵינוּ הַדּוּרִי-הֶרְעָמָה,
 שִׁימוּ אַבּוּס לְפָנֵיהֶם וּמִסְפּוֹא תְּשִׁימוּ בְּאִבּוּס;
 חוּשׁוּ הָעֵרֶה וְהִבִּיאוּ מִשָּׁם כְּבִשֵׁי מַרְבֵּק וּבָקָר 505
 מִהָרִי, יִיו מִשְׁמִיחַ לְבָב אֲנוּשׁ בְּכָלִים וְלֶחֶם
 צִידְכֶם הִבִּיאוּ מִבֵּיתְכֶם, וְקוֹשֵׁשׁוּ עֲצִים וְהִרְבּוּ,
 נֵאֵר בַּלַּיְלָה הַזֶּה, עַד שִׁיעָלָה לָנוּ הַשַּׁחַר,
 נִרְבֶּה וְנַעֲלָה מְדוּרוֹת, וְהִרְקִיעַ אֹר אֲשֶׁן לְשִׁחָקִים,
 לְמַעַן לֹא יֵאמְרוּ הַלַּיְלָה אֲכִיִּים יָפִי-הַמַּחְלָפוֹת 510
 לָנוּס בְּמַחֲשָׁךְ עַל-גַּב הַיָּם זֶה רֶחֶב-הַיָּדַיִם;
 לְמַצֵּעַר לֹא בִּיד כָּמָה וְלֹא בְּלִי-מִפְרִיעַ יֵצֵאוּ,
 וְרַבִּים מֵהֶם פִּי יִשׁוּבוּ הַבִּיטָה – יִכְאָבוּ מִתְּרַפָּאִים
 מִן-הַמַּכּוֹת, שִׁיכּוּם הַחֵץ וְהִרְמַח הַשָּׁנוֹן
 בְּקַפְצָם בְּסְפִינוֹת, לְמַעַן יִשְׁמַעוּ אַחֲרֵים וַיִּירָאוּ 515

לְאַסֵּר קֶרֶב כְּבֹד-דְּמֻעוֹת עִם-בּוֹלְמֵי-הַסּוֹסִים הַטְּרוּיִים.

פְּרוּזוֹת יְדִידָיו שֶׁל-זָכָס יִכְרִיזוּ בְּחוּצוֹת הַקְּרִיָּה,

וַיִּחַנו צְעִירֵי הַנְּעָרִים וְהַנְּקִיָּמִים שֶׁזָּרְקָה בָּם שִׁיבָה

סָבִיב לְעִיר בְּמַגְדָּלִים, אֲשֶׁר הִקִּימוּ הָאֱלִים;

אֲךְ הַמַּעֲנָנוֹת הַנָּשִׁים תִּצְתַּנֶּה אֵשׁ גְּדוֹלָה בְּבֵיתָהּ, 520

אִשָּׁה וְאִשָּׁה בְּבֵיתָהּ; וְשׂוֹמְרִים נֶאֱמָנִים תִּפְקִידוּ,

לְמַעַן לֹא יָבֹא הָאוֹרֵב הָעִירָה, כִּי רָחֵק הַצָּבָא.

וְהִנֵּה כֹּאֲשֶׁר אֶמְרָתִי וַיַּעַשׂ, הוּא, טְרוּיִים נְדִיבִים!

הִנֵּה דִבְרָתִי אֶת-דְּבָרִי, עֲצָתִי מֵה-לַעֲשׂוֹת עִתָּהּ,

מִחֵר עִם-שֹׁחַר אֲשׁוּבָה אֲדַבֵּר בְּאָזְנֵי הַטְּרוּיִים. 525

וְאֲנִי אֶעֱתִיר וְאֶבְטַח בְּזָכָס וּבִיתָר הָאֱלִים –

גֵּרֶשׁ נִגְרָשׁ מִפֶּה אֶת-הַכְּלָבִים מִבֵּי־אֵי-הָאֶבְדָּן,

אֲשֶׁר הִבִּיאוּ אֱלֹת הַמִּנֹּת בְּסַפִּינוֹת הַשְּׁחֹרוֹת!

אֲכֹן הַלִּילָה הַזֶּה יִהְיֶה לַיַּל שְׂמוֹרִים לְכָל־נֹו,

מִחֵר עִם-שֹׁחַר גִּזְדָּרוֹ וְנִחְגֹּר עֲלֵינוּ נִשְׁקֶנוּ, 530

נֶאֱסֵר מִלְחָמָה אֵימָה עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת.

וְאֶרְאֶה, הַיִּגְרָשָׁנִי בֶן-טִידָס זֶה שֶׁגִּיא-הַפֶּחַ

מִן-הָאֲנִיּוֹת עַד-חֹמַת הָעִיר, אוֹ אֲנֹכִי אֶכְנֹו

נִפְשׁ בְּנִחְשָׁתִי וְנִשְׁאֲתִי אֶת-נִשְׁקוֹ הַמִּגְאָל בְּדָמִים.

מִחֵר תִּרְאֶה גְבוּרָתוֹ לְעֵין כָּל, הַיַּעֲמָד בְּפָנָי, 535

רָמְחִי זֶה כִּי-יִדְבְּקֶנּוּ; אֲדַמָּה בֵּין הָרָאשׁוֹנִים

יִשְׁכַּב מְטֹעַן הַפִּידוֹן, וְרַבִּים מִיְדִידָיו לוֹ סָבִיב,

מִחֵר עִם-שְׂמֶשׁ מוֹפַעַת. וְלוֹ בָּאוּ וְנֶאֱמָנוּ הַדְּבָרִים,

וְחִי נִצַּח לִי מִנֹו, וְכָל-יָמֵי חַיִּי לֹא אֶזְקֶן

וְאֶנְחָלָה כְּבוֹד כְּבוֹד, שֶׁנִּחַל אֶפּוֹלוֹן וְאַתֶּנָּה – 540

כֹּאֲשֶׁר תָּבוֹא הָרָעָה עַל-חֵיל הָאֲרֻגָּאִים לְעֵת מִחֵר."

כָּכָה שָׁח הַקְּטוֹר, וְהַטְּרוּיִים הִרְיעוּ בְּקוֹל לְעֻמָּתוֹ.

פִּתְחוּ סוֹסֵיהֶם הָרוּעֵפִים זַעַה מִתַּחַת עֵלְמוֹ,

קִשְׁרוּם בְּרֻצּוֹת שֶׁל-עוֹרוֹת, סוֹס לְמֶרְכָּבָתוֹ וּלְרֻכָּבוֹ;

חֲשׂוּ הָעִירָה וְהִבִּיאוּ מִשָּׁם כְּבִשֵּׁי מִרְבֵּק וּבָקָר, 545

מִהָרֹ, יִיו מְשִׁימָח לִבֵּב אֲנוֹשׁ בְּכָלִים וְלֶחֶם

צִידֵם הִבִּיאוּ מִבֵּיתָם, וְקוֹשְׁשׁוּ עֲצִים וְהִרְבּוּ.

גַּם הֶקְטוּמָבוֹת תְּמִימוֹת הִקְרִיבוּ לֵאלֹהִים הַנִּצָּחִים,

נִשְׂאוּ רוּחוֹת הַמִּישׁוֹר שְׁמִימָה אֶת-קִיטוֹר הַדָּשָׁן,

קִיטוֹר מֵתוֹק; וְלֹא שָׁעוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים וַיִּבְזוּהוּ, 550

יַעַן כִּי אָנָּפוּ, וַנִּפְשֵׁם מְאֹסָה בְּאֵלִיוֹס הַקְדוֹשָׁה,

בְּמִלְכָּה פְּרִיאמוֹס וּבַעֲם פְּרִיאמוֹס תּוֹפֵשׁ-הַכִּידוֹן.

יֵשְׁבוּ כָל-אוֹתוֹ הַלֵּלָה הַטְרוֹיִים עַל-שִׂדֵּה הַמִּלְחָמָה

עֲזִי נֶפֶשׁ וְגֵאִים, וְרַבּוֹת מִשׁוֹאוֹת לְהֵטוּ.

כֹּכְבֵי שָׁמַיִם מְזַהֲרִים, שְׁעִטְרוּ לְבָנָה מִפִּיקָה 555

נִגְהַ וְאוֹרוֹת, עֵת נָחוּ הָרוּחוֹת בְּמֶרְחָבִי הָאֵיתָר;

וַנִּשְׁקָפוּ מִצָּפוֹת הַהָרִים, וְצוּקֵי הַסְּלָעִים יוֹפִיעוּ,

עֲמֻקֵּי יַעֲרוֹת יִרְאוּ, מֶרְחָבִי הָאֵיתָר יִגְלוּ,

כֹּכְבֵי מְרוֹמִים יִצִּיצוּ, וַיִּגַּל לֵב-רוּעָה עֲדָרִים, —

כָּכָה שָׁם רַבּוּ הַמְדוּרוֹת, הַצִּיתוּ הַטְרוֹיִים בֵּין נֶחֱל 560

כְּסִנְתּוֹס וּבֵין הָאֲנִיּוֹת, אֶל-מוֹל פְּנֵי אֱלִיוֹס הַקְדוֹשָׁה.

אֶלֶף מְדוּרוֹת הָאִירוּ עַל-פְּנֵי כָל-הַמִּישׁוֹר, וּבְאוֹר כָּל-

מְדוּרָה וּמְדוּרָה וּלְנִגְהָה חֲמִשִּׁים גָּבֵר יֵשְׁבוּ,

וְעָמְדוּ הַסּוֹסִים לוֹעָסִים בְּסִמָּת וּשְׁעוֹרָה לְבָנָה,

סוֹס סוֹס עַל-רֶכְבּוֹ, מִחֲכִים לְאֹאֹס עַל-כֶּסֶּא תַפְאֲרָתָה. 565

נְשִׁיר תְּשִׁיעִי: הַמְּלָאכוֹת אֶל-אֲכִילָס. הַתְּחִנּוֹת

כָּכָה הִפְקִידוּ הַטְרוֹיִים שׁוֹמְרֵיהֶם; אֵךְ הָאֲכִילִים

רָטַט אַחֲזָם וַפְחֹד, - הָאֲחִים לְאִימָה וּמְנוֹסָה,

גַּם הַגִּבּוֹרִים בַּצָּבָא נִמּוּגוּ וְלֹא קָם בָּהֶם רוּחַ.

כְּאוֹתוֹ הָיָם רַב-הַדָּגָה הַמִּכָּה מִשְׁפָּרִים מִשְׁחִירִים,

רוּחַ מִצָּפוֹן כִּי תָבוֹא וַנִּפְגְּשָׁה בְּרוּחַ מַעֲרָבִית, 5

בְּתֵאֵם תַּפְרָצְנָה פֶּרֶץ וּשְׁתִּיהֶן תִּבְאֲנָה מִתְּרָקָה,

מִימִיּוֹ מִתְנַשְּׂאִים וּפּוֹלָטִים מִקְרָבָם עֲשֻׁבֵי הַיָּמִים, -

פָּכָה חֲמַרְמְרוּ לְבוֹת כָּל-הָאֲכִיִּים בְּקֶרֶבָם.
 וְאֶגְמָמְנוֹן הִתְעַצֵּב מְאֹד אֶל-לְבוֹ, הִתְהַלֵּךְ,
 צָוָה לְפָרוֹזוֹת צְלוּלֵי-הַקּוֹל לְהַכְרִיז עֲצָרָה, 10
 לִקְרֹא בְּשִׁמוֹתֵם אִישׁ אִישׁ, אֵךְ לֹא לְהָרִים אֶת-קוֹלָם;
 עֲמַל וַיִּגַּע גַּם-הוּא וּבֵין הָרִאשׁוֹנִים שָׁם נִמְנָה.
 סָרִיס יָשָׁבוּ הָעָם; וְאֶגְמָמְנוֹן הִתִּיצֵב,
 נִגְרוּ דְּמַעוֹתָיו כְּמִימֵי הָאוֹבֵל מִשְׁחִיר הַמַּיִם,
 כָּאֵם מִן-הַסֵּלַע הַתָּלוּל, מִשָּׁם יָקָר זֶרְמוֹ הָעֶכּוֹר; 15
 נֶאֱנַח מָרָה, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל-הָאֲרֻגָּאִים:
 "רַעִי עֲמִיתִי, מִנְהִיגֵי הָעָם הָאֲרֻגָּאִי וּמוֹשְׁלָיו!
 זָכַס בֶּן-קְרוֹנוֹס הָעִזּוֹז צָרְרָנִי בְּצָרָה מְאֹד גְּדוֹלָה,
 הוּא קָשָׁה-הַלֵּב הַבְּטִיחָנִי לְפָנַי וְנִעְנַע רֹאשׁוֹ –
 וְאָשׁוּב אֶל-בֵּיתִי אַחֲרַי שִׁקְרָקֶרְתִּי אֶת-אֱלִיֹּס הַבְּצוּרָה, 20
 אֶפֶס לְשִׁקֵּר מִזְמוֹתָיו, כִּי עָתָה עָלִי יִגְזֹר לְשׁוּב
 לְאֲרָגוֹס בְּאֵי-כְבוֹד, וְרַבִּים הַמַּתִּים עָלַי מִן-הַצָּבָא.
 פָּכָה יִשָּׂר בְּעֵינָיו, וְכֵךְ יַעַץ זֶאוֹס הַשְּׂגִיא,
 הוּא אֲשֶׁר מָגַר לְאֶרֶץ בִּירְנִיּוֹת רַבּוֹת וּבְצוּרוֹת,
 וַיַּעֲשֶׂה כֵן וְכֵן יוֹסִיף, כִּי הוּא הוּא הָאֲדִיר כָּל-יָכוֹל. 25
 שִׁמְעוּ-נָא עָתָה בְּקוֹלִי, אֶל-כָּל-אֲשֶׁר אָמַר, וְכֵן תַּעֲשׂוּ:
 נִבְרָחָה עִם-סְפִינּוֹתֵינוּ אֶל-אֶרֶץ הָאֲבוֹת אֲהַבְנוּ,
 יַעַן לְעוֹלָם לֹא נִכְבָּשׁ אֶת-טְרוּיָה רַחֲבַת-הַדְּרָכִים".
 פָּכָה דִּבֶּר; וַהֲמָה כָּלָם נֶאֱלָמוּ דּוּמְיָה.
 מִחֲשִׁים יָשָׁבוּ עַד בּוֹשׁ כָּל-הָאֲכִיִּים אֲבֵלִים; 30
 עֲמִד וְשָׁח דִּיאֹמִידָס הָאֲדִיר הַקּוֹרֵא-בְּחִיל:
 "בְּנוֹ שָׁל-אַטְרִס! רִאשׁוֹנָה אֶת-דְּבָרִי אוֹלֶתֶךָ אֶסְתֵּר,
 כְּמִשְׁפֵּט מוֹעֲצַת עָם; וְאַל-יַחַר בִּי אַפֶּךָ, הוּי מִלְכִּי!
 תַּחֲלָה חִלַּלְתָּ אֶת-כְּבוֹדִי בְּקֶרֶב בְּנֵי הַדְּנָאִים,
 אָמַר אֶמְרָתִי, תֵּשׁ כַּחֲזִי, וְלִבִּי רָךְ; וּבְנֵי-אַרְגּוֹס 35
 יוֹדְעִים הַדְּבָר לְאִמָּתוֹ כִּזְקוֹן כְּנַעַר כְּלָהֶם;

הִנֵּה חֲנֹנֶךָ בֶן-קְרוֹנוֹס הָעָרוֹם מִשְׁתִּי אֵלֶּה אֶחָת:

שְׂרָבִיט הַמְּלָכִים הוֹרִישְׁךָ, וְתִנְחַל הַכְּבוֹד מֵרַבִּים,

אֵךְ חֶסֶדְךָ הַגְּבוּרָה, וְהִיא הִיא הַפֶּתַח הָעֲלִיֹן.

אִמְלֹל, הָאִמָּנָה תִּאֲמִינָה, תֵּשׁ פֶּחֶם שָׁל-הָאֲכִיִּים, 40

כִּי לֵב הֵם, כְּדַבְּרֶיךָ אֲמַרְתָּ, וְלֹא קָם בָּהֶם רוּחַ?

אָפֶס אִם-לִבְךָ יִסִּיתֶךָ, וְנִפְשְׁךָ נִכְסְפָה לְשׁוּב,

לֶךְ-לֶךְ! דֶּרֶכְךָ נִכְתָּךְ, וְעַל-שִׁפְתַּי הֵימָּה סְפִינוֹתֶיךָ

עוֹמְדוֹת שֵׁם הַכֹּהֵן, מִרְבּוֹת שָׁבָאוּ מִקְרִית מִיָּגִי.

אוֹלָם כָּל-יֶתֶר בְּנֵי הָאֲכִיִּים יָפִי-הַמְחַלְפוֹת 45

הִמָּה יִשְׁאָרוּ פֹה, עַד נִקְרָקֵר אֶת-טְרוּיָה. וְאִם בָּלָם

יִבְרָחוּ לְאֶרֶץ מוֹלְדָתָם, שְׁאֵהָבָה נִפְשָׁם, בִּסְפִינוֹת –

שְׂנִינֹי, אֲנִי וּסְתַנְלוֹס, נִלְחָמָה פֹה, עַד שְׁיָקִיץ

קֶצֶה שָׁל-אֱלִיֹס; כִּי בָעֶזְרַת הָאֱלִים אֲתִינֹי פֹה נִחְנוּ."

דָּבָר; וּבְנֵי הָאֲכִיִּים הִרְיעוּ לְעֶמְתוֹ כָּלֵהֶם. 50

תִּמְהִים מִשְׁתָּאִים לְדַבֵּר דִּיאֹמֶדֶס מִכְּנִיעַ-הַסּוֹסִים.

וְנִסְטוֹר הַפָּרֶשׁ הַתְּרוּמָה, וַיְדַבֵּר בִּקְהָל וַיֹּאמֶר:

"בְּנוֹ שָׁל-טִידֶס, גְּבִרְתָּ עַל-כָּל-הַגְּבוּרִים בְּמִלְחָמָה,

גַּם נַעֲלִיתָ עַל-כָּל-בְּנֵי גִילְךָ בַּתְּבוּנָה וְעֶצָה!

אִישׁ מִכָּל-הָאֲכִיִּים לֹא יִגְנֶה אֶת-דְּבָרְךָ וְלֹא יֵצֵא 55

לְחָלֵק עָלָיו; וְאוֹלָם סוּף דְּבָרְךָ הֵן לֹא הִשְׁמַעְתָּנוּ.

אִמָּנָה עוֹל-יָמִים הֵנָּךְ וּכְאֶחָד מִבְּנֵי נַחֲשִׁבָתָה,

אֶחָד הַקְּטָנִים בָּהֶם; וְאוֹלָם בְּהִשְׁכֵּל דְּבָרְתָה

בְּאֶזְנֵי כָל-מְלָכֵי בְנֵי אֲרָגוֹס, כִּי צוֹדְקִים דְּבָרֶיךָ וְנִכּוֹנִים.

הִנֵּה אֲנֹכִי מִתְגַּאָּה, כִּי רַבּוֹ כֶּבֶד שְׁנוּתִי וְשִׁבְתִּי, 60

דָּבָר אֲדַבְּרָה גַם-אֲנִי, אֶסְפָּרָה כָּל-אֲשֶׁר בְּלִבִּי;

אִישׁ לֹא יִגְנֶה אֶת-דְּבָרִי, גַּם לֹא אֶגְמָמְנוֹן הַמוֹשֵׁל.

שׁוֹנֵא צָדֵק וּמִשְׁפָּט וּבּוֹחַל בְּעַמּוֹ וְאֶהְלוּ

יֵאָהֵב מִדָּנִים בֵּין אֲחִים, מִלְחָמַת אֲחִים אֵימָה!

הִבָּה נִשְׁמַע לְלִילָה הַזֶּה הָאֶפֶל, נַעֲרָכָה 65

סעודת הערב; ואולם השומרים גלינו מעבר
 חומת העץ הקימותם, על-יד התעלה חפרנו.
 אלה פקודי הנערים פקדתי; אתה, בן-אטרס,
 צו את-השאר, כי מלך המלכים הן אתה בתוכנו.
 תעריך סעודה לזקנים, כי נאה לך ולך נאה. 70
 הן אהליך מלאים היין הטוב, תביאינה
 יום יום על-רחבי הים אניות אכזיים מתרקה,
 ורב-טוב לך, כי אתה ממשילתך שפוכה על-רבים.
 והנה בהתאסף פה רבים, ושמעת לאיש אשר ייטיב
 לעוץ עצתו מכל; כי צריכים כל-בני האכזיים 75
 לעצה נכונה וטובה; אויבנו כבר העלו קרוב
 לספינותינו המדורות הרבות; מי יגיל לאלה?
 הנה הלילה הזה ליל תשועות או ליל אכדן לנו!"
 פכה דבר; והמה נשמעו לו ולא סרבו;
 חשו הנערים השומרים עם-נשקם, יצאו ונלוו 80
 על-תרסימדם בן-נסטור, רועה-העמים-הרבים,
 על-אסקלפוס ועל-אילמנוס, ושניהם בני ארס,
 על-מריאונס ואפרס ועל-דאיפירוס המושל,
 על-ליקומדס האיש הנעלה מזרעו של-קריון.
 שבעה נשיאים לשומרים, נשיא ונשיא וימאה 85
 שומרים נערים לו סביב, בידיהם פידונים ארפים;
 יצאו ויחנו בתוך שם בין התעלה והחומה;
 העלו שמה מדורות וצרכו איש איש סעודתו.
 ואגממנון אז הוביל את-נדיבי הזקנים לאהליו,
 הגיש לפניהם ארוחות מתוקות ומשמחות לב אנוש; 90
 והמה נשאו ידיהם אל-המטעמים לפניהם.
 ואחרי אכלם ושתותם ומלאם את-תאות רעבונם,
 פתח ביניהם והשמיעם את-כל-מחשבותיו והרהוריו
 נסטור הישיש הנבון, המיטיב עצתו מרבים;

דְּבַר בְּהִשְׁכַּל וּבִינָה, וַיֵּשֶׁא אֲמָרָיו וַיֹּאמֶר: 95
"אֲגַמְמִנּוּן בֶּן-אֲטָרִס הַמְּהַלֵּל, הַעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים!
רֹאשִׁית דְּבָרִי אֵלֶיךָ, וְאֵלֶיךָ גַּם סוֹף דְּבָרִי, יַעֲנֵן
זָכֹס מִשְׁחָךְ לְמֶלֶךְ עַל-עַמִּים רַבִּים וַיִּתֵּן
בְּיָדְךָ הַיִּשְׂרָאֵלִיט וְהַחֲקִים, וְתַמְשֵׁל בָּהֶם בְּמוֹעֶצָה.
הִנֵּה לִכֹּן לְךָ יֵאָה מִכֶּלֶם לְדַבֵּר וּלְשַׁמֵּעַ, 100
וַיֵּשׁ גַּם לְשַׁמֵּעַ קוֹל אַחֵר, אִם-לִבּוֹ יִדְבְּנוּ לְהַגִּיד
דְּבָרִים נִכְחִים וַיִּשְׁרִים; אֵךְ כְּאֲשֶׁר תֹּאמַר, כֹּן יָקוּם.
דְּבַר אֲדִבְרָה אֲנֹכִי, וַיָּפֶה עֲצָתִי בְּעֵינָי.
יַעֲנֵן אֵין אִישׁ, אֲשֶׁר תִּהְיֶה עֲצָתוֹ נִכּוֹנָה וְטוֹבָה
מִעֲצָתִי, כְּאֲשֶׁר עִם-לִבִּי מֵאֵז וְעַד עֵתָה, 105
גַּם לְמֶן-הַיּוֹם, בּוֹ גִּזְלָתָה אֶתָּה, זָרַע זָכֹס, אֶת-בֵּת-בְּרִיִּסס
יִפְת-הַלְחִיִּים מֵאֵהֶל אֲכִיל קַל-הָרֶגֶל הַכּוֹעֵס,
לֹא כִלְבָּנוּ אֲנַחְנוּ, אִף לֹא כְּעֲצָתִי, כִּי הִרְבֵּה
כֶּךְ הַעֲיִדוֹתִי; אֵךְ לִבִּי הִגָּאָה מְאֹד הוּא הִסִּיתְךָ
חִלָּל אֶת-כְּבוֹדוֹ שֶׁל-גִּבּוֹר מְאֹד יָקָר בְּעֵינֵי הָאֱלִים. 110
אֲשַׁכֵּר כְּבוֹדוֹ גִּזְלָתָה מִמֶּנּוּ; וְעֵתָה נִנְעֵז,
אִיזָה הַדֶּרֶךְ נִכְפָּר אֶת-פָּנָיו בְּתַשׁוּרוֹת מַחֲמָדִים
וּבְדִבְרֵינוּ הִרְכִּים נִפְיִסָּנוּ, וְשִׁכְכָה חֲמָתוֹ".
עָנָה לוֹ אֲגַמְמִנּוּן הַעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים וַיֹּאמֶר:
"אֲכֹן הַיִּשְׁיֵשׁ, בְּצִדְקָה גִּלִּית עוֹנִי, אֲשַׁמְתִּי! 115
פִּשְׁעֵי לֹא אַעֲלִים. כִּי עוֹלָה עַל-רַבִּים הַגִּבּוֹר הָאֶחָד,
אֲשֶׁר יֵאוּס אֶהְבּוּ, וְלִבּוֹ מִטָּה לוֹ חֶסֶד,
נִגְדָה לְכַלְנוּ כִּבְדָּהוּ, בְּהַכּוֹתוֹ אֶת-חֵיל הָאֲכִיִּים.
אֲמָנָם חֲטָאֲתִי, פִּתְנִי זֶה יִצְרִי, וְנִפְתִּיתִי לְהַנִּיתִי,
עֵתָה נִכְסַפְתִּי לִפְיִסוֹ כִּכְפָּר מֵרַב לֹא יִסְפֹּר. 120
הִנֵּה אֲכַנֶּה בְּאֲזִנֵּי כָלְכֶם כָּל-תַּשׁוּרוֹת הַחֲמָדָה:
שִׁבְעַת חֲצוּבוֹת חֲדָשׁוֹת וְכֶתֶם פֶּז כֶּכֶר עֲשֻׁרָה,
עֲשֻׁרִים אֲגָנוֹת מִבְּרִיקִים וּשְׁנַיִם-עֶשְׂרֵי סוּסִים אֲדִירִים

רַב־נִצְחָנוּת, רַאשׁוֹנִים בְּמִרוֹץ סוּסִים מְהִירִים.
 אִישׁ, אֲשֶׁר זָהָב בְּאוֹצְרוֹתָיו, כְּזָהָב הַטּוֹב לִי הַכְּנִיסוּ 125
 סוּסֵי מוֹצָקִי-הַפְּרָסָה, מִתְחַרִּים בְּמִרוֹץ הַמְּהִיר, -
 אֲבִיוֹן יֹאמֶר לֹא לוֹ, וְחֶלְקוֹ לֹא עִם-הַחֲלָפָאִים.
 אֲתָן לוֹ שָׁבַע עֲלָמוֹת מִפְּלִיאֹת בְּפֹעַל פְּפִיהוֹ,
 שָׁבַע בְּנוֹת לְסָבוֹס, הִיפּוֹת בְּנָשִׁים, שָׁבַהֵן בְּחֶרְתִּי,
 כְּאֲשֶׁר כָּבֵשׁ אֶת-לְסָבוֹס, הִקְרִיָּה הַבְּנוּיָה לְתַפְאָרָה; 130
 אוֹתָן לוֹ אֲתָן, בִּינִיָּהֵן גַּם אוֹתָהּ הָעֵלְמָה בֵּת-בְּרִיסָס,
 אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִמֶּנּוּ; וְשָׁבוּעָה חֲמוּרָה נִשְׁבַּעְתִּי,
 יִצְוֶעָה אֲנִי לֹא עָלִיתִי גַם לֹא יִדְעֻתִּיהָ אֶף-פַּעַם
 כְּאַרְחַ בְּנֵי אָדָם בְּעוֹלָם וּכְדֶרֶךְ הַגְּבָרִים וְהַנָּשִׁים.
 הִפֹּל כָּבֵר מוֹכֵן וּמִזְמֵן; אָפָס אִם-יִתְּנוּ הָאֱלִים 135
 לְנוּ, וְנִנְזָה וְנִתְחַרֵּב אֶת-קִרְיַת פְּרִיאֲמוֹס הַגְּדוֹלָה,
 יָבוֹא וְיִטְעֵן מֶלֶא-אֲנִיתוֹ הַזָּהָב וְהַנְּחָשֶׁת,
 בְּחֶלֶק בְּנֵי הָאֲכִיִּים הַבְּזָה וְהַשְׁלָל בִּינוֹתָם,
 עֲשָׂרִים עֲלָמוֹת לוֹ יִבְחַר הוּא עֲצָמוֹ מִנְּעֲרוֹת טְרוּיָה,
 אֲשֶׁר הִלְנָה בֵּת-אַרְגוֹס אֶךְ-הִיא עָלְתָה בִּכְפִיָּה עָלֶיהָ. 140
 וּכְשֶׁנִּשְׁוֹבָה לְאַרְגוֹס-אֲכִיָּה, הָאֶרֶץ הַפּוֹרָה,
 יִהְיֶה חֲתָנִי; וְכַבְדִּיתִי כְּכַבְדִּי אֶת-בְּנֵי אֶת אוֹרְסֻטָס,
 אֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי, יְחִידִי טַפְחוֹתִי בְּרֵב-טוֹב וְשֹׁפֵעַ.
 הִנֵּה בְּהִיכְלִי הַנֶּהְדָּר שְׁלֹשׁ-בְּנוֹתִי, עַל בְּרָכִי יִלְדוּ:
 כְּרִיסוֹתֵמִיס, לְאוֹדִיקָה וְאִיפִיאֲנֶסָה הַקֶּטְנָה; 145
 יִקַּח מֶהֶן אֲשֶׁר תִּמָּצָא חֵן בְּעֵינָיו בְּלִי-מַהֵר,
 יוֹלִיךְ לְהִיכְלוֹ שְׁלֹשׁ-פִּלָּס; וְשְׁלוּחִים לָהּ אַרְבֶּה וּגְדוּנָה,
 אֲשֶׁר כְּמוֹתָם לֹא נָתַן עוֹד אִישׁ מֵעוֹלָם לְבֵתוֹ.
 שָׁבַע עָרִים מְרֵבּוֹת-אֲנָשִׁים לָהּ אֲתָן שְׁלוּחִים:
 אֶת-קַרְדָּמִילָה וְאַנוּפָה, וְאֶת-הִירָה עֲשִׂירֶת-הַדָּשָׁא, 150
 פְּרִי קִרְיַת-הַקֹּדֶשׁ, וְאַנְתִּיָּה עֲמַק־הַפָּרִים,
 גַּם אֶת-אִיפִיָּה הַנָּאָה, יַדְסוֹס הַכִּבְדָּה בַּגֶּפֶן,

ערים לחוף ים, בִּנְרָכְתִּי פִּילֹס אֶרֶץ-הַחֹלֹת,
 שְׁאֲנִשִּׁיחֶן עֲשִׁירִים בַּעֲשָׁרֹת צָנָה וּמִקְנֶה,
 מִנְחָה נָשִׂי לוֹ יִגִּישׁוּ כָּל־אֶחָד הָאֱלִים וּתְשׁוּרוֹת, 155
 יַחֲסוּ בְּשִׁרְבִיט מַלְכוּתוֹ וּמָס לוֹ יִגִּישׁוּ, מָס כָּבֵד.
 אֵלֶּה לוֹ אֶתֶן לְכַפֵּר אֶת-פָּנָיו, אִם-תִּשְׁחַךְ חַמָּתוֹ.
 יֵאָר אֶת-פָּנָיו! – רַק הַדָּס הוּא רַחֵם לֹא יֵדַע, לֹא יִזְחַן;
 עֶקֶב זֹאת יִשְׁנָאוּהוּ בְּנֵי אָדָם מִכָּל-בְּנֵי הָאֱלִים –
 יִבְטֵל רְצוֹנוֹ מִרְצוֹנִי, אֲנֹכִי הַמֶּלֶךְ בַּמַּלְכִּים, 160
 אִף גַּם בְּזֹאת אֶתְפָּאֲרָה, זִקְנָתִי מִמָּנוּ בָּשָׁנִים".
 הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ לוֹ נִסְטוֹר פֶּרֶשׁ גִּרְנִיָּה וַיַּעַן:
 "אֲגַמְמָנוֹן בֶּן-אֶטְרֵס הַמֶּהֱלֵל, הַעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים!
 יָקָר אֲשַׁפְּרֶךְ, אֲמַרְתָּ לְתַתּוֹ לְאֲכִילֵס הַנָּגִיד;
 הִבֵּה נִשְׁלַח מַלְאָכִים, וְהִמָּה יַחֲפֹז לְלָכֵת 165
 לְאֹהֶל אֲכִילֵס בֶּן-פִּילֵס, הַגָּבֵר מִהִיר-הַרְגָּלִים.
 הִנֵּה אֲנֹכִי אֶבְחָרֶם, וְהִמָּה יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי.
 פִּינֹפֶס יְדִידוֹ שֶׁל-זָבֵס הוּא יֵלֶךְ לִפְנֵיהֶם בְּרֹאשָׁם,
 אֲחִירֵי אֵיִס הַכַּבִּיר נִגְם אוֹדִיסֵס הַנַּעֲלָה;
 וְנָלוּ עֲלֵיהֶם פְּרוֹזוֹת, אוֹדִיסֵס גַּם אֶבְרַבְטֵס. 170
 מִיָּם הִבִּיאוּ, וְנָטַל יְדִינוּ, הַכְרִיזוּ דוּמִיָּה,
 נַעֲתִיר לְזֹאוֹס בֶּן-קְרוֹנוֹס, אוֹלִי יְרַחֵם עָלֵינוּ".
 כָּכָה הִבִּיעַ; וַיִּיטֵב הַדָּבָר בְּעֵינָי כָּל־מֹו.
 חָשׂוּ הַפְּרוֹזוֹת וַיִּצְקוּ הַמִּיָּם עַל-גִּבֵּי יְדֵיהֶם,
 מִלֹּא הִנָּעֲרִים מְזַרְקִים עַד שְׂפּוֹתֵם הַיָּין הַמִּשְׁבָּח, 175
 הִלְכוּ הַיָּמִינוּ וַיַּחֲלִקוּ הַיָּין בְּסִפְּלִים לְקְרוֹאִים.
 אֵךְ כְּכֹלֹתָם הִנָּסַךְ וּשְׁתוּתָם לְרִצּוֹנָם אֶת-יֵינָם,
 חָשׂוּ וַיִּצְאוּ מֵאֹהֶל הָאִישׁ אֲגַמְמָנוֹן בֶּן-אֶטְרֵס.
 וְנִסְטוֹר פֶּרֶשׁ גִּרְנִיָּה עוֹד הוֹסִיף לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם,
 מִבֵּיט בַּמַּלְאָךְ וּמִלְאָךְ, וְעַל-כֵּלָם בְּאוֹדִיסֵס, לִמְעַן 180
 יִנְסוּ לִפְיָם אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-פִּילֵס הַגָּבֵר הַתְּמִיָּם.

הִלְכוּ הַשְּׁנִיִּים עַל-יַד שְׁפַת הַיָּם רַב-הַשָּׂאוֹן הַסּוֹאֵן,

הִרְבוּ לְהַעֲתִיר וּלְפַלֵּל לְמַרְגִּיז-הָאָרֶץ וְתוֹפְשָׁהּ,

כִּי יִפְיִסוּ בְּנִקְל לֵב-נֶכֶד אֲאָקוֹס הַנָּדִיב.

בָּאוּ עַד-אַצֵּל אֶהְלִי הַמִּרְמִידוֹנִים וְצִיִּים, 185

שֵׁם מְצֻאוֹהוּ, וְהוּא יוֹשֵׁב וּמִרְנִין אֶת-לְבוֹ בְּנִקְל

נָאָה, מְצַלְצֵל וּמִפְאָר, וְלִוְחַ שֵׁל-בְּסָף עַל-גִּבּוֹ,

אֲשֶׁר לְקַחוֹ בְּבִנְיָה, בְּשִׁלְל עִיר אֲאָטִיוֹן שְׁהַחֲרִיב;

הַרְנִין בּוֹ לְבוֹ וַיִּרְוּ תַּפְאֶרֶת גְּבוּרִים בְּאָרֶץ;

אִתּוֹ מִמּוּלוֹ בְּאֶהֱל פֶּטְרוֹקְלוֹס, אִין אִישׁ מִבֶּלְעָדִיו, 190

מִחֲשָׁה הוֹחִיל, עַד יִחַדֵּל מִשִּׁירוֹ זֶה נֶכֶד אֲאָקוֹס.

נִכְנָסוּ שְׁנֵיהֶם, וְאוֹדִיסֵס הַגָּבֵר הִנְעִלָה בְּרֹאשָׁם,

עֲמָדוֹ כְּנִגְדּוֹ; וַיִּקְפֹּץ אָכִיל, וְהִנָּבֵל בִּידּוֹ,

נִחַפּוֹ מִשְׁתַּאֲה לְקִרְאָתָם, וַיָּקָם וַיִּזְנַח מוֹשָׁבוֹ.

רָאָה פֶּטְרוֹקְלוֹס הַגָּבֵרִים, וַיָּקָם גַּם-הוּא וַיִּתְּצֵב. 195

דָּרַשׁ אָכִיל קַל-הַרְגֵּל לְשִׁלּוּמָם, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:

" בְּרוּכִים הָאוֹרְחִים הַיִּקְרִים! אִין זֶה כִּי בָצַר לָכֶם בְּאַתֶּם.

אֵךְ גַּם בְּקִצְפִי יִקְרַתֶּם בְּעֵינַי מִכָּל-הָאֲכִיִּים".

אָמַר אָכִילִס הַנִּהְדָּר וְאֵל-תוֹךְ אֶהְלוּ הַבִּיָּאִם,

הוֹשִׁיב אוֹתָם עַל-כִּסְאוֹת עַל-גִּבֵּי מִרְבְּדֵי אַרְגָּמֹן. 200

מָהָר וְשָׂח לְפֶטְרוֹקְלוֹס הָעוֹמֵד עַל-יָדוֹ וַיֹּאמֶר:

" אֲנֵא, בְּנוֹ שֵׁל-מִנִּיטִיוֹס, הַגִּישָׁה הַמְזַרְק הַגָּדוֹל!

מִזְגָּה הַיִּין הַחֲרִיף, הַגִּישָׁה לְאִישׁ אִישׁ הַסֶּפֶל!

יַעַן אֲנָשִׁים כָּלִבְבִי אֲתַנּוּ בְּצֵל קוֹרֶת בֵּיתִי".

כָּכָה הִבִּיעַ; וַיִּשְׁמַע פֶּטְרוֹקְלוֹס בְּקוֹל גָּבֵר עֲמִיתוֹ. 205

הֲצִיג אָכִילִס הַסֶּפֶסֶל הַגָּדוֹל אֶל-מוֹל פְּנֵי הַמּוֹקֵד,

שֵׁם עָלְיוֹ נִתַּח שֵׁל-כָּבֶשׂ וְגַב עֲזָה שְׁמִנָּה וּדְשִׁנָּה,

יִכְךְ חֲזִיר מִרְבֵּק אַחַת, שְׁשִׁמְנָה מְבַצֵּבִץ מִתּוֹכָהּ.

הִחֲזִיק בָּם אֲבִטּוֹמָדוֹן, וּגְזָרָם אָכִילִס הַנִּהְדָּר.

נתחם יפה לנתחים ויתן הבתרים על-שפודים, 210

לפה האש בן-מניטיוס, הגבר הנמשל לאלים.

אפס פשאכלו העצים, וככה הלהב במדורה,

פזר את-כל-הגחלים, ויתן עליהם השפודים

תלויים על-משענותם וזרה מלח הקדש.

פלה לצלות הבשר והניחו על-גבי הספסל, 215

נטל פטרוקלוס הלחם וחלקו בסלסלות נחמדות

על-פני השלחן, ואכילס הוא חלק את-נתחי הבשר.

ישב בעצמו לנכח האיש אודיסס הנעלה

אצל הפתל האחר ויצו על-פטרוקלוס עמיתו

להקריב קרבנו לאלים; ויזרק בפורים בלהב. 220

והמה נשאו ידיהם אל-המטעמים לפנייהם.

ואחרי אכלם ושותותם ומלאם את-תאנות רעבונם,

רמז אִיס לפינפס; וראה אודיסס הרמז,

מלא את-ספלו היין ולחיי אכיל הקרימהו:

"תחיה ותרצה בטוב, אכיל! לא חסרנו בסעודה 225

גם באהל בן-אטרס וגם באהלך זה עתה;

יען כי בשפע נתנה ארוחת-האורחים בכרה;

אך לא למשתה השמנים נתון לבנו הפעם,

צרה מתרגשה ובאה עלינו, הוי, זרעו של-זאוס!

ראו עינינו, ונירא; יש ספק, אם-נציל הספינות 230

יפות-הספונים או יאבדו, אם-לא תושיענו זרועך.

יען כי קרוב לחל ולספינות כבד חונים הטרונים

רמי הלב הגבורים וכל-אנשי השם מבני בריתם,

רבות המדורות הציתו במחנה, יתהללו: אין דבר

עומד לשטן להשתער עלי האניות השחורות. 235

זבס בן-קרונוס חננם אותותיו לטובה וישלח

ברקים מימינם; והקטור, נאדרי בעזו וזועם,

נורא באפו, בוטח בזבס, ולא חת מפני אדם

גם מפני אלים, ישתגע מקצף, שגעונו עברו!

הנה יתפלל, שיהיה נאור לו שחר בן-אלים; 240

יבטח לגדע בעזו כל-ראשי חרטומי הספינות

ואתן לשלח באש אוכלה, ולהכות את-האכיים

אצל הספינות, נבכים בתמרות העשן העולה.

לבי מה-יפחד בקרבי, פן-יאמרו האלים למלא

את-אשר דבר ויגזר עלינו, ותמנו לגוע. 245

בשערי טרויה נהרחק מארגוס מזינת הסוסים.

קומה, ברצותך, והצל את-האכיים הנדכים,

אשר הטרויים ילחצום, אם-עוד לא אחרת המועד!

תהמה עוד באחריתך ותקט בנפשך אתה,

אולם אם-בלתה הרעה – תחבולה כבר אפסה, אין געה; 250

שיתה עצה בנפשך, איך תציל את-הדנאים.

אחי, הלא אלה דברי אבין פלס, בך העיד

יום בו שלחך מפתיה למחנה אל-אגממון:

הוי בני, אתנה והרה תתנה לך כח וגבורה,

אם-אך תרצינה, ואולם גם-אתה יצרך תכבש 255

בלבך הגאה, ואין מדה טובה מאהבת שלום!

תרחק ממדון, מריב, מרע מעללים – נידון

בני הארגאים לב אחד, פנער פזקן וכבדון.

אלה הם דברי הנקון, אך אתה שכחתם. ולו עתה

שככה חמתך ונחת, ונתן לך אגממון 260

אשכר ומנחה יקרה, וסר חרוןך. אם-תרצה

שמע ואספר-לך את-כל-אשר אמר הבטיח

לתת-לך אגממון וימנה אותם באהלו:

שבע חצובות חדשות וכתם פז כפר עשרה,

עשרים אגנות מבריקים ושנים-עשר סוסים אדירים 265

רבי-נצחונות, ראשונים במרוץ סוסים מהירים.

איש אשר זקב באצרותיו, פנהב הטוב לו הקניסו

סוֹסִיו מוֹצֵקִי-הַפְּרָסָה, מִתְחַרִּים בַּמְרוֹץ הַמְּהִיר, -
אֲבִיוֹן יֹאמֵר לֹא לוֹ, וְחֻלְקוֹ לֹא עִם-הַחֲלָפָאִים.
יָתֵן-לָךְ שִׁבְעַת עֲלָמוֹת מִפְּלִיאֹת בַּפֶּעַל כְּפִיָּהּ, 270
שִׁבְעַת בָּנוֹת לְסָבוֹס, הַיְּפֹת בְּנָשִׁים, שֶׁבַחַר בְּהִנָּה
יוֹם בּוֹ כְּבִשְׁתָּ אֶת-לְסָבוֹס, הַקְרִיָּה הַבְּנוּיָה לְתַפְאָרָה;
אוֹתָן לָךְ יָתֵן, בִּינְיָהוּ גַם אוֹתָהּ הַעֲלָמָה בַּת-בְּרִיסָס,
אֲשֶׁר לְקַחָהּ מִמֶּךָ; וְשִׁבְעָה חֲמוּרָה יֵשְׁבַע,
אֲשֶׁר לֹא עָלָה יְצוּעָה גַם לֹא יִדְעָה אֶף-פַּעַם 275
כְּאַרְחַ בְּנֵי אָדָם בְּעוֹלָם וּבְדֶרֶךְ הַגְּבָרִים וְהַנָּשִׁים.
הַכֹּל כְּכֹר מוֹכֵן וּמְזֻמָּן; אָפֶס אִם-יִתְּנוּ הָאֱלִים
לָנוּ, וְנִזְכֶּה וְנִחָרֵיב אֶת-קִרְיַת פְּרִיאֲמוֹס הַגְּדוֹלָה,
תָּבוֹא וְתִטְעֵן מֶלֶא אֲנִיתָךְ הַזֶּהָב וְהַנְּחֹשֶׁת,
בְּחֻלְק בְּנֵי הָאֲכִיִּים הַבְּזָה וְהַשְׁלָל בִּינוֹתָם, 280
עֲשִׂירִים עֲלָמוֹת לָךְ תִּבְחַר בְּעֶצְמְךָ מִנְּעֻרוֹת טְרוּיָה,
אֲשֶׁר הִלְזָה בַּת-אַרְגוֹס אַךְ-הִיא עָלְתָה בִּיפְיָהּ עָלֶיהָ.
וּכְשֶׁנִּשְׁוֹבָה לְאַרְגוֹס-אֲכִיָּה, הָאֶרֶץ הַפּוֹרָה,
תִּהְיֶה חֲתָנוּ; וְכַבֶּדְךָ כְּכַבְּדוֹ אֶת-בָּנוֹ אֶת-אוֹרְסֵיטֶס,
אֲשֶׁר אָהָבוּ, יְחִידוֹ שְׁטַפְחוֹ כְּרָב-טוֹב וְשֹׁפֵעַ. 285
הִנֵּה בְּהִיכְלוֹ הַנִּהְדָּר שְׁלֹשׁ-בְּנוֹתָיו, עַל בְּרַפְּיוֹ יֵלְדוּ:
כְּרִיסוֹתֵמִיס, לְאוֹדִיקָה וְאִיפִיאַנְסָה הַקִּטְטָה;
תִּקַּח מִקֵּן אֲשֶׁר תִּמְצָא חוּ בְּעֵינֶיךָ בְּלִי-מֶהָר,
תוֹלִיךְ לְהִיכְלוֹ שְׁלֹשׁ-פִּלֶס; וְשְׁלוֹחִים לָהּ יִרְבֶּה וְגִדּוּנָהּ,
אֲשֶׁר כְּמוֹתָם לֹא נָתַן עוֹד אִישׁ מֵעוֹלָם לְבָתוֹ, 290
שִׁבְעַת עָרִים מְרֻבּוֹת-אֲנָשִׁים לָהּ יָתֵן שְׁלוֹחִים;
אֶת-קַרְדָּמִילָה וְאַנוּפָה, וְאֶת-הִירָה עֲשִׂירַת-הַדָּשָׂא,
פְּרִי קִרְיַת-הַקֹּדֶשׁ, וְאַנְתִּיָּה עֲמֻקַּת-הַפָּרִים,
גַּם אֶת-אִיפִיָּה הַנָּאָה, יַדְסוֹס הַכִּבְדָּה בְּגִפּוֹ,
עָרִים לְחוּף יָם, בִּירְכַתִּי פִּילוֹס אֶרֶץ-הַחֹלּוֹת, 295
שְׁאֲנִישִׁיָּהּ עֲשִׂירִים בְּעֶשְׂתֵּרוֹת צִנָּה וּמִקְנָה,

מִנְחָה וְיֵשׁ לְךָ יִגִּישׁוּ כְּלֹאֲחֵד הָאֱלִים וּתְשׁוּרוֹת,
יִחָסוּ בְּשֶׁרְבִיט מְלֻכּוֹתֶיךָ וּמִס לְךָ יִגִּישׁוּ, מִס פָּבֵד.
אֵלֶּה יִתֵּן לְךָ, אִם-תִּחְדֹּל מִזַּעֲמֶךָ.

אֵךְ אִם-תַּעֲב תַּתְעֵב אֶת-פָּנֶי אֲגַמְמִנּוּן הַמֶּלֶךְ, 300
אוֹתוֹ וְאֶת-כָּל-מִתְנֻתָיו, נָא רַחֵם עַל-כָּל-הָאֲכִיִּים,
וְהִמָּה בְּצָרָה וּמִצֻּקָּה – וּכְאֲחֵד הָאֱלִים יוֹדוּךָ;
שִׁמְךָ יִהְיֶה לְבִרְכָּה וּלְתִהְלֶה בְּקִרְבָּם. וּבִיעֵן
תִּפְּה נֶפֶשׁ אֶת-הַקָּטוֹר, כִּי יִזִּיד וַיִּקְרַב אֵלֶיךָ –
רוּחַ אֲבֹדוֹן וְעוֹנֵעִים נְסִיכָה עָלָיו, כִּי יֹאמֶר: 305
אֵין בַּדְּנָאִים, שְׂבָאוּ הִנֵּה בְּסָפִינוֹת, כְּמוֹתוֹ".

הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ וַיַּעַן אֲכִיל קַל-הַרְגֵּל וַיֹּאמֶר:
כֵּן-לְאַרְטִס זֶרַע-זָאוּס, אוֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַמְּזֻמוֹת!
עֲרֹם יִהְיֶה לְבָבִי, וּכְכֹל-אֲשֶׁר אֲתִי אֲדַבֵּר,
אוֹתָהּ אֲגַלֶּה לְפָנֶיכֶם, וּדְבָרִי יֵאֱמָנוּ יְבוֹאוּ, 310
וְאֵל תִּסְבּוּנִי מִפֶּה וּמִפֶּה בְּדִבְרֵי-הַכָּלִים.

תַּעֲב תַּעֲבֹתִי אִישׁ מְרֻמָּה, כְּתַעֲבִי שְׁעָרֵי הַדֶּס,
אֲחַת יְדַבֵּר בְּלִשׁוֹנוֹ, וּבְלִבּוֹ בּוֹ שְׁבַע תּוֹעֲבוֹת!
אוּלָּם אֲנֹכִי אֲגִידָה הַטּוֹבָה בְּעֻצּוֹת בְּעֵינַי;
אִישׁ מִכֶּם, גַּם-אֲגַמְמִנּוּן גַּם-יִתָּר כָּל-הַדְּנָאִים, 315

לֹא יִפְתְּנִי בְּדִבְרֵיכֶם, כִּי הֵם לֹא הִפִּירוּ לִי טוֹבָה,
אֶף כִּי נִלְחַמְתִּי בְּאוֹיְבִים וּמְנוּחָה אֲנִי לֹא יִדְעָתִי.
גּוֹרֵל אֶחָד לִיּוֹשֵׁב עַל-כִּלְיוֹ וְלִיּוֹצֵא לְשַׁעַר;
מוֹגִי-לֵב כְּבוֹד יִנְחֵלוּ, כְּכָבוֹד כָּל-אֲמִיּוֹתֵי הַלֵּב;

אוֹרֵב הַמֶּנֶת לְשַׁפֵּל-יָדִים וּלְאִישׁ רַב-פְּעָלִים. 320
אֲכַן, מִה-יִתְרוֹן בַּעֲמָלִי, וּכְאֲבִי בְּלִבִּי נִשְׁאֲתִי,
שִׁמְתִי אֶת-נֶפְשִׁי בְּכַפִּי וּקְרֻבוֹת אֲסַרְתִּי וְלָחֵם?
צָפוֹר שׁוֹחֲרֵת לְטָרֶף הָיִיתִי, תִּבְיָאֲנוּ בְּפִיָּה

לְכַלְכֵּל בּוֹ גּוֹזְלִיָּה, וְהִיא נִפְשָׁה תִרְעַב לְצִיד,
נִדְדָה שְׁנָתִי בְּלִילָה, וְלִילוֹת נְדוּדִים לִי מִנּוּ, 325

יומם אַגאַל בְּדָמִים בְּרָדְתִּי שֶׁעַר לִקְטֹל,
 נִלְחָם בַּגִּבֹּרִים אֲדִירִים עַל-נִשְׁוֹתֵיהֶם, בַּגִּלְגָּלוֹ.
 עָרִים שְׂתִים-עָשְׂרָה הִחֲרַבְתִּי, בְּהִצּוֹתִי עָלֵיהֶן בִּסְפִינוֹת,
 אַחַת-עָשְׂרָה לְכַדְתִּי רַגְלֵי בְטָרוֹנָה הַפּוֹרָה;
 רַבִּים אוֹצְרוֹת וּסְגֻלוֹת בְּחֻרְתִּי בָּעָרִים לְכַדְתִּי - 330
 כָּלֶם נִשְׁאֵתִים, הִבֵּאתִים וּנְתַתִּים לְאַגְמָמֶנוֹן,
 אֲשֶׁר לֹא פָעַל מְאוּמָה וַיָּשָׁב בִּסְפִינוֹת הַקָּלוֹת,
 קָבַלְם וַחֲלַק מְעוּסָם, אֵךְ רַבָּם לוֹ הָיוּ לְשָׁלֵל;
 אֲמָנָם לְטוֹבֵי הַמְּלָכִים אֲזַ חֲלַק אֲשַׁפְּרִי הַכְּבוֹד,
 וְהִמָּה שְׂמוּרִים בִּידֵיהֶם; אֵךְ מִנִּי לִקַּח אֶת-חֶלְקִי, 335
 גִּזַּל פִּילִגְשִׁי מְשׁוּשׁ נִפְשִׁי, יִגִּיל בָּהּ וַיִּשְׁכַּב שָׁם אֶתָּה!
 לָמָּה זֶה רָגַשְׁוּ אֲרֻגָאִים? שְׁלֵמָה יִלְחַמוּ בְּטָרוֹנִיִּים?
 לָמָּה זֶה גִּיס הָעָם אַגְמָמֶנוֹן וְהִנֵּה הִבֵּיאֻ?
 הֲלֹא בַּגִּלְגָּל הָעֲדִינָה הִלְנָה יִפְת-הַמַּחֲלָפוֹת?
 הַמְּבַלְעָדֵי בְנֵי אֶטְרִס אִין בְּבְנֵי-אָדָם בְּנֵי-תְמוּתָהּ 340
 אִישׁ אֲשֶׁר יֵאָהֵב אִשְׁתּוֹ? הֲלֹא כָל-נְבוֹן-לֵב וַיִּשָּׁר
 חוֹבֵב וּמוֹקִיר אֶת-אִשְׁתּוֹ, כְּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי בְּכָל-לִבִּי
 אוֹתָהּ הָעֵלְמָה, וְאִם-בְּרַמְחִי וּבְקִינִי לִי אוֹתָהּ קָנִיתִי.
 וְעַתָּה כִּי-גִזַּל תִּשְׁוֹרְתִּי וְאוֹתִי רָמָה, אֵל-יֹאמֶר
 לְפִתּוֹתַי, תִּכְנַתִּי אֶת-רוּחוֹ – כִּי לֹא יִפְתְּנִי. 345
 יֵצֵא וְנִמְלֹךְ גַּם בָּךְ, אוֹדִיסֶס, גַּם בְּיָתֵר הַמְּלָכִים,
 אִיזָה הַדֶּרֶךְ יָדִיחַ מִצִּיּוֹ הָאֵשׁ הָאֵימָה.
 רַבּוֹת כָּבֵד פָּעֵלָה יָדוֹ, וְאִף כִּי אֲנִי לֹא עֲזָרְתִּיו:
 בָּנָה הַחוּמָה וַיִּתְּפֶר חֲרִיץ הַתַּעֲלָה עַל-יָדָהּ,
 גְּדוֹלָהּ, רַחֲבַת-יָדַיִם, וַיִּנְעֹץ יְתֵדוֹת בַּתַּעֲלָה; 350
 וְלִמְרוֹת כָּל-אֵלָה לֹא יוֹכַל לְהִקְטוֹר הַהוֹרֵג-בַּגִּבֹּרִים.
 הִנֵּה בְהִיּוֹתִי אֲנֹכִי עוֹד יוֹצֵא בְּקָרֵב אֲכִיִּים,
 הִקְטוֹר אִם-אֶסֶר מִלְחָמָה, לֹא הִרְחִיק מִחוּמוֹת הַמְּצוּדָה,
 בָּא אֵךְ עַד-שְׁעָרֵי סֻקִּיָּה וְעַד-פְּנֵי עֵץ הָאֵלָה וְלֹא יָסַף;

שָׁמָּה גַם הוֹחִיל לִי פַעַם וּבְדִי עֵמֶל מְלֹט אֶת-נַפְשִׁי. 355

אִין אֲנִי רוֹצֶה וְלֹא אוֹסִיף לְהִלָּחֵם עִם-הַקָּטוֹר הַנֶּעֱלָה,

מִחֵר אֶקְרִיבָה קָרְבָּנִי לְזָבֶס וּלְיִתֵּר הָאֵלִים,

אֶטְעֶן יָפֶה סְפִיגוֹתַי, אֶסִּיעֶן בָּיִם, וְרֵאִיתָ,

אִם-יֵשׁ אֶת-נַפְשִׁךָ לְרֵאוֹת, וְאִם-אֵךְ לְמוֹ-אֵלֶּה דְּאָגָהּ.

אֶת-אֲנִיּוֹתַי עִם-שֹׁחַר נְשָׂאוֹת עַל-פְּנֵי הַלְסָפוֹנְטוֹס, 360

יָם רַב-הַדְּגָהּ, מִלְּחֵי שׁוֹקֵדִים עַל-מְשׁוֹט וְחוֹתָרִים;

וְאִם-אֵךְ יִצְלִיחַ אֶת-דֶּרֶכִּי מִרְגִּיז-הָאֶרֶץ הַמְהֵלֵל,

אֲשׁוּב בְּעוֹד יָמִים שְׁלֹשָׁה אֶל-פֶּתִיחַ הָאֶרֶץ הַפּוֹרָה.

רָבִים אוֹצְרוֹת הַשְּׂאֲרָתִי בְרִדְתִּי הִנֵּה לְפִידִי;

רַב מִהֶם אֲשָׂא מִפֶּה: נְחֹשֶׁת מְאֹדִימָה וְכֶתֶם, 365

נָשִׁים לְבוּשׁוֹת מִחֻלְצוֹת וּמִטִּילֵי הַבְּרָזֵל הָאֶפֶר-

כָּל שְׂנֹחֲלָתִי בְּגוֹרֵל; אֵךְ אֲשַׁכֵּר-הַכְּבוֹד לִי נִתָּן

גָּזְלוֹ בְּחֻזְקַת הַיָּד אֲגַמְמִנּוֹן הַמּוֹשִׁל בְּזִדּוֹנוֹ.

הִגַּד-לוֹ כָּל-אֲשֶׁר אֲשִׁים בְּפִיךָ, קִבֵּל-עִם תִּגֵּד,

וַיִּחַר בּוֹ אִף גַּם-יִתֵּר בְּנֵי הָאֲכִיִּים, פֶּן-יֹאמַר 370

לְעֹקֵב שׁוֹב אִישׁ מִבְּנֵי הַדְּנָאִים, כִּי זֶה דֶּרֶכוֹ, דֶּרֶךְ

גִּבֹּר נֶאֱפֵד זִדּוֹן. וְלֹא יִהְיֶה לְעוֹלָם וְלֹא יוֹסִיף

לְחַזּוֹת פָּנַי, וְאִף אִם-חֲצָפְתּוֹ כְּחֲצָפֶת הַפֶּלֶב;

לְעוֹלָם לֹא נִהְיָה חֲבֵרִים לְעֶצֶה אוֹ לְפַעַל יָדָיִם!

הִנֵּה רִמְנֵי כָּבֵד פַּעַם, הִטְעַנִּי; אֵךְ עֲתָה יִבְצֹר 375

מִנּוֹ לְפִתּוֹתַי. כָּבֵד דֵּי לוֹ בְּאַחַת! כֵּן יוֹסִיף

אוֹיֵץ אֶל-אֲבָדָנוֹ, כִּי יֵאוֹס לְקַח מִמֶּנּוּ בִּינְתּוֹ.

נִמְאָסוּ בְּעֵינַי אֲשַׁכְרִיו, נִחֲשָׁב לִי כְּאִין וּכְאֶפֶס.

וְאִם-גַּם יוֹסִיף עֲלֵיהֶם עֲשָׂרַת מוֹנִים אוֹ עֲשָׂרִים,

אֲשֶׁר לוֹ בִּידָיו כִּיּוֹם, וְאֲשֶׁר עוֹד יוֹסִיף וַיִּרְפֹּשׁ, 380

וְאֵלּוֹ גַּם שְׁקָל עַל-יָדִי כָּל-טוֹב אֲרֻכּוֹמָנוֹס בְּהַ נַּעְרָם,

אוֹצְרוֹת עֵיר תִּבִּי-מִצָּרִים, שְׁשָׁם נַעְרָמוֹ מִכְּמִנִּים,

אֲשֶׁר שְׁעָרִים לָהּ מֵאָה, וּבִשְׁעַר נִשְׁעַר יְבוֹאוּ

בְּשׁוּרָה מְאֻתָּיִם אִישׁ, הֵם עַל-סוּסִיָּהֶם וְעַל-רֶכְבָּם;

וְאֵלּוּ גַם הוֹסִיף לִי תְּשׁוּרוֹת פָּחוּל וּכְאֶבֶק לְאִין מִסָּפֶר, 385

הוּא לֹא יִפְתָּה אֶת-לְבִי, עַד אִם-יִכְפֹּר אֶת-פָּנָי

עַל-הַעֲלִבּוֹן קוֹרֵעַ הַלֵּב אֲשֶׁר עֲלִבָּנִי.

גַּם אֶת-בֵּת-אֶגְמֹמָנוֹן לֹא אֶקַּח וּלְאִשָּׁה לֹא אֶשָּׂא,

וְאִם-גַּם יִיף תִּאָרֶה כְּתֹאֵר פָּנָי אֶפְרֹזִיטָה הַזֹּהוּבָה,

וְתִדְמָה בְּמִלְאֶת כְּפִיָּה לְאַתְנָה כְּחֶלֶת-הָעֵין, 390

בּוֹ לֹא אֶתְחַתֵּן; יִבְקֹשׁ לוֹ אַחֵר מִבְּנֵי הָאֲכִיִּים,

גָּבֵר אֲשֶׁר כָּלְכָבוֹ, הָעוֹלָה עָלַי בַּמִּמְלָכָה.

יַעַן כִּי אִם-יִשְׁמְרוּנִי הָאֱלֹהִים, וּלְבִיתִי אֲשׁוּבָה,

יִמָּצֵא לִי פֶלֶס בְּעַצְמוֹ אִשָּׁה לְעֶזֶר כְּנָגְדִי.

רַבּוֹת בָּנוֹת הָאֲכִיִּים שְׁבַהֲלָם וְאֲשֶׁר בִּפְתִּיָּה, 395

בָּנוֹת לְרוֹזְנִים בָּעָם, שְׁבַכְחָם עָרִים תִּתְחַסִּינָה;

אֲבַחֵר בְּאַחַת מֵהֶן, אֲשֶׁר תִּיטֵב בְּעֵינַי, כָּלְכָבִי.

יַעַן כִּי לְבִי, לֵב אֲמִיץ, זֶה כָּבֵד נִכְסֶף לִשְׂאֵת לִי אִשָּׁה,

לְאַרְשׁ אוֹתָהּ כִּדְיִן לְהִיּוֹת לִי עֶזֶר כְּנָגְדִי,

וְנִפְשִׁי תִתְעַנֵּג עַל-אוֹצְרוֹת פֶּלֶס הַיִּשְׁיִישׁ לוֹ רֶכֶשׁ. 400

יַעַן כִּי יִקְרוּ לִי חַיִּי מִשְׁכִּיּוֹת כָּל-חֲמֻדָּה, שֶׁהָיוּ

בְּאֵלִיּוֹס הָעִיר הַנּוֹשֶׁבֶת – כְּמִסְפָּר בְּפִי כָל-הַבְּרִיּוֹת –

עוֹדָה שְׁקִטָּה, וּבִטְרָם עֲלוֹת הָאֲכִיִּים עָלֶיהָ,

יִקְרוּ מִגִּנְזֵי מִכְמָנִים בְּהִיכְלוֹ שָׁל-פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן,

טְמוּנֵי סִפֵּי הָאֶבֶן בְּפִיתוֹן אֶרֶץ הַסְּלָעִים. 405

בָּקָר וּכְבָשִׂים אֲבוֹסִים הֵן יָבֹז הַבּוֹיֹז וְנִשָּׂא,

סוּסִים צֹהֲבֵהֶבִי-הָרַעְמָה יִמָּצְאוּ לְאִישׁ וַחֲצוּבוֹת;

רוּחַ בָּאֲנוּשׁ לֹא-כֵן, אִם-עֲבָרָה אֶת-גֶּדֶר שְׁפֹתוֹתָיו,

הַיִּשְׁיִיגָנָה אִם-יִרְדֹּף, אִם-תָּשׁוּב וּתְהִי לוֹ כְּקֶדֶם?

הִנֵּה דָבָר תִּטְּסִים הוֹרָתִי, הָאֵלָה לֵה רַגְלֵי הַכֶּסֶף, - 410

שְׁנֵי הֵם שְׁלִיחֵי הַמֶּנֶת, שְׁיֹבִילוּנִי מִחוּז קִצִּי:

פֹּה אִם-אֲשָׁאֵר בְּהִצּוֹתִי עַל-קִרְיַת הַטְּרוּיִים, – לֹא אֲשׁוּב

לראות את-ביתי, ואולם תהלתי לעולם עומדת;
 אפס אם-אשוב אל-ביתי אל-ארץ אבותי אהבתי, —
 שמי במשאון יכסה, ואולם אני אאריכה 415
 ימים על-פני האדמה, אף קצי לא יבוא כחתף.
 גם לאחרים איעצה, כי כלם יפליגו בספינות
 לשוב אל-ביתם, כי לעולם לא תזכו ותראו את-מצודת
 אליוס ברדתה פלאים מגפי רמתה; כי פרש
 זכס המרחיק-להשקיף את-זרועו עליה, ותחזק 420
 רוח העם בה. אף אתם לכו ודברתם באזני
 רוזני אכיה את-דברי — והוא משפט כבוד ליושבים-
 ימצאו עצה נכונה וטובה מאשר מצאו,
 למען ימלטו גם-צים גם-עם האכזיים הנחתים
 אצל הספינות הגדולות, וביען הופרה עצתם, 425
 אשר יעצו זה עתה — חמתי עדן לא שככה!
 אולם בעיניו של-פינכס אם-יטב הדבר, ישאר
 פה ופה יליו הלילה, ועם-שחר גם יפליג בספינות
 לארץ אבותיו שאהב; אך בחזק יד לא אוכילו".
 פכה הביע; והם החרישו, נאלמו דומיה, 430
 תמהים משתאים לדבריו, כי דבר דברים נמרצים.
 שהו עד בוש, וענהו אז פינכס הפרש הישיש,
 רוחץ בדמעותיו החמות, כי דאג לצי האכזיים:
 "הוי, אכיל רב-התלה! אם-אמנם חרצת ותשוב,
 ולבך גם-הוא לא יתנך להדיח האש האוכלת 435
 מעל צי האכזיים המהיר, כי חרה מאד אפך, —
 איכה אשאר אני לבדי פה בלעדך?
 הנה פלס הפרש הישיש ספחני אליך
 לארחה עמך, יום שלחך מפתיה אל-אגממנון,
 ואתה עול-ימים, וטרם נכנסת בקרבות אימים, 440
 גם במועצות, מקום שם יתנוססו גברים דגולים;

הִנֵּה לָכֵן שְׁלַחְנִי, אֲשֶׁר אֶלְמָדָךְ כִּי תִהְיֶה
מִיִּטִּיב בֵּין נוֹאֲמֵי נְאוּמִים וּבִמְעַלְלֶיךָ אִישׁ חֵיל.
הִנֵּה לָכֵן הִפְרַד לֹא אֶרְצָה מִמֶּךָ, בֶּן יָקִיר,
וְאֵלוּ גַם נִשְׁבַּע לִי אֶחָד הָאֱלִים, כִּי יַחַדְשׁ אֶת-יָמֵי, 445
יִגַּל מַעֲלֵי זִקְנָתִי, וְשִׁבְתִּי וְהִיִּיתִי עוֹל-יָמִים,
נַעַר, כְּבִיּוֹם בּוֹ נִטְשָׁתִי אֶת-הַלֵּס, שְׁיָפוֹת נָשִׂיָהּ,
וְנִסְתִּי, כִּי אֲנִי בִּי אָבִי אֲמִינָטוֹר בְּנוֹ שֶׁל-אוֹרְמָנוֹס,
אִפּוֹ בִּי חָרָה בְּשָׁל-פִּילֶגְשׁוֹ יָפֶת-הַמַּחֲלָפוֹת,
יַעַן אֶהְבֶּה כְּנַפְשׁוֹ וַיִּבְחַל בְּאַשְׁתּוֹ, הִיא אִמִּי; 450
פָּצְרָה-בִּי אִמִּי עַד מָאֹד וַתַּחֲבֹק אֶת-בְּרַכִּי, הָעֲתִירָה
לְבוֹא אֶל-אוֹתָהּ פִּילֶגֶשׁ – וְנִמְאָס בְּעֵינֶיהָ הַזֶּקֶן.
בְּקוֹלָהּ שִׁמְעָתִי וְכֵן עָשִׂיתִי; וַיִּשְׁמַע הַיִּשְׁשִׁישׁ,
אֲרֹר אוֹתִי, קָלְלָנִי וַיַּחַל אֶת-אֱלִילוֹת הַנִּקְמָה:
בֶּן לִי מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִי לֹא יָשָׁב לְעוֹלָם עַל-בְּרַכְיוֹ; 455
אֵךְ הָאֱלִים מָלְאוּ אֶת-דְּבָרִיו, כָּל-דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים,
זָכַס שְׂאוֹל-תַּחַת, הוּא עַם-פָּרֶסְפוֹנִיָּה הַקָּשָׁה.
בְּקִצְפִּי אֲמַרְתִּי אֲכַנּוּ שָׁם נָפֶשׁ בְּנֹחַשֶׁת הַשְּׁנוֹנָה;
אָפַס בָּא אֶחָד הָאֱלִים וְשִׁפְךָ חֲמָתִי בְלִבִּי,
הִעִיר אֶת-לִבִּי אֶל-דִּבַּת הָעָם וַתּוֹכַחַת הָרַבִּים, 460
וְאֶהְיֶה לְשֹׁנִינָה בְּבָנֵי הָאֲכִיִּים כְּהוֹרֵג אֶת-אֲבִיו.
לִבִּי לֹא נִתְּנִי וְכִלְכַּל נִלְאִיתִי לְהַשְׁאֵר
יַחַד עַם-אָבִי בְּאַרְמוֹן, וְעִבְרָתוֹ עֲדָנָה לִי שְׁמוּרָה.
נוֹעְדוּ רַעֲי וּקְרוּבֵי, סְבוּנֵי סְבּוּנֵי כְלָמוֹ,
יַחֲדוּ עָלַי הָעֲתִירוֹ, כִּי עַמָּם אֲשָׁאֵר בְּאַרְמוֹן; 465
כְּמָה כְּבָשִׁים אַבּוּסִים וְשׁוֹר וּמָרִיא כְּפוּפֵי-קֶרְנִים
וְבָחוּ אֲזֻ וַתִּזְרִים מְסַרְבְּלֵי-חֶלֶב שְׁחָטוּ,
צָלוּם בָּאֵשׁ, הָעֲבִירוּם בְּלִבַּת הַפִּיֶסְטוֹס וּמוֹקְדוֹ;
כְּמָה מְזַרְקֵי יַיִן מִיָּקֶב הַיִּשְׁשִׁישׁ הָרִיקוּ.
תִּשְׁעָה לַיְלֹת שָׁהוּ סָבִיב לִיצוּעִי, כְּתָרוּנִי, 470

שומרים חליפות עלי; לא כבתה המדורה הציתו,
 אחת מדורה במסדרון הנאה הבנוי לתפארה
 ואחת בפרוזדור הבית, סמוכה לפתח לשפתי.
 אפס אך חשך לי לילי, הליל העשירי, מהרתי
 נפץ את-דלתות לשפתי הסגורות יפה, דלגתי 475
 מעל לגדר הקצר בנקל, אף חרש נחבאתי,
 ועיני הגברים והשפחות השומרים עלי לא ראוני.
 ככה ברחתי דרך הלס זו רחבת-השדות,
 באתי לפתיה הפורה, הפכדה בעשתרות צנה,
 להיכל פלס המושל; קבלני בידידות יתרה, 480
 דבקה-בי נפשו לאהבה כאהבת אב בנו יחידו
 אשר אהבו, להוריש לו שפע וכבוד נכסיו,
 העשירני כל-טוב, ועבדה מאד רבה חנני;
 היתה נחלתי גבול פתיה, ואמשל בבני הדולופים.
 אותך, אכילס הנמשל-לאלים, גדלתי רוממתי, 485
 נפשי כך דבקה לאהבה, ואמה על-פן לא רצית
 לסעד את-לבך או לטעם מכל-אשר אתך באולם,
 טרם עלית רכבת על-פרפי, ואנכי בתרתי
 בשר מאכלך והגשתי לך מן-היין בספל.
 כמה פעמים הזית על-חזי, לכלכת כתנתי 490
 עת הקיאות את-ייןך, פי ילד עודך רפה-כח.
 רבות עמלתי עליך, בגללך יגעתי, וזכרתי –
 יוצא חלצי לא אראה, פי כך עלי גזרו האלים;
 ואותך, אכילס הנמשל-לאלים, אמצתי לבן לי,
 להסיר ממני את-חרפת האבדן לימים גבואו. 495
 אנא, אכיל, כבש את-לבך הגדול! לא יאה לך לבב
 רחם לא ידע; האלים גם הם יש ישנו,
 אף פי הם עולים עלינו בצדקה, בגבורה ובכבוד;
 אנוש יתפלל אליהם ויכפר את-פניהם בנדר,

בְּשִׁיחַ שְׁפָתַיִם וּבִגְסָךְ כִּי-יַעֲרֹב וּבְרִיחַ שָׁל-חֶלֶב, 500

יִכְפֹּר עַל-נֶפֶשׁ כִּי תֹאשָׁם וְחֻטְאָה אֶת-חֻטְאָה לְאֵלִים.

יַעַן הַתַּחֲנוּת מִבְּנוֹתָיו שָׁל-זֹאוֹס הָעֲזִיז גַּם-הִנֵּה,

נְכוֹת רַגְלִים וּקְמוּטוֹת מִצַּח וּפּוֹזְלוֹת עֵינַיִם,

אַחַר כָּל-עוֹן וּפִשַׁע תִּבְאֵנָה מְשֻׁרְכוֹת דְּרָכֶיהָ.

אָפֶס הַפִּשַׁע מֵה-חֲזֹק וּמִהִיר בְּרַגְלָיו, וּבְרוּצוֹ 505

יִחַפֹּז וְהִעָבִיר בָּלוֹ, וְחִלָּף עַל-פְּנֵי-כָל-הָאָרֶץ,

מִצִּיק וּמֵרַע לְאָדָם; וַתַּחֲנֶה הִיא תְּבוּא וּתְרִפָּא.

אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹא לְכַבֵּד אֶת-בְּנוֹתָיו שָׁל-זֹאוֹס בְּבוֹאָן,

הִרְבֵּה לוֹ תַעֲזֹרָנָה וְנַעֲנוּ לוֹ, כִּי יִתְפַּלֵּל;

אָפֶס אִם-יֵאָטֵם אֲזִנָּיו וַיִּגְרָשֵׁן בְּקִשְׁיוֹת הָעֶרֶף, 510

הֵן תַּתְּחַנֵּנָה בְּאֲזִנָּיו שָׁל-זֹאוֹס בֶּן-קְרוֹנוֹס, וּפִשָּׁעוֹ

זֶה יִרְדָּפֵנוּ עַל-צִוָּאָר, וַיֵּשֶׂא עֲוֹנוֹ בְּרָעָה.

כַּבֵּדָה גַּם-אַתָּה, אֲכִיל, אֶת-בְּנוֹתָיו שָׁל-זֹאוֹס, כַּכְּבֵּד

אוֹתָן רַבִּים וְטוֹבִים שֶׁהִפְכוּ אֶת-לִבָּם לְטוֹבָה.

וְאֵלוֹ לֹא הִבִּיא לָךְ בֶּן-אַטְרֶס הַתְּשׁוּרוֹת וְלֹא אָמַר 515

לְהוֹסִיף וּלְהִבִּיא כְּהִנֵּה וְעָמַד בְּמִרְדּוֹ וּבִקְצָפוֹ,

הֵן לֹא הִיִּיתִי מִבְּקִשׁ כִּי תִרָּף מֵאַפָּךְ וּתוֹשִׁיעַ

אֶת-הָאֲרָגָאִים בְּקֶרֶב, וְאִם-צָרִיכִים הֵם עֲזָרְתָךְ;

הִרְבֵּה הוּא נוֹתֵן מִיָּד אֵף יֹאמַר עוֹד לְהוֹסִיף וּלְתַתּוֹ,

שְׁלַח אֲנָשִׁים אֵלֶיךָ מִבְּחִירֵי כָל-עַם הָאֲכִיִּים, 520

בְּחַר בָּהֶם לְחִלּוֹתְךָ, מֵאֵלֶּה שִׁיקְרוּ בְּעֵינֶיךָ

בְּכָל-הָאֲרָגָאִים; אַל-תְּבוֹז לָהֶם, לְשִׁלְיָחוֹתָם וּלְשִׁיחָם;

אֲכֹן, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן כָּל-דָּפִי בְּאַפָּךְ עַד הַיּוֹם.

הִנֵּה שֹׁמְעֵנוּ גַּם-אֲנוּ כִּי אֲנִישֵׁי הַשָּׁם בִּימֵי קָדָם,

אִישִׁים-גְּבוּרִים, כְּשֶׁאַפָּם בָּעַר בָּהֶם עַד לְהַשְׁחִית, 525

כִּפְרוּ אֶת-פְּגִיחָם בְּמִנְחָה, בַּתְּשׁוּרָה וּבִדְבָרֵי פִּיּוּסִים.

הִנֵּה נִזְכַּרְתִּי בְּמַעֲשֵׂה מִיָּמַיִם מִקָּדָם לֹא-עָתָה;

כִּיצַד הָיוּ הַדְּבָרִים, אֲסִפְרָה בְּאָזְנֵיכֶם, חֲבִיבִי.

אָסרו קורטים הקרב עם-איטולים אמיצי הלכב
אצל הקרה קלדון, והיו הורגים איש אחיו; 530
חיל האיטולים נלחמו על-עירם קלדון היפה,
שאפו צבא הקורטים למגרה ברעם מלחמה.
שואה המיטה עליהם ארסמים היושבה על-כס-פז,
אפה כי חרה באינס, לא הביא לה ראשית בפוריו,
פרי כל-שדות-תנובה; כל-יתר האלים השביע מזבח 535
הקטומבות, ואך לה לבת-זאוס לבדה לא הביא,
אם-משום שכחו או לבו הסתח; אך גדלה אשמתו.
אנפה חובבת-החצים מנרע האלים, התעברה,
שלחה-בו חזיר-נער לבן-מלתעות ואדיר,
היה הלז עושה שמות בשדותיו של-אינס ומחבלם; 540
כמה אילנות אדירים עקר מאדמת מטעם,
ארצה זרקם על-גזעם, על-שרשם ועל-נצניהם.
ומלאגרוס בן-אינס הרגו, לאחר שפנס
רבים גבורים צידים מערים נכריות וכלבים;
יען עם-עם אך-מעט לא יכל לעולם לחיה 545
אשר עצמה, ורבים עלו בגללה על-מוקד.
עוררה ארסמים ביניהם שאון והמלה על-דבר ראש
אותו חזיר-הבר ועל-עורו מרבה-השערות,
רבו אז הקורטים, התעשקו עם-חיל האיטולים.
כל-זמן שיצא בקרב העם מלאגרוס ידיד-אָרס, 550
היו ברע הקורטים ולא יכלו להתבצר מעבר
חומת העיר, אף-על-פי שהיו אנשים מאד רבים;
אפס כשעלתה חמת מלאגרוס – פי יש אשר יאנף
איש עד מאד, ואם-גם לבו בקרבו לב-תבונות, - ויקצר,
חרה אפו באמו אלתיה הורתו היקרה, 555
שקה עם-אשת חיקו, היא קלאופטרה היפה,
בת-מרפסה, יפת הקרטלים, בת-אבאנוס

וַאֲיִדָּס – בַּיָּמִים הָהֵם הָאֲדִיר בְּכָל-בְּנֵי הָאָדָם
יוֹשְׁבֵי אֲדָמָה; וְהוּא כּוֹנֵן אֶת-קִשְׁתּוֹ אֶל-פִּיבּוֹס-אֲפּוֹלוֹן
מִלְכּוֹ, בְּרִיכָם עַל-דְּבַר הָעֲלָמָה יִפְת-הַקְרִסְלִים; 560
אֲמָה הַגְּבִירָה וְאַבִּיָּה קָרְאוּ לָהּ אֶלְקִיּוֹנָה
בְּהִיכַל תַּפְאָרְתָּם, כִּי הָיָה גּוֹרָל אֶחָד לְאֲמָה
וּלְאֶלְקִיּוֹנָה הַנוֹגָה, וְהַרְבֵּה רַחֲצָה בְּדַמְעוֹת,
כַּאֲשֶׁר גָּזַל אֶת-בִּתָּהּ אֲפּוֹלוֹן הַמְּרַחֵק-לִפְגָּע.
וּמְלֶאגְרוֹס יָגוּחַ עִם-אִשְׁתּוֹ, חָמְתוּ נִתְכַּת, 565
אֲנָף בְּאִמּוֹ הוֹרְתוֹ, כִּי אָרְרָה אוֹתוֹ בִּיגוֹנָה,
אֶל-הָאֵלִים הַתַּפְלָלָה, צָר לָהּ עַל-אֲחִיָּה הַהֲרוּג,
הַרְבֵּתָה דְּפָקָה בְּכַפִּיָּה עַל-הָאֲדָמָה הַפּוֹרָה,
קָרָאָה הָעֵתִירָה אֶל-הַיָּדָס וְאֶל-פְּרִסְפוֹנִיָּה הַקָּשָׁה,
רַחֲצָה חֲזָה בְּדַמְעוֹת אֵף בְּרֶךְ פְּרָעָה, וְשָׁלְחוּ 570
מִנֹּת לְבִנָּה מְלֶאגְרוֹס; בְּתַהוֹם הָעֲלָטָה הָאֲזִינָה
קוֹלָה אֲרִינִיס אַכְזָרִית-הַלֵּב, הַהוֹלֶכֶת בְּאֶפֶל.
מִהָר הַרִיעַ קוֹל עֲנוֹת קָרָב וּמַהוּמָה בַּשָּׁעַר,
רָעִשׁוּ מִגְדָּלוֹת מִעֶצֶר יְרִיָּה; בָּאוּ בַתְחִנָּה
זִקְנֵי אִיטוֹלִים אֵף שָׁלְחוּ מִבְּחִירֵי כֹהֲנֵי הָאֵלִים, 575
חָלוּ אֶת-פְּנֵי מְלֶאגְרוֹס, כִּי יֵצֵא וַיִּגֹּן עֲלֵיהֶם;
אֲשָׁפַר וּתְשׁוּרוֹת חֲמוּדוֹת רַבּוֹת הַבְּטִיחוּ לוֹ אֵלֶּה:
יָבֵר הַחֲלָקָה הַיָּפָה בְּקָרוֹ בּוֹ-שָׁמֹן בְּקִלְדִּיּוֹ,
צִמְדֵי שָׂדֶה חֲמֻשִּׁים – מִחֲצִיתָם מִכְרָמֵי הָאֶרֶץ,
נַחֲלֵת שָׂדֶה יַחְרֹשׁ מִחֲצִיתָם הַשְּׂנִיָּה – לוֹ יִקַּח. 580
רַבּוֹת הַפְּגִיעַ בּוֹ אֵינֶס הַרְפֵּב הַיִּשְׁיֵשׁ אֵף הָעֵתִיר,
עֶמֶד עַל-סֹף עֲלִיתוֹ הַבְּנוּיָה כְּמוֹ-רָמִים, הַתִּדְפֵּק
עָלִי-כְּנָפּוֹת הַדָּלַת הַשְּׁלוּבָה, הַתַּחֲנֵן אֵף בְּרָע;
פָּצְרוּ בּוֹ גַּם אֲחִיוֹתָיו גַּם אִמּוֹ הַגְּבִירָה הוֹרְתוֹ;
אָפַס הוּא הוֹסִיף וְהִכְבִּיד אֶת-לְבוֹ, לֹא שָׁעָה לְתַחֲנִת 585
רָעִיו עֲמִיתָיו הַיִּקְרִים, אֵלֶּה שֶׁהוֹקִיר וְאָהָב;

בָּלֶם יַחַד לֹא יָכְלוּ לִנְגֹעַ עַד-לְבוֹ בְּחִזָּהוּ,
 עַד שֶׁהִרְבוּ הַחֲצִים לִפְגֹּעַ בַּלְשָׁפָה, כִּי עָלוּ
 חֵיל הַקּוֹרָטִים בְּצָרִיחִים, הִצִּיתוּ הַקִּרְיָה הַגְּדוֹלָה.
 חֲנָנִי אִזְּ קוֹלָהּ גַּם אֲשֶׁתּוֹ יִפֹּת-הַמַּחְלָצוֹת וַתִּמָּר, 590
 בְּאֲזִנָּיו שֶׁל-מְלָאָגְרוֹס הִטִּיפָה מִלְתָּהּ וְסִפְרָה
 לוֹ כָּל-הֶרְעָה, שֶׁתִּמָּצֵא בְּנֵי אָדָם שֶׁנִּלְפָּדָה עֵינָם:
 הָרֶג וְקָטַל בַּגְּבָרִים, הַקִּרְיָה תִהְרָס בַּלְהֵב,
 זָרִים יִנְהֲגוּ נָשִׁים לְבוֹשׁוֹת מַחְלָצוֹת וְטָפוֹ.
 שִׁמְעַ כָּל-זֹאת מְלָאָגְרוֹס, הִזְדַּעֲזַע לְבוֹ, וַיִּמָּהַר, 595
 שֶׁתַּעֲלִיּוֹ מִדְּוִי עַל-בִּשְׁרוֹ, כָּל-כְּלֵי הַמִּלְחָמָה הַנוֹצְצִים.
 הֶעָבִיר מִן-הָאֵיטוּלִים אֶת-יוֹם הָעֵבְרוֹת בְּעֶזְזוֹ,
 כִּבֵּשׁ קִשְׁיוֹת עָרְפוֹ; וְהָמָּה מִנְעוּ מִמֶּנּוּ
 מִתְּנוֹת הַחֲמָדָה הַרְבּוֹת, וְהֶעָבִיר הֶרְעָה בְּלִי-שָׂכָר.
 אִתָּהּ אֶל-תַּעֲשׂ כַּמַּעֲשֵׂהוּ, וַיִּהְפֹּךְ אֶל אֶת-לִבְדָּךְ 600
 וְהָיָה לְאַחֵר, יִקְרִי! אֵךְ יִקְשֶׁה לְהִגֵּן עַל-סְפִינּוֹת,
 אֲשֶׁר אֶחָדָה בֶּן אִישׁ; עֲלֶה בְּעַד הַתְּשׁוּרוֹת עִמָּנוּ;
 כְּאֶחָד הָאֵלִים הֵלֵא וְכַבֹּדְךָ כָּל-בְּנֵי הָאֲכָכִים;
 אָפֶס אִם-תִּרְדַּ שְׂדֵה קָרֵב, הָאוֹכֵל בַּגְּבָרִים, בְּלִי-אֲשָׁכָר,
 יִצְעַר זֶה כְּבוֹדְךָ וַיִּפְחַת, וְאִם-יִדְּךָ תַּעֲזוּ בְּלֶחֶם". 605
 הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ אֲכִילֵס מִהִיר-הַרְגָּלִים וַיֹּאמֶר:
 "הוּא פִּינְכָס, יִשְׁיֵשׁ לִי יִקָּר מִזִּרְעוֹ שֶׁל-זֵאוּס! הָאֲמָנָם
 צָרִיךְ אֲנִי לְאוֹתוֹ כְּבוֹד! אֲנִי אֶכְבֶּדָה בְּזֵאוּס,
 כְּבוֹדִי יִהְיֶה עִמָּדִי אֲצֹל הַסְּפִינּוֹת הַכְּפוּפוֹת,
 כָּל-עוֹד לֹא-פָסְקָה הַנְּשִׁימָה בְּחִזִּי, וּבְרַכִּי עוֹד זַעוֹת, 610
 הִנֵּה אֲדַבְּרָה בְּאֲזִינֶיךָ, וְשִׁמְתָּ אֶל-לִבְךָ אֶת-דְּבָרֵי:
 לְפִי אֶל-תַּעֲפֹר בְּבִכִּי וּבִילָלָהּ, כִּי תַעֲשֶׂה נַחַת
 רוּחַ לְבֶן-אֲטָרֵס הַגְּבוּר; וְלֹא-יָאֵה לְךָ תִּאֲהַבְנּוּ,
 נִמְאָס בְּעֵינַי לִי תִהְיֶה, וְאֲנִי אֶהְבֵּתִיךָ מִקֶּדֶם.
 יָאֵה לְךָ לִהְיוֹת אִתִּי, וּבְעֶכְרִי אֶת-עוֹכְרֵי תַעֲכָרֵם! 615

מֶלֶךְ-אֱתִי, חֶלֶק כְּחֶלֶק נַחֲלָקָה הַמְּלוּכָה וְהַכְּבוֹד.

הִמָּה יְבִיאוּ הַבְּשׂוּרָה, וְאַתָּה תִּשְׁאָר עִמָּדִי,

מִטָּה לְךָ רַכָּה יִצְיָעוּ; וּמִחֶר עִם-שְׁחָר עוֹד נִבְחַן,

נִעֲיֵן בַּדָּבָר, אִם-נָשׁוּב לְאַרְצָנוּ אוּ פֹה נִשְׁאַרָה."

כָּכָה הִבִּיעַ וַיִּרְמֹז בְּגִבּוֹתָיו לְרֵעוֹ פֶּטְרוֹקְלוֹס 620

דוֹמָם, וַיִּצְיַע לְפִינֶכֶס הַמַּצָּע הָרֶךְ, וַיַּחֲוִשׁוּ

אֱלֹה וַעֲזָבוּ אֶהְלוֹ, וַיִּשְׂא אִמְרָתוֹ אֲזֵ אִיס

בְּנוֹ שֶׁל-טֵלְמוֹן הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים וַיַּדְבֵּר בְּאַזְנֵיהֶם:

"בֶּן-לְאַרְטֶס, זָרַע-זֵאוֹס, אוֹדִיסֶס הָאִישׁ רַב-הַמְּזֻמוֹת!

קוֹם וְנִלְכָּה! אֲדַמָּה, כִּי לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ נִשְׁיגָה 625

מִטְרַת בּוֹאֲנוּ; נַחֲוִשָׁה וְנָבִיא לְבָנֵי הַדְּנָאִים

אֱלֹה דְּבָרֵינוּ, וְאִם-אֶמְנָם לֹא טוֹבִים הַדְּבָרִים נִשְׁיָבָם,

יַעַן כִּי עֲתָה הֵם יוֹשְׁבִים וּמַחֲכִים שָׁם לְבוֹאֲנוּ.

הַקִּשְׁיָה אֲכִיל אֶת-לִבָּבוֹ הַגָּאָה מְאֹד וְהַקִּשְׁיָחוּ,

אֲכֹזֵר מְאֹד, וְלֹא תִגַּע עַד-לְבוֹ אֶהְבֵּת רַעִיו, 630

אֲשֶׁר כְּבָדוּהוּ עַל-פָּנָי כָּל-הַבָּאִים בְּסַפִּינוֹת הַקְּלוֹת,

זָרִים לוֹ רַחֲמִים; אֲנוֹשׁ, אִם-הִרְגוּ אֶת-אֶחָיו אוּ הִכּוּ

נִפְשׁ אֶת-בְּנוֹ אֶת-יַחֲידוֹ, גַּם-הוּא יִשְׂא מִשְׁאֵת כְּפוּרִים,

וְחִי גַם מִכָּה הַנִּפְשׁ בְּעַמִּיו, כִּי שְׁלֹם הַכֶּפֶר,

וְגַם זֶה יַעֲצֹר בְּרוּחוֹ הַנִּעְלָה, כִּי קִבֵּל הַכֶּפֶר. 635

אֶפְסֵ אֶת-לִבְךָ בְּחֹךְ הַקִּשְׁיָחוּ הָאֵלִים, עֲשׂוּהוּ

רַחֵם לֹא יָדַע, וּבִשְׁל הַעֲלָמָה הָאֲחֵת כָּל-אֱלֹה!

שִׁבְעַ עֲלָמוֹת נִצְיָעָה לְךָ עֲתָה מִמִּבְחָר הַנָּשִׁים,

וְנוֹסִיף עֲלֵיהֶן מִתְּנוֹת, אֲךְ הִרְף מֵאַף וְרַחֲמָת;

זָכַר-לָנוּ זְכוֹת כָּל-אוֹרַחַ, אֶתִּינוּ אֵלֶיךָ בִּשְׁלִיחוֹת 640

עִם-הַדְּנָאִים, וּמִיַּחֲלִים אָנוּ כִּי תִקְרַבְנוּ,

תִּדְבֹק לְאַהֲבָה בְּנוּ עַל-פָּנָי כָּל-שְׁאָר הָאֲכִיִּים."

הַשִּׁיב אִמְרָיו אֲכִילֵס מִהִיר-הַרְגָּלִים וַיַּדְבֵּר:

"אִיס מִזְרַעוֹ שֶׁל-זֵאוֹס, בְּנוֹ שֶׁל-טֵלְמוֹן, הַמוֹשִׁל!

הנה כל-אשר דברת מלבי הוצאת מליך; 645

אפס חמתי נתת עצורה בלבי, כי אזכר

דברי בן-אטרס לי אמר ואת-כל-אשר עולל לי נגדה

לכל-הארגאים, גנני כגנות איש נקלה, משויטט.

לכן אתם לכו והביאו בפיתכם הבשורה:

אל-המלחמה לא ארד, וידי לא תהנה בגברים, 650

טרם בא בן-פריאמוס העזוז, הוא הקטור הנהדר,

וקרב אל-אהלי המירמידונים ואל-ספינותינו,

והכה עם רב בארגאים ושלח ספינותם בלהב.

אפס, אני מבטחני, על-יד אניתי השחורה,

אצל אהלי ימנע הקטור מקרב, ואם-גם יכסוף". 655

שח; ויקח איש כוס פיתות ויסך את-נסכו,

פנו איש לספינתו; ואודיסס הולך בראשם.

פקד פטרוקלוס על-נעריו ועל-האמהות, ויציעו

מהר מצע לפינקס, יצוץ רך. ויזדרזו

שמעו בקולו, הציעו המשכב הרך, כאשר צוה: 660

עורות כבשים שעירים, בד-מארג יפה ושמירה.

שכב הנקן במטה וחכה לשחר הקדוש.

גם אכיל יטן שנתו בפנים אהליו הקדוק;

שכבה לצדו האשה הנאה, שנהג מלסבוס,

בתו של-פורבס, והיא דיאומדה יפת-הלחיים. 665

אבל בקצה השני הציע מטתו פטרוקלוס;

אתו איפס הנאה, לו נתן אכילס הנהדר

בלכדו את-בירת אניאס, את-סקירוס הבנויה כמו רמים.

אפס כשבאו הצירים ונכנסו לאהל בן-אטרס,

חרדו לקראתם ודרשו בשלומם כל-בני האכיים, 670

כוסות הנהב בידיהם, ושואלים מה-יש בפיהם;

התחיל הראשון בהם אגממנון העוצר-בגברים:

"אודיסס רב-התהלות, פאר בני אכיה ותפארתם!

דָּבַר אֲכִילִס הוֹדִיעָנִי, הִיעָצָר בָּאֵשׁ הָעֲבֹרוֹת,
וְאוֹלִי יִמָּאן, חָמְתוּ בְּלִבָּבוּ עֲדָנָה עֲצוּרָה? 675
הַשִּׁיב אִמְרֵי אֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַתְּלָאוֹת וַיַּעַן:
"אֲגַמְמֶנוֹן בֶּן-אַטְרֵס הַמְּהֻלָּל, הָעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים,
מֵאֵן יִמָּאן הָלֹז לַעֲצָר בָּאִפּוֹ, חָמְתוּ
הוֹלֵכָה מִתְּלַקְחָה וּגְדוּלָּה, וַיִּבְחַל גַּם-בְּךָ גַּם-בַּתְּשׁוּרוֹת.
בַּעֲצָמְךָ שִׁית תְּשִׁית עֲצוֹת בַּצָּבָא הָאֲרֻגָּאִים וְשִׁפְטָהּ, 680
כִּי־צִד תִּצְיֶלָה הַסְּפִינוֹת וְאֵת-נַפְשׁ כָּל-עַם הָאֲכִיִּים;
הִנֵּה כֵּן אֵיִם עָלִינוּ: עִם-שַׁחַר מוֹפִיעַ יִסִּיעַ
יָמָּה אֶת-כָּל-אֲנִיּוֹתָיו הַקְּמוּרוֹת מִקְּפוֹת-הַמְּשׁוּטִים.
גַּם לְאַחֲרִים הוּא יַעֲזֵ, כִּי כָל־יִפְלִיגוּ בַּסְּפִינוֹת
לְשׁוֹיב אֶל-בֵּיתָם, כִּי לְעוֹלָם לֹא תִזְכּוּ וְתִרְאוּ אֶת-מִצְוֹת 685
אֱלֹהִים בְּרִדְתָּהּ פְּלָאִים מִגִּפִּי רַמְתָּה; כִּי פָּרַשׁ
זָכַס הַשָּׂגִיא אֶת-זְרוּעוֹ עָלֶיהָ, וַיַּחֲזֹק הָעַם בָּהּ.
הִנֵּה כָל-אֲשֶׁר דִּבֶּר; וְאֵלֶּה הֵם עַדִּי לוֹוֹנִי –
אֵיִם וְשָׁנִים הַכְּרוֹזוֹת, אֲנָשִׁים שְׁלֹכֶם לֵב-תְּבוֹנוֹת.
אוֹלָם אַךְ פִּינֶכֶס הִיָּשִׁישׁ שָׁם נַעֲצָר לָלוֹן – כִּי צָנָה – 690
וַיִּפְלִיג עִם-שַׁחַר בַּסְּפִינוֹת אֶל-אֶרֶץ אַבּוֹתָיו שְׁאֵהָב,
נִפְשׁוֹ אִם-תִּרְצֶה בְּזֹאת; כִּי בַחֲזֹק יָד לֹא יוֹבִילוּ".
כָּכָה הִבִּיעַ; וְהֵם הִתְחַרְשׁוּ, נֶאֱלָמוּ דוֹמִיָּה,
תָּמָהּ הִשְׁתָּאוּ לְדִבְרָיו, כִּי דִבְרִים נִמְרָצִים הִבִּיעַ.
שָׁתְקוּ, הוֹחִילוּ עַד בּוֹשׁ כָּל-בְּנֵי הָאֲכִיִּים אַבְלִים; 695
פָּתַח אֲזַי פִּיּוֹ דִּיאֹמֶדֶס הָאֲדִיר הַקּוֹרָא-בְּחִיל:
"אֲגַמְמֶנוֹן בֶּן-אַטְרֵס הַמְּהֻלָּל, הָעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים!
מוֹטָב וְלֹא חֲלִית אֶת-פָּנַי בְּנוֹ שֶׁל-פִּילֵס הַתָּמִים
וְאֲשֶׁפֶר-הַיָּקָר לֹא הִבְטַחְתָּ, כִּי לִבּוֹ בּוֹ גְּבָה מַעוֹלָם,-
עַתָּה הוֹסַפְתָּ כְּהֵנָּה וְכֵהֵנָּה עַל-רוּחַ גִּאֲנָתוֹ. 700
נִקְרָא מִמֶּנִּי, וַיַּעַשׂ כְּרִצּוֹנוֹ, אִם-יָשִׁיב אוֹ יִלְךְ;
גַּם בַּמְּלָחָמָה עוֹד יֵרֵד אֶתְּנוּ, אִם-לִבּוֹ בְּקִרְבּוֹ

הוא יִדְבֹנּוּ, או אֶחָד הָאֲלִים יַעֲזֹר אֶת-רוּחוֹ.

דִּבֶּר אֲדָבָרָה בְּאֲזִנֵּיכֶם, וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלִי וְכֵן תַּעֲשׂוּ:

שָׁנָה תָּנוּ לַעֲפֹעֵפֵיכֶם, כִּי לְבַבְכֶם סֶעֱדָתָם, שְׁמַחְתֶּם 705

בְּצִידָה, בְּלָחֶם וַיֵּן, בָּהֶם מְקוֹר אֵיִל וְחַיִּים;

אוֹלָם מְחַר בְּבִקָּר, עִם עֲלוֹת צִפִּירָה וְפִיפִיָּה

וְרִדְתָּ-אֶצְבָּעוֹת, תַּעֲרֹכָה הַצָּבָא אֶל-מוֹל הָאֲנִיּוֹת,

רָכַב וְרָגְלִי, תַּעֲזוֹדֶם וְתִצָּא בְּגָדוֹד הַחֲלוּצִים".

כָּכָה הִבִּיעַ; וְהִסְפִּימוּ הַמְּלָכִים אֶל-כָּל-אֲשֶׁר דִּבֶּר, 710

תִּמְהָיִים וּשְׁמִיחִים לְדִבֶּר דִּיאוֹמָדָס מְכַנִּיעַ-הַסּוּסִים.

נָסְכוּ אֶת-נֶסֶךְ קָרְבָּנָם וַיֵּלְכוּ אִישׁ לְאֹהֲלוֹ,

שָׁמָּה שָׁכְבוּ לְנוֹחַ, וּשְׁנָתָם עָרְבָה עֲלֵיהֶם.

שִׁיר עֲשִׂירִי: מַעֲשֵׂה דוֹלוֹן

יָתֵר נְדִיבֵי אַכֵּיָה וְשָׁנִים כָּל-אוֹתוֹ הַלֵּילָה

עִם-הָאֲנִיּוֹת הַשְּׁחֹרוֹת, כִּי שְׁנָתָם הִרְפָּה תִקְפָּתָם;

אֵךְ אֲגַמְמָנוֹן בֶּן-אֶטְרָס הַמְּהֻלָּל, רוּעָה-הַעֲמִים –

נִדְדָה שְׁנָתוֹ הַמְּתוּקָה, כִּי נִמְלֵךְ בְּלִבּוֹ וְכִלְיוֹתָיו.

דוֹמָה לְאִישָׁה שֶׁל-הֶרָה יָפֵת-הַמַּחֲלָפוֹת, הַמְּבָרִיק 5

בְּרָקָיו, יַעַת יִתֵּן מָטָר סוֹחֵף לְאִיֹן-תִּכְלִית, אוּ בָרָד,

סוֹפָה אִימָה יְכוֹנֵן, וְשֶׁלֶג יִכְסֶּה הַשִּׁדְמָה,

יֵשׁ אֲשֶׁר יִפְתַּח אֶת-לֵעַ הַקְּרִבּוֹת הַגְּדוֹל וְהָאִים, -

כָּכָה הִתְאַנַּח מְקָרֵב וְלֵב אֲגַמְמָנוֹן הַלֵּילָה

מִמַּעַמְקֵי תִזְהוּ, וְתִרְעַד נִפְשׁוֹ בְּקִרְבּוֹ. 10

וּמִדֵּי יָבִיט וַיִּרְאֶה שָׂדֶה טְרוּיָה, יִתְמָה, יִשְׁתָּאָה

לְמִרְאָה הַמְּדוּרוֹת הַרְבּוֹת, אֶל-מוֹל פְּנֵי אֱלִיּוֹס הָעֶלּוּ,

לְקוֹל הַחֲלִילִים וְהַנְּחִילוֹת וּלְקוֹל הַמּוֹן אָדָם בְּרַעַם;

הִיָּה מִתְבּוֹנֵן בְּסַפִּינּוֹת וּבָעַם הָאֲכִיִּים וְתוֹלֵשׁ

שְׁעָרוֹת רֹאשׁוֹ מְלֹא חֲפָנָיו, פּוֹשֵׁטָן אֶל-זֵאוּס הַשּׁוֹכֵן 15

מְרוֹמֵי שָׁמַיִם, וְלִבּוֹ הַנּוֹדֵעַ לְתַהֲלָה יֶאֱנֹק.

הִגָּה בְּלִבּוֹ וּמָצָא עֲצָה זֹו טוֹבָה בְּעִצּוֹת:

לְבַקֵּשׁ אֶת-נִסְטוֹר בֶּן-גִּלְס, וּבְטָרֵם יִפְנֶה אֶל-אַחֵר,

אוּלֵי יִנְעִץ עִם-זֶה, וּמֵצְאוּ הַעֲצָה הַנְּכוֹנָה,

אִיזָה הַדֶּרֶךְ יִצִּילוּ אֶת-כָּל-הַדְּנָאִים מִשְׁוֹאָה. 20

מִהֵר, הַתְּעוֹרֵר וַיָּקָם, שָׁם עַל-חֲזֵהוּ בַתְּנָתוֹ,

קָשֶׁר סוּלְיוֹתָיו הַיָּפּוֹת אֶל-שְׁתֵּי כַּפּוֹת רַגְלָיו הַצְּחוֹת,

עָטַף עוֹר אֶרְיָה צָהָב-שֹׁעַר, עוֹר אֶרֶי שְׂגִיָּא וְעֻצּוֹם,

אֲשֶׁר הִגִּיעַ עַד כַּפּוֹת רַגְלָיו, וַיִּתְּפֹשׂ הָרֶמֶחַ.

גַּם מְנַלְאוֹס בְּאַיֻמָּתוֹ – עֲפַעְפִּיו לֹא יָדָעוּ הַתְּנוּמָה, 25

דָּאָג, כֹּן-יִרְאֶה בְּרַעְיָה שְׁתַּמְצָא אֶת-עַם הָאֲרֻגָּאִים,

אֲשֶׁר הִפְלִיגוּ בְּגִלְלוֹ בְּמֶרְחָב הַמַּיִם הַרְבִּיִּם,

בָּאוּ עַד-אַצֵּל טְרוּיָה בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ מְלַחְמָה.

הִלִּיט אֶת-גִּבּוֹ הַרְחָב בְּעוֹר-נֶמֶר, עוֹר חֲבֵרִבְרוֹת,

הָרִים וְעֹטֵר לְרֹאשׁוֹ אֶת-קוֹבֶעַ נְחָשְׁתּוֹ, וּבִידּוֹ, 30

יָד חֲזָקָה, אֲחִזּוּ בְּעִץ הַחֲנִית הָאֲדִירָה.

הַחִישׁ פְּעֻמּוֹ לְעוֹרֵר אֶת-אַחִיו הַמּוֹלֵךְ בְּעֻזּוֹ

עַל-הָאֲרֻגָּאִים וּכְאֻחַד הָאֵלִים יִכְבֹּד עַל-עַמּוֹ.

מֵצְאוּ בִּירְכַתִּי הַסְּפִינָה, וְהוּא שָׁם עַל-כַּתְּפָיו אֶת-מִדְּיוֹ,

כָּלִי הַמְּלַחְמָה הַנָּאִים; וַיִּשְׁמַח לְקִרְאָתוֹ כִּי אֶתָּא. 35

פָּתַח וְשָׁח מְנַלְאוֹס, הַקּוֹרָא-בָּאוֹן בַּמְּלַחְמָה:

"לָמָּה תִּזְדַּיֵּן, יְקִירִי? הָאֵמָנָם חִפְצָתָ לְשַׁלַּח

אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְרַגֵּל אֶת-מַחְנֵה הַטְּרוּיִים?

חוֹשֵׁשׁ אֲנִי, שְׂאִין אָדָם יַעֲרֹב לְבוֹ לְמוֹ-אֵלָה –

לְצֹאת יְחִידִי בְּלִיל הָאֲמִבְרוּסִיָּה הַזֶּה אֶל-בֵּין אוֹיְבִים, 40

לְבוֹא לְרַגֵּל מַחְנֵיהֶם – אִם-לֹא לֵב-אֲדִירִים בְּקִרְבּוֹ."

הָשִׁיב אֲמָרְיוֹ וַיַּעַן אֲזִי אֲגַמְמָנוֹן הַמוֹשֵׁל:

"מְנַלְאוֹס מִזְרָעוֹ שֶׁל-זֵאוֹס! גַּם-שְׁנֵינּוּ צָרִיכִים,

אִתָּה וְאֲנֹכִי, לַעֲצָה הַטּוֹבָה וְהַנְּכוֹנָה, שְׁתַּצִּיל

אֶת-הָאֲרֻגָּאִים וְאֶת-צִיָּם, כִּי הֶפֶךְ לֵב-זֵאוֹס לְאַחֵר. 45

וַדַּאי קָרְבָּנוֹ שֶׁל-הַקְּטוֹר נָשָׂא חֵן בְּעֵינָיו עַל-כָּלָם!

יַעַן אֲנִי לֹא רָאִיתִי מֵאֲזַנְךָ הַיּוֹם וְלֹא שָׁמַעְתִּי,

אֲשֶׁר אִישׁ יַעֲשֶׂה אֱלֹה וּבַיּוֹם אֶחָד יַפְעֵל אֶת פְּעֵל

הַקְטוֹר וְיִדְדוּ שָׁל-זָבִס, שְׁעוֹלָל הַיּוֹם לְאֶכְיִים

בְּכַחוּ וּבַעֲצָמוֹ, וְאִינְנוּ בֶן-אֵל אוֹ בְּנֵה שָׁל-בֵּת-אֱלִים. 50

מֵאֲמִין אֲנִי כִי עוֹד יָמִים אֲרַכִּים וְרַבִּים יִזְכִּירוּ

אֶת-עֲלִילוֹתָיו בְּנִי-אֲרָגוֹס; כִּי הִרַע מְאֹד לְאֶכְיִים.

לֶךְ אֶל-הַסְּפִינּוֹת וְקִרְאֵת אֶת-אֲיִס וְאֵת אִידוֹמָנִס,

חוּשָׁה; וְאֶנְכִי אֶלְכָה אֶל-נְסֻטוֹר הַגָּבֵר הַנִּנְעֵלָה

לְעוֹרְרוּ כִי יָקוּם מִשְׁנָתוֹ וְאִם-יֵשׁ אֶת-נִפְשׁוֹ יִלְוֶה, 55

וְלֶךְ אֶל-פְּלִגָּת הַשּׁוֹמְרִים הַקְדוֹשָׁה לְצִוּוֹת עֲלֵיהֶם.

בְּנִפְשׁ חֲפָצָה יִשְׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ; כִּי אַתֶּם גַּם בְּנוֹ שָׁם,

הוּא רֹאשׁ לַשּׁוֹמְרִים, וְאִתּוֹ גַּם מִרְיָאֹנִס, זֶה רַעוֹ

שָׁל-אִידוֹמָנִס; בְּאֵלָה בְּטַחְנוֹ מִכָּל בְּמִשְׁמַרְתָּם".

עָנָה לוֹ מְנַלְאוֹס הַקּוֹרֵא-בְּאוֹן בְּמִלְחָמָה: 60

אֵיכָה תִּצְנֶה עָלַי, וְאֵיךְ תִּקְדֶּתְךָ אִמְלֵא:

אִם-לְהִשָּׁאֵר עִם-אֱלֹה, אַחֲכָה לְךָ עַד שִׁתְּבוּא?

אוֹ חֵישׁ אֵלֶיךָ אֲשׁוּבָה, כִּי-אֶעֱשׂ כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ?"

הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ וְשַׁח אֲגַמְמֶנּוּן הָעוֹצֵר-בְּגִבְרִים:

"שָׁם תִּשָּׂאֵר, פֶּן-נֹאבֵד אִישׁ אֶת-רַעְהוֹ כִּי-נִתְעָה; 65

יַעַן כִּי רַבּוֹת הַדְּרָכִים הָעוֹבְרוֹת בְּמַחְנֶה הַגָּדוֹל.

קִרְא לָמוֹ בְּדֶרֶכְךָ תִּלְךְ, עוֹרְרִים, וְלֹא יִישְׁנוּ הַלֵּילָה,

אִישׁ אֲשֶׁר תִּפְגַּע בְּנֶהוּ בְּשֵׁם אָבִיו וּבְשֵׁם בֵּית-מִשְׁפָּחָתוֹ,

רוֹמֵמִים תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ; וּבִלְבֶּךָ אֶל-גָּאָה תִתְגַּאֵה,

נִיגַע פִּיּוֹם, נַעֲמָלָה גַם-אֲנִי; כַּנְרָאָה, כֶּן גָּזַר 70

זָבִס בְּגִיחְנוֹ מִרְחָם וְאֶצֶל מִתְלָאָה זֶה לָנוּ".

כָּכָה הִבִּיעַ וַיִּשְׁלַח אֶת-אֶחָיו וְכָכָה הוֹרָהוּ.

אָפֶס הוּא עֲצָמוֹ שָׁם פִּעֲמָיו אֶל-נְסֻטוֹר רוּעָה-הָעַמִּים;

מֵצֵאוֹ אֶצֶל אֶהְלוֹ עַל-יַד אֲנִיָּתוֹ הַשְּׁחוּרָה

עַל-הַיְצוּעַ הָרָךְ, וְנִשְׁק רַב-צָבָעִים עַל-יָדוֹ: 75

מִגֵּן גְבוּרִים, וְשֵׁתִים חֲנִיתוֹת וְקוֹבֵעַ מִנְצָנִץ;
גַּם חֲגוּרָה מְזַהֵרָה עַל-יָדוֹ, לְשָׁבָה הִיָּה נֶאֱפָד
אוֹתוֹ הַיָּשִׁישׁ בְּרִדְתּוֹ לְמַלְחָמָה אוֹכֵלֶת בַּגְּבָרִים,
פּוֹקֵד אֶת-עַמּוֹ, וּבִיָּעַן לֹא נִכְנָע עוֹד תַּחַת שִׁיבָתוֹ.
הָרִים רֹאשׁוֹ, הִזְדַּקָּה, נִשְׁעַן עָלֵי מֶרְפָּקוֹ, 80
נִשָּׂא אֲמָרָיו וַיִּדְבֵּר, שָׁח אֶל-בֶּן-אֶטְרִס וַשָּׁאֵלוּ:
"מִי-זֶה הַהוֹלֵךְ יְחִידִי בַּמַּחְנֶה אֲצֶל הַסְּפִינּוֹת
בְּלִיל חֹשֶׁכָה וְאָמֵשׁ, וּבְנֵי אָדָם נָמִים אֶת-שְׁנֵתָם?
אוּלֵי תִבְקֹשׁ אֶת-אֶחָד הַפְּרָדִים אוֹ גָּבֵר רֶעֶךָ?
פֶּתַח פֶּה, שָׁא קוֹלְךָ וְדוֹמָם אֶל-תִּקְרַב עָדִי! מַה-תִּפְצֹךְ?" 85
הַשִּׁיב אֲמָרָיו וְשָׁח אֲגַמְמָנוֹן הַעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים:
"נִסְטוֹר בֶּן-גִּלְס, תִּפְאַרְתָּם שֶׁל-הָאֲכָזִים וּפְאָרָם!
הִפֵּר-נָא אֶת-אֲגַמְמָנוֹן, אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-אֶטְרִס, לוֹ אֲצֶל
זָבֹס מִתְּלֹאוֹת וְצָרוֹת מִכָּל-בְּנֵי הָאָדָם, כָּל-עוֹד יֵשׁ
רוּחַ בְּחַיִּי, וּבְרַכִּי לֹא חָדְלוּ עֲדָנָה מִתְנוּעָה. 90
נִדְּד אֲנִכִּי, וּתְנוּמָה מְתוּקָה לֹא יָדְעוּ עֲפַעְפִּי,
דּוֹאֵג לְדַבֵּר הַמְּלַחְמָה, לְתֹלְאוֹת שֶׁל-הָאֲכָזִים.
חָרַד אֲנִי לַדְּנָאִים, וְרוּחִי לֹא אֵיתָן בְּקִרְבִּי,
רַעַד נָחִיל אֲחֻזּוֹנִי, וְלִבִּי בִי חָשַׁב וַיִּחָרֵג
מִמִּסְגְּרוֹתָיו, וְאֲבָרִי הַנָּאִים חֲרָדוֹת לְבָשׁוּ. 95
אָבֵל אִם-יֵשׁ אֶת-נִפְשֶׁךָ לְפַעֵל, כִּי נִדְּדָה שְׁנֵתְךָ,
נִרְד אֶל-פִּלְגַּת הַשּׁוּמְרִים, וְרָאוּ עֵינַיִנִי, נִנְכַח
אִם-עוֹד כָּתָם לֹא-תֵשׁ מִיִּגְעָה רַבָּה וְעָמַל,
וְשִׁנָּה לֹא-תִקְפָּתָם, וְלֹא-שִׁכְחוּ חֲקוֹת מִשְׁמַרְתָּם;
קְרוֹבוֹת מַעֲרָכוֹת הָאוֹיֵב; הַיּוֹדְעִים אֲנִתָּנוּ מַה-שִּׁיחָם, 100
אוּלֵי עוֹד יֹאמְרוּ לְהַשְׁתַּעַר הַלִּילָה עָלֵינוּ בַּמְּלַחְמָה".
הַשִּׁיב אֲמָרָיו לוֹ נִסְטוֹר פָּרֵשׁ גְּרִנָּה וַיַּעַן:
"אֲגַמְמָנוֹן בֶּן-אֶטְרִס הִמְהַלֵּל, הַעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים!
סִפֵּק בְּעֵינַי, אִם-זָבֹס חֲכָם-הַמוֹעֲצוֹת יִמְלֹא

כל-משאלותיו של-הקטור נאָת-כל-אַשר יחשב עָתָה! 105

אָף, סבורני, עוד הרבה מתלאות זה יסבל, כי יסיר
אכילס לבו הנדיב מאחרי אפּוֹ האִים.

בחפץ לב אלקה אחריך; נאספה גם את-האחרים,
את-אודיסס ואת-בן-טידס המהלל בין רומי-הפידון,
גם את-בן פילס האדיר ואת אִיס המהיר בלחם. 110

ולו נמצא לנו הגבר, שִׁילֵךְ וִיקְרָא לשָׁנִים –

לְאִיס הנמשל-לאלים ולאידומֶנֶס המושל;

יען כי הם ספינותיהם רחוקות מכל-האֲנִיּוֹת.

אֶפֶס את-מֶנְלָאוֹס, נאם-גם אֶהֱבֵתִיו וכבדתיו,

חרף אֲנִי אֶחֱרָפְנוּ –מִמֶּךָ לא אֶכְסֶה, נאם תִּקְצֶף- 115

הִנֵּה הוא יֵשֶׁן את-שְׁנָתוֹ נְעֻמָּס עֲלֶיךָ הַמְּלָאכָה.

ועליו הִיָּה לָלֶכֶת ולשחר את-פָּנֵי כָל-הַשָּׂרִים,

לַעֲמֹל אֶצְלָם; כִּי צָרָה נֹרָאָה מִהֲכִיל קִרְבָּהּ".

הַשִּׁיב אֶמְרֵיו וְשַׁח אֶגְמָמֶנוֹן הַעוֹצֵר-בַּגִּבְרִים:

"יִשְׁיֵשׁ, בַּפֶּעַם אֶחֱרַת לֹא אֶעֱצֹר בְּךָ מִהוֹכִיחוֹ; 120

לְעֵתִים קְרוֹבוֹת יִפְגֹּר אָף יִבְחַל בְּעַמִּל וַיִּגִּיעָה,

לֹא מִשְׁפָּלוֹת יָדִים, אוֹ לְבוֹ כִּי רִיק בּוֹ מִשָּׁכָל,

אֵךְ מִהִתְבּוֹנֵנוּ בִּי, מִחֲכוֹתַי, כִּי אֶהְיֶה הָרָאוּן.

אֶפֶס הַיּוֹם הוּא קִדְמִנִי וַיָּקָם, וַיָּבֹא לְרֹאוֹתִי;

אוֹתוֹ שָׁלַחְתִּי, כִּי יִקְרָא אֶת-אֵלֶּה, שְׁלֹמוֹ דְּרִשְׁתָּ. 125

נָשִׁים פְּעֵמִינוּ לְדֶרֶךְ; נִמְצָאם בְּכָר לִפְנֵי הַשַּׁעַר

עַם-הַשּׁוֹמְרִים; בְּמָקוֹם הַהוּא גַם יַעֲדֵתִים לְהִיּוֹת".

הַשִּׁיב אֶמְרֵיו לוֹ נִסְטוֹר פָּרֵשׁ גְּרַנְיָה וַיַּעַן:

"אֵכֵן אִם-כֵּךְ, בְּאַרְגָּאִים אֵין אִישׁ, אֲשֶׁר יַחַר-בּוֹ אִפּוֹ,

אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע בְּקוֹלוֹ, כִּי יִצְוֶה לוֹ, כִּי יַעוֹרְרֶהוּ". 130

כָּכָה הִבִּיעַ הַזִּקְן וַיִּשֹׁם עַל-חֲזוֹ כְּתָנָתוֹ,

קֹשֶׁר סוּלְיוֹתָיו הַיְּפוֹת אֶל-כַּפּוֹת רַגְלָיו הַצְּחוֹת,

רָכַס עַל-גִּבִּי הַכֶּתֶף אֶדְרֵת-הַשַּׁעַר הָעֵבָה,

מַעִיל הָאֲרָגְמָן הֶרְחֵב הָעֲשׂוּי אֲטוֹן הַמִּשְׁנָה.
אָחֻז בִּידוֹ הֶרְמַח הָאֲדִיר עֲטוּר-חֵד-הַנְּחֻשֶׁת, 135
נִחְפֹּז בֵּין צֵי הָאֲכִיִּים עֲדוּיִי-סוֹחֲרוֹת-נְחֻשֶׁת.
רֹאשִׁית כָּל הָעִיר פָּרֵשׁ גְּרִנָּה אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-לְאָרְטֵס,
אֲשֶׁר חֲכָמָתוֹ חֲכָמַת בֶּן-קְרוֹנוֹס, הָעִירוֹ בְּקוֹלוֹ,
הֶרְעִים עָלָיו; וַיַּחְדֹּר קוֹלוֹ אֶל-לְבוֹ, וַיַּעֲזוּר,
וַיֵּצֵא מִפֶּתַח אֶהְלֹ, וַיֵּשֶׂא אֶמְרָיו וַיֹּאמֶר: 140
"לָמָּה תִּגְדֹּדוּ בַּמִּחְנָה, תִּתְּעוּ עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת
וַיְחִידִים בְּלִיל הָאֶמְבְּרוֹסִיָּה? מָה אַכְפָּה אַכְפּוֹ עָלֵיכֶם?"
הָשִׁיב אֶמְרָיו לוֹ נֶסְטוֹר פָּרֵשׁ גְּרִנָּה וַיַּעַן:
"בֶּן-לְאָרְטֵס זָרַע-זֵאוֹס, אוֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַמְּזֻמוֹת!
אֵל-נָא תִתְּמַרְמֶר, כִּי צָרָה הִקִּיפָה אֶת-חֵיל הָאֲכִיִּים! 145
לֶךְ אֲתֵנוּ, וַיַּעֲזִיר גְּבָרִים אַחֲרֵים הַטּוֹבִים
לְעוֹיץ עֲצָתָם, מֶה-נִּבְחָר: הֲלָנוֹס אוֹ לְהִלְחָם".
כָּכָה שָׁח; וְאֵל אֶהְלֹ שָׁב אוֹדִיסֵס רַב-הַדַּעַת,
נָתַן צִנֹּת צָבָעוֹנִים עַל-כֶּתֶפָיו וַיֵּצֵא אֶלֵיהֶם.
הִלְכוּ אֶל-אֶהְלֹ בֶּן-טִידֵס, אֶל-דִּיאוֹמִדֵס, מִצְאוּהוּ 150
חוּץ לְאֶהְלֹ עִם-נִשְׁקוֹ; וְהָעָם אֶתוֹ חוֹנִים סְבִיבוֹתָיו,
וּמִגְנִיָּהֶם מִתַּחַת לְרֹאשׁ אִישׁ נְאִישׁ, וַחֲנִיתוֹ
מְעוּכָה בְּאַרְצָן מְרֹאשׁוֹתָיו – וַיִּנְחֲשֶׁתָה מִבְּרִיקָה לְמִרְחוֹק,
מִרְאֵה חֲזִיזוֹ שֶׁל-זָבֵס אֲבִינוּ; וְהַגְּבוּר נָם שָׁנָתוֹ
רִפֹּד יִצְעוּ לוֹ עוֹרוֹ שֶׁל-שׁוֹר-פֶּר מִבְּהֵמוֹת שְׂדֵה, 155
תַּחַת לְרֹאשׁוֹ הִצִּיעַ הַמֶּרְבֵּד הַמִּפְיָק נִגְהוֹת.
קָרַב עָדָיו, בָּא נֶסְטוֹר פָּרֵשׁ גְּרִנָּה וַדְּחָפוּ
בְּרִגְלוֹ, הָעִירוֹ מִשְׁנָתוֹ, מְעוֹרָרוֹ, מוֹכִיחוֹ עַל-פָּנָיו:
"עוֹרָה, בֶּן-טִידֵס! הָאֲמָנָם תִּנּוּחַ, תִּישֹׁן הִלְיָלָה?
חֲנוּ הַטְּרוֹיִים עַל-מְרוֹמֵי הַשְּׂדֵה וְעַל-יַד הָאֲנִיּוֹת – 160
וְאַתָּה לֹא תִדַּע? וּמִצָּעֶר הַמֶּרְחָק בֵּינָם וּבֵינֵינוּ".
כָּכָה הִבִּיעַ; וַיִּקְיֹץ עַד-רָגַע בֶּן-טִידֵס מִשְׁנָתוֹ,

הַשִּׁיב אֶמְרִי, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶת-אִמְרוֹת-הַכִּנּוֹר:

"אִים הַנֶּךְ, הַיָּשִׁישׁ, וּמִן-הַעֲבֹדָה לֹא תִרְפָּה!

כְּלוּם חָדְלוּ בְנֵי הָאֲכִיִּים, הַנֶּעְרִים הַצְעִירִים מִמֶּךָ, 165

אֲשֶׁר יִפְּצוּ בַּמַּחֲנֶה, יַחֲוֹשׁוּ אֶל-מֶלֶךְ וּמֶלֶךְ

לְהַעִיר אוֹתָם מִשְׁנָתָם? אַךְ-אַתָּה לֹא-תִיעַר, לֹא-תִלְאַה!"

הַשִּׁיב אֶמְרִי לוֹ נְסֻטוֹר פֶּרֶשׁ גְּרִנָּה וַיַּעַן:

"אֲמַנָם, יְקִירִי, דְּבָרֶיךָ דְּבַרְתָּ יִשְׂרָאֵל וּנְכַחִים!

יֵשׁ לִי בָנִים תַּמִּימִים, וְהָעַם אֲשֶׁר-אַתִּי מֶה-רַבִּים, 170

אֶחָד מֵהֶם הִנֵּה יָכוֹל לַחֲזוֹר עֲלֵיהֶם וּלְקַרְאֵם;

אֲלֹא שְׁתַּקְּפָה מִתִּלְאַה אֶת-חֵיל הָאֲכִיִּים וּמַצּוּקָה;

עַתָּה עוֹמְדִים הַדְּבָרִים עַל-חֲדוֹ שָׁל-תַּעַר לְכֻלָּם:

אִם-אֲבָדוֹן מִחַפִּיר אוֹ חַיִּים נָכוֹנוֹ לַחֲיֵל הָאֲכִיִּים.

קוֹמָה הַעִירָה אֶת-אֵיס הַמַּהֲיִיר בִּקְרֵב וְאֶת-בֶּן-פִּילֵס, 175

אִם-צָר לָךְ עָלִי, וְגַם צָעִיר אַתָּה מִמֶּנִּי!"

שָׁח, וְזֶה נָתַן עַל-שִׁכְמוֹ עוֹר אַרְיָה צָהָב-שַׁעַר וְעֻזּוֹ,

אֲשֶׁר הִגִּיעַ עַד כַּפּוֹת רַגְלָיו, וַיִּתְּפֹשׂ הָרֶמֶחַ.

נִחְפָּז הַגִּבּוֹר וְהַעִיר מִשְׁנָתָם הַמְּלָכִים וְהַבִּיָּאֵם.

וּכְשֶׁבָאוּ אֶל-בֵּינֹת גְּדוּדֵי הַשּׁוֹמְרִים, וַיִּמָּצְאוּ 180

אֶת-מְנַהֲיִגְיָהֶם, וְהִנֵּה אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יָנוּם אֶת-שְׁנָתוֹ,

עֲרִים כָּלָם – וְכָלִי מִלַּחֲמָתָם עֲלֵיהֶם – יָשְׁבוּ.

כְּאוֹתָם הַפְּלָבִים הַנוֹטְרִים עֲשֵׁתְרוֹת צִנָּה בַּגְּדָרָה,

רוֹגְזִים וְחֹרְדִּים, בְּשִׁמְעָם שִׁאֲגַת חֲיָה טוֹרֶפֶת,

צֹעֲדֵי אוֹנָה, כִּי גִלְשָׁה מִתּוֹעַפּוֹת הָרָאֵל-הַחֹרֶשָׁה, 185

שֹׁאוֹן יְקִימוּ גַם-אָדָם גַּם-כֶּלֶב, וְנִדְדָה שְׁנָתָם, –

כִּכָּה נִדְדָה שְׁנַת הַמְּנַהֲיָגִים בְּלִיל הַעֲבָרוֹת;

הֵם עַל-מִשְׁמַרְתָּם, מִשְׁקִיפִים עַל-פְּנֵי הָעֶרְבָה, מִקְשִׁיבִים,

אוֹלֵי יִשְׁמְעוּ פַּעְמֵי הַטְּרוּיִים הַהוֹלְכִים וּקְרָבִים.

שִׁמַּח הַזֶּקֶן לְרֹאוֹתָם, וַיִּרַע לְעַמְתָּם וַיַּעֲזֹדֶם, 190

נִשָּׂא אֶמְרָתוֹ אֲלֵיהֶם וַיַּדְבֵּר אֶת-אִמְרֵי הַכִּנּוֹר:

"אֲכֹן, כֵּן תַעֲשׂוּ, בְּנֵי, וְכָכָה תוֹסִיפוּ; וּתְנוּמָה

אֶל-נָא תִדְעוּ הַלֵּילָה, וְאֶל-יַעֲלֹזוּ אוֹיְבֵינוּ!"

כָּכָה דִּבֶּר וַיַּעֲבֹר הַתַּעֲלָה; וְאַחֲרָיו הֶחָרוּ

מַלְכֵי בְנֵי אַרְגֹּס, כָּל-אֲשֶׁר נִקְרְאוּ אֶל-הַמוֹעֵצָה. 195

עַמָּם בֶּן-נָסְטוֹר הַנַּעֲלָה וְגַם מִרְיָאוֹנָס, כִּי קָרְאוּ

לָמוּ לָלֶכֶת עִמָּהֶם לְהַמְתִּיק יַחֲדוֹ אֶת-סוּדָם.

וּכְשֶׁעָבְרוּ הַתַּעֲלָה כְּרוּתָה, יָשְׁבוּ בַיַּחַד

עַל-פְּנֵי טַהְרוֹ שֶׁל-שֹׁדָה, שָׁאִין בּוֹ כָל-פְּגָרִים חֲלָלִים,

אֲשֶׁר מָשָׁם עַל-עֵקְבָיו שָׁב הַקְטוֹר הַעֲזוּז מֵהַכּוֹת 200

אֶת-הָאֲרָגָאִים, כִּי יָרַד הַלֵּילָה וְהָלִיט הַסְּכִיבָה;

שָׁם הֵם יָשְׁבוּ וְשָׁם גַּם נִדְּבָרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ.

פָּתַח בְּקִרְבָּם אֶזְ נָסְטוֹר פָּרַשׁ גְּרָנִיָּה וַיֹּאמֶר:

"רַעִי, הָאֵמָנָם אֵין גָּבֵר, שְׁלִבּוֹ לֵב אֲמִיץ מִלְּאוֹ

רָדַת אֶל-מַחְנֵה הַטְּרוֹיִים אֲמִיִּצִי הַלֵּב – אוֹלִי יִשְׁכָּה 205

אֶת-אֶחָד הַנְּחָשִׁלִים מִמַּחְנֵה הָאוֹיֵב אוֹ יִשְׁמַע

שִׁיחַת הַטְּרוֹיִים בְּדַבָּרָם בִּינֵיהֶם, אֶת אֲשֶׁר חָרְצוּ,

כָּל-אֲשֶׁר בָּלָבָם, אִם-יֹאמְרוּ לְהִשָּׁאֵר עוֹד הַרְחֵק מֵעֵירָם

פֹּה עַם-הַסְּפִינוֹת, אוֹ נַפְשָׁם תִּבְחַר לָשׁוּב הָעֵירָה

הַנִּתְקוּ מִמָּנָה, כִּי יָדָם כָּבֵר רָמָה עַל-חֵיל הָאֲכִיִּים. 210

יַחְקֹר לְדַעַת אֶל-נִכּוֹן כָּל-זֹאת וַיָּשׁוּב בְּשָׁלוֹם;

וְהִיתָה תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת תַּחַת שָׁמַיִם, וְנִחַל

כְּבוֹד מִכָּל-בְּנֵי הָאָדָם; וְנָשָׂא אֶת-מִשְׁאֵת הַכְּבוֹד,

יַעַן אִישׁ אִישׁ מִן-הַנְּשִׂאִים, אֲשֶׁר יִשְׁרוּ בַסְּפִינוֹת,

לוֹ אֶת-הָאֲשֶׁפֶר יִגִּישׁוּ כְּבֻשָׁה אַחַת שְׁחוּרָה, 215

אוֹתָהּ וְהִטְלָה שְׁתִּינִיק, מִתַּת אֲשֶׁר אֵין עֶרֶךְ לָהּ;

אִף לֹא יִפְקֹד לַעֲוִלָם מְקוֹמוֹ בְּמִשְׁתֵּה נִזְבַּח".

כָּכָה הִגִּיד; אֵךְ הֵם הִחֲרִישׁוּ, נֶאֱלָמוּ דוּמְיָה.

פָּתַח וְשָׁח דִּיאֹוִמִּידֵס הַקּוֹרֵא-בָאוֹן בְּמִלְחָמָה:

"נָסְטוֹר, הֵן לְבִי יָדְבַנִּי, וְגִבּוֹרֶת גְּבָרִים תַּעֲוֹדְדֵנִי 220

לְחַדֵּר בְּמַחְנֵה אֲנָשֵׁי טְרוֹנִיה שׁוֹנְאִינוּ הַקְּרוֹבִים.

אֲךָ אִם-יִלְנֶה עָלַי אִישׁ לְהִיּוֹת עִמִּי – וְחֶזֶק,

נֶאֱמַץ לְבִי בְּקֶרְבִּי, וְגָדַל בְּטַחוּנִי וַיהִבִּי.

שְׁנַיִם כִּי יִלְכוּ, הָאֶחָד יֵשׁ יָקָדִים וְרֹאֶה מֶה-יֵּיטֵב;

אוּלַּם הַהוֹלֵךְ יַחֲדָי, אִם-רֹאֶה וְאִם-גַּם הַתְּבוֹנֵן, 225

רוּחוֹ לֹא אֵיתָן בְּקֶרְבוֹ, וּמִזְמַת תְּקִיפִים לוֹ אֵין."

שָׁח, וְנִכְסְפוּ רַבִּים לְהִלּוֹת עַל-דִּיאוֹמֶדֶס:

נִכְסְפוּ שְׁנֵי הָאֲיָסִים, עַבְדֵי אָרֶס הַזֹּעֵם,

נִכְסֵף גַּם מֵרִיאֹנֶס, גַּם בֶּן-נֶסְטוֹר נִכְסְפָה נַפְשׁוֹ,

נִכְסֵף גַּם מְנֻלָּאוֹס, הַמְצִיץ בֵּין תּוֹפְשֵׁי-הַכִּידּוֹן, 230

נִכְסֵף גַּם אוֹדִיסֶס, הָאִישׁ שְׁבַע-הַתְּלָאוֹת, לְהַתְּגַנֵּב

אֶל-בֵּין הַטְּרוֹיִים וְהַמוֹנִם, כִּי לְבוֹ לְעוֹלָם לֵב אֲמִיץ.

נִשְׂא אֲמָרָיו וְשָׁח אֲגַמְמֶנוֹן הַעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים:

"דִּיאוֹמֶדֶס בֶּן-טִידֶס, הַגָּבֵר שְׁאֲהָבָה נַפְשִׁי!

בָּחַר לְךָ אֶת אֲשֶׁר תִּבְחַר, וְאַרְחַ עִמָּךְ, אֶת-הַגְּבוֹר 235

בְּכָל הַנְּצָבִים, כִּי רַבִּים נִכְסְפִים לְלוֹוֹתְךָ.

רֹאֶה וְאֶל-תַּחַת בְּלִבְךָ, בֶּן-תַּפְסֹחַ עַל-בָּחִיר הַגְּבוֹרִים

וּמִירָאֶתְךָ תִּבְכֵּר עַל-פָּנָיו אִישׁ רָפָה מִמֶּנּוּ,

תִּבְטֵט עַל-גִּזְעַ מַחְצָבָתוֹ, אוֹ יַעַן כִּי גָדַל בְּמִלּוּכָה."

כָּכָה הִבִּיעַ, כִּי דָאָג לְאִישׁ מְנֻלָּאוֹס הַצֹּהֲבָה. 240

נִשְׂא אֲמָרָיו וְשָׁח דִּיאוֹמֶדֶס הַמַּרְעִים-בְּקֶרְבוֹת:

"אִם-תִּצְוּוּנִי – וְאַבְחַר בַּעֲצָמֵי אִישׁ יֶאֱרַח עִמִּי,

אֵיכָה אֲשַׁכַּח אֲנִי אֶת-אוֹדִיסֶס הָאִישׁ הָאֱלֹהִי,

אֲשֶׁר גְּבוּרָתוֹ בְּלִבּוֹ, וְרוּחוֹ בְּלִי-חַת בַּמִּתְלָאָה

וּבִסְכָּנָה, וּפְלֶס-אֶתְנָה הִיא אֶהְבֵּתוּ! 245

הוּא אִם-יִלְנֶה עָלַי, גַּם-מִמוֹקֵד שְׁנִינוּ נִנְצָל,

שְׁלֵמִים נִמְלֹט מִלְּהָב, כִּי אֵין עוֹלָה עָלָיו בְּחֻכָּה."

עָנָה לוֹ אוֹדִיסֶס הָאֱלֹהִי שְׁבַע-הַתְּלָאוֹת:

"אֶל-נָא תִפְרִיזָה, בֶּן-טִידֶס, אִם-תִּהְלֵלְנִי וְאִם-תִּתְחַרֵּר:

אל-הַאֲרִגָּאִים דְּבִרְתָּ, וְאָכַן הֵם יוֹדְעִים כָּל-אֵלֶּה. 250
נִלְכָּה, כִּי חוֹלֵף הִלְיָלָה, הַצִּפִּירָה הוֹלֶכֶת וקִרְבָּה,
כָּבֶר הִרְחִיקוּ בְּלִכְתָּם כּוֹכְבִּים, וְרַב-לִיָּלָה עָבַר,
שְׁתֵּי אֲשֻׁמוֹרוֹת נִגְזְזוּ, עוֹד זֹאת הָאֲשֻׁמוֹרָה הָאֶחָת."

כָּכָה אָמְרוּ וְשָׁמוּ עֲלֵיהֶם הַנָּשֶׁק הָאִים.

נָתַן אִזְ תַּרְסִימָדָס אִישׁ הַמִּלְחָמָה לְבֹן-טִידָס 255

חֶרֶב פִּיפִיּוֹת – כִּי נָטַשׁ הֶלְזָה אֶת-שְׁלוֹ בְּאֵנְיָה –

צָנָה לוֹ נָתַן וְקוֹבַע-עוֹר שָׁם עַל-רֹאשׁוֹ, וְהַקּוֹבַע

אֵין לוֹ כִּרְבֶּלֶת וְאֵין צִיצִית, וְקִסְדָּה קִטְנָה יִכְנֶה,

סוֹכֵךְ לְרֹאשׁוֹ שֶׁל-צַעֲרִי הַיּוֹרְדִים לְקֶרֶב, מִרִּיאוֹנִים

נָתַן לְאוֹדִיסֵס אֶת-קִשְׁתּוֹ שְׁלוֹ וְאֶשְׁפָּתוֹ וְחֶרֶב, 260

חִבֵּשׁ לְרֹאשׁוֹ קוֹבַע עֲשׂוּי עוֹר-פֶּר וּמִתְקַמֵּר

מִבְּפָנִים, כִּי מִתְחַוְּהוּ רְצוּעוֹת רַבּוֹת, וְשָׁנִים

צָחוּרוֹת לוֹ מִבְּחוּץ, שְׁנֵי חֲזִיר לְבֹן-מִלְתָּעוֹת,

זְרוּעוֹת עָלָיו מְכַל-צֶד בְּשׁוֹרוֹת צְפוּפוֹת וְקִבּוּעוֹת

הַיֵּטֶב וְיִפְהָ מָאֵד, וְתוֹכּוֹ רְצוּף הֶלְכָּד. 265

קוֹבַע זֶה אֲבִטוֹלִיקוֹס גָּזְלוֹ לְפָנִים בְּאֵלְאוֹן,

בְּפָרְצוֹ מִבְּצֵר אֲמִינְטוֹר בְּנוֹ שֶׁל-אוֹרְמֶנוֹס, וּנְתָנוּ

זֶה לְאֶמְפִּידָמַס, הוּא אִישׁ קִתְרָה, לְשֹׂאת לְסִקְנִידָה;

וְאֶמְפִּידָמַס נָתַנוּ אֶשְׁפֶּר הַכְּבוֹד לְמוֹלוֹס,

וְזֶה מִסְרָהוּ לְבִנוֹ, הֵלֵא הוּא מִרִּיאוֹנִים, לְשֹׂאתוֹ, - 270

וְעֵתָה חָפַף עַל-רֹאשׁ אוֹדִיסֵס לְהִגֵּן בַּעֲדּוֹ.

וּכְשִׁשְׁמוּ עֲלֵיהֶם הַשָּׁנִים הַנָּשֶׁק הָאִים,

נִחְפְּזוּ וְנָטְשׁוּ בְּמָקוֹם הַהוּא אֶת-גִּבּוֹרֵי הַחֵיל.

וְשָׁלַחַה פֶּלֶס-אֶתְנָה בְּדֶרֶךְ בָּהּ הִלְכוּ, מִימִינָם,

אֶת הָאֵנְפָּה; וְאוֹלִם עֵינֵיהֶם לֹא רָאוּ הַצִּפּוֹר 275

בְּלִיל הַחֲשֵׁכָה, אֵךְ שָׁמְעוּ קוֹל מִשָּׁק פְּנֵי הַצִּפּוֹר.

שָׁמַח אוֹדִיסֵס לְאוֹת, וַיִּתְפַּלֵּל לְאֶתְנָה וַיֹּאמֶר:

"שָׁמְעִי קוֹלִי, בַּת-זֵאוּס תּוֹפֵשׁ-הָאֵיגִיס, בְּכָל-עֵת אֶתְ

עומדה לימיני בצרה, אך דרכי אל-פל-אשר אלך

הן ממך לא נסתרה: עשי אתי חסד גם-עתה, 280

אנא אתנה, תני לנו ונשוב לספינות בתהלה,

גדולה עלילה נבצע, לא תמוש מזכרון הטרויים".

גם דיאומדס הקורא-באון במלחמה התפלל:

"שמעי גם קולי אנכי, בת-זאוס, הבת לא-נצחה!

אתי היי כהיותך עם-אבי עם-טידס הנעלה, 285

בלכתו לתבי, והוא מלאך שלוח מאת האכיים

עוטי-שריונות-הנחשת, ונטשם על-נחל אסופוס.

פנה אז אל-בני קדמוס, ודברים מתוקים בפיהו;

רבות עלילות נוראות אז פעלה ידו בשובו,

בעוד, בת-אלים הקדושה, כי את היית בעזרתו. 290

עמדי ברצונך כיום גם לימיני, היי לי למגן!

עגל בן-שנה רחב-מצח אקריבה לך קרבן מנחה,

אשר לא עבד בו, אשר לא נסה עדנה בעלו;

אותו אקריבה לך, פלס, וצפיתי את-קרניו בזהב!"

ככה התפללו שניהם, ופלס להם נעתרה; 295

אך ככלותם להתפלל לבתו של-זאוס העזוז,

נחפזו, נדמו לשנים אריות במו-לילה אפל

בינות חללים נמות, בין דמים שחורים ונשק.

והקטור לא נתן לטרויים אמיצי הלב ויגומו

שנתם הלילה, כי כנס כל-טובי העם לעצרה, 300

כל-המנהיגים וכל-ראשי העם, אשר היו לטרויים;

וכשהקהיל את-גלם, ותהי זאת עצתו הטובה:

"מי בכם אשר יאמר ויעש לי אלה ויפצל

חלף האשכר היקר? משכרתו תהי נאמנה!

הנה הרכב וצמד הסוסים ארפי-הצנאר, 305

מיטב הסוסים שאצל אניות אכיים המהירות,

אתנה לאיש, אשר יערב לבו, שם-עולם לו יעש,

ילך ויקרב עד-אצל הספינות הממהרות-לשוט,
 ידרש, אם-יש לאנחות שומרים להן כמו עד-עתה,
 ואולי, מהיות כם ידנו הקשה להכניעם, הם אומרים 310
 למלט את-נפשם, לברח, ויגיעים מתלאות ועמל
 לא עוד יחפצו להפקיד שומרים עליהן בלילה".
 ככה הביע, והם כלם נאלמו התרישו.
 היה איש בין הטרואים, שמו דולון, והוא בן לכרוז
 איש אלהי –לאבמדס – עשיר בזהב ונחשת; 315
 היה איש משחת-התאר, אך מהיר ברגליו ברוצו;
 והוא בן יחיד לאביו, וחמש אחיות לו היו.
 נשא אמריו ויען את-הקטור ואת-כל-אנשי טרויה:
 "הקטור, הן לפי ידבני, ורוח גבורה תעודדני
 רדת עד-אצל הספינות הממהרות-לשוט ולדרש. 320
 אולם שא אתה שרביטך והשבעה כיום לי, שתתן
 לי את-הסוסים והרכב המבריק בתפארת נחשתו,
 אשר ישאו את-בנו של-פילס הנקי מסלף.
 מרגל מתהלל על-שקר לא אהיה, תקנתך לא אכזיב,
 יען כי אעברה אשוטט במחנה עד גשתי עד-ספינת 325
 אגממנון, אל-נכון שם נועדו טובי העמים,
 יחדו ימתיקו שם סוד, הלנוס או להלחם".
 ככה אמר; והקטור תפש שרביטו ונשבע:
 "זכס הוא יראה, וישמע איש הרה המרעים-במרומים,
 אדם אם-ירכב ולא אתה מכל-בני הטרואים ברכב, 330
 עתה ולנצח נצחים תתנוסס במו-אלה, נשבעתי!"
 ככה שח וישבע לשוא, אך עורר לב-דולון.
 נחפז וישם על-כתפיו את-קשתו הכפופה ויעטף
 עורו של-זאב אפר-שער, התעטף בו, חבש לראשו
 קובע עשוי עור גמיה ויקח השבט השנון, 335
 נחפז שם פעמיו מעבר המחנה אל-האניות;

אָפֿס לאַ זָכָה, כִּי יָשׁוּב וַיָּשִׁיב אֶת-דְּבָרוֹ לְהִקְטוֹר.

הוּא אַךְ-עֶבֶר אֶת-כָּל-הַמּוֹן הָאֲנָשִׁים וְהַסּוֹסִים,

הַתְּחִיל מִמֶּהָר וְנִחַפֵּז בַּדֶּרֶךְ הָעוֹלָה לְפָנָיו-

הֶרְגִישׁ בּוֹ אוֹדִיסֶס, זָרַע-זֹאוס, וְשָׁח לְדִיאוֹמֶדֶס: 340

"הוּי דִּיאוֹמֶדֶס, הַתְּבוֹנֵן: אִישׁ בָּא מִן-הַמִּתְנָה, וְלֹא אֵדַע,

אִם-סְפִינוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ יִרְגֵּל, אוֹ נִכְסְפָה נַפְשׁוֹ

לַפֶּשֶׁט אֶת-הַחֲלָלִים וּלְנַצֵּל אֶת-נַשְׁקָם עֲלֵיהֶם.

הִבָּה נִתְּנָה לָזֶה וַיַּעֲבֹר עָלֵינוּ בְּמִישׁוֹר;

אַחֲרֵי-כֵן נִתְּשָׁנוּ, כִּי עָלְיוֹ נִשְׁתַּעַר בְּכַח; 345

אוּלָם אִם-רָגְלָיו קָלוֹת, וַיַּעַל עָלֵינוּ בְּמַרוּצָה,

שָׂא עָלָיו קִינָךְ, רָדְפָהוּ אֶל-זִכַּח הַסְפִּינוֹת, הֶרְחִיקוּ

מִן-הַמִּתְנָה וְהִלָּאָה, גֶּרְשָׁנוּ, וְלֹא יִבְרַח הָעִירָה".

כָּכָה נִדְּבָרוּ הֵם וְנִחַבְּאוּ בֵּין הַחֲלָלִים

אַצֵּל הַדֶּרֶךְ; וְהוּא חֲסֵר-לֵב עֶבֶר נִחַפֵּז עַל-פָּנֵיהֶם. 350

חֲלָף וְהֶרְחִיק מֵלֹא כִבְרַת אֶרֶץ, שִׁיעֲשֵׂה אָמֵד

פְּרָדִים בְּחֶרֶשׁ – כִּי טוֹבִים פְּרָדִים מִבָּקָר עַל-קֶרֶקַע

בְּתוֹלָה תַּחֲרִשׁ לְמִשְׁךְ בְּמַחֲרָשָׁה הַכְּבֵדָה, –

אַחֲרָיו רָדְפוּ הַשָּׁנִים, וַעֲמַד, כִּי שָׁמַע קוֹל צִעָדִים;

יַעַן כִּי אָמַר בְּלִבּוֹ, הֵם רָעִיו הַבָּאִים מִטְרוֹיָה 355

לְהַשִּׁיבֵהוּ הַמִּתְנָה, כִּי הִקְטוֹר צָוָהוּ וַיָּשׁוּב.

אָפֿס עַתָּה קָרְבוּ הֵם עָדְיוֹ כְּמַטְחָוִי רִמַּח אוֹ פָּחוֹת,

הַפִּיר הָאִשִּׁים הַצָּרִים וְנִחַפֵּז לְבָרַח, וּבִרְכָּיו

חֲשׂוֹת מִתְנוּעָעוֹת; וְהָמָּה יִרְדְּפוּ אַחֲרָיו לְהַדְבִּיקוֹ.

כְּאוֹתָם שְׁנֵי כְלָבִים חֲדִי-שָׁנִים וּמִלְמָדֵי צִיד חָזָה, 360

אֲשֶׁר לֹא יִרְפוּ בְּרֹדְפָם אֲרַנְּבַת אוֹ עֹפֶר-אֵילִים

בְּכַפֵּר הַיַּעַר, וְהַחֲזִיהַ נִחַפְּזָה לְפָנֵיהֶם וְגוֹעָה, –

כָּכָה דָּלְקוּהוּ בֶן-טִידֶס וְאוֹדִיסֶס מִקֶּרֶקֶר-הַקְרִיּוֹת,

חֲשׂוֹ הַפְּרִידוֹ בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי עַמּוֹ וְלֹא הִרְפוּ.

אוּלָם פֶּשַׁה־קָרִיב בְּנוֹסוֹ עַד הָאֲנִיּוֹת וְהַשּׁוּמְרִים, 365

עוררה אתנה את-לב דיאומדס, ולא יהין איש אחר
 מן-האכיים העוטים-שריונות-הנחשית להתפאר,
 אשר הקדים לפגעו, וזה יבוא אחריו להפות.
 הניף אזי דיאומדס האדיר את-רמחו ויקרא:
 "עמדה, פן-אטיל כך את-רמחי! מבטחני, לא תוסיף 370
 מלט את-נפשך מאבדו, כי תהנה כך ידי החזקה!"
 דבר, ויטל חניתו ולא הבה באיש במתכנו.
 עבר רמחו החד על-פתפו של-ימין ולא פצעו,
 נגעץ עקצו בארץ; ועמד הלז, אחזהו
 רעד וחיל, היו נוקשות כל שניו בפיו, נבהל, מלמל, 375
 פניו הלבנו, אך הם הדביקוהו ואחזו בידיו
 נושמים בכבדות; חנן את-קולו, דמעותיו נגרות:
 "נא, אל-תמיתוני, ואת-כפרי אנכי אביאה; כי יש-לי
 זקב ונחשת בביתי וברזל עשוי בעמל;
 יתן לכם מהם אבי כפר נפשי הון עצום, 380
 אם-אך ישמע, כי חי בנו ונעצר בספינות אכיים".
 השיב אמריו אודיסס האיש רב-הדעת ויאמר:
 "אך הרגע וגל מעל לבך פחדי מנת!
 אולם כיום תודיעני, והיו דברך נכונים,
 למה יצאת יחידי בלילה אל-פני האניות 385
 מן-המחנה בחשך, ובני אדם נמים את-שנתם?
 אולי אמרת לפשט את-אחד החללים בסתר?
 אולי שלחך הקטור לרגל את-ערוות הספינות
 תלולות-הדפנות, או לבך אתה נדבך ללקת?"
 השיב אמריו לו דולון, וכל אבריו מרעידים: 390
 "הקטור פתני ואפת, שולל הוא הוליכני,
 כי הבטיח לי לתת את-סוסיו תמימי-הפרסה
 אשר לבן-פלס ואת-רכבו המקושט בנחשת מבריקה,
 ואלכה ואקרב עד-אצל הגברים הצרים והאויב

חָרַשׁ וּבְחֹשֶׁכֶת הַלַּיְלָה הַשְּׁחֹר הַנִּחְפָּז וְחֹלֶה, 395

לְדָרֶשׁ, אִם-יֵשׁ לְאַנִּיּוֹת שׁוֹמְרִים לָהֶן כָּמוֹ עַד-עֲתָה,

וְאוֹלִי, כִּי הִיָּתָה יָדְנוּ בָכֶם לְהַכְנִיעְכֶּם, תֹּאמְרוּ

לְמַלֵּט אֶת-נַפְשְׁכֶם, לְבָרִחַ, וַיִּגְעִים מִתְּלָאוֹת וְעָמַל

לֹא עוֹד תִּתְּפָצוּ לְהַפְקִיד שׁוֹמְרִים עָלֵיהֶן בְּלַיְלָה".

עָנָה לוֹ אוֹדִיסֵס רַב-הַדַּעַת וַחֲיִךְ בְּדַבְּרוֹ: 400

"אֵיכֹן נַפְשְׁךָ עָרְגָה לְאַשְׁכֵּר-יְקָרוֹת, לְסוֹסִים

אֲשֶׁר לְנֶכֶד אֶאֱקוֹס! אָבֵל לֹא יוֹכֵל הַדְּבִירִם

אִישׁ מִבְּנֵי-תְמוּתָה בְּאַרְצָךְ, וַיִּכְבֵּד מָאֵד לְנֶהֱג כָּמוֹ

לְאִישׁ מִבְּלָעָדִי אָכִיל, כִּי אֲמוֹ מִבְּנוֹת הָאֱלֹמֹת.

אוֹלָם כִּיּוֹם תוֹדִיעֵנִי, וְהָיוּ דְבָרֶיךָ נְכוּנִים: 405

אִיפֹה נְטִשְׁתָּ אֶת-הַקָּטוֹר, אֶת-רוּעֵה הָעָם, בְּצִאֲתֶךָ?

אִיפֹה מִנְחִים כָּלִי מִלַּחֲמָתוֹ, וְאַיִה הֵם סוֹסִיוֹ?

אִיכָּה יִחַנוּ הַטְּרוֹיִים וְאַיִךְ הֶעֱמִידוּ שׁוֹמְרֵיהֶם?

מָה הִיא הָעֵצָה יַעֲצוּ; הִיֵּשׁ אֶת-נַפְשָׁם לְהַשְׁאֵר

הַרְחֵק פֹּה אֶצֶל הַסְּפִינּוֹת, אוֹ אוֹמְרִים הֵם לָשׁוּב לְאַחֹר 410

אֶל-בֵּין הַחוֹמוֹת, כִּי הִיָּתָה יָדָם בְּחִיל הָאֲכִיִּים?"

הָשִׁיב אֲמָרְיוֹ וַיַּעַן לוֹ דּוּלוֹן בְּנוֹ שֶׁל-אַבְמֶדֶס:

"הִנְנִי לַעֲנוֹת לָךְ, וְהָיוּ כָל-דְּבָרֵי נְכוּנִים.

קְרָא הַקָּטוֹר לְכָל-מִיֻּטִּיבֵי הַטַּעַם עֲצָרָה

לַעֲוִץ עֲצוֹת עֲמָהֶם לִיד קָבֶר אֵילוֹס הַנַּעֲלָה 415

הַרְחֵק מִשְׁאוֹן הַמִּלְחָמָה. לְשׁוֹמְרִים שְׂאֵלָתָ; הוּא גִבּוֹר:

שׁוֹמְרִים לְמַחְנָה אֵין לְהִיּוֹת לְמַחְסָה לְצָבָא.

אֵךְ עִם-הַמְּדוּרוֹת הָעָלוּ שָׁם עָרִים הַטְּרוֹיִים עַל-פְּרָחֶם

עַל-הַמִּשְׁמֶר וְקוֹרָאִים שָׁם אִישׁ אֶל-רַעְהוּ, וַיִּשְׁמְרוּ;

אֵךְ בְּנֵי בְרִיתָם הַבָּאִים מֵאַרְצֵי רַחֲוִקָה יִישְׁנוּ; 420

עֲזְבוּ לַטְּרוֹיִים – וַיִּדְאָגוּ הֵמָּה לְמִשְׁמֶר הַמַּחְנָה:

יַעַן נְשִׁיָּהֶם וְטַפָּם לֹא פֹה אִתָּם וְלֹא בְּקִרְבָּתָם".

עָנָה וְשָׁח אוֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַדַּעַת וַיֹּאמֶר:

"אִיכָה יִישָׁנוּ, הִיחָדּוּ עִם-טְרוּיִים מְכַנִּיעֵי-הַסּוּסִים,

אוּ נִפְרָדִים מֵהֶם? הוֹדִיעֵנִי, כִּי דַעַת חָפְצָתִי". 425

הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ לוֹ דּוֹלוֹן בְּנוֹ שֶׁל-אַבְמֶדֶס וַיַּעַן:

"הִנֵּה גַם זֹאת לְךָ אֲגַלָּה, וּדְבָרִי יִהְיוּ נְכוֹנִים.

לְחוּף יָם חוֹנִים פִּיאוֹנִים, מוֹשְׁכֵי-קִשָּׁת כְּפוּפָה,

קָרִים, לָלָגִים, וְקִבְקוֹנִים וְחִיל הַפְּלִסְגִּים הַנֶּעְלָם;

לִיקִים, וּמִיִּסִּים אֲדִירִים, וּפְרִיגִים מְכַנִּיעֵי-הַסּוּסִים, 430

גְּדוּדֵי מֵאוֹנִים הַיּוֹצֵאִים בְּרֶכֶב – נְחֹתִים מוֹל תַּמְבָּרָה.

אָפֶס מִדּוּעַ תִּדְרָשׁוּ לַדַּעַת כָּל-אֵלָה, תַּחֲקִרוּ?

אִם-אַמְרָתָם לְהַשְׁתַּעַר עַל-מַחֲנֵה הַטְּרוּיִים – לְבָדֹד

חוֹנִים הַתִּרְקִים, זֶה בָּאוּ, וְהִמָּה הַמַּאֲסָף לַמַּחֲנֵה;

רֶסוֹס בְּנוֹ שֶׁל-אִיוֹנִס הַמֶּלֶךְ בְּתוֹכָם, וּכְסוּסִיו 435

אֵין לִיפִי וּלְגִדְל, כְּמוֹהֶם עֵדֶן לֹא רָאִיתִי:

צָחִים מִשְׁלֵג יִלְבִּינוּ, מִמֶּהָרִים לְרוּץ כְּרוּחוֹת.

רָכְבוּ בּוֹ יָרֵכֵב עֲשׂוֹי בְּזָהָב הַטּוֹב וּבַכֶּסֶף;

אֵךְ כָּלִי נִשְׁקוּ עֲצוּמִים, כָּלִי זָהָב, וַיָּפִים לְהַפְּלִיא,

הִבִּיא לוֹ אֶתּוֹ, וַיֵּאָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם לְבָנֵי אֱלִים 440

הַיּוֹם לַנִּצָּח נִצָּחִים וְלֹא לְבָנֵי אָדָם בְּנֵי תְמוֹתָה.

אָפֶס כַּעַת הוֹלִיכוֹנִי עַד-אַצֵּל הַסְּפִינוֹת הַמִּהִירוֹת,

אוּ אֶסְרוֹנִי בַּכִּבְלִים אֲכֹזְרִים וּפָה תִשְׁאִירוֹנִי,

עַד אִם-הִלָּכְתָּם וּבַחֲנֻתָם אֶת-דְּבָרִי דְּבָרָתִי, וְנוֹכַחְתָּם,

הִיאֲמַנּוּ כָל-דְּבָרִי, וְאִם-אַמֶּת כָּל-אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי". 445

אֵךְ דִּיאוֹמֶדֶס הֶחֱסֵן הַתְּבוּנָן בּוֹ זְעוּמוֹת וַיַּעַן:

"דּוֹלוֹן, אֵל-נִפְשֵׁךְ תִּשְׁלָה, כִּי אֲמַנָּם תִּמְלֹט וְתִבְרַח

אַחַר נִפְלֹת בִּידִי, וְאִם-טוֹבָה תִּשׁוּבָתְךָ וְנִכְוֹנָה.

יַעַן, אִם-נִשְׁלַחְךָ, אַתָּה שׁוֹב תִּשׁוּב הִנֵּה

אֵל-הָאֱנִיּוֹת הַקְּלוֹת שֶׁל-בְּנֵי הָאֲכֵיִים לְרַגֵּל, 450

אוּ לְקִרְאֵתָנוּ תִּצָּא בַּמַּעֲרָכָה לְהִלָּחֵם;

אוּלָּם אִם-נָפֶשׁ אֲכַפָּה, כִּי תִהְיֶה בְּךָ יָדִי, לְעוֹלָם

אתה לא תוסיף ותהיה למוקש לחיל הארגאים".

שח; וזה בא להתחנן, נוגע בידו התזקה

בסנטר בן-טיידס; אך הוא הניף את-חרבו, ויפגע 455

בערפו באמצע והתזז שני גידי מפרקתו בחרב;

עוד על-לשונו מלתו, וראשו התפלש בעפר.

המה פרקו מעליו את-קובע הנמיה, ואדרכת

עורות הזאבים, ואת-קשתו הגמישה והכידון הארך;

הניף בלם בכפו אודיסס הנעלה לאתנה, 460

היא חוננת השלל, התפלל וישא אמריו:

"שבח לך, בת-האלים! אליך נקרא ראשונה

בין כל-אלי אולימפוס ההנים לעד; וגם עתה

נא נהגיני עד סוסי התרקים ועד אהליהם!"

ככה הביע, והניף הפלים למעלה ויתנם 465

על-פני האשל; וסמן לו עשה בו יכיר בנקל –

ענפי אשל מלבלב וסוף אשר צבר – למען

ימצאו המקום בשובם באפל בלילה החולה.

המה החישו פעמיהם בין נשק ונדמים משחירים,

מהר הגיעו עד-אצל גדוד אנשי תרקה. ואלה 470

נפלה עליהם תרדמה, כי עיפו מאד בעמלם,

כל-כלי מלחמתם היפים על-פני האדמה ערוכים

שולש מערכות בטוב-טעם; איש איש צמד רכבו על-ידו.

רסוס ביניהם בתוך, ועל-ידו סוסיו המהירים

היו אסורים ברצועות לשפת הרכב מאחור. 475

ראה אותו אודיסס, הראה עליו לדיאומדס:

"הנה האיש, דיאומדס, ואלה הסוסים, עליהם

ספר לנו דולון, האיש הרגנוהו זה-עתה.

הראה כיום את-גבורתך ואת-אמץ לבך; לא יאה

לעמד פה בטל ונשקך בידך; פתחה הסוסים, 480

או אתה תכה בגברים, ואנכי לסוסים אדאגה".

כָּכָה הִבִּיעַ; וְאַתָּנָה נִטְעָה בְּלֵב דִּיאֹמֶדֶס
גְּבוּרָה, וַיֵּךְ עַל-סִבִּיבוֹתָיו; וַיַּעַל קוֹל נֶאֱקֶת תְּלָלִים
אִים, קוֹל מְטַעֲנֵי חֶרֶב, וְתֹאדָם הָאֶרֶץ מִדָּמִים.
כְּמֶרְאֶה הָאֶרֶץ הַנוֹפֵל בְּעֶדְרֵי רְחֵלִים אוֹ עֵזִים, 485
אֲשֶׁר אֵין שׁוֹמְרִים לָהֶם, וּמִזְמוֹת רָשָׁע בְּלִבָּבוֹ, –
כָּכָה הִשְׁתַּעַר בֶּן-טִידָס עַל-גְּדוּד אֲנָשֵׁי תִרְקָה בְּחֶרֶבוֹ,
עַד שֶׁהִכְרִיעַ שְׁנַיִם-עָשָׂר; וְהָיָה מִדֵּי יָךְ בֶּן-טִידָס
בְּחֶרֶבוֹ, וּבָא בֶן-לֶאֱרִטָס, הָאִישׁ רַב-הַמְּזֻמָּה, וְאַחֲזִי
בְּרִגְלוֹ וְשִׁמְט נִבְלָתוֹ הַצָּדָה וְהִרְחִיקוֹ, כִּי אָמַר 490
בְּלִבּוֹ לְפָנוֹת הַמָּקוֹם לְסוֹסִים תְּמוּדֵי-הֶרְעָמָה,
וַיַּעֲבְרוּ בְּטַח בֵּינֵיהֶם וְלֹא יִזְדַּעְזְעוּ לְמֶרְאֶה
בְּצַעֲדָם עַל-הַתְּלָלִים – וְהָיָה לֹא נָסוּ בָאֵלָה.
אֵךְ כְּשֶׁהִגִּיעַ בֶּן-טִידָס עַד רְסוֹס הַמֶּלֶךְ, בָּא לְקַח
חַיֵּיו הַמֵּתוּקִים – וְהוּא הִשְׁלִישָׁה-עָשָׂר – וְהָיָה 495
נוֹשֵׁם בְּכִבְדוֹת, כִּי עָמַד בְּלִילָה הֵהוּא תְּלוּם אִים
לְמֶרְאֵשׁוֹתָיו – נִין-אֵינֶס הִבָּא בַּעֲצָתָהּ שֶׁל-פֶּלֶס.
הוּא עוֹשֶׂה שֵׁם, וְאוֹדִיסֶס הֵי־צִיב פֶּתַח הַסּוֹסִים
תְּמִימֵי-הַפֶּרֶסָה, וְזֶה אֶל-זֶה אֶסְרָם בְּרִצּוּעוֹת,
גִּרְשָׁם מִקְרֵב הַמַּחְנֶה, הֵכֶם בְּקִשָּׁת, כִּי שָׁכַח 500
קַחַת בְּנֵדָיו הַשּׁוֹט הַמְּנוֹצֵץ מִרְכָּבוֹ הַנָּאָה.
שָׁרַק בְּשִׁפְתָּיו לְאוֹת לְבֶן-טִידָס הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים.
עָמַד זֶה מִהֲרֵהָר, מֵה-יִפְעַל בְּעוֹז-לֵב אֵין גְּדוֹל מִמֶּנּוּ:
יֵאָחֵז בְּמוֹט אוֹתוֹ רֶכֶב, בּוֹ צָבוּר הַנֶּשֶׁק הַמִּבְרִיק,
אֵף יוֹצִיאָהוּ, אוֹ אִם-יִרְיֶמְהוּ, בְּכַף יִשְׁאָנּוּ, 505
וְאוֹלֵי עוֹד יוֹסִיף לְקַחַת נֶפֶשׁ תִּרְקִים יְשָׁנִים.
עוֹדוֹ מִתְנַעֵץ בְּלִבּוֹ וְנִמְלֵךְ בְּכִלְיוֹתָיו, וְתִקְרַב
אֵלָיו אֶתָּנָה וְתֹאמֶר אֶל-דִּיאֹמֶדֶס הַנִּעְלָה:
"וְזָכַר-נָא, בֶּן-טִידָס הַגִּבּוֹר, לְשׁוֹב לְסָפִינוֹת הַקְּמוּרוֹת,
לְמַעַן לֹא יִהְיֶה עָלֶיךָ עוֹד לְנוֹס מִפָּה וּלְהִמָּלֵט, 510

אחד האלים כי יבוא ויעיר את-חיל אנשי טרויה".

ככה הביעה; ויכר את-קול בת-האל המדברת,

עלה חיש על-הסוסים; וידפוק אותם אודיסס,

דפק בקשתו, והמה טסו עד ספינות אכיים.

אפס לא שוא שקד הביט אפולון לו קשת-הכסף, 515

כאשר ראה את-פלים בשקדה על-יד דיאומדס;

אנה ביה ונכנס בתוך המון חיל הטרונים הרבים,

העיר את הפוקואון, היועץ הטוב בין התרקים,

הוא בן-דודו הנדיב של-רסוס המלך. וראה

והנה המקום, שם עמדו הסוסים מהירי-הפרסה, 520

ריק מאין סוס, והגברים מפרפרים אחריו הטבח, —

הרים את-קולו ביללה ויקרא בשם לעמיתו.

קמה יללה נוראה ונצקת שבר אימה,

צעקו טרונים הבאים המונים המונים; השתוממו

לראות מה-פעלו אלה השבים אל-אנייתיהם. 525

הם עם-המקום, שם הרגו מרגלו של-הקטור, את דולון,

חש אודיסס ידיד-זבס ועצר בסוסים המהירים,

קפץ בן-טידס לארץ ותקע בידי בן-לארטס

את הנשק המגאל בדמים, שוב עלה ורכב,

דפק הסוסים, והמה החישו פעמיהם ברכון, 530

טסו בנפש חפצה אל-האניות הקמורות.

נסטור הוא שמע הראשון קול שעטת הסוסים ויאמר:

"רעי עמיתי, מנהיגי העם הארגאי ושריו!

היאמנו דברי, או אשגה? הלא יציקני

לפי לדבר! קול דהרות סוסים מהירים באזני; 535

לו יהי זה אודיסס ודיאומדס העוזז המניסים

סוסים תמימי-הפרסה מאצל מחנה הטרונים!

אלא יראתי מאד, פן-קרה האסון לטובים

אשר בנשיאי בני ארגוס בקרב המוני הטרונים".

עוד על-לשונו מלתו, ושניהם הופיעו ובאו. 540

קפצו וירדו לארץ, ויגל לב כלם לקראתם,

קדמום בשלום בימינם ובדברי ידידות ורעות.

פתח נסטור פרש גרניה וידרש הראשון:

"הוי, אודיסס רב-התהלה, פאר האכיים ותפארתם!

איזה הדרך לקחתם הסוסים האלה? הפשטתם 545

במחנה הטרויים בהמון, או אל אחד הקרם לפניכם?

אכן מראיהם ותאכם כתאר קרני החמה!

הן גם אני אשתער בטרויים ואינני מסתתר

אל-האניות – ואם-אמנם אני לוחם זקן הנני –

אולם אני עד-היום לא ראיתי כסוסים האלה. 550

אין זה כי אחד האלים שפגש את-שניכם חננכם,

יען כי אהבובכם גם-זבס זה כונס-הנשיאים

גם בת-זבס תופש-האיגיס, אתנה כחלת-העין".

השיב אמריו אודיסס האיש רב-הדעת ויען:

"נסטור בן-גלס, תפארתם של-האכיים והודם! 555

בן-האלים לו חפץ, הלא יתן-לנו בנקל

סוסים גם-טובים מאלה, כי יד האלים כל תוכל.

ואלה הסוסים, שלמו דרשת, הוי סבא, אך באו

עתה מתרקה; ואולם האיש דיאומדס הגבור

הפה את-בעליהם ושנים-עשר איש מאדיריו. 560

ועוד אחד מרגל הרגנו על-יד האניות הקלות –

והוא השלשה-עשר – והקטור ויתר אצילי

טרויה שלחוהו לרגל את-ערוות מחננו אנחנו".

פכה הביע וינהג הסוסים תמימי-הפרסה

דרך התעלה, שמח; בתרועה לווהו גם-יתרם. 565

וכשהגיעו עד אהל בן-טידס הבנוי לתפארה,

אסרו הסוסים ברצועות חתוכות לתפארה אל-אבוס

סוּסִיו, שֶׁם עָמְדוּ גַם יְתֵר הַסּוּסִים מִהִירֵי-הַפָּרָסָה

שֶׁל-הָאִישׁ דִּיאֹמֶדֶס וְלָעֶסוּ חָטָה מְתוּקָה,

אָפֶס אֶת-נִשְׁקוֹ שֶׁל-דּוּלוֹן הַמֶּגָּאֵל בְּדָמִים הַנִּיחַ 570

בְּנוֹ שֶׁל-לְאָרְטֵס בִּירָכָתִי סְפִינָתוֹ לְקַדְשׁוֹ לְאַתְנָה.

וְהֵם יָרְדוּ, טָבְלוּ בָיָם, הִדְיָחוּ הַנְּעָה הַרְבֵּה

אֲשֶׁר עַל-עָרְפָם וְעַל-שׁוֹקֵיהֶם וַיִּרְכּוּתֵיהֶם.

אוּלָם אַחֵר אֲשֶׁטְפוּ גְלֵי הַיָּם אֶת-הַנְּעָה

אֲשֶׁר עַל-בְּשָׂרָם הַרְבֵּה, וְהִשִּׁיבוּ אֶת-נַפְשָׁם וְאֶת-לֵבָם, 575

יָרְדוּ וְטָבְלוּ אֶת-בְּשָׂרָם בְּאַמְבִּטְיוֹת מַצְחָצְחוֹת לְמַשְׁעִי.

כִּלּוּ לְרַחֵץ אֶת-בְּשָׂרָם, מִשְׁחֹהוּ בְשֶׁמֶן הַמִּבְרִיק,

יָשְׁבוּ אֶל-סְעוּדַת הָעֶרֶב וְשָׂאֲבוּ מְלֹא מִזְרָקֵיהֶם

יֵין מְתוּק כְּדָבָשׁ – הוּא קָרְבֵּן נִסְכָּם לְאַתְנָה.

שִׁיר אֶחָד עֶשְׂרִי: גְּבוּרֹת אַגְמֶמֶנוֹן

וַיֵּאָסֶס קָמָה מִיַּצוּעָה מֵאַצֵּל טִיתוֹנוֹס הַנַּחְמָד

וְעָלְתָה לְהַבִּיאַת הָאוֹר לְבְנֵי הָאֵלֶּמֶנֶת וְהַתְּמוּתָה;

וַיֵּאָסֶס שָׁלַח אֶת-אַרְיִס הַבֵּת הָאֵיִמָּה אֶל-סְפִינֹת

עִם הָאֲכִיִּים הַמַּהִירֹת, וַיִּבְרָדָה הָאוֹת לְמַלְחָמָה.

קָרְבָה וְעָמְדָה עַל-יַד הָאֵנִיָּה הַגְּדוֹלָה הַשְּׁחוּרָה 5

שֶׁל-אוֹדִיִּסֶס – וְהָיָה בְּאַמְצָע – כִּי יִשְׁמְעוּ אֵלֶּה וְאֵלֶּה

קוֹלָה בְּקִרְאָה עַד-אַהֲלֵי אִיס הָאִישׁ בֶּן-טַלְמוֹן

וְאַהֲלֵי אַכִּילֵס, שֶׁהֵם סְפִינֹתֵיהֶם הִסִּיעוּ לְקִצְּאוֹת,

יַעַן כִּי בָטָחוּ בְּרוּחַ גְּבוּרָתָם וַיִּזְרְעוּ יָמִינָם;

נִצְבָה שָׁם בַּת-הָאֵלִים, הִרְיעָה בְּקוֹל אִים וְנוֹרָא, 10

נָטְעָה בְּלֵב הָאֲכִיִּים, בְּלִבָּב אִישׁ וְאִישׁ, רוּחַ גְּבוּרָה

לְאַסֹּר מַלְחָמָה וּקְרָב, לְרַדֵּת לְשַׁעַר וְלֹא יָחַת.

נִדְמָה לָהֶם יוֹתֵר עָרֵב הַקָּרֵב וְהַקָּטָל מִהֶפְלִיג

בְּסְפִינֹתֵיהֶם הַחֲלוּלוֹת אֶל-אַרְצָן אַבּוֹתָם אֲהָבוּ.

וַאֲגַמְמֶנוֹן הִרְיעַ בְּקוֹלוֹ וַיִּצֹּא לְאַרְגֵּאִים 15

כִּי יִתְאַזְרוּ; וַיִּלְבַּשׁ גַּם-הוּא כְּלֵי הַנְּחָשָׁת הַנוֹצָצָה.

תחלה שם על-פני שוקיו המצחות הנאות, ולמצחות

פרפות-קרסלים הדוקות עשויות כסף לרכסו;

אחרי-כן בא ועטר סביב לחזה השרון,

אשר לו נתן לפניו קינרס תשורה של-אורחים. 20

יען כי בכפתר הגיעה עד-אזניו הבשורה הגדולה,

אשר מתפוננים אכזבים לעלות על-טרויה בספינות, -

נתן לו אותו השרון מתנה למלך לענגו.

עשר רצועות בשרון – ברזל-עשות כחלחל,

עשרים רצועות של-בדיל ושתים-עשרה רצועות של-זהב. 25

שלשה דרקונים בשרון מזה ומזה ומתרוממים

עד-פני הצנאר, עשויים ברזל-עשות, כחלחלים,

בקשת בן-קרונוס נמתחת בעבים לאות לבני אדם.

שם על-כתפיו את-חרבו; ומסמרות זהב מכריקים

זרועים, קבועים בשלח הנתון בתער של-כסף 30

תלוי על-שרשרות זהב. ויקח השלט הגדול,

מגן גבורים עוטר לאדם ועשוי לתפארה,

נהדר, עגולים לשלט, חשוקי נחשת עשורה,

עשרים גבשושים מלבינים, גבשושי בדיל עליו בולטים,

ואחד באמצע עשוי ברזל-עשות כחלחל. 35

אלם פני גורגו המפיצה בלהות מקיף השפה,

זנועה מזרות עיניה, וסביב לה מגור נפחד,

תלוי עשוי בכסף; ודרקון שם עליו מתפתל,

עשוי מברזל-עשות, הברזל הכחל-שחרחר,

ראשים לו שלשה מסתבכים ועולים בצנאר האחד; 40

חבש לראשו הקובע הנאפד ארבע טטפות,

ורעמת סוס תעטרנו, אימה מדי תודעזע. L אחז בשתים חניתות אדירות מצפות נחשת

חדה ומפיקה את-נגה זרחה עד-לב-השמים.

רעם במרומים הרעמו אז הרה ואתנה לכבד 45

בו את-המלך המולך במיקני הפבדה בזהב.

צנה איש איש את-רכבו על-סוסיו, להיות הסוסים
עומדים ערוכים בסדר ונכונים אל התעלה,
והמה כלי נשקם עליהם נחפזים משתערים רגלים;
עלתה צנחה לא-תכבה לקראת הצפירה העולה. 50
המה הקדימו העבירו את-חיל הפרשים וערכו
אצל התעלה, ואחריהם הזדרזו הרוכבים ובאו.
שאון ומהומה נוראה אז הקים בקרבם בן-קרנוס,
המטיר ממרומי האיתר רסיסי טל נוטף דמים,
יען כי חפץ להוריד רב-ראשי אדירים שאולה. 55
וחיל אנשי טרויה הם ערכו מעבר מזה על-הרמה,
סבו על-הקטור העזוז, על-פולידמס התמים,
גם על-איניאס – והטרויים כבדוהו כאחד האלים –
ועל-בני אנטנור השלשה: פולבוס ואגנור הנעלה,
גם אקמס הצעיר, הגבור הנמשל-לאלים. 60
והקטור נושא מגנו המעגל בקהל החלוצים.
כאותו כוכב אבדון שבקע וצץ מתוך עבים,
יבהיק בנגהו, אך שוב יסתתר בעבים מצלים –
מראה פני הקטור בפקדו, מופיע בקהל החלוצים
או בגדודי המאסף; הזהיר בנחשתו כבדק, 65
אשר ישלח אבינו זאוס תופש-האיגיס.
כמראה הקוצרים בצבת הצועדים אלה מול אלה
בחלקת חטים או שעורים לאיש, אשר הון לו ונכסים,
נופלים לפנייהם עמרים תכופים, - ככה התנפלו
חיל הטרויים וחיל האכזים אלה על-אלה, 70
הורגים זה את-זה, ולא זכר איש מנוסת כליון.
מספר אחד וראשים אחדים, כזאבים סערו.
ואריס עשירת-הנאקות שמחה כי ראתה אלה;
יען מפל-בני האלים אך היא באה בין הנלחמים,
אולם כל-יתר האלים המה לא באו בינותם, 75

אֵלָא שְׁלֵוִים וְשִׁקְטִים יָשְׁבוּ בְּאַרְמְנוֹת תְּפָאֲרָתָם,
אִישׁ אִישׁ בְּהִיכְלוֹ שְׁלוֹ הַבְּנוֹי בְּנִקְיָא אֲוִלִּימְפּוֹס.
בְּלָם מְאַשִּׁימִים אֶת-קְרוֹנוֹן עֲטוּף-הָעֲנָנִים-הַשְּׁחוּרִים,
יַעַן כִּי רָצָה לְחַן אֶת-צְבָאוֹת הַטְּרוּיִים הַתְּהֵלָה.
אַפְסֵי אֲבִיהֶם לֹא שָׁעָה לְאֵלָה, כִּי רָחַק מִתְּבוּדָה, 80
יָשַׁב מִתְיַחַד עִם-עֲצָמוֹ, מִתְגָּאָה בְּשִׁמּוֹ וּתְהֵלָתוֹ,
מִשְׁקִיף עַל-פְּנֵי עִיר הַטְּרוּיִים וְעַל-סְפִינּוֹת בְּנֵי הָאֲכִיִּים,
עַל-פְּנֵי נְחֻשֶׁת מִבְּרִיקָה, עַל-הוֹרָגִים וְעַל-נְהַרְגִים.
עַד שֶׁהִצְפִּירָה בְּהֵלָה וְהוֹלִיךְ וְגָדוֹל יוֹם-קֹדֶשׁ,
עָפוּ חֲצִיָּהֶם שָׁל-אַלְהָ וְאַלְהָ, וְנָפְלוּ חֲלָלִים; 85
אֵךְ כְּשֶׁהִגִּיעָה הַשָּׁעָה, בָּהּ יִיעַף גּוֹדֵעַ הָעֲצִים
בְּנִקְרוֹת הַהָר, כִּי זָרוּעוֹתָיו תִּיגַעְנָה מְאֹד בַּעֲמָלוֹ
לְכָרֶת עֲצִים נִשְׁאִים, וְנִפְשׁוֹ נִלְאָתָה, וְלִבּוֹ
כְּמָה לְמִזּוֹן שִׁשְׁיָב אֶת-נִפְשׁוֹ, וְעָרַךְ סְעוּדָתוֹ, -
גָּבְרוּ בְּנֵי הַדְּנָאִים וּבִקְעוּ אֶת-טוּרֵי הָאוֹיֵב, 90
קוֹרְאִים אִישׁ אֶל-עֲמִיתוֹ בַּשּׁוּרוֹת. וְאַגְמִמְנוֹן
רִאשׁוֹן הַשְׁתַּעַר וַיֵּךְ אֶת-רוּעָה-הָעָם אֶת-בִּיאַנּוֹר,
אוֹתוֹ וְאֶת-גָּבֶר עֲמִיתוֹ אוֹאִילִס הַנּוֹהֵג בְּסוּסָיו.
קִפֵּץ אוֹאִילִס מִרְכָּבוֹ וַיֵּצֵא לְקִרְאָתוֹ – וַיִּפְגַּע
בּוֹ אֲגַמְמִנוֹן בְּרִמְחוֹ הַשָּׁנוֹן בְּמִצָּחוֹ, עוֹדָנּוּ 95
עָלָיו מִשְׁתַּעַר, וְלֹא עָמְדוּ לְרִמְחוֹ לְשֹׁטֵן גַּם שׁוּלְיוֹ
כְּבָדֵי הַנְּחֻשֶׁת הַסּוֹכְכִים לְקוֹבֵעַ, כִּי חָדַר גְּלָגְלָתוֹ,
מִחוּ הִתְעָרַב בְּדָמָיו; בְּהִשְׁתַּעַרוּ שָׁם הַכְּרִיעָהוּ.
וְאַגְמִמְנוֹן הִעֲוָצַר-בַּגְּבָרִים שָׁם הִשְׁלִיךְ נִבְלוֹתָם,
חֲזָם מוֹפִיעַ וּמִלְבִּין, כִּי הִסִּיר מֵהֶם שְׁרִיזֵינֵיהֶם; 100
פָּנָה מֵהֶם, וְהִכְרִיעַ אֶת-אִיסוֹס וַיֵּךְ אֶת-אַנְטִיפּוֹס-
שְׁנֵיהֶם מִזֶּרַע פְּרִיאֲמוֹס, לוֹ יָלְדוּ פִּילָגְשׁוֹ וְאִשְׁתּוֹ, -
וְהָמָּה בְּרִכָּב הָאֶתֶד; וַיְהִי בֶן-הָאֲמָה הָרַפָּב,
וְנִלְחָם עַל-יָדוֹ אַנְטִיפּוֹס; וּבְנִקְרַת הָר אֵינְדָה אֶסְרָם

אולם שלחם לנפשם, כי קבל הכפר העצום.

ואגממנון המושל פצע ברמחו את-איסוס

בחזו ממעל לדד, ויך את-אנטיפוס בחרב

אצל אָזנו ומגרו ארצה מעל המרכבה.

מהר אליהם ויקח מהם את-כלי זינם היפים, 110

הכיר את-שניהם, כי פעם כבר ראם על-יד האניות

קלות-המרוץ, כשנהגם אכיל קל-הרגל מאידה.

משל לאריה הפורץ ברבץ אילה שלוחה,

יאתו במלתעות אדירים את-ארזיליה הפועים,

יגרמם בנקל וישד מהם את-חיתם הרבה, 115

והיא לא תוכל תושיע, ואם-מאד קרבה אליהם,

יען כי רעד וחיל אֶחֶזוּהָ, והיא טסה ונשאת

דרך הסבך והחרשה, זעתה רועפת ממנה,

נסה מאימת החיה ההיא הטורפת, החזקה, -

ככה לא יכל איש מן-הטוריים להצילם מאבדן, 120

יען כי המה בעצמם נסו מפני הארגאים.

פגע בבני אנטימכוס הנבון – והם הפולוכוס

אמיץ-הלב ופיסנדרוס – והוא האיש, אשר עצר

יותר מפל את-הטוריים, מתת לאיש מנלאוס

את קלנה, כי נתן לו פריס רב זקב ותשורות, - 125

מצאם ברכב האחד פעת אגממנון המושל,

שניהם עמלים לעצר בסוסים המהירים, כי נשקטו

מוסרות הסוסים הנוצצות מבין אצבעותיהם, נפלו,

נבעתו פתאם הסוסים. השתער עליהם בן-אטרס

כאותו האריה, וחננו אליו את-קולם מרכבם: 130

"אל-נא, בן-אטרס, תמיתנו, קח את-הכפר העצום!

גנזי מטמונים ואוצרות בזבול אנטימכוס אבינו,

זקב ונחשת וברזל עשוי בעמל ויגיעה;

יָתֹן-לָךְ מֵהֶם כֶּכֶר בְּנֶפֶשׁ חַפְצָה אֲבִינוּ,

אִם-אָךְ יִשְׁמַע, כִּי חַיִּים אֲנִיחֵנוּ עִם-צִי הָאֲכִיִּים". 135

כָּכָה הִתְחַנְּנוּ לְמַלְךְ, וְעֵינֵיהֶם הוֹרִידוּ דְמָעוֹת,

שִׁפְתַּת חִלְקוֹת דִּבְרוּ, אָךְ מָרָה תִּשׁוּבָתָם שְׁמַעוּ:

"אֵכֶן אִם-אַתֶּם בְּנֵי אֲנִטִּימָכוֹס הַגָּבֵר הַנָּבוֹן,

הוּא אֲשֶׁר יַעַץ לְפָנַי לְטָרוּיִים לְקַחַת אֶת-נַפְשׁוֹ

שֶׁל-מִנְלָאוֹס – שָׁבָא עִם-אוֹדִיסֵס הָאִישׁ הָאֱלֹהִי, 140

מִלְאָךְ שְׁלוֹחַ – לִמְעַן לֹא יָשׁוּב אֶל-חֵיל הָאֲכִיִּים,

אַתֶּם תִּכְכְּרוּ כִּיּוֹם זְדוֹן לֵב-אֲבִיכֶם וְחֻצְפָּתוֹ".

אָמַר, וַיַּךְ אֶת פִּיסְנִדְרוֹס בְּרִמְחוֹ בַּחֲזֶה וּמָגְרוּ

אַרְצָה מִן-הַמַּרְכָּבָה; וַיִּפֹּל הַלֵּז אַחֲוֵרְנִית.

חֵשׁ הַפּוֹלוֹכוֹס וְקַפְצִי; וְהָכֵהוּ עַל-פָּנָיו הָאֲדָמָה, 145

כֶּרֶת בַּחֲרָבוֹ אֶת-יָדָיו, וַיִּתֵּז מֵעַלְיוֹ צִנּוֹאוֹ

וַיִּשְׁלִיכֵהוּ כְּגִלִּיל, שֶׁהֵלֵךְ וְהִתְגַּלְגַּל בְּהַמּוֹן.

נָטַשׁ הַשָּׂנִיִּים וַיַּחֲשׁ לְמָקוֹם, שָׁם נִלְחָצוּ בְּיוֹתֵר

שׁוֹרוֹת הַלּוֹחֲמִים, וְעַמּוֹ אֲכִיִּים עֲדוּיֵי-מַצָּחוֹת.

רַגְלִים הַשְׁחִיתוּ בְּרַגְלִים נִמְלָטִים עַל-נַפְשָׁם עַל-כֶּרֶחַם, 150

רוֹכְבִּים בְּרוֹכְבִּים, – וַיַּעַל אֲבָק הָעֶרְבָה, הַתְּרוֹמֵם

אֲבָק מִתַּמָּר מִתַּחַת הַפָּרָסוֹת הַהוֹלָמוֹת בְּרַעַם, –

בְּנֶשֶׁק נִחָשֶׁת נִלְחָמוּ, וְאַגְמָמֶנוֹן הַמּוֹשֵׁל

דוֹלֵק וּמִמִּית עַל-סִבִּיבּוֹ וּמִפְקֵד אֶת-צָבָא הָאֲרַגֵּאִים.

כִּיֹּשׁ אוֹכֵלֶת שֶׁנִּפְלָה בִּיעַר לֹא-עָלָה בּוֹ כוֹרֶת, 155

וְסַעַר יִסְעָרָה סִבִּיב אֶל-כָּל-הָעֶבְרִים, וְנִפְלוּ

גִּזְעֵי אֵילָנוֹת עֲנִפִּים עַל-שָׂרָשָׁם בִּלְהֵב הָעִזּוֹז, -

כָּכָה הִתְגַּלְגְּלוּ רֵאשֵׁי טְרוּיִים נִמְלָטִים עַל-נַפְשָׁם

לְפָנָיו הָאִישׁ אֲגַמְמֶנוֹן, וְסוֹסִים אֲרֶכֶי-הַצִּנּוֹאֹר

רַבִּים מִרַעִימִים בְּרִכְבָּם הָרִיק עַל-שִׁדָּה הַמְּלַחְמָה, 160

אִיו רַכְבֵּיהֶם הִתְמִימִים, כִּי הָמָּה מִתְּפִלְשִׁים בָּעֶפָר,

יָקָר מִרְאִיהֶם בְּעֵינֵי הַדִּיּוֹת מִבְּעֵינֵי נָשִׁיהֶם.

וַיֹּאסֶה הוֹצִיא אֶת-הַקָּטוֹר מִתּוֹךְ הָאֵבֶק וְהַחֲצִים,
מִנִּי קָטַל יִשָּׁד בַּגְּבָרִים, מִדָּם וּשְׁאוֹן-קִרְבוֹת;
וַאֲגַמְמִנּוּן בָּא דוֹלֵק הַטְּרוּיִים, מְעוֹדֵד דְּנָאִים. 165
וְאֵלֶּה נְסִים בּוֹאֲכָה קִבְּרוּ שֶׁל-אֵילּוֹס הַקֶּדְמוֹן,
דֶּרֶךְ הַשָּׂדֶה בַּתֶּנֶךְ, בּוֹאֲכָה גְבֻעַת הַתְּאֵנָה,
שׁוֹאֲפִים לְבוֹא הָעִירָה; אוֹלָם בֶּן-אֶטְרָס לֹא הִרְפָּה,
דִּלֵּק, הִרְיַע, וְכַפּוּי אִין-לְכַבֵּשׁוֹן נִגְאָלוּ בְּדָמִים.
אֵךְ כְּשֶׁהִגִּיעוּ וּבָאוּ עַד-שַׁעְרֵי סִקְיָה וְהָאֵלֶּה, 170
עָמְדוּ מִנוֹסָם, מַחֲכִים לְבוֹא הָאֲחֵרִים גַּם-הֵמָּה.
וְאֵלֶּה נְסִים בַּשָּׂדֶה בַּתֶּנֶךְ פְּאוֹתָן הַפְּרוֹת,
אֲשֶׁר הִבְהִילָן הָאֶרֶץ בַּלִּילָה לַעֲת הַחֲלִיבָה,
אֶפֶס כֶּבֶר נָכוֹן אֵידָה שֶׁל-אַחַת מִהֶן, אֲשֶׁר יִדְבִיק,
יֵאָחֵז בָּהּ בְּמִלְתַּעוֹת אֲדִירִים, לֹא יִכְרֶה וַיִּשְׁפֹּר מִפְּרָקָתָהּ, 175
אַחֵר יִלְחֹךְ דְּמִיָּה וַיִּכְרֶסֶם מַעֲיִם וְקָרַב, –
כִּכָּה דִּלֵּק וְלֹא הִרְפָּה מֵהֶם אֲגַמְמִנּוֹן הַמּוֹשֵׁל,
מְזַנֵּב בָּהֶם הַנּוֹחֲשִׁלִים; וְהֵמָּה נִמְלָטִים עַל-נִפְשָׁם.
רַבִּים נָפְלוּ מִרְכָּבָם אֲפִים וְאַחֲרֵינִית –
כָּלֶם מִיַּד בְּנוֹ שֶׁל-אֶטְרָס הַזֹּעֵם נוֹרְאוֹת בְּרָמְחוֹ. 180
עוֹד מַעֲט וּבָא עַד-הָעִיר וְעַד-אַצֵּל הַחוּמָה הַגְּבוּהָה,
וַיֹּאסֶה אֲבִי הָאֲנָשִׁים וּבְנֵי-הָאֵלִים בָּא יֹשֵׁב
עַל-מְרוֹם אֵידָה, הָהָר הַזֶּן מַעֲיָנִים וְנַחֲלִים,
יָרַד לְאֶרֶץ מִשְׁמִיּוֹ, וּבִידְיוֹ הַבֶּרֶק הָאִים.
שָׁלַח אֶת-אִירִיס הַטָּסָה-עַל-כְּנָפֵי-הַזָּהָב לְבִשָּׁר: 185
"מִהָרִי, אִירִיס הַקֵּלָה, אֵל-הַקָּטוֹר נָכָה לוֹ תֹאמְרִי:
כָּל-עוֹד יִרְאֶה אֶת-פָּנַי אֲגַמְמִנּוֹן רוּעָה-הָעַמִּים
אוֹסֵר מִלְחָמָה בְּקֹהֶל הַחֲלוּצִים וּמִשְׁחִית בְּפִלְגוֹת –
יִרְחֹק יִגְזֹר מִקָּרַב, אֵךְ לִיתֵר הָעָם הוּא יִצְוֶה
לִיצֹאת לְקִרְאָת מִשְׁנֵאִיָּהֶם, לְרִדְתָּ שִׂדָּה קָטַל וּמַגּוֹר; 190
אֵךְ, אִם-תִּגְבִּית תִּפְצָעֶנּוּ, אוֹ חֵץ מְקִשֶׁת בּוֹ יִפְגַּע

ועלה ברכבו הלה, - ואזרחי את-הקטור תעצומה
להרג, עד-יקרב עד-אצל הספינות מרבות-המשוטים,
תשקע החמה, וקרב ויבאו מחשפי הקדש".

שח, ונשמעה איריס הקלה-כסערה-במעופה, 195
חשה ממרומי הר אידה ותבוא לאליוס הקדושה.
מצאה את-הקטור האיש הנעלה, את-בנו של-פריאמוס
גבור-החיל, והוא נצב על-סוסיו וקרב מעזו;
נגשה אליו איריס מהירת-הרגל ותען:

"הקטור בנו של-פריאמוס הדומה לזכס בקמתו! 200
זכס אבינו שלחני, פי אגיד-לך דבריו אלה:

כל-עוד תראה את-פני אגממנון רועה-העמים
אוסר מלחמה בקהל החלוצים ומשחית בפלגות –
תרחק תנזר מקרב, אך ליתר הצבא תצנה
לצאת לקראת משנאיהם, לרדת שדה קטל ומגור; 205
אך, אם-תניח תפצענו, או חץ מקשת בו יפגע,

ועלה ברכבו הלה, - אזי יאזרח תעצומה
להרג, עד-תקרב עד-אצל הספינות מרבות-המשוטים,
תשקע החמה, וקרב ויבאו מחשפי הקדש".

בכה הגידה ונסתלקה איריס מהירת-הרגל; 210
והקטור קפץ מרכבו לארץ חגור כלי נשקו,
מנופף כידוניו החדים, עבר משוטט בצבא,
מעודדם צאת לקראת נשק, ויער מלחמה איה.
מהרו הפנו את-פניהם ויצאו לקראת האכיים,

אך הארגאים גם המה הגבירו את-מערכותיהם. 215
אז התלקח הקרב, ויעמדו איש לקראת אחיו.

ואגממנון משתער, חש להיות הראשון בלוחמים.
עתה הגדנה לי, מוזות, השוכנות בהר האולימפוס,
מי הוא הראשון שיצא לקראת אגממנון בקרב,
אם-מן-הטרויים ואם-מבעלי בריתם העזים. 220

הוא אי־פִּדְמִס הַגְדוֹל וְהַחֲסוֹן, בְּנוֹ שֶׁל-אַנְטוֹנֹר,
 אֶרֶץ תְּרָקָה הַפּוֹרָה מְזִינַת-הָרְחִלִּים גְּדֻלָּתוֹ;
 קִיסָס אָבִיו זָקֵנוֹ, הוּא אָבִי אִמּוֹ תָאֵנוֹ
 יִפְתָּ-הַלְחִיִּים, גְּדֻלָּהּ בְּבֵיתוֹ, בְּהִיוֹתוֹ עוֹד יָלֵד;
 אֵךְ כְּשֶׁהִגִּיעַ עַד-גָּמַר נְעוּרָיו רִבִּי-הַתְּהֵלָה, 225
 עָצַר עָצְרוֹ בְּבֵיתוֹ וַיִּתֵּן-לוֹ בְּתוֹ לְאִשָּׁה;
 נִשְׂאָ אִשְׁתּוֹ, אֵךְ נִחְפָּז מִלְשֹׁכַת חֲפָתוֹ לִישְׁמַע
 בּוֹא הָאֲכִיִּים, וְאֵתוֹ שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה סְפִינוֹתָיו הַקְּמִירוֹת,
 אֲשֶׁר לוֹוֵהוּ; בְּפִרְקוּטָה שֵׁם נָטַשׁ סְפִינוֹתָיו הַקְּלוֹת,
 אוֹלָם בְּעַצְמוֹ פָּנָה לְלָכֶת רַגְלִי לְאֵלִיוֹס. 230
 וְהוּא הוּא שִׁיַּצָּא אֲזִי לְקִרְאָת אַגְמָמֶנוֹן בֶּן-אַטְרִס.
 הִמָּה הוֹלְכִים וּקְרָבִים בְּצַעְדָם אִישׁ לְקִרְאָת אֲחִיו,
 הִחֲטִיֵּא אֶת הַמַּטְרָה בֶּן-אַטְרִס, טָס רִמְחוֹ הַצָּדָה,
 אֵךְ אִי־פִּדְמִס פָּגְעוּ בְּאִזּוֹר אֶל-תַּחַת הַשָּׁרִיוֹן,
 סָמַךְ עַל-רִמְחוֹ בְּכַחַ, כִּי בָטַח בְּאִזּוֹרָעוֹ הַקָּשָׁה; 235
 אָפֶס לֹא בָתֵּק הָאִזּוֹר מִפִּיק-הַנְּגָהוֹת, כִּי רִמְחוֹ
 פָּגַע בְּכֶסֶף בְּהַכּוֹתוֹ, וְעָקְצוּ הַתְּכוּפֶף כְּעוֹפֶרֶת.
 וְאַגְמָמֶנוֹן הַמּוֹשִׁל עַל-רַבִּים הוּא תָפַשׁ הַפִּידוֹן,
 גָּבַר כְּלָבִיא, מָשְׁכוֹ בְּעֶבְרָה, חֲטָפוֹ מִיָּדוֹ;
 הִנִּיף אֶת-חֲרָבּוֹ, הִפָּהוּ בְּצִנְאוֹרוֹ וַיִּתֵּר אֲבָרָיו. 240
 כָּכָה שֵׁם קָרַס הָאֵמָלֶל, וּשְׁנַת נַחֲשֶׁת תִּקְפָּתוֹ,
 נִלְחָם עַל-כָּל-בְּנֵי אֶרֶצוֹ וְהִרְחִק מֵאִשְׁתּוֹ לוֹ אֶרֶשׁ,
 טָרַם גְּמָלָתוֹ אֶת-חֹסֶד נְעוּרֵיהָ, וְאִם-הִרְבָּה לָהּ אֲשֶׁפֶר:
 תַּחֲלָה נָתַן לָהּ מֵאָה בָּקָר וְהִבְטִיחַ עוֹד לָתֵת
 אֵלָף עֲזִים וּכְבָּשִׁים אֲשֶׁר לְאִין-מִסְפָּר בְּעֶדְרָיו. 245
 וְאַגְמָמֶנוֹן בֶּן-אַטְרִס פָּרַק מֵעֲלָיו אֶת-נִשְׁקוֹ,
 הֵלַךְ בַּקֶּהֶל הָאֲכִיִּים נוֹשֵׂא אֶת-כָּלָיו הַיָּפִים.
 הִבִּיט וְרָאָה זֹאת קוֹאוֹן, הַגָּבֵר הַמְּצִיֵּן-בַּגְּבָרִים,
 וְהוּא בֶן-אַנְטוֹנֹר וּבְכוֹרוֹ, - וַיִּצֵּר לוֹ מָאֵד עַל-אֲחִיהוּ,

תוֹגָה אֵימָה הָעִיבָה אֶת-עֵינָיו, כִּי נָפַל בֶּן-אָמוֹ. 250

עָמַד לוֹ מִן-הַצָּד – לֹא רָאָה בֶּן-אֹטָרִס הַנֶּעֱלָה –

מִחֲצוֹ בְּרִמְחוֹ בִּידּוֹ בְּאֻמְצָע תַּחַת הַמֶּרְפֵּק,

עָבַר עֶקֶץ פִּידוֹנוֹ הַמִּזְהִיר וּבִלֵּט מִנֶּגֶד.

וְאֶגְמָמֹנוֹן הָעוֹצֵר-בַּגְּבָרִים הִתְחַלְחַל עַד-רִגְעוֹ,

אָפֶס לֹא נָטַשׁ הַקָּרֵב, לֹא עָזַב אֶת-שָׂדֶה הַמַּעֲרָכָה, 255

בִּידּוֹ חֲנִיתוֹ הַמְהִירָה כְּרוּחַ – הִשְׁתַּעַר עַל קוֹאוֹן.

וְקוֹאוֹן מוֹשֵׁךְ בְּחֻזָּקָה אֶת-גּוֹף אִיפִידִמָס אַחִיהוּ,

אוֹחֹז בְּרִגְלוֹ, וְקוֹרֵא וּמְזַעֵיק אֶת-כָּל-הַגְּבוּרִים;

הוּא עוֹדוֹ מוֹשֵׁךְ אֶת-אַחִיו בְּהֶמוֹן, וַיֵּךְ אֶגְמָמֹנוֹן

בְּרִמְחָה נְחֹשֶׁתוֹ תַּחַת מְגִנּוֹ וְהִתִּיר אֲבָרָיו; 260

קָפֵץ הִשְׁתַּעַר וַיִּתֵּז אֶת-רֹאשׁוֹ עַל-פְּנֵי אִיפִידִמָס.

הִנֵּה כֵן מִלְאוּ גוֹרְלָם שְׁנֵי בְנֵי אֲנִיטֹנֹר גַּם-יַחַד

בֵּיד בֶּן-אֹטָרִס הַמֶּלֶךְ וַיִּרְדּוּ אֶל-מִשְׁכָּנוֹת הַדָּס.

הָיָה זֶה עוֹבֵר מְשׁוּטָט בְּשׁוֹרוֹת יָתֵר הַגְּבָרִים,

נִלְחָם בַּחֲרָבוֹ, בַּכִּידוֹן וּבֶאֱבָנֵי הַשָּׂדֶה הַגְּדוֹלוֹת, 265

וְדָמְיוֹ הַחַמִּים נִגָּרִים וּמִקְלָחִים מִפָּצְעוֹ הָעֵמֶק.

אָפֶס כְּשִׁיבֵשׁ הַפָּצַע, וְעָמְדוֹ הַדָּמִים מִקְלָח,

חָדְרוּ צִירִים נִמְרָצִים בְּנֶפֶשׁ בֶּן-אֹטָרִס הַמוֹשֵׁל.

כְּאוֹתוֹ חָץ שָׁנוֹן וְנוֹקֵב הַחוֹדֵר בְּאִשָּׁה יוֹלְדָה,

אֲשֶׁר תִּשְׁלַחְנָה יָדֶי הָאֵילִיתִיּוֹת מוֹלִידוֹת הַצִּירִים, 270

יָדֵי בָנוֹת הָרָה הַמִּמְנוֹת עַל-חֲבִלֵי הַלֵּדָה הַמְרִים, –

כָּכָה חָדְרוּ צִירִים נִמְרָצִים בְּנֶפֶשׁ בֶּן-אֹטָרִס.

קָפֵץ עַל-רֶכְבּוֹ וְצִנָּה לְרֶכֶב וַיַּהֲפֹךְ יָדוֹ

אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַקְּמוּרוֹת, כִּי נֶעֱצַב לְבוֹ בְּקָרְבוֹ.

נִשָּׂא אֶת-קוֹלוֹ קוֹל גְּדוֹל וַיִּשְׁמַע אֶת-חֵיל הַדְּנָאִים: 275

"רַעִי עֲמִיתִי, מִנְּהִיגֵי הָעָם הָאֲרָגָאִי וְשָׁרָיו!

עֲתָה הִדְפוּ-נָא אֹתָם אֶת-קֶטֶל הַמִּגּוֹר מֵאֶצֶל

אֲנִיּוֹתֵינוּ הַיּוֹרְדוֹת בֵּימִים, כִּי זָבַס רַב-הָעֵצוֹת

לא נתנני הפעם להלחם יום תמים בטרואים".

מלל, וידפק הרקב הסוסים הדורי-הרעמה 280

נכח אל-פני האניות – ובנפש חפצה דהרו,

רוחצים חזם בקצה, ואבק מכסם מתחת,

נושאים משדה המלחמה המלך הנלאה, פי התלה.

והקטור באשר ראה, פי הלך לו אגממנון,

קרא בקול גדול אל-חיל הליקים והטרויים ויאמר: 285

"טרויים וליקים ודרדנים היוצאים במלחמת-ידיים!

רעי, היו אנשי חיל, זכרו גבורות מלחמה!

הלך הראש בגבורים, ונזכס בן-קרונוס לי נתן

תהלה גדולה! הסבו סוסיכם מוצקי-הפרסה

ישר אל-מול הדנאים העזים ונחלתם התהלה!" 290

ככה הביע ויער בלבב איש ואיש רוח גבורה.

כאותו הציד היוצא בעקבות חזיר-בר או אריה,

אשר ישלח בם כלבים מלביני-מלתעות ויסיתם,-

ככה הסית אז הקטור בנו של-פריאם את-הטרויים,

עזי-הלב, באכזיים ונדמה לארס הקטלן. 295

הלך בקהל החלוצים, פי שאפה נפשו לגדולות,

טס ויתנפל בקרב פסער מתפרץ ממרומים,

נופל על-פני הים, מזעזע המצולה הכחלה.

אפס מי הנה הראשון ומי הוא האחרון, הבהו

הקטור בנו של-פריאמוס, עת זאוס חננו התהלה? 300

תחלה פגע באסיוס, באופייטס ובאבטונואוס,

פגע בדולופס בן-קליטיוס, באופלטיוס ובאגלאוס,

גם באיסמנוס ובאורוס ובהפנואוס הגבור –

כלם מנהיגי דנאים, ויבתם וגם בעם השחית,

כרוח מערבית מפיצה עננים נושאים על-כנפי 305

רוח דרומית סוערת ותקדם את-פניהם בסועה;

יגאו משברים זידונים, קלוחי הקצה ימריאו,

רבים יתפוצצו לרסיסים ברוח הסערה המנשבה, -
 פכה התעופפו ראשי הגברים מתגרת יד הקטור.
 והיתה שלמה תבוסתם, וארעו עלילות נוראות, 310
 והיו נסים כל-חיל האכזים על-נפשם לספינות,
 לולא קרא אודיסס לאיש דיאומדס בן-טידס:
 "מה-זאת נהיתה, בן-טידס, כי גבורות מלחמה שכתנו?
 צלח ובוא הנה, יקירי, אלי גשה, כי חרפה תהי לנו,
 אם-ספינותינו תפלגה ביד הקטור מנוף-הקובע". 315
 ענה לו דיאומדס בן-טידס העזוז ויאמר:
 "אכן אנכי על-עמדי אעמד; ואולם מעט קט
 יהיה משושנו, כי זאוס כונס-העבים הן אמר
 לביפר הטרויים עלינו ויאצל למו תשועתו".
 שח ומגר בחנית את-תמבריוס מרכבו לארץ, 320
 בידו השמאלי הבהו; ואודיסס פגע ברכבו
 משחרתו של-אותו השליט: במוליון הנמשל-לאלים.
 שם נטשום בשודה, הניחו להם ממלחמה;
 פרוצו והמו בהמון פשנים חזירים מיער
 עזי פנים ולב הנופלים על-כלבי הציד – 325
 פכה הכו בטרויים, ופנו אליהם מחדש;
 שאף רוח כל-חיל האכזים הנס מפני הקטור.
 והמה הדביקו הרכב, שני נדיבי העם בו נצבו,
 שני בני מרפס האיש הפרקוטי הטוב שבחוזים –
 והיה מונע את-בניו מרדת בקרב, במלחמת 330
 דמים אוכלת בגברים; ואולם המה לא שמעו
 בקולו, כי שליחי המנות השחור סחף סחפום.
 דיאומדס בן-טידס, המצין בין תופשי-הכידון,
 שלל מהם רוח אפם וחתם וניצל את-נשקם,
 ואת הפודמוס הכריע אודיסס ואת הפירוכוס. 335
 וזבס התבונן מאידה ויעש לאלה ולאלה

שׁוֹת תּוֹצְאוֹת מִלַּחֲמָתָם; וְהָמָּה מְשַׁחֲתִים אִישׁ בְּאָחִיו.

וְאֵת אֲגִסְטָרוֹפּוֹס בֶּן-פִּיּוֹן הַגָּבוֹר אַז מָחַץ בֶּן-טִידָס

בְּרַמְחוֹ, דָּקְרוּ בִּירְכוֹ; אֵךְ רָחֵקוּ מִנּוּ הַסּוֹסִים

לְנוֹס לְהַמְלִיט עַל-נַפְשׁוֹ, וְרוּחוֹ נְבוֹכָה בְּקֶרְבוֹ. 340

יַעַן כִּי הָיָה רֶכְבוֹ וְהַסּוֹסִים מִמֶּנּוּ וְהִלָּאָה,

רַגְלֵי בָּא בֵּין הַחֲלוּצִים, הַשְׁתַּעַר וְאֵבֶד חַיָּתוֹ.

הַקְטוֹר הַתְּבוּנָן עַד-רָגַע בָּהֶם בֵּין הַשּׁוּרוֹת וְהַתְּפָרִץ,

נֹתֵן בְּקוֹלוֹ קוֹל אִים, וְאֶחָרָיו מַעֲרָכוֹת הַשְּׂרוּיִים.

רָאָה אוֹתוֹ וְחָל דִּיאומִדָּס הַקּוֹרָא-בְּחִיל, 345

חָשׁ וַיֹּאמֶר לְאוֹדִיסֵס, אֲשֶׁר עָמַד בְּקֶרְבָּתוֹ:

"הִנֵּה רָעָה בָּאָה עָלֵינוּ, זֶה הַקְטוֹר הָאֵיתָן!

הִבֵּה נִתְחַזֵּק נַעֲמָדָה בְּפָנָיו, וַיֹּאמֶץ לִבּוֹ!"

אָמַר, וַיִּטֵּל חַנִּיתוֹ אַרְבַּת-הַצֵּל וַיִּשְׁלַחֲנָה,

גַּם לֹא-הִקְטִיָּא אֶת הַמִּטְרָה, כִּי בְכוּנָנוּ לְרֹאשׁוֹ 350

פָּגַע שִׂיא קוֹבַע מִלַּחֲמָתוֹ; וַתִּתֵּר נַחֲשֶׁת מִנְחָשֶׁת,

בְּשָׂרוֹ הִיפָּה לֹא מָחַץ, כִּי הָיָה קוֹבַעוֹ הַמְּשֻׁלָּשׁ,

זֶה גְּבֵה-הַכִּפָּה, לוֹ לְמַחֲסָה – וְהוּא מִתְּנַת פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן.

הַקְטוֹר חָשׁ נִרְתַּע לְאַחֹר אַף הֶרְחִיק הַתַּעֲרָב בְּהֶמוֹן,

כָּרַע קֶרֶס עַל-בְּרַכָּיו וּבָדָד, הִיד הָאֲמִיצָה, 355

נִשְׁעַן בְּאַרְצָן; וְלִילָה שָׁחֹר הִלִּיט אֶת-עֵינָיו.

אוֹלָם בִּהְיוֹת בֶּן-טִידָס פּוֹסֵעַ בְּגִדוֹד הַחֲלוּצִים,

הוֹלֵךְ בַּעֲקֵבוֹת הַכִּידוֹן, שֶׁהֶרְחִיק וְנִמְעַךְ בְּאַרְצָן –

וְהַקְטוֹר שָׁאֵף הָרוּחַ, הַתְּחַזֵּק וַיִּקְפֹּץ בְּרֶכֶב,

הֶרְחִיק מִשָּׁם אֶל-הֶהֱמוֹן וְנִמְלִיט מִגְזָרָה שְׁחוֹרָה. 360

אֵךְ דִּיאומִדָּס הֶעֱזִיז הַשְׁתַּעַר בְּקִינוֹ וַיֹּאמֶר:

"אֵכֹן, הַכֹּלֵב, נִמְלִיטָה שׁוֹב מִמֶּנּוּ וְאֵבֶדָן!"

אָכֹן מֵה-קָרְבוֹ עָדִיךְ; שׁוֹב חָלַץ נִפְשֶׁךְ אֶפּוֹלוֹן,

אֲשֶׁר אֵלָיו תִּתְפַּלֵּל, כִּי תִצֵּא לְקִרְאָת שְׁאוֹן כִּידוֹנִים.

אָבֵל מִיָּדֵי תַכְחִיד, כִּי אָשׁוּב וְאֶפְגַּע בְּךָ שְׁנִית, 365

אם-אך יש בבני אלים אחד היוצא לעזרתי.

עתה אשתער אתנפל על-כל-אשר יבוא לידי!"

אמר ויפרק את-נשק בן-פיון המצין בפידון.

אך אלכסנדרוס, הוא בעל הלנה יפת-המחלפות,

דרך את-קשתו ויכונו אל-רועה-העמים, בן-טידס, 370

נשען על-עמוד הציון, פעל ידי אדם לתפארה,

אשר לאילוס בן-דרךון המושל בעם בימות קדם.

ניד דיאומדס פורקת מעל אגסטרופוס הגבור

שרין חזהו, מגנו הנוצץ מכתפיו וקובעו

זה כבד-המשקל; וזה לחץ את-נצב הקשת, 375

ואמנם לא שוא שלחה ידו את-חצו מקשתו, כי נתקע

בשרש רגלו הימנית; ויחלף החץ וגם יצא,

נתקע בארץ. ויתן קולו בצחוק אלכסנדרוס,

קפץ ממקום מארבו וישא אמריו מתהלל:

"הנה פצע פצעתיך ולא שוא בך חצי שלחתי; 380

לו במפשעה פצעתיך ולקחתי ממך את-חיך!

אולי ינוח לטרויים מרעה ושאפו רוח,

יען כי אתה תבעתמו כפפיר את-העצים הגועות".

אך דיאומדס האדיר לא-נבהל ממנו ויען:

"אי-לך מתגאה בקשת, הנבל, האורב לנערות! 385

אלו ערבת את-לבך לצאת אלי באזנך,

הן לא-הועילו לך חציך הרבים וקשתך:

עתה שרטת שרטת בכף רגלי והבל תתהלל.

מה-לי ולזה, וכאלו פצעתיני יד אשה או קטן,

רפה הן חצו של-מוג-לב, אין אונים חץ נקלה-בגברים. 390

אכן לא-כן חץ שלי, חץ שניו, ואם-גם אך-קלה

תהיה פגיעתו, ונפל הגבר, ורוח כבר אין בו;

אשתו תשרט שרטת בשתי לחייה, תשחיתו,

בניו יתיתמו, והוא דמיו יאדמו הארץ ונמק,

ככה הביע; ואודיסס, המצין בין תופשי-הכידון,

קרב ועמד מלפניו; וזה לשב מאחריו ויוציא

אותו החץ הקל מרגלו – וכאב מר עברו.

קפץ על רכבו ויצו למנהיג הסוסים, כי יפנה

אל-האניות הקמורות, כי נעצב לבו בקרבו. 400

עמד אזי אודיסס, המצין בין תופשי-הכידון,

לבדו, ומן-הארגאים אין איש, כי אחרים הפחד;

נאנח מרה, ויען ויאמר אל-לבו הנדיב:

"אוי-לי, מה יהיה בסופי? כי גדול השקר, אם-אחת

ואסוג, כי רבים כתרוני, ועוד רע מזה, אם-ילכדוני 405

אותי לבדי, כי הפיץ בן-קרונוס את-בני הדנאים.

אולם על-מה-זה אנכי פה נועץ בכליותי ובלבי?

אכן ידעתי: רק מוג-לב מסתלק מסער מלחמה,

אולם האיש המצטין בקרבות הוא יעמד איתן –

נפשו אם-יסגיר לממותתים, או הוא ידו תמותת אחרים". 410

עודו כה נמלך בלבו ונועץ בנפשו, ושויות

טרויים נושאי מגנים קרבו אליו, פתרוהו,

שתו עליו, הציגו משחיתם ומכלם בקרבם.

משל לחזיר-בר, אשר בלבים וגברים חסינים

שתו עליו, פתרוהו, כי יצא מתוך עבי-יער, 415

לויטש מלתעותיו הלכנות בקרב לסתותיו הכפופות,

עליו ישתערו יחנו, ונשמע קול כשפוש מלתעותיו,

והם אינם מרפים ממנו, ואם-א'ם הוא נגורא על-סביביו,-

ככה שית שתו הטרויים עלי-אודיסס ידיד-זאוס;

והוא תחלה פצע בכתף את-דאיאופיטס התמים, 420

עליו השתער ממעל, ובגדו הרמח השנון,

אחר-כן המית את-תואון, ויך את-אנומוס, ואחר-

את-כרסידמס, כשזה חש-קופץ מרכבו לארץ,

דָּקָר בְּכִידוֹן בְּבִטְנוֹ מִלְפָּנָיו אֶל-תַּחַת מַגְנוֹ;
נָפַל לָאָרֶץ בְּאַבְקֵי מִתְפֹּשֵׁי הַקֶּרֶקַע בְּכַפָּיו. 425
וַנִּחֵם וַיֵּךְ בְּכִידוֹנוֹ אֶת-כָּרְפֵס אֶת בְּנוֹ שֶׁל-הַפֶּסוֹס,
אֲחִיו שֶׁל-סוּקוֹס, בֶּן-אִמּוֹ, מִגִּזְעֵי אַצִּילִים וַנְּדִיבִים.
מִהָרָאז סוּקוֹס, הַגְּבוּר הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים לְעֶזְרַת
אֲחִיו, קָרַב הַתִּיַצֵּב, וַיִּשָּׂא אֶמְרָיו וַיַּעַן:
"אֲכֹן, אוֹדִיסֵס הַמְהֻלָּל, לֹא-שָׁבַע מִתְלָאָה וּמִזְמָה, 430
הַיּוֹם תִּתְהַלֵּל בְּהַכּוֹתְךָ אֶת-שְׁנֵי בְנֵי הַפֶּסוֹס בְּיוֹם אֶחָד,
אֲנֹשִׁי חַיִּל כְּמוֹתָם, וְתִשָּׁל אֶת-כָּלִי מִלְחָמוֹתָם,
וְאוֹלֵי תִרְדֹּד שְׂאוּלָה, כִּי נִפְשׁ אֶכְפֶּה בְּרִמְחִי".
כָּכָה הִבִּיעַ וַיִּפְגַּע בַּמָּגֵן הָעָגֹל עַל-סְבִיבּוֹ,
נִנְעֵץ בִּידוֹנוֹ הָאֲדִיר וַיַּחְדֹּר הַמָּגֵן הַמְּבָרִיק, 435
חִלָּף הַשָּׁרִיוֹן הַנָּאָה, מַעֲשֵׂה אֶמֶן לְתַפְאֲרָה,
קָרַע מֵעַל גֵּב הַצִּלְעוֹת אֶת-עוֹרֹן עֲלִיהֶן; וְלֹא נִתְּנָה
פֶּלֶס-אַתְנָה, כִּי יַחְדֹּר הַכִּידוֹן בְּקִרְבֵּי הַגָּבֵר.
יָדַע אוֹדִיסֵס, כִּי נִפְצַע בְּמָקוֹם שְׂאִין בּוֹ סִפְנָה,
נָסוּג אַחֹר כְּמַעֲט, וַיַּעַן אֶת סוּקוֹס וַיֹּאמֶר: 440
"אַמְלֵל, אֲכֹן עוֹד רָגַע וַיִּקְרַץ עָלֶיךָ קֶצֶךְ.
אֲמָנָם בְּגִלְלָךְ לֹא אוֹכַל לְצַאת בְּקִרְבִּי עַל-הַטְּרוֹיִים,
אוּלָּם זֹאת אֵמַר לָךְ: פֶּה עוֹד הַיּוֹם יְבוֹאוּךָ
מִנֹּת וּשְׁחֹר הַכְּלִיוֹן, וְרִמְחִי הוּא הוּא יִכְרִיעְךָ,
תִּתֶּן-לִי תִהְיֶה נְאֻת-נִפְשֶׁךָ – לְהִדָּם הַמִּצִּין-בְּסוּסִיו". 445
כָּכָה הִבִּיעַ; וְסוּקוֹס אֵמַר לְבָרוּחַ וַיִּסָּב,
אַפֵּס כְּשֶׁהִפְנָה אֶת-עֶרְפוֹ, נָעַץ חֲנִיתוֹ בְּגִבּוֹ
בֵּין הַכֶּתֶפִּים בְּאַמְצָע, וַתַּעֲבֹר דְּרָךְ הַחֲזָה.
נָפַל בְּשִׂאוֹן; וְאוֹדִיסֵס הָאִישׁ הָאֱלֹהִי הַתְּהַלָּל:
"סוּקוֹס, בְּנוֹ שֶׁל-הַפֶּסוֹס הַנָּבוֹן מְכַנִּיעַ-הַסּוּסִים! 450
מוֹתְךָ קִדְמְךָ, לֹא נִסְתָּ וְגַם לֹא מִלֻּטַּת נִפְשֶׁךָ!
אַמְלֵל, אֲבִיךָ וְאִמְךָ הַגְּבִירָה לֹא-הָמָה יָכֶסוּ

את-עֲפֹעֶפֶיךָ בְּמוֹתְךָ, אֶךְ צָפוֹר דּוֹרְסֶת, אוֹכֵלֶת
בְּשֹׁר תִּסְחָבְךָ, תִּכְסֹּךְ בְּאַבְרֵתָהּ מְרֵבֶת הַנוּצוֹת;
אָפֶס כִּי-אָמוּת – וַיִּקְבְּרוּנִי נְדִיבֵי אֲכִיָּה בְּכָבוֹד". 455

כָּכָה הִבִּיעַ וַיּוֹצֵא מִבְּשָׂרוֹ וּמִמַּגְנוֹ
בַּעַל הַטְּבוֹר כִּידוֹנוֹ הָאֲדִיר שֶׁל-סוּקוֹס הַנָּבוֹן;
וּכְשֶׁהוֹצִיאוֹ, זָנְקוֹ דָּמְיוֹ, הִפְחִידוֹ אֶת-לְבוֹ.
רָאוּ הַטְּרוֹיִים הַנְּדִיבִים אֶת-דָּם אוֹדִיסֶס, וַקְרָאוּ
אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ בְּהִמּוֹן, וּסְבִיבּוֹ הִתְאַסְּפוּ נִקְהָלוּ. 460
אוֹלָם הוּא נָסוּג אַחֲרֵי וַיִּקְרָא אֶל-רֵעֵיו עֲמִיתָיו.
שָׁלַשׁ פְּעָמִים אַז קָרָא מִמְּלֹא חֵלֶל פִּיהוּ, וְשָׁלַשׁ
פְּעָמִים שָׁמַע הַקּוֹל מִנְּלְאוֹס יְדִידוֹ שֶׁל-אַרְס.
תִּכְרַף עֲנָה וְאָמַר לְאַיִס הָעוֹמֵד עַל-יָדוֹ:

"אַיִס, נִין-זָאוֹס, בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן הַמוֹשֵׁל-בְּגוֹיִים! 465
בָּא אֵלַי קוֹל אוֹדִיסֶס, הַגִּבֹּר הַתְּקִיף בַּתְּלָאוֹת,
נִדְמָה, לְבִדּוֹ שֵׁם נוֹתֵר, וְהַטְּרוֹיִים לוֹחֲצִים אוֹתוֹ
וּבְמִלְחָמָתָהּ הַמְּגוֹר הַפְּרִידוֹ בֵּינוֹ וּבֵינֵינוּ;
אֵלָיו נִבְקִיעַ בְּהִמּוֹן, כִּי יָפָה לְהַחֲיִשׁ לוֹ עֲזָרָה.
אִירָא, פֶּן-אֶסוֹן יִקְרַנּוּ, וְהוּא אֶחָד בֵּין כָּל-אֲנָשֵׁי טְרוֹיָה, 470
אֶף-כִּי עַז-לֵב הוּא; וְלוֹ יָכְמָה כָּל-עַם הַדְּנָאִים, כִּי יִחְסֹר".

אָמַר וַיֵּלֶךְ, וְאַחֲרָיו הַגִּבֹּר הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים.
מָצְאוּ אֹתוֹ אֶת-אוֹדִיסֶס יְדִידוֹ שֶׁל-זֶבֶס; וְהַטְּרוֹיִים
שָׁתוּ עָלָיו בָּאוֹתָם שׁוֹעֲלִים אֲדָמִים, שִׁשָּׁתוּ
בְּרִמּוֹת הַהָרִים עַל-צָבִי בַּעַל-קֶרְנִים פָּצוּעַ, 475
צִיד פִּגְעָהוּ בְּחִצּוֹ מִמִּיתֵר הַקֶּשֶׁת, וְהוּא נִמְלֵט,
כָּל-עוֹד דָּמְיוֹ בּוֹ חַמִּים, וְאַרְכּוּבוֹתָיו עוֹד זָעוֹת;
אָפֶס כְּשֶׁהִכְרִיעָהוּ הַחֵץ בֶּן-הָאֲשָׁפָה הַמְּהִיר,
סָבוּ עָלָיו בְּהָרִים שׁוֹעֲלִים זוֹלְלֵי בָשָׂר,
בִּיעֵר מִצֵּל טְרַפּוּהוּ; וַיִּמָּן הָאֵל אֶת-הָאֲרִיָּה, 480
שׁוֹאֵף לָדָם; הַשׁוֹעֲלִים נִבְהָלוּ נָסוּ, וְהוּא בּוֹלְעוֹ, -

כָּכָה אֵז וְשֵׁתוֹ טְרוֹיִים גְּבוּרֵי מִלְחָמָה עֲצוּמִים
 סָבִיב לְאוֹדֵיסָס הַנָּבוֹן, הָאִישׁ רַב-הַמְּזֻמּוֹת וְהַתְּבוּנָה,
 וְהִנֵּה מִשְׁתַּעַר בְּרִמְחוֹ וְדוֹחָה אֶת-יוֹם הָעֶבְרוֹת;
 וְאִיס הַתְּקַרֵּב, בָּא נוֹשֵׂא הַצֶּנֶה הַדּוֹמָה לְמַגֵּדל, 485
 נֶאֱצַב עַל-יָדוֹ; הַתְּפִזּוּ וְזֶה כָכָה וְזֶה כָכָה חֵיל הַטְּרוֹיִים.
 וְאוֹתוֹ הוֹצִיא מִתּוֹךְ הַהֶמְלָה הָאִישׁ מְנַלְאוֹס,
 בְּיָדוֹ אֶחָזוּ, עַד קָרֵב הַנַּעַר הַמִּשְׁרֵת עִם-סוֹסִיו.
 וְאִיס הַתְּנַפֵּל עַל-טְרוֹיִים, הִכְרִיעַ בָּאוֹן אֶת-דּוֹרִיקֵלוֹס,
 וְהוּא בֶן-פְּרִיאַמוֹס לוֹ יִלְדָה פִּילֵגְשׁוֹ, וַיֵּךְ אֶת-פַּנְדּוּקוֹס, 490
 יָדוֹ הִיָּתָה בְּלִיסַנְדְרוֹס, בְּפִירְסוֹס וְגַם בְּפִילֵרִיטֵס.
 כְּשֵׁטָף אֲבִירִים, מִיָּמָיו כִּי-יָגָא, יִתְפַּרֵּץ לְמִישׁוֹר,
 יִפֹּל מִכְּמוֹת הַהָרִים, כִּי מִטְרוֹת מִי יָאוֹס מְלֹאוּהוּ,
 יִגְרֹף בָּאוֹנוֹ אֱלוֹנִים יְבֹשִׁים, אֲרָנִים הַמּוֹנִים,
 יִשָּׂא עַל-גִּלְיוֹ וַיִּסְחַף הַיָּמָה רַב-בֶּזֶץ וְרַב-רֶפֶשׁ – 495
 כָּכָה אֵז טֹס בְּעֶרְכָּה אִיס הַנֶּהֱדָר, מְמוֹתָת
 סוֹסִים וְאֵדָם בְּעֶבְרָתוֹ. וְהֶקְטוֹר הוּא דָּבָר לֹא יָדַע,
 יַעַן כִּי יָרַד לְקָרֵב מִשְׁמָאל לְמַעַרְכָּה, עַל-חֹפִי
 נֶחַל סְקַמְנַדְרוֹס, בְּמָקוֹם אֲשֶׁר שָׁם רַבּוֹ בְּיוֹתֵר
 רֵאשֵׁי הַגְּבָרִים הַנוֹפְלִים, וְקוֹל עֲנוֹת עוֹלָה לֹא-יִחַדֵּל 500
 סָבִיב לְנִסְטוֹר הָעֲזוּז וְסָבִיב אִידוֹמֵנֶס הַגְּבוּר.
 הֶקְטוֹר שָׁם אָסַר מִלְחָמָה, שָׁם הִרְאָה עֲלִילוֹת נוֹרָאוֹת
 בְּרִמְחוֹ וּבִרְכָּב מִלְחָמָתוֹ, מָכָה בַּפִּלָּגוֹת הַנַּעֲרִים;
 אוֹלָם נְדִיבֵי אַכֵּיָה לֹא הָיוּ נְסוּגִים מִפָּנָיו,
 לוֹיֵלָא פָּרִיס, הוּא בַּעַל הַלְנָה יָפֶת-הַמַּחֲלָפוֹת, 505
 לוֹיֵלָא עֹכֵב בְּחָץ זֶה שְׁלֵשׁ-הַשָּׁנִים וּפָצַע
 אֶת-אִישׁ הַחֵיל הַשְּׁלִיט מְכָאוֹן בְּכַתֵּף שָׁל-יָמִין,
 חָרְדוּ לוֹ הָאֲכִיִּים אֲמִיצֵי הַלֵּב מִירָאָתָם,
 פֶּן-יִמִּיתוּהוּ הָאוֹיְבִים בַּהֲשָׁתָנוֹת פָּנֵי הַמִּלְחָמָה.
 הָיָה דָּבָר אִידוֹמֵנֶס בְּאַזְנָיו שֶׁל-נִסְטוֹר הַנְּדִיב: 510

"נְסֹטוֹר בֶּן-נָלִס הַגְּבוּר, פֶּאֶר הָאֲכִיִּים וְהוֹדֵם!

צִלַח וּרְכַב עַל-מֶרְכָּבָתְךָ, וַיַּעֲלֶה מְכָאוֹן אֵלֶיךָ,

הַחַשׁ סוֹסֶיךָ תְּמִימִי-הַפֶּרָסָה אֶל-פְּנֵי הָאֲנִיּוֹת,

יַעַן כִּי יָקָר הַגָּבֵר הָרוּפָא מֵרַבִּים אַחֵרִים,

הוא אֲשֶׁר תוֹלֵשׁ הַחֲצִים וְשֵׁם סִמִּי רַפְאוֹת מְרַגִּיעִים". 515

אֵלֶּה דְּבָרָיו; וְלֹא סָרַב לוֹ נְסֹטוֹר הוּא פֶּרֶשׁ גִּרְנִיָּה.

מִהָר וַיַּעַל בִּרְכָבוֹ, וַיַּעַל מְכָאוֹן וַיַּעֲמֵד

אֶצְלוֹ, הוּא בֶן-אֶסְקָלְפִּיוֹס הָרוּפָא הַנָּקִי מִדָּפִי,

דָּפַק אֶת-סוֹסָיו, וְהֵם בְּחִפְזָם-לֵב מִהָרוּ רָצוּ

אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַקְּמוּרוֹת, כִּי נִפְשָׁם עָרְגָה בּוֹא שְׁמָה. 520

אֵךְ קִבְּרִיאֹנִס הַתְּבוּנִן וַיֵּרָא אֶת-מְבוּכַת הַטְּרוֹיִים,

עָמַד אֲזִי לֵיד הַקְּטוֹר, וַיִּשָּׂא אֶמְרָיו וַיֹּאמֶר:

"הַקְּטוֹר, הִנֵּה אֲנִיחֶנּוּ נִלְחָמִים פֹּה בְּחֵיל הַדְּנָאִים

הַרְחֵק בִּקְצָה מֵעֶרְכַּת הַדָּם הַנוֹרָאָה, וְאוֹלֵם

יִתֵּר הַטְּרוֹיִים נְבוּכִים, הַתְּעַרְבוּ סוֹסִים וְאָדָם. 525

אִיס בֶּנוֹ שַׁל-טַלְמוֹן שֵׁם סוּעֵר; אֲנָכִי הַפְּרִתִּיו;

הִנֵּה צִנְתוֹ הִרְחֲבָה הַמִּכְסָּה לְכַתְּפָיו. כִּי, נָפֶן

שְׁמָה סוֹסִינוּ וְרִכְבָּנוּ, לְמָקוֹם שֵׁם מֵרַבִּים בְּיוֹתֵר

לְהִרְגַּ גָּבֵר בְּאַחִיו, כִּי אָסְרוּ מִלְחָמָה אִימָה

רָגְלִים וְרוֹכְבֵי הַסּוֹסִים, וְקוֹל עֲנוֹת עוֹלָה לֹא-יִחְדָּל". 530

פָּכָה הַבִּיעַ וַיִּדְפַּק אֶת-סוֹסָיו הַדּוּרִי-הֶרְעָמָה,

הִנִּיף אֶת שׁוֹטוֹ הַמַּצְלִיצָל; וְהֵם אִימַת הַמַּגְלָב עֲלֵיהֶם,

נִשְׂאוּ בְּמְרוּצָה אֶת-רִכְבָּם בֵּין חֵיל הָאֲכִיִּים וְהַטְּרוֹיִים,

רוֹמְסִים מַגְנִים וּפָגָרִים; נִגְאָלוּ בָדָם גַּם הַסֶּדֶן

אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרִכְבָּ גַּם מַעֲקָה הִרְכַּב לוֹ סָבִיב – 535

טְפוֹת הַדָּם, אֲשֶׁר נִתְּזוּ מִתַּחַת פְּרָסוֹת הַסּוֹסִים

וּמִחֲשׂוֹקֵי גִלְגָּלִים, וְהַקְּטוֹר הַשְּׁתוֹקֵק לִפְנֵס

בְּאַמְצַע הַהֶמוֹן הָרַב, וּבִסְעָרָה בָּהֶם לְהִבְקִיעַ;

עָלָה עֲלֵיהֶם וַיִּהָמָם, אֵךְ רָגַע קַל רִמְחוֹ יִרְגִיעַ.

עֲלֶה וּפְרִיץ לַתּוֹךְ מֵעֶרְכוֹת גְּבָרִים אַחֲרֵיכֶם, 540

נֶלְחָם בַּפִּידוֹן, בַּחֶרֶב וּבְאַבְנֵי הַשָּׂדֶה הַגְּדוֹלוֹת,

וְאֹלָם הוּא נִזְהָר מֵאֵיִם וְלֹא נֶלְחָם בִּבְנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן,

יַעַן כִּי יָאוּס הֵנִיאֹ, וְלֹא יִלְחָם בַּגְּבוּר מִמֶּנּוּ.

וְיָאוּס רוֹכֵב עַרְבוֹת הָרֶךְ אֶת-לְבוֹ שֶׁל-אֵיִם;

נִדְּהָם נֶצֶב וְהַפְּשִׁיל עַל-גְּבוֹ מִגְּנוֹ הַעֲשׂוֹי 545

שִׁבְעָה עוֹרוֹת, וּמִפְּנֵה לְרִגְעִים אֶת-רֹאשׁוֹ כַּחֲזֵה,

מִבֵּיט בַּהֲמוֹן וּמִחֲלִיף לְאֵטוֹ אֶרְכוּבָה בְּאֶרְכוּבָה.

כְּאַרְיֵה מִתְעַפֵּר, שִׁכְלָבִים וְאַכְרִים גִּרְשׁוֹהוּ מֵאַחֵר

גְּדֵרוֹת הַבָּקָר וְלֹא יִתְּנוּ לוֹ לְגִזֵּל מִפֶּדֶר בְּנֵי בָקָר,

שִׁנָּה לֹא יִדְעוּ בִּלְיָלָה; וְהוּא נִפְשׁוֹ רֵעֵבָה לְבֶשֶׁר, 550

עָלָיו יִתְּנִפֵּל, יִתְּגוֹלֵל, אֶךְ נִבְצָרָה מִנּוֹ לְקַחְתּוֹ,

כִּי יָדִים אֲמִיצוֹת מְטִילוֹת בּוֹ שִׁבְטִים בַּהֲמוֹן,

אוֹדֵי אִשׁ וְאַבּוּקוֹת בּוֹעֲרוֹת בְּפָנָיו יִזְרְקוּ;

יַחַת מִפְּנִיָּהֶם אַף יִסּוֹג, וְאִם-נִפְשׁוֹ תַעֲרֹג אֵלָיו;

שִׁחַר כִּי יַעֲלֶה – יִרְחַק, אֶל-לְבוֹ יִתְעַצֵּב בִּיגוֹנוֹ, – 555

כִּכָּה הִתְרַחַק אֲזַי אֵיִם מֵעַל חֵיל הַטְּרוּיִים, וְלֹא רוּחוֹ,

לְבוֹ בּוֹ נֶעֱצֵב, כִּי דָאֵג מְאֹד לְאַנְיּוֹת אֲכִיִּים.

מִשָּׁל לַחֲמוֹר שֶׁפֶל-רִגְלִים אֲשֶׁר יִסְרֹב לְנַעֲרִים,

כִּמָּה שִׁבְטִים כָּבֵד נִשְׁפְּרוּ עַל-גְּבוֹ, כִּי בַעֲבָרוֹ בַּשָּׂדֶה

נִכְנַס וְרָעָה בַּקָּמָה, הוּא הוֹלֵךְ וּמִרְחִיק וְלוֹעֵס; 560

בִּשְׂרוֹ יְדוּשׁוֹ בַּשִּׁבְטִים, אֶךְ שָׁנָא כַּחַטָּנִים – לוֹ יִלְעַג;

רַק בְּדִי-עֶמֶל יִגְרֹשׁ, אֶךְ נִפְשׁוֹ כָּבֵד שִׁבְעָה מִכֶּלֶת, –

כִּכָּה הִתְגוֹדְדוּ הַטְּרוּיִים אֲמִיצֵי הַלֵּב וּבְנֵי בְרִיתָם

גְּדוּדִים עֲצוּמִים סָבִיב לְאֵיִם הַחֹסֶן וְהַעֲצוּם,

זוֹרְקִים רִמְחִים בַּצִּנּוֹתוֹ בְּאֲמֻצָּע וְהוֹלְכִים בַּעֲקֻבוֹתָיו; 565

יֵשׁ אֲשֶׁר אֵיִם יִתְעוֹרֵר וְנִזְכָּר בְּסַעַר גְּבוּרָתוֹ,

יִפֹּן אֶת-פָּנָיו כְּלָפִי הַטְּרוּיִים מִכְּנִיעֵי-הַסּוּסִים,

יַעֲצֹר בַּפְּלָגוֹת הָאוֹיֵב, וְיֵשׁ אֲשֶׁר יָשׁוּב וַיִּנָּס.

אולם לא נתן לאיש להתקרב עד-פני האניות,
היה מתפרץ וצועד בין חיל האכיים והטוריים; 570
אך הנחיות הוטלו בידי אמצות, מהן יש
נשארו תקועות במגן העצום במעופו, אך רבות
ננעצו בלב-האדמה ולא נגעו בכשרו הלבן,
אף-על-פי שהשתוקקו וכמהו לשפיע בשר-אדם.
אך אברפילוס הנהדר בנו של-אבאימון ראהו 575
והנה סבוהו החצים, בני אשפה המונים מרוהו,
נגש אליו, התייצב על-גדו ונטל חניתו,
הכה את אפיסאון השליט, הוא בנו של-פכסיאס,
פלח את-כבדו תחת סרעפתו ויתר את-ברקיו;
קפץ וחש אברפילוס ויפרק מכתפיו כלי זינו. 580
תזה בו אלכסנדרוס הנמשל-לאלים, והוא פורק
כליו של-אפיסאון, וידרך את-קשתו ויכונו
אל-אברפילוס, ובחצו הכהו אל-ירך ימינו;
נשבר הקנה, קנה חצו, והיה לטרח על-שוקו.
מהר ויסוג אל-קהל כל-מרעיו ונמלט ממנו, 585
נשא את-קולו בכח ויקרא אל-בני הדנאים:
"רעי עמיתי, מנהיגי העם הארגאי ושיריו!
קרבו האספו ופניתם אל-מול פני האויב, הרחיקו
יומו האכזר של-אֵיס, כי רבו החצים מרוהו.
אין אני סבור כי הוא ינצל מאותו קרב סוער. 590
עמדו בפניהם וסבו את-בנו של-טלמון הכביר!"
ככה שח אברפילוס הנפצע; והמה סבוהו,
נצבו על-גדו, וצנותם נטויות על-גבי כתפיהם,
נופפים חניתותיהם; ואיס בא נצב לקראתם,
הפנה את-פניו, כי פגע במחנה רעיו עמיתיו. 595
ככה נלחמו המה, באש מתלקחת גברו;
וסוסי גלס מזיעים, מסיעים משודה המלחמה,

נושאים את-נסטור ואת מכאון רועה-העמים.

ראה אכילס, האיש האלהי המהיר, והפירו,

יען כי עמד על-ירכתי ספינתו הגדולה מתבונן 600

באותה הצרה הגדולה באתם, בקרב רב-הדמעות.

אחר נשא אמרתו אל-רעו פטרוקלוס ויען,

קורא אליו מן-הספינה; וישמע פטרוקלוס באהלו,

ויצא, ופגיו פני ארס, - היא תחלת הרעה באתו.

ראשון פתח וידבר בנו של-מניטיוס הגבור: 605

“למה, אכילס, לי תקרא? ומה-לך אלי, כי נזעקת?”

השיב אמריו אכילס מהיר-הרגלים ויאמר:

“בן-מניטיוס הנעלה, בחירי בו רצתה נפשי!

עתה ודאי יבואו בני האכיים לחבק

ברפי בתחנה, כי אמנם המה ברעה גדולה. 610

אנא, פטרוקלוס ידיד-זבס, שאל את-פי נסטור, ויגיד,

מי הוא האיש הפצוע, שנהגו משודה המלחמה.

כי מאחוריו מראהו כמראה מכאון וכצלם

בנו של-אסקלפיוס, ואכן את-עיני האיש לא ראיתי,

סוסיו כי עברו על-פני נושאים בשטף ומרוצה". 615

ככה הביע; וישמע פטרוקלוס בקול רעו אהובו,

מהר רץ עד-אהלי חיל האכיים וצים.

ואלה השנים הגיעו ובאו עד-אהל בן-גלס,

ירדו מרכבם לארץ הננה ברואייה הרבים,

חש אברימדון משרת הישיש ויפתח הסוסים. 620

המה יבשו בתנתם, שרטבה מזעה כסתם,

נצבו על-שפת מי הים כנגד רוח נושבת;

אחר באו באהל וישבו על-כסאות לנוח.

מזגם הכינה להם הקמדה יפת-המחלפות,

בת-ארסינואוס הנדיב, והזקן לקחה בטנדוס, 625

עת התריבה אכילס, ונתנו לו האכיים

אותה מנחה לנסטור, כי עלה על-כל בעצתו.
 תחלה הגישה לפנייהם שלחן ממרט לתפארה,
 נאה, וכרעיו מכחילות, ואחר עליו הציגה
 טס של-נחשת עם-בצל לתבל המשקה המערב, 630
 נתנה גם דבש בלו כתם אף קמח משועורי הקדש,
 ספל תפארה הגישה, שהביא הזקן מביתו;
 היו תקועים בו מסמרות זזה, ונדות לו ארבע,
 יונות זזה מנקרות שתיים שתיים לאחת,
 רועות על-ידה, ושנים לו כנים לספל מתחת. 635
 והנה כי נמלא הספל הזין הטוב, וניסיעו
 אך בדי-עמל מסיעו – והישיש הרימו בנקל.
 בספל זה ערבבה המשקה האשה הנאה כבת-אלים,
 לקחה יין-פרמנה, ושחקה עליו גבינה של-עזים.
 שחק במגרכת נחשת וזרה מקמח שעורים, 640
 בלתה את-מלאכת המשקה ותקרא לגברים כי ישתו.
 אחר ששתו השנים ושברו צרכת צמאונם,
 לבם היטיבו בדברים, מספרים איש באזני רעהו,
 נכנס פטרוקלוס, הגבר הדומה-לאלים, בפתח.
 ראה אותו הישיש ויחדרד מכסאו המבהיק, 645
 אחז בידו, הכניסו לאהל, בקשהו לשבת.
 השיב ריקם את-פניו פטרוקלוס, ויען ויאמר:
 "ישיש מזרעו של-זאוס, לא עת שבת עתה, אל-תעתיר.
 נכבד ואים האיש, שהנה שלחני כי אשאל,
 מי הוא הנפצע הבאת; אך עתה הפרתיו גם-אני, 650
 עיני הרואות את-פני מכאון זה רועה-העמים.
 עתה אשיבה אל-שולחי אכיל כל-הדברים האלה.
 אתה, ממך לא נעלם, הוי, ישיש מזרעו של-זאוס,
 אשר מאד אים הגבר; גם נקי ירשיע בקפזו".
 נשא אמריו ויען לו נסטור הוא פרש גרניה: 655

"לָמָּה זֶה יִדָּאג כָּל-כָּךְ אֲכִילִס לְבָנֵי הָאֲכִיִּים,

אֲשֶׁר נִפְצְעוּ בְּחֵץ? נַעֲלָמָה מָנוּ הִרְעָה,

אֲשֶׁר מִצָּאָה הֶחָיִל; כִּי הִנֵּה הַטּוֹבִים בִּיָּנִינוּ

שׁוֹכְבִים בְּתוֹךְ הָאֲנִיּוֹת, מְטַעְנֵי-חֲצִים וּרְמָחִים:

פְּצוּעֵי-חֵץ – דִּיאוֹמֶדֶס הָעֶזּוּז בֶּן-טִידֵס, וּפְצוּעֵי 660

רֶמַח – אוֹדִיסֵס הַמַּצִּין בְּתוֹפְשֵׁי-חֲנִית וְאַגְמֶמֶנוֹן;

גַּם אֲבָרִיפִילוֹס פְּצוּעַ, כִּי פָלַח חֵץ שָׁנוֹן אֶת-שׁוֹקוֹ;

הִנֵּה הַגָּבֵר הִבְאִתִּי מִשְׁדֵּה הַמִּלְחָמָה, עֲבְרוּ

חֵץ בֶּן-מִיתֵר. וְאוֹלִם אֲכִילִס, וְאִם-לְבוֹ לֵב נָדִיב,

הוּא לְדַנָּאִים לֹא יִדָּאג, אֵינָנו מֵרַחֵם עָלֵיהֶם. 665

אוֹלִי יִחַפָּה, עַד תֵּאָחַז הָאֵשׁ בְּאֲנִיּוֹת הַמְּהִירוֹת

אֲשֶׁר עַל-שִׁפְת מִי הֵיִם לְמַגֶּנֶת לֵב הָאֲרָגָאִים,

וְאֵנוּ נִתֵּם לְגֹזַע? וּבִיעֵן אֵין כָּחִי כְּכֹחִי,

אֲשֶׁר הָיָה לְפָנַי בְּאֲבָרֵי הַגְּמִישִׁים. מִי יִתֵּן

וְשֹׁב אֵלַי כָּחִי לֹא-תֵשׁ וְהָיָה כְּהִיּוֹתוֹ בְּאִבִּי, 670

יוֹם בּוֹ אֶסְרֶנּוּ מִלְחָמָה עִם-בְּנֵי הָאֱלִיִּים עַל-אֲדוֹת

בְּקָר שְׁגֻזָּלוֹ מִמֶּנּוּ אֵךְ אֶת-בֶּן-הַפִּירוֹכּוֹס,

וְאֵת אִיטִּימוֹנֶס הַגָּבוֹר אֲשֶׁר יָשָׁב בְּאֵלִיס,

גְּמוּלָם שְׁלֵמֹתִי בְּרֹאשָׁם. הוּא מִגֵּן עַל-בְּקָרוֹ, הַפִּיתִיו

בְּרֶמַחִי הַטֹּלְתִּי בְּזִרְעִי, וַיִּפֹּל הָרָאשׁוֹן וַיִּכְרַע, 675

אוֹלָם הָעַם אֲשֶׁר אֹתוֹ –אֲבָרִים – הִתְפַּזְּרוּ, כִּי חָתוּ.

שָׁלַל רַב אָנוּ נִחְלָנוּ מֵאֲשֶׁר בַּזֹּנוֹ בַּשָּׂדֶה:

בְּקָר חֲמִשִּׁים עֶדְרִים אַף עֶדְרֵי הַצֹּאן כְּמִסְפָּרָם,

עֲזִים מְשׁוֹטְטוֹת וְחִזְיָרִים חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים עֶדְרִים,

סוּסִים אֲמָצִי הַשֹּׁעֵר בַּזֹּנוֹ שֵׁם מֵאָה וְחֲמִשִּׁים, 680

סוּסוֹת כָּלָהֶן, וְרִבּוֹת – סִיחִים נִטְפְּלוּ עָלֵיהֶן.

דִּפְקָנוּם כָּל-אוֹתוֹ הַלִּילָה – בּוֹאָכָה עִיר פִּילוֹס, עִיר גִּלֵּס,

נִהְגָנוּם; וַיַּחַד לֵב-גִּלֵּס לְמִרְאָה הַבִּזָּה הָרַבָּה

אֲשֶׁר הִבְאִתִּי, וּבִיעֵן עוֹל יָמִים עוֹדֵנִי בְּצִאתִי.

שחר אך-עלה הופיע – ובקול רם הזעיקו הכרזות, 685

אשר יתאסף כל-איש, אשר ישה באלים הקדושה;

באו גשיאי עיר פילוס ויחלקו השלל בקהל,

יען כי רבים בינינו הנושים באפיים – אנחנו

אנשי מספר בפילוס, והם לחצונו בזדונם;

יען כי עוד בימי קדם אתא הרקלס האדיר, 690

הרע לנו מאד ויכרת כל-אציל בתוכנו;

אנו היינו שנים-עשר בני גלס הנקי מסלף,

הנה נותרתי אני האחד, ויתרם נכחדו;

באו אפיים לובשי-שריונות-הנחשת, ויגבה

לכם בקרבם, ובלבם בזונו, הציקו בזדונם. – 695

ברר הישיש מהם עדר גדול בשבילו,

בקר שלש מאות וצאן שלש מאות, הם ורועיהם,

יען גם-הוא נשה הרבה באלים הקדושה: ארבעה

סוסים עטורי-נצחון עם-המרכבה, והמה

באו להתחרות במרוץ, בשביל התצובה התחרו; 700

אולם אבגיס המושל-בגברים עצרם וישלח

אך את-הרכב לנפשו, נעצב על-אדות הסוסים.

אנף הנקן על-אדות הדברים, עלילת הרשע,

לקח הפקר העצום ויתן הנותר לעמו,

למען יחלקו בינם, ולא יגרע חלקו של-אדם. 705

הכל השלמנו ונקרב את-קרבנות התודה לאלים

סביב לעיר; ובשלישי עלו עלינו אפיים

מתנה כבד מאד, גם-הם גם-סוסייהם הקלים,

באו כחטף, נעמדם שני בני מוליונה חמושים,

עודם נערים וטרים מגבורת מלחמה טעמו. 710

ישנה עיר אחת ושמה תריאואסה, בנויה על-רמה

הרחק לחופי אלפיוס בקצה פילוס ארץ החולות, –

עלו נצרו על-אותה העיר, כי לשתתה אמרו.

הָמָּה אַךְ עָבְרוּ הַשָּׁדָה, וְאַתָּנָה מִהֲרָה יִרְדָּה
מִן-הָאוֹלִימָפוֹס בְּלִילָה, וּבְשׁוֹרָה בְּפִיָּה וַיִּנְחֹלֶץ; 715
וְאַנְשֵׁי פִילוֹס כָּל-אֲשֶׁר הִזְעִיקָה לֹא הָיוּ מְסֻרָבִים,
כִּלְמֵה הַשְׁתוֹקְקוֹ לֶלְחֵם. וְלֹא נָתַן אֶךְ-לִי אָבִי גֵלֶם
רִדָּת לְקָרֵב לְהִזְדַּיֵּן, וַיַּחֲבִיא מִמֶּנִּי הַסּוֹסִים,
יַעַן אֲנִי לֹא נִסִּיתִי עֲדָנָה בְּקָרֵב וּבִלְחָם.
אַפֶּס אֲנִי הַצְטִינָתִי בֵּין רוֹכְבֵי הַסּוֹסִים, וְאִם-כִּי 720
רָגְלִי יִרְדָּתִי לְקָרֵב, כִּי פֶלֶס נוֹהֶגֶת הַקְּרָבוֹת.
יִשְׁנֹו נַחֵל, וְשִׁמּוֹ מִינְאִיֹּס, וְהוּא נִשְׁפָּךְ הַיָּמָה
סְמוּךְ לְאַרְנָה, – שָׁמָּה חֲכִינוּ פְּרָשֵׁי עִם פִּילוֹס
לְעֹלוֹת צְפִירַת הַקֶּדֶשׁ, וְהַרְגָּלִים מִתְכַּנְּסִים בְּגִדּוּדִים.
חֲשִׁנוּ הֶלְכְּנוּ מִשָּׁם, וְכִלִּי מִלְחָמָתְנוּ עָלֵינוּ, 725
בַּצְהָרִים הַגָּעְנוּ עַד חוֹפֵי אֱלִפִּיֹס הַקֶּדוֹשׁ.
שָׁמָּה קָרָבָנוֹת תַּפְאָרָה הַקְּרָבָנוּ לְזֹאוֹס הַשְּׂגִיא,
פֶּר לְאֱלִפִּיֹס הַנִּחַל וּפֶר בֶּן-בֶּקֶר לְפוֹסִידוֹן,
פָּרָה רוּעָה בַּעֲדָר לְפֶלֶס כְּחֶלֶת-הָעֵין,
אַחֵר אֲכַלְנוּ אֶת-סְעוּדַת הָעָרֵב, שָׁכַבְנוּ לְנוֹחַ 730
גִּדּוּדִים גִּדּוּדִים בַּמַּחֲנֶה, אִישׁ אִישׁ וְעָלְיוֹ אֲזָנוּ,
עַל-פְּנֵי חוֹפֵי אֱלִפִּיֹס. וְאַפִּיִים גָּאִים כָּבֵר צָרִים
עַל-הָעִיר תְּרִיאֹאֶסָה, כִּי אָמְרוּ בְּלִבָּם לְשַׁחֲתָהּ.
אוּלָּם עוֹד הִטְלָה עֲלֵיהֶם עֲבוֹדַת אֶרֶס הַקֶּשֶׁה;
יַעַן, אֶךְ-עָלְתָה הַחֲמָה בְּנִגְהוֹת הָאוֹר עַל-הָאֶרֶץ, 735
אֲנִי אֶסְרֶנּוּ מִלְחָמָה, שׁוֹעֲנוּ אֶל-זָבֶס וְאֶל-פֶּלֶס.
אַפֶּס אֶךְ-פָּשַׁט הַקָּרֵב בֵּין בְּנֵי פִילוֹס וְאַפִּיִים,
הִיָּתָה יָדִי בַּגָּבֵר, וְאַגְזֹל אֶת-סוֹסָיו הַמְּהִירִים:
מוֹלִיֹּס חֲתַן אַבְגִּיס לֹקַח בְּתוֹ הַבְּכִירָה,
הִיא אֲגִמָּדָה הַצְהָבָה, שִׁדְעָה כָּל-עֲשָׂבֵי הַשָּׁדָה, 740
עֲשָׂבֵי הַרְפָּאוֹת הַמְּרַבִּים, תּוֹצְאוֹת כָּל-כְּנָפוֹת הָאֶרֶץ, -
אוֹתוֹ הַרְגָּתִי בְּרִמְחַ נְחֹשֶׁתִי, כִּי יֵצֵא לְקִרְאָתִי,

קרס נפל באַבן; ואנכי עליתי על-רכבו,
 בין החלוצים נצבתי. והאפיים הגאים
 חתו אף נסו אל-כל-העברים, כי ראו גבורם 745
 נופל, מפקד רוכביהם, הראשון בין אוסרי מלחמה.
 אולם אנכי עליתי עליהם כסופה אפלה,
 רכב חמשים שללתי, ושנים אנשים גבורים
 פרסמו ארץ סביב רכב ורכב, הכנענים ברמחי.
 הורג הייתי את-שני בני אקטור, את-בני מולינה, 750
 לולא חש אז אביהם, המושל מרגיז-הארץ,
 מלטם משדה המלחמה, הליטם בעב הערפל.
 הגדיל ביום ההוא זבס את-חסדו עם-חיל אנשי פילוס;
 דלק דלקנום בשדה רחב-הידים ונכתם,
 מזנבים בהם הנחשלים ומאספים הנשק הנאה, 755
 עד שבאו סוסינו בפרסיון הכבדה בחטים,
 וסלע אולניה והגבעה לה גבעת אליסיון יאמר;
 אפס משם שב העם, אתנה צותו כי ישוב.
 שם הכיתי נפש גם את-האחרון וזנחתיו;
 אך האכזיים הם הפנו סוסיהם משם לעיר פילוס, 760
 הודו והללו לזבס באלים ולנסטור באדם.
 הנה גבורתי בין גברים, מי יתן והייתי כקדם!
 אולם אכילס זה חפצו להנות אך-הוא מגבורתו;
 לבי בטוח, עוד יריד, אם-יפל העם אשר אתו.
 זכר-נא, ידידי, את-דברי מניטיוס אביך, שהטיף 765
 לך ביום בו שלחך מפתיה אל-אגממנון.
 שנינו, אני ואודיסס האיש האלהי, בהיכל,
 הנה אֶזְנִינו זאת שמעו באולם, עת-הטיף אמרתו,
 יען כי באנו לביתו של-פלס הבנוי לתפארה,
 חיל אספנו מלוא רחב אכיה הזנה רב-אדם. 770
 שם, בפנים זה נוהו, פגענו במניטיוס הגבור,

בְּאֵכִילִס וּבֶךְ. וּפִלִּס הַפָּרֶשׁ הַיִּשְׁשִׁי
מַעֲלָה עוֹלָה לְזֶכֶס חוֹבֵב-הַחֲזִיזִים בְּחֶצֶר
שׁוֹקֵי בֶן-בֶּקֶר דְּשִׁנּוֹת, וּבִידּוֹ גְּבִיעַ שֶׁל-זָהָב,
הַזֶּה, הִרְעִיף מִיָּנּוֹ הַמְּבָרִיק עַל-קֶרְבֶּן הָאִשָּׁה. 775
אַתָּם עֲסוּקִים בְּבִשּׁוֹ אוֹתוֹ פֶּר, וְאַנְחֲנוּ הַשָּׁנִים
עוֹמְדִים בַּמִּסְדָּרוֹ; וַיִּמְהַר אֲכִילִס מִשְׁתַּאֲה לְהַכְנִיס,
אֲחֻז אוֹתָנוּ בִּיָּדֵינוּ וְהוֹשִׁיבָנוּ עַל-פִּסְאוֹת,
הַגִּישׁ לָנוּ מִתְּנּוֹת, כְּנֶהֱוֶה לְתֵתָן לְאוֹרְחִים.
אֲךְ כְּשֶׁהִיטְבָנוּ לְבָנוּ בַּמֶּאֱכָל וּבַמִּשְׁתֶּה לְשִׁבְעָה, 780
שִׁפְתֵי פִתְחֹתַי בְּדַבָּרִים, כִּי שְׁנִיכֶם תִּלְווּ עָלֵינוּ;
בְּנֶפֶשׁ חֲפָצָה נַעֲנִיתָם, וְהִמָּה מְטִיפִים הַמוֹסֵר.
פִּלִּס הַיִּשְׁשִׁי הוּא צָנָה לְבָנוּ לְאֲכִילִס, כִּי יִהְיֶה
תָּמִיד הַטּוֹב בַּגְּבוּרִים וְנַעֲלָה עַל-כָּל-בְּנֵי הַחֵיל;
אֲךְ כֹּה דִבֶּר אֵלָיךְ מִנִּיטְיוֹס בֶּן-אֶקְטוֹר וְכֵן אָמַר: 785
"בְּנֵי שְׂאֵה־בְתִי, הֵן גְּדוֹל מִמֶּךָ אֲכִילִס בִּיחֹשׁ,
אוֹלָם בְּשָׁנִים עָלִיתָ, וְהוּא עוֹלָה עָלֶיךָ בַּגְּבוּרָה.
אַתָּה תִּדְבֵּר דְּבָרִים גְּכֹחִים, תִּיעֵץ לוֹ עֲצוֹת,
תוֹרָה לוֹ דֶּרֶךְ – וְהוּא יִשְׁמַע לְךָ כִּי לְטוֹב לוֹ".
כָּכָה צִוָּךְ הַיִּשְׁשִׁי, אֲךְ אַתָּה אֶת-דְּבָרָיו שְׁכַחְתָּ. 790
אוֹלָם גַּם-עֲתָה אֶמַר-זֹאת לְאֲכִיל – אוֹלֵי יִשְׁמַע.
מִי יוֹדֵעַ? יִתְכֵּן כִּי בַעֲזָרַת אֵל תִּשָּׂה לְכָבוֹ,
אַתָּה תִּפְתָּנוּ, כִּי אֶכֶן מֵה-טוֹבָה עֲצָתוֹ שֶׁל-רַע!
אוֹלָם אִם-נִפְשׁוֹ יִרְאֶה מֵאוֹת מְשֻׁמִּים וּנְבוּאָה,
וְאִמּוֹ הַכְּבוֹדָה אִם-גָּלְתָה אֶת-אֲזָנוֹ דְּבַר מִזְאוּס, – 795
יִתֵּן לְמַצָּעַר לְךָ לִלְכֹּת, וְהִמְרִמִּידוּנִים
יִלְכוּ אַחֲרֶיךָ, וְאוֹלֵי עוֹד תִּהְיֶה אוֹר לְדַנָּאִים;
יִתֵּן-לְךָ אֶת-כָּלִי נִשְׁקוֹ הַנָּאִים לְרִדָּת לְקָטָל,
וְאוֹלֵי יִרְאוּ הַטְּרוּיִים פָּנֶיךָ כִּרְאוֹת פָּנֵי אֲכִילִס
וְיַעֲצְרוּ מִלְחָם, וְהִיתָה הַרְנוּחָה לְבְנֵי-הָאֲכִיִּים, 800

אנשי החיל היגעים, כי מעשה המנוחה בקטל.

יקל לכם, רעננים, לגרש את-חיל העיפים

מן-האהלים והספינות עד קרוב לחומות הקרנה".

ככה הביע; ונגע עד-לבו בחבו הדבר,

מהר רץ לארך הספינות אלי-אכיל ניו-אאקוס. 805

היה פטרוקלוס עם-ספינות אודיסס האיש האלהי,

מקום שם יתאסף החיל אף שמה ינעד למשפט,

ושם גם הבמות שבונו לבני האלים, והנה

בא אברפילוס לקראתו, הוא בנו של-אבאימון האציל,

שב מן-הקרב, בא צולע, כי פלח חץ שנון את-שוקו; 810

אגלי הזעה מכסים לכתפיו ולראשו, אף יורדים

נהרות נחלי זעה, ונדמו השחור קולח,

שותת מפצעו הנורא, אך רוחו עוד חזק בקרב.

ראה אותו פטרוקלוס הגבור, ומעיו לו המו,

היליל תמרורים, ויאמר את-אמרי הכנה ויען: 815

"הוי אמללים, מנהיגי צבא הדנאים ומפקדיו,

גזרה היא אשר הרחק מארץ מכורתכם ורעיכם

פלבי טרויה המהירים מבשרכם הצחור תשביעו!

אולם הגד, אברפילוס, הוי, גבור מזרעו של-זאוס,

פח אם-יש לאכיים לעמד בפניו של-הקטור 820

נאדר הגבורה, או כלם יכניע ברמחו השנון?"

ענה לו אברפילוס המטען חץ שנון ויאמר:

"אכן, פטרוקלוס הנדיב, אין תקנה לחיל האכיים,

כי נפל יפלו ויאבדו בתוך האניות השחורות!

הנה כל-אנשי החיל, הטובים שהיו בקרבנו, 825

שוכבים בתוך האניות, מטעני-חצים ורמחים,

היתה בהם יד הטרואיים ההולכים הלך וגבר.

אתה מלטני הפעם, נהגני לספינה השחורה,

גזר את-החץ מן-השוק, והדח במים חמימים

דְּמִי הַשְּׁחוּרִים וְשִׁים עֹשִׂים מְקָלִי מְכַאֲבוֹת, 830

כְּאֶשֶׁר הוֹרָה אוֹתָךְ אֲכִיל, לְפִי דְבָרֵי הַהֲמוֹן,

הוֹרָה אוֹתוֹ כִּירוֹן, הַצִּדִּיק בְּכָל-הַקִּנְטָבְרִים.

יַעַן מֵאלֶה רוֹפְאֵינוּ, מְכַאוֹן וּפּוֹדֵלֵירוֹס,

לְבִי בְּטוֹחַ, הָאֶחָד יִשְׁכַּב בְּאֶהֱל פְּצוּעַ,

נֶצֶרְךָ בַּעֲצָמוֹ לְרוֹפֵא מְנַסֶּה שְׂיָבוֹא לַעֲזָרְתּוֹ, 835

אֵךְ בַּשָּׂדֶה טְרוּיִים יֵאָבֵק הַשְּׁנִי עִם-זַעֲמוֹ שֶׁל-אַרְס".

נִשָּׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיַּעַן בְּנוֹ שֶׁל-מְנִיטְיוֹס הָאֲדִיר:

"אוֹלָם מֶה-קֵץ הַחַיּוֹן? אֵהָה, אֲבִרְפִּילוֹס, מֶה נַּעֲשֶׂה?

הַנְּנִי הוֹלֵךְ לְדַבֵּר בְּאֲזְנֵי אֲכִילָס הַנָּבוֹן

אֲשֶׁר-שֵׁם בְּפִי נְסִטוֹר, מַעֲזֵם שֶׁל-בְּנֵי הָאֲכִיִּים, 840

אִישׁ גְּרִנָּה; אֵךְ גַּם-מִמֶּךָ לֹא אֶתְעַלֵּם בְּצַר לָךְ".

אָמַר, אֶחָזוּ מִתַּחַת לַחֲזֶה וְהוֹלִיכוּ לְאֶהֱל;

רָאָה הַנַּעַר וַיִּפְרֹשׁ עוֹרוֹת שֶׁל-שְׁוָרִים. עָלִיהֶם

הַשְּׂכִיב אוֹתוֹ, וַגִּזֵּר הַחֵץ בְּמַאֲכָלְתּוֹ מִשּׁוֹקוֹ,

חֵץ הַמְּכַאֲבוֹת הַשְּׁנוֹן, וּבְמִים חֲמִימִים הִדִּיתָ 845

דְּמִי הַשְּׁחוּרִים, וְשִׁרְשׁ מְרִירִי מִקַּל מְכַאֲבוֹת

נָתַן מִמַּעַל, בִּינְדִּיו שְׁחָקוֹ, וַיִּבְּלוּ מְכַאֲבָיו;

קָרַם הַפָּצַע וַיִּבֹּשׁ, וַיַּעֲמֵדוּ דְּמִי מְקַלָּח.

שִׁיר שְׁנִים עֶשְׂרִי: הַמְּלַחְמָה אֵצֶל הַחֹמָה

כִּכָּה אִזּוּ רָפָא בְּאֶהֱל בְּנוֹ שֶׁל-מְנִיטְיוֹס הָאֲדִיר

אֶת אֲבִרְפִּילוֹס הַנִּפְצָע; וּטְרוּיִים נִלְחָמִים בְּאַרְגָּאִים,

גִּדּוּדִים גִּדּוּדִים נִלְחָמוּ. כִּמְעַט וְלֹא עָמְדוּ לַמַּחֲסֶה

עַז לְדַנָּאִים הַתַּעֲלָה כְּרוּהָ וְהַחֹמָה הִרְחֲבָה

אֲשֶׁר עָלֶיהָ לְמִשְׁגָּב לְסַפִּינוֹת, וְהַתַּעֲלָה לָהּ סָבִיב; 5

כִּי בַּהֲבִנוֹתָהּ לֹא נָדְבוּ אֶת-קַרְבָּנוֹת הַתּוֹדָה לְאֵלִים,

לִהְיוֹת הַחֹמָה לְמַגֵּן לְסַפִּינוֹת הַמְּהִירוֹת וְלִשְׁלָל,

אוֹצְרוֹת הַבָּזָה אֶסְפוּ; בְּנוּהָ עַל-אֶפֶס וְחֻמָּתָם

שֶׁל-הָאֵלִים הַנִּצָּחִים, עַל-כֵּן גַּם יָמִיהָ מְעֻטָּה.

כל-עוד הקטור בחיים, ואכילס עומד באפו, 10
 וקרית פריאמוס המושל על-תלה עומדת, לא חרבה, —
 עמדה על-עמדה גם חומת בני האכזבים הגדולה.
 אולם עת תמו גבורי הטרויים כלמו, והומתו
 רבים מבני הארגאים, או נותרו מהם עוד בחיים,
 וחרבה קרית פריאמוס מקץ עשר שנים ותשם, 15
 ושבו ארגאים בספינות אל-ארץ אבותם אהבו, —
 גזרו פוסידון ואפולון לנתץ החומה הגבהה,
 שלחו בה מים אדירים, חמת מעינים וזרמים,
 אשר ישפכו מימיהם מרמות הר אידה הימה,
 משברי רסוס ורודיוס, קרסוס ומי הפטפורוס, 20
 נחל גריניקוס ואיספוס, סקמנדרוס הנפלא וסימואים,
 מקום שם צנחו לאבק מגני עור שוורים וקובעים,
 קרסו המונים, שבטים אדירים, בני אלים למחצה;
 הטה פיבוס-אפולון פיות כל-אותם הנחלים
 כלפי החומה וישלח בה תשעה ימים זרמיהם; 25
 וזבס הוא המטיר עליה למהר ולשקעה בגלים.
 שקד גם מרגיז-הארץ במלגז זה שלש-השנים,
 עקר והשליך בגלים כל-כפתי העץ והאבנים
 אשר במסד, בו עמלו ונגעו כל-חיל האכזבים,
 הישיר את-פני החרבה על-יד הלקספונטוס הסויער, 30
 צפה מתדש בחול את-חוף הים רחב-היזדים,
 אחר הרסו החומה, וישב מתדש המים
 אל-אפיקיהם בנחלים, שם נהרו צחים מימיהם.
 אלה עלילות פוסידון ואפולון לימים עתידים;
 אפס בימים ההם מסביב לחומה הבצורה 35
 סער מלחמה, קול-קרב, שאון קורות מגדלים יפתו.
 אך הארגאים נעצרים על-יד האניות הקמורות,
 יען כי היה בהם שבטו של-זבס להכניע את-גאונם,

חתו מפניו של-הקטור המעורר מנוסת האימה;
 40 אולם הוא הוסיף ונלחם בקדם, דומה לסופה.
 כחזיר-בר וכאריה הנתון בין כלבים וציידים,
 אשר יזנק לכאן ולכאן, כי בעזו הוא יבטח;
 המה יבואו בגדודים ורצופים יתיצבו לקראתו,
 שבטים בו וחנויות יטילו בהמון מידם,
 אבל לבו לא אמיץ, לעולם לא יחת, לא יפחד, 45
 לנוס לא יאמר כי נמס, גבורתו היא תהיה בעוכריו;
 יפנה את-ראשו לרגעים כמנסה את-שורות הגברים,-
 ונהיה אל-כל-אשר יפנה, ונסוגו שם שורות הגברים,-
 ככה צעד אז הקטור בהמון, מעודד עמיתו
 לעבר אותה התעלה. ואולם הסוסים הקלים 50
 המה לא ערבו את-לבם, הם אך בקול רם צהלו,
 בעמדם על-שפת התעלה; נמוגו כי ראו מה רחבה,
 רחקה שפה משפה, ולא נקל גם לדלג עליה
 גם לעבר בה, כי זיזים תלויים על-שתי שפותיה
 לארך התעלה בלה, ויתדות בולטות ממעל 55
 תקועות רצופות וגדולות, מתדדות למעלה, שישמון
 בני האכזבים, והיו למחסה מפני משנאיהם.
 קשה לסוס, אשר נרתם אל-רכב יפה-גלגל, ויעבר
 אותה התעלה, אך רגלים הרקרו אולי יצליחו.
 קרב אז פולידמס וינדבר אל-הקטור הגבור; 60
 "הקטור וכל-יתר נגידי הטרויים ובעלי בריתם!
 אכן רעות-רוח היא לנהג הסוסים מעבר לתעלה;
 קשה מאד לעבר אותה, כי שנונות היתדות בה תקועות,
 ומאחורי היתדות שם חומת בני-האכזבים.
 אני הרוכבים לא נוכל לרדת לארץ וללחם, 65
 יען כי צר הוא המקום, יראתי, פן-יפלו נפצעים.
 זכס המרעים-במרומים אם-תוש עליהם הרעה,

יזם לכולותם עד אחד ויצו את-תשועתו לטרויים, –

זה אדיר חפצי, פי יקום ויהיה הדבר עד-רגע,

וכל-האכזיים ישמדו פה הרחק מארגוס בחרפה; 70

אפס אם-יפנו את-פניהם אף שוב ישתערו עלינו

מן-האניות, ואנו נתפש בתעלה זו כרו, –

לפי אנכי בטוח, גם איש לא ימלט העירה

לבוא ולהגיד מה קרה, אם-יפנו אכזיים את-פניהם.

אבל שמעוני הפעם, עשו ככל-אשר אגידה: 75

מסר הסוסים לנערים, ועמדו עלי-שפת התעלה,

אנו נשקנו עלינו נחלצה כלנו עם-הקטור,

רגלים נלחם וצפופים נצאה; ואם-אמנם כבר פלטה

אל-האכזיים הרעה, לא יעמדו עוד בפנינו".

שח פולידמס; וישרו דבריו בעיניו של-הקטור, 80

מהר קפץ לארץ מרכבו, כלי נשקו על-גבו.

יתר הטרויים גם-הם לא הוסיפו התכנס ברכב,

קפצו לארץ כלמו, כי ראו את-הקטור הנעלה.

צנה איש איש את-רכבו על-סוסיו להיות הסוסים

עומדים ערוכים בסדר ונכונים אצל התעלה; 85

המה התפרדו ואחר התפקדו והיו חמשה

ראשים, צפופים איש לאחיו התגודדו על-מפקדיהם.

אלה המרבים, כל-עזי הלב שביניהם, התפקדו

על-פולידמס ועל-הקטור, הם הם אשר נפשם שואפת

לנתץ החומה ולאסר הקרב עם-הספינות הגדולות; 90

אתם גם קבריאונס, הוא הנה השלישי, כי הקטור

עזב עם-רכבו איש אחר הנופל ממנו בכת.

פריס, אלקתוס ואגנור המפקדים למחנה השני,

מחנה שלישי – מפקדיו הלנוס אף דאיפובוס,

שני בני פריאמוס, ושלישי עמקה – אסיוס הגבור, 95

אסיוס בנו של-הירטקוס, מחופי סליאס הביאו

אותֹה הַסּוֹסִים הָעִזִּים, וְאַתָּה מִקְרִית אֲרֻסָּה;
 מִחֲנֶה רְבִיעִי – מִפְקֵדֵי אֵינִיאס הָעִז בֶּן-אֲנָכִיסס
 וְאַתָּה שְׁנֵי בְנֵי אֲנִטֹנֹר – אֶקְמֶס וְגַם אֲרַכְלוֹכּוֹס,
 מִמְּחִים בִּקְרֵב וְחֻכָּמִים בְּדַרְכֵי מִלְחָמָה בְּאַרְץ. 100
 אֲבָל סִרְפָּדוֹן מִפְקֵד עַל-בְּעָלֵי הַבְּרִית הַמַּצִּינִים,
 בָּחַר לוֹ אֶת-גִּלְבָּקוֹס וְאֶת-אֶסְטְרוֹפִיוֹס הַגְּבוֹר,
 יַעַן כִּי אֵלֶּה לּוֹ נִרְאוּ עוֹלָיִם עַל-יָתֵר הַגְּבָרִים,
 רַק עַד אֵלָיו לֹא בָּאוּ, כִּי גִבֹר עַל-כָּל-בְּנֵי הַחִיל.
 וְהֵמָּה הִשְׁתַּעֲרוּ עָלָיו עַל-חִיל הַדִּנְאִים, הַתְּגוֹדֶדוּ 105
 גְּדוּדִים גְּדוּדִים, בְּצִנּוֹת יָפוֹת, עֲשׂוּיֹת עוֹר שְׁנָרִים,
 אָמְרוּ, הֵן קוֹם לֹא יוֹסִיפוּ, יִתְּמוּ בַסְּפִינּוֹת הַשְּׁחוּרוֹת.
 שְׁמָעוּ הַטְּרוֹיִים וּבְעָלֵי בְרִיתָם הַבָּאִים מִרְחוֹק,
 עֲשׂוּ כָכָל-אֲשֶׁר יַעֲזֹז לָהֶם פּוֹלִידֶמֶס הַתְּמִים;
 אַךְ בֶּן-הִירֵטְקוֹס, הוּא אֶסְיוֹס הַנָּגִיד-לַגְּבָרִים, לֹא אָבָה 110
 לַעֲזֹב שֵׁם אֶת-הַסּוֹסִים וְאֶת-נַעֲרוֹ הַנוֹהֵג בַּסּוֹסִים,
 קָרַב הִשְׁתַּעֲר בִּרְכָבוֹ עַל-הָאֲנִיּוֹת הַמֵּהִירוֹת –
 הוּא חֶסֶר-לֵב, כִּי לֹא נִגְזְרָה עָלָיו וַיִּמָּלֵט מִמָּוֶת,
 וַיָּשׁוּב מִתְּגָאָה בִּרְכָבוֹ וּבְסוּסָיו הַנָּאִים מֵאֶצֶל
 צִי הָאֲכִיִּים וַיָּכֻנס בְּאֵלִיוֹס הַפְּרוּצָה לְרוּחוֹת; 115
 יַעַן מָנֹת חֶלְקוֹ וּמִצָּרֵי הַמָּוֶת הָאֲרוּר קִדְמוֹהוּ
 בִּרְמָחוֹ שֶׁל-אִידוֹמֶנֶס הַנִּהְדָּר הוּא בְּנוֹ שֶׁל-דִּבְקִלְיוֹן.
 כִּי הַתְּפָרִץ אֶל-שֹׁמְאֵל הָאֲנִיּוֹת, שְׁשָׁם הָאֲכִיִּים
 נִהְגוּ לָשׁוּב מֵאֶצֶל הַמִּישׁוֹר בִּרְכָב וּסוֹסִים:
 שְׁמָה נִהְגָּ אֶת-סוּסָיו וְאֶת-רְכָבוֹ וַיִּמָּצֵא הַשַּׁעַר 120
 וְהִנֵּה צִלְעוֹתָיו לֹא סָגְרוּ, וְהַבְּרִיחַ הַגָּדוֹל אֵינֶנּוּ,
 אֲנִשִּׁי הַמִּשְׁמֶר לֹא סָגְרוּ, לִמְעַן יָכֻנס כָּל-פְּלִיט,
 אֲשֶׁר יִמָּלֵט עַל-נִפְשׁוֹ מִסַּעַר הַקָּרֵב אֶל-הַסְּפִינּוֹת.
 שְׁמָה הִכְנֶה אֶת-סוּסָיו, הִשְׁתַּעֲר, וַיַּעֲלוּ אַחֲרָיו,
 קוֹלָם הִרִימוּ; הוּא חֶסֶר־לֵב, יַעַן אָמְרוּ, אֵין תְּקוּמָה 125

בְּכָר לְאֶכְיִים, כִּי יִפְּלוּ יִתְמוּ בַּסְּפִינּוֹת הַשְּׁחֹרוֹת,
וְהִנֵּה בַשָּׁעַר שָׁם שְׁנַיִם מְטוֹבֵי הַגְּבָרִים בַּצָּבָא,
בָּנִים אֲמִיצֵי לֵב לַלְּפֹתִים מְטִילֵי-הַרְמָחִים,
בֶּן-פִּירְתוֹאוֹס הָאֶחָד, הוּא פּוֹלְפֵיטְס הָאֲדִיר,
הִנֵּה הַשְּׁנַיִ לְאוֹנֵטְס הַנִּמְשָׁל לְאֶרֶס הַקֶּטְלֹן; 130
עָמְדוּ הַשְּׁנַיִם בַּפֶּתַח הַשְּׁעָרִים הַגְּבֹהִים מִתְנוֹסְסִים,
דּוֹמִים לְשְׁנַיִם אֱלֹנִים עִם-גְּבֹהֵי-אֲמִירִים בְּהָרִים,
אֲשֶׁר יָבוּזוּ לַסָּעַר וּלְמִטְרוֹת עַד יוֹם יוֹם יִרְדּוּ,
הֵכֵן יַעֲמְדוּ, כִּי הִכּוּ שָׂרָשִׁים, הָעֹמִיקוּ, הָאֲרִיכוּ, –
בָּכָה אַז חָפוּ הַשְּׁנַיִם לְאֶסְיוֹס הָאֲדִיר הַקָּרֵב, 135
בוֹטְחִים בְּזֵרוּעָם וְעֵזָם, וְלֹא חָתוּ מִפְּנֵיו, לֹא נָסוּ.
וַיֹּאֲלֶה הוֹלְכִים נִכְחָם אֶל-מוֹל פְּנֵי הַחוּמָה הַבְּצוּרָה,
מְרִימִים שְׁלֹטֵי הָעוֹרוֹת הַיְבֹשִׁים, מְרַעִימִים בְּקוֹלָם,
עוֹטְרִים לְאֶסְיוֹס הַמּוֹשֵׁל, לִיִּמְנוֹס אֶף לְאוֹרְסֵטְס,
גַּם לְאֶדְמָס, בֶּן-אֶסְיוֹס וּלְתוֹאוֹן וְגַם לְאִינוֹמָאוֹס. 140
אַלֶּה הַשְּׁנַיִם מְעוֹדְדִים אֶת-חֵיל הָאֶכְיִים הָעוֹטִים
מִצָּחוֹת הַפָּאָר הַנִּמְצָאִים פְּנִימָה לְהִגֵּן עַל-צֵיד;
אָפֶס כְּשֶׁרָאוּ וְהִנֵּה הַטְּרוֹיִים מִתְקַרְבִּים לַחוּמָה,
וְצוֹנְחִים בָּנֵי הַדְּנָאִים גְּבוּכִים, כִּי חָתוּ גִבְהָלוּ,
קָפְצוּ הַשְּׁנַיִם עַד לִפְנֵי הַשָּׁעַר וְנִלְחָמוּ שָׁמָּה 145
כְּמוֹ תְּזִירֵי הַיָּעַר הָעוֹמְדִים בַּפְּנִיָּהם שָׁל-גְּדוּדֵי
אָדָם וְכִלְבִּים מִתְנַפְּלִים עֲלֵיהֶם עַל-רַמּוֹת הַהָרִים,
יִפְּגּוּ יִתְפָּרְצוּ הַצֵּדָה וַיִּפּוּצְצוּ עַל-סִבִּיכָם עֵץ-יָעַר,
כִּרְסָם הָעֵץ עַד שָׂרָשָׁיו, קוֹל שִׁקְשׁוּק שְׁנִיָּהֶם יִשְׁמַע,
עַד שִׁיפְגְּעֵם הָרוּבָה אֶף יִקַּח בַּחֲצוֹ נַפְשׁוֹתָם, – 150
בָּכָה צִלְצֹלָה הַנְּחֹשֶׁת הָאוֹרָה עַל-פְּנֵי תְּזוֹת שְׁנֵיהֶם,
עַת בָּהֶם יָרוּ מִפְּנִים; כִּי בְּאֶמֶץ לָבָם נִלְחָמוּ,
לָבָם בּוֹטְחַת בְּעוֹמְדִים עַל-מְרוֹמֵי הַחוּמָה וּבָעֵזָם.
וַיֹּאֲלֶה מִשְׁלִיכִים אֲבָנִים מֵעַל הַמַּגְדָּלִים הַבְּצוּרִים,

גוננים על-אֶהֱלִיָּהֶם, על-נַפְשָׁם ועל-צִיָּם הַמְּהִיר. 155

מִשָּׁל לַפֶּתִי הַשָּׁלֵג הַנוֹפְלוֹת על-פְּנֵי הָאֲדָמָה,

רוּחַ סְעָרָה כִּי יֵשֶׁב, יִסִּיעַ עֲנָנִים מְצֻלִים,

יִשְׁלִיךְ הַפֶּתִים הַמוֹנִים לְכִסּוֹת הָאָרֶץ הַפּוֹרָה, –

כָּכָה הַמְטִירוּ חֲצִיָּהֶם הַטְּרוּיִים וּבְנֵי הָאֲכִיִּים;

רַעְמוּ קוֹבְעֵי מִלְחָמָה, מְגִנִּים עֲדוּיֵי טְבוּרִים, 160

נָתְנוּ קוֹל אָטוּם, כִּי פָגְעוּ בָהֶם הָאֲבָנִים הַזְרוּקוֹת.

מָרָה צָעַק אִזְ אַסִּיּוֹס בְּנוֹ שֶׁל-הִירֶטְקוֹס, הַצְרִיחַ,

הִכָּה בִּידָיו עַל-שׁוֹקָיו וַיְדַבֵּר רִתָּת, כִּי הִתְעַפֵּר:

"זָבַס אֲבִינוּ! הָאֲמָנָם גַּם-אֵתָה מֶרְמָה תִּבְחָרָה?"

הָאֲמֵן לֹא הָאֲמָנָתִי, כִּי בַּפְּנִינוּ יַעֲמְדוּ 165

אֵלֶּה גְבוּרֵי אַכְכִּיָּה, יְבוּזוּ לְגְבוּרַת יָדָנוּ;

וְהֵמָּה כַּצָּרְעוֹת הַגְּמִישוֹת בְּאֲמָצֵעַ גּוֹפִיָּהֶן, כְּדְבוּרִים,

אֲשֶׁר קָנְנוּ בַּצּוּרִים בְּנִתִּיב עַקְלָקְלוֹת, שְׂאִינוּ

נוֹטְשׁוֹת קֶנֶן הַנְּבוֹב, אֲבָל תִּשְׁאָרְנָה לְהִגֵּן

עַל-וַלְדוּתֵיהֶן הַקְּטָנִים, לְתֹגֵר קָרֵב עִם-צִידִים, – 170

כָּכָה לֹא אָבוּ גַם-אֵלֶּה לְנֹטֵשׁ הַשְּׁעָר, וְאִם-שָׁנִים,

טָרָם יִכְרִיעוּם לְטֹבַח אוֹ שְׁבִי שׁוֹבֵיהֶם יִקְחוּם".

כָּכָה אָמַר, וְלֹא נִגְעוּ עַד לֵב-יָאוֹס דְּבָרָיו הַבִּיעַ,

יַעַן כִּי חָרַץ בְּלִבּוֹ לַחֹן אֶת-הַקְטוֹר הַתְּהִלָּה.

גַּם הַנּוֹתָרִים נִלְחָמוּ עַל-שְׁעָרִים אֲחֵרִים; וְאוֹלָם 175

קִשָּׁה מִמֶּנִּי לְסִפֵּר – וְלֹא אֵל אֲנִי – כָּל-עֲלִילוֹתָם,

יַעַן אֵין מְקוֹם מִסְכִּיב לְחוֹמַת הָאֶבֶן, שְׂאִין שָׁם

אֵשׁ אֱלֹהִים מִתְּלַקְחָת; וְאֶרְגָּאִים, אִם-כִּי בְּמִצּוֹקָה,

נִלְחָמוּ עַל-סְפִינּוֹתֵיהֶם עַל-כְּרָחֶם. וְכָל-בְּנֵי הָאֵלִים,

כָּל-הַתּוֹמָכִים בִּימִיָּנָם, לָבָם לְבְנֵי הַדְּנָאִים. 180

עִמָּם עָמְדוּ לַפֶּתִים בְּסַעַר הַקָּרֵב וְהַמְלָחָמָה.

וּפּוֹלֵיטִס הָאֲדִיר בֶּן-פִּירְתוֹאוֹס הוּא דָקָר

אֶת-דִּמְסוֹס בְּעַד הַקְסָדָה עִם-לְחִיֵּי הַנְּחֻשָׁת;

קובע הנחשת לא הגן עליו, כי עקץ נחשתו
 נפיץ העצם, ומחו התגאל פנימה בדמיו; 185
 נפש הכהו עת זה השתער עליו, ואחר
 הרג את-פילון ואת-אורמנוס ונפשט את-שניהם.
 אך לאונטס זרע-אֶרֶס דקר בעד התגורה
 את-הפומכוס את-בנו של-אנטימכוס ברמח.
 חזר ושלף מנדנה את-חרבו השנונה, ופרץ 190
 בין כל-הקמון ויך את-האיש אנטיפטס מקרוב,
 פתח בו, וזה נפל אפרקיד לארץ; ואחר
 נגף את מנון ואת-ימנוס וגם את-אורסטס,
 מגרם זה אחר זה לארץ חוננת המזונות.
 המה פורקים הנשק המבריק מעל החללים, 195
 ואלה הנערים הגלויים על-הקטור ועל פולידמס-
 והמה הרבים והטובים השואפים בנפשם ומאדם
 לפרץ בחומה ולשלח באש את-הספינות המהירות –
 עמדו מפקפקים בנפשם, נבוכים על-שפת התעלה.
 יען בהיותם נכונים לעבר אותה, והנה 200
 נשך מגביה לעופף בוקע הצבא משמאלם,
 אויז בצפרניו דרקון מאד גדול אדם וחקליל,
 עודו בחיים ומפרפר, לא עוד אמר נואש ונלחם;
 נשך את-תופשו את-טורפו בתזה סמוך לצנאר,
 כי לאחוריו התעקל; ויזרקו זה על-הארץ, 205
 מר לו מעצמת מכאוביו, הפילו בקרב הקהל;
 אפס הוא טס צורח, התנשא על-כנפי הרוח.
 אכל הטרונים נמוגו, כי ראו הנחש מתעקל
 שוכב בקרב העדה, אות זאוס זה תופש-האיגיס.
 נגש אזי פולידמס וידבר אל-הקטור הגבור: 210
 "הקטור, הלא כל-הימים דפי נתת בדברי,
 אשר יעצתי במועצה, ואם-טובה עצתי; ולא יאה

אֲשֶׁר יִסְרָב לְךָ אֶחָד הָעָם בַּמּוֹעֵצָה
אוּ בְקָרְב, אֲלֵא יוֹסִיף יָקָר עַל-כְּבוֹד שְׁמֶךָ בְּרַבִּים;
אוּלָּם אֲדַבְּרָה הַפֶּעַם כְּאֲשֶׁר נִרְאָה לְטוֹב לִי: 215
עֲתָה אֵל-נִצָּא לְהִלָּחֵם עִם-חֵיל הַדְּנָאִים עַל-צִיָּם,
יַעַן כִּי לִבִּי לִי אוֹמֵר, וְאִמְנָם כֵּן יְהִי, אִם-אֶכֶן
צָפוּר זֶה הָיְתָה אוֹת לְטְרוּיִים מִתְּכַוְּנִים לַעֲבֹר,
נָשָׁר מִגְּבִיָּה לְעוֹפֶף בּוֹקֵעַ הַצָּבָא מִשְׁמָאלָם,
דִּרְקוֹן אֲדִירִים וְחִלְלִיל בְּצַפְרָנָיו, עוֹדְנֵי בַחֲיִים, 220
פְּתָאִם הַשְׁלִיכוּ לְאֶרֶץ וּבְטָרָם הִגִּיעַ עַד-קִנּוּ,
אוּלָּם עַד שֵׁם לֹא-הִבִּיאוּ, לְהִיּוֹתוֹ טָרֶף לְגוֹזְלָיו, —
כָּכָה גַם נִחְנוּ, וְאִם-נִתַּח בְּאוֹן אֶת-הַשֹּׁעַר וְהַחוּמָה,
וְחֵיל הָאֲכִיִּים אִם-יִמּוֹג וּלְאַחֹר אִם-יִסּוֹג, אֲנַחְנוּ
בְּמִשְׁטָר לֹא נָשׁוּב מֵעַל-פְּנֵי הַסְּפִינוֹת בְּדֶרֶךְ עָלִינוּ; 225
רַבִּים מִחֵיל אֲנָשֵׁי טְרוּיָה נִשְׁאִירָה שֵׁם, אֲשֶׁר יִמִּיתוּם
בְּנֵי הָאֲכִיִּים בְּנוֹחֲשָׁתָם בְּגוֹנָנָם עַל-הָאֲנִיּוֹת.
כָּכָה יִפְתָּר כָּל-חוּזָה, שִׁדְעַת הָאוֹתוֹת בְּלִבּוֹ,
אוֹתוֹ הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת, וּבִקְוֹלוֹ יִשְׁמְעוּ עַמִּים".
וְהִקְטוֹר מְנוּפֶּף-הַקּוֹבֵעַ הַבֵּיט זַעֲמוֹת וַיַּעַן: 230
"פּוֹלִידֵמַס, דְּבִרְיֶךָ לֹא-נַעֲמֹ לִי וְלֹא-עָרְבוּ;
וְאַתָּה עֲצוֹת תַּעֲוִץ טוֹבוֹת מֵאֵלָה וּנְכַחֹת.
אָפֶס אִם-בְּלִבְךָ נֹעֲצָת וְתֹאמָר אֶת-אֲשֶׁר אָמַרְתָּ,
אֵין זֶה כִּי אִם בְּנֵי-הָאֱלֹהִים כָּכָר לְקַחֵי בִּינְתֶךָ מִמֶּךָ,
יַעַן כִּי תִדְרָשׁ שְׁאֲשֻׁכַּח עֲצָתוֹ שֶׁל-זֹאוּס הַמֶּרְעִים, 235
אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי בַעֲצָמוֹ, הַבְּטִיחַ וּבִרְא'שׁוֹ הִנִּיעַ;
תִּדְרָשׁ וְאִשְׁמַע לְצָפוּר-נִחַשׁ אֲרֶפֶת-כְּנָפָיִם,
לֹא יִדְעֶתִיָּהּ, וְלֹא אֲשִׁים אֵלֶיהָ אֶת-לִבִּי, לֹא אֲדַאֵג,
אִם-יִמְיָנָהּ הִיא עָפָה אֶל-מוֹל פְּנֵי הַצִּפִּירָה וְהַשִּׁמְשׁ,
אוּ אֶל-שְׂמָאלָהּ הִיא מוֹעֵפָה לְעָרֵב הָאֶפֶל הַמְּעַרְפֵּל. 240
הִבָּה נּוֹסִיפָה וְנִשְׁמַע בַּעֲצָתוֹ שֶׁל-זֹאוּס הָעֲזוּז,

אֲשֶׁר מְמַשְׁלֵתוּ נְסוּכָה עַל-בְּנֵי-הָאֱלִים וְעַל-אָדָם.
אֶחָד הָאוֹת וְהוּא הַטּוֹב: לְהִגָּן עַל-אֶרֶץ מוֹלֶדֶת!
לָמָּה זֶה תִּירָא מִקָּטָל, נִבְהֵלֶת מִלָּחֶם בְּשָׁעֶר?
וְאֵלֹו כָּרַעְנוּ נַפְלֵנוּ מִסָּבִיב לְצִי הָאֲרָגָאִים, 245
תִּמְנוּ לְגֹועַ בְּלֵנוּ, — מָה אַתָּה כִּי-תִירָא הַמָּוֶת,
וְאַתָּה אִישׁ יָרָא וְרָךְ-לֵבָב וּבְמִלְחָמָה לֹא תַחֲפֹץ!
אוֹלָם אִם-תִּאֲסֹף יָדְךָ וְלֹא תִצָּא בְקָרֵב אוֹ בְדַבָּרִים
תִּפְתָּה אֶת-אֶחָד הָעָם, וְלֹא יֵצֵא גַם-הוּא בְּמִלְחָמָה,
תִּכָּף בְּכִידוֹן הַלְזוֹ אֲנֹכִי נָפֶשׁ אֶכְפֶּה". 250
כָּכָה הִבִּיעַ וַיַּצַּעַד לִפְנֵיהֶם, וַאֲחֲרָיו בְּלָמוֹ,
צוֹרְחִים בְּקוֹל רֶם וּמְרִיעִים, וְנֹכַס הַשִּׁשׁ-לְקַרְרַת-רַעַם
הָעִיר רוּחַ סַעֲרָה מִתּוֹעֲפּוֹת אִידָה, וַיִּשָּׂא
אֶבֶק בְּכַנְפָיו אֶל-מוֹל הָאֲנִיּוֹת; וַיִּקַּח אֶת-בֵּינָת
בְּנֵי הָאֲכִיִּים וַיִּתֵּן הַתְּהִלָּה לְטָרוּיִים וּלְהַקְטוֹר. 255
רָאוּ הָאוֹת וַיִּבְטְחוּ בּוֹ וּבִגְבוּרַת עֲזָמוֹ,
נָסוּ לְהִבְקִיעַ הַחוּמָה הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר לְאֲכִיִּים.
נִתְצוּ רְמוֹת מִגְדָּלִים, הִפִּילוּ הַמַּעֲקִים אֶרְצָה
וְאֵת הַפְּלוֹנְסָאוֹת הַבּוֹלְטִים הִסִּיעוּ מִקְרָקֶע מִשְׁקָעָם,
תִּקְעוּם שֵׁם הָאֲכִיִּים לְהִיּוֹת מִשְׁעֲנוֹת מִגְדָּלִים; 260
עָקְרוּם וְקוּוּ לְהִבְקִיעַ אֶת-חוֹמַת בְּנֵי הָאֲכִיִּים.
אֶךְ הַדְּנָאִים לֹא-זָזוּ מִמְּקוֹמָם, לֹא אַחֲזוּ נְסוּגוֹ,
מַעֲקָה וּמַעֲקָה הִקִּיפוּ מִגְנִים עֲשׂוּיִים עוֹר שְׁנָרִים,
קָלְעוּ מִשֵּׁם אֶל-אוֹיְבֵיהֶם, שִׁקְרָבוּ אֶל-תַּחַת הַחוּמָה.
וְהָאִיסִים הַשְּׂנִיִּים מִפְּקָדִים עַל-פְּנֵי הַמִּגְדָּלִים, 265
סָבִיב לָהֶם יִתְהַלְכוּ, מַעוֹדְדִים אֶת-חֵיל הָאֲכִיִּים,
בְּמִתָּק שְׂפָתֵיהֶם יוֹכִיחוּ אֶת-אֵלָה, וְאֶת-אֵלָה — בְּדַבָּרִים
קָשִׁים, אִם-רָאוּ אִישׁ שֹׁאֲסֹף אֶת-יָדָיו מִלָּחֶם:
"רַעִי בְּנֵי אֲרָגוֹס, כָּל-עֵזִי הֵלֵב אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְאֵלָה
שְׂפָלִי הִיד וְהִבִּינוּנִים, — כִּי אִישׁ אִישׁ נִכְחוּ בְקִרְבוֹת, 270

אִישׁ וּגְבוּרָתוֹ, — הֵן עֲמָה עֲבוּדָה לְגֵבֶר וְגֵבֶר;
אַתֶּם כָּלְכֶם יַדְעֶתֶם כָּל-זֹאת. אֶל-יָפוֹן מִכֶּם אִישׁ
פָּנְיוֹ אַחֲזֹר לְצִי, אִם יִשְׁמַע אֵלָיו קוֹל קוֹרָא,
כָּלְכֶם פָּרְצוּ עָלוּ, וְעוֹדְדוּ אִישׁ אֶחָיו בְּדַבָּרִים!
אוֹלֵי עוֹד יִחַנְנוּ זָכָס מִשְׁלַח-הַפְּרָקִים, 275
יִרְחִיק מִמֶּנּוּ הַקָּרֵב, וְגִגְרֵשׁ הָאוֹיְבִים הָעִירָה".
כָּכָה הִרְיֵעוּ הַשָּׁנִים, הָעִירוּ לְקָרֵב הָאֲכִיִּים.
כִּפְתִּי הַשְּׁלֵג הַרְבּוֹת הַיּוֹרְדוֹת וְנוֹפְלוֹת בְּיוֹם חֶרֶף,
זֶאוֹס חֲכָם-הַמוֹעֲצוֹת בִּי-יָקוֹם לְפָזֵר הַשְּׁלֵג,
וְרָאוּ בְנֵי אָדָם גְּבוּרָתוֹ, וּבְחֻצָּיו יִגְלֶה אֲלֵיהֶם; 280
יִפְקֹד עַל-רוּחוֹת, וְתִנְחַנֶּה, וַיּוֹסִיף וַיִּשְׁלִיךְ, עַד כְּסוֹ
תוֹעֲפּוֹת גְּבָעוֹת וְרֹאשֵׁי הַהָרִים הַגְּבוּהִים וְרִמּוֹתָם,
כָּרִים שֶׁהָעָלוּ לוֹטוֹס וְשִׁדְמוֹת בְּנֵי אָדָם פּוֹרִיּוֹת;
יָלִיט אֶת-מְבוֹאוֹת הַיָּמִים הַמַּעֲלִים שִׁיבָה וְחוֹפִיָּהֶם,
בְּדַכָּכִים יִנְעֲרוּ אוֹתוֹ אֵךְ מִשְׁבְּרֵי יָמִים; וְאוֹלָם 285
הַפֶּל יִכְסֶּה וַיָּלִיט הַסַּגְרִיר בִּי-יָבוֹא מִזֶּאוֹס, —
כָּכָה הִתְעוֹפְפוּ אֲבָנִים מִכָּאן וּמִכָּאן בְּהַמוֹנִים:
אֵלֶּה גִזְרָקוֹ בְּטָרוֹיִים, וְאֵלֶּה בְּבָנֵי הָאֲכִיִּים,
זָרְקוֹן הַטָּרוֹיִים; וַיָּקָם קוֹל שְׁאוֹן עַל-פָּנָיו כָּל-הַחוֹמָה.
אוֹלָם הַקָּטוֹר הַנֶּהְדָּר וְהַטָּרוֹיִים לֹא הָיוּ מַגִּיעִים 290
לְפָרִץ בִּשְׁעַר הַחוֹמָה וּבְרִיחוֹ הַגָּדוֹל, אֶלְמָלָא
זָכָס רַב-הָעֲצָה שֶׁהִסִּית אֶת-בָּנוֹ אֶת-סִרְפָּדוֹן בְּצַבָּאוֹת
הָאֶרְגָּאִים, כְּאֶרְיָה בְּבִקְרִים עֲקָמֵי קֶרְנִים.
תַּכְךְ כּוֹנֵן מִלְּפָנָיו מִגִּנּוֹ הָעָגֹל עַל-סִבִּיכָיו,
מִגֵּן נַחֲשֶׁת כְּלִיל יָפִי, מַעֲשֵׂה מִסְגֵּר מְטִבִּיעַ, 295
וּמִבְּפָנִים כּוֹנֵנָהוּ מַעֲזוֹרוֹת שָׁל-פָּרִים מְרִבִּים,
שֶׁלֵּב אוֹתָם בְּמִסְמְרוֹת זָהָב רְצוּפִים בְּעֵגוֹל;
כּוֹנֵן מִלְּפָנָיו וּמִנּוֹפֵף שְׁתִּימִים חֲנִיתוֹת,
נֶחֱפֵז סִרְפָּדוֹן וְכֹא כְּכַפִּיר לְמוֹד הָרִים, שֶׁחִסֵּר

כַּמָּה וְכַמָּה הַבָּשָׂר, וְלָבוּ לֵב אֲמִיץ יִשְׂיאוּ 300

לִנְפֹל בְּעֶדְרֵי הַצֹּאן וְלִפְרִץ בַּגְּדָרָה בְּצוּרָה;

אִם-גַּם יִפְגַּע בְּרוּעִים שׁוֹמְרִים אֶת-עֶדְרֵי הַצֹּהֶה,

אֲשֶׁר אִתָּם גַּם כָּלְבִים וּרְמָחִים, הוּא אֵינוֹ אוֹמֵר

לְשׁוֹב מֵאַחַר הַגְּדָרָה, טָרָם וְנִסָּה אֲלֵיהֶם,

יַעֲלֶה בְּחֶמְתּוֹ, וְקַפֵּץ, וְטָרַף וְנָשָׂא, אוּ יִכְרַע 305

מִטֵּעַן הַפִּידוֹן הַשְּׁנוֹן הַטִּילָה בּוֹ יָד נִעְרָצָה, —

כִּכָּה נָשָׂא סִרְפָּדוֹן הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים, וְלָבוּ

נָשָׂאוֹ לַעֲלוֹת בַּשּׁוּר וּלְהִבְקִיעַ הַמַּעֲקִים עָלָיו.

נָשָׂא אֲמָרְיוֹ וַיַּעַן אֶל-גִּלְבָּקוֹס הוּא בֶן-הַפּוֹלֹכּוֹס:

"גִּלְבָּקוֹס, מַדּוּעַ זֶה נִנְחַל שְׁנֵינוּ הַכְּבוֹד בְּלִיקָה? 310

הִנֵּה מְקוֹמֵנוּ בְּרֹאשׁ, הַטּוֹבִים בְּנִתְחִים אַךְ לָנוּ,

מִלְּאָה כּוֹסֵנוּ, אֲלֵינוּ עֵינַיִם יִשְׂאוּ כָּאֶל-אֵלִים,

לָנוּ הַחֲלָקָה הַגְּדוֹלָה עַל-חֹפֵי כְּסִנְתּוֹס הַנֶּהָר,

קִרְקַע בֶּן-כְּרָמִים נִהְדָּרִים וְשֹׁדָה צוֹמַח רַב-חֲטִים.

הִנֵּה עַל-כֵּן עָלִינוּ לַיצֵאת בְּקֶהֱל הַחֲלוּצִים 315

אֲשֶׁר בַּגְּדוּד הַלִּיקָיִים וּלְגַבֵּר חֲזִלִים בְּקִרְבּוֹת,

לְמַעַן יִגִּיד כָּל-לִיקֵי עוֹטָה-שְׁרִיזוֹן-אֲדִירִים:

אֲכֹן, לֹא לֵלֵא-תִהְלֶה יִשְׂרוּ מְלַכֵּינוּ בְּלִיקָה,

צָנָה וּמְרִיאִים יִשְׁבְּעוּ אֵף לָכֶם יִיטִיבוּ בִּינוֹ

טוֹב, אֲשֶׁר יִמְתַּק מִדְּבָשׁ; כִּי עַל-כֵּן יָדָם גְּבָרָה בְּקִרְבּוֹת, 320

יַעַן כִּי בֵין הַחֲלוּצִים בַּגְּדוּד הַלִּיקָיִים יִלְחָמוּ!

רַעִי, וְאֵלֹו מַלְטָנוּ נִפְשָׁנוּ מִתּוֹךְ הַמְּלַחְמָה,

זִקְנָה לָעֵד לֹא יִגְרָנוּ וְחַיֵּי אֶלְמָנוֹת חֲלָקָנוּ, —

הֵן לֹא הָיִיתִי אֲזִי יוֹרֵד לְקָרֵב אֶל-בֵּין כָּל-הַחֲלוּצִים

אֵף לֹא שׁוֹלַח גַּם-אוֹתָךְ בְּקָרֵב, הוּא תִהְלֶתוּ שָׁל-גָּבֵר; 325

אָפֶס כָּעֵת, כִּי סְבוּנוּ כָל-מוֹקְשֵׁי הַמָּנוֹת הָרַבִּים,

אֲשֶׁר אֵין מָנוֹס מֵהֶם וּמִפָּלֵט לָכֵן-תָּמוּתָה — הִבָּה

נִצָּא וְנִתֵּן לְאַחַר, אוּ הוּא יִתֵּן לָנוּ, הַתִּהְלָה!"

כָּכָה הִבִּיעַ; וּגְלָבְקוֹס לֹא-הִפְנָה אֶת-עֶרְפוֹ, בָּא בְּרָצוֹן;

שְׁנֵיהֶם הִשְׁתַּעֲרוּ נוֹהֲגִים אֶת-גָּדוּד הַלִּיקָיִים הַעֲצוּם. 330

רָאם מְנַסְתִּים וַיִּמּוּג, בְּנוֹ שֶׁל-פֶּטְאוֹס – וַנִּבְהֵל,

יַעַן כִּי קָרְבוּ אֶל-צָרִיחוֹ, וּבְנִדָם אֲבִידוֹן וְהָרֶס.

נִשָּׂא אֶת-עֵינָיו לַצָּבָא, מִתְבִּוֵּן, אִם-אֵין בֵּין הַמְּלָכִים

אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹא וַיִּרְחִיק אֲבִידוֹן וְכִלְיוֹן מֵרַעִיו;

רָאָה אֶת-שְׁנֵי הָאִיסִים, שֶׁשִּׁבְעָה לֹא-יָדְעוּ בְּקִטְל, 335

וּשְׁבָקְרוֹס עוֹמֵד עַל-יָדָם, זֶה עֲתָה אַךְ-בָּא מִן-הָאֵהָל;

אָפֶס קוֹלוֹ לֹא תָדַר עַד אֲזַנֵּי הַשָּׁנִים, וְאִם-הִרְעִים,

יַעַן כִּי גְדֻלָּה הִצְעָקָה וַתַּעַל עַד לֵב-הַשָּׁמַיִם:

צִלְצוֹל מְגַנִּים וְקוֹבְעִים עֲטוּרֵי-הִרְעָמָה וְרַעַם

שֹׁעָרִים בָּם פָּגְעוּ, כִּי כָלָם סָגְרוּ מִבּוֹא, וְהִצָּרִים 340

מִנְסִים לְפָרִיז-בָּם פָּרִיז וְלַחֲדָר פְּנִימָה בְּכַח.

חֵשׁ שָׁלַח מִלֶּאךְ אֶל-אִיס וַיֵּצֵא עַל-הָאִישׁ עַל-תּוֹאוּטִס:

"לֶךְ-נָא, תּוֹאוּטִס הַנִּעְלָה, חוּשָׁה וּקְרָא-לִי אֶת-אִיס,

מוֹטָב אִם-תִּקְרָא אֶת-שְׁנֵיהֶם; וְאֵין טוֹב מִזֶּה וְאֵין יָפָה,

יַעַן כִּי גְדוּלָּה הִרְעָה, וּכְלִיָּה תִפְתַּח פֹּה עֲתָה; 345

שָׂרֵי לִיקָיָה צָרְרוּנִי, שֶׁהֵמָּה מִכְּבָר יִשְׁתַּעֲרוּ

בְּיָד נִעְרָצָה בְּקָרֵב, בְּמִלְחָמָת הַדָּם הָאִמָּה.

אֶךְ אִם-נִכּוֹנוּ לָהֶם גַּם-שָׁם סַעַר קָרְבוֹת וַיִּגִּיעָה,

יָבוֹא אַךְ בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן, הוּא אִיס הַעֲזוּז, לְמַצָּעַר,

יֶאֱרַח עֲמוֹ גַם-טְבָקְרוֹס הַמוֹשֵׁךְ-בְּקִשְׁת הַנִּעְלָה". 350

כָּכָה הִבִּיעַ; וַיִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ הַפְּרוֹז וְלֹא סָרֵב,

הַחִישׁ פַּעֲמָיו לְאֶרֶךְ חוֹמָתָם שֶׁל-בְּנֵי הָאֲכִיִּים

עוֹטֵי-שִׁרְיוֹנוֹת-הַנְּחָשֶׁת, וּבָא אֶל-הַשָּׁנִים וַיֵּאמָר:

"הוּא, הָאִיסִים, מִנְהִיגֵי בְנֵי אֲרָגוֹס בְּשִׁרְיוֹנוֹת-הַנְּחָשֶׁת!

בְּנוֹ שֶׁל-פֶּטְאוֹס הַנִּעְלָה, חֲבִיבוֹ, מִבְּקָשׁ אֶת-פְּנִיכָם, 355

חוּשׁוּ אֵלָיו וַנִּלְחַמְתֶּם, וְלוֹ אַךְ לִשְׁעָה מְאֹד קָלָה,

מוֹטָב, אִם-שְׁנֵיכֶם תִּבּוֹאוּ; וְאֵין טוֹב מִזֶּה וְאֵין יָפָה,

יַעֲזֹב כִּי גְדוֹלָה הָרָעָה, וְכָלִיָּה תִפְתַּח שָׁם עֵתָה;
 שְׂרֵי לִיקָיָה צָרְרוּהוּ, שְׁהֵמָּה מִכְּבָר יִשְׁתַּעֲרוּ
 בְּיָד נַעֲרָצָה בִקְרָב, בְּמִלְחָמַת הַדָּם הָאִמָּה. 360
 אֶךְ אִם-נִכּוֹנוּ לָכֶם גַּם-פֹּה סֵעַר קָרְבוֹת וַיִּגִּיעָה,
 יָבוֹא אֶךְ בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן, הוּא אִיס הָעִזּוֹז, לְמַצָּעַר,
 וְאַרְחַ עִמּוֹ גַּם-טְבַּקְרוֹס הַמוֹשֵׁךְ-בְּקֹשֶׁת הַנִּעְלָה".
 בָּכָה הַבִּיעַ, וְלֹא סָרַב-לוֹ אִיס הַגָּדוֹל, אֶךְ תִּכְרָךְ
 עָנָה אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-אוֹאִילִס וַיֹּאמֶר אֶת-אֶמְרֵי הַכֶּנֶף: 365
 "אִיס, הִתְיַצַּב-נָא אִתָּהּ וְהָאִישׁ לִיקוּמְדָס הָעִזּוֹז,
 עוֹדְדוֹ אֶת-הַדְּנָאִים, וּבָעֵז יִלְחָמוּ וּבִכְחַת;
 אוֹלָם אֲנֹכִי אַחוּשָׁה וְאֶרֶד שָׁם בְּמִלְחָמָה;
 וְהִנֵּה כִי אֵתָן הַתְּשׁוּעָה, אַחוּשָׁה, אֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם".
 בָּכָה הַבִּיעַ וַיֵּלֶךְ-לוֹ אִיס הָאִישׁ בֶּן-טַלְמוֹן, 370
 מִהֵר וְאַרְחַ גַּם-טְבַּקְרוֹס עִמּוֹ, הוּא אַחִיו בֶּן-אַבִּיו,
 אִתָּם גַּם-פַּנְדִּיּוֹן נוֹשֵׂא אֶת-קֹשֶׁתוֹ הַכְּפוּפָה שֶׁל-טְבַּקְרוֹס.
 וּכְשֶׁבָאוּ עַד-מִגְדַּל מְנַסְתִּיס הַגְּבוּר, מִמְּהָרִים
 לֵיד הַחוּמָה בַּתָּנֹךְ, מִגִּיעִים עַד-אַצֵּל הַנְּתוּנִים
 בְּמִצָּר, – וְשְׂרֵי הַלִּיקִים אֲמִיצֵי הַלֵּב וּמִפְקָדֵיהֶם 375
 עוֹלִים בְּמַעְקֵי הַחוּמָה, מִשְׁתַּעֲרִים כְּסֵעַר מַחֲשָׁכִים;
 יֵאלֶה בְּאֵלָה פָּגְעוּ, וַתַּעַל הַצִּנּוּחַ וַתַּחֲזֹק.
 הִחַל בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן וַיַּךְ אֶת-אַפִּיקְלָס הַגְּבוּר,
 רַע סִרְפָּדוֹן, פָּגְעוּ, כִּי הִשְׁלִיךְ בּוֹ אֶבֶן, חֲטִיבָה
 גְּדוֹלָה מְאֹד וּמִשְׁנֶנֶה, מִנָּחָה בַחוּמָה בַּתָּנֹךְ 380
 אַצֵּל הַמַּעְקָה מִמַּעַל; וּכְבִּדָּה הִיא מִהָרִימָה
 לְאִישׁ אֲשֶׁר עוֹדוֹ בְּאִבּוֹ, וְלוֹ גַם אֶחָזָה בְּשִׁתָּיִם,
 אִישׁ אֲשֶׁר הוּא בֶן-דוֹרְנוֹ; אֶךְ הוּא הִנִּיף אוֹתָהּ וַיִּזְרָקָה,
 פָּצִיץ קוֹבְעוֹ, אֶת בַּעַל-אַרְבַּעַת הַגְּדִילִים, וְשִׁחַק
 כָּל-עַצְמוֹת רֹאשׁוֹ; וַיִּפֹּל הֶלֶז מִן-הַחוּמָה הָרְמָה 385
 בְּאֶמּוֹדָאֵי בְּקַפְצוֹ, וַתַּעֲזֹב נַפְשׁוֹ עַצְמוֹתָיו.

טְבָקְרוֹס פָּצַע אֶת-גִּלְבָּקוֹס אֶת-בֶּן-הַיְפוּלוֹכּוֹס הָעֶזְיוֹ,

בַּעֲדָה זֶה פּוֹרֵץ לְמַגְדֵּל, – וְקָלַע בְּחִצּוֹ לְמָקוֹם,

אֲשֶׁר רָאָה שֶׁם זָרְעוּ חֲשׂוֹפָה, וְשָׁכַךְ עֲבָרָתוֹ.

גִּלְבָּקוֹס קָפֵץ בְּשָׁלִי מֵעַל הַחוֹמָה, וְלֹא יִרְאֶה 390

אִישׁ מִבְּנֵי הָאֲכָיִים, כִּי נִפְצָע, וְלֹא יָבֹא לְהַתְהַלֵּל.

נִפְשׁ סִרְפָּדוֹן לוֹ מָרָה, אֶךְ-רָאָה וּגִלְבָּקוֹס אֵינָנו,

יַעַן כִּי הִרְגִּישׁ מִיָּד בָּזָה; אֶךְ לֹא שָׁכַח מִלְחַמָּתוֹ,

הַשִּׁיג בְּרִמְחוֹ הַחֹד אֶת-אֱלֻקְמָאוֹן בֶּן-תְּסִטוֹר וּדְקָרוֹ,

מִהָרָה וְהוֹצִיא הַכִּידוֹן; וַיִּפֹּל זֶה אַרְצָה אֲפִים, 395

וְגָרַר בְּעֻקְבוֹת הַכִּידוֹן, וַנִּשְׁקוּ הַמַּבְרִיק מִצִּלָּצֵל.

אֲזַר סִרְפָּדוֹן אֶת-כָּחוֹ, תִּפְשׁ הַמַּעֲקָה בִּידָיו

הַנִּעְרָצוֹת, מִשְׁכוֹ, הַתְמוּטֵט הֵלָה, וַתִּתְעַרָּה

רִמַּת הַחוֹמָה מִמַּעַל, וַיְהִי מָקוֹם לְבֹא לְרַבִּים.

אֵיִם וְטְבָקְרוֹס הַשְּׁנַיִם הֵם פָּגְעוּ אֹז בּוֹ: זֶה בְּחִצּוֹ 400

הִכָּה עַל-תִּלְיוֹ הַמַּבְרִיק שְׁסָבִיב לְחִזּוֹ, בּוֹ תִּלְיוֹ

מִגֶּן מִכְסָּה גּוֹף גָּבֵר; וְלֹא אָבָה זְאוֹס בָּמוֹת בְּנוֹ

אֶצֶל יִרְכָּתֵי הַסְּפִינּוֹת וַיִּרְחַק מִמֶּנּוּ הַמָּנוֹת;

וְאֵיִם הִתְנַפֵּל וַיִּפְגַּע בְּשָׁלֵט, אֶךְ עֵקֶץ חֲנִיתוֹ

נִתְקַל בְּמִגֶּן וְלֹא חָלַף, אֶךְ זָעַזַּע אֶת-הַמִּשְׁתַּעַר. 405

נִסַּג מַעַט מֵאֶצֶל הַמַּעֲקָה; כָּלָה לֹא נִסַּג,

יַעַן כִּי לְבוֹ עוֹד קָנָה לְנַחֵל שֵׁם-תִּהְיֶה בְּאֶרֶץ.

הַפָּנָה אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּקְרָא אֶל-חֵיל הַלִּיקָיִים הַנִּעְלָיִם:

"אֲנִשִּׁי לִיקָיָה, שְׁלֵמָה חֲדָלְתָם מִסַּעַר מִלְחָמָה?

קֹשֶׁה מִמֶּנִּי הַדָּבָר, וְאִם לִי כֹחַ וּגְבוּרָה, 410

יִחִידִי לְהִבְקִיעַ וּלְפָנוֹת הַדֶּרֶךְ עֲדִי-הָאֲנִיּוֹת!

אֲחֵרֵי עָלוֹ, כִּי בָרַב הָמוֹן גַּם יִתֵּר לְפַעַל כָּפִים!"

כָּכָה הִבִּיעַ; וְהָמָּה אֵימָתוֹ שָׁל-מוֹשֵׁל עֲלֵיהֶם,

חֲבָרוֹ, הַתְּלַקְטוּ הַמּוֹנִים אֶל-מוֹשֵׁלָם זֶה רַב-הַמּוֹעֲצוֹת.

אֶךְ הָאֲרֻגָּאִים גַּם-הֵמָּה הִגְבִּירוּ אֶת-מַעֲרֻכּוֹתֵיהֶם 415

אֲשֶׁר בְּפָנִים הַחוּמָה, וּקְרַב אִים נָכוֹן לְהִמָּה;

יַעַן לֹא יָכְלוּ הַלִּיקִים אֲמִיצֵי הַלֵּב לְהִבְקִיעַ

חוֹמַת בְּנֵי הַדְּנָאִים וּלְפָנוֹת הַדֶּרֶךְ עַד צֵים,

וְתוֹפְשֵׁי-הַחֲנִית הַדְּנָאִים גַּם-הֵם יָדָם קָצְרָה מִגֶּרֶשׁ

צָבָאוֹת הַלִּיקִים, כִּי בָאוּ אֶף קָרְבוֹ עַד-אֶצֶל הַחוּמָה. 420

אוּלָם פְּשָׁנִים מֵעוֹבְדֵי אֲדָמָה הֶרְבִּים עַל-גְּבוּלִים,

אוֹחֲזִים שְׁנֵיהֶם קִנִּי-מִדָּה וְעַל-חֲלָקָה סְמוּכָה יִדְוֹנוּ

עַל-פָּנֵי תַּחֲוֹם מָאֵד קָטָן, לְקַבֵּל חֲלָק בְּחִלָּק, –

כָּכָה הִפְרִידוּ בֵּינֵיהֶם אֶךְ-אוֹתָם הַמַּעֲקִים; וְהִמָּה

נִלְחַמוּ עַל-רְמוֹתֵיהֶם, מִנִּפְצִים אִישׁ עַל-לֵב רֵעֵו 425

שְׁלִטִי עוֹר פָּרִים עֲגָלִים, בְּנוֹת-שֶׁלֶט עֲטוּרוֹת כְּנָפִים.

רַבִּים נִפְצְעוּ בִּבְשָׁרָם בְּנִחָשֶׁת שָׂרָחַם לֹא תִדַּע,

אַלֶּה כְּהִפְנוֹתָם אֶת-עָרְפָם בְּמִלְחָמָתָם וְנִנְעָרָה גִבָּם,

וּרַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר חָדַר הַכִּידוֹן דֶּרֶךְ צְנוּתָם.

סָבִיב הַצְרִיחִים וְהַמַּעֲקִים מִגְּאָלִים דָּם הַגְּבוּרִים, 430

דָּמִים מִכָּאֵן וּמִכָּאֵן, דָּם הַטְּרוּיִים וְדָם הָאֲכִיִּים.

אֶךְ הָאֲכִיִּים מִתְחַזְּקִים, וְלֹא יוֹכְלוּ לָהֶם וְלֹא הִנִּיסוּם;

מִשָּׁל לְאוֹרֶגֶת יִשְׂרָאֵל, שִׁשְׁלָחָה יָדֶיהָ לְמֵאזְנֵים,

דִּרְשָׁה לְצִמָּר וּלְאֲבִי הַמִּשְׁקָל, וַיְהִיּוּ הֵם שְׁקוּלִים

זֶה כְּנֶגֶד זֶה, כִּי בְּמִסְכְּנוֹת תָּבִיא אֶת-שְׁכָרָה לְטָפָה, – 435

כָּכָה הָיוּ אֵז שְׁקוּלִים הַקָּרֵב וְהַמִּלְחָמָה שֶׁל-שְׁנֵיהֶם,

עַד שֶׁחֲנָנוּ זְאוּס אֶת-הַקְּטוֹר בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס

יָשָׁם וְתַהֲלָה, וְהוּא פָּרִץ הִרְאָשׁוֹן בְּשׁוֹר הָאֲכִיִּים.

נִשְׂאָ אֶת-קוּלּוֹ וְנִזְעַק קוֹרָא אֶל-גְּדוּדֵי הַטְּרוּיִים:

"צִלְחוּ עָלַי, אֲנִישֵׁי טְרוּיָה מִכְּנִיעֵי-הַסּוּסִים, הִבְקִיעוּ 440

שׁוֹר הָאֲרִגָּאִים אֶף זֶרְקוּ אֵשׁ שְׁלֵהֶבֶת בְּסָפִינוֹת!"

כָּכָה הִרִיעַ לְעוֹדְדָם; וְהִמָּה הֶאֱזִינוּ לוֹ כָּלָם,

צְפוּפִים בְּמַעֲרָכוֹת הַשְׁתַּעֲרוּ עַל-פָּנֵי הַחוּמָה,

טָפְסוּ וְעָלוּ בְּרִמּוֹת, וּבְיָדָם הִרְמָחִים הַשְּׁנוּנִים;

והקטור תפיש אָבן מאַבני השָׁדָה, מִנְחָה 445
 לפְּנֵי הַשַּׁעַר, רִחְבָּה מִתַּחַת, מִחֲדָדָה מְלִמְעָלָה,
 אֲשֶׁר גַּם-שָׁנִים מֵאַנְשֵׁי דֹרֵנוּ, וְגַם-הַחֲזָקִים
 בָּרַב-עַם, לֹא הָיוּ מְרִימִים בְּנִקָּל לְתַתָּה בְּקֶרֶן;
 הַקְטֹר הַנִּיפָה בְּנִקָּל לְבָדֹד, וְאִין אִתּוֹ לְעֶזְרוֹ,
 יַעַן לְקִלָּה הַפָּכָה בֶּן-קְרוֹנוֹס יוֹדֵעַ-הַנִּכְלִים. 450
 פְּרוּעָה עֲדָרִים הַנוֹשָׂא בְּזָרוּעוֹ צִמְרוֹ שֶׁל-אֵיל,
 בְּגִדּוֹ הָאֲחַת יִטְלֶנּוּ, וְלֹא יִהְיֶה זֶה עָלָיו לְטָרַח,
 כָּכָה נִשָּׂא אֶז הַקְטֹר הָאָבן הָרִימָה עַד-נֹכַח
 דְּלִתֵּי הַשַּׁעַר הַנוֹעֲלוֹת אוֹתוֹ הַדּוֹקוֹת; וְהַשַּׁעַר
 נִשָּׂא, וְשִׁתִּים לוֹ צִלְעוֹת, וּמִבְּפָנִים שָׁנִים בְּרִיחִים 455
 זֶה בָּזָה מְשַׁלְבִּים, וְאַחַד מִפְתָּח לְשָׁנִים.
 קָרַב עֲדִיהֶו, הַתִּיצֵב וַיִּזְרַק הָאָבן בְּאַמְצָע,
 פֶּשֶׁק אֶת-רַגְלָיו, הִתְאַמֵּץ, וְלֹא יִחְלֹשׁ כַּח הַמָּכָה.
 שִׁבַּר שְׁנֵי צִירֵי הַצִּלְעוֹת; וַתִּפֹּל פָּנִימָה הָאָבן
 בְּכַח רַב-בְּבִדָּה, וְהַשַּׁעַר פּוּץ הַתְּפוּצָץ בְּרַעַם, 460
 בְּרִיחָיו לֹא עָמְדוּ, הַתְּנַפְצוֹ הַצִּלְעוֹת הַשִּׁתִּים בְּכַח
 אָבן הַמַּדּוֹת. וְהַקְטֹר הַנִּהְדָר קָפֵץ לְתוֹכוֹ,
 דּוֹמָה לְלִילָה קַל-מְעוֹף וּמִבְּרִיק בְּנִחְשָׁת הַמָּגוּר,
 אֲשֶׁר לִבֹּשׁ עַל-בְּשָׁרוֹ, וּבִגְדָיו לוֹ שִׁתִּים חֲנִיתוֹת;
 וְאִין מִי שִׁיעֶצֶר בְּעָדוֹ, יַעַן חֲדָר בְּשַׁעַר הַחוּמָה, 465
 בְּלִתִּי אִם-אַחַד הָאֲלִים, וְעֵינָיו לְהִטּוֹ נֹרְאוֹת.
 הַפָּנָה אֶת-רֹאשׁוֹ אֶל-קֶהֶל הַטְּרוֹיִים וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם
 לְעֹבֵר אוֹתָהּ הַחוּמָה; וְהָמָּה שָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ.
 אֵלֶּה חֵישׁ עָבְרוּ הַחוּמָה, וְאֵלֶּה נִכְנְסוּ דֶּרֶךְ
 אוֹתוֹ הַשַּׁעַר הַבְּנוּי. וּבְנֵי הַדְּנָאִים נִמְלָטִים 470
 אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַקְּמוּרוֹת, וַתִּקָּם הַמֶּלֶךְ אִימָה.

שִׁיר נְשִׁלְשֵׁה עָשָׂר: הַמְּלִחְמָה עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת

וְזָכַס בְּנִחְוֹתוֹ אֶת-הַקְטֹר וַצָּבֹאוֹת הַטְּרוֹיִים עַד-אַצֵּל

פְּנֵי-הָאֲנִיּוֹת, נִהְגָּם לְסִבֵּל יְסוּרִים וּמַצּוּקָה
עַד לֵאיוֹן חֶקֶר; וְהוּא הַשְׁעָה אֶת-עֵינָיו הָאוֹרוֹת לְצַד אַחֵר,
הַשְּׁקִיף עַל-אֶרֶץ הַתְּרָקִים, בּוֹלְמֵי-הַסּוּסִים, וְהַמִּיִּסִּים,
לוֹחֲמִים יוֹדְעִים קֶרֶב-חֶרֶב, וְהַהֲפֹמּוֹלָגִים הַנֶּעְלָמִים, 5
אוֹכְלֵי-הַחֶלֶב, וְהָאֲבִים, שֶׁהֵם הַצְדִּיקִים בְּאָדָם;
אָפֶס אֶל-טְרוּנָה לֹא הִפְנָה אֶת-עֵינָיו הָאוֹרוֹת, וּבִינֵן
נִפְשׁוֹ לֹא יִרְאֶה פֶן-יָבֹא אֶל אֶחָד מִבְּנֵי-הָאֱלֹמָנוֹת,
אֲשֶׁר יוֹשִׁיעַ לְטְרוּנִים אוֹ יַעֲזֹר אֶת-הַדְּנָאִים.

אָפֶס לֹא שָׁנָא שְׁקֵד-חֶפֶז הַשְּׁלִיט הַמְּרַגֵּז-אֲדָמוֹת. 10

יָשֵׁב מִתְבּוֹנֵן מִשְׁתַּאֲה לְקֶרֶב וּלְסַעַר הַקֶּטֶל
עַל-פְּנֵי רַמּוֹת שִׂיא הַרְרֵי סְמוֹס-תְּרַקְיָה הַנִּחְפּוֹת
יַעֲרוֹת-עַד, כִּי מִשָּׁם לוֹ נִגְלָה כָּלוֹ הַר אֵידָה,
נִגְלָתָה קִרְיַת פְּרִיאֲמוֹס וּסְפִינוֹת כָּל-צִי-הָאֲכִיִּים,
שָׁם גַּם יָשֵׁב, כִּי עָלָה מִתְּהוֹמוֹת הַיָּם; וַיִּתְעַצֵּב 15
לְחִיל הָאֲכִיִּים הַכָּלִים בֵּיד-טְרוּנִים וַיֵּאָנֶפֶת בְּזֹאוֹס.

יָרַד מִיָּד מַעַל רֹאשׁ הַהָר זֶה מִרְבֵּה-הַסְּלָעִים,
צוֹעֵד בְּרֶב-כַּחַ, וַתִּרְעַד הַרְמָה הַגְּדוֹלָה וְהַיָּעַר
תַּחַת כַּף רַגְלֵי אֱלֹהִים, כַּף רַגְלֵי פּוֹסִידוֹן בְּצַעְדּוֹ.

שָׁלַשׁ-פְּסִיעוֹת גִּסּוֹת שָׁם צָעַד, בְּפִסְיעָה הַרְבִּיעִית הִגִּיעַ 20

עַד מַחֲזֵז חֶפְצוֹ אִי אֵיגָה, כִּי שָׁם בְּתֵהוֹם יָמִים לוֹ בֵּית
נִהְדָּר מִבְּרִיק שֶׁל-זָהָב וּבִנְיָן-עַד שֶׁלֹא יְסוּף.

כָּא שָׁם וְאֶסֶר לְרַכְּבוֹ אֶת-סוּסָיו לָהֶם פֶּרָסוֹת נֶחֱשֶׁת
מִמֶּהָרִים לְעוֹף בְּרוּצָם, וְרַעְמַת-זָהָב מַעֲטָרָתָם.

לִבֵּשׁ לְבָשָׁרוֹ מַעִיל-זָהָב, וַיִּשְׁלַח אֶת-יָדוֹ לְמַגְלָב 25
עֲשׂוֹי הַזָּהָב הַטָּהוֹר כְּלִיל-יָפִי וַיַּעַל בְּרֶכֶב,

נִחְפָּז עַל-פְּנֵי הַמְּשַׁבְּרִים. הַכִּירָה בּוֹ חֵית-הַיָּם
בְּמוֹשָׁל-הַיָּם וּמִפְּזוֹת הַגִּיחָה מִמִּסְתָּרֵי נִינְהָ.

עָלָץ הַיָּם כִּי רָאָהוּ וַנִּבְקַע לְפָנָיו. וְהַסּוּסִים

אֲצִים בְּמַעוֹפָם, וְלֹא רָטַב סִדֵּן הַנֶּחֱשֶׁת מִתַּחַת. 30

נִשְׁאוּ הַסּוֹסִים מִיְּטִיבֵי-הַדֶּהְרָה עַד-צִי-הָאֲכִיִּים.

יִשְׁנֶה מְעַרְה נִרְחָבָה בְּמִצּוֹלַת הַיָּם הָעֲמֻקָּה

בְּאֲמֻצֵּעַ בֵּין אֲמֻבְרוֹס זְרוּע־הַסְּלָעִים וּבֵין אֵי טַגְדוֹס,

שָׁמָּה עֶצֶר בְּסוֹסִיו פּוֹסִידוֹן הַמְּרַגִּיז-אֲדָמוֹת.

פִּתְחָם מִרְכָּבוֹ, וַיֵּשֶׁם לַפְּנִיָּהֶם טָרֶף אֲמֻבְרוֹסָנָה 35

לְאֹכְלָה לָהֶם וְעַל-רַגְלֵיהֶם שָׁם כְּבָלִי-הַזָּהָב הַכְּבִדִּים,

כְּבָלִים שְׁלֹא יִקְרְעוּ וּלְעוֹלָם לֹא יִנָּתְקוּ,

וְעָמְדוּ מִחִפְזִים לְבֹא מוֹשָׁלָם, וְהוּא פָּנָה אֶל-חֵיל-הָאֲכִיִּים.

וַיִּצְבְּאוּת הַטְּרוּיִים הוֹלְכִים בְּעֻקְבוֹתָיו שָׁל-הַקָּטוֹר בְּהֶמוֹן,

דוֹמִים לְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת וּלְרוּחַ-סְעָרוֹת בְּעֻבְרָתָם, 40

בְּרַעַשׁ וּבִקּוֹלוֹת אֲנִיָּים, כִּי אָמְרוּ בְּנִפְשָׁם אִזּוֹ לְכַפֵּשׁ

צִי-הָאֲכִיִּים וּלְהַכּוֹת אֶת-כָּל-בְּנֵי-הַחֵיל בַּמַּחְנֶה.

אָפַס פּוֹסִידוֹן, הַמְּרַגִּיז-אֲדָמוֹת וּמַחֲבִקוֹן בִּידָיו,

עוֹדֵד אֶת-חֵיל-הָאֲרָגָאִים. וַיַּעַל מִנִּבְכֵי הַמַּיִם,

לְבֶשׂ צוּרָתוֹ שָׁל-קֶלֶס, קוֹמָתוֹ וְאֶת-קוֹלוֹ הַנִּצְחִי. 45

פָּתַח אֶל-שְׁנֵי-הָאִיִּסִים שֶׁנִּפְשָׁם כָּבֹר לְהִטָּה קִרְבוֹת:

"הוּא, הָאִיִּסִים! הֵן אֲכֹן תוֹשִׁיעוּ אֶת-עַם-הָאֲכִיִּים,

לְבָכֶם אִם-תִּתְּנוּ לְגִבּוּרָה וְלֹא לְמִנוּסָה אֲנִיָּה!

אִין לִי כָל-מְקוֹם שֶׁם אֶפְחָד מִפְּנֵי יַד-הַטְּרוּיִים הָעֲזָה,

אֲשֶׁר עָלוּ מֵעֶבֶר הַחוּמָה הַגְּדוֹלָה בְּהֶמוֹן, 50

הֵן הָאֲכִיִּים הָעוֹטִים מִצָּחוֹת-תַּפְאָרָה יַעֲצֹרוּם;

אוּלָם יִרְאֲתִי מְאֹד פֶּן-רָעָה תְּבוֹאֲנוּ מִפְּנֶה

זוֹ שֶׁם יִפְקֹד הַצָּבָא, מִתְהוֹלֵל כְּאֵשׁ מִתְלַקַּחַת,

הַקָּטוֹר הָאִישׁ הַמְּתִימֵר, כִּי הוּא מְזַרְע זֹאוֹס הַשְּׁגִיא.

אֵלוּ בָּא אֶחָד הָאֵלִים וַנִּטֵּעַ בְּלִבְכֶּם הַגִּבּוּרָה, 55

עַז לְהִתְחַזֵּק בְּקִרְבוֹת וּלְעוֹדֵד לְזֹאת גַּם אֲחֵרִים

אִזּוֹ תִּגְרָשׁוּהוּ מֵעַל הָאֲנִיּוֹת הַמִּמְהָרוֹת-לְשׁוֹט,

לְמָרוֹת הָיֹתוֹ מִשְׁתַּעַר, וְאִם-עוֹדֵדוֹ שׁוֹכֵן אוֹלִימְפּוֹס".

דָּבַר מְרַגִּיז-הָאֲרֶץ וּמַחֲבִקָּה וַיִּגַּע בְּשִׁנֵּיהֶם

בְּשִׁבְטוֹ, מֵלֵא אֶת-שְׁנֵיהֶם רוּחַ גְּבוּרָה, וַיַּעַשׂ 60

קָלִים מְאֹד כָּל-אַבְרֵיהֶם: רִגְלֵיהֶם וַיִּדְּיָהֶם מִמַּעַל.

וְהוּא כְּתֻמָּס מִהִיר-אַבְר מְרִקִיעַ לְשִׁחָקִים בְּמַעוּפוֹ,

אֲשֶׁר יִשְׁתַּעַר מִפְסָגַת צוּר סִלַּע נִשְׂא, וּפְתָאם

מִטָּה יִתְגַּלֵּל, כִּי יִדְלַק אַחֲרֵי הַצִּפּוֹר בִּשְׂדָה,

כָּכָה נַעֲלָם פּוֹסִידוֹן מְרַגֵּז-הָאָרֶץ מִשְׁנֵיהֶם. 65

וְאִיס הַקַּל בֶּן-אוֹאִילָס הוּא הַכִּירָהוּ הָרָאשׁוֹן.

נִשְׂא מִיד אֶת-אַמְרָתוֹ אֶל-בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן וַיַּעַן:

"אִיס, אַךְ אֶחָד הָאֵלִים מִשּׁוֹכְנֵי אוֹלִימְפּוֹס בְּקֶרְבִּנוֹ,

דּוֹמָה לְקַלְכָּס מַעוֹדְדָנוּ כִּי נִלְחַם עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת,

יַעַן אֵינָנו זֶה קַלְכָּס הַחוּזָה הַמִּנְחָשׁ-בְּצַפְרִים; 70

אֲכֹן הַפְרָתִי בְּנָקַל אֶת-עֶקְבוֹת צַעְדֵּיו וְשׁוֹקִיו,

בְּלָכְתּוֹ כָּאֵן מֵאֲתָנוּ, כִּי נָקַל לְהַכִּיר בֶּן-אֵלִים.

הִנֵּה גַם רוּחִי בְּחֻזִּי שְׁלִי גַם הוּא יִשְׂאֵנִי

רָדַת לְקָרֵב וּלְהִלָּחֵם, וְחִשְׁקִי הַגָּדוֹל עוֹד גָּדַל,

אִשׁ עֲצוּרָה בְּרַגְלִי מִתַּחַת וּבִגְדֵי מִמַּעַל". 75

הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ לוֹ אִיס בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן וַיֹּאמֶר:

"כֹּן, גַּם יְדֵי הַחֲזָקוֹת מְאֹד תִּתְגַּעְגַּעְנָה עַל-כִּידוֹן,

רוּחִי תִתְנַעַר, שְׁתִּי רַגְלִי מִתַּחַת תִּכְלִינָה לְקָרְבוֹת,

נִכְסָפָה נִפְשִׁי בִּי כְּלָתָהּ, וְלוֹ גַם יְחִידִי אֲשַׁתַּעַר

בְּסַעַר עַל-הַקָּטוֹר בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאָם הַמִּשְׁתַּעַר וְלֹא יִשְׁבַּע". 80

כָּכָה נִדְּבָרוּ שְׁנֵיהֶם אִזְ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ, וּמִלֵּאִים

שְׁמָחָה עַל-אוֹתָהּ הַגְּבוּרָה, שְׁנִטַּע הָאֵל בְּלִבּוֹתָם.

בְּשַׁעָה זֹאתוֹפֵשׁ-הָאָרֶץ מַעוֹדָד אֶת-לֵב-הָאֲכִיִּים,

אֵלֶּה שְׁהֲחִיו לָבָם עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַמַּהֲרֹת,

יַעַן אַבְרֵיהֶם הַגְּמִישִׁים כָּכָר חָשׂוּ בִּיגִיעָה הַקָּשָׁה, 85

נִבְהִלָה נִפְשָׁם, נִמְסָה, כִּי רָאוּ אֶת-גְּדוּדֵי הַטְּרוֹיִים

עוֹלִים בַּחוּמָה הַגְּדוֹלָה נְיוֹרְדִים הַמוֹנִים. זֹאת רָאוּ,

דְּמַעוֹת הוֹרִידוּ מִתַּחַת שְׁמֹרוֹתָם, כִּי לֹא הָאֲמִינוּ

אֲשֶׁר יִמְלִטוּ מִרְעָה; אֶךְ מִרְגִּיז-הָאָרֶץ הוֹפִיעַ,
עוֹדֵד בְּנֶקֶל אֶת-רוּחַ מַעֲרָכוֹת הַחֵיל הַעֲזוֹת. 90
תַּחֲלָה בָּא עוֹדֵד אֶת-טִבְקָרוֹס וְאֶת-לְאִיטוֹס, וַיַּעֲרָרֵם,
וְאֶת-פִּנְלָאוֹס הַגָּבוֹר, וְאֶת-תּוֹאֵס וְאֶת-דְּאִיפִירוֹס,
אֶת-מִרְיָאוֹנִס וְאֶת-אַנְטִילוֹכוֹס מֵעוֹרְרֵי-הַקִּרְבוֹת,
וַעֲזָדָם לְצֵאת בִּקְרֹב וַיְדַבֵּר אֶת-אִמְרוֹת-הַפָּנִי:
"חֲרָפָה וְבוֹז לְבְנֵי-אַרְגוֹס הַנְּעָרִים! אַנְכִי אֲמַרְתִּי: 95
אַתֶּם תִּלְחַמוּ לָנוּ, וְאַתֶּם תַּצִּילוּ הַסְפִּינוֹת;
אוּלָם אִם-אַתֶּם תִּדְלַתֶּם מִלְּצֵאת בִּקְרֹב רַב-הַדְּמָעוֹת,
אִין זֶה כִּי אֶתָּא הַיּוֹם, וְנִפְל בְּזָרוּעַ הַטְּרוֹיִים.
אוּיָה-לִּי! עֵינֵי הַרְוֹאוֹת הַמוֹפֶת וְהָאוֹת לֹא פָלְתִי
לְרֹאוֹת כְּמוֹהוּ מֵעוֹלָם בְּאָרֶץ וְנוֹרָא: הַטְּרוֹיִים 100
הֵנָּה עוֹלִים עָלֵי-סְפִינוֹתֵינוּ הַגְּדוֹלוֹת, וְהֵמָּה
נִדְּמוּ לַפָּנִים לְאֵילוֹת שְׁלוּחוֹת פְּחַדְנִיּוֹת, וְהֵנָּה
טָרַף לְתַנִּים וּלְנִמְר וּלְזֹאֲבִים בַּיַּעְרוֹת לְאֶכְלָה,
תּוֹעוֹת וְנִפְּצוֹת בְּאִין אוֹנִים, וְאִין חֲפִץ בְּלָבֹן לְהִלָּחֵם.
כָּכָה לֹא רָצוּ לַפָּנִים הַטְּרוֹיִים לַעֲמֹד בְּפָנֵי 105
כֹּחַם שֶׁל-הָאֲכִיִּים וְזָרוּעוֹתֵיהֶם, וְלוֹ רָגַע;
עָתָה יִלְחַמוּ הַרְחֵק מַעֲרֹם עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת
בְּאַשְׁמַת הַמִּנְהִיג וְזִדְּוֹנוֹ, גַּם נִרְפָּה הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ;
בְּמוֹשָׁלָם יִתְקוּטָטוּ, וְאִין נִפְשָׁם לְהִגֹּן עָלֵי-סְפִינוֹתֵיהֶם
קָלוֹת-הַמְּרוֹץ, לָכֵן גַּם יִפְּלוּ עַל-יָדָן חֲלָלִים. 110
אוּלָם, אִם-אֵכֶן גַּם אֲשֶׁם בִּדְבַר הַגָּבוֹר בֶּן-אַטְרִס,
וְגִדּוֹל עוֹן אֲגַמְמֶנוֹן הַשּׁוֹפֵךְ מִמְּשָׁלְתוֹ עַל-רַבִּים,
יַעַן כִּי-חָלַל אֶת-קְבוֹד בֶּן-פִּלֵּס הַמְּהִיר בְּרַבִּים,
הֵנָּה אֲנַחְנוּ לֹא נוֹכַל וְנִנְחַדֵּל מִלְּחֹחַם גַּם רָגַע.
נַחִישׁ וְנִיטִיב דְּרַכֵּנוּ, יֵשׁ תִּקּוֹן לְלִבּוֹת-גְּדִיבִים! 115
אֵכֶן לֹא יָאָה לָכֶם לְאַסֹּף יְדִיכֶם מִהִגּוֹ,
וְאַתֶּם כָּלֶם הָלֹא הַגָּבוֹרִים בַּצָּבָא. לֹא אֵצֵא

לָרִיב עִם-אִישׁ אֲשֶׁר אָסַף יָדָיו מִהֶלֶחֶם, כִּי יֵרָא,

לְבוֹ כִּי רַךְ; אוֹלָם אֶתְכֶם זַעַמְתִּי, בְּכֶם חָרָה אַפִּי.

הוּא, עֲמִיתִי, אִם-אַתָּם תִּתְרַפּוּ, כֵּן תִּגְדֹּל הָרָעָה, 120

תָּבֹא בְּקֶרֶב. לָכֵן אִישׁ אִישׁ לְבוֹ יַחֲוֹשׁ וַיִּבִּין

אוֹתָהּ חֲרָפָה נְבוֹז! וּכְבֹר נְטִשָׁה מִלְחָמָה אֵימָה!

הַקָּטוֹר הַמְרַעִים-נֹרְאוֹת הָאֲדִיר כָּבֹר נִלְחַם בַּעֲזוֹ

לְפָנָי הַסְּפִינוֹת וַיִּפּוֹצֵץ הַשֹּׁעַר וְהַבְּרִיחַ הַגָּדוֹל".

כָּכָה עוֹדְדָם תּוֹפֵשׁ-הָאֶרֶץ, וַיַּעַר אֶת-רוּחָם 125

שָׁל-הָאֲכִיּוֹם, וּגְדוּדִים עֲצוּמִים הִקִּיפוּ גַם כְּתָרוֹ

אֶת-הָאֲיָסִים, גַּם אָרֶס לוֹ קָרֵב לֹא מָצָא כֶּם דָּפִי,

אֵף לֹא פֶלֶס-אַתְנָה מְעוֹרְרַת-הָעַם, כִּי הַטּוֹבִים

אֲשֶׁר בָּעַם שָׁמָּה עָרְכוּ מוֹל טְרוֹיִים וְהַקָּטוֹר הַנֶּהָדָר.

סָמְרוּ כִידוֹן לֵיד כִידוֹן, וַנִּגְעוּ צָנָה בְּצָנָה, 130

מִגֹּן בְּמִגֹּן, וְקוֹבֵעַ בְּקוֹבֵעַ, וְגָבַר בְּגָבַר.

צָפוּפִים עָמַד הַצָּבָא; וְהָיָה בְּהִרְפִּין אִישׁ רָאשׁוֹ,

יָגַע וַיִּפְגַּע הַקּוֹבֵעַ בְּקוֹבֵעַ נַעֲטֵר-הָרַעְעָמָה.

הָיוּ מִתְעַרְבוֹת חֲנִיתוֹת מוֹנִפּוֹת בְּיָדֵים חֲזָקוֹת,

נִפְשָׁם שָׁל-אַלֶּה מִשְׁתוֹקֶקָה קָדִימָה, שׁוֹאֶפֶת מִלְחָמָה. 135

וַצָּבָאוֹת הַטְּרוֹיִים שָׁם שׁוֹטְפִים הַמּוֹנִים קָדִימָה, וְהַקָּטוֹר

צוֹעֵד לְפָנֵיהֶם מִשְׁתַּעַר, כְּרָגַב-הַסֹּלֶל הַנֶּתָק

מִנִּי רָאשׁ צוֹקִים, כִּי-גִרְפוּ הַנַּחֲל שְׁגָאָה בַּחֲרָף

בְּכַחַת מִי-גִשְׁמִים, מְפּוֹצֵץ מוֹסְדֵי סִלְעֵי-הַמָּגוֹר,

טָס בָּא מִמְרוֹמִים בְּקַפִּיצוֹת, וַיַּעֲרוֹת מִתְּפוֹצְצִים תַּחֲתָיו, 140

יָטוּשׁ, יִתְגַּלְגֵּל, לֹא יַעֲמַד עַד אֲשֶׁר יָגִיעַ לְמִישׁוֹר,

וַעֲמַד שָׁם מִהִתְגַּלְגֵּל, וְאִם-גַּם נִפְשׁוּ תִכְלָה וְתִכְלָה, —

כָּכָה הִתְבַּרַךְ בְּלְבוֹ גַם הַקָּטוֹר, כִּי בְּנִקֵּל יִבְקִיעַ

עַד לְבַא הַיָּם בֵּין הַסְּפִינוֹת וְאֶהְלֵי בְנֵי-הָאֲכִיּוֹם,

בְּהִרְגוֹ בָּהֶם; אֵךְ בְּשִׁפְגָע בְּגִדוּדִים הַצָּפוּפִים שָׁם נַעֲצָר. 145

עָמַד כִּי קָרֵב מָאֵד, וּבְנֵי-הָאֲכִיּוֹם מִהָרוּ,

שֶׁלְפּוֹ לְקִרְאָתוֹ חֲרֻבּוֹתָם, כִּידּוּנֵי-פִיפְיוֹת בִּידֵיהֶם,

גִּרְשׁוֹ אוֹתוֹ מִשָּׁם וְהוּא נָסוּג אַחֲרָיו, הַתְּנוּדָה;

נִשָּׂא אֶז קוֹלוֹ אֶל-טְרוּיִים וַיִּרְעַם בְּקוֹלוֹ וַיֹּאמֶר:

"טְרוּיִים, לִיקְיִים, דְּרָדָנִים, הַיּוֹרְדִים לְקֶרֶב גָּבֵר בְּגָבֵר! 150

חֲזָקוּ וְעִמְדוּ, כִּי בְנֵי-הָאֲכִיִּים לֹא יַעֲמְדוּ בְּפָנַי,

וְאִם-כִּי עָרְכוּ גְדוּדֵיהֶם וַצְפוּפִים אִישׁ לְאַחִיו חֲבָרוּ;

אָבֵל יִסּוּגוּ מִפָּנַי חֲנִיתוֹתַי, אִם-אֶמְנֵם אֶת-לְבִי

עוֹרֵר הָאֲדִיר-בְּאֵלִים, אִישָׁה-הַמַּרְעִים שָׁל-הֶרֶה".

כָּכָה דִּבֶּר, וַהֲעִיר רוּחַ אִישׁ אִישׁ וּלְבָבוֹ, 155

אֵךְ דְּאִיפּוּבּוֹס, הוּא בְּנוֹ שָׁל-פְּרִיאַמוֹס, הַתְּהַלֵּךְ בֵּינֵיהֶם

בְּגִאָוָה, נוֹשֵׂא לְפָנָיו מִגְּנוֹ הַמַּעֲגָל עַל-סָבִיבוֹ.

צוּעֵד וְרִגְלָיו מֵה קָלוֹת, מִגְּנוֹ מְכַסֶּה עַל-גּוּפוֹ.

וּמִרִיאוֹנֵס קוֹלָע אֵלָיו כִּידּוּנוֹ הַמַּבְרִיק;

פָּגַע בַּשְּׁלֵט הַמַּעֲגָל עַל-סָבִיבוֹ הָעֵשׂוּי עוֹר פָּרִים; 160

אוּלָם לֹא בָקַע הַמִּגֵּן עֵץ הַחֲנִית הָאֶרְכָּה;

הַקָּדִים, הַתְּפוּצִץ וְנִשְׁפָּר, וַיְהִי דְּאִיפּוּבּוֹס מְכוּוֹן

מִגֵּן-הָעוֹר לוֹ מִלְּפָנָיו, כִּי חַת מִפָּנַי רָמְחוֹ הַמַּבְרִיק

שָׁל-מִרִיאוֹנֵס הָאֲמִיץ, אֵךְ נָסוּג הַגִּבּוֹר, הַתְּבוּלִל

בְּקֶרֶב עֲמִיתָיו, מִתְּעַבֵּר עַל-שְׁנֵי אֵלֶּה, אִפּוֹ כִּי חָרָה; 165

פָּנָה נִצָּחוֹנוֹ וַאֲיָנָנו, גַּם רָמְחוֹ זֶה נִשְׁפָּר לְרִסְיִסִּים.

מֵהָר אֶל-צִי-הָאֲכִיִּים וְעַד-אֶהְלִיָּהֶם לְקַחַת

רִמַּח אֲדִירִים וְאֶרֶךְ שֶׁהַשְּׂאִיר לוֹ בְּאֶהְלוֹ.

וַיִּתֵּר הַחֵיִל נִלְחָמִים, וַיְהִי קוֹל הַקֶּרֶב עוֹלָה וְגָדוֹל.

טְבָקְרוֹס בְּנוֹ שָׁל-טַלְמוֹן הוּא הַתְּחִיל וַיֵּךְ אֶת-אֲמַבְרִיּוֹס 170

תּוֹפֶשׁ-הַכִּידּוֹן, בֶּן-מִנְטוֹר הָעֵשִׂיר בְּעֶדְרֵי הַסּוּסִים,

יוֹשֵׁב פִּדְיָאוֹן, וּבִטָּרֵם עֲלוֹת בְּנֵי-הָאֲכִיִּים עָלֶיהָ.

אֲשֶׁתּוֹ, הִיא מִדְּסִיקְסָטָה, שִׁילָדָה פִּילָגֶשׁ פְּרִיאַמוֹס.

אָפֶס כְּשֶׁבָאוּ הַסְּפִינוֹת הַכְּפוּפוֹת שָׁל-הַדְּנָאִים,

שָׁב אֶלְיוֹנָה וְהָיָה מִצְטִין בֵּין צְבָאוֹת הַטְּרוּיִים, 175

יָשַׁב בְּהֵיכַל פְּרִיאֲמוֹס, שֶׁכַּבְּדוֹ כְּאַחַד מִבָּנָיו.

בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן פָּגְעוּ וּמִחְצוֹ בְּרִמְחוֹ הָאָרֶץ

תַּחַת הָאֵזֶן, וְהוֹצִיא הֶרֶמַח, – וַיִּפֹּל כְּמִלָּה

אֲשֶׁר הִתְנוּסְסָה עַל-מְרוֹמֵי הַר נִשְׂאָ וְנִשְׁפָּה, פִּרְתָּהּ

בְּגִרְזֵן-נַחֲשֶׁת, וְתוֹרֵד עָלֶיהָ הַרְכָּבִים לְאַרְצָא. 180

כָּכָה קָרַס, וּסְבִיבוֹ הִרְעִימָה נַחֲשֶׁת כְּלִי-נִשְׁקוֹ.

טְבַקְרוֹס אֵץ אֵלָיו, כִּי נִכְסַף לִפְרָק מֵעָלָיו אֶת-כָּלָיו.

זֶה חָשׁ, וְהִקְטוֹר בּוֹ הִטִּיל כִּידוֹנוֹ הַמְּבָרִיק; וְאוֹלָם

נִכְחוּ הַתְּבוּנָה הַלֵּז, כִּמְעַט נָטָה מִנּוֹ, וְהִחֲטִיֵּא.

פָּגַע הַלֵּז בְּאַמְפִּימָכוֹס בְּנוֹ שֶׁל-קִטְאָטוֹס בֶּן-אַקְטוֹר, 185

וְהוּא אֵךְ זֶה יוֹרֵד לְשַׁעַר, וַיִּמְחָצוּ בְּרִמְחוֹ בְּחִזָּה.

נָפַל וְהִרְעִים בְּנִפְלוֹ, כְּלִי-נִשְׁקוֹ מִצִּלְעָלִים עָלָיו.

הִקְטוֹר חָשׁ לִפְרָק מֵעָלָיו קוֹבְעוֹ הַעוֹטֵר לְרַקוֹת

שֶׁל-אַמְפִּימָכוֹס הַגְּבוּר אֲשֶׁר מְסַבִּיב לְרֹאשׁוֹ;

אוֹלָם כָּא אֵיס וַיִּטֵּל חֲנִיתוֹ הַנוֹצֶצָה בְּהִקְטוֹר, 190

כְּעוֹד זֶה חָשׁ. אֵךְ לֹא נָגַע בְּבִשְׂרוֹ, כִּי נַחֲשֶׁת אֵימָה

עוֹטָה אוֹתוֹ אֶת-כָּלּוֹ, וַיִּפְּגַע בְּטַבּוֹר הַמַּגֵּן,

הַדֹּף הַדָּפוֹ לְאַחֹר וּבִכְחַת, וַיִּסּוֹג מֵאַצָּל

שְׁנֵי הַחֲלָלִים, מִהָרָו וּסְחָבוֹם בְּנֵי-הָאֲכִיִּים.

אֶת-אַמְפִּימָכוֹס הוֹצִיאוּ מִנְּסֻתָם הַנִּצְעָלָה וּסְטִיכִיוֹס, 195

רֹאשֵׁי בְנֵי-אֶתוֹנָה, נִשְׂאוּהוּ עַד-חֵיל הָאֲכִיִּים.

אֵךְ הָאֵיסִים הַשּׁוֹאֲפִים קִרְבוֹת הֵם תִּפְשׁוּ בְּאַמְבִּרְיוֹס.

כְּאוֹתָם שְׁנַיִם אֲרִיּוֹת שֶׁגָּזְלוּ הָעֵז מִפִּי כְּלָבִים

חֲדָי-שְׁנַיִם בְּסִבְךָ יִשְׂאוּהָ בְּשִׁיחַ הָעֵבֶת

מְרוֹם עַל-פְּנֵי-הָאֲדָמָה וּבָמוֹ לַעֲיֵהֶם יִשְׂאוּ, – 200

כָּכָה הִרִימוּ אֶת-זֶה הָאֵיסִים עֲדוּיֵי-הַשְּׂרִיז,

פּוֹרְקִים מֵעָלָיו אֶת-נִשְׁקוֹ; אֵךְ רֹאשׁוֹ הִתִּיז מֵעָלָיו

בְּנוֹ שֶׁל-אוֹאִילָס, כִּי חָרָה בּוֹ אָפוֹ עַל-דְּבַר אַמְפִּימָכוֹס,

הַשְּׁלִיךְ אוֹתוֹ בְּהִמּוֹן כָּשֶׁם שְׁמִשְׁלִיכִים הַכְּדוֹר,

נָפַל הָרֹאשׁ אֶל-פְּנֵי רַגְלָיו שֶׁל-הַקָּטוֹר, הַתְּפִלָּשׁ בְּאַבְקָה. 205

אוּלָם אַז אֲנִי פּוֹסִידוֹן, וַיִּבְעַר בּוֹ אֶפּוֹ, כִּי נָפַל

נִינּוּ בִסְעָר מִלְחָמָה, בְּמִלְחָמַת-הַדָּם הָאִימָה.

נָשָׂא אֶת-רַגְלָיו אֶל-צִי הָאֲכִיִּים וְאֶל-אֶהְלֵיהֶם,

לְעוֹרֵר אֶת-הַדְּנָאִים וּלְהַכִּין מִתְּלָאוֹת לְטְרוּיִים.

פָּגַע בְּאִידוּמָנִס הַמְּצִיָּו בְּתוֹפְשֵׁי-הָרֶמַח, 210

הָיָה זֶה שָׁב מֵעַם רָעוֹ שָׁזָה אֶךְ בָּא נָטַשׁ הַקָּטָל,

יַעַן שֵׁם נִפְצָע בְּנֹחַשֶׁת הַחֹדֶה עַל-יַד הָאֲרָכּוּכָה.

רָעִיו מָשָׁם הוֹצִיאוּהוּ, וַיִּפְקֹד עָלָיו לְרוֹפְאִים;

אוּלָם הוּא שָׁב מִן-הָאֶהָל, כִּי נִפְשׁוּ שׁוֹב קִרְבוֹת חֲפָצָה.

דִּבֶּר אֵלָיו הַשְּׁלִיט מֶרְגִּיז-הָאֲרֶץ וַיַּעַן, 215

שָׁזָה אֶת-קוּלוֹ קוּלוֹ שֶׁל-תּוֹאֵס בְּנוֹ שֶׁל-אַנְדְּרִימוֹן.

אֲשֶׁר שִׁפְךָ מִמֶּשְׁלָתוֹ עַל-הָאִיטוּלִים בְּכָל-פְּלָבְרוֹן

וְאֲרֶץ הַסְּלָעִים קְלִידוֹן, שֵׁם עָמַד בְּכַדְהוֹ כְּבוֹד אֱלִים:

"אִידוּמָנִס הַמּוֹשֵׁל-בְּכַרְתִּים, הַגִּידָה אִי בָאוּ

כָּל-הָאִיּוֹמִים, שְׂאִימוֹ בְּנֵי-הָאֲכִיִּים עַל-טְרוּיִים?" 220

הַשִּׁיב לוֹ אִידוּמָנִס הַמּוֹשֵׁל-בְּכַרְתִּים אָמְרָיו:

"תּוֹאֵס, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר אָשֵׁם, כְּפִי רְאוֹת עֵינִי, כִּי אָמְנָם

הִנֵּה כָלְנוּ יָדְעָנוּ וְנָבִין אֵיךְ לְתַגֵּר מִלְחָמָה,

אֵין רַכִּי-לֵב בְּקִרְבָּנוּ, וְאֵין שְׁפַל-יָדִים שְׂיִרְחֹק

מִן-הַמִּלְחָמָה הַקָּשָׁה; אֵין זֹאת כִּי כֵן טוֹב בְּעֵינֵי 225

בְּנוֹ שֶׁל-קְרוֹנוֹס הַשְּׂגִיָּא, וְתָמוּ אֲכִיִּים לְגֹועַ

הַרְחֹק מֵאֲרָגוֹס וּבְחֶרֶפָה פֹּה יִפְּלוּ חֲלָלִים בָּלֵהֶם!

אוּלָם, תּוֹאֵס, הֵן אַתָּה מֵאֵז וּמַעוֹלָם עַז-רוּחַ,

אַתָּה עוֹרֶרֶת אַחֲרֵים, אִם-יָדְיוֹ רְאִיתָ כִּי רָפוּ,

אֶל-נָא תַחְדָּל הַפַּעַם מֵעוֹרֵר אִישׁ אִישׁ וּמַעוֹדְדוֹ". 230

דִּבֶּר אֵלָיו פּוֹסִידוֹן מֶרְגִּיז-הָאֲרֶץ וַיַּעַן:

"אִידוּמָנִס, הַבִּיתָה אֶל-יָשׁוּב הַגָּבֵר מְטְרוּיָה,

יְהִי מְשׁוּשׁ-נִפְשָׁם שֶׁל-כָּלְבִּים זְרִיזֵי-מִתְנַגֵּם בַּשָּׂדֶה

איש, אשר יאסוף כיום ולא ירד לשער!

הבה קח את-הנשק, בא אתי ויחדו נמהר, 235

אולי עוד נהיה לישועה, ואם-גם אך שנים אנחנו.

יפה כחם של-רבים, ואם-גם שפלי-ידיים,

אנו כחנו אתנו עוד לתגר מלחמה עם-טובים".

דבר האל, וימהר וישב אל-קרוב בני-האדם.

אך אידומנס הוא נכנס לאהל הבנוי בקדר, 240

שם עליו נשקו הנאנה ויאחז בשתיים חניתות,

נחפז, ונהיה מראהו בברק שתפשו בן-קרונוס,

זרקו מראשי אולימפוס ההר רב-האורות למופת,

אות לבני-תמותה – והלך וזרח זה אורו למרחוק, –

פכה הבריקה הנחששת מסביב לחזו, בהתפזר. 245

פגע הלז במריאונס, נערו משרתו הנדיב,

קרוב אצל אהלו, כי נכנס לקחת לו כידון,

רמח נחשת, ויען לו אידומנס האדיר:

"מריאונס בן-מולוס החביב עלי מכל-רעי!

למה זה באת ותטש הקרב ואת-שאון המערכה? 250

אולי פצע פצעוך ועקץ החיך לך הצר?

אולי שלחוך לקרא לי? גם נפשי היא אינה חומדת

שבת ולחבק ידיים באהל, כי קרבות אשאפה!"

השיב אמרו אז לו מריאונס הנבון ויאמר:

"אידומנס שר-כרתים לובשי-שריונות-נחשה! 255

באתי, כי רמח בקשתי, אם-יש לך באהלך.

הנה חניתי שלי, אני שברתי לרסיסים,

כי הטלתי במגנו של-דאיפובוס האמיץ".

ענה לו אידומנס המנהיג-לכרתים ויאמר:

"אם-לחניתות דרשתי, הלא באהלי תמצאן. 260

יש גם אחת גם עשרים על-יד כל-הקירות הבהירים,

רמחי-טרויים נשאתי מעל החללים, כי אכן

אין אָני נָצב מִרְחוֹק עֵת אַצֵּא לְדַבֵּר עִם-אֹיֵב.

הִנֵּה עַל-כֵּן לִי חֲנִיתוֹת, מִגִּנִּים עֲטוּרֵי-טְבוּרִים,

יֵשׁ לִי קוֹבְעֵי-מִלְחָמָה וְשָׂרִיוֹנוֹת מִזְהִירִים יָקֻרוֹת". 265

עָנָה לוֹ מְרִיאֹנָס הָאִישׁ טוֹב-הַשְּׂכָל, הַנָּבוֹן:

"אֵכֶן, גַּם לִי בָאֵהָלִי וְגַם בְּסָפִינָתִי הַשְּׁחוּרָה

וְשֶׁק רַב, שְׁלַל הַטְּרוּיִים, אֶךְ רְחוֹק מְאֹד מִלְקָחָתוֹ;

כִּי גַם אָנִי, כַּמְדַּמְנִי, טָרָם שְׂכַחְתִּי הַגְּבוּרָה,

בֵּין הַחֲלוּצִים יִצְאָתִי בְּקָרֵב – הוּא תַפְאֲרָתוֹ שֶׁל-גָּבֵר. 270

שֵׁם אֶתִּיבָב בְּסַעַר הַקָּרֵב אִם-יֵשׁ לָהֶם בְּשַׁעַר.

אִם-זֶה נֶעְלַם מֵאַחַד מִבְּנֵי הָאֲכִיִּים הָעוֹטִים

שָׂרִיוֹן-נְחֻשֶׁת, הֵן אַתָּה, דּוֹמְנִי, יָדַע יָדַעְתָּ".

עָנָה לוֹ אִידוֹמֶנֶס הַנָּגִיד-לְגִדּוּדֵי-הַכְּרֹתִים:

"אֵכֶן, אֲנֹכִי גְבוּרָתְךָ יָדַעְתִּי, שְׁלָמָה תִּסְפֹּר? 275

אֵלֹו לְבַחֵר אֲמַרְנוּ גְבוּרֵי-הָעָם בְּאַנְוִית

שָׁבַת בַּמָּאָרֵב – כִּי שֵׁם תִּגְלָה גְבוּרָתוֹ שֶׁל-גָּבֵר –

בְּרוּר, מִי לְבוֹ-אֲמִיץ וּמִי רַךְ-הַלֵּב וְהִזְרָא,

יַעַן כִּי צָבַע עוֹר פָּנָיו שֶׁל-יָרָא יִשְׁתַּנֵּה לְרַגְעִים,

לְבוֹ בְּקֶרְבּוֹ לֹא יִתֵּן-לוֹ שָׁבַת בְּמִנוּחָה עַל-מְקוֹמוֹ, 280

אֲלֹא יִתְנוּדָד אוֹ יִכְרַע עַל-רֹגְלֵי אַחַת אוֹ שְׁנֵיהָ.

לְבוֹ בְּחֻבּוֹ מִפְּרֹפֶר, מִתַּחֲלָחֵל וְהוֹלֵם בְּחִזָּקָה,

יִירָא וְיִפְחַד הַמָּוֶת, וְשָׁנָיו בּוֹ נֹקְשׁוֹת מִפָּחַד.

אוּלָם הַגְּבוּר לֹא כֵן, כִּי גַם צָבַע פָּנָיו לֹא שָׁנָה,

זָרוּ לוֹ פָּחַד וְאִימָה עֵת יֵשֵׁב בַּמָּאָרֵב עִם-גְּבָרִים, 285

נִפְשׁוֹ נִכְסְפָה לְמַהֵר וּלְתַגֵּר מִלְחָמָה אִימָה.

אִין מִי שִׁיתָן שֵׁם דָּפִי בְּזִרְעֶךָ וּגְבוּרָתְךָ;

אֵלֹו פָּצַע פָּצְעוּךָ בְּמִלְחָמָתְךָ בְּחִץ אוֹ בְּרִמָּה,

הִנֵּה הַחִץ אֵז פּוֹגֵעַךָ לֹא בְּעֶרְפְּךָ וְלֹא בְּכַתְפְּךָ,

אֲלֹא בְּחִזְךָ אוֹ בְּבִטְנְךָ, כְּשֶׁאַתָּה מְשַׁתְּעַר וְיוֹצֵא 290

לְקִרְאָת אוֹיְבְּךָ, כִּי תִתְגַּר מִלְחָמָה בְּגִדּוּד הַחֲלוּצִים.

אולם אל-נוסיף פה לעמד ולפֿטפט כפֿתאים תינוקות;

פֿן-יתעבר עוד בנו אחד העם; אך הכנס –

מהר אלי האהלה וקחה-לך רמח אדירים".

ככה הביע, וימהר האיש מריאונס הנמשל- 295

לארס הקל, מן-האהל חיש הוציא לו רמח-נחשת.

בא אחרי אידומנס משתוקק לרדת לקטל.

במראה ארס הקטלן היורד אל-פני-המערכה

וארח לו בנו זה חביבו – הפחד השגיא והגבור,

אשר מפניו יחתו, ינוסו גם אנשי-החיל, 300

פצעדם שניהם חמשים מתרקה על-יושבי אפירה,

או על-בני פלגיה הגאים, אך לא לשני אלה קשובה

אזנם, כי רק לאם אחד יחוננו תהלת נצחון, –

ככה אז ירדו לשער מנהיגי העם אידומנס

ומריאונס עדויים כלי-נשקם ונחשתם מברקת. 305

ראשון נשא אמרתו האיש מריאונס ויען:

"בן-דבכליון, אן תפנה, על-איזה גדוד תעיר זרועך?

אולי תשים פניך לימין המערכה או תצא

בקרב העם או לשמאלו? לי נראה, בשום מקום לא תחסר

פה העבודה לבני-האכזים יפי-המחלפות". 310

ענה לו אידומנס הנגיד-לכרתים וידבר:

"הנה באמצע הצי שם ישנם אחרים להגן,

שם שני האיס ושם טבקרס הטוב שבבני-האכזים

לירות בקשת והגבור בעורכי-הקרב בחרבות,

המה יציקו למדי להקטור בנו של-פריאמוס, 315

ואם-כי ישתער בקרב, ואם-גם מאד נאדר בפת.

נפשו אם-תכסף מאד להלחם, הן יקשה ממנו

לגבר על-כח שני אלה ועל-זרועם זו הנערצה,

לשלח הספינות באש, אם-לא יזרק בן-קרנוס בעצמו

לבית האש האוכלת בספינות הממהרות-לשוט. 320

יַעַן אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יִסּוֹג זֶה אֵין הַגְדּוֹל מִפְּנֵיו,
 אִם-מִבְּנֵי-תַמּוּתָהּ הִנֵּהוּ וְנִזּוֹן מִפְּרִי-הָאֲדָמָה,
 בְּשָׂרוֹ אִם-נִתֵּן לְמַחֲץ-נַחֲשֶׁת וְאִבְנֵי-הַמַּדּוֹת.
 הֵן גַּם מִפְּנֵי אֲכִילִס, מִבִּקְעַ מַעֲרָכוֹת-הַגְּבָרִים,
 אַחֲזֹר לֹא יִסּוֹג בְּקֶרֶב; אֲךְ אֵינוֹ קַל-רֶגֶל כְּמֵהוּ. 325
 הִבֵּה וַיִּנָּפֶן אֶל-שְׂמָאל אֲגַף הַמְּלַחְמָה, וַיִּמְהַרָּה
 נִרְאָה לְמִי בְּנִחִיל תְּהִלָּה, הִלְנּוּ אוֹ לְצָרִינוּ?"
 פָּכָה שָׁח, וַיִּמְרִיאֻנֶּס הַנִּמְשָׁל-לְאָרֶס הַמְּהִיר
 הֵלֶךְ לִפְנֵיו עַד-בּוֹאֵם עַד-חֵיל הָאֲגַף אֲשֶׁר אָמַר.
 רָאוּ הַטְּרוֹיִים אֶת-פְּנֵי אִידוֹמֶנֶס הַנִּמְשָׁל-לְלֵהָב, 330
 אוֹתוֹ וְאֶת-נִעְצָרוֹ מִשְׁתָּרוֹ, הַעוֹטִים אֶת-נֶפֶשׁ הַיִּקְרוֹת,
 אֲצוֹ הַשְׁתַּעֲרוּ עָלָיו בְּהִמּוֹן, מִרַעִימִים בְּקוֹלָם.
 פִּשְׁטָה מְלַחְמָה, קָרַב אִים אֲצֵל יִרְפָּתִי-הַסְּפִיגוֹת.
 כְּסוּפַת-הָאוֹן אֲשֶׁר תָּבֹא עַל-כִּנְפֵי הַרוּחוֹת בְּהִתְהוֹלָלוֹן,
 יוֹם בּוֹ יִכְבַּד הָאֲבָק עַל-רַחֲבֵי דְרָכִים וַשְּׁבִילִים, 335
 פֶּתָאִם עֲנִי-אֲבָק אֲדִירִים יִתְאַבְּכוּ-יְרוֹמוּ, —
 פָּכָה הַתְּלַקַּח הַקָּרֵב שֵׁם כִּי נִפְשָׁם לְהִטָּה קֶרֶבָם
 לְכַחֵיד אִישׁ אֶת-רַעְיוֹ וּלְהַכְרִית בְּנַחֲשֶׁת הַשְּׁנוּנָה.
 וְהַמַּעֲרָכָה הַמְּמוֹתָתָה אָדָם סוֹמְרֶת כִּידוֹנִים
 חוֹתְכֵי-בְּשָׂר אַרְכִּים, בָּהֶם הִתְזַיְקוּ זֹרְעוֹתָם. 340
 וְזִהָר נַחֲשֶׁת הַקּוֹבֵעַ הַנוֹצֵץ, וַיִּגְהוֹת שְׁרִיוֹנוֹת
 זֶה אֲךְ צִתְּצָחוּ אוֹתָם וַיַּפְעֵת מְגִנִּים מִבְּרִיקִים
 מַעֲוָרִים אֶת-עֵינֵי הַרוֹאִים; כִּי אֲמָנָם אֲךְ אִישׁ לְבוֹ אֶבֶן
 אֲשֶׁר הַתְּבוּנוֹן לְלֶחֶם, וְשִׁמַּח וְלֹא דָאָבָה נִפְשׁוֹ.
 פָּכָה עוֹרָרוּ שְׁנֵי בָנָיו הַעֲזִים שֶׁל-קְרוֹנוֹס, שְׁנִפְרְדּוּ 345
 בְּדַעְתָּם, צָרוֹת וְתִלְאוֹת לְגִדּוּדֵי בְנֵי-אָדָם גְּבוּרִים.
 זָכַס הוּא רָצָה לְחוֹנוֹן הַתְּשׁוּעָה לְטְרוֹיִים וּלְהַקְטוֹר,
 וַיִּכְבַּד אֲכִיל קַל-הַרְגָּל, וְאוֹלָם לֹא אָמַר בְּנִפְשׁוֹ
 לַעֲשׂוֹת כָּלָה עִם-עַם הָאֲכִיִּים עַל-יַד חוֹמוֹת אֱלִיוֹס,

בִּקֵּשׁ אֶךְ בִּקֵּשׁ לִכְבֹּד אֶת-תַּטִּים וְאֶת-בְּנֵה עַז-הָרוּחַ. 350

אוֹלָם פּוֹסִידוֹן מְעוֹרָר אֶת-הָאֲרָגָאִים, בְּשָׁלִי

עָלָה מִנְבִּיכֵי יָם אָפֶר, כִּי דָאָבָה נִפְשׁוֹ, שְׁהֶמָּה

גָּבְרוּ עָלֵיהֶם הַטְּרוּיִים, אִף אִפּוֹ מְאֹד חָרָה בְּזֵאוּס.

אֲכֹן, אֶךְ אַחַת מִחֲצִבְתָּם, מִקְבַּת בּוֹר אַחַת לְשִׁנֵּיהֶם,

אָפֶס זָבֶס בְּכוֹר אַחִיו, וְלוֹ יִתֵּר דַּעַת נִכְחַ. 355

הִנֵּה לִכֹּן מִנֵּעַ עֲצָמוֹ מִהֲגֹן עָלֵיהֶם בְּגִלּוּי,

הִנֵּה מְעוֹרָרֶם בְּשָׁלִי, כִּי לִבֶּשׁ צוּרְתּוֹ שָׁל-גָּבֶר.

כָּכָה מִתְחַוִּי הַשְּׁנִים עֲבוֹתוֹת הָאִיבָה וְהַעֲבָרָה,

חֲבֵל-הַקָּרֶב רֶב-הַדְּמִים, עַל-קֹשְׁרֵיו הַמְּשַׁלְבִּים הַצָּבָאוֹת,

חֲבֵל לֹא נִתְקַן וְלֹא נִקְרַע, שְׁהַחֲלִישׁ בְּרַכִּים שָׁל-רַבִּים. 360

אֶךְ אִידוֹמָנִס, וְאִם-בַּעַל שִׁיבָה לְמַחְצָה, עוֹדֵד

אֶת-הַדְּנָאִים, וְהֵמָּס אֶת-לִבּוֹת-הַטְּרוּיִים. הַשְׁתַּעַר

הַפָּה אֶת-אוֹתָרִיאֹנִס, שְׁהִנֵּה בָּא מִקַּבְּסוֹס,

אֶתָּא זֶה עֵתָה וְלִקּוֹל הַשְּׁמוּעָה כִּי-פָרְצָה מִלְחָמָה,

נִפְשׁוֹ כִּי חֲשָׁקָה בְּקַסְפִּנְדָּרָה הִיפָּה בְּכָל-בְּנוֹת פְּרִיאֲמוֹס. 365

מִהֵר לֹא נָתַן, אֶךְ אָמַר כִּי יַפְעַל עָלֵילוֹת נוֹרָאוֹת:

גִּרְשׁ יִגְרֹשׁ בָּאוֹן אֶת-הָאֲכִיִּים מִטְּרוּיָה.

נִאוֹת פְּרִיאֲמוֹס הִיִּשִׁישׁ וְהִבְטִיחַ לוֹ לָתֵת אֶת-בֵּיתוֹ;

יִרְדַּ לַשְּׁעָר הַלְּזוֹ, כִּי הָאֲמִין בְּדַבְרֵי פְּרִיאֲמוֹס.

קָלַע אֵלָיו אִידוֹמָנִס אֶת-רִמְחוֹ הַמִּבְרִיק וַיִּטֵּל 370

בּוֹ וַיַּפְּהוּ, כְּשִׁנְיָה צוּעֵד בְּגֵאָנָה; וְלֹא הִיָּגוֹן

עָלָיו שְׁרִינֵן-נִחַשְׁתּוֹ, כִּי מִחְצוֹ בִּבְטָן בְּאֶמְצָע.

נִפַּל בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ, וְזֶה עָלָיו יִשִּׁישׁ יָרִיעַ:

"אוֹתָרִיאֹנִס, מְאֹד אָרוּמְמָךְ עַל-כָּל-בְּנֵי תְּמוּתָה,

אֵלּוֹ מִלֵּאֲתָ כָּל-אֲשֶׁר הִבְטַחְתָּ לַעֲשׂוֹת לְכוֹן-דִּרְדָּו, 375

לוֹ לְפְרִיאֲמוֹס הַמְּלִיךְ, וְהוּא הִבְטִיחְךָ אֶת-בֵּיתוֹ.

הִנֵּה גַם אֲנִי הֵיִינוּ מִבְטִיחִים לָךְ וְגַם מִקִּיָּמִים

לָתֵת לָךְ אֶת-הִיפָּה בְּבְנוֹת-אֲגַמְמֶנוֹן בֶּן-אֶטְרִס,

לְהִבְיָאָנָה מֵאַרְגֹּס, וְהִיָּתָה לְךָ פֶּה לְאִשָּׁה,
 יָדָךְ אִם-תִּהְיֶה אֲתֹנִי בְטְרוּיָה הָעִיר הַנוֹשֶׁבֶת. 380
 בֹּא אֶל-הַסְּפִינֹת הַיּוֹרְדֹת-בֵּינָם, וְשֵׁם נְכָרֶת בְּרִית-תִּנָּאִים,
 נִחְתָּךְ דְּבַר-הַחֲתֻנָּה, כִּי חֻתְנִים לֹא רָעִים גַּם אָנוּ!"
 כָּכָה שָׁח אִידוּמֵיִס, וַיִּחְזַק בְּרָגְלוֹ וּמָשְׁכוֹ
 דְּרָךְ הַקָּרֵב זֶה הָאִים. אַךְ אִסְיֹס בֹּא אֲזִי לְנִקְמוֹ.
 רָגְלִי בֹא לִפְנֵי הַסּוֹסִים, וְהֵמָּה נוֹחְרִים בְּשִׁכְמוֹ, 385
 נִעְרוּ מִשְׁרָתוֹ כָּם נוֹהֵג, וְהוּא אוֹמֵר בְּנִפְשׁוֹ לְהַכּוֹת
 אֶת-אִידוּמֵיִס, וְאוֹלָם הַקָּדִימוֹ הֵלְזוּ וּבְרִימָה
 פָּצְעוּ בְּגִרוֹנוֹ מִתַּחַת לְסַנֵּטֶר, וַתֵּצֵא הַנְּחֻשֶׁת.
 כָּרַע הֵלְזוּ, כְּנָפֵל אֱלֹוֹן, אוֹ תִרְזָה אוֹ אֶכֶן יִפֶּה-קוֹמָה,
 אֲשֶׁר כָּרְתוּהוּ בְּהָרִים חֲרָשֵׁי-הָעֵצִים בְּגִרְזָנִים 390
 זֶה אֵךְ הַשְׁחָזוּ, לְהִיּוֹתוֹ קוֹרָה לְבִגְנִן אֲנִיָּה, –
 כָּכָה הַשְׁתַּרְעֵה הֵלְזוּ עַל-יַד רָכְבוֹ וְאַצֵּל הַסּוֹסִים,
 נוֹהֵם וּמַחֲטִט בְּכַפְּיוֹ בְּאַבְקַּת הַמַּגָּאֵל בְּדָמִים.
 נִדְּהֵם גַּם נִעְרוּ רָכְבוֹ אַף רוּחַ בִּינְתוֹ עֲזִבוֹ,
 לְבוֹ לֹא עָרַב לְהַתְחַמֵּק מִמִּשְׁנָאִיו וּלְהַפְנוֹת אֶת-סוּסָיו. 395
 חָשׁ אֲנִטִּילוֹכֹס הַגְּבוּר וַיִּדְקָרוּ, פָּגְעוּ בְּאַמְצֵעַ
 שְׂרִינְ-הַנְּחֻשֶׁת שְׁלִבָּשׁ, וְלֹא עָמַד לוֹ, כִּי בֹא עֶקֶץ
 רָמְחוֹ, פָּצְעוּ בְּבִטְנוֹ, בְּאַמְצֵעַ, וַיִּפֹּל מִרָכְבוֹ,
 רָכְבוֹ הָעֲשׂוּי לְתַפְאֲרָה, גִּרְגֵּר וַיִּפַּח אֶת-רוּחוֹ.
 אֵךְ אֲנִטִּילוֹכֹס בֶּן-נָסְטוֹר הַגְּבוּר הוּא גֵרֵשׁ הַסּוֹסִים 400
 מֵאֵת הַטְּרוּיִים אֶל-צִבְאָה הָאֲכִיִּים עֲדוּיִי-הַמַּצְחֹת.
 אֲזִי דְאִיפּוֹבּוֹס הַתְּקָרֵב עַד אִידוּמֵיִס, כִּי חָרָה
 לוֹ עַל-דְּבַר אִסְיֹס שְׁהוּמַת, וַיִּטֵּל חֲנִיתוֹ הַנוֹצֶצֶה.
 אֵךְ אִידוּמֵיִס הַתְּבוּנִן וַרְאָה אֶת-כִּידוֹן הַנְּחֻשֶׁת,
 נָטָה הַצֵּדָה וַיִּתְּכֶסּ בַּמִּגֵּן הַמַּעְגֵּל עַל-סִבִּיבוֹ, 405
 עֲשׂוּי מַעוֹרוֹת שָׁל-שְׁנָרִים וְנִחְפָּה נְחֻשֶׁת מִבְּרִקָּתָהּ,
 עֲטָרָה לְשִׁפְתוֹ מִסִּבִּיב, וּשְׁתֵּי יָדוֹת לְמִגֵּן.

תחת המגן התכנס, ויעבר הכידון על-פניו,
 נתן המגן קול אטום, כי נגע בו כידון הנחשת.
 ריקם לא יצא הכידון מידו, היד החזקה, 410
 מחץ את-בנו של-הפסוס, את-רועה-העם את-הפסנור,
 נמער בכבדו ותחת סרעפתו ויחלש את-ברכיו.
 עלץ לבב דאיפובוס, ויקרא וירעם בקולו:
 "אסיוס כי שכב גם-גם, אדמה כי-ישיש בלבו,
 ואם-גם ירד בית-הדס, זה סוגר השערים הכביר, 415
 על-כי נתתי לו איש אשר עליו ילנה בדרךכו!"
 פכה שח, ובני-ארגוס מה-דאכה נפשמ לשמחתו,
 אפס על-כלם הוא המר ללב אנטילוכוס הגבור;
 ואף אם-נפשו לו מרה, לא שכח את-רעו עמיתו.
 נחפו, התיצב מלפניו ויסוכך על-רעו בצנה. 420
 גחגו שנים ידידים אהובים לשאתו על-שכמם,
 המה מקיסטס בן-אכיוס ואלטטור האיש האלהי,
 באו עד-פני-האניות, והוא נאנח מעצמת מכאוביו.
 אך אידומנס לא שכך, עודנו משתוקק בעברתו
 להאפיל על-אחד הטרויים באשמי-הלילה או לנפל 425
 בעצמו לארץ, בגרשו מעם האכיים הרעה.
 הפה נפש את-בן-איסיאטס מזרעו של-זאוס,
 את-אלקתואוס הגבור חתנו אשר לאנכיסס,
 לקח את-הפודמיה היא בתו הבכירה לו לאשה,
 והיא האהובה לאביה ולאמה הגבירה בהיכל, 430
 יען כי-עלתה על-כל-בנות-גילה ביפי ובחכמה,
 בכל מלאכת-יד ובבינה, על-כן לקח אותה לאשה
 גבר העולה על-כל בטרניה רחבת-השונקים.
 אותו הכריע אזי פוסידון ביד אידומנס,
 העיב את-עיניו האורות ועצר באבריו הצחים, 435
 יען גם להמלט גם אחר לסגת לא יכל.

אָפֿס כַּעמֹוד וּכְגֹזַע עֵץ רַם-צִמְרֵת שֵׁם נֶצֶב
דָּם מִבְּלִי נוֹעַ, וּבְאַמְצֵעַ תְּזוּהוּ פִּצְעָהּוּ הַגְּבוּר,
הוּא אִידוּמָנִס, וַיִּקְרַע לְשָׁנִים אֶת-שָׁרִיָּן-נִחְשָׁתוּ,
אֲשֶׁר הִגֵּן תַּמִּיד עַל-בְּשָׁרוֹ מִפְּנֵי הָאֲבֹדוֹן. 440
עָתָה שְׁקִשְׁק צָרוּדוֹת, הִתְפּוּצֵץ תַּחַת הַפִּידוֹן,
נָפַל אַף הָרָעִים בְּנִפְלוֹ מִטְעֵן הַפִּידוֹן בְּלִבּוֹ,
עוֹדוֹ מִפְּרָפֶר, וַיִּרְעַד אֶת-עֵץ הַחַנִּית בּוֹ נִנְעָצָה;
אָפֿס עַד-רָגַע תֵּשׁ כַּחוֹ שַׁל-אַרֶס הָאֲדִיר וַיִּנַּח.
לֵב אִידוּמָנִס מָה עָלֶץ מָאֵד וַיִּקְרָא קוֹל גָּדוֹל: 445
"דַּאיפּוּבּוֹס, הָאֶמֶנֶם נֹאמֵר שְׁלוּמִים הֵם אֵלֶּה –
תַּחַת הָאֶחָד אִם-אֶמִית הַשְׁלֵשָׁה? הֲלֹא הִתְהַלַּלְתָּ,
הוּי, חֶסֶר-לֵב! צֵא לְקִרְאָתִי, הִחַלֵּץ בַּעֲצָמְךָ לַמַּעַן
תִּרְאֶה וְתִנָּכַח מִי אֲנִי, נִין-זָבִס אֲשֶׁר בָּאתִי אֲלֵיכֶם.
זָבִס הוּא הוֹלִיד רֹאשׁוֹנָה אֶת-מִינוֹס הַנוֹטֵר אֶת-כַּתִּים, 450
אוּלָּם מִינוֹס הוּא הוֹלִיד אֶת-בְּנוֹ אֶת-דְּבַק־לִיּוֹן הַתָּמִים,
הוֹלִיד דְּבַק־לִיּוֹן זֶה אוֹתִי הָרוּדָה-בְּרַבִּים-אֲנָשִׁים
בְּכַתִּים אֵי רַחֲב-הַיָּדִים, וְעָתָה נִשְׁאֹוִנִי הַסְּפִינוֹת
הִנֵּה לְרַעָה לְךָ וּלְאֶבֶיךָ וּלְיִתֶּר הַטְּרוּיִים!"
כָּכָה הִבִּיעַ, אָבֶל דַּאיפּוּבּוֹס מִתִּיעֵץ בְּלִבּוֹ, 455
אִם-יִסּוּג אַחֲרֵי וַיִּקַּח לוֹ אֶחָד הַטְּרוּיִים הַנְּדִיבִים
וַיֵּאָרַח לוֹ, אוֹ יִנְסָה וַיִּרֵד לְבִדּוֹ לְקַטֵּל.
הִנֵּה נִמְלָךְ בְּלִבּוֹ, וּמִצָּא לְטוֹב לוֹ לְלַכֵּת
וּלְמַצָּא אֶת-אֵינִיאַס, כִּי רָאָה וְהוּא עוֹמֵד אַחֲרָי
גָּדוֹד כָּל-אוֹסְרֵי הַלָּחֶם, כִּי כַּעַס הִלְזָה עַל-פְּרִיאֲמוֹס, 460
יַעַן לֹא כִבְדּוֹ בֵּין גְּבָרִים, וְאִם-בֵּין גְּבוּרִים הוּא נִמְנָה.
קָרַב אֵלָיו, הִתִּיצַב, וַיְדַבֵּר אֶת-אִמְרוֹת הַכִּנְיָ:
"הוּי, אֵינִיאַס הַיּוֹעֵץ לְטְרוּיִים, עָלֶיךָ עַת לְנָקָם
עָתָה אֶת-גִּיסְךָ, אִם-אֶמֶנֶם נוֹגַעַ אֶל-לְבָבְךָ דְּבַר קְרוֹבִים,
אַחֲרָי לָכָה וְנִחְוֹשָׁה וְנִקָּם נָקָם אֶלְקִתּוּאוֹס 465

גִּיסְךָ אֲשֶׁר טָפַחְךָ בְּהִכָּל עֵת יֶלֶד הָיִיתָ.

הֵן אִידוּמִימִם הַמְצִינִי בְּתוֹפְשֵׁי-הַכִּידּוֹן הַכֹּהֵן!"

כָּכָה הִבִּיעַ, וַיַּעַר אֶת-לִבּוֹ בְּקָרֵב חֲזָהוּ.

צוּעַד בָּא אֶל-אִידוּמִימִם, מִשְׁתוֹקֵק וְשֹׁשׁ לְקִרְאָת לָחֶם.

אֶךְ אִידוּמִימִם לֹא נִבְהַל בְּאוֹתוֹ תִּינוּק רֶפֶה-אוֹנִים, 470

עָמַד לֹא זָע כְּחֲזִיר-הָהָר הַבוֹטֵחַ בְּאוֹנוֹ,

אֲשֶׁר יָחַפָּה לְהִמּוֹן הַנָּגֵשׁ בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ

בְּקֶרֶן בֶּן-שָׁמְמָה, וּמִסְמֵר שְׁעָרוֹ עַל-גִּבּוֹ מִמַּעַל,

עֵינָיו תִּלְהַטְנָה כְּלֶהָב, וּמַחֲדָד אֶת-מִלְתְּעוֹתָיו,

נִפְשׁוֹ תִשְׁתוֹקֵק לְגִרְשׁ הַכְּלָבִים וְהָאָדָם סְבוּהוֹ, – 475

כָּכָה לֹא חָת אִידוּמִימִם הַמְצִינִי-בְּכִידּוֹן וְלֹא נִסּוּג

מִפְּנֵי אֵינִיאָס הַגִּבּוֹר, אֶךְ קָרָא לְרַעְיוֹ עֲמִיתָיו,

מִשְׁקִיף עַל-אֶסְקֶלְפוֹס, אֶפְרָס וְעַל-דֹּאפִירוֹס,

עַל-מִרְיָאוֹנִס וְעַל אֲנְטִילוֹכּוֹס מְעִירֵי שְׁאוֹן-לָחֶם.

עוֹרֵר אֶת-רוּחָם, וַיִּקְרָא אֶת-אֲמָרוֹת הַכִּנָּף וַיֹּאמֶר: 480

"חֹשׁוּ, יְדִידִי, אֵלֵי! עֲזֹרוּנִי, כִּי לְבָדִי אֲנֹכִי.

יָרָא אֲנִי אֶת-אֵינִיאָס הַמְּהִיר הַיּוֹצֵא לְקִרְאָתִי

אֲדִיר-בְּקָרֵב בְּמַעֲרָכָה וְגִבּוֹר לְהַכְרִית בְּגִבָּרִים.

עוֹד הוּא בָּאֲבוֹ, בְּנֻעֻרָיו, שָׁהָם הֵם הַפֶּחַ הַעֲלִיוֹן.

אֱלוֹ הָיִיתִי בֶן-גִּילּוֹ, וְהִזְתָּה גַם רוּחַ זֶה בְּנִי, 485

הִיָּה אֲזִי נוֹחַל שֵׁם עוֹלָם, אוֹ תִהְיֶה אֲנֹכִי נִחַלְתִּי".

כָּכָה הִבִּיעַ, וְהִמָּה לֵב אֶחָד מִפְּעַם בְּקֶרֶבָם,

קָרְבוֹ הַתִּיצְבוֹ וְסִמְכוֹ שְׁלִטְיָהֶם אֶל-מוֹל הַכְּתִפִּים.

חֹשׁ אֵינִיאָס גַּם הוּא, וַיִּקְרָא אֶל-רַעְיוֹ עֲמִיתָיו,

מִשְׁקִיף עַל-דֹּאִיפּוֹבוֹס, עַל-פְּרִיס, וְאַגִּנּוֹר הַנָּדִיב, 490

וְהִמָּה מִנְהִיגֵי הַטְּרוֹיִים כְּמוֹהוּ, וּבַעֲקֻבוֹתֵיהֶם

נִהַר הָעַם אֲשֶׁר אִתָּם כְּרַחֲלִים הָעוֹלוֹת מִדְּבָרָן

אֲחֵרֵי הָאֵיל לְשִׁקָּת לְשִׁתּוֹת, וַיִּשְׁיֵשׁ לֵב רוּעָם,

כָּכָה אֲזִי יִשְׁיֵשׁ אֵינִיאָס, אֵף יִגִּיל בּוֹ לְבוֹ, כִּי רָאָה

שפעת העם אשר אתו, הגוים הנוהרים אחריו. 495

סביב לגוף אלקתואוס הם אסרו קרב פנים אל-פנים,

רמחים אדירים בידיהם, ויהי קול הנחשת על-לבבות

אנשי-החיל מאד נורא, בקלעם בגדוד איש אל-רעו,

אולם השנים ביניהם גבורים העולים על-יתרם,

והם אידומים ואיניאס שנמשלו לארס, משתוקקים 500

לכרת איש בשר רעהו בנחשת שרחרם לא תדע.

התחיל איניאס ויטל חניתו באיש אידומים;

אפס הלז בה התבונן, ויט מן-הכידון הצדה.

ונעץ חד רמחו המוטל ונמעך בארץ מזדעזע,

רקם פי שלח והוטל מידו, היד התזקה. 505

אך אידומים אז נגף את-אינומאוס בבטנו,

בקע את-מכסה השריון, וחדרה הנחשת את-מעיו,

קרס נפל באבק ותופש בכפיו הארץ;

חש אידומים והוציא כידונו המאריך-צלו

מן-המפלת ולא פרק מעליו את-נשקו הנאה 510

אשר על-כתפיו, כי רבו המורים בו שהציקוהו;

יען לא היה עוד פחו בפרקי הרגל להשתער,

לחוש ולהביא את-רמחו או להמלט על-נפשו.

לכן אך מנע יום אידו בקרבות פנים אל-פנים;

אולם לא עוד נשאווהו חיש רגליו כי ינוס מלחם. 515

הוא נסוג לאטו, ויטל בו את-חניתו הנוצצה

זה דאיפובוס, כי עודו מתעבר בו, עוד חרה אפו;

אבל שוב התטיא את-המטרה, ויפגע ברמחו

באסקלפוס בן-ארס, ויעבור הפידון האדיר

זרעו, ויפל באבק, תופש בידיו הארץ. 520

וארס השואג והזועם לא ידע עדנה כי נפל

בנו במלחמה הקשה ובסער הקרב שמה כרע.

ישב על-גב האולימפוס, בצל ערפלי-זהב התלונן,

יַעֲזֹב כִּי-חֶזֶק מְאֹד עָלָיו דְּבַר זָכַס, וְשֵׁם יִתְרֵה הָאֱלֹהִים
 בְּנִי-הָאֱלֹמֹת נִחְתָּמִים רְחוּקִים מִשְׁדֵּה-הַמִּלְחָמָה. 525
 וְאֲנָשֵׁי-הַחֵיִל שֵׁם אֶסְרוּ מִלְחָמָה עַל-יַד אֶסְקֶלְפֹס.
 חֹשׁ דְּאִיפּוּבוֹס וְקָרַע מֵעַל אֶסְקֶלְפֹס קוֹבְעוֹ
 מִפִּיק-הַנֶּגֶה, אֲךָ בָּא מִרִּיאֹנִס הַנִּמְשָׁל-לָאֲרִס,
 עָלָיו הַשְׁתַּעַר וּבְרָמְחוֹ הִכְהוּ בְזָרְעוֹ, וְנָפַל
 אֲרָצָה מִיָּדוֹ בְּצִלְצוֹל הַקּוֹבֵעַ עֲטוּר-הַשְּׁפוֹפָרֶת. 530
 שָׁב מִרִּיאֹנִס הַשְׁתַּעַר, הִתְנַפֵּל שׁוֹב עָלָיו כְּדִיָּה,
 עָקַר בְּכַח אֶת-רָמְחוֹ הָאֲדִיר מִקִּצָּה זָרוּעַ עֲזוֹ,
 שָׁב הַתַּפְּרִיץ אֶל-קֶהֶל כָּל-עַמִּיתָיו; וְאוֹלָם פּוֹלִיטִס
 אַחֲרָיו אֶחָזוּ בְזָרְעוֹ בְּמַתְנִיו, הוֹצִיאוּ מִקְרֵב
 שְׂאוֹן הַמִּלְחָמָה וְסַעְרָה, עַד כִּי הִגִּיעוּ אֶל-סוּסִיו 535
 קָלִי-הַרְגָּל, שֶׁעָמְדוּ אַחֲרָיו הַקְּרֵב וְהַמִּלְחָמָה
 בִּידָיו שָׁל-נִעְרוֹ רָכְבוֹ עַל-יַד הַמְרַכָּבָה הַנוֹצָצָה.
 הֵם נִשְׁאוּהוּ הָעִירָה וְהוּא נֶאֱנַח מְרָה וְנֶאֱנָק,
 דָּמְיוֹ נִגְרִים מְזָרְעוֹ אֲשֶׁר זֶה עֲתָה נִלְקָתָה.
 וַיִּתֵּר הָעָם עוֹד נִלְחָמִים, וַיַּעַל הַקּוֹל וְהַצִּנְחָה. 540
 אֲךָ עַל-אַפְרִס הַשְׁתַּעַר אֵינִיאִס, עַל-בְּנוֹ שָׁל-קִלְטוֹר,
 פָּגְעוֹ בַּגְּרוֹן בְּחֹד-רָמְחוֹ, עַת הַפְּנֵה הִלְזוּ אֵלָיו פָּנָיו.
 נָטָה אֶת-רֹאשׁוֹ הַצִּדָּה, הַתְּגַלְגֵּל אַחֲרָיו מִגִּבּוֹ,
 נָפַל הַקּוֹבֵעַ, הִלִּיטוּ הַמָּוֶת הַמְכַלָּה כָּל-חַיִּים.
 אַז אֲנִטִּילוּכּוֹס הִתְבּוֹנֵן וְרָאָה אֶת-תּוֹאוֹן, כִּי פָנָה, 545
 חֹשׁ בּוֹ בְּרָגַע, הַשְׁתַּעַר וַיִּבְקַע מְלֵא אֲרָכּוֹ הָעוֹרֶק,
 אֲשֶׁר יִלְפַת אֲרָחוֹתָיו עַל-פָּנָיו כָּל-הַגֵּב עַד-הָעֶרֶף;
 בִּקַּע אוֹתוֹ הָעוֹרֶק, וַיִּפֹּל עַל-גִּבּוֹ בְּאַבְקָה,
 פּוֹרֵשׁ פְּפוֹתָיו הַשְּׁתִּימִים אֶל-רַעְיוֹ עַמִּיתָיו שְׁאֵהָב.
 חֹשׁ אֲנִטִּילוּכּוֹס וַיִּפְרֹק מֵעַל הַכֶּתֶפִּים אֶת-נִשְׁקוֹ, 550
 מִבֵּיט עַל-סְבִיבָיו בְּשִׁים-לֵב, וְהִטְרֹוִיִּים סְבוּהוּ כְּתִירוּהוּ,
 מִכִּים בְּמִגֵּן הַרְחָב הַנוֹצֵץ; וְאוֹלָם לֹא יָכְלוּ

לְשׂוּרֵט בְּשֵׁר-אַנְטִילוֹכּוֹס הָרֶךְ שְׁמִתְחַתִּיו בְּנַחֲשֵׁת

רַחֵם לֹא תִדַּע, כִּי סוֹכֵךְ פּוֹסִידוֹן זֶה מֶרְגִּיז-הָאָרֶץ

עַל-בָּנוּ שֶׁל-נָסְטוֹר מֶרְבִּים בְּנֵי-אַשְׁפָּה, כִּי שָׁתוּ מִסָּבִיב. 555

יַעַן מַעוֹלָם לֹא רָחַק מִצָּרִים, אֶךְ פָּנָה אֲלֵיהֶם,

גַּם כִּידוּנוֹ מַעוֹלָם לֹא נָח; אֶךְ הִזְדַּעַזַּע בְּיָדוֹ,

נוֹכַף יְנוּפָפוֹ, נִמְלָךְ וְנוֹעֵץ בְּלִבּוֹ, הִנְטִיל

רָמְחוֹ בְּאַחַד הָעָם אוֹ עָלָיו יִשְׁתַּעַר בְּחֶרֶבוֹ.

הִיָּה קוֹלֵעַ, וְלֹא נֶעְלַם מֵעֵינַי אֲדַמָּס בֶּן-אַסִּיוֹס, 560

הָלַם בְּנַחֲשֵׁת הַחֲדָה בְּאַמְצָע מַגְנוֹ, כִּי עָלָיו

פִּתְאֹם הִשְׁתַּעַר; אֶךְ פּוֹצֵץ פּוֹסִידוֹן שְׁחוֹר-הַתִּלְתְּלִים

חַד הַחֲנִית הָאֲדִירָה, כִּי חָמַל עַל-חַיֵּי הַגִּבּוֹר.

נִשְׁאָר חֲצִיָּה זֶה מְעוֹךְ בְּמַגְנוֹ שֶׁל-אַנְטִילוֹכּוֹס,

כְּתִיד שְׁאָכַל הִלְהֵב, וְחֲצִיָּה זֶה נָפַל לָאָרֶץ. 565

אַבֵּל הוּא נָסוּג אֶל-בֵּינוֹת עֲמִיתָיו, וְנִמְלֵט מִמֶּנָּה.

אֶךְ מִרִּיאוֹנָס רָדְפוּ בְּהֶסּוּגוֹ, וַיִּטֵּל בּוֹ רָמְחוֹ

בֵּין הַמַּבְשִׁים וּבֵין הַטְּבוֹר, בְּמָקוֹם שֶׁם גָּדוּל

בְּיוֹתֵר כָּאֵב בְּנֵי-הַתְּמוּתָה הָאֲמִלְלִים וְאֵים.

שֵׁם גַּם דָּקְרוּ בְּרָמְחוֹ, וַיִּפֹּל בְּעֵקֶבּוֹת הַמֶּכָּה 570

נִכְחוֹ, מִפְּרֹפֶר כֶּפֶר הַנֶּתֶפֶס בְּהָרִים בְּיַד-רוּעִים

נוֹהֲגִים בּוֹ בְּעַל-כֶּרְחוֹ וּבְכַח בְּחָבֵל יִמְשֹׁךְ,

כֶּכָּה אִזּוֹ פֶּרֶפֶר מִמַּחֲץ מָכְתוֹ אֶךְ רָגַע וְלֹא יוֹסִיף,

עַד שֶׁקָּרַב אֵלָיו וּבָא מִרִּיאוֹנָס הַגִּבּוֹר.

הוֹצִיא חֲנִיתוֹ מִבִּשְׁרוֹ, וַתִּלָּט עֲלָטָה אֶת-עֵינָיו. 575

וְאֵל דְּאֶפִּירוֹס הִתְקַרֵּב הֶלְנוֹס וְהָכָהוּ בְּרִקָּה

בְּחֶרֶב תְּרָקִים גְּדוֹלָה, וַיִּתֵּז מֵעָלָיו קוֹבְעוֹ;

קָפֵץ זֶה, נָפַל לָאָרֶץ, הַתַּגְלָגַל בֵּין רַגְלֵי הַגִּבּוֹרִים

עַד שֶׁהָרִימוּ אֶחָד מִן-הָאֲכֵיִים הַנְּדִיבִים.

הִשְׁכַּח הַלִּילָה הָעֵיבָה אֶת-עֵינָיו שֶׁל-דְּאֶפִּירוֹס. 580

וּמִנְלָאוֹס בֶּן-אַטְרֶס הַמְרַעִים-בְּקֶרְבוֹת הַתַּעֲצָב,

צַעַד אֶל-נֹכַח הַלְלוֹס הַגְּבוּר-הַמוֹשֵׁל, מֵאֲיִם
עָלְיוּ וּמְנוּפָּה חֲנִיתוֹ הַשְּׁנוּנָה, וְזֶה דְּרֶךְ קִשְׁתּוֹ.
שְׁנִיָּהֶם אוֹמְרִים בְּנִפְשָׁם: זֶה לְזֶרֶק חֲנִיתוֹ הַשְּׁנוּנָה,
וְזֶה – בֶּן-אֲשַׁפְתּוֹ שְׁלֹחַ מִיֵּתֶר הַקִּשְׁתַּת הַדְּרוּכָה. 585
כּוֹנֵן אֲזִי בֶן-פְּרִיאֲמוֹס וַיִּמְחֵץ בַּחֵץ אֶת-חֲזֵהוּ,
הִכָּה בַּמִּכְסֵּה הַשְּׂרָיו; אֵךְ נִתַּז הַחֵץ קִפֵּץ אַחֹר,
בְּמַרְאֵה הַפּוֹלִים הַשְּׁחוּרִים וּכְמוֹ הַעֲדָשִׁים הַקּוֹפְצִים
בְּגֶרֶן רַחֲבַת-יָדַיִם מַעַל-פְּנֵי הַרְחַת הַרְחָבָה
בְּסַעַר רוּחַ נוֹשֶׁבֶת בַּתְּנוּפֶת הַגָּבֵר הַזֹּכֶר, – 590
כָּכָה אִזְּ נִתַּז זֶה חֲצוֹ הַמֶּר מִשְׁרִיּוֹן בֶּן-אַטְרִס,
אִישׁ רַב-הַתְּהִלָּה בְּאַרְצוֹ, וַיִּפֹּל מִמָּנוֹ וְהִלָּאָה.
אֵךְ מִנְּלֹאוֹס הַמִּיטִיב-לְהַרְעִים-בְּקֶרֶב מַחֵץ כֹּפֹו
אֲשֶׁר בָּהּ הִתְזַיַּק קִשְׁתּוֹ שְׁנַמְרָקָה יָפָה, וַיִּחְדֹּר
רִמַּח הַנָּחֲשֶׁת אֶת-כֹּפּוֹ וַנִּתְקַע בְּקִשְׁתַּת מְמוּלָּה. 595
מִהֵר וַיִּסּוּג אֶל-בֵּינֹת עֲמִיתָיו וַנִּמְלֹט מִמֶּנָּה,
כֹּפּוֹ לוֹ תְּלוּיָהּ, וְסֵרוּחַ אַחֲרֶיהָ הַכִּידוֹן עַץ מִלָּה.
תָּלְשׁוּ מִכֹּפּוֹ אֲגָנוֹר הַגְּבוּר וַיִּחַבֵּשׁ הַפָּצַע
בְּקִלְעַ עֲשׂוֹי מַצְמֵר כְּבָשִׁים הַשְּׁזוּר לְתַפְאָרָה,
אֲשֶׁר הָיָה בְּיַד נַעֲרוֹ מִשְׁרָתוֹ שֶׁל-רוּעָה-הָעַמִּים. 600
מִהֵר פִּיסְנִדְרוֹס, הַשְּׁתַּעַר עָלִי מִנְּלֹאוֹס הַמְּהֻלָּל,
רַעַ מִזְלוֹ כִּי נָחוּ וּמָנַת חֲלָקוֹ לְמוֹת בַּגִּזְרָה
בִּנְדָךְ הָלֵא, מִנְּלֹאוֹס, בְּמַלְחָמַת הַדָּם הָאִמָּה.
וּכְשֶׁהֲגִיעוּ, הִתְקַרְבוּ אִזְּ אִישׁ אֶל-רַעְהוּ, וַיִּחַטִּיא
אֶת-הַמַּטְרָה בֶּן-אַטְרִס וַיַּעֲבֹר כִּידוֹנוֹ הַצָּדָה, 605
הַלֵּם פִּיסְנִדְרוֹס מָגְנוֹ שֶׁל-מִנְּלֹאוֹס הַמְּהֻלָּל;
אָפֶס לֹא הָיָה בְּכַחוֹ לְהִבְקִיעַ הַמָּגֵן בְּנִחְשָׁתּוֹ,
יַעַן עֲצָרָה הַצָּנָה הַרְחָבָה וַנִּשְׁפֹּר עַץ רָמָחוֹ.
אוּלָּם הוּא שָׁשׁ בְּמוֹ לְבוֹ, כִּי קָנָה כָּבֵד יָדוֹ גְּבֻרָה.
חָשׁ וַעַל-פִּיסְנִדְרוֹס הַשְּׁתַּעַר בֶּן-אַטְרִס וַיִּשְׁלַף אֶת-חֲרָבּוֹ 610

בַּעֲלֹת מִסְמְרוֹת כְּסָף, וְזֶה הוֹצִיא מִתַּחַת מַגְנוֹ

גִּרְזוֹ תַּפְאֶרֶה מְצֻפָּה נְחֹשֶׁת, וְקָתוּ קֵת זֵית,

יָפֶה, חֲלָקָה וּגְדוּלָּה, וְהִתְנַפְּלוּ אִישׁ עַל-רֵעֵהוּ.

הָלַם פִּיסִנְדְּרוֹס הַקּוֹבֵעַ הַנֶּעֱטָר רַעְמַת-סוּסִים,

פָּגַע בְּצִיצִית-הַקּוֹבֵעַ, וְהִלְזוּ פָּגַע בְּמִצַּח מְשֻׁנָּהוּ, 615

בְּשֶׁרֶשׁ הָאֵף, בְּהִתְקַרְבוֹ וּתְתַבְּקַעְנָה עֲצָמוֹתָיו,

נָשְׂרוּ עֵינָיו מְאֻדָּמוֹת, נָפְלוּ אֶל-רִגְלָיו בְּאֶבֶק.

נָפַל גַּם הוּא, וַיִּכְפֹּף, וַיִּפְסַע עַל-חֲזוֹ הַגְּבוּר,

פָּרַק מֵעַלְיוֹ אֶת-נִשְׁקוֹ, הֲרִיעַ וַיִּשָּׂא אֶמְרָתוֹ:

"כִּכָּה תִזְנַחוּ, טְרוֹיִים רַמִּי-עֵינִים לֹא יֵדְעוּ 620

שְׁבָעָה בְּקִרְבוֹת, אֶת-צִי הַדְּנָאִים מְכַנְיַע־הַסּוּסִים,

הֵן לֹא חֲשַׁכְתֶּם מֵאֲדָם הַבְּשֻׁנָּה וְהַכְּלִמָּה, כֹּאשֶׁר

לֹא חֲשַׁכְתֶּם מִמֶּנִּי, הוּא, כְּלָבִים מִתְעַבִּים, וּבְלִבְכֶּם

הֵן לֹא יֵרְאוֹתֶם חֲרוֹנוֹ הַגְּדוֹל שֶׁל-זֵאוּס, הַנּוֹיֵטֵר

מִשְׁפָּט הָאוֹרְחִים, וַיּוֹם יָבֹא בּוֹ יִתְרִיב אֶת-עִירְכֶּם הֶרְמָה. 625

יַעַן נִהְיֶתֶם מִמֶּנִּי בְּחֻצָּפָה אֶת-אִשְׁתִּי אֲרַשְׁתִּי

וְרַבִּים אוֹצְרוֹת, עֵת לָכֶם פְּנִיָּה הָאִירָה בְּבִיתָהּ.

עֲתָה נִכְסֶיכֶם לְשִׁלַּח בְּאֵשׁ-הַכְּלִיוֹן הַסְּפִינוֹת

יִוָּרְדוּ בָּיָם וּלְהַכְרִיעַ לְשִׁבְחַת גְּבוּרֵי אֲכִיָּה.

אוּלָּם מִקְרֵב תִּמְנָעוּ, וְאִם-תִּלְהַט נִפְשְׁכֶם לֶלֶחֶם! 630

זָכֶס אֲבִינוּ! תִּהְלַתְךָ – בְּחֻכְמָה מֵאֵד נִעְלִית

עַל-בְּנֵי הָאָדָם וְהָאֱלִים, מִמֶּךָ יֵצֵא יֵצֵא כָּל-דָּבָר,

אֲתָה נוֹטָה לְטְרוֹיִים, לְגִבְרִים אֵל גְּבוּהֵי-הָעֵין,

אֶת-חֲסִדֶּיךָ, וְהֵמָּה לְעוֹלָם אַךְ זָדוֹן יִחְפְּצוּן,

נִפְשָׁם לֹא תִשְׁבַּע קוֹל-קְרָבוֹת אֵף קוֹל-עֲנוֹת גְּבוּרָה וְלָחֶם. 635

אָדָם הֵן יִשְׁבַּע גַּם שֻׁנָּה, גַּם אֶהְבֶּה בְּתַעֲנוּגִים,

גַּם הַמִּנְגִּינָה הַמְתוּקָה גַּם נַעַם מְחֹלוֹת מִחֲנִים,

נֶפֶשׁ כָּל-אִישׁ תִּתְאֹרֵא אֵלָּה, בָּהֶם וְלֹא בְּקְרָבוֹת יִבְחָרוּ;

אוּלָּם הַטְרוֹיִים הֵם נִפְשָׁם לְעוֹלָם לֹא תִשְׁבַּע מִלְחָמָה".

שֹׁחַ מְנֻלָּאוֹס הַתָּמִים וַיִּקְרַע הַנֶּשֶׁק הַמָּאֲדָם 640

מֵעַל הַפָּגֶר הַמֵּת, וַיִּתְּנוּ לְנֹעָרִים עֲמִיתָיו;

אָפֶס הוּא מֵהָר וְשׁוֹב יָצָא אֶל-בֵּין הַחֲלוּצִים בְּצָבָא.

עָלְיו הַשְׁתַּעַר הַרְפִּלְיוֹן, הוּא כֹן-פִּילִימָנֶס הַמֶּלֶךְ,

אֲשֶׁר אָרַח לְחִבְרָה עִם-אָבִיו הַחֲבִיב אֶל-טְרוּיָה;

אָפֶס אֶל-אֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ לֹא יָשָׁב עוֹד כָּל-עֲמַת שְׂבָאוֹ. 645

קָרַב עַד-אֲצֵל בֶּן-אֶטְרֶס וַיִּדְקֹר בְּרִמְחוֹ בְּשֵׁלֶטוֹ,

הֵלֶם בְּאֲמָצֵעַ הַמָּגֵן, וְלֹא יָכֹלָה לוֹ לַחְדוֹר הַנְּחָשֶׁת.

מֵהָר וַיִּסּוֹג אֶל-בֵּינֹת עֲמִיתָיו וְנִמְלֹט מִמֶּנָּה,

מִבֵּית בָּשִׁים-לֵב עַל-סִבְיָיו, פֶּן-יִמְחֹץ אִישׁ בְּשָׁרוֹ בְּנִחָשֶׁת.

אֵךְ מְרִיאֹנֶס בּוֹ יָרָה בְּהֶסּוֹגוֹ חֵץ נִחְפָּה נִחָשֶׁת, 650

נִנְעֵץ זֶה חֲצוֹ בְּשֵׁתוֹ שֶׁל-יָמִיו, אֵךְ חֲלָף וַעֲבַר

אֶת-הַשְּׁלֹפוּחִית וַיֵּצֵא מִתַּחַת לְגִבֵּי עֶרְנוֹתוֹ.

כָּרַע שָׁם נָפֵל וַיִּפַּח אֶת-רוּחוֹ בְּזִרְעוֹת יְדֵידָיו,

עַל-הָאֶרֶץ הַשְׁתַּרַע כְּאוֹתָהּ תוֹלַעַת הַגִּשְׁמִים,

דָּמְיו הַשְּׁחוּרִים שׁוֹתֵתִים, מְרֻטִּיבִים אֶת-פָּנָי הָאֲדָמָה. 655

אֵךְ פִּפְלֹגוֹנִים אֲמִיצִי-לֵב בּוֹ עֶסְקוֹ, כְּתִירוֹהוּ,

שָׁמוֹ גִּוִּיתוֹ בְּרֶכֶב וְאֶל-אֱלִיוֹן הַקְּדוּשָׁה נִהְגוּהוּ,

רוּחָם עֲצָבָה, בֵּינֵיהֶם גַּם אָבִיו וְדַמְעָיו נִגָּרִים;

אָפֶס שְׁלוּמִים לֹא קִבֵּל לִבּוֹ אֲשֶׁר נָפֵל בְּנוֹפְלִים.

עָלָה אִף פָּרִיס וַיִּחַר לוֹ בְּלִבּוֹ, כִּי נָפֵל הַרְפִּלְיוֹן, 660

יַעַן-כִּי הוּא אֶכְסִנָּאִי לוֹ בַּפִּפְלֹגוֹנִים הַרְבִּים.

נִעְצָב עָלָיו בְּלִבּוֹ וַיִּזְרֹק חֵץ נִחְפָּה נִחָשֶׁת.

הָיָה שָׁם אִישׁ, שָׁמוֹ אֶבְכְּנוֹר בֶּן-פּוֹלִיאִידוֹס הַחוּזָה,

עֲשִׂיר בְּנִכְסִים, אִישׁ גִּבּוֹר מִלְחָמָה מִיּוֹשְׁבֵי עִיר קוֹרִינְתָה,

וְאִם-כִּי יָדַע אֶת-רָע גִּזְרָתוֹ, אֵךְ יָרַד בְּסָפִינָה, 665

יַעַן כִּי כֵן הָיָה אֵלָיו אִזְ דְּבַר פּוֹלִיאִידוֹס הַיִּשִּׁישׁ:

בְּמַחֲלָה רָעָה וְקָשָׁה יָמוּת עַל-עֲרִשּׁוֹ בְּהִיכְלוֹ,

אוֹ יָד-הַטְּרוּיָים בּוֹ תִּהְיֶה אֲצֵל צִי הָאֲכִיִּים.

לְכֹן מִנֵּעַ אֶת-עֲצָמוֹ מֵעֲנֹשׁ שֶׁל-הָאֲכִיִּים,
 670 גַם מִן-הַמַּחֲלָה הַשְּׁנוּאָה, וְלֹא תִדַּע נִפְשׁוֹ דְּאָבָה.
 מִחֲצוֹ בֵּין אֲזָנוֹ וְלִסְתּוֹ. וְעַד-רִגְעַ יִצָּאָה נִשְׁמָתוֹ,
 רוּחוֹ עֲזָבוֹ מִיָּד, עֲלָטָה אֵימָה עֲטָתוֹ.
 בָּכָה נִלְחָמוֹ אֵלֶּה, וּכְאֵשׁ מִתְלַקַּחַת זָעֲמוֹ.
 וְהַקְטוֹר יִדְּיוֹ שֶׁל-זָבֹס לֹא שָׁמַע עֲדָנָה, לֹא יָדַע,
 675 אֲשֶׁר מָאֵד רַבִּים הַנוֹפְלִים מֵעֲמוֹ אֶל-שִׁמְאֵל הָאֲנִיּוֹת
 בְּיַד הָאֲרֻגָּאִים, וְכַמְעַט וְהִיתָה לְבְנֵי-הָאֲכִיִּים
 תִּהְיֶה נֶשֶׁם, כִּי כֵן עוֹרֵר אֶז מִרְגִּיז-הָאֲרִיץ אֶת-רוּחַ
 בְּנֵי-הָאֲרֻגָּאִים וַיֵּצֵא גַם הוּא לְתַשׁוּעָתָם בְּעֵזּוֹ.
 הַקְטוֹר עוֹדְנֵנוּ בַּמָּקוֹם שֶׁם נִכְנַס בַּשַּׁעַר וְהַחוּמָּה,
 כְּאֲשֶׁר פָּרִיץ בְּגִדּוֹד הַדְּנָאִים הַתּוֹפְשִׁים-מִגְּנִים, 680
 שֶׁם אֲנִיּוֹתָיו שֶׁל-אֵיס וּפְרוֹטְסִילָאוֹס, שֶׁמִּשְׁוֹן
 עַל-שְׁפֹת הַיָּם, יָם-הַשִּׁיבָּה, וְהַחוּמָּה נִמוּכָה בְּיוֹתֵר,
 אֲשֶׁר בָּנוּ הַבּוֹנִים וְסַעַר מִלְחָמָה שֶׁם יִסְעַר,
 נִלְחָמוֹ שֶׁם הַגִּבּוֹרִים, גַּם הֵם גַּם סוּסֵיהֶם, בְּכֹחַ.
 חֵיל הַבִּיאוּטִים וּגְדוּדֵי הַיּוֹנִים הַלְבוּשִׁים-אֲרָכוֹת, 685
 לּוֹקְרִים וּפְתִיִּים וְאֶפִּיִּים, אֲנָשִׁים נוֹדְעִים לְמִשְׁגָּב,
 אוֹזָרִים כַּחוֹתֶם כְּדִי לַעֲמֹד בְּפָנָיו שֶׁל-הַקְטוֹר הַנִּהְדָּר,
 אֲשֶׁר הַשְׁתַּעַר כָּלֵהב עַל-פְּנֵי-הָאֲנִיּוֹת, וּלְגִרְשׁוֹ.
 הֵיוּ שֶׁם בְּחִירֵי אֶתוֹנָה, וְרֹאשׁ עֲלֵיהֶם – מִנְּסֻתִּים
 בָּנוּ שֶׁל-פְּטָאוֹס, וְעָלְיוֹ נָלוּוּ סְטִיכִיוֹס וּפִידֶס 690
 וְאִישׁ רֶב-הַחֵיל הוּא בִּיאָס; וְאֶפִּיִּים – מַצְבִּיאֵי צְבָאוֹתָם
 מִגֶּס בָּנוּ שֶׁל-פִּילֹס וְעוֹד שְׁנַיִם; אֲמַפִּיּוֹן וּדְרַקִּיוֹס.
 מִדּוֹן רֹאשׁ לְבְנֵי-פְתִיָּה, גַּם הוּא גַם פּוֹדְרֶקֶס הַגִּבּוֹר;
 מִדּוֹן – הוּא בָּנוּ שֶׁל-אוֹאִילֹס הַנָּדִיב לוֹ יִלְדָּה פִּילִגְשׁוֹ,
 וְאֶחָיו שֶׁל-אֵיס; וְאוֹלֶם הַתְּגוֹרֵר בְּקִרְיַת פִּילִקָּה, 695
 הַרְחֵק מֵאֲרִיץ מוֹלְדָתוֹ, כִּי הֵרַג שֶׁם אִישׁ, אֶת-אֶחָיָה
 שֶׁל-אַרִּיאוֹפִיס, הָיָא אָמוֹ חוֹרְגָתוֹ וְאִשְׁתׁ אוֹאִילֹס.

אולם פודרקס – הוא בן-איפיקלוס בנו של-פילקוס,

הם חלוצי בני-פתיה הנדיבים, שהיו מגנים

על-האניות וניחד עם-בני הביאוסים נלחמו. 700

ואיס הבן קל-הרגל אשר לאואילס לא נטש

לו גם לרגע את-איס את-בנו של-טלמון ולא נפרד.

אפס כצמד של-שנרים אמצעי-השער, המושכים

בניר במחרשה הדוקה ורוח אחד לשניהם,

זעה מרבה מכסה לשרשי קרניהם מסביב 705

לעלם המלטש, שהוא אך המפריד ביניהם בצעדם,

עולים שניהם בתלם החותך את-מרחב השדה, –

ככה נצבו השנים אז סמוכים איש אל-רעהו.

אולם אל-בנו של-טלמון אז נלוו רבים וטובים,

רעיו עמיתיו מעמו שהיו נושאים מגנו 710

ברפיו עת תשו מזעה ומגיעתו הרבה.

אפס הלוקרים לא באו עם-בנו של-אואילס הגבור,

הם לא ערכו את-לבם בתגרה פנים אל-פנים,

וקובע נחשת נעטר רעמת סוס למו אין,

אין להם מגן מעגל ורמחים עשויים עץ מילה, 715

אלא בבטחם בקשת, במרגמה עשויה מצמר

כבשים, שזורה לתפארה, הם עלו אחריו אליונה;

במו המטירו חציהם, הבקיעו במערכות הטרונים.

אלה נלחמים בטרונים ובהקטור החובש לראשו

קובע-הנחשת, חמשים בנשק מעשה חושב, 720

ואלה מורים מרחוק וממתבואים; ואולם

בני טרויה שבתו מלחם, כי רבו החצים ויהמום.

היו אז שבים הטרונים בתרפה מעל האניות,

מן-האהלים אליונה הבירה הפתוחה לרוחות,

אלו לא בא פולידמס ויאמר להקטור הגבור: 725

"הקטור, הן קשה ממך ללכת בעצתו של-אדם,

יַעֲזֹב כִּי אֵל תִּהְיֶה עֲלֵי לֹוֹת מִלְחָמָה מְרֵבֹוֹת
 וְאָמַר אֶמְרָתָּ גַם בְּעֵצָה עַל-כָּל נַעֲלִיתָ וּבְחֻמָּה;
 אָפֶס לְתַפֵּס הַכֹּל הֵן יִבְצֹר מִמֶּךָ וְלֹא תוֹכֵל.
 אֵלֶּה תִּהְיוּ הָאֵל כָּל-עֲלֵי לֹוֹת מִלְחָמָה וּגְבוּרָה, 730
 (אֵלֶּה בְּמַחֲלוֹת יִתְנוּסָסוּ, מִשְׁנִיָּהֶם – בְּכִנּוֹר וּנְגִינָה).
 אֵלֶּה – זֵאוּס הַמִּבְיט-לְמִרְחוֹק תִּהְיוּ הַתְּבוּנָה,
 חֻמָּה נֹטֵעַ בְּלִבָּם וְתִהְיֶה יִשְׁוּעָה לְרַבִּים,
 רוּחַ וְהַצֵּלָה לְאָדָם, וְלִבָּם זֹאת מֵיטִיב לְדַעַת.
 דִּבֶּר אֲדַבְּרָה גַם אֲנִי אֶת אֲשֶׁר מִצֵּאתִי לְטוֹבָה, 735
 יַעֲזֹב כִּי-סָבִיב הַתְּלַקְחָה מִלְחָמָה נוֹרָאָה; וְאוֹלָם
 אֵלֶּה הַטְּרוּיִים שְׁעָלוּ בַּחוּמָה מִהֶם יֵשׁ יִרְחָקוּ
 בְּלִי-אֲזִינִיָּהֶם בִּידֵיהֶם, מִהֶם יֵשׁ נִלְחָמִים בְּזֹרֹעַ,
 מַעֲטִים בְּרַבִּים, וּנְפוּצִים עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַמְּהִירוֹת.
 טוֹב אֲשֶׁר תִּמְהֹר וְקִרְאָתָּ אֶת-כָּל-הַגְּבוּרִים בַּצָּבָא, 740
 עֲצוֹת נְשִׂית בְּנַפְשֵׁנוּ, מֶה-טוֹב לָנוּ וּבִמָּה נִבְחָר:
 אִם-עַל-הַסְפִּינוֹת מְרֵבֹוֹת-הַמְּשׁוֹטִים נִתְנַפֵּל, אִם-יִתֵּן
 אֶחָד הָאֱלֹהִים הַכֹּחַ וּבָעֵז יֵאָזְרֵנוּ, אוֹ אוֹלִי
 נִסּוֹר מֵעַל הָאֲנִיּוֹת וּשְׁלָמִים עוֹדְנוּ, כִּי אִמְנָם
 יֵרָא אֲנֹכִי מֵאֵד פֶּן-יִשְׁלַמוּ בְנֵי-הָאֱכִיִּים 745
 לָנוּ גְמוּלָה אֶתְמוּל, כִּי נִשְׁאָר לָהֶם עִם-הַסְפִּינוֹת אִישׁ אֲשֶׁר
 קָרְבּוֹת לֹא יִשְׁבָּע, מִבְּטַחָנִי, לֹא לַעֲוֹלָם יִשְׁבַּת מִלְחָמָה!"
 סָח פּוֹלִידֵמַס, וַיִּיטְבוּ דְבָרָיו בְּעֵינָיו שֶׁל-הֶקְטוֹר,
 קִפֵּץ לְאֶרֶץ מִיד מֵעַל הַמֶּרְכָּבָה עִם-נִשְׁקוֹ.
 נִשָּׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיְדַבֵּר אֶת-אִמְרוֹת-הַכִּנּוֹר וַיֹּאמֶר: 750
 "פּוֹלִידֵמַס, עֲצֹר פֹּה אֶתָּה כָּל-עֵזִי-הַלֵּבָב,
 אוֹלָם אֲנִי אַחִישׁ שְׁמָה וַיִּצֵּאתִי אֲנִי בְּמִלְחָמָה.
 אַחֵר מִהֵר אֲשׁוּבָה, כִּי אֶפְקֹד אֶת-כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ."
 דִּבֶּר וּפְרִץ בְּמַעֲוֹפוֹ כָּהֵר אֲשֶׁר שָׁלַג כְּסָהוּ,
 קוֹרָא בְּקוֹל, נִחְפָּז בֵּין גְּדוּדֵי הַטְּרוּיִים וּבַעֲלֵי-בְרִיתָם. 755

שָׁמְעוּ קוֹל הַקְטוֹר בְּרֵעוֹ, וַחֲרָדוּ וַנִּקְהָלוּ כָּלם
סָבִיב לְבָנוּ שֶׁל-פְּנִתוֹאוֹס, הוּא פּוֹלִידִמַס הַגְּבוּר.
וְהַקְטוֹר בָּא בֵּין הַחֲלוּצִים, מִתְהַלֵּךְ שָׁם, דּוֹרֵשׁ אִם-יִמָּצָא

אֶת-דְּאִיפּוּבוֹס וְאֶת-אוֹן הַלְנוֹס הַמֶּלֶךְ הַחֹסֶן,
אוֹ אֶת-אַדְמַס בֶּן-אַסְיוֹס וְאֶת-אַסְיוֹס בְּנוֹ שֶׁל-הֶרְטָקוֹס; 760
אָפֶס אוֹתָם לֹא מָצָא שְׁלֵמִים, כִּי כָּלם נִזְוָקוּ.

אֵלֶּה מֵהֶם יֵשׁ שֶׁשָּׁכְבוּ עַל-יֶרֶקְתִּי צִי-הָאֲכִיִּים
וְרוּחַ אֵין בָּם, כִּי הוּמָתוּ בִּיְדֵי הָאֲרֻגָּאִים הָרַבִּים,
וְאֵלֶּה מֵעֶבֶר לַחֹמָה – מִמַּחֲזֵץ חֲנִיתוֹת אוֹ חֲצִים.

אָפֶס מִשְׁמָאל הַמִּלְחָמָה מִרְבַּת-הַדְּמָעוֹת שָׁם מָצָא 765
אֶת-אַלְכְּסַנְדֵּר הוּא אִישׁ הַלְנוֹה יֶפֶת-הַמַּחֲלָפוֹת,
מְעוֹרֵר אֶת-רוּחַ עֲמִיתָיו וּמְעוֹדֵדֵם צֶאֱת לְקִרְאָת נִשְׁקוֹ.

קָרַב אֵלָיו הַתִּיַּצֵּב, וַיְדַבֵּר אֲמָרָיו מִחֲפִירִים:
"פָּרִיס אֲמַלְל, יָפֶה-תֹּאֵר וְרוּעֵה-הַנְּשִׁים וּמַפְתָּן!

אִי דְאִיפּוּבוֹס וְאִיֶּה הַלְנוֹס הַמּוֹשֵׁל הַחֹסֶן? 770
אִיֶּה אַדְמַס בֶּן-אַסְיוֹס, אִי אַסְיוֹס בְּנוֹ שֶׁל-הֶרְטָקוֹס,
אִי אוֹתָרִיאוֹנִס? כִּי קָרְסָה מִפְּסָגַת הָרִיָּה וַנִּפְּלָה
עֲתָה בַת-אֱלִיוֹן הָרַמָּה, אִף הִקְיֹץ קָצָה עָלֶיהָ".

הַשִּׁיב אֲמָרָיו אִזְ לוֹ אַלְכְּסַנְדֵּרוֹס הַדּוֹמָה-לְאֵלִים:
"הַקְטוֹר, כִּי אָהָב אֶהְבֵּת לְהַלְבִּין פָּנָי אִישׁ חָף מִפִּשְׁעוֹ. 775

אֲמָנָם יֵשׁ וְהִשְׁתַּמְטֵתִי לְפָעֻמִּים מִרְדָּת לִשְׁעָר;
אָפֶס לֹא כָּלֶה רַפֵּה-כַחַח וַחֲלָשׁ חֲבַלְתָּנִי יוֹלְדָתִי.
יַעַן מַעַת אֶתָּה מְעוֹרֵר הַצָּבָא עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת,
אֲנִי הֵינִי נִלְחָמִים בְּבָנֵי-הַדְּנָאִים, לֹא נִחְנֶנּוּ.

אֵלֶּה רַעֲיוֹנֵי לְהִמָּה דְרָשְׁתָּ כִּבְר נִפְלוּ בְּחֶרֶב; 780
אֲךָ דְאִיפּוּבוֹס וְהַלְנוֹס הַמּוֹשֵׁל הַחֹסֶן אֲךָ הִמָּה
שָׁבוּ מִשָּׂדֶה הַמִּלְחָמָה, כִּי פָּצְעוּם בְּרַמָּחִים אֲרָכִים,
שְׁנִיָּהֶם יְדִיָּהֶם נִפְצְעוּ, אֲךָ זֹאוֹס מִנַּע אֶת-מוֹתָם.

עֲתָה נִהְגְּנוּ אֶל-אֲשֶׁר נִשְׁאוּךְ לְכַבֵּךְ וּנְפִשְׁךָ,

אנו נלכה אחרֵיךְ בְּכָל לַב וְנִפְשׁ, אַאֲמִינָה, 785
רוחַ גְּבוּרָה לֹא נִחָסֵר כָּל-עוֹד מְאֻדָּנוּ בְּקִרְבָּנוּ.
לְמַעַלָּה מִכָּחוּ לֹא יוּכַל לְהִלָּחֵם גַּם גָּדֹל-הַקְּנָאִים".
כָּכָה דָּבָר הַגְּבוּר, וַיִּפֹּת אֶת-לִבָּבוּ שֶׁל-אַחִיו.
נִחָפְזוּ לְמָקוֹם שֶׁם סָעַר בְּיוֹתֵר הַקָּרֵב בְּנוֹרְאוֹתָיו
סָבִיב לְאִישׁ קְבָרִיאֹנִס וְהָאִישׁ פּוֹלִידֵמַס הַתָּמִים, 790
סָבִיב לְפִלְקֵס, וְאוֹרְתִיאֹס וּפּוֹלִיפֵטַס הַנֶּעְלָה,
סָבִיב לְפִלְמִיס וְאַסְקִנְיוֹס וּמוֹרִיס מְזַרְעֵה הַפּוֹטְיוֹן.
אַתְמוֹל עִם-שֹׁחַר אֶךְ בָּאוּ מֵאַרְץ אֶסְקִנְיָה הַפּוֹרָה,
וְהָמָּה בְּחִיל הַמְּלוֹאִאִים; וַיֵּאָסֵר הוּא עוֹרֶרֶם לְלָחֵם.
מִשָּׁל לְסוֹפָה תִּתְּפָרֵץ וּכְרוּחוֹת סָעָה אֲדִירוֹת 795
סוֹעָרוֹת עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה כְּרַעַם שֶׁל-יֵאֵס אֲבִינוּ,
וּבְהִמְלָה נוֹרְאָה יִתְעַרְבוּ בָּיָם, וְהוּא יִתְגַּעֵשׁ,
גָּלִים עַל-גָּלִים יִרְוּמוּ, וּמִשְׁבָּרֵי יָם רַב-הַשָּׂאוֹן
יִגְבְּהוּ, קֶצֶף יִלְבִּינוּ, יִזְדָּקְרוּ וַיִּזְדָּקְפוּ בְּמִשׁוֹבָה, —
כָּכָה הָמוּ הַטְּרוּיִים הַצָּפוּפִים בְּגִדּוּדִים וּגְדוּדִים, 800
נִחְשָׁתָם עֲלֵיהֶם מִבְּרִקָּתָהּ, צוֹעֲדִים אַחֲרֵי רֹאשֵׁיהֶם.
הַקְּטוֹר בָּא צוֹעֵד לְפָנֵיהֶם, וְדַמּוּתוֹ דַּמּוּת אֶרֶס הַקְּטָלָן.
בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֵמוֹס — מִלְּפָנָיו מְגִנּוּ הַמַּעֲגָל עַל-סָבִיבוּ
עֲשׂוֹי רַב עוֹרוֹת רְצוּפִים וּנְחָשֵׁת לָרֵב תַּכְסֵּהוּ,
קוֹבַע-הַנְּגָהוֹת מְנַפְּנֵף וְעוֹטָה לְרִקּוֹת הַגְּבוּר. 805
צֵעֵד וְאִזֵּן וְחָקֵר עַל-סָבִיבּוֹ מַעֲרָכוֹת מִשְׁנָאִיו,
הֵי־עֲמָדוֹ בְּפָנָיו בְּצֻעְדוֹ עוֹטָה מְגִנּוּ?
אַפֵּס לֹא הֵימָס אֶת-לְבוֹת בְּנֵי-הָאֲכִיִּים בְּחֻבָּם.
רֹאשׁוֹן תִּבְעָהוּ לְקָרֵב אֵז אִיס בְּצֻעְדוֹ גִּסוֹת:
"קָרְבָּה עֲדִינוּ, הָאִים! שְׁלֵמָה אֲמַרְתָּ לְהֵימָס 810
לֵב הָאֲרִגָּאִים? גַּם אָנוּ לֹא חֲסִרֵי נִסְיוֹן בְּקִטְלָה,
אָנוּ אֲכִיִּים, אֶךְ זָבַס יִסְרָנוּ בְּשִׁבְטֵי הַפְּגָעִים.
לְבָרֵךְ אִם-יִשְׁיָאֵךְ לְהַשְׁמִיד אֶת-כָּל-הָאֲנִיּוֹת,

הן גם אֲנַחְנוּ כַּחֲנוּ אֲתָנוּ, זְרוּעֵנוּ מוֹשֵׁלֶת.
אֲכֹן תִּמְהַר וְתִקְדִּים בִּירְתָּכֶם הַבְּנוּיָה לְתַפְאֶרֶה 815
לְנֶפֶל בְּיָדֵינוּ אֲנַחְנוּ וְהִיתָה לְעַיִי מִפְּלָה.
הִסְפֹּת אֶת אֲשֶׁר אֲגִידָה, קְרוֹב הַיּוֹם בּוֹ תִּמְלֹט
וְנִסְתָּ עַל-נִפְשֶׁךָ מִתַּחֲנוֹן אֶל-זָכֶס וְאֶל-יָתֵר הָאֵלִים,
קָלִים כִּי יִהְיוּ סוּסֶיךָ הַדּוּרִי-הָרַעְמָה מִגִּזִּים,
עַת יִשְׁאוּךָ הָעִירָה מְעַפְרִים בְּאַבְק בְּמִישׁוֹר". 820
כָּכָה דִּבֶּר, וּפְתָאֵם הִתְרוֹמָמָה מִימִינָם הַצִּפּוֹר,
נָשָׁר מִרְחֹף בְּמָרוֹם – וַיִּרַע כָּל-עַם הָאֲכִיִּים
לְמַרְאֵה הָאוֹת וְהַמוֹפֵת. וְהִקְטוֹר הִנְהַדֵּר מִדִּבֶּר:
"אִיִּס הַמִּפְטָט פִּטְפוּטִים, הִרְבֵּרְבוּ, מַה זֶה אִמְרָת?
אֵלֹו בְּאֻמַּת הַיִּתִּי וְלָעוֹלָם בֶּן-זְאוּס הַתּוֹפֵשׁ 825
בְּאִיגִיס, וְהִרָה הַגְּבִירָה הִיא אִמִּי הוֹרָתִי טַפְחָתָנִי,
וְכָבוֹד נִחְלָתִי כְּכַבּוֹדֶם שֶׁל-פֶּלֶס-אַתָּנָה וְאַפּוֹלוֹן,
כְּשֵׁם שִׁיּוֹם זֶה בְּכַנְפֵּי כִלְיוֹן לְכָל-הָאֲרָגָאִים,
אִין מִקֵּם נַעֲדָר, וְתִפֹּל גַּם אֶתָּה בְּנוֹפְלִים, אִם-תִּרְהַב
לְצֹאת לְקִרְאָת זֶה כִּידוֹנִי, שְׂיִבְתָּר בְּשֶׁרֶךְ הַרְעָנוּ. 830
אַחַר תִּשְׁבִּיעַ אֶת-כָּלִבִּי הַטְּרוּיִים וְאֶת-עוֹף הַשָּׁמַיִם
בְּשֶׁרֶךְ וְחִלְבֵּךְ, כִּי תִפֹּל אֶצֶל אֲנִיּוֹת אֲכִיִּים".
כָּכָה הִבִּיעַ וַיַּצְעֵד בְּרֹאשׁ, וְהָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ
בָּאִים אַחֲרָיו בְּשֹׁאוֹן וּבְרַעַשׁ-אֲדִירִים מְרִיעִים.
אֵךְ הָאֲרָגָאִים גַּם הֵם הִרְיעוּ, וְלֹא נִשְׁתָּה גְבוּרָתָם. 835
עֲמָדוֹ בְּכַנְפֵּי הַגְּבוּרִים, כָּל-אֲנָשֵׁי טְרוּיָה הִקְרַבִּים.
עָלְתָה צִנְחָתָם שֶׁל-שְׁנֵיהֶם עַד לֵב-הַשָּׁמַיִם וְאוֹר-זְאוּס.

שִׁיר אַרְבַּעַה עָשָׂר: זָכֶס וְלִפְד בְּעֶרְמָה

נְסִטוֹר הוֹסִיף וְשִׁתָּה, וְלֹא נַעֲלָמָה מִנוּ הַתְּרוּעָה,
כְּנָה אֶל-בְּנוֹ שֶׁל-אַסְקִלְפִּיוֹס וַיְדַבֵּר אֶת-אִמְרוֹת הַכְּנָף:
"אֲנָא, מְכֹאוֹן, הִגִּידָה מֵה-קֶץ הַחַזְיוֹן, כִּי הוֹלֵךְ
וַיִּגְדֵּל מְאֹד קוֹל עֲנוֹת אֲבִירִי-עַם אֶצֶל הַסְּפִינוֹת?

שב-לך פה ושתית היין הלז המתנוצץ 5
עד עצות הקמדה יפת-התלתלים אמבטי
חמים בשבילך ותדיח ממך את-האבק המאדם;
אולם אני אחפזה, אתבונן מעל שיא המצפה".
ככה דבר, ויקח את-שלטו של-בנו תרסימדם,
בולם-הסוסים, המנח באהל ועשוי לתפארה, 10
מפיק נגהות נחשתו, כי לקח בנו מגן אביהו.
תפש כידונו האדיר שעקצו נחשת שנונה,
יצא את-אהלו ותכף הבחין ברעה נהיתה:
אלה נבכים ונסוגים, ואלה-בני-טרויה הגאים
לוחצים אותם, וחומת אכיה ערוה הרסה. 15
פאותו ים רחב-ידיים הנזע בהמלה חרישית,
הולך וקודר, כי יחוש קול סופה ממשמשה ובאה,
עומד בקדם וזרמיו לא ישלח גם הנה גם הנה,
עד שתעירנו רוח מכרעת מזאוס כי תבוא, —
ככה פקפק הנקן, ובלבו שתי שעפים: הילך 20
אל-אגממנון בן-אטרס, הוא רועה-העמים, או ישים
פעמיו אל-גדוד הדנאים, רוכבי-הסוסים-המהירים?
ובהגיו אז מצא לטוב לו, כי ישים פעמיו
אל-בן-אטרס. והמה נאבקים והורגים איש אחיו
בסער מלחמה אומה, ותצלצל הנחשת הקשה 25
סביב לבשרם מהלמות חרבות ורמחי-פיפיות.
פגעו בנסטור המלכים מזרעו של-זאוס הבאים
מן-האניות, אשר בנחשת השנונה נפצעו,
והם: בן-טידס, אודיסס ואגממנון בן-אטרס,
יען כי הרחק משדה הקרב ספינותיהם, שמשון 30
על-שפת-הים, ים השיבה, כי אותן ראשונה הוציאו
אל היבשה, ויבנו על-יד ירכותיהן החומה.
יען כי-כל-שפת הים, ואם היתה רחבת-ידיים,

קטנה מהכיל הספינות, ויצר לעם אשר באו
הנה, לכן משו אותן כעין דרגות דרגות, ונמלא 35
מעוז-הים על-כל-שפתו, השטח מרמה עד רמה.
הלכו הנה בלמו יחדו משתוקקים לראות
תשאות הקרב והתרועה, איש איש על-חנייתו נשענו,
נעצב לבם בקרבם, ויפגע בקהלם הישיש
נסטור, ורוח בני-האכזים נפלה בחכם, 40
נשא אליו את-קולו השור אגממנון וידבר:
"נסטור בן-גלס הישיש, פאר האכזים וגאונם!
מה לך כי באת הלום ותטש קרב אוכל-הגברים?
ירא אני, פן-ימלא הקטור העזוז את-דבריו,
אשר התהלל ואמר בקרב הטרונים הגאים: 45
שערי אליוס לא יבא ובייתה לא ישוב עד אם-כי
שלח באש האניות ואותנו הכריע לטבח.
הנה כן דבר, עתה באים הדברים מתקומים.
אזיה-לי, אכן גם יתר בני-האכזים העוטים
מצחות-הפאר אפם חרה בי, פחרות אף אכילס. 50
אינם רוצים גם ללחם על-ירכתי הספינות הגדולות".
נשא אמריו ויען לו נסטור זה פרש גרניה:
"אמנם, כי באו כל-אלה, ואף לשנותם יבצר
גם מאת זאוס המרעים-רעמים בקרומי שמים,
יען כי-נפלה החומה בטחנו בה, אשר אמרנו 55
מעוז ומבטח היא לנו, בה נחסה אנו והספינות.
ואלה מוסיפים נלחמים על-יד האניות המהירות,
רגע לא שבתו, ואין להפיר, ואם-מאד תתבונן ותחקר,
איפה ישתקשקו בני-האכזים נבעתים ונבכים,
מפים הם נופלים מסביב, ותעל הצנחה שממה. 60
הבה נחקרה נדרשה, מה-קץ החזיון, אם-אמנם
יש עוד תשובה בעצה, אך אל-לנו רדת לקטל,

יען כי-קצרה יד פצועים מלאסר קרב ומלחמה".

ענה לו אגממנון השליט-בגברים ויאמר:

"נסטור, אם-אמנם בירכתי הספינות פה אוסרים מלחמה 65

שוא לנו תשועת-החומה בנינו, ללא הועיל התעלה

עמלו בה הדנאים, ואשר אמרנו בלבנו:

מעוז ומבטח היא לנו ומחסה תהיה לספינות.

אין זה כי כן אמר זבס השגיא וטוב כך בעיניו,

הרחק מארגוס יאבדו בחרפה בני האכיים. 70

הנה אנכי ידעתי עת רחם את-הדנאים;

אפס גם עתה ידעתי כי רצה לכבד הטוריים

ככבד אלים מאשרים, ואסר רוחנו וידינו.

אבל שמעו-נא בקולי, עשו ככל-אשר אגידה.

נסחב הספינות הסמוכות לים, הראשונות בשורה, 75

נוריד אותן פלהן הימה למשפרי הקדושים.

במרחב הים נאסרמו אל-אבני-העגן עד יאתה,

ירד הלילה הנצחי, וחדלו הטוריים מללחם.

אחר נוסף ונוריד הימה גם יתר הספינות,

יען אין לתת כל-דפי בנס מן-הפגע ואם-לילה. 80

מוטב להמלט מפגע בעוד מועד מלנפל ברעה".

הביט אודיסס בזעם, האיש רב-המזמות, ויען:

"בנו של-אטרס, מה-מלה נזרקה מגדר שניך?

מספן, לו פקד פקדת על-צבא רך-לב, צבא אחר,

אף לא מלכת עלינו, כי זאוס הלא צנה לנו 85

מנעורינו ועד שייכה לעמוד בקשרי מלחמה

קשה וגדולה עד תמנו כלנו לגוע בשודה.

היש את-נפשך לנטש את-אליוס רחבת-הרחובות,

קרית הטוריים עליה סבלנו פרעניות רבות?

דם לך, החרש, פן-ישמע איש מן-האכיים, בדברך 90

דברים אשר לא יוציא לעולם מפיו איש יודע

בָּלְבוּ מֵה-שָׁחוּ יִשְׁמִיעַ וּדְבָרִים הַנָּאִים לְאוֹמְרָם,
 גָּבֵר תּוֹפֵשׁ-הַשָּׂרְבִיט וְלוֹ יִשְׁמְעוּ עַמִּים עֲצוּמִים
 וְרַבִּים כְּעַמִּים עָלֵיהֶם שָׁפַכְתָּ מִמִּשְׁלַתְךָ בְּאַרְגּוֹס.
 וְאוֹלָם עֲתָה נְקוּטוֹתֵי מָאֵד בַּעֲצָתְךָ יַעֲצֶתָ. 95
 אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: נִסִּיעַ הַיָּמָה הַסְּפִינוֹת הַקָּלוֹת
 יַעַת אֲשֶׁר סַעַר מִלְחָמָה יָרִיעַ, כִּי כָכָה עוֹד יִיטֹב
 בְּעֵינֵי-הַטְּרוּיִים, וְהָמָּה כָּבֵר יָדָם גּוֹבֶרֶת עָלֵינוּ,
 וְקָלְתָה אֵלֵינוּ הָרָעָה, כִּי צָבָא הָאֲכִיִּים לֹא יַעֲמֵד
 עֲתָה בְּקֶרֶב, אִם-נִוְרִידָה הַיָּמָה אֶת-כָּל-הָאֲנִיּוֹת, — 100
 אֲךָ יִתְבּוֹנְנוּ יַחַתוּ, וְאֶסְפוּ יְדֵיהֶם מִלָּחֶם,
 וְהִנֵּה, הוּא, מוֹשֵׁל-בְּגוֹיִים, עֲצָתְךָ לְמוֹקֵשׁ וּלְמַשְׁחִית".
 הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ לוֹ אֲגַמְמָנוֹן הַשְּׁלִיט עַל-גּוֹיִים:
 "הוּא, אוֹדִיסֵס, עַד-מָאֵד הִלְמַתְנִי תוֹכַחַת דְּבָרֶיךָ,
 נִגְעָה עַד לְבִי, כִּי אֶכֶן אֲנִי לֹא אָמַרְתִּי, וְנִסִּיעוּ 105
 בְּנֵי-הָאֲכִיִּים הַסְּפִינוֹת הַנָּאוֹת הַיָּמָה וְלֹא רְצוּנָם.
 עֲתָה לוֹ הִנֵּה בְּתוֹכָנוּ אִישׁ אֲשֶׁר עֲצָתוֹ נְכוֹנָה,
 נַעַר, אוֹ אִישׁ בָּא בְּיָמִים, וְרָצִיתִיו בְּכָל נַפְשִׁי וּמֵאֲדִי".
 עָנָה לָהֶם דִּיאֹמֶדֶס, הַגָּבֵר הַמְּרַעִים-בְּקֶרְבּוֹת:
 "הִנֵּה הָאִישׁ! מֵה תוֹסִיפוּ וּתְבַקְּשׁוּ, אִם-אֶמְנָם תַּפְצֹתֶם 110
 לְהֶאֱמִין לִי, אִם לֹא יַחַר בִּי אִם אִישׁ נָאִישׁ מִקֶּרְבְּכֶם,
 יַעַן אֲנֹכִי הַצֵּעִיר בְּכֶם, וּשְׁנוֹת חֵלְדֵי מַעֲטוֹת.
 וְאִם-לִבִּית אָבִי תִדְרָשׁוּ, הֲלֹא אָבִי גִבּוֹר מִלְחָמָה.
 הַנְּנִי מִזִּרְעוֹ שָׁל-טִידֵס, וּבְתִבִּי יָכֹס עָלָיו עֶפֶר.
 הִנֵּה כִּי שְׁלֹשָׁה בָּנִים תְּמִימִים יֵלְדוּ לְפוֹרְתָס 115
 כָּלָם יֵשְׁבוּ בְּפִלְבְּרוֹן וּבְהֶרֶרִי קְלִידוֹן הָרְמָה,
 הָמָּה: מָלֵס, אֲגֵרִיוֹס וְאֵינֹס הַפָּרֶשׁ — הַשְּׁלִישִׁי,
 וְהוּא אָבִי אָבִי, וְעָלָה עַל-כָּלָם בְּאֶמֶץ וּגְבוּרָה.
 הוּא אֲשֶׁר נִשְׁאָר בְּאַרְצִי, אֲךָ אָבִי הַתִּישָׁב בְּאַרְגּוֹס,
 נָע וָנָד בְּאַרְצִי, כְּרָצוֹן זָכֹס וְיִתֵּר הָאֵלִים. 120

לקח לו אחת מבנותיו של-אֶדְרֶסְטוֹס, וביתו
 מלא כל-טוב, ולו שדות מרבים נושאים רב חטים,
 וגנים לו סביב מרבים עשירים בעצים ענפים,
 ועדרי הצאן לו עצומים, ויעל על-כל-האכזים
 בקטל חניתו. וודאי שמעתם, אם-אמת אדבר. 125
 הנה לכן אל-נא תאמרו, כי נקלה בית-אבי ורך לבו,
 תבזו לעצה יעצתי, כי אגיד פאשר עם-לבי.
 נרדה לשער, ואם-אמנם פצענו, כי אכף ההכרח,
 אנו ננזר מתשאות הקרב ומלחמת הדמים,
 הרחק מחצים וכידון, פן-נוסיף עוד פצע על-פצע, 130
 נעיר רוח אחרים ונעודד את-אלה, שהמה
 לבם השיאם ועמדו מרחוק אף לא ילחמו".
 פכה דבר, והמה האזינו ובקולו שמעו.
 מהרו לכת, והאיש אגממון הולך לפניהם.
 אפס לא שוא אז התבונן המרעיד-ארצות המהלל, 135
 קרב עדיהם ודמותו דמות זקן שכבר בא בימים.
 אחז בימין אגממון בן-אטרס, המושל-בעמים,
 נשא אמריו, ויען וידבר את-אמרות-הפנה:
 "אכן, בן-אטרס, מה-ישיש פעת לב אכילס בקבו,
 עיניו כי ראו את-מנוסת חיל-האכזים ואבדנם; 140
 יען כי-יחסר כל-תבונה, ולבו פי ריק מפל-שכל.
 אבד יאבד הוא עצמו, ואל יהדפנו למדחפות.
 אמנם, לא כלה כך יחר אף בני-האלים הנצחים,
 יבא עוד יום, אשר יהיו נסיכי-הטרויים וזקניהם
 מעלים אבק במישור הרחב – ועיניך תחזינה, – 145
 ונסו במנוסה העירה מעל האהלים והספינות".
 פכה דבר וירע בכח והשתער במישור,
 כאלו קראו בבת-אחת עשרה או תשעה אלפים
 גברים על-שדה-המלחמה, ברדתם לאסר מלחמה, –

כָּכָה הִרְיֵעַ אֶז מְרַגֵּז-הָאָרֶץ הַשְּׁלִיט וַיִּתֵּן 150

קוֹל מִחֲזֹהוּ, וַיִּפַּח בְּלֵב אִישׁ נְאִישׁ בְּאֲכֵיִם

פֶּחַ וּגְבוּרָה לְרֹדֶת בִּקְרֹב וּלְהִלָּחֵם בְּלִי הֶרֶף.

וְהָרָה, הַמּוֹלָכָה עַל-כֶּסֶּא הַזֶּהָב, עֵינֶיהָ מִתְבּוֹנָנוֹת,

בַּעֲמֻדָה עַל-מְרוֹם הָאוֹלִימְפּוֹס, אֵף תִּכְרַף הַפִּירוֹ עֵינֶיהָ

גִּיסָה-אַחִיהָ הַהוֹלֵךְ וְנִחְפֹּז בְּתוֹךְ שְׂדֵה הַקְּרָבוֹת, 155

נוֹתְנֵי תְהִלָּה לַגִּבֹּרִים, וַיַּחֲדֵךְ בָּהּ לִבָּהּ וּתְגָל.

רָאֲתָה גַם אֶת-פָּנֵי זָבָס, הַיּוֹשֵׁב עַל-גִּפִּי מְרוֹם אֵידָה,

הֵר זֶה רַב-מַעֲיָנִים, וְנִפְשָׁה בּוֹ נִקְטָה, שִׁנְאָתָהּ.

נִמְלָכָה הֵרָה הַגִּבִּירָה גְדֹלַת-הָעֵין בְּנִפְשָׁה,

כִּיצִיד תִּלְפֹּד אֶת-לִבּוֹ שָׁל-זָאוֹס הַתּוֹפֵשׁ בְּאִיגִיס. 160

מִצָּאָה בְּלִבָּהּ הַעֲצָה הַטּוֹבָה בַּעֲצוֹת, שֶׁתַּעַל

וְתִבֵּא אֶל-תּוֹעֲפּוֹת אֵידָה, אֵף תִּלְבֹּשׁ בְּגָדֶיהָ הַחֲמוּדִים,

וְאוֹלֵי יְהִיָּה לֵב-זָבָס לְחִבְקֹת אֶת-חִיקָהּ בְּאַהֲבָה,

לְשַׁכֵּב אֶצְלָהּ, וְתִשְׁפֹּךְ אֶזִּי עַל-שְׁמוֹרוֹתָיו וְנוֹסְכָה

שִׁנָּה מִתּוֹקָה וְנַעֲיָמָה גַם עַל־נִפְשׁוֹ הַנְּבוֹנָה. 165

בָּאָה בְּלִשְׁכָּהּ, שֶׁבָּנָה לָהּ בְּנָה, הוּא הַפִּיֶּסְטוֹס יִקְרֶיהָ,

הַצִּיב הַדִּלְתוֹת מוֹצָקוֹת, הַדְּבִיקוֹן אֵלֶי מִשְׁקוּפֶיהָ,

עַם-בְּרִיחַ סִתְרִים, שֶׁנִּבְצָר מְכַל-בְּנֵי-הָאֱלִים לְפִתְחוֹ.

נִכְנָסָה בְּאוֹתָהּ הַלִּשְׁכָּה, וְתִסְגֹּר אֶת-דִּלְתוֹת הַזֶּהָר.

תִּחְלָה הַדִּיחָה בְּאַמְבְּרוֹסִיָּה כָּל-כֶּתֶמִי בְּשָׂרָה הַנִּחְמָד, 170

בְּשָׂר מַעוֹרָר גַּעְגּוּעִים, וְתִסְךְ בְּשֶׁמֶן-הַזֵּית

אֲשֶׁר לָהּ, שֶׁמֶן הַיִּקְרוֹת וְאַמְבְּרוֹסִיָּה נוֹדָפֶת הַרִיחַ;

וְהִיָּה אִם-אֵךְ נַעֲנַעוּהוּ בְּהִיכַל נִחְשָׁתוֹ שָׁל-זָאוֹס,

וְעָלָה הַרִיחַ וַיִּמְלֵא הָאָרֶץ וּמְלֵא הַשָּׁמַיִם.

סָכָה בּוֹ בְּשָׂרָה הַנָּאנָה וְסִרְקָה אֶת-שְׁעֲרוֹתֶיהָ, 175

קָלְעוּ כִפִּיָּה תִלְתָּלִי הַחוּ, הַמְחִלְפוֹת הַנוֹצָצוֹת,

מִחִלְפוֹת אִמְבְּרוֹסִיָּה נְאוֹת גּוֹלְשׁוֹת מִרְאֲשָׁה הַנִּצָּחִי,

שִׁמָּה עַל-בְּשָׂרָה שְׁמִלְתָּהּ, אֲדָרֶת אִמְבְּרוֹסִיָּה בָּהּ עֲמָלָה

פֶּלֶס-אַתְנָה וְהִרְבֵּה קִשּׁוּטִים בָּהּ רִקְמָה נְחֻמִּים.

רָכָסָה אוֹתָהּ מִמַּעַל לְחִזָּה בַּפְּרָפּוֹת שֶׁל-זָהָב, 180

חֲגָרָה אֶת-חֲגוֹרֶתָהּ לָהּ מֵאָה צִיצִיּוֹת תְּפָאֶרֶת,

שָׁמָּה בְּבִדְלֵי אֲזִינֶיהָ שֶׁנִּרְצְעוּ אֶת-הָעֲגִילִים,

בַּעֲלֵי שְׁלִשָּׁת כּוֹכָבִים נְחֻמִּים, מִקְסִימִים בְּרַב חָנָם.

לְקַחְהָ הָאֵלָה בְּאֵלוֹת וּתְתַכֵּס מִמַּעַל בְּצַעֲרָהּ

נָאָה וְעִשׂוּי זֶה עָתָה וּנְגִהוֹת לוֹ, מִכְסִּיף בַּחֲמָה. 185

קִשְׁרָה לְכַפּוֹת רַגְלֶיהָ הַצַּחוֹת סִנְדָּלִים נְחֻמִּים.

אַחֵר שָׁשְׂמָה עַל-בְּשׂוּרָהּ הַנָּאָה אֶת-כְּלֵי קִשּׁוּטֶיהָ,

נִחְפְּזָה יֵצְאָה לְשִׁפְתָּהּ וּתְקַרָּא אֵלֶי-אֶפְרוֹדִיטָה

הַרְחֵק מִיִּתֵּר הָאֵלִים, וּתִשָּׂא אֵלֶיהָ אִמְרָתָה:

"בְּתִי הִיִּקְרָה, הִנֵּשְׁנֶךָ מִמְּלָאָה אֶת-דְּבָרִי אֲדִבֵּר? 190

אוּלֵי תִשְׁיִבִי רִיקָם אֶת-פִּנִּי, כִּי אֶפֶךְ בִּי חֶרֶה,

יַעַן אֲנִי לִדְנָאִים, וְאֵת לְבָנִי טְרוּנָה תוֹשִׁיעִי?"

לָהּ אִמְרִיָּה הַשִּׁיבָה אֲזִי אֶפְרוֹדִיטָה בַת-זֵאוּס:

"הִרָה בַת-קְרוֹנוֹס הַגָּדוֹל, הַכְּבוֹדָה בְּבָנוֹת הָאֵלִים,

דְּבָרִי דְּבָרֶיךָ, כִּי לִבִּי צִוִּי לְמַלֵּא שְׂאֵלְתְּךָ, 195

אִם-אֵךְ אוֹכֵל לְמִלֵּאתָהּ וְאִם-אֵךְ נִתְּנָה לְהַמְלִיא."

עֲנָתָה לָהּ הִרָה הַגְּבִירָה אִשְׁת-הַתְּכָכִים וַתֹּאמֶר:

"תִּנֵּי לִי כִּיּוֹם וַחֲנִינִי כָל-קֶסֶם הָאֱהָבָה וַחֲשָׁקָה,

כִּמּוֹ תִכְנִיעִי הָאֵלִים אִף כָּל-בְּנֵי הָאָדָם בְּנֵי-תְמוּתָהּ.

הַנְּנִי הוֹלֶכָה אֶל-קַצְוֵי הָאֶרֶץ הַזֹּנָה לְבַקֵּר 200

אֶת-הָאוֹקֵינוֹס, אֲבִי כָל-הָאֵלִים, וְאֶת-טֵתִים אִמְנוֹ,

אֲשֶׁר גָּדְלוּנִי בְּאֶרְמוֹנָם, טַפְחוּנִי בְּאַהֲבָה רַבָּה;

כִּי מֵאֵת רִיָּה קִבְלוּנִי, יַעַת טִלְטַל אֶל-תַּחַת הָאֶרֶץ

וַיִּמֵּי הַשְּׁמָמָה אֶת-קְרוֹנוֹס — בְּנוֹ זֵאוּס הַמְּבִיט-לְמִרְחוֹק.

הִנֵּה אֲבִיקָר אֶת-שְׁנֵיהֶם וְאֲבִיא שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, 205

יַעַן זֶה כָּבֵד הַתְּפָרְדוֹ, רַחֲקוּ מִמֶּשְׁכְּבֵי דוֹדִים

וּמִהַתְעַלֵּס בְּאַהֲבָה, מִיּוֹם אַפָּם חֶרֶה אִישׁ בְּאַחִיו.

אולי אפתם בדברים ורפכתי את-לבם החביב
לסור אל-משכבי דודים ולראות אהבים בנחד.
וקראו לי לעולם ידידה וכבדו את-שמי לעולמים". 210
ענתה לה אפרודיטה, המחיכה-בנעיונות, ותאמר:
"אכן, אי-אפשר ולא יאה להשיב לי ריקם פניך,
יען כי בחיקו של-זאוס שגיא-הכח תנוחי".
סחה ותסר חגורת הרקמה מעל לוח לבה,
אזור צבעונים בו תלויים כל-כשפי חנה הרבים, 215
בו געגועי האהבה, בו עדנת החושק ילינו,
לטף-מדוחים מפתה, המסלף גם לבות נבונים.
נתנה האזור בידיה אף נשאה את-קולה ותאמר:
"הא-לך חגורת-צבעוני, בחיקך תשימי, תחגרי,
קסמי והפל יש בה, מבטחתני, לא שוא תהיה דרפך, 220
אשר בו תלכי הפעם נאליה את-נפשך תשא".
סחה, והרה הגבירה גדלת-העין מחיכת,
חיכה ומהרה לשים האזור על-גבי-התזה.
נשאה רגליה ותשב אל-גבולה בת-זבס אפרודיטה.
והרה טסה במעופה פסער מרמות אולימפוס, 225
עברה על-פיריה ויפה-נוף אמתיה חלפה,
עלתה בהררי השלג, מעונה פרשי התרקים,
בגפי מרומי ההרים, רגליה לא נגעו בארץ.
ירדה מתועפות אתוס על-פני הים מכה-הגלים,
באה עד למנוס ועד חמות עיר תואס האיש האלהי. 230
פגעה שם בשר של-שנה, באחיו של-מלאך המות,
אחזה בידו, ותשא אמרתה ותען ותאמר:
"שר של-שנה, השליט על-כל-בני אדם נאליה!
תמיד היית שומע בקולי, שמעני הפעם,
ואכיר לך את-טובתי הגדולה מאד כל-הימים. 235
אנא, נסך התרדמה על-עיניו הנוצצות של-זאוס

תחת שמורותיו ברגע בו אשכבה אצלו באהבה.

תשא מלפני המשאת, כסא נחמד ונצחי,

עשוי זהב, הפיסטוס בני, נכה-הרגלים, יעשהו

מעשה חושב לתפארה, אף יכין הספסל מתחתיו, 240

עליו תנחנה רגליך הצחות כי תסעד לבך".

השיב אמריו ויען לה אז שר-השנה המתוקה:

"הרה, שרתי באלים, גברתי בת-קרונוס הגדול!

נקל לי לנסך התנומה על-אחד האלים מלבדו,

גם על-הים גם-אוקנוס, על-פלגיו וזרמיו הגדולים, 245

אף-על-פי שהוא מקור כל-הנברא בעולם ומלאו.

אפס יראתי לגשת אל-זבס בן-קרונוס העוז,

לנסך התנומה ולישנו עד אם-צוני הוא בעצמו.

יען כי כבר נטעו בינה בלבי דברין מקדם,

בו ביום אשר נטש בן-זאוס הגאָא את-אליוס, 250

מפליג בספינה, כי הרס את-קרית הטרויים הקדושה.

אכן נסכתי תרדמה עמקה על-בינת בן-קרונוס

תופש-האיגיס ורכות ישנותיו, אך את חרשת רעה,

כי הקימות רוח סער וסופה על-רחבי המים.

היא הדיחתו עד ירכתי אי קוס הנושב רב אדם, 255

הרחק מידידיו ורעיו, וזבס התנער ויִאָאָף,

טלטל את-כל-בני-האלים בהיכל מסביב; ואחרי

חפש ונהה מטלטלני הנמה מאיתר לישחתי,

לולא מלטני הלילה, מכניע-האלים והאדם,

אליו כי באתי בנוסי; ואולם הוא שככה חמתו, 260

יען כי ירא להדאיב את-נפש הלילה המהיר.

עתה שוב את מצנה לי לעשות הדבר האים".

ענתה לו הרה הגבירה גדלת-העין ותאמר:

"ישר של-שנה, שלמה יהגה לבך כאלה?

תאמר, כי זאוס המביט-למרחוק יושיע לטרויים, 265

כְּאֲשֶׁר עָזַר לִבְנוֹ לְהִרְקֹלֶס עַת בְּעַר בּוֹ אָפוֹ?

בֹּא, וְנִתְּתִי לְךָ לְאִשָּׁה אֶת-אֶחָת הַכַּרְיטוֹת,

רַבַּת הַשָּׁנִים בִּינִיָּהּ, וְקִרְאָתָהּ לֵה אִשָּׁת חֵיקֶךָ,

אֶת פֶּסְתָּאָהּ, אֵלֶיהָ תְּכַלֶּינָה עֵינֶיךָ זֶה כִּמְהָ."

כָּכָה הַבִּיעָה, וְשִׁמַּח מְאֹד שׁוֹר-הַשָּׁנָה וַיַּעַן: 270

"אֲנִי, הַשְׁבָּעִי כִּיּוֹם בְּמִי סְטִיכֶס, בְּמִי קֹדֶשׁ-קִדְּשִׁי,

אֲחִזִּי בִּגְדֶךָ הָאֶחָת בְּאַרְצֵי הַזֶּה הַרְבִּים,

בִּגְדֶךָ הַשָּׁנִיָּה – בַּיָּם הַמְּבָרִיק, וְהָיוּ לְעֵדִים

כָּל-אֱלֹהֵי-הַשָּׁאוֹל מִתַּחַת הַסּוּבָבִים אֶת-קְרוֹנוֹס,

אֲשֶׁר לִי תַתְּנִי הָאֶחָת בֵּין כָּל-הַכַּרְיטוֹת הַצְּעִירוֹת, 275

אֶת-פֶּסְתָּאָהּ וְאֶנְכִי עֵינִי לָהּ כָּלִי זֶה כִּמְהָ."

כָּכָה דִּבֶּר, וְלֹא סָרְבָה לוֹ הָרָה לִבְנֵת-הַזִּרְעוֹת,

וְשָׁבְעָהּ לוֹ כְּאֲשֶׁר צִוָּה, וַתַּעַד אֶת-כָּל-הָאֱלִים,

אֲשֶׁר מִתַּחַת לְאָרֶץ, שֶׁהִמָּה הַמְּכַנִּים טִיטָנִים;

אוּלָם לְאַחֵר שֶׁנִּשְׁבָּעָה שְׁבוּעַת אֱמוּנִים וְהָאֱלֹה, 280

הָלְכוּ יַחְדָּו וַעֲבְרוּ עַל לִמְנוֹס וְעַל אִמְבְּרוֹס הַקְּרִיָּה,

לְיוֹטִים בְּעֵב הַעֲרָפֶל, נִחְפְּזִים וְעוֹשִׂים אֶת-דֶּרֶכָם,

בָּאוּ עַד אֵידָה הַבְּרוּכָה בְּעֵינֹת וְאִם כָּל-הַחַיָּה,

בָּאוּ עַד לְקִטּוֹס, שָׁם עָזְבוּ אֶת-גִּלְי הַיָּם לְרֵאשׁוֹנָה,

עָלוּ עַל-הַחֲרָבָה – וַיַּצְעֲדֵם הָרַעִיד הַיָּעַר. 285

נִעְצָר שָׁם שׁוֹר-הַשָּׁנָה עַד לֹא שִׁזְפָּתוּ עֵין זְאוּס,

עָלָה בְּרֹאשׁ הָאִשּׁוֹת הַגָּדוֹל בְּעֵצֵי הַיָּעַר,

אֲשֶׁר הִתְנוֹסֵס עַל-אֵידָה בּוֹקֵעַ מִרְחָבֵי הָאֵוִיר.

שָׁם גַּם יָשָׁב בְּהַחֲבֹא מִסְתַּתֵּר בֵּין עֲנָפֵי הָאֱלֹה,

דּוֹמָה לְצִפּוֹר הַנָּנוֹת מְקַנְנָת בְּהָרִים, לֵה "כִּלְקִיס" 290

קוֹרְאִים הָאֱלִים, וּבְנֵי-הָאָדָם "קִימְנִדִּיס" יִכְנוּ.

וְהָרָה נִחְפְּזָה עָלֶתָה עַל-תּוֹעֲפּוֹת הַרְרֵי אֵידָה,

פִּסְגַּת גֶּרְגְּרוֹס, וַיַּחֲז בָּהּ זְאוּס הַכּוֹיִס-עֲנָנִים,

חֲשָׁקוֹ הִתְלַקַּח בְּלִבּוֹ וַיִּלֵּט בִּינְתּוֹ הַיִּשְׁרָה,

כְּבֹאוֹתָו יוֹם אֲשֶׁר חִבְּקָהּ בְּאַהֲבָהּ וּבְרֹאשׁוֹנָהּ 295

עָלוּ יָצוּעַ אֲהָבִים וְהוֹרִיָּהֶם מִזֶּה לֹא יָדְעוּ.

נִגַּשׁ קָרֵב עֲדִיָּה, וַיִּשָּׂא אֶמְרָיו וַיַּעַן:

"הִרָה, לֹאן אֶת נִחְפָּזָה שֶׁהִנֵּה יִרְדֶּת מֵאוֹלִימְפּוֹס?

הֵן גַּם סוֹסִים גַּם רֶכֶב עָלִימוּ תִרְכָּבִי פֹה אֵין".

עָנְתָה לוֹ הִרָה הַגְּבִירָה הַחֹרֶשֶׁה-מְזֻמּוֹת וְעֶרְמָה: 300

"הוֹלֵכָה אֲנִי אֶל-קִצְוֵי הָאָרֶץ הַזֹּנָה לְבַקֵּר

אֶת-הָאוֹקֵינוֹס, אֲבִי כָל-הָאֱלִים, וְאֶת טִתִּים אֲמִנּוּ,

אֲשֶׁר גִּדְּלוּנִי בְּאַרְמוֹנָם, טַפְחוֹנִי בְּאַהֲבָהּ רַבָּה.

הִנֵּה אֲבַקֵּר אֶת-שְׁנֵיהֶם וְאֶבִּיא שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם,

יַעַן זֶה כָּבֵד הַתִּפְרָדּוֹ, רִחְקוּ מִמִּשְׁכָּבִי דוֹדִים 305

וַיִּמְהַרְעֵלֶם בְּאַהֲבָהּ, מִיּוֹם אַפָּם חָרָה אִישׁ בְּאַחִיו.

אֶפְסֵי הַסּוֹסִים הֵם עוֹמְדִים עַל-אֶדְנֵי הָר אֵידָה הַבְּרוּכָה

בְּמַעֲיָנוֹת הַמַּיִם וְהֵם יִשְׁאוּנִי עַל-פָּנָיִם יָם וַיִּבְשֹׁת.

עָתָה יִרְדֹּתִי בְּשִׁבְלֶךְ הַנָּה מִהָר הָאוֹלִימְפּוֹס,

לִמְעַן לֹא יִחַר בִּי אַפֶּךָ, כִּי תֹאמַר נִחְבַּאתִי לְלִכְתּ, 310

לְבֹא לְטִירַת אוֹקֵינוֹס הַמַּעֲמִיק-לְזֶרֶם בְּפִלְגִיו".

הָשִׁיב אֶמְרָיו וַיַּעַן לָהּ זֹאוֹס הַכּוֹנֵס-עֲנָנִים:

"הִרָה, הֵן שָׁמָּה תוֹכְלִי תִבְאִי גַם אִם-תִּתְמַהֲמַהִי.

בּוֹאִי נִשְׁכָּבָה יַחְדָּו, נִתְעַלְסָה, נִרְוֶה אֲהָבִים.

יַעַן מַעוֹלָם לֹא כָמָה עוֹד לְבִי בְּקִרְבִּי לְאִשָּׁה, 315

אוּ לְבֵת-אֱלִים, כֹּאֲשֶׁר תִּקְפְּנִי הַפַּעַם בְּכַחַ.

גַּם בְּאַהֲבָתִי אֶת-אִשָּׁת אֶכְסִיוֹן הַנָּאנָה, שִׁילְדָה

אֶת-פִּירִתּוֹאוֹס הַחֹכֶם, עֲצָתוֹ כַּעֲצַת הָאֱלֹהִים;

גַּם אֶת-דִּנְיָה יִפְת-הַקֶּרְסָלִים הִיא בֵּת-אֶקְרִיסִיאוֹס,

אֲשֶׁר לִי יִלְדָה אֶת-פֶּרֶסֶס הַגְּבֵר הַמְּהֻלָּל בְּאֶדָם; 320

גַּם עַת תִּשְׁקָתִי בְּבִתּוֹ שֶׁל-פִּינֹכֶס הַמִּצִּיּוֹ, בִּנְעָרָה

אֲשֶׁר לִי יִלְדָה אֶת-מִינוֹס, וְאֶת-רַדְמֶנְתִּים הַנִּעְלָה;

גַּם עַת תִּשְׁקָתִי בְּסַמְלָה, אוּ בְּאֶלְקִמָּנָה שְׁבִיתִבִּי,

אֲשֶׁר לִי יִלְדָה אֶת-בְּנִי אֶת-הַרְקֵלָס זֶה אֲמִיץ הַלָּבָב,

אֶפְסֵס סְמָלָה—לָהּ בְּנָה דִּיאֻנִּיסוֹס, מִשְׁמַח לֵב אָנוּשׁ; 325

גַּם עַת חֲשָׁקָתִי בְּדִמְטֵר הַגְּבִירָה יִפְתּוּ-הַמַּחְלָפוֹת;

בְּלִטוֹ הַנְּהֻדָּה, גַּם בְּךָ בַּעֲצִמְךָ עוֹד לֹא חֲשָׁקָתִי,

כִּאֲשֶׁר אֶחֱשֶׁק בְּךָ עֵתָהּ, וּמִתְקַן תַּאֲוֹתִי מִלְּאֲנִי."

עֲנֵתָהּ לוֹ הִרָה הַגְּבִירָה הַחוֹרְשָׁה-מְזֻמּוֹת וְעֶרְמָה:

"בְּנוֹ הָאִים שָׁל-קְרוֹנוֹס, מַה הַדָּבָר דִּבַּרְתָּ? 330

הֵן אִם-נִפְשֶׁךָ תִּתָּאוּ לְנוֹחַ בְּחֻבּוּקֵי אֶהָבִים

פֹּה עַל-מְרוֹמֵי הַר אֵידָהּ, וְהַכֹּל פֹּה נִשְׁקָף לְעֵין רוֹאִים,, —

אוּלָם מֶה-יִהְיֶה אִם-אֶחָד הָאֵלִים הַהֵנוּם-לְנִצָּחַ

יִרְאֶה אוֹתָנוּ בְּשִׁכְבָּנוּ, וְנִחַפֵּז וְהֵלֶךְ לְסִפֵּר

לְכָל-הָאֵלִים? אֲנִי לֹא אֶשׁוּב לְעוֹלָם לְהִיכָלְךָ 335

אַחֵר קוֹמִי מִיִּצּוּעִי, הֲלֹא לִי לְחֶרֶף תִּחַשֵּׁב.

אָבֵל אִם-אֶתָּה תִּפְצֹת, אִם-נִפְשֶׁךָ תִּתָּאוּ לְמוֹ אֵלָהּ,

הִנֵּה לְךָ לְשִׁכָּה שְׁכֵנָה הַפִּיֶסְטוֹס זֶה בִּנְךָ אֶהָבָת,

הַצִּיב הַדִּלְתוֹת מוֹצָקוֹת, הַדְּבִיקוֹן אֵלִי מִשְׁקוֹפִיָּהוּ,

שָׁמָּה נִכְנָס וְנִשְׁכַּב, אִם-אֶמְנָם רְצִיתָ בְּיִצּוּעַ". 340

הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ לָהּ זֵאוּס הַכּוֹנֵס-עֲנָנִים וַיַּעַן:

"הִרָה, אֵל-נָא תִירָאִי, גַּם בְּנוֹ-אֵל גַּם בְּנוֹ-אָדָם,

אִישׁ לֹא יִרְאֶנוּ, כִּי אֶאֱפִיל עָלֶיךָ בַּעֲנָנֵי-זָהָב,

הַלְיוֹס גַּם הוּא לֹא יִרְאֶנוּ לְעוֹלָם מִבַּעַד לְעָנָן,

אֶף-עַל-פִּי שְׁאִין עֲצוֹם מֵאוּרוֹ הַחוֹדֵר, כֹּל רוֹאֶה". 345

עָנָה בְּנוֹ-קְרוֹנוֹס וַיִּחַבֵּק לְאִשְׁתּוֹ שָׁלוֹ בְּזִרְעוֹתָיו.

אֵךְ הָאֲדָמָה הַקְּדוּשָׁה הַדְּשִׁיאָה מִתְחַתֵּם הַדְּשָׂא,

פְּרָחֵי הַלוּטוֹס הָרוֹחֵץ בְּטָלְלִים וְכִרְכָּם וַיִּקְיִנְטוֹס,

צְפוּפִים וְרִכְבִּים, וְהָמָּה מִתְמַרְרִים מֵעַל פְּנֵי הָאֶרֶץ.

שָׁם גַּם שָׁכְבוּ הַשָּׁנִים, וְשָׁם הָאֶפִּילוֹ עָלֵיהֶם 350

עֲנָנֵי חֶמֶד וְזָהָב הַנוֹטְפִים טָלְלִים מִבְּרִיקִים.

כָּכָה נָח זֵאוּס אָבִינוּ, הִרְגִיעַ עַל-מְרוֹמֵי גִרְגְרוֹס,

שָׁנָה וְאַהֲבָה תִּקְפּוּהוּ, וְרוּעוֹתָיו מִחִבָּקוֹת אֶת-אִשְׁתּוֹ.

אֲךָ שׁוֹר-הַשָּׁנָה הַמְתוּקָה בָּא נֶחֱפֹז עַד צִי הָאֲכִיִּים,

הַבִּיא הַבְּשׂוּרָה בְּפִיו לְמַרְגִּיז-הָאָרֶץ וּמִחִבָּקָה, 355

עֲמִד עַל-יָדוֹ, וַיַּעַן וַיְדַבֵּר אֶת-אִמְרוֹת הַכֶּנֶף:

"עֲתָה, פּוֹסִידוֹן, הוֹשִׁיעָה לְבִנִּי-הַדִּנְאִים כְּחֶפְצֶךָ,

תֵּן לָמוֹ כְּבוֹד וּתְהִלָּה, וְאִם-לֹא לְאֶרֶךְ זְמַן, עַד שְׁיִישׁוּ

זָכֶם אֶת-שְׁנָתוֹ, נִסְכָּתִי עַל-נַפְשׁוֹ הַשָּׁנָה הַמְתוּקָה;

הִכָּה הִיא הַשִּׁיאָתוֹ לְהַתְעַלֵּס אֶתָּה בְּאֵהָבִים". 360

דִּבֶּר וַיִּרְחַק אֶל-שְׁבִטֵי-הָאָדָם עֲטוּרֵי הַתְּהִלָּה,

וְאוֹתוֹ עוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר לַעְזוֹר לְבִנִּי-הַדִּנְאִים.

מִהֵר וְקַפֵּץ מִיָּד אֶל-בֵּין הַחֲלוּצִים וַיִּקְרָא:

"הוּא, הָאֲרֻגָּאִים, הָאֲמָנָם שׁוֹב נָתַן וְתָרוּם יָד הַקָּטוֹר

בְּנוֹ שָׁל-פְּרִיאָמוֹס וְלִכְד הַסְּפִינוֹת וְנִחַל הַתְּהִלָּה? 365

אֲכֹן, הֲלֹא אֵלֶּה דְּבָרָיו וְכִכָּה יִתְהַלֵּל, כִּי יוֹשֵׁב

עִם-הָאֲנִיּוֹת אָכִיל, וְחִמָּתוֹ בְּלִבּוֹ בּוֹעֶרֶת.

אֶפֶס אָנוּ גַּם לוֹ לֹא נִתְגַּעְגַּע בְּיוֹתֵר, אִם-אָנוּ

אִישׁ אֶת-רַעְיָהוּ נַעֲרָה, כִּי נַעֲמֵד אִישׁ לִימִין אָחִיו.

הִבֵּה וְשָׁמְעוּ בְּקוֹלִי כְּלָכֶם לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתִי; 370

לְבַשׁ הַצִּנּוֹת הַטּוֹבוֹת וְהַגְדוֹלוֹת אֶתְּנוּ בְּמִתְנָה,

אִישׁ אִישׁ יִחַבֵּשׁ לְרֹאשׁוֹ אֶת-קוֹבֵעַ הַנְּחֻשֶׁת הַמִּבְרִיק,

תֹּאחֲזוּ יָדָיו בְּרַמְחִים, בְּגָדוּלִים בְּרַמְחִים, וְנָעַל.

הַנְּנִי יוֹצֵא בְּרֹאשְׁכֶם אֵף לֹא אֲדַמָּה כִּי יוֹסִיף

הַקָּטוֹר לַעֲמֵד בְּפָנָיו, וְאִם-תִּלְהַט נַפְשׁוֹ גְּחָלִים. 375

אוּלָּם אִם-יֵשׁ בְּתוֹכָנוּ אִישׁ גִּבּוֹר וְקִטְנָה צָנָתוֹ,

יִתֵּן לַחֲלָשׁ מִמֶּנּוּ וְהוּא יִקַּח הַמָּגֵן הַגָּדוֹל".

כָּכָה הַבִּיעַ, וְהֵם הִאָּזִינוּ וְשָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ,

עָרְכוּ אֶת-חֵילֵם הַמְּלָכִים, וְאִם-כּוֹאֲבִים הָיוּ, כִּי פָּצְעוּם –

שָׁם בֶּן-טִידָס וְאוֹדִיסֵס וְשָׁם אֲגַמְמֶנוֹן בֶּן-אַטְרֵס. 380

הִלְכוּ בֵּין הַמַּעֲרָכוֹת, הַמִּירוֹ נָשָׁק בְּנָשָׁק.

לְבַשׁ הַטוֹב כְּלִים טוֹבִים, וַיִּתְּנוּ לָרֹעַ אֶת-הַרְעִים.

וְאַחֲרֵי שִׁשְׁמוּ עָלֵיהֶם אֶת-כְּלֵי הַנְּחָשֶׁת הַנוֹצֵצָה,

מִהָרֹו יֵצְאוּ, וּבְרֹאשָׁם פּוֹסִידוֹן מִרְגִּיז-הָאָרֶץ.

חֶרֶב אֵימָה לָהּ לַהֵט מָאֹד אֶרֶץ בְּזָרְעוֹ הַקָּשָׁה, 385

דּוֹמָה לְכָרֶק הַמִּבְרִיק, וְלֹא נִתֵּן לְגִשָּׁת אֵלֶיהָ

בְּסִעֵר מִלְחָמַת הַמָּגוּר, כִּי פָחַדָהּ עַל-כָּל-הַגְּבוּרִים.

הַקָּטוֹר הַמִּבְרִיק הוּא עוֹרֵךְ אֶת-פְּלָגוֹת הַטְּרוּיִים גַּם הֵמָּה.

עֲתָה עָרְכוּ מִלְחָמָה אֵימָה בֵּינֵיהֶם פּוֹסִידוֹן,

אֲשֶׁר תִּלְתְּלוּ מִשְׁחִירִים, וְהַקָּטוֹר הַגְּבוּר הַמִּבְרִיק. 390

זֶה בָּא לְעֲזֹרַת הַטְּרוּיִים, וְזֶה לְאֲרָגָאִים יוֹשִׁיעַ.

הַתַּחֲוִיל הַיָּם מִכָּה גָלִים עַד סְפִינוֹת בְּנֵי-הָאֲרָגָאִים

וְעַד אֶהְלִיָּהֶם, וְאֵלֶּה בְּאֵלֶּה פָּגְעוּ בְּקוֹל אֵים.

מִשְׁבְּרֵי הַיָּם לֹא יִסְאֲנוּ, בְּהַתְּמוּלָּם אֶל-פְּנֵי הַחֶרֶבָה,

סִעֵר מִצָּפוֹן כִּי יִנִּיפֻם עֵת יִשְׁיב בְּרוּחוֹ אֵימֹת; 395

אִשׁ מִתְּלַקַּחַת לֹא תִהְיֶה, כִּי תֹאכַל בְּנִיקֵי הַהָרִים

הַעֲלוּ חֲרָשׁוֹת, בְּקוֹמָה שֵׁם לְעָרֶץ יַעַר בְּעֶבְרֶתָהּ;

וְרוּחַ סוּאָנָה בְּרֹאשֵׁי אֱלוֹנִים מַגְבִּיהִים צִמְרָתָם

בְּשִׁצְצֵי קֶצֶף כִּי תִשְׁאֲנוּ, לֹא כֵן יִהְיֶינָם בְּאַפָּם, —

כְּאֲשֶׁר עָלָה קוֹל עֲנוֹת בְּנֵי-הָאֲכָזִים וְהַטְּרוּיִים, 400

רַעַשׁ אֲדִירִים וְאֵים, בְּהַשְׁתַּעֲרָם אִישׁ עַל-רֵעֵהוּ.

פָּתַח הַקָּטוֹר הַמִּבְרִיק וַיִּטֵּל חֲנִיתוֹ בְּאֵיס,

אֲשֶׁר פָּנָה אֶזְ אֵלָיו, וְלֹא הִקְטִיא אֶת-הַמִּטְרָה,

פָּגְעוּ בְּחִזָּה, בְּמִקּוֹם שֵׁם נִפְגְּשׁוּ שְׁתֵּי הַחֲגֹרוֹת,

אֶחָת שָׁל-מִגֵּן וְאֶחָת שָׁל-חֶרֶב, לָהּ מִסְמְרוֹת כֶּסֶף, 405

הִנֵּה הִצִּילוּ רֶךְ בְּשָׂרוֹ. וַיַּחַר אֵף הַקָּטוֹר, כִּי רָאָה,

וְהִנֵּה אֵךְ רִיקָם אֶז הִלָּכָה מִיָּדוֹ חֲנִיתוֹ הַמְּהִירָה,

נִסּוֹג אַחֹר אֶל-קֶהֶל כָּל-עַמִּיתָיו בְּהַמְלִטוֹ מִמָּוֶת.

זָרַק אֵיס הַגָּדוֹל, הוּא בְנוֹ שָׁל-טַלְמוֹן, בְּנִסּוֹג

אֶבֶן מֵאֲבָנֵי הַשָּׂדֶה הַרְבּוֹת הַנְּפֹצוֹת בֵּין רַגְלֵי 410

אֲנִשִּׁי הַחֵיל, וְשִׁמְשׁוֹ מִשְׁעָנוֹת לְסָפִינוֹת הַמְּהִירוֹת,
פָּצְעוּ בָּאָבֹן בְּחֻזָּה מִמַּעַל לְשִׁפְת פָּנָי מִגִּנּוּ,
סָמוּךְ לְצִנְאָר; וַיִּסָּב הַקִּטּוֹר כְּסָבִיבֹן וַיִּחַג.
אָפֶס כְּאֵלֹן הַנֶּסֶח מִשְׁרִשׁוֹ בֵּיד זְאוֹס אָבִינוּ,
זָרְקָה בּוֹ בָּרֶק, וְעָלָה עֵתֶר קִיטּוֹר גִּפְרִית מֵאֵד נוֹרָא, 415
רוּחַ לֹא תִקּוּם וְתִאֲחֹז פְּלָצוֹת עֵין רוּאָה כָּל-אֵלֶּה,
בְּקָרְבוֹ לְגִשְׁת, כִּי קָשָׁה בָּרֶק זְאוֹס הַגָּדוֹל וְנוֹרָא, —
כִּכָּה תֵשׁ כַּחוֹ שֶׁל-הַקִּטּוֹר, וַיִּפֹּל לְאַרְצָךְ בָּאֲבָק.
נִפְלָה חֲנִיתוֹ מִיָּדוֹ, הִתְגַּלְגְּלוּ מִגִּנּוּ וְקוֹבְעוּ,
צִלְצִל עַל-סָבִיבוֹ כָּל-נִשְׁקוֹ הַעֲשׂוּי נְחֹשֶׁת נוֹצָצָת. 420
נִחְפְּזוּ אֵלָיו בְּקוֹל גָּדוֹל כָּל-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים, כִּי אָמְרוּ
לְמַשֵּׁךְ אוֹתוֹ אֲלֵיהֶם, הִטִּילוּ חֲנִיתוֹת בְּהִמּוֹן;
אָפֶס אִף אֶחָד מֵהֶם לֹא נִגַּע בְּרוּעָה-הַעֲמִים
גַּם לֹא פָּצְעוּהוּ, כִּי בָאוּ כְּתִירוֹהוּ הַטּוֹבִים בַּגָּבְרִים:
בָּם פּוֹלִידִמַס, וְאִינִיאַס וְאַגְנוֹר הָאִישׁ הָאֵלֶּהי, 425
נִשְׂיֵא הַלִּיקִיִּים — סַרְפִּדוֹן וְגִלְבְּקוֹס הַגָּבֵר הַתָּמִים.
יָתֵר הַגָּבְרִים גַּם הָמָּה לוֹ חֶרְדּוֹ, סְבוּהוּ בַּצָּנוֹת
הַמַּעֲגָלוֹת וְהַנָּאוֹת, וַרְעִיו הֵם הַרִימוּהוּ
אִף עַל-כַּפֵּיָם נִשְׂאוּהוּ מִתּוֹךְ שְׂאוֹן הַקֶּרֶב, עַד הַגִּיעַם
לְסוּסֵי הַמְּהִירִים הָעוֹמְדִים מִחוּץ לְמִלְחָמָה וְהַקָּטָל, 430
מִחֲכִים עִם-נוֹהֵג הַסּוּסִים וְהַרְכָּב הַנוֹצֵץ-יָקָרוֹת.
הֵם נִשְׂאוּהוּ הָעִירָה, וְהוּא נֶאֱנַק קָשָׁה וְנֶאֱנַח.
וְכָשָׁה־גִיעוּ עַד מַעְבְּרוֹת הַנַּחֲל הַשּׁוֹטֵף בְּהֶדֶר,
מִשְׁבְּרֵי כְּסִנְתּוֹס הַיָּאוֹר רַב-הַמַּעְרְבוֹלוֹת, זָרַע זְאוֹס,
שָׁם הִשְׁכִּיבוּהוּ עַל-פָּנָי הָאֲדָמָה וַיִּשְׁפְּכוּ מִיָּם 435
עָלָיו וַיִּרְבּוּ, וְרוּחוֹ שָׁב אֵלָיו, וַיִּפְקַח אֶת-עֵינָיו.
כָּרַע עָמַד עַל-בִּרְכָּיו וְהִתְחִיל רוֹקֵק דָּם שְׁחוֹר,
אַרְצָה שׁוֹב נָפַל עַל-גִּבּוֹ, וְהִלְלָה הַמִּשְׁחִיר עוֹד מֵאֲפִיל
עַל-פָּנָי עֵינָיו מִתְגַּרֶת הָאָבֹן, כִּי אָבְדָה בִּינָתוֹ.

ראו בני-ארגוס כי הלך ורחק-מה הקטור, התאזרו 440

וישתערו על-פלגות הטרויים, כי שאפו קרבות.

אִים הראש והראשון המהיר, הוא בנו של-אואילס,

מחץ ברמחו השנון את-בנו של-אנופס, את-סטנאוס,

אשר ילדה לאנופס, לרועה-הבקר, היפה

בנמפות המענינות ועל-גדות סטניאואיס חבלתו. 445

בנו של-אואילס המהלל בתופשי הרמח הבהו

אל-המפשעה, כי קרב אליו, ויפל על-גבו.

סביב לו ערכו מלחמה הטרויים ובני-הדגאים.

לנקם נקמתו אז מהר ובא פולידמס בן-פנתוס

תופש-הכידון, וימחץ את-פרותאנור בכתפו, 450

כתיף של-ימין, ותיצא חניתו הקשה הכתיף.

נפל באבק הלז, וכפיו תאחזנה בארץ.

אך פולידמס מה-ישיש, וישא קול גדול ויקרא:

"אמנם, דומני, גם עתה לא שבה ריקם חניתו

של-בן-פנתאוס הגבור בידו הנערצה, 455

אכן אחד הארגאים מפה ישאנה בבשרו,

ילך, עליה ישעו, בדרךכו אל-משכנות-הדם!"

ככה התהלל, אך המר לבני-הארגאים בשישו.

ויותר מפל חרה אפו של-אִים הגבר הנבון

בנו של-טלמון, כי קרוב על-ידו שם נפל הגבור. 460

מהר ויטל חניתו הנוצצה בגבר הנסוג.

אך פולידמס הוא נמלט מרע הגזרה השחורה,

נטה הצדה ויפגע הכידון בארקלוכוס,

בנו של-אנטנור, כי גזרו האלים להכחידו מארץ.

פצעו במקום שם חברו הראש והערף ובאמצע 465

חליה ראשונה, ויגזר לשנים את-שריריו השנים.

וראשו אף פיהו ונחיריו הקדימו ונגעו בארץ,

טרם בה נגעו בנפלו פני-שוקיו ופני-ארכוכותיו.

וְאִים קָרָא בְּחֵיל לְאִישׁ פּוֹלִידִמְס הַתְּמִים:

"פּוֹלִידִמְס, הִנֵּעַ בְּלִבְךָ וְהִשָּׁב דְּבַר אָמֶת: 470

אוֹתוֹ הַגָּבֵר, הִרְאִי הוּא לְכַפֵּר הָאִישׁ פְּרוֹתוֹאֲנוֹר
בְּדַמְיוֹ? כִּי טוֹב מִצְאָתִיהוּ, בֶּן-טוֹבִים לִי נִרְאָה בְּעֵינַי,

אִם-לֹא אַח אֶח-אֲנִיטְנוֹר מְכַנֶּיֶע-הַסּוֹסִים, אוֹ אוֹלִי
בְּנוֹ הוּא, יַעַן כִּי דוֹמִים הֵם פָּנָיו לְפָנַי בְּנִי מִשְׁפָּחָתוֹ?"

דִּבֶּר, כִּי יָפָה הַכִּירוֹ, וַיִּמָּרֶר אֶת-נַפְשׁ הַטְּרוֹיִים. 475

נָגַשׁ אֶקְמִס וּבָא עַד לְפָנַי גּוֹף אֲחִיו וּבְרַמְחוֹ
הִכָּה בּוֹ אֶת-פְּרוֹמְכוֹס, וְהוּא מוֹשֵׁךְ הַחֶלֶל בְּרַגְלָיו.

נִשְׂאָ אֶקְמִס קוֹל גָּדוֹל וּבְגִיל לְבָלִי חָק גַּם הִתְהַלֵּל:

"הוֹי, הָאֶרְגָּאִים הַמּוֹרִים בְּחֻצִּים וְשֹׁבְעָה לֹא יָדְעוּ

בְּדַבְרֵי אִיּוֹמִים! לֹא רַק לָנוּ מִנּוּ מִתְלָאָה וְעָמַל. 480

הִנֵּה יוֹם יָבֹא וְגַם אַתֶּם כְּמוֹנוֹ תִּמּוּתוּ וְתֵאבְדוּ.

בָּאוּ וּרְאוּ אֶת-פְּרוֹמְכוֹס הַנֶּם שְׁנֵת עוֹלָמִים, הַכְּנַעְתִּיו

בְּרַמְחִי, בְּכִידוֹן הַלִּז, וּבִיַּעַן כִּי לֹא הִתְמַהֲמַהְתִּי

לְנִקֵּם דָּם אֲחִי הַשָּׁפוֹךְ. לָכֵן הִלֵּא תַעֲרַג נָפֶשׁ

אִישׁ כִּי יִשְׁאָר בְּבֵיתוֹ מִסְרָפוֹ לְנִקֵּם דְּבַר מוֹתוֹ". 485

כָּכָה הִתְהַלֵּל, אֶךְ הַכְּאִיב לְבָנֵי-הָאֶרְגָּאִים בְּשִׁישׁוֹ.

וַיּוֹתֵר מִפְּלֶם הַצִּטֵּעַר לְבַב פִּנְלָאוּס הַנָּבוֹן.

חֵשׁ, עַל-אֶקְמִס הַשְׁתַּעַר, וְלֹא עָצַר הַלִּז כַּח לַעֲמֹד

בְּפָנָיו הַמֶּלֶךְ הַגָּבוֹר, וַיֵּךְ אֶת-הָאִישׁ אִילִיאוֹנִס,

בְּנוֹ שֶׁל-פוֹרְבֵּס הַעֲשִׂיר בַּצֹּאנָה, וְהָרִמֵּס אֶהָבוּ

יּוֹתֵר מִכָּל-אִשֶּׁר הָיוּ בְּטְרוֹיָה וּבַעֲשָׂר חַנָּנוּ.

יָלְדָה אִמּוֹ אֶךְ אוֹתוֹ, אֶת-בְּנָה זֶה אֶת-אִילִיאוֹנִס;

אוֹתוֹ אָז מִחֵץ, אֶת-עֵינָיו וּבִשְׂרָשָׁה מִתַּחַת לַגְּבוֹת,

עָקַר אֶת-גִּלְגָּל הָעֵין, וַיַּחְדֹּר רַמְחוֹ הָעֵין,

יָצָא דֶּרֶךְ הָעֶרֶף, וַיִּפֹּל וַיִּפְרֹשׂ אֶת-כַּפָּיו.

חֵשׁ פִּנְלָאוּס, הַשְׁתַּעַר, וַיִּשְׁלַף אֶת-חֶרְבּוֹ הַשְּׁנוּנָה,

הִכָּה אֶת-עֶרְפוֹ בַּתֶּנֶךְ, וַיִּמָּגֵר לְאֶרֶץ אֶת-רֹאשׁוֹ

יחד עם-קובע נחשתו; חניתו הקשה עודנה
מעוכה בעינו. והרים גלגלתו כהרם ראש פרג,
הראה אותה לשרוים, הריע וישא אמרתו:
"אנא, בני-טרויה, הגידו לאבי-איליאונס הנחמד,
ספרו עליו לאמו, ויקוננו לו בארמונם.
יען לא תשיש על-אישה גם אשת פרומכוס, לא תגיל
לכן-אלגנור אהובה, בשוב זאטוטי אכיה
בספינותיהם הקלות ובאו מגבולות עיר טרויה". 505
פכה הביע, וכלם התחלחלו מאד, גבר גבר
סביב התבוננו, אנה ינוסו מאבדן פה קרוב.
עתה הגדנה לי, מוזות, השוכנות בהר האולימפוס,
מי הוא הראשון בבני-האכיים שיזו השיגה
בזת-הדמים, כשסבב פוידון את-פני המלחמה? 510
אִיס בנו של-טלמון הוא התחיל הכריע את-הרטיוס
בנו של-גרטיוס, את-מושל בני מסיה גבורי החיל.
חש אנטילוכוס וינצל את-פלקס האיש נאט-מקרוס.
וימריאונס הוא הפה את-מוריס נאט-הפוטיון.
טבקרוס הכריע ויך את-פרותואון נאט-פריפטס. 515
ויד בנו של-אטרס באיש הפנור המושל-בעמים,
אל-המפשעה פצעהו, ותחזר נחשתו את-קרבו,
קרעה את-מעיו, ותפרח נשמתו בן-רגע ותצא
דרך הפצע הפעור. עלטה הליטה את-עיניו.
ויותר מכלם הפה באיבים אז בנו של-אאילס, 520
אִיס מהיר-הרגלים, כי אין איש לו ידמה, בדלקו
גברים נמלטים על-נפשם עת זאוס יבהילם למנוסה.

שיר תמישה עשר: האויב הפה אחר מעם האניות

אך כשהגיעו בנוסם עד עבר היתדות והתעלה,
ורבים הנופלים בעם שנפלו מידי הדנאים,
עמדו על-יד מרפבותיהם, ופניהם מלבינים מזנעה,

חיל נפחד אֶחָזוּם. וְזָכַס הַתְּנַעַר מִשְׁנָתוֹ
עַל-מְרוֹמֵי אֵידָה עַם-הָרָה, הַמּוֹלֶכֶה עַל-כִּסֵּא-הַזָּהָב. 5
קִפֵּץ וַעֲמָד, וַיֵּרָא אֶת-הַטְּרוֹיִים וְאֶת-הָאֲכָדִים:
אַלֶּה נְבוֹכִידִם, וְאַלֶּה בְּנֵי-אַרְגֹּס לֹחֲצִים אוֹתָם;
הִנֵּה פוֹסִידוֹן הַמּוֹשֵׁל הָעוֹלָה בְּתוֹכָם וּבְקִרְבָּם.
רָאָה אֶת-הַקְּטוֹר, וְהוּא מוֹטֵל בַּשָּׂדֶה וְרַעְיוֹ עַל-סְבִיבָיו,
נוֹשֵׁם וְנוֹשֵׁף בְּכַבְדוֹת, וּבְלִבּוֹ בִּינָתוֹ אֵינָנָה, 10
רוֹקֵק אֶת-דָּמָיו, כִּי פָגְעוּ לֹא אֶחָד הַנִּקְלִים בְּאֲכִיָּה.
רָאָה אֶף רִמְמָהּוּ אֲבִי כָל-הָאֱלִים וְהָאָדָם.
בְּזַעַם אִים הִתְבּוֹנֵן בְּהִרְהָ וַיֹּאמֶר בְּאִפּוֹ:
"הִרְהָ, אֲכֹן תִּכְכִּיךְ, תִּרְמִיתְךָ בְּתַחְבְּלוֹת הָאֵנוֹן
מִנְעוּ אֶת-הַקְּטוֹר מִקֹּטֵל, הִנֵּיאוּ לֵב-אֲנָשֵׁי הַחֵיל. 15
אֲכֹן אֵינָנִי יוֹדֵעַ אִם-לֹא אֶתְ תִּשׁוּבִי תִקְצָרִי
זֶרַע הָאֵנוֹן זִרְעָתִי, כִּי אֲבֹא לִיסְרֹךְ בְּמַכּוֹת.
אוֹלֵי שְׂכַחְתָּ הַיּוֹתֵךְ תְּלוּיָהּ בֵּין אֶרֶץ וְשָׁמַיִם?
שָׁמַתִּי רִגְלֶיךָ בַּסֵּד וּבְכַבְלֵי הַזָּהָב כַּפֶּיךָ,
כַּבְלֵי-עֹז לֹא יִנָּתְקוּ, - נִתְלִית בַּעֲנָנִים וְאִיתֶר. 20
כָּל-הָאֱלִים בְּמַלְא הָאוֹלִימָפוֹס הַגָּדוֹל הִתְעַבְּרוּ;
אָפָס הֵם רָהוּ לְגִשָּׁת וּלְפִתְחָם לֹא יָכְלוּ. וּבִתְפֹּשֵׁי
אֶחָד מֵהֶם וְטִלְטְלִיתוּ מִסָּף הַשָּׁמַיִם עַד נִפְלוּ
אַרְצָה בְּלִי כֹחַ. וְאוֹלָם עֲדָנָה לֹא שְׂכָכָה חֲמָתִי,
אֲפִי הַגָּדוֹל עַל-אֲדוֹת הַרְקֵלָם הָאִישׁ הָאֱלֹהִי, 25
אֲשֶׁר חֲרָשְׁתָּ עָלָיו רַעוֹת וּבָנָם יָלַל תִּהְיוּ שְׁלַחַת
אוֹתוֹ עַל-גִּגְלִים שׁוֹמְמִים וּבְרוּחַ בּוֹרָאֵס נִסְעָר,
אַחֵר מִשֵּׁם תִּשְׁאִיָּהּ לֹאִי קוֹס הַנּוֹשֵׁב רֹב אָדָם.
אוֹלָם גָּאֲלִיתוּ מִשֵּׁם, וְשׁוּב הִבִּיאוּתוֹ אֶל-אַרְגֹּס,
אֶרֶץ עֲשִׁירָה בְּסוּסִים, כִּי סָבַל עַנּוּיִים וְצָרוֹת. 30
אַלֶּה אֲזַפִּירְךָ וְתִרְחֲקִי מִנְּקָלִים וְתַחְבְּלוֹת הָאֵנוֹן,
תִּרְאִי-תִנְכַּחֲתִי, הִיצִלְחִי הַתַּעֲלֹסְךָ אֶתִּי בְּאֶהָבִים,

לְכַתֵּךְ מֵאַחֵר הָאֱלִים לְהַתְעוֹת אֶת-עֵינֵי בְּתַרְמִית?"

סָח, וַתִּתְחַלְחַל אֶז הָרָה, הַגְבִּירָה גְּדֹלֶת-הָעֵינָן,

לוֹ אֲמָרֶיהָ הַשִּׁיבָה וַתְּדַבֵּר אֶת-אֲמָרוֹת הַכֶּנֶף: 35

"שֶׁהָדִי אֶרֶץ וְשָׁמַיִם נִמְתָּחִים עָלֶיהָ מִמַּעַל,

מִשְׁבְּרֵי סִטִּיכָס נֶחַל שׁוֹקֵק, – שֶׁהִיא הִיא הַשְּׁבוּעָה הַקָּשָׁה

אֶף הַחֲמוּרָה בַּשְּׁבוּעוֹת לְבְנֵי-הָאֱלִים הַנִּצָּחִים,

בְּרֹאשׁךָ הַקָּדוֹשׁ נִשְׁבַּעְתִּי, בִּיצוּעַ הַכְּלוּלוֹת לְשִׁנְיָנוּ,

בּוֹ לֹא אָעֻז לְעוֹלָם לְהִשְׁבַּעַ עַל-שֶׁקֶר, – 40

לֹא בִּידִיעָתִי פֹה הִרַע פּוֹסִידוֹן מִרְגִּיז-הָאֶרֶץ

לְחִיל אֲנָשִׁי-טְרוּנִיהַ וּלְהַקְטוֹר, וּלְאַלֶּה יוֹשִׁיעַ בְּזָרְעוֹ.

לְבוֹ כִּי יִמְרִיצֵנוּ אֶף נִפְשׁוֹ תַּעֲוֹרְרוּ לְמוֹ אֵלֶּה;

רָאָה אֶת-עֲנָנִים בְּסַפִּינּוֹת וְרַחֵם אֶת-הָאֲכִיִּים.

אָפֶס אֲנִי אִיעֲצֵנוּ, כִּי יָשִׁים לְדֶרֶךְ פַּעַמְיוֹ, 45

אֶל-אֲשֶׁר אִתָּהּ, עֲטוּף-הָעֲנָנִים-הַשְּׁחוּרִים, תִּנָּחֲנוּ."

כָּכָה עָנְתָהּ, וַחֲיֵךְ אָבִי כָּל-הָאֱלִים וְהָאָדָם.

הַשִּׁיב אֲמָרָיו לְהָרָה וַיְדַבֵּר אֶת-אֲמָרוֹת הַכֶּנֶף:

"אֲכֹנָּה, הָרָה הַגְּבִירָה גְּדֹלֶת-הָעֵינָן, אִם-אֶמְנָם

יִהְיֶה לִּבִּי אֶחָד לְשִׁנְיָנוּ, בַּשְּׁבָתֵנוּ בְּסוֹד בְּנֵי-אֱלֻמּוֹת, 50

הֵן גַּם פּוֹסִידוֹן יִמְהַר וַיַּחֲוֶשׁ לְבִטֵּל רְצוֹנוֹ,

יַעַשׂ כְּרִצּוֹנֶךָ וּרְצוֹנִי, וְאִם-נִפְשׁוֹ תִּבְחַר אַחֲרָת.

אֲמַת אִם-יִהְיֶה חֶפֶךְ, וּבִלֹּא לֵב וְלֵב תִּדְבָּרִי,

לְכִי לָךְ אֶל-סוֹד בְּנֵי-הָאֱלִים וּקְהֵלָם, וְאֶת-אִירִיס תִּקְרָאִי.

תִּבְאֵ אֵלַי עִם-אֶפּוֹלוֹן, הַמַּצִּיגֵן בֵּין תּוֹפְשֵׁי-הַקָּשָׁת, 55

וְהִלְכָה אֶל-הָאֲכִיִּים עֲדוּיֵי-שִׁרְיוֹנוֹת-הַנְּחָשָׁת,

וַצִּוְתָהּ וְאִמְרָה לְפוֹסִידוֹן, הַמְּלִיךְ הַמוֹשֵׁל-בַּגּוֹיִים,

כִּי יַעֲצֹר מִבָּא בְּמִלְחָמָה וַיֵּרֶד אֶל-בֵּיתוֹ.

אוּלָם פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן יַעֲוֹרֵר אֶת-הַקְּטוֹר לְקַטֵּל,

יַעֲוִיר וַיַּחַדֵּשׁ אֶת-רוּחוֹ, וַיִּרְפָּא לְכָל-הַמְּכַאֲבִים. 60

אֲשֶׁר יִמְרְרוּ נִפְשׁוֹ, וַיָּשׁוּב וַיִּרְדֹּף וַדְּלֵק

את-הָאֲכִיּוֹת, וְהַעִיר אֶת-רַפִּי-הַלֵּב אֶל-הַמְּנוּסָה,
 עַד שֶׁיָּפְלוּ הַנָּסִים בְּסָפִינוֹת מְרֻבּוֹת-הַמְּשׁוּטִים,
 אֲשֶׁר לֹאכִילִם בֶּן-פֶּלֶס, וְזֶה יַעִיר אֶת-רַעוֹ פֶּטְרוֹקְלוֹס
 וְהַקָּטוֹר הַנֶּהָדָר הוּא אֲזַי נָפֶשׁ יִכְנֹו בְּרִמְחוֹ 65
 לְפָנָי חֲמוֹת עִיר אֱלִיּוֹס, וְרַבִּים חֲלָלִים שֵׁם יָפִיל,
 עֵזִי-הַלֵּב, וּבִינֵיהֶם אֶת-בְּנֵי אֶת-סֶרְפִדוֹן הַנֶּעֱלָה.
 וְחָרָה אֲזַי בּוֹ אֶפֶר אֲכִילִם הַנֶּהָדָר וְהִכָּה אֶת-הַקָּטוֹר.
 אוֹלָם מִיּוֹם זֶה אֶתְחִילָה, אוֹסִיפָה וְלֹא אֶחָדֵל מִהַדָּפֶם
 מִן-הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, עַד בֹּא הָאֲכִיּוֹת בְּשַׁעַר 70
 אֱלִיּוֹס הַבְּנוּיָה כְּמוֹ רָמִים, כִּי יַעֲשׂוּ כְּמַצּוֹת אֶתְנָה.
 אוֹלָם חֲמָתִי לֹא תִשָּׁךְ, לֹא אֶעֱצֹר מֵאֶפֶר, גַּם לֹא אֶתֵּן
 לְאֶחָד מִבְּנֵי-הָאֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ לְבָנֵי הַדְּנָאִים,
 טָרֶם מִלֵּאֲתִי מִשְׁאָלוֹת בֶּן-פֶּלֶס וְעֲשִׂיתִי רְצוֹנוֹ,
 אֲשֶׁר הִבְטַחְתִּי מִקֶּדֶם וְלוֹ נִעֲנִיתִי בְּרֹאשִׁי, 75
 יוֹם בּוֹ הִתְחַנְנָה תַּטִּיס וְתַחֲבֹק אֶת-בְּרַפִּי, מַעֲתִירָה
 לְכַבֵּד אֶת-בְּנֵה אֶת-אֲכִילִם מִקְרָקֶר-הַקְּרִיּוֹת וּמִהֶרְסוֹן".
 אָמַר, וְתַכֶּף לוֹ נִשְׁמָעָה הָרָה מִלְּבִינַת-הַזְּרוּעוֹת.
 הִלְכָה מִתּוֹעֲפוֹת אֵידָה וְתַעֲלַל בְּמִרוֹמֵי אוֹלִימְפּוֹס.
 חֵישׁ כְּמַחֲשַׁבְתּוֹ שֶׁל-אָדָם, שֶׁעָשָׂה אֶת-דֶּרֶכוֹ בְּמֶרְחָבִי- 80
 תֵּיבַל וְרֻבּוֹת אֶרֶצוֹת, וְחוֹשֵׁב בְּלִבּוֹ וְאוֹמֵר:
 "שֵׁם גַּם שֵׁם לֹי הֵייתִי", וְרֻבּוֹת מִחֲשַׁבּוֹת בְּלִבּוֹ, –
 כָּכָה טָסָה בְּמַעוֹפָה גַם הָרָה הַגְּבִירָה. הַגִּיעָה
 פְּסָגַת אוֹלִימְפּוֹס הַנֶּשֶׂא וְתַבָּא בְּהִיכְלוֹ שֶׁל-זֵאוֹס
 בְּסוֹד כָּל-הָאֱלִים הַנִּצָּחִים. וְהִמָּה רְאוּהָ בָלֶהֶם, 85
 מִהֶרֶוּ עָמְדוּ לְקִרְאָתָהּ, בִּרְכוּיָהּ וַיִּשְׂאוּ אֶת-כּוֹסָם.
 פְּסָחָה עֲלֵיהֶם עַל-כָּלֶם וְתַקַּח הַסֶּפֶל, הַגִּישָׁה
 תַּמִּיס יַפֶּת-הַלְחִיּוֹת, כִּי הִיא הַשְּׂכִימָה לְקִרְאָתָהּ,
 פְּתַחָה אֶת-פִּיהָ, וְתַעֲן וְתַדְבֵּר אֶת-אִמְרוֹת הַכְּנָף:
 "הִרָה, מֵאִיֹן חֲרָדָתָּ? פָּנִיךְ כְּפָנֵי הַנִּדְהָמָה. 90

אין זה כי אישך בן-קרובים הפיל חתיתו עליך?"

לה אמריה השיבה אז הרה זו לבנת-הזרעות:

"אנא, אל-נא תשאלי, הוי, תמים הגבירה, כי אכן

את היודעת את-לבו של-זה, לב-קשה-ערה, לב יהיר;

אולם את פתחי הכרה עם-כל-בני-האלים ביהכל, 95

תשמעי עוד תאזיני, גם את גם כל-יתר האלים,

את-כל-הרעות שחרש לב זאוס. כי לכן אמרתי:

נפש מי תגיל למו אלה, לא בני-האלים לא אדם,

אף אם-יש עוד בקרבנו, שמחים גם עתה לפרה".

ככה הביעה אז הרה הגבירה ותשוב. ובהיכל 100

זבס התאנפו האלים, כי חרה להם. והיא שחוק-קל

מרחף על-פני שפתותיה, אך קנר זה מצחה העוטר

את-גבותיה השחורות, והיא בחרונה מלה:

"פתאים שכמותנו, ננאל אף נאנף בזאוס!

הנה אמרנו נבואה אף נגש אליו, נכניענו 105

בשיח שפתים או בכת – והוא רחוק מנו שלאנן,

לבו לא ישים למו אלה, יען כי אמר: בסוד אלים

אין מי לי ידמה בגבורה נכת, והוא הוא האדיר.

לכן דמו נסבלו ברעה תבואתכם מידו.

הנה, אנכי אדמה, כבר באה הרעה על-אֶרֶס: 110

נפל בקרב אסקלפוס בנו, בחירו מפל-בני האדם,

עליו יאמר אֶרֶס זה שגיא-הפת, כי בנו הוא".

ככה דברה, ואֶרֶס התרומם ובכפיו השטוחות

ספק על-שוקי אדירים, וישא אמרותיו ויאמר:

"אל-נא יחר בי אפקם, הוי, שוכני היכלות אולימפוס, 115

הנני הולך אל-ספינות בני-האכזים ונקמתי

נקמת בני, ואם-גורלי יפגע בי זאוס בברקיו –

אשפב את-תללי חרב בין נהרות דמים באבק".

ככה דבר, ויפקד על-מגור נפחד, כי ירתמו

לו את-הַסּוּסִים אֶל-רֶכְבוֹ, וַיִּלְבַּשׂ אֶת-מִדּוֹ הַנּוֹצָצִים. 120

וְלֹא אֶתְנָה שְׁחָרְדָה לְכָל-בְּנֵי-הָאֱלִים הַנִּצָּחִים,

דָּאָגָה לָמוֹ, כִּי אִזֹּה הִתְלַקְחָה חֲמָתוֹ שֶׁל-יָאוֹס,

גְּדוּלָה וְנוֹרָאָה מֵאוֹתָהּ קִדְמָתָהּ, בְּבָנֵי-הָאֱלִמּוֹת.

חֲרָדָה אֶל-פֶּתַח הָאוֹלָם וַתִּטֵּשׁ אֶת-כֶּסֶּף מוֹשְׁבָהּ,

נָטְלָה מִרְאשׁוֹ קוֹבְעוֹ, מָגֵנוֹ מֵעַל-שְׁתֵּי כַתְּפָיו, 125

נָטְלָה מִיָּדוֹ הַחֲזָקָה אֶת-כִּידוֹן נְחֹשֶׁתוֹ, הִצִּיגָה

אוֹתוֹ שׁוֹב עַל-מְקוֹמוֹ, – וַתִּגְעַר בְּאַרְס הַסּוֹעֵר:

"הוֹי, חֲסֵר דַּעַת וּמִשְׁגָּע, מַה-תִּשְׁאַף אֶל-אַבְדּוֹן? אֲזַנִּים

לֶךְ וְלֹא תִשְׁמַע, בִּינְתָךְ הַסִּתְמָרָה, וּבִשְׁתׁ לֹא תִדְעַ!

כָּלוּם לֹא שְׁמַעְתָּ מַה אָמְרָה פֹּה הָרָה זֹו לְבִנְת-הַזָּרְעוֹת, 130

אֲשֶׁר שָׁבָה זֹה עִתָּה מֵאֵת פָּנֵי זָבָס הָאוֹלִימְפִי?

אוֹ אֵתָה רוֹצָה כִּי צָרוֹת רַבּוֹת תִּבְאֲנָה עָלֶיךָ,

אַחֵר תִּשׁוּב לְאוֹלִימְפּוֹס בְּצַעַר רַב עַל-כִּרְחֻךְ

וַתִּבְיֵא עָלֵינוּ כְּלָנוּ הַרְעָה הַגְּדוּלָה וְהַשְׁכָּר?

יַעַן כִּי-יַחֲוֹשׁ נִיטֵשׁ אֶת-הָאֲכִיִּים וְהַטְרוֹיִים 135

רִמִּי-הַלֵּב וַיַּהֲמֵנוּ עַל-הָר הָאוֹלִימְפּוֹס. כִּי יָבֹא

לְתַפֵּשׁ אוֹתָנוּ וּלְהַשְׁחִית, לֹא יִפְלֶה בֵּין צָדִיק לְרָשָׁע.

לִכֹּן יַעֲצִיתֶיךָ, וַעֲצִרְתָּ מֵאֹף בְּשָׁל בִּנְךָ הַנֶּעֱלָה.

הִנֵּה גַם טוֹבִים מִמֶּנּוּ, גַּם עוֹלִים בְּגִבּוֹרָה עַל-בִּנְךָ,

נִפְּלוּ בַחֲרֹב וְעוֹד יִפְּלוּ; הֲלֹא מִיָּדֵינוּ יִבְצֹר 140

לְגֹאֵל מִמּוֹת כָּל-זֶרַע הָאָדָם וְכָל-צִאֲצָאִיו."

כָּכָה סָחָה, וַתִּבֹּא אֶת-אַרְס הַזֹּעֵם אֶל-כֶּסֶּאוֹ.

מִהֲרָה הָרָה וַתִּקְרָא לְאַפּוֹלוֹן מִהִיכַל הָאֱלִים,

לוֹ וּלְאִירִיס, הַמִּשְׁמָשָׁה מִלְּאֶךְ לְאֱלִים הַנִּצָּחִים.

נִשְׁאַה אֲלֵיהֶם אִמְרָתָהּ וַתְּדַבֵּר אֶת-אִמְרוֹת הַכִּנָּף: 145

"יָאוֹס צִנָּה, וַתַּחֲוֹשׁוּ כָכָל-יִכְלֹתְכֶם לְהָר אִידָה.

וְהִנֵּה כִּי שָׁמָּה תִבְאוּ וַתַּחֲזוּ פָנֵי יָאוֹס בִּיקְרוֹ,

כָּל-אֲשֶׁר יֹאמַר תַּעֲשׂוּן, אֶת-כָּל-אֲשֶׁר יִפְקֹד עֲלֵיכֶם."

אֵלֶּה מִלְלֵה הָרָה הַגְּבִירָה וַתֵּשֶׁב לַהֵיכָל,
יֵשְׁבָה עַל-כִּסֵּאָהָ. וְאֵלֶּה מוֹעֲפִים בְּמַעֲוָפָם סָעָרוּ, 150
בָּאוּ עַד אֵידָה, הַבְּרוּכָה בְּעִנּוֹת וְאִם-כָּל-הַחַיָּה.
מִצָּאוּ אֶת-זֶאֱוִס הַמִּבְיֵט-לְמַרְחֹק, וְהוּא יוֹשֵׁב עַל-גִּפִּי
רִמַּת גִּרְגָרוֹס, וְעִנְי כָל-רֵיחַ נִיחוּחַ לוֹ עוֹטְרִים.
נִגְשׁוּ וְעָמְדוּ עַד לִפְנֵי בֶן-קְרוֹנוֹס הַכּוֹנֵס-עֲנָנִים.
רָאָה זָבָס אֶת-הַשְּׁנִינִים, וְלֹא חָרָה בָּם אָפוּ, כִּי חָשׂוּ, 155
עָשׂוּ כְּמַצּוֹת פִּי-אִשְׁתּוֹ, כְּפִקְדַת הָרַעְיָה שְׁאֵהָב.
פָּתַח, וַיֹּאמֶר לְאִירִיס וַיִּדְבֵּר אֶת-אֲמָרוֹת הַכִּנְף:
"חֹשִׁי נָא, אִירִיס הַמְּהִירָה, וּפָנִי אֶל-פּוֹסִידוֹן הַמוֹשֵׁל,
אֵלֶּה לוֹ תֹאמָרִי תִגִּידִי, וְלֹא תִהְיִי מִלְּאָכִי עַל-שָׁקֶר.
צֹוִי לוֹ כִּי יַעֲצֹר מִבָּא בַּמִּלְחָמָה בְּקָטָל, 160
יָבֹא אֶל-סוּד בְּנֵי-הָאֱלִים אוֹ יֵרֵד בֵּינָם הָאֱלֹהִי.
אוּלָּם אִם-בְּקוּלִי לֹא יִשְׁמַע וַיִּבּוֹז לְאִשְׁרֵי צֹוִיתִי,
יִשִּׁים אֶל-לְבוֹ הַדְּבָר וְגַם בְּכִלְיוֹתָיו יִנְעֹץ,
נִפְשׁוּ אֶל-תִּרְהַב לַעֲמֹד בְּפָנֶי, כִּי אָבֹא, וְאִם-חֲזָק.
יַעַן זֹאת הִיא תְּהִלָּתִי, כִּי בְּכַחֲמִי מֵאֵד נַעֲלִיתִי 165
עָלָיו וְנִקְנַנְתִּי מִמֶּנּוּ, אֲךְ לְבוֹ לֹא יַחַת בּוֹ לַעֲרוֹךְ
לִי וּלְהַדְמוֹת אֵלַי, אֲפִי כִּי חָתוּ הָאֱלִים מִמֶּנִּי".
כָּכָה דִּבֶּר, וְלֹא סָרְבָה לוֹ אִירִיס הַמְּהִירָה-כְּרוּחַ.
יָרְדָה מִתּוֹעַפּוֹת אֵידָה וַתָּבֹא אֶל-אֱלִיֹּס הַקְּדוּשָׁה.
אוּלָּם כַּשֵּׁלֶג הַיּוֹרֵד וְכַבָּרֵד הַקָּר מִתּוֹךְ עָנָן 170
בְּרוּחַ בּוֹרָאס הַסּוֹעֵר, בָּנוּ שָׁל-הָאֵיתָר הַמִּבְהִיק,
כָּכָה חָשָׂה בְּמַעֲוָפָה אֲזִי אִירִיס מִהִירַת-הַרְגֵּל,
נִגְשָׁה עַד מִרְגִּיז-הָאֶרֶץ הַמְּהִלָּל וַתַּעַן וַתֹּאמֶר:
"בְּשׁוֹרָה אֵלֶיךָ, מִחֲבֵק-הָאֶרֶץ וּשְׁחֹר-הַתִּלְתָּלִים,
הַבִּיאֹתִיָּה בְּפִי מִזֶּאֱוִס הָאוֹחֹז-בְּאִיגִיס. 175
פִּקֵּד עָלֶיךָ: הַמִּנֵּעַ מִבָּא בַּמִּלְחָמָה בְּקָטָל,
בוֹאָה אֶל-סוּד בְּנֵי-הָאֱלִים, אוֹ רֵד בֵּינָם הָאֱלֹהִי;

אולם אם-בקולו לא תשמע, כי תבז לאשר יפקדך,

הנה הוא יוצא בעצמו, וערך עליך מלחמה

הנה כי יבא. עצתו: המנע מבא בזרעותיו. 180

יען זאת היא תהלתו, כי עלה עליך בגבורה,

זקו ממך גם בשנים, אך לבך לא יחת בך לערך

לו ולהדמות אליו, אף כי חתו האלים ממנו".

חרה אף מרגיז-הארץ המהלל, ויען ויאמר:

"אויה, ואם-גבר בין אחיו, הלא שפתיו עתק דברו. 185

כבודי אנכי כבודו, ובחזקת היד יכריחני.

שלשה בני-קרונס אנחנו שילדה לו ריה אמנו:

זבס, אנכי והדס, המושל ביורדי שאול תחת.

הפל לשלשה חלקנו אף חלק כחלק ירשנו.

בא ים-השיבה בחלקי, ומכון שבתי עולמים, 190

פור הטלנו, בגורלו של-הדס אשמני הדומה,

זבס הוא זכה במרחבי שמים, נאות ענו ואיתר.

אפס הארץ ומרומי אולימפוס ההר לבלנו,

לכן לא אעשה כרצונו של-זאוס וכאות נפשו.

ישלה לו, ואם-גבר, ישאר בחלקו השלישי. 195

אולם אל-יבהלני בזרעו כאת-אחד הרפים.

טוב טוב יעש, כי יגער בבנותיו או באחד מבניו

יוצאי תלציו, או יסר יסרם בדברים, יוכיחם:

הם לו ישמעו, כי יפקד, ואם-גם על-אפם ותמתם".

לו אמריה השיבה אז איריס המהירה-כרוח: 200

"תופש-הארץ הנעטר תלתלים משחירים, האמנם

אביא דבריך הקשים, כל-דברי העתק לזאוס?

אולי תתישב בדעתך? הן נקל להטות לב נדיב.

אתה ידעת כי אלות הנקמות נשמעות לזקנים".

השיב אמריו ויען פוסידון המרגיז-אדמות: 205

"אכן, איריס האלה, בחכמה דברת את-דבריך.

אָמַנְם מִה־טוֹב וּמִה־יָפֶה אִם־לְבוֹ שָׁל־מִלֶּאךְ לֵב־תְּבוֹנוֹת.

אוֹלָם מִה־נִּפְשֵׁי תְּשׁוּחַ, וְלִבִּי מִה־יֵּצֵר, כִּי אֲמַר

לְבָא לְחֶרֶף וּלְגִדּוֹף בְּעִבְרָתוֹ בְּדִבְרִים מְאֹד קָשִׁים

אֵל, אֲשֶׁר עָרְכוּ כְּעָרְכוֹ וּכְחָלְקוֹ גַּם חֲלָקֵי נִשְׁתָּיו. 210

אוֹלָם הַפַּעַם אֶכְנַע, אֲשִׁמַּע וְאִם־גַּם אֶתְמַרְמֵר.

אָפֶס גַּם זֹאת לֶךְ אֲגִידָה, וּבְלִבִּי לוֹ אֲשֹׁמֵר אִיוָּמִי,

אִם־עַל־אִפִּי וְחֻמָּתִי וְעַל־אִפָּה שָׁל־פִּלֶס־אֶתְנָה,

אִם־עַל־חֻמָּתָהּ שֶׁל הָרָה, וְהָרִמְס וְהַפִּי־סֻטוֹס הַמּוֹשֵׁל,

מִלֵּט יִמְלֹט אֶת־אֱלֹיוֹס הָעִיר הַנִּשְׁאָה וְלֹא יַחֲפֹץ 215

לְשִׁחִית הַקִּרְיָה וְלֹא יִתֵּן הַגְּבוּרָה וְהָאוֹן לְאַרְגָּאִים,

יֵדַע־נָא, כִּי מֵאֲתָנוּ יֵצֵא הַקֶּצֶף הַגָּדוֹל".

כָּכָה סָח מֶרְגִּיז־הָאֶרֶץ וַיִּטֹּשׁ אֶת־עַם־הָאֲכִיִּים,

צָלַל בָּיָם, – וְהִרְגִּישׁוּ בַחֲסָרוֹנוֹ גְּבוּרֵי אַכִּיָּה.

וְזֹאִים כּוֹנֵס־הָעֵבֶרִים פָּקַד וַיֵּצֵאוּ לְאֶפּוֹלוֹן: 220

"פִּיבּוֹס אֶהְבֵּתִי, לֶךְ עֲתָה אֶל־הַקָּטוֹר חָגוּר־כְּלִי־הַנְּחֻשָׁת,

הִנֵּה כָּבֵד פָּנָה וַיֵּלֶךְ מֶרְגִּיז־הָאֶרֶץ וּמַחֲבָקָה,

שָׁב אֶל־הַיָּם־הָאֱלֹהִי, וַיִּט מַעֲבָרְתִּי הַקָּשָׁה.

לוֹלָא זֹאת, כִּי אִז עָלָה וּבָא קוֹל הַקָּרֵב עַד הָאֵלִים,

אֲשֶׁר מִתַּחַת לְאֶרֶץ יִשְׁכְּנוּ מִכְתָּרִים אֶת־קְרוֹנוֹס. 225

הָיָה זֶה טוֹב מְאֹד לְשִׁנְיָנוּ, יָפֶה גַּם לִי וְלוֹ יָפֶה,

אֲשֶׁר הִקְדִּים בְּעוֹד זְמַן – וְאִם־חָרָה לוֹ, וְרַחֵק מִזְרוּעַ

עֲזִי, כִּי לוֹלָא זֹאת לֹא נִגְמַר הַדִּבָּר בְּלִי זַעַה.

אֶתָּה שְׁלַח יָדְךָ, אֲחֹז בְּאִיגִיס מְרַב־ת־הַגְּדִילִים,

וְעִזַּע אוֹתָהּ בְּעִז לְהַבְעִית גְּבוּרֵי אַכִּיָּה; 230

אֶתָּה, הַמִּרְחִיק־בִּירְיָה, תִּדְאָג לְהַקָּטוֹר הַמִּבְרִיק,

תַּעֲרֵר בְּלִבּוֹ גְּבוּרָה נִצָּחַת עַד נוֹס הָאֲכִיִּים

וְאֶל־סְפִינוֹתֵיהֶם יָבֹאוּ וְעַד־הַלְסָפוֹנְטוֹס יִגִּיעוּ.

אֲחֵר אֲמַלֵּךְ בְּלִבִּי בְּדִבְרִים וּבְמַעֲלָלִים,

אִיכָה יִרְגִּיעוּ בְּנֵי־הָאֲכִיִּים מֵעֶצֶב מִלְחָמָה". 235

כָּכָה דָּבָר, וְלֹא סָרַב אֶפּוֹלוֹן לָאֲבִיו צִנְהוּ.

חָשׁ בָּא מִתּוֹעֲפּוֹת אֵידָה אֶף נֶחֱפֵז בְּמַעוֹפּוֹ כְּפָרֶס

קַל-הַכְּנָפִים, הַמָּכָה בִּיּוֹנִים וְהַמְהִיר בְּעוֹפּוֹת.

מָצָא אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאָמוֹס הַנָּבוֹן, אֶת-הַקְטוֹר הַנֶּעֱלָה,

יוֹשֵׁב, כִּי כָבֵד קָם מִשְׁכָּבוֹ, גַּם רוּחוֹ שָׁב אֵלָיו אֶף הַכִּיר 240

רַעֲיוֹ-עֲמִיתָיו עַל-סְבִיבוֹ. כָּאֵב לְבוֹ כִּי הָיָה כָּלֹא הָיָה,

אֶפְסָה יָצְתוּ, אִמְרָתוֹ שֶׁל-יָאוֹס כִּי עוֹדְדָה רוּחוֹ.

נִגַּשׁ אֵלָיו אֶפּוֹלוֹן הַמֶּרְחִיק-בִּירְיָה וַיֹּאמֶר:

"הַקְטוֹר בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאָמוֹס, שְׁלֵמָה רַחֲקָתָ מִמֶּנּוּ

שָׁבַת וּבֶאֱפֹס כָּל-אוֹנִים? הַצָּרָה בְּאַתָּךְ אוֹ פָּגַע? 245

עָנָה לוֹ הַקְטוֹר מְנוּפָף-הַקּוֹבֵעַ וְקוֹלוֹ לֹא נִשְׁמָע:

"הִגֵּד מִי אַתָּה, הַטּוֹב שְׁבֹאִלִים, שְׁבֹאֲתָ וְלִי תִשָּׁאֵל?

אֵינְךָ יוֹדֵעַ, כִּי אֵיִס הַמֶּרְעִים-בְּקָרֵב הַמִּמְנִי

בְּאַבְּוֹן הַשָּׂדֶה בְּלִבִּי עַל-יִרְכָּתִי הַסְּפִינוֹת, וְאַנְכִי

מָכָה בְּרַעֲיוֹ, וַיִּקַּח מִמֶּנִּי אֶת-כַּחֲזִי הַסּוֹעֵר? 250

אֵכֵן אִמְרָתִי, עוֹד הַיּוֹם מִנֵּת חֲלָקִי עִם-הַחֲלָלִים,

אִרְדָּה אֶל-מִשְׁכְּנוֹת הַדָּס, כְּמַעֲט וְנִפְחָתִי אֶת-רוּחִי".

הָשִׁיב אֲמָרְיוֹ אֶפּוֹלוֹן, הַמוֹשֵׁל הַמֶּרְחִיק-לְקַלֵּעַ:

"אֵךְ חֲזַק וְאַמֵּץ! מִתּוֹעֲפּוֹת אֵידָה לְךָ שִׁלַּח

קְרוֹנִיּוֹן אֶת פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן, הַמוֹשֵׁל הַתּוֹפֵשׁ-בְּחֶרֶב-הַזָּהָב, 255

לַעֲזוֹר לְךָ וּלְהוֹשִׁיעַ, אֲנִי הַצֹּלֵתִיךָ עַד הַנָּה,

אוֹתָךְ וְאֶת-אֱלֹיֹס הַקְדוּשָׁה, הַקְרִיָּה הַבְּנוּיָה כְּמוֹ רָמִים.

וְאַתָּה צֹלַח וּפְקַדְתָּ עַל-כָּל-פְּרָשִׁיךָ הַרְבִּים,

וְדָפְקוּ סוּסֵיהֶם הַמְהִירִים אֶל-עֶבֶר הַסְּפִינוֹת הַגְּדוֹלוֹת.

הַנְּנִי הוֹלֵךְ לַפְּנִיָּהֶם לִישֹׁר הַדְּרָכִים לַסּוּסִים 260

וְכָל-הַמְּסֻלוּלִים, וְהַפְּנִיָּתִי לְךָ עֶרְף גְּבוּרִי אֲכִיָּה".

כָּכָה הִבִּיעַ, וַיִּפַּח בְּרוּעָה-הָעֵם עָז וּגְבוּרָה.

כְּסוּס אֲשֶׁר שָׁבַת בְּאַרְנוֹה, וְכַרְסֵם הַשְּׁעָרִים בְּאַבּוּס,

וְקָרַע מוֹסְרוֹתָיו וְנִמְלֹט בְּדַהְרֹת אַבִּירִים בְּמִישׁוֹר,

טס אל-הַרְחָצָה אָהב, בְּנֶהֱרַר הַשּׁוֹטֵף חֲמוּדוֹת, 265

גָּאָה בְּאוֹנוֹ וַיִּמְרִים עַל רֹאשׁוֹ, וְסָבִיב לְכַתְפוֹ

נִכְנָף תִּנְפַּנֵּף רַעְמָתוֹ, בּוֹטֵחַ בַּעֲזוֹ וּבִיכְפּוֹ,

שׁוֹקִיו חֵישׁ יִשְׁאֹוְהוּ אֶל-כָּרוֹ וְהַדְּבָרוֹ זֶה יָדַע, —

כָּכָה מִהֵר הִנִּיעַ גַּם הַקָּטוֹר אֶת-רַגְלָיו וְאֶת-בִּרְכָּיו,

עוֹרֵר אֶת-רוּחַ פְּרָשָׁיו, כִּי שָׁמַע קוֹל אֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר. 270

כְּאוֹתָם הַכְּלָבִים הַמְּהִירִים וְאֲנָשֵׁי הַשּׂוֹדָה הַדּוֹלָקִים

אַחֲרֵי צָבִי מִקְרִין אוֹ תִישׁ, זֶה פָּרָא הַהָרִים, וְעָלָה

פִּסְגָּת צוּר נִשְׂאָה אוֹ כְּסֹתֵר הִיעָר הַמַּצֵּל יִמְלֹט,

אֲשֶׁר לֹא נִגְזְרָה עָלָיו הַגְּזָרָה כִּי יִפֹּל בְּיָדָם;

אַפֶּס אֶל-קוֹלָם בָּא חֶרֶד וְעָמַד לְשֹׁטֵן בַּדֶּרֶךְ 275

אַרְיֵה שׁוֹקֵנּוֹ מִגִּדָּל, וְאִם-גַּם יִסְעָרוּ יָנִיסָם, —

כָּכָה דִּלְקוּם עַד אֵז הַדְּנָאִים בְּמַעֲרֻכּוֹתֵיהֶם,

הִכּוּ בָהֶם בַּחֲרָבוֹת וַיִּכְתּוּם בְּכִידּוֹנוֹת פִּיפְיוֹת;

אוֹלָם כְּשֶׁרָאוּ אֶת-הַקָּטוֹר, הִהוֹלֵךְ וּבָא אֶל-מַעֲרָכוֹת

אֲנָשֵׁי הַחֵיל, נִמְוָגוּ וַיִּפֹּל לִבָּבָם בְּקֶרְבָּם. 280

נִשְׂאָה תוֹאֵס אֲמָרְיוֹ, וַיִּדְבֵּר בְּנוֹ שֶׁל-אַנְדְּרִימוֹן,

עָלָה עַל-כָּל-הָאִיטוּלִים, הַטּוֹב בֵּין מְטִילֵי-הַרְמָחִים,

גִּבּוֹר מִלְחָמָה בַּשֹּׁעַר, וּמְתִי מַעֲט מִן-הָאֲכִיִּים

דִּבֶּר הֵיטִיבוֹ מִמֶּנּוּ עֵת נִלְחָמוּ נָעָרִים בַּדְּבָרִים.

דִּבֶּר אֲלֵיהֶם מִתְפַּנֵּן לְטוֹבָה וַיִּשְׂא אֲמָרָיו: 285

אוֹיְהָ-לִי, אַכֵּן הַפֹּלָא הַגָּדוֹל עֵינִי תַחֲזִינָה!

הִנֵּה קָם הַקָּטוֹר וַיִּשָּׁב וַיַּחֲזִי, וַנִּמְלֹט מִמֶּנּוּ.

אַמְנָם, אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ בְּלִבָּנוּ יַחֲלָנוּ כִּי יִפֹּל

בְּיָדוֹ שֶׁל-אַיִס, וְנִפָּשׁ יָכֵנוּ זֶה בְּנוֹ שֶׁל-טֵלְמוֹן.

אִין זֶה כִּי אַחַד הָאֵלִים הוּא מִלֵּט אֶת-נַפְשׁוֹ מִמָּוֶת, 290

פָּדָה אֶת-הַקָּטוֹר הַמַּחְלִישׁ-אַרְכּוּבוֹת דְּנָאִים מְרַבִּים,

וַיּוֹסִיף כֵּן וַעֲזָד יַעֲשׂ בּוֹדָאִי, כִּי לֹא בְּלִי עֲזָרָת

זָכָם הַמְּרָעִים-רַעְמִים יִשְׁתַּעַר בְּקֹהֶל הַחֲלוּצִים.

אֵינֶנּוּ הַשְׁמָעוּ כְּלָכֶם, עֲשׂוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר אֲצַנֶּה.
הָבָה נִפְקָד וַיַּעַל הָעָם אֶל-הַסְּפִינוֹת, וְאָנוּ, 295
כָּל-הַמִּתְאַמְרִים בְּנִפְשָׁם שִׁהְמָה הַטּוֹבִים בְּצָבָא,
אָנוּ פֹה נַעֲמֵד, נִנְסָה לְצִאת אֱלֹהֵינוּ וְלַעֲצֹרוּ,
נַעֲוֹרֵר אֶת-חֲנִיתֵינוּ. סְבוּרֵנִי, אֶת-לְבוֹ לֹא יַעֲרֹב
בֹּא בְקֹהֶל הַדְּנָאִים, וְאִם-נִפְשׁוּ גַם תִּלְהִיט גְּחָלִים".
דִּבֵּר, וְהִמָּה לוֹ הָטוּ אֲזִינֵיהֶם וַיִּשְׁמָעוּ בְּקוֹלוֹ. 300
אֵלֶּה הָעוֹטְרִים אֶת-אֵיס וְאֶת-אִידוֹמָנִס הַמוֹשֵׁל,
אֶת-מִרְיָאוֹנִס וְאֶת-טְבַקְרוֹס, וְאֶת-מָגִס הַנִּמְשָׁל לְאַרְס,
עָרְכוּ שָׁם מַעֲרָכָה אַף קָרְאוּ לְכָל-הַגְּבוּרִים
נִגְדָה הַקָּטוֹר וְהַטְרוֹיִים. וְאֵלֶּה שְׁמֵיחֹרִיָּהֶם,
יָתֵר הָעָם, הֵם נְסוּגוּ אֶל-סְפִינוֹת בְּנֵי-הָאֲכִיִּים. 305
אוֹלָם הַטְרוֹיִים מִתְפָּרְצִים בְּגִדּוּדִים, וְהַקָּטוֹר בְּרֹאשָׁם,
צוּעֵד בְּצַעְדֵי אוֹן, וּפִיבּוֹס יִהְיֶה לְפָנָיו.
עָנָן סוֹכֵךְ לְכַתְפּוֹ, וּבִגְדָיו לוֹ אֵיגִיס-הַזְּנוּעוֹת,
צֶנֶת-הָאֵימָה, הַדּוּרְהָ וּבַעֲלַת-הַגְּדִילִים, הַפִּיֶסְטוֹס
חֶרֶשׁ-הַנְּחָשֶׁת נִתְנָה לְזָבֶס, בָּהּ אִישִׁים יִבְהֵל, 310
צָנָה זֶה אֶחָז בִּידָיו בְּצַעְדוֹ לְפָנֵי הַחֵיל.
אֵךְ הָאֲרִגְגָּאִים גַּם הִמָּה שָׁם עָרְכוּ בְּגִדּוּדִים. וַיָּקָם
קוֹל עֲנוֹת גְּבוּרָה, קוֹל חֲזָק מִכָּאן וּמִכָּאן. וַיַּעֲוֹפוּ
חֲצִים מִיָּתֵר הַקִּשְׁתוֹת, וְרַבּוֹת חֲנִיתוֹת, שֶׁהוֹטְלוּ
בְּיָד נַעֲרָצָה, יֵשׁ נִתְקָעוּ בְּבֶשֶׁר אֲנָשֵׁי חֵיל אֲדִירִים, 315
וַיֵּשׁ אֲשֶׁר עָמְדוּ בַתְּנֹךְ וּמַעֲוִיכוֹת בְּאַרְצָן, כִּי טָרַם
נִגְעוּ בְּבֶשֶׁר הַלָּבָן, מִתְגַּעְגְּעוֹת לְשֹׁבַע הַבֶּשֶׁר.
וַעֲדָה שְׁאֵפּוֹלוֹן בִּידָיו מִחֲזִיק הָאֵיגִיס בְּמִנְחָה,
חֲצִים מוֹעֲפִים מִכָּאן וּמִכָּאן, וַיִּרְבּוּ הַנוֹפְלִים.
אָפֶס אֵךְ הִבִּיט בְּפָנֵי הַדְּנָאִים מְכַנִּיעֵי-הַסּוּסִים, 320
זָעַזַע שְׁלִטוֹ, וַיִּרְעַם עֲלֵיהֶם נוֹרָאוֹת, וַיִּפֹּל
לְבָם בְּקֶרְבָּם, וְלֹא קָמָה בָּם רוּחַ, אַף נִשְׁתָּה גְבוּרָתָם.

מִשָּׁל לְעֵדֶר הַבָּקָר אוֹ לְעֵדֶר הַכִּבְשִׁים הַמֵּרֻבִּים,
אֲשֶׁר יִבְהֻלוּם בְּלִילָה בְּאֶפֶל שְׁנֵי פְרִיצֵי הַחַיּוֹת,
פְּתָאֵם לִפְתָּע יָבֹאוּ, וְרוּעֵם אֵינָנוּ כִּי הֵלֶךְ, – 325
כָּכָה נָסוּ אַכִּיִּים נְמוּגִים, כִּי פִיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן
הִפִּיל עֲלֵיהֶם חֲתִיתוֹ וַיַּגְדֵּל הַטְּרוּיִים נֶאֱת-הַקָּטוֹר.
הֵיטָה יָד גָּבֵר בְּגָבֵר כִּי כָל-הַמַּעֲרָכוֹת נִפְצוּ.
הִכָּה הַקָּטוֹר אֶת-סִטְכִּיוֹס וַיִּגְבֵּר עַל-אַרְקִסִּילָאוֹס,
זֶה מֵרֹאשֵׁי הַבִּיאוֹטִים עֲדוּיִי-שְׁרִיוֹנוֹת-הַנְּחֻשָׁת, 330
וְזֶה אִישׁ עֲמִיתוֹ וַנֶּאֱמָן מִנְּסֻתֵם הַגָּבֵר הַנָּדִיב.
כָּא אֵינִיאֵס וַנִּצֵּל אֶת-נַשְׁקָם שָׁל-מָדוֹן וַיִּסּוֹס,
מָדוֹן הוּא בְּנוֹ שָׁל-אוֹאִילָס הַנָּדִיב לוֹ יִלְדָּה פִּילִגְשׁוּ,
וְאֶחָיו שָׁל-אַיִס; וְאוֹלָם הַתְּגוּרֵר בְּקֶרֶת פִּילָקָה
הֶרְחַק מֵאַרְצָן מוֹלְדָתוֹ, כִּי הֶרַג שָׁם אִישׁ, אֶת-אַחִיָּה 335
שָׁל-אַרִּיאוֹפִיס הִיא אִמּוֹ חוֹרְגָתוֹ וְנֹאשָׁת אוֹאִילָס.
וַיִּסּוֹס הִנֵּה מִצְּבִיאָם שָׁל-אַנְשֵׁי אֶתוֹנָה וּמוֹשָׁלָם,
וְאַבְיוֹ אֲשֶׁר יִלְדוּ – סִפְלוֹס בְּנוֹ שָׁל-בּוֹקוֹלוֹס.
וַיַּד פּוֹלִידֵמַס בְּמִקִּיסְטַס; וַיַּפֵּל פּוֹלִיטַס אֶת-אַכִּיוֹס
בְּקִדְמַת הַקָּרֶב, וְאַגִּנּוֹר הַנָּדִיב הַתְּגִבֵּר עַל-קְלוֹנִיוֹס. 340
פָּרִיס הִכָּה בְּכַתֵּף הָאִישׁ דָּאִיאוֹכּוֹס מֵאַחֲוֹר,
בְּנוֹסוֹ אֶל-בֵּין הַחֲלוּצִים, וַיַּעֲבֵר רָמְחוֹ כָּל-גּוֹפּוֹ.
הִמָּה פּוֹרְקִים הַנָּשֶׁק מֵעַל הַחֲלָלִים, וּגְדוּדֵי
בְּנֵי-הָאַכִּיִּים נִמְלָטִים לַתַּעֲלָה זֹו חֲפְרוּ וְהִתְדוֹת.
אִישׁ לָעֶבְרוֹ פָּנָה, בְּצֻרָתָם הַסִּתְתָּרוֹ מֵעֶבֶר לַחוּמָה. 345
וְהַקָּטוֹר מֵרִיעַ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיִּקְרָא בְּאַזְנֵי הַטְּרוּיִים:
"מָהְרוּ אֶל-הָאֲנִיּוֹת וְעִזְבוּ הַשָּׁלָל הַמְּגָאֵל!
אוֹלָם הָאִישׁ אֲשֶׁר אָרָאָה כִּי יֶרְחַק מֵעֶבֶר הַסְּפִינּוֹת,
אַסְגִּיר כְּרִגְעַת חֲתִיתוֹ לְמָנוֹת, וַיִּדְיֵדּוּ וּמִסְרָפּוּ,
קְרוּבֵיוּ וְגַם קְרוּבוֹתָיו לֹא יִשְׁרְפוּ אוֹתוֹ כִּי יָמוֹת; 350
אוֹלָם הַפְּלָבִים יִסְחָבוּ נִבְלָתוֹ מוֹל חוֹמוֹת עִירָנוּ!"

בְּכָה דְּבַר וַיִּדְפֹּק אֶת-סוּסָיו עַל-גִּבָּם בְּשׁוּטוֹ,

קָרָא אֶל-גְּדוּדֵי הַטְּרוּיִים וְאֶל-מַעֲרֻכֹתָם, וַיַּחֲדּוּ

וַיִּשְׂאוּ אֶת-קוֹלָם, אִף הָטוּ סוּסֵיהֶם הַמּוֹשְׁכִים בְּרֶכֶב

בְּרַעַם וּבְרַעַשׁ מִלְחָמָה, וַיִּפְּבוּס-אֶפּוֹלוֹן לִפְנֵיהֶם, 355

הַשְּׁלִיךְ בְּרִגְלָיו בְּנֶקֶל אֶת-סוּלָלוֹת הַחֲרִיץ הָעֵמֶק,

טִלְטְלוּ בְּקָרֵב הַתַּעֲלָה, וַיַּעַשׂ שֵׁם דְּרֹךְ וַנְּתִיבָהּ

גְּדוּלָה וּרְחֻבָּהּ וְהִרְחִיק בְּמַטְחָיו רִמְח שְׂיָרָה

גָּבֵר מִלֹּא כַח, כִּי יָבֹא לְנִסּוֹת אֶת-כַּח אֲזָרְעוֹ,

שָׁמָּה שׁוּקְקוּ גְדוּדֵיהֶם, וְאֶפּוֹלוֹן הִהוֹלִיךְ לִפְנֵיהֶם 360

בְּיָדָיו אֵיגִיס הַנֶּקֶר וַיִּתֵּן בְּנֶקֶל הַחוּמָּה

בְּנוֹ בְּנֵי-הָאֲכִיִּים, בְּנִתָן עַל-שַׁפֹּת גְּלִים הַיָּלֵד

בְּנִין הַחוּל אֲשֶׁר בָּנָה בְּדֶרֶךְ הַיָּלֵד וַשַּׁעֲשׂוּעֵיו:

יָשׁוּב אִף יַחֲרִיבֵנוּ בְּיָדָיו וּבְרִגְלָיו בֶּן-רַגְעַ, -

בְּכָה הִרְסֹתָ גַם אֶתָּה, הוּא, פִּיבּוּס הַמּוֹרָה-בַּחֲצִים, 365

מִפָּעַל אֲרַגְאִים רַב-עֶמֶל, וְאוֹתָם עוֹרֶרְתָּ לְמָנוּסָה.

וּכְשֶׁהִגִּיעוּ וּבָאוּ עַד פְּנֵי סְפִינוֹתֵיהֶם, עָמְדוּ,

קוֹרְאִים שֵׁם אִישׁ אֶל-רַעְהוּ אִף פָּרָשׁוּ כַּפֵּיהֶם לְאֵלִים,

שָׁפְכוּ אֶת-שִׁיחָם לִפְנֵיהֶם, לְכֹלֵם אִישׁ אִישׁ הַתַּפְּלָלוֹ.

וַנִּסְטוֹר הַפָּרָשׁ, מַעֲזֹם שֶׁל-הָאֲכִיִּים, הוּא הָעֵתִיר 370

יֹתֵר מִכֹּלֵם וַיִּפְרֹשׂ אֶת-כַּפָּיו אֶל-שְׁמֵי הַכּוֹכָבִים:

"וְזָכַס אֲבִינוּ, אִם-שָׁרָף בְּאַרְגוֹס הַבְּרוּכָה-בַּחֲטִיִּים

אֶחָד הָעָם בְּרַעֲי בָקָר אוֹ כֶּבֶשׂ לֶךְ לַעֲוֹלָה מִפֶּלֶל

לְשׁוֹב הַבֵּיתָהּ, וְאַתָּה שִׁמְעָתָ תִּפְלֹתוֹ וַנַּעֲנִיתָ, —

זָכַר-זֹאת, שָׁכַן-הָאוֹלִימְפּוֹס, וּמִנַּע מִנּוּ יוֹם הָעֲבָרוֹת, 375

אֶל-נָא תִתֵּן לַטְּרוּיִים לְכֹלֹת אֶת-עַם הָאֲכִיִּים".

בְּכָה סָח בַּתִּפְלָתוֹ, וְזָכַס הָאֲדִיר בְּמָרוּמִים

הַרְעִים בְּכַח כִּי שָׁמַע אֶל-תִּפְלַת בֶּן-גִּילָס הַיִּשִּׁישׁ.

שָׁמַעוּ הַטְּרוּיִים קוֹל זָכַס הָאוֹחֶז-בְּאִיגִיס כִּי הַרְעִים,

עָלוּ עַל-הָאֲרַגְאִים וַיִּזְכְּרוּ סַעַר מִלְחָמָה. 380

כְּמִשְׁבְּרֵי הַיָּם הָאֲדִירִים עַל-רַחֲבֵי הַיָּם רַב-הַנְּתִיבוֹת
פּוֹרְצִים וְעוֹלִים בְּכַתְלֵי הַסְּפִינוֹת, בְּנֹשֵׁב רוּחַ סָעָר,
יַעַן כִּי בְרוּחַ הַסּוּפָה יִרְמוּ מִשְׁבְּרֵים אֲדִירִים, –

כָּכָה עָלוּ הַטְּרוּיִים בַּחוּמָה בְּתֵרוּעָה אִימָה,

דָּרְכוּ סוּסֵיהֶם וַיִּצָּבְאוּ עַל-יִרְכַּתִּי הַסְּפִינוֹת מִקְרוֹב 385

גָּבֵר בְּגָבֵר בְּרַמְחֵי פִּיפִיּוֹת. אֵלֶּה עַל-סוּסִים,

וְאֵלֶּה מֵרֵם סְפִינוֹתֵיהֶם הַשְּׁחוּרוֹת, כִּי טָפְסוּ עֲלֵיהֶן

לְלַחֵם בְּגִשּׁוּשִׁים אֲדִירִים מִצָּפִי נְחֹשֶׁת עַל-חֲדָם,

אֲשֶׁר הָיוּ בַּסְּפִינוֹת שְׂמוּרִים לְקִרְבּוֹת בַּיָּמִים.

עוֹד הָאֲכִיִּים וְהַטְּרוּיִים נִלְחָמִים מֵעֶבֶר לַחוּמָה, 390

הִרְחִק מִן-הָאֲנִיּוֹת הַמְּהִירוֹת-בָּיִם, וּפְטְרוּקְלוֹס

יּוֹשֵׁב לוֹ בְּאֶהְלוֹ שֶׁל-אַבְרִיפִילוֹס הַגָּבוֹר,

הָיָה מְבַדֵּחַ אֶת-דַּעְתּוֹ נֹזֶרֶה עַל-כְּצַע הַגָּבוֹר

סִמִּי הַרְפָּאוֹת לְהַקֵּל מֵעָלָיו אֶת-רַע יְסוּרָיו.

אֵךְ כְּשִׁשְׁמַע שָׁעָלוּ הַטְּרוּיִים בַּחוּמָה אֵף רָאָה 395

אֶת-הַדְּנָאִים נִגְפִים, וְעָלָה קוֹל פְּחָדִים קוֹל זִנְעוֹת,

נֶאֱנַח מְרָה וַיִּסְפֹּק עַל-שׁוֹקָיו בְּכַפְּיוֹ הַשְּׁטוּחוֹת,

הִילִיל מְרָה, וַיִּשָּׂא אֶמְרָיו וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:

"אַבְרִיפִילוֹס, לֹא אוּכַל לְהוֹסִיף וּלְשֹׁהוֹת פֹּה אֶתְךָ,

וְאִם-מֵאֵד תִּצְטָרֵךְ לָכֶךָ, כִּי קָרַב אִים וְנוֹרָא הִתְחוּלָל. 400

הִנֵּה הִנָּעַר הַמִּשְׁרֵת יִשְׁמֹשׁ הוּא אוֹתְךָ, וְאֲנִכִּי

אֲחִישׁ פְּעָמִי לְחַלּוֹת אֶת-רַעִי אֲכִיל כִּי יִלְחָם.

מִי הַיּוֹדֵעַ, אוֹלִי בְּעֶזְרֵת אֵל לְבוֹ אֶפְתָּה,

כִּי אֲשַׁחֲרֶנּוּ, מֶה-יָפֶה לַעֲתִים עֲצָתוֹ שֶׁל-רַע".

דִּבֶּר וַיִּשָּׂא אֶת-רַגְלָיו, וּבָנֵי הָאֲכִיִּים עוֹד עוֹמְדִים 405

בְּפָנָי גְּדוּדֵי הַטְּרוּיִים הַצּוֹבְאִים עֲלֵיהֶם, וְלֹא יָכְלוּ

גִּרְשָׁם מֵאֵת הָאֲנִיּוֹת, וְאִם-גַּם הֵם הָיוּ הַמַּעֲטִים.

אֵךְ גַּם הַטְּרוּיִים לֹא יָכְלוּ לְפָרֵץ בְּגִדּוּדֵי דְנָאִים,

בְּמַעֲרֻכְתֵּיהֶם, וְלִבָּא אֶל-בֵּין הָאֶהְלִים וְהַסְּפִינוֹת.

מִשָּׁל לַחוּט אֲשֶׁר יִשִּׁיר אֶת-קוֹרַת הַסְּפִינָה, אִם-נָתַן 410

בְּיַד חֶרֶשׁ אֲמֵן וּמִמָּטָה הַבָּקִי בַּחֲכָמָתוֹ הִרְבָּה,

פֶּלֶס-אַתָּנָה כִּי מִלֵּאָה אֶת-לְבוֹ חֲכָמָה וּבִינָה, –

פָּכָה עֲמִד וְלֹא נָטָה גַם אוֹתוֹ הַקָּרֵב וְהַמְעַרְבָּה,

וְרַבִּים עָרְכוּ מִלְחָמָה מִסָּבִיב לְסְפִינוֹת אַחֲרוֹת,

וְהַקָּטוֹר פָּגַע בָּאִיס הַגְּבוּר הַמְהֵלֵל, וּשְׁנִיָּהֶם 415

עָמְלוּ וַיִּגְעוּ כְּדֵי לְלַכֵּד הַסְּפִינָה הָאֶחָת, וְלֹא יָכְלוּ:

זֶה יִהְיֶהכֵּן כִּי יִסּוּג – וְשִׁלַּח בָּאֵשׁ אֶת-הַסְּפִינָה,

זֶה יִרְחִיקֵנוּ, כִּי אֶחָד הָאֲלִים נָתָהוּ עַד הֵנָּה.

וְאִיס הַנִּהְדָּר הֵלֵם וַיֵּךְ אֶת-קָלְטוֹר בֶּן-קְלִיטִיּוֹס

בְּרִמְחוֹ בְּאַמְצָע חֲזָהוּ, וְהוּא נוֹשֵׂא הָאֵשׁ אֶל-הַסְּפִינָה. 420

נָפַל בְּרַעַם נִרְעָשׁ, וַיִּפֹּל הַלְפִיד מִיָּדוֹ.

הַקָּטוֹר הַתְּבוּנוֹ בְּעֵינָיו וַיִּרְא אֶת-בֶּן-דָּוִד, כִּי נָפַל

אֶרְצָה, מִתְּפִלִּישׁ בְּאַבְקָה עַל-יַד הָאֲנִיָּה הַשְּׁחוּרָה,

הַרְעִים קוֹל גָּדוֹל וַיִּקְרָא אֶל-בְּנֵי הַלִּיקְיִים וְהַטְרוֹיִים:

"הוּא, אֲנִישֵׁי טְרוֹיָה וְלִיקְיָה, דִּרְדָּנִים, כָּל-אֲנָשֵׁי מִלְחָמָה! 425

אָנָּה אֶל-תִּרְפוּ מִלְחָמָה וּמִצֹּר כִּי קָטַן הַשָּׂדֶה,

פִּלְטוּ אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-קְלִיטִיּוֹס פֶּן-יִפְרְקוּ מִנּוֹ אֶת-נַשְׁקוֹ,

בְּנֵי-הָאֲכִיִּים, כִּי נָפַל הַגְּבוּר עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת!"

פָּכָה הַבֵּיעַ וַיִּטֵּל חֲנִיתוֹ הַנוֹצָצָה בָּאִיס,

אָפֶס לֹא פָּצְעוּ, וַיִּפְּגַע בְּלִיקוּפְרוֹן בֶּן-מִסְטוֹר הַנֶּעֶר 430

אֲשֶׁר לְאִיס, וְהוּא גֵר עִם-אִיס, כִּי בָּא מִקִּתְרָה,

יַעַן כִּי-הָרַג אֶת-אֶחָד הָעָם בְּקִתְרָה הַקְּדוּשָׁה.

בְּרִמְחָה נִחַשְׁתּוּ הַכֹּהֵן בְּרֹאשׁוֹ מִמַּעַל לְאָזְנוֹ,

וְהוּא אָזִי נָצַב עִם-אִיס, וַיִּפֹּל מִיִּרְכַּתִּי-הַסְּפִינָה

אֶרְצָה עַל-גִּבּוֹ בְּאַבְקָה, וְאַרְפוּבוֹתָיו חָלְשׁוּ. 435

נִבְהֵל אִיס וַיִּפֹּן אֶל-אַחִיו וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:

"טְבִקְרוֹס יִקִּירִי, הֵן נָפַל זֶה עֲמִיתִנִּי הַנָּאֶמָן,

אוֹתוֹ בֶּן-מִסְטוֹר הַיּוֹשֵׁב אֵתְנוּ, כִּי בָּא מִקִּתְרָה,

אֲשֶׁר כִּבְדֵנוּ בְּהִיכָל וַיְהִי לָנוּ כְּאַחַד הַזֵּרִים.
הִנֵּה הַקָּטוֹר הַגָּבוֹר הָרָגוּ, וְאַיִה חֲצִיךְ 440
הַמִּמְהָרִים לְמִית וְקִשְׁתְּךָ חֲנֹךְ אֶפְלוֹן?
דָּבָר, וְזֶה שָׁמַע וַיִּרָץ וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ וַיִּבְדּוּ
קִשְׁתוֹ הַגְּדוֹלָה הַגְּמִישָׁה וְאַשְׁפָּתוֹ הַמְּלֹאֲתִי חֲצִים.
מִהָר וַיִּזְרֹק וַיּוֹר אֶת-חֲצִיו בְּפָנָי אֲנָשִׁי טְרוּיָה.
פָּצַע בַּחֲצוֹ אֶת-קְלִיטוֹס הַמְּהֵלֵל, אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-פִּיסְנוֹר. 445
הָיָה גָּבֵר עֲמִיתוֹ שֶׁל-פּוֹלִידֵמֶס בֶּן-פְּנֹתוֹס,
מוֹשְׁכּוֹת הַסּוֹסִים בְּיָדָיו, כִּי הוּא הָיָה דוֹאֵג לַסּוֹסִים,
מִטָּה אוֹתָם לְמָקוֹם, שֶׁם גְּדָלָה עֶרְבוּבִית הַגְּדוּדִים,
לִהְיוֹת לְמִשׁוֹשׁ-לֵב לַטְרוּיָיִם וּלְהַקְטוֹר. אַךְ פָּגְעוּ קִדְמָהוּ,
אֲשֶׁר אֵין אִישׁ יִפְלֹטְנוּ מִרְעָה, וְאִם-כָּלָם נִכְסְפוּ. 450
נִתְקַע הַחֵץ רַב-הַנְּאָקוֹת בּוֹ מֵאַחֲזָרָיו בְּעֶרְפוֹ,
נָפַל מִרְכָּבוֹ, וְהַסּוֹסִים נִרְתְּעוּ לְאַחֲזָרֵיהֶם.
הַרְעִים הַרְכָּב הָרִיק, וַיִּתְּבוּנוּ בָּהֶם פּוֹלִידֵמֶס
מוֹשֵׁל-הָעַמִּים, וַיִּמְהָר, וַיִּקְדֵם וַיֵּצֵא לְקִרְאָתָם.
מִסָּרֶם בִּידֵי אֶסְטִינוֹאוֹס בֶּן-פְּרוֹטִיאָאוֹן וַיִּפְקֹד 455
עָלָיו לְשֹׁמֵר הַסּוֹסִים בְּקִרְבָּתוֹ וְלִדְאֵג לְאַלְהָה.
אוֹלָם בְּעֶצְמוֹ הוּא פָּנָה וַיָּבֵא אֶל-בֵּין הַחֲלוּצִים.
כּוֹנֵן טְבָקְרוֹס חָץ שְׁנֵי אֶל-הַקָּטוֹר הָעוֹטָה נִחֲשָׁת,
וְאֵלָיו אָז פָּגַע בַּגָּבוֹר, וְלָקַח מִמֶּנּוּ אֶת-חַיָּיו,
הָיָה שֶׁם קָץ לְמִלְחָמָה עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַשְּׁחוּרוֹת. 460
אָפֶס לֹא נָעַלְם מַעֲיָנָיו שֶׁל-זֵאוֹס הַמִּיטִיב-לְהַבִּיט,
מִלֵּט אֶת-הַקָּטוֹר וַיִּמְנַע מִבְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן הַתְּהֵלָה.
קָרַע אֶת-יָתְרוֹ הַשְּׁזוּר לְתֵהֵלָה עַל-קִשְׁתוֹ הַתְּמִימָה,
זֶה אַךְ הַחֲלוֹ לְדָרְכָהּ, וַיַּעַף אֶל-אֲשֶׁר אָז יַעוֹף
חֲצוֹ הַכִּבֵּד בְּנִחֲשָׁת, וַתִּנָּחַת גַּם קִשְׁתוֹ מִיָּדוֹ. 465
טְבָקְרוֹס הַגָּבוֹר הַתְּחַלְחַל וַיַּעַן אֶת-אֲחִיו וַיֹּאמֶר:
" אוּיָהּ, אַךְ יָדוֹ שֶׁל-אֵל מְפִירָה אֶת-כָּל-עֲצוֹתֵינוּ

במערכה, אף השליך מזרועי הקשת הדרוכה,
קרע לקרעים היתר זה עתה קלעוהו; מתחתיו
היום בבקר, יחלתי המון קהל חצים ישלח". 470

השיב אמריו ויען לו איס הרב בן-טלמון:
"אנא, יקירי, הניחה הקשת והחצים הרבים,
יען יד אל אשר ירע לבני הדנאים תסכלם.
קח בנדיך חנייתך הגדולה, שים מגן על-שכם,
תעריך מלחמה על-טרויים אף עורח את-יתר העמים; 475
ידם פי תגבר ולכדו הספינות מרבנות המשוטים,
הן לא בלי עמל יקחום, אף נזכר גבורת מלחמה".

פכה אמר, וטבקרוס הניח את-קשתו באהל.
שם על-גב כתפו מגנו הכפול עור שורים ארבעה,
עטה לראשו הכביר קובעו העשוי לתפארה, 480
נעטר רעמת-סוסים וכרכלתו מתנופפה אגמות,
לקח הכידון הכביר המצפה הנחשת השנונה,
נשא את-רגליו וירץ, התיצב על-ידו של-איס.
ראה הקטור כי ריקם שבו כל-חציו של-טבקרוס,
הרעים בקולו ויקרא לטרויים ולחיל הליקיים: 485
"טרויים, ליקיים, דרדנים, היודעים מלחמת-תרכבות!

חזקו והיו לאנשים, יקירי, ודעו להשתער
על-האננות הגדולות, כי עיני הרואות זה עתה
ריקם שבו כל-חצי הגבור בגברים ביד זאוס.
פחו של-זאוס יגלה בנקל לעיני בני-אדם 490
גם בחננו אותם התהלה הגדולה בארץ,
גם עת ידפאם עד-עפר ולא יצא בקרב להושיעם;
עתה ירפה את-רוח בני-ארגוס אף יעזר לנו.

נעריך בגדודים צפופים מלחמה על-יד האננות.
נאיש אשר נפצע בכידון או בחץ, כי בא יומו בא מותו, 495
ימות; כי אכן מה-יאה אם-ימות בגוננו על-ארצו.

יען כי-יעזב אשתו וטפו אך שלוים ושקטים,

שלם נהוה אף שלם כל-טובו, אם-אך האכזרים

יחדו בספינותיהם אל-ארץ אבותם אהבו".

ככה הביע אף העיר באיש נאיש אמץ וגבורה. 500

אִיס גם הוא נשא קולו, ויקרא לגברים עצמיתו:

"חֲרָפָה לָכֶם, הָאֲרֻגָּאִים! הֵן אֵין לָנוּ דֶּרֶךְ אַחֲרֵת,

או נשמידה, או נציל מרעה את-אנחותינו.

אולי תקנותכם – תשובו אל-ארץ מולדתכם ברגל,

כְּאִשֶּׁר הֶקְטוֹר מְנוּפֶּה-הַקּוֹבֵעַ יִלְפֹד הַסְּפֹנוֹת? 505

אולי לא שמעו אֲזִינֵיכֶם את-הַקְטוֹר הַמְעוֹרֵר את-עמו

לעלות על-ספינותינו ולשרפן באש אדיר חפצו?

הן לא למחלות מחנבים, כי-אם-למלחמה הוא קורא!

אין לנו עצה אחרת ואין לנו טובה ממנה:

נפל באויב בחיל וכיד נערצה בו נתגר. 510

טוב לנו עתה כי נבר הפעם, אם-למות או לחיות,

מהלחמנו לריק על-יד האנחות במלחמות-

דמים אימות, ונכחד מיד אישים רעים ממנו".

ככה הביע, ויער באיש נאיש אמץ וגבורה.

והקטור הכניע את-סכד-יוס, הכריע את-בן-פרימזס, 515

נשיא בני-פוקנה. ואיס הכניע את-לאודמס

מצביא הרגלים, הוא בנו המהלל אשר לאנטנור.

ופולידמס הוא דקר את-אוטוס האיש הקילני,

רע-עמית לבן-פילס, נגיד האפיים העזים.

ראה זאת מגס, השתער על-האיש פולידמס. 520

נטה ממנו הצדה, ולא פגעו, כי מנע אפולון

אז את-בן-פנתוס ממנות מנפל שם בקהל החלוצים.

פצע את-קריסמוס ברמחו, באמצע חזהו הבהו.

ארצה נפל אף הרעים, ויפרק מעליו את-נשקו.

ודולופס המצין ברמחו התנפל בינתיים על-מגס, 525

דולופס הגבור בגברים בן-למפוס הוא בן-לאומדון

אשר הולידו, והוא חכם יודע מלחמה בשער.

הכה ברמחו במגן בן-פילס ופגעו בתנך,

קרב אליו, אך הנה לישועה לו שרין-אדירים

עשוי הפחים הבולטים. שריונו זה נשא מקדם 530

פילס מקרית אפירה, הבנויה על-נחל סלאיס,

מנחה נתנו לו רעו אבפטס המושל-בגברים,

לשאת עת ירד לשער ומגן מאישים משנאים.

עתה הציל גם נפש זה בנו מכליון ומות.

ברמחו השנון הכהו אז מגס על-צפת הקובע, 535

קובע מצפה נחשת ונעטר רעמת-סוסים.

גדע ממנו את-ציצית הרעמה, ותפל לארץ,

נשרה באבק מברקת בארגמן זה עתה נמשחה.

הוא עודו שוהה ונאבק, עודנו מקנה לנצחו,

ומנלאוס הגבור מתכונן ובא לעזרתו. 540

נחבא ונטה הצדה, וברמחו הכהו בשכם;

בא מאחוריו, ורמחו חלף בסער במעופו

חזו ונצא מלפניו; ויפל ארצה אפים.

שניהם חשו אל-פגרו לפשט את-נשק הנחשת

אשר על-שכמו. אך הקטור קרא לכל-שארי בשרו. 545

פתח בבו-היקטאון, הוא מלניפוס האדיר,

אשר רעה לפניו את-שוריו את-כבדי-הרגל

בארץ פרקוטה ובטרכם יהיו האויבים בארץ,

אולם בבא האניות הכפופות של-הדנאים,

שב עירה אליוס ונהיה מתנוסס בגדודי השרויים, 550

גר עם-פריאמוס, שכבדו וכאחד מבניו לו נחשב.

גער בו הקטור, נישא אמריו ויען ויאמר:

"מלניפוס, האמנם עוד נתרשלה? ועד לבך

טרכם נגע הדבר, כי נפל בן דודך? האמנם

עינך לא תראה את-אלה מטפלים בנשקו של-דולופס? 555

צא בעקבותי! כי אכן לא עוד נלחם מרחוק

עם-הארגאים: או אנו נגירם בקרב, או אליס

תירד מפסגת הריה, ויושביה בקרב יפלו".

אמר וילך לפניו, והגבר העוזז בא אחריו.

ואיס בנו של-טלמון מעורר את-הארגאים: 560

"ידידי, הו לי לאנשים וכלמה תקנו בלבכם!

ואיש מפני אחיו תבשו במלחמת-הדם האמה.

רבים החיים מנופלים, אם-יבוש איש מפני אחיו,

אולם הנסים לא כן: אין להם תהלה ואין מפלט".

פכה הביע, אך המה נלחמים מעצמם על-נפשם, 565

דבריו נגעו עד לבם אף כתרו את-פני האניות

גדר נחשת. אך זבס מעורר כנגדם הטוריים.

ומגלאוס המרעים-בקרב סח על-לב אנטילוכוס:

"אנטילוכוס, הן אתה הצעיר בקהל האכיים,

אתה רגליך הקלות, אף אתה האדיר בקרבות, 570

אלו קפצת, פרצת והפית את-אחד הטוריים?"

פכה הביע וישב, אך השיא את-לב אנטילוכוס.

קפץ מבין הקלוצים וישל את-רמחו המבריק,

מביט, מתבונן על-סביביו. נסוגו אחר הטוריים,

מפני רומה-הרמת. אך נשקו לא ריקם התעופף, 575

הכה את-מלניפוס את-בן-היקטאון אל-חזו

אצל הפטמה, והוא אז נחפז אל-פני המערכה.

נפל לארץ בשאון, עלטה הליטה את-עיניו.

אך אנטילוכוס השתער, ככלב מתנפל על-צביה

אשר נפצעה כי יצאה מסתר מחבואה, הופיעה 580

ידה בה ציד ופגע ויחלש את-ארכובותיה, —

כן, מלניפוס, התנפל עליך אזי אנטילוכוס

לגזל בליך ממך. ולא נעלם מעיניו של-הקטור

אֲשֶׁר יֵצֵא לְקִרְאָתוֹ, כִּי נִחְפֹּז לְרִדְתָּ לְקָטָל.
אֲךָ אֲנִטְלוּכֹס לֹא עָמַד בְּפָנָיו, וְאִם-הָיָה בֶן-חֵיל, 585
נִמְלֵט עַל-נִפְשׁוֹ, כִּי נִבְעַת מִפָּנָיו כְּחֵיהֶ הִרְעָה,
אֲשֶׁר טָרְפָה הַכֶּלֶב אוֹ רוּעָה עַל-יַד עֹדֵר בְּקָרוֹ,
וְנוֹסָה הָיָא טָרָם יִתְקַבְּצוּ וּבָאוּ אֲנָשִׁים בְּהֶמוֹן, —
כָּכָה אֵז יָנוּס בֶּן-נָסְטוֹר. וּבִהְמִלָּה נוֹרְאָה
זָרְקוּ בוֹ הַקְטוֹר וְהַטְרוּיִים חֲצִיָּהֶם מוֹלִידֵי-אֲנָקוֹת; 590
אוּלָם הוּא עָמַד וַיִּפֹּן, כִּי בָא עַד אֲחֻזַּת מִרְעִיו.
וַחֵיל אֲנָשֵׁי-טְרוּיָה מִתְפַּרְצִים עָלֵי הָאֲנִיּוֹת, וּפְנִיָּהֶם
פָּנֵי הָאֲרִיּוֹת הַטּוֹרְפִים, לְמַלֵּא מִצְנָתוֹ שֶׁל-זְאוּס,
אֲשֶׁר הִפִּיחַ בָּם רוּחַ הָעֶז וְהַגְבוּרָה, אֲךָ הֵמָּס
לֵב הָאֲרִיָּגָאִים לְדַכָּאֵם, וְהָעִיר אֶת-רוּחָם שֶׁל-אַלָּה, 595
לְבוֹ כִּי רָצָה לְרוּמָם אֶת-הַקְטוֹר, אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס,
וְשָׁלַח בְּאֵשׁ-אַלְהִים לֹא-תִיעֵף הַסְפִּינוֹת הַכְּפוּפוֹת,
לְמַלֵּא אֶת-שְׂאֲלֹת תְּטִיס וּבִקְשָׁתָהּ בְּלִי מִצָּרִים,
דָּבָר לֹא נֶעְדָּר. כִּי זְאוּס חָכַם-הַמּוֹעֲצוֹת אֲךָ חֲכָה
לְרֹאוֹת הָאֵשׁ אֲשֶׁר תֹּאחֶז בְּאַחַת הַסְפִּינוֹת הַשְּׁחוּרוֹת. 600
לָמֶן אוֹתָהּ שָׁעָה הוּא גָזַר, כִּי אַחֲזוֹר יִכְתּוּ הַטְרוּיִים
מִן-הָאֲנִיּוֹת, וּתְהִלָּה יִחַוְּנוּ אֶת-עַם הַדְּנָאִים.
אוֹתָהּ אֵז יָזַם, וַיַּעַר אֶת-הַקְטוֹר, אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס,
עַל-הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, אִם-כִּי כָבֵד שָׁאֵף לְקִרְבוֹת,
וְהַקְטוֹר סוֹעֵר בְּאֶרֶס מְנוּפֶף-הַרְמָחִים וּכְלִבַּת- 605
אֵשׁ מִתְלַקַּחַת אוֹכֵלֶת בְּעַמְּקֵי יַעְרוֹת בְּהָרִים.
עָלָה הַקָּצֵף בְּפִיו, וַעֲיָנָיו תִּבְעֶרְנָה נוֹרְאוֹת
תַּחַת גְּבוּתָיו הַקּוֹדְרוֹת, אֲיָמוֹת הַזִּדְעָזְעָה רַעֲמַת
קוֹבֵעַ נִחְשָׁתוֹ מִסְבִּיב לְרִקּוֹת עֵת יָרֵד בְּקָטָל
הַקְטוֹר, כִּי זְאוּס בִּכְבוֹדוֹ אֵז יָרֵד מִמְרוֹמִים לְגוֹנְנוֹ, 610
כְּבוֹד וּתְהִלָּה הַנְּחִילוֹ, וּבִיָּעַן כִּי יָמִיו חָצְצוּ,
קָצוּ כִּי קָרַב, וּפִלִּס-אֶתְנָה כָּבֵד חֲתָכָה אֶת-יוֹמוֹ,

יום העברות והגזרה בזרוע בן-פלס הקשה.

אמר לפרץ במערכות האישים אף נסה במקום 615

אשר שם גדל ההמון ושם גם הטוב שבנשק.

אפס לא יכל לפרץ בם, ואם-נכסף נכספה נפשו.

מערכותיהם הצפופות עכבוהו וכסלע אדירים

מוצק ותלול, העומד על-חופי הים האפרים,

צור אשר ישחק לרוחות וסערות תסערנה על-סביבו, 620

ילעג למשברי איתן נגפים מתפוצצים עליו, –

ככה עמדו דנאים נגד הטרויים, לא נסו.

והקטור אור נגה לו סביב משתער על-המערכה,

פרץ, כמשברי מים מתנפלים על-ספינה מהירה,

משברי-איתן נעורו מנשמת פי-רוח הסערות, 625

קצף מכסה על-פלה, וסער יפית בחמתו

ובמפרשים גיח אף ימס לבב המלחים,

חתו נמוגו, כמעט והיו לשלל למות, –

ככה יחוג ינוע גם לב האכזים בחכם.

כאותו האריה המשחר לטורף מתנפל על-בקר 630

רועה באלפיו בשפלה ובכפר האחו הגדול;

נחפז בתוכם הבהם, שטרם למד לדעת

ללחם בחית השדה עת תטרף הבקר המקריו;

יש אשר יחוש לבקר העולה בראש או יש יפנה

אל-הנחשלים בהם; והאריה יזנק בתוך, 635

גרים יגרים שור טרף, ואלה נמוגו נמלטו, –

ככה נסו אכזים מפניו של-הקטור וזאוס,

ברחו מפחד. והוא הבה את-בנו אהובו של-קופרס,

את-פריפטס היושב במיקני, והיה מלאכו

של-אבריסתס המלך לשלחו להרקלס האדיר, 640

היה בן פרת לאביו הנקלה והשפל ממנו,

עולה בכמה מעלותיו: ברגליו המהירות ובתקפו,

בִּינָה לֹו וְשָׁאָר רוּחַ עַל-כָּל-הַנְּשָׁאָרִים בְּמִקְנִי.
 עָתָה הִנְחִיל לְהִקְטֹור הַכְּבוֹד וְהַתְהַלָּה בְּאָרְצִי,
 יַעַן בְּפָנוּתוֹ אֶת-עָרְפוֹ וַיִּגָּף בְּכַנְפוֹת הַמָּגֶן, 645
 אֲשֶׁר עֲטָרָהּ עַד-רַגְלָיו לְסוֹכֵךְ מַפְנֵי הַחַיִּיתוֹת,
 נָגַף בַּמָּגֶן וַיִּפֹּל עַל-גִּבּוֹ, וַיִּרְעַם נוֹרָאוֹת
 סָבִיב לֹו קוֹבַע הַנְּחָשֶׁת הָעוֹטֵר רַקוּתָיו כִּי נָפַל.
 הִקְטֹור הַתְּבוּנָה בֶּן-רָגַע, וַיִּרְץ אֵלָיו וַיִּקְרַב,
 תָּחַב בְּחִזָּהּ אֶת-רַמְחוֹ וְהִכָּהּ עַל-יַד קָהַל עֲמִיתָיו; 650
 הָמָּה לֹא יָכְלוּ הוֹשִׁיעוֹ, וְאִם-נִפְשָׁם אֲבָלָה עַל-רַעַם,
 יַעַן מָאֹד יִרְאוּ לְנִפְשָׁם אִף חֲתוּ מִהִקְטֹור הָאֲדִיר.
 הָיוּ הַסְּפִינוֹת כְּבָר לִפְנֵי הַשְּׂרֹוּיִים וְעַל-סָבִיבָם, כָּל-אַלֶּה
 אֲשֶׁר הֵעִלוּ רִאשׁוֹנָה, עָלִיהֶן הֵם גַּם הִשְׁתַּעֲרוּ.
 וַחֲחִיל הָאֲרָגָאִים נְסוּגִים, וְאִם-בְּעַל-כָּרְחָם, מֵעַל-פָּנָי 655
 שׁוֹרֶת הִצִּי הָרִאשׁוֹנָה, אֵךְ עָמְדוּ עַל-יַד אֲהֻלֵּיהֶם
 צְפוּפִים וְלֹא הִתְפָּרְדוּ בַּמַּחֲנֶה, כִּי בּוֹשׁוּ אִף חֲתוּ
 אִישׁ מִפְּנֵי אֲחִיו וְלֹא חָדְלוּ מִהַעִיר אִישׁ רֵעוֹ בְּקִרְיָאוֹת.
 וְנִסְטֹור הָאִישׁ מִגִּרְיָה, מִשְׁגָּבָם שֶׁל-הָאֲכִיִּים,
 פָּרַע, הַתְּחִנָּה, הַשְּׂבִיעַ כָּל-גֹּבֶר וְגֹבֶר בְּשֵׁם אָבִיו: 660
 "אֲנִי, יְדִידִי, הָיוּ לְאֻנְשִׁים, וְתִבּוֹשׁוּ בְּלִבְכֶּם
 בְּפָנָי בְּנֵי-אָדָם. אִף זָכְרוּ כָל-אֶחָד וְאֶחָד בְּלִבּוֹ
 אֶת-עוֹלָלֵיכֶם, וְנָשִׁיכֶם, וּרְכוּשְׁכֶם וְאֶת-אֲבוֹתֵיכֶם,
 בְּמוֹ אֲנִי מִשְׁבִּיעְכֶם, בְּשֵׁם שֶׁל-הַרְחֻקִּים מִמֶּנּוּ: 665
 עָמְדוּ בְּפָנֵיהֶם בְּגִבּוּרָה וְאֵל-תִּפְנּוּ אֶת-עַרְפְּכֶם לְנוֹס".
 כָּכָה הִבִּיעַ וַיַּעַר בְּלִבָּב אִישׁ וְאִישׁ עֹז וְגִבּוּרָה.
 וְאֶת-הָעֲנָנָה הַגְּדוֹלָה הִמְכֶּסֶה עַל-עֵינֵם הַסִּירָה
 פֶּלֶס-אֶתְנָה, וְהָיָה אוֹר מֵאֲפָסִים, אוֹר גָּדוֹל.
 רָאוּ אֶת-פָּנָי הָאֲנִיּוֹת וְאֶת-פָּנָי הַמְּלַחֲמָה הַגְּדוֹלָה, 670
 רָאוּ אֶת-הִקְטֹור הַמִּרְעִים-בְּקִרְבוֹת וְאֶת-כָּל-עֲמִיתָיו,
 גַּם אֶת-הָעוֹמְדִים מִרְחוֹק נִמְנָעִים מִרְדָּת לְקַטֵּל,

גם את-העם אשר נלחם על-יד האננות המהירות.

ונפשו של-אִיס הגבור קצה לעמד במקום,

אשר שם עמדו כל-יתר בני-האכזים, מרחוק. 675

קפץ ועלה על-מכסות הספינות, בצעדו גסות,

נופף ונופף בידו את-כידון-הספינה האדיר,

כליבות מאחות לו, וארכו עשרים אמות ושתיים.

משל לאיש היודע ומבין להנהיג הסוסים,

אשר מבין סוסים רבים לו יבר ארבעה ויחברם, 680

יטוש בקפזו במישור אל-נכח הקריה הגדולה,

בדרך המלך גם יעל, ורבים ישתוממו עליו

נשים וגברים, והוא קופץ ומוסיף וקופץ ולא יחטיא,

עולה על-סוס ומשנהו חליפות – והמה מועפים, –

ככה צעד אז אִיס בצעדי און על-ספונים, 685

מכסות הספינות המהירות, ותעל שנועתו שמימה.

הרעים בקולו ופקד על-הדנאים, ועמדו

נגד האויבים בספינות ועל-יד האהלים. ולא עמד

בטל גם הקטור בקרב הטרויים עדויי-השריון.

אפס כנשר השחום, הנופל בסיעת צפרים 690

רבות-הנוצה הרועות בדברן על-מים ונחל,

סיעות אנזים, עגורים, ברבורים ארפי-הצנאר, –

ככה התנפל שם הקטור, השתער על-אחת הספינות

שחורות-החרטום. וזכס מאשרהו לקרב מאחוריו

ביד נערצה וכבירה ומעודד העם אשר אתו. 695

והרג וקטל התחולל מחדש על יד האננות.

והנה אומר האומר: לא עיפו ולא נלאו בקטל

גבר עת פגע בגבר, פה בשצף קצף נלחמו.

המה נלחמים ובלבם שיערו: בני-האכזים

הם לא קוו להחליץ מצרה ואמרו כי יאבדו, 700

אולם הטרויים איש איש בלבם תקנתם מעוררתם

לִשְׁלַח בָּאֵשׁ הָאֲנִיּוֹת וּלְהַכְחִיד גְּבוּרֵי אֲכִיָּה.
 אוֹתָהּ שָׁעָרוּ בְּלִבָּם, הִשְׁתַּעֲרוּ אִישׁ עַל-רֵעֵהוּ.
 הַקְטוֹר תִּפְשׁ בְּזָנֹב הָאֲנִיָּה הַמְהִירָה וְהַנָּאָה
 קָלֶת-הַמְרוֹץ, בָּהּ הַפְּלִיג פְּרוּטְסִילָאוֹס, בְּרִדְתּוֹ 705
 לְבֹא לְטְרוֹיָה; וְאוֹלֶם אֶל-אֶרֶץ אַבּוּתִיו לֹא שָׁב בָּהּ.
 סָבִיב לְאוֹתָהּ אֲנִיָּה אִזְ הֶרְגוּ אֲכִיִּים וְטְרוֹיִים
 אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ בְּחֶרֶב, אֵלֶּה גַם אֵלֶּה לֹא חָכוּ
 לַחֲזֹץ כִּי יַעֲוֶה מִקְּשֵׁת וּלְכִידוֹן כִּי יוּטֵל בְּזָרוּעַ.
 צָפוּפִים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ שָׁם עָמְדוּ וְלִבָּם לֵב אָחָד, 710
 עָלוּ בַּגִּרְזֹן הַשָּׁנוֹן וּבְקֶרֶדֶם-הַקְּרָבוֹת נִלְחָמוּ,
 וּבְחֶרֶבוֹת אֲרָכוֹת וּבְחֲנִיתוֹת-פִּיפִיּוֹת.
 וְרַבּוֹת חֶרְבוֹת מְאֹד נָאוֹת מִשְׁחִירוֹת-הַנֶּדֶן-וְהַנֶּצֶב
 נָפְלוּ לְאֶרֶץ, קָצְתָן מִיַּד הַנִּלְחָמִים, וּקָצְתָן
 נִשְׁרֹו מֵעַל הַכְּתָפִים. דָּם זָבַח הָאֶרֶץ הַשְּׁחוּרָה. 715
 וְהַקְטוֹר כִּנּוֹן שָׁאֲחָז בְּזָנֹב-הָאֲנִיָּה לֹא הִרְפָּה,
 תּוֹפֵשׁ בְּיָדוֹ אֶת-צִיצִית הַצֹּפֶת וּמִצָּנָה לְטְרוֹיִים:
 "לֵהֱב הַתִּיּוֹ! וְצָפוּפִים הָרִיעוּ נָא תְרוּעַת מִלְחָמָה!
 יוֹם זֶה חֲנֻנּוֹ זֵאוֹס שְׁקוֹל כְּנָגֵד כָּל-יָמִים!
 נָתַן לְלֶכֶד הַסְּפִינּוֹת הַפְּלִיגוּ עַל-אֶף כָּל-הָאֲלִים. 720
 וְצָרָה עָלֵינוּ הַמִּיטוֹ בְּעֵטָיו שֶׁל-פַּחַד הַזִּקְנִים,
 אֲשֶׁר מְנַעֲוֵנוּ עַד הֵנָּה מִלְּלַחֵם עַל-זִנְבוֹת הַסְּפִינּוֹת,
 אִם-גַּם חֲפָצָתִי בְּאֵלֶּה, וְיִרְפוּ אֶת-אֲנָשֵׁי הַחֵיל.
 זָכַס הַמִּבְיֵט-לִמְרַחֵק, אִם-הִטְעָה אִזִּי אֶת-דַּעַתְנוּ,
 הֵנָּה הַיּוֹם יֵאָיֵץ בָּנוּ וְהוּא הוּא גַם יַעֲזֹרֵנוּ!" 725
 כָּכָה הִבִּיעַ, וְהִמָּה הַתִּנְפְּלוֹ בְּאוֹן עַל-הָאֲרֻגָּאִים.
 וְאִיס לֹא עוֹד הוֹסִיף לַעֲמֹד, כִּי רַבִּים בָּנֵי אִשְׁפָּה מִקְרוּהוּ.
 נִרְתַּע מַעַט לְאַחֲרָיו, כִּי אָמַר בָּא יוֹמוֹ, וְעָלָה
 בְּסַפְסֵל הַשִּׁיט בֶּן-שָׁבַע הָאֲמוֹת וַיִּטֹּשׁ הַסְּפוֹן.
 שָׁמָּה עָמַד מִתְבּוֹנֵן וּמִגְרֵשׁ מֵעַל פְּנֵי-הַסְּפִינּוֹת 730

בְּרַמְחוּ הָאָרֶךְ הַטְּרוּיִים, כָּל-נוֹשְׁאֵי הָאֵשׁ הָאוֹכֵלֹת.

הֵלֶךְ וְצִוַּח נִרְאֹת, וַיִּקְרָא לְבְנֵי הַדְּנָאִים:

"הוּא הוּא, יְדִידִי, גְּבוּרֵי-דְנָאִים, עֲמִיתִיו שֶׁל-אַרְס!

חֲזָקוּ, יְדִידִי, וְהָיוּ לְאֻנָּשִׁים וְזָכְרוּ אוֹן קִרְבוֹת!

שְׁמָא אֲמַרְנוּ בְּעֶזְרֵנוּ חֵיל-עוֹזֵר שְׂיָבֵא אַחֲרֵינוּ? 735

שְׁמָא גַם חוֹמָה גְּבוּהָהּ, וּמִשְׁגֵּב לְעַם מִצְבָּדוֹן?

קִרְיָה קְרוּבָהּ וּבְצוּרָהּ, מְגִדָּלִים וּצְרִיחִים אֵין לָנוּ,

נַעֲמֵד בָּהּ עַל-נַפְשֵׁנוּ וּבִקְרֹב עִם נִתָּן הַתְּשׁוּעָה.

אַפְסֵי בְּשָׂדֵה אֲנָשִׁי-טְרוּיָה עֲדוּי-הַשְּׂרִיזִין נִחְתִּים

אָנוּ, סְמוּכִים לָיִם וּרְחוּקִים מֵאֶרֶץ הָאֲבוֹת. 740

רוּחַ וְהַצֵּלָה בִּקְטָל, אֵךְ לֹא בִּרְפוֹת רוּחַ הַקִּרְבוֹת!"

אָמַר וּבִשְׁצָף קֶצֶף הַשְּׁתַּעַר בְּרַמְחוּ הַשָּׁנוֹן.

אֵךְ כָּל-הַקֶּרֶב אֶל-פְּנֵי הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת מֵאֲנָשִׁי

טְרוּיָה וּבִידִיו אֵשׁ תּוֹקֵד לְמֵלֵא מְצוֹתוֹ שֶׁל-הַקְּטוֹר –

אֵיִס הַכָּהֵן, כִּי פָגְשׁוּ בְּאִיבָה בְּרַמְחוּ הָאָרֶךְ. 745

כָּכָה הַכָּה שְׁנִיִּים-עֹשֵׂר אֲנָשִׁים מוֹל פְּנֵי הָאֲנִיּוֹת.

שִׁיר שִׁשָּׁה עָשָׂר: מַעֲשֵׂה פֶטְרוּקְלוֹס

כָּכָה נִלְחַמוּ אֵצֶל הַסְּפִינָה יָפֶת-הַמְּשׁוּטִים.

אוֹלָם פֶּטְרוּקְלוֹס קָרַב לְאֹכִילֵס זֶה רוּעָה-הַעֲמִים,

נִגְרוּ דְּמַעוֹתָיו הַחֲמֹת כְּאוֹבֵל שְׁחוּר-מֵיִם הַשׁוֹפֵךְ

זֶרְמִי מִיָּמּוֹ הַכָּהִים מְשִׁיאֵי הַסִּלְעִים הַתְּלוּלִים.

הֵמוּ לוֹ מֵעֵי אֹכִילֵס הַנֶּעְלָה וּמֵהִיר-הַרְגָּלִים, 5

נָשָׂא אֶת-קוֹלוֹ, וַיְדַבֵּר אֶת אֲמָרוֹת-הַכֶּנֶף וַיַּעַן:

"לָמָּה זֶה תִּזִּיל, פֶּטְרוּקְלוֹס, דְּמַעִיךְ, כְּאוֹתָהּ תִּינָקֶת

קִטְנָה נִחְפְּזָה עִם-אִמָּה וְרָצָה עַל-יָדָהּ בַּתְּחִנָּה,

תֵּאָחַז כֶּנֶף בְּגִדָּהּ לְעֶצְרָה – כִּי תִשְׁאַנָּה עַל-כִּפָּהּ,

תִּשְׁקִיף וְדַמְעַת עֵינֶיהָ לֹא תִרָּף עַד אִם-תִּרְמָנָה; 10

דוֹמָה לָהּ אִתָּהּ, פֶּטְרוּקְלוֹס, עַתָּה תִּשְׁפֹּךְ דְּמַעִיךְ הַרְפִּים.

אוֹלִי יֵשׁ בְּשׁוּרָה בְּפִיךְ אֵלֵי אוֹ אֶל-הַמְּרַמִּידוּנִים?

אולי שמועות שמעת מפתיה כי גלו אונן?
אכן, יש אומרים, כי חי עוד מניטיוס בן-אקטור הגבור,
חי בתוך המרמידונים גם פלס בנו של-איקוס, 15
אשר לשניהם היינו בוכים ביותר לו מתו.
ואולי צר לך על-הארגאים שגפלו המונים
אצל הספינות הגדולות, כי בחטאם מתו וזדונם?
דבר, אל-תעלם דבר ממני, ונדע גם שנינו".
מרה נאנחת, פטרוקלוס הרוכב-ברכב, ותען: 20
"הוי, אכילס בן-פלס, הגבור בעם-האכיים!
הרה מאף! אכן גדול מאד צערם של-עם-האכיים:
הנה כל-אנשי החיל, הטובים שהיו בקרבנו,
שוכבים בתוך האניות מטעני-חצים ורמחים.
פצוע-חץ – דיאומדס הגבר האדיר, בן-טידס, 25
פצועי-רמח – אודיסס תופש-החנית ואגממנון.
גם אברפילוס פצוע, כי פלח חץ שנון את-שוקו.
רופאים סביב להם חכמים יודעי-סממנים
מרפאים לפצעים, ואתה, אכילס, את-ערפך תקשה.
אפי לעולם לא יחר כאשר יחר אפך, 30
אדיר לחבורתנו. איכה זה יודך בן-אדם,
דור בא אחרינו, ואתה לא תושע את-בני הארגאים?
אכזר! לא היה מעולם לאב לך פלס הפרש,
לא תטיס אמך, חבלך הים זה המכחיל-משברים,
אבן-סלע טפחתך, – על-בן קשה לךך ואכזר. 35
אפס אם-נפשך תירא מאות משמים ונבואה,
ואמך הגבירה אם-גלתה את-אונן דבר מזאוס,
אנא מהר שלחני, ולו אותי, ואתי כל-יתר
המרמידונים, ואולי עוד אהיה לאור לדנאים.
תן לי נאלביש את-כתפי את-נשקך אשר לבשת, 40
ואולי יראו הטוריים את-פני, כראותם פניך,

ויעצרו מלחם, והיתה הרנחה לבני-האכזים,
אנשי החיל הגיעים, כי מעטה המנוחה בקטל.
נקל לנו, רעננים, לגרש את-חיל העיפים
מן-האהלים והספינות עד קרוב לחומות הקריה".
ככה התחנן הטפש בטפשים, ידע לא ידע
אשר על-מותו יתחנן, ומטו שאולה ארחותיו.
זעם-התעבר אכילס מהיר-הרגלים ויען:
"אויזה לנפשי! פטרוקלוס זרע זאוס, מה-זה אמרת?
לבי לא אשים למו אלה ונבואה אני לא ידעתי. 50
גם הורתי הכבודה לא גלתה לי דבר מזאוס;
אולם על-זאת ידנה לבי, ונפשי עלי מאד מרה,
יען כי-ערב את-לבו האחד ועשק איש כערכו,
לקח את-אשכר-כבודו, וביען כי יגבר ממנו.
הנה לזאת ידאב לבי, ורבות מאד סבלה נפשי. 55
עלמה, זו אשכר של-כבוד הקריבו לי בני-האכזים,
לי בחייתי לקחתי, בהרסי הקריה הבצורה,
עתה גזלה מידי האיש אגממנון המושל,
לקחה בן-אטרס, וכאלו הייתי איש נכרי ונקלה.
אך מה-שהיה כבר עבר ובטל, וגם זאת אי-אפשר 60
אשר לבו של-אדם יכעס לעולם. ואנכי
אחת גזרתי: לא תשך חמתי עד אם-כי הגיעו
שאון-קרב ותשאות-מלחמה עדי אניותי השחורות.
לבש על-שכמך עתה פלי-זיני המהלל, ותצא
בראשם של-המרמידונים השואפים קרב ונלקמת. 65
אם-באמת הקיפו הטרויים את-פני-האניות
כעב-הענו האפל, ואלה נלחצים הימה,
ונשארה לחיל הארגאים אך כברת הארץ הקטנה.
ואנשי-טרויה הם יצאו את-עירם כלם בעז-לבב,
יען-כי עינם לא תחז טטפת-קובעי המפיצה 70

נגהה וקרובה להמה, כי אז נסו מהר, נמלטו,
מלאו פגריהם הנחלים, אלמלי האיר לי פניו
בנו של-אטרוס, – אך עתה מסביב למחנה ילחמו;
לא עוד יתהולל הרמח בכפיו של-דיאומדס
בנו של-טידס להסיר הרעה מעל הדנאים. 75
ואין אני קולט באזני את-קול בנו של-אטרוס ברעו,
פורץ מפיו אשר שגאתיו. אך קולו של-הקטור הקטלן
קורא לטרויים ומעודדם; והמה מריעים לעמיתו,
מלאו את-כל-הערכה וגוברים על-האכזבים.
אף-על-פי-כן, פטרוקלוס, הצילה הספינות מאבדן, 80
תפל עליהם בגבורה, פן-תאחז אשם האוכלה
בספינותינו ותמנע ממנו שובנו הביתה.
אולם עתה שמע קולי, בשומי בלבך את-דברי:
אם-אתה רוצה להנחיל אותי הכבוד הגדול
גם על-פני כל-הדנאים, וימחרו הם וישיבו 85
לי את-העלמה הנאנה, ונתנו מתנות יקרות, –
גרשם מעל האניות ושובה, ואם-גם יחנך
אישה המרעים של-הרה לנחל התהלה בארץ.
אתה אל-תשאף לקרבות, להלחם בלעדי בטרויים
חובבי-קטל, למען לא תביא חרפה על-ראשי. 90
ולבך אם-יגבה בתשאות מלחמה והרג בטרויים,
ראה נאל-תעל על-אליוס בראש כל-הצבא, פן-יירד
אחד האלים ההנים לנצח מהר האולימפוס;
יען-כי מאד אהבם אפולון המרחיק-לפגע.
אפס שוב על-עקבך, אם-היתה התשועה לספינות, 95
הנח לעם ויהרגו הרג זה בזה בערכה.
זכס אבינו, אתנה נאפולון, מי יתן ונהיה,
לואי ולא נמלט ממנת אף אחד מכל-עם הטרויים
ואף לא מן-הארגאים, ואך שנינו ננצל מכליה,

למען נתן אך אנו את-חומות בת-טרויה הקדושות" 100.

ככה נדברו שניהם, איש אל-רעהו נדברו.

ואיס לא התזיק מעמד, כי מאד הציקוהו המורים.

אכפה עליו עצת-זבס וחצי גבורי הטרויים,

מורי-החצים. אימות צלצל קובעו הנוצץ

על-רקותיו מהלמות הלמות החצים שהרבו 105

הלמו טטפתו הנאה, גם כתפו השמאלית עיפה,

יען מגנו הנוצץ הכביד על-שכמו, ולא יכלו

לו הטרויים, ואם-סביב לו שתו, הציקו בחצים.

נשף ונשם בכבדות, זעתו הרבה נגרת

בשפע מכל-האברים, ולא ידע מנוח אף רגע, 110

כי מכל-העברים אך שבר והנה על-הנה.

עתה ספרנה לי, מוזות השוכנות בהר האולימפוס,

איכה התחילה ואחזה אש באניות-אכיים.

הקטור התנפל על-איש, ויך על-עץ רמח-המילה

בחרבו הגדולה, ויפגע במקום הסמוך לעקץ 115

ויבקעהו לשנים. ואיש בנו של-טלמון

נצב, שוא רמחו בכפו, כי הרחק ממנו והלאה

נפל ברעש זה עקצו העשוי נחשת מברקת.

איש התחלחל ורעד, כי נפשו התמימה הפירה

ידו של-אל, יד אל זבס המרעים-במרומים, המפר 120

כל-עצותיו בקרב ונותן התשועה לטרויים.

נרתע מפני כל-החצים. והמה אש-אוכלה השליכו

לתוך האניה המהירה, ושללהבת לא-תכבה נשפכה,

אחזה בירכתי הספינה. וראה אכילים ויספק

כף על-ירכו, ויען ויאמר לרעו פטרוקלוס: 125

"קומה, פטרוקלוס זרע-זאוס, הגבור בלוחמי-רכב!

רואה אני אש נוראה יוקדת על-פני האניות,

קומה, פן-יכבשו הספינות, ומנוס לא עוד יהיה לנו!

מִהָרָה וּלְבִשׁ כְּלִי-הַנֶּשֶׁק, וְאִנֹּכִי אֶזְעִיקָה הַצָּבָא".

כָּכָה סָח, וּפִטְרוּקְלוֹס הִתְלַבֵּשׁ הַנְּחָשֶׁת הַנוֹצֵצָה. 130

הִתְחִיל בַּמַּצָּחוֹת, וַיִּלְבֹּשׁ אֶת-שׁוּקָיו הַמַּצָּחוֹת הַנָּאוֹת

כְּלִילוֹת הַיָּפִי, וּפָרְפוֹת הַכֶּסֶף לְהִנָּה לְרַכֶּסֶן.

אַחֲרֵי-כֵן עָטָה אֶת-חֲזוֹ סוֹחְרָה מִבְּרִיקָה מְגִנָּנָה,

זְרוּעָה כּוֹכָבִים, סוֹחְרָתוֹ שֶׁל-נָכַד-אַאֲקוֹס הַמְּהִיר.

תָּלָה עַל-שִׁכְמוֹ אֶת-חֶרֶב-הַנְּחָשֶׁת לָהּ מִסְמְרוֹת-כֶּסֶף; 135

אַחֲרֵי-כֵן תָּפַס הַשְּׂרִיזָה זֶה כָּבֵד-הַמִּשְׁקָל הַגָּדוֹל.

הָעֵטָה רֹאשׁוֹ הָאֲדִיר קוֹבְעוֹ מַעֲשֵׂה-אִמָּן

נֶעֱטָר רַעֲמַת-סוֹסִים, וּגְדִילוֹ יְנוּעַ נוֹרְאוֹת.

לָקַח-לוֹ שְׁתֵּים עָשָׂר חֲנִיתוֹת אֲדִירוֹת מִתְּאִימוֹת לְכַפּוֹ.

אוּלָם אֶת-רַמְחוֹ שֶׁל-נָכַד-אַאֲקוֹס הַתְּמִים לֹא לָקַח. 140

הָיָה גָדוֹל וְכָבֵד. וּבֵין הָאֲכִיִּים לֹא הָיָה

אִישׁ אֲשֶׁר יִזְעָזְעֵנוּ, אֲכִילֵס אֵךְ הוּא זֶעֶזְעָהוּ;

עָצוֹ עֵץ מִלָּה מִפְּסָגַת הַר פְּלִיזוֹ, וְכִירוֹן נִתְּנוֹ

אֲשָׁפָר לְאַבְיוֹ אֲהוּבֹו לְהִיּוֹת לְשֹׂד לַגִּבּוֹרִים.

צָנָה לְאַבְטוֹמָדוֹן וַיִּמְהָר וַיִּרְתֵּם הַסּוֹסִים. 145

כָּבְדוֹ מִכָּל-בְּנֵי-הָאָדָם, וְאֵךְ אֶת-אֲכִילֵס עוֹד הַגָּדִיל,

בְּטַח בּוֹ לְבוֹ מְאֹד בְּתִשְׁאוֹת הַקָּרֵב וּמִלְחָמָה.

וְאַבְטוֹמָדוֹן הוּא הֵבִיא סוֹסָיו הַמְּהִירִים בָּעֵלָם,

שְׁנַיִם: אֶת-כְּסִנְתוֹס וְאֶת בִּלְיוֹס, הַמְּמַהֲרִים לְרוּץ כְּסוּפָה:

יִלְדָה אֶת-שְׁנֵיהֶם לְרוּחַ זְפִירוֹס הַהֶרְפָּנָה פּוֹדֵדָה, 150

וְהִיָּתָה אִזּוֹ רוּעָה בְּכָרִים עַל-יַד גְּלִי-יָם-הָאוֹקֵינוֹס.

הִלָּךְ וַרְתֵם סוֹס נוֹסֶף עֲלֵיהֶם – פִּידָסוֹס הַתְּמִים;

וְאוֹתוֹ נָהַג אֲכִילֵס עַת הָרַס הָעִיר שֶׁל אַאֲטִיוֹן,

וְאַף כִּי הָיָה בֶן-תְּמוּתָה עִם-סוֹסֵי אֶלְמֶנָת הוּא יָרוּץ.

אוּלָם אֲכִילֵס אִזּוֹ הוֹלֵךְ וְסוֹבֵב עַל-כָּל-אַהֲלֵיהֶם 155

שֶׁל-מִירְמִידוֹנִים, מְעוֹדָדָם לְהִזְדַּיֵּן לְקִרְאָת הַמִּלְחָמָה.

כְּאוֹתָם הַזֹּאבִים הָרְעֵבִים לְבָשָׂר וּבְלָבָם עוֹז כְּפִיר,

אֲשֶׁר טָרְפוּ וּבִלְעִים צָבִי מִקְרִין וְאֲדִיר בְּהָרִים,
סִבּוּ וְקוֹרְעִים מִבְּשָׂרוֹ וּפִיָּהֶם מְאָדָּם מִדָּמִים,
אַחַר יְרוּצוֹ בְּהֶמוֹן לְמַעַן הַמֶּאֱפִיל מִיָּמִיו, 160
לֹדְקִים בְּלִשְׁוֹנָם הַחֲדָה מִיָּמָיו, מִים עֲכוּרִים;
יֵשׁ שִׁיקְיָאוֹ דָּם טָרֶפֶס, וְלִבָּם בְּחֻבָּם לֹא יָדַע
פֶּחַד וּמוֹרָא, וְכִרְשָׁם בּוֹלֵט נְפוּחַ עַל-גְּדוּתָיו, —
כָּכָה נִהְיוּ אַחֲרֵי חֲבָרוֹ שֶׁל-נֶכֶד-אַאֲקוּס
מִהִיר-הָרֶגְלִים אֱלוֹפֵי הַמִּרְמִידוֹנִים וְשָׂרֵיהֶם. 165
וְעַמַּד בֵּינֵיהֶם אֲכִילֵס הַדּוֹמָה-לְאַרְס, מְעוֹדָד
מַעֲרֻכּוֹת חֵיל-הַפָּרָשִׁים וְהַחֵיל הָעוֹטָה-מִגִּנִּים.
סְפִינּוֹת מִהִירוֹת חֲמֻשִׁים נִהַג אֲכִילֵס יָדִיד-זָבֹס
אֲתוֹ אֶל-טְרוֹיָה, אֲנִיָּה וְאֲנִיָּה חֲמֻשִׁים מִלְחִים
אִישׁ בָּהּ מִרְעִיו-עֲמִיתָיו, הַתּוֹכְשִׁים בְּמִשּׁוֹט בְּסַפִּינָה. 170
הַפֶּקִיד חֲמֻשָּׁה לְרֹאשִׁים עֲלֵיהֶם, שָׂבָם בְּטַח לְבוֹ
לְרִדּוֹת בָּהֶם, אֵךְ הוּא נִהַג עֲלֵיהֶם מִלְכּוּתוֹ בְּרָמָה.
פִּלְגָּה רֵאשׁוֹנָה לְרֹאשׁ לָהּ —מִנְסֵתִיוֹס הַמִּבְרִיק-בִּשְׁרִיוֹן,
בְּנוֹ שֶׁל-סְפֶרְכִּיוֹס, הַנֶּהָר מִצְאָצְאֵי הָאֲלִים.
יִלְדָּה לוֹ פּוֹלִידוֹרָה, הִיא בְּתוֹ הַנָּאִוָּה שֶׁל-פִּילֵס, 175
לוֹ לְסְפֶרְכִּיוֹס, כִּי אִשָּׁה הִתְעַלְסָה עִם-אֵל בְּאַהֲבִים;
אוֹלֶם הוּא נִקְרָא עַל-שְׁמוֹ שֶׁל-בוֹרוֹס הוּא בֶן-פְּרִיאַרְס,
אֲשֶׁר נִשְׁאַה בְּגִלּוּי לְאִשָּׁה לוֹ וְנָתַן רֶב-מֶהָר.
שְׁנֵיָה —לְרֹאשׁ לָהּ אֲבִדּוֹרוֹס הַדּוֹמָה-לְאַרְס, בֶּן-בְּתוּלָה,
יִלְדָּה אֶת-זֶה פּוֹלִימֶלָה יָפֶת-תֹּאֵר וּמִרְאָה בְּמַחֲלוֹת, 180
בְּתוֹ שֶׁל-פִּילֵס, וַיַּחֲשֵׁק בָּהּ הוֹרְגוֹ הָאֲדִיר שֶׁל-אַרְגוֹס,
עֵינָיו רֹאוּהָ בְּמַחֲלוֹת מַחְנִים בֵּין שָׁרוֹת, וְרָקְדָה
לִפְנֵי אֲרֻסִּים לְכַבּוּדָּהּ שֶׁל-בַּעֲלֶת-חֲצִי-הַזֶּהָב.
עָלָה אֶל-עֲלִיתָהּ הֶרְמִיאַס מְחוּנֵן-הַחֶסֶד,
מִהֵר וַחֲבָקָה □ בִּשְׁלִי, וַתֵּלֶד-לוֹ בֶן, אֶת-אֲבִדּוֹרוֹס, 185
בֶּן-שְׁשָׁעֻשָׁעִים מִהִיר-רֶגֶל וּמִהִיר בִּשְׁעֵדָה-הַמִּלְחָמָה.

אולם כִּהְכִנִּיס אֵילִיתָנָה, מְעוֹרְרַת-אֶת-חֲבִלֵי-הַלָּדָה,
 אוֹתוֹ לְאוֹר-עוֹלָם וַיַּחַזְּקָה בְּקִרְנָיו שֶׁל-הַלְיוֹס הַשָּׁמֶשׁ,
 נִשְׁאַה אֶכְקֵלֶס הַגְּבוּר הַעֲזִיז מִזְרָעוֹ שֶׁל-אֶקְטוֹר,
 כִּנְסָה לוֹ לְאִשָּׁה אֶל-בֵּיתוֹ, וַיִּתֵּן לָהּ הַרְבֵּה מִתְּנוּת. 190
 אולם פִּילֶס הִזְקֵן בּוֹ טָפֵל, גִּדְּלָהּ רוֹמְמָהּ,
 הִטָּה לוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים בְּכָל-לְבוֹ, אֲמָצָהּוּ כִּבְנוֹ לוֹ.
 פִּלְגָה שְׁלִישִׁית לְרֹאשׁ לָהּ – פִּיסְנִדְרוֹס הַדּוֹמָה-לְאַרְס,
 בְּנוֹ שֶׁל-מִימֵל, וְהוּא רֹאשׁוֹן בֵּין הַמִּרְמִידוֹנִים לְהִלָּחֵם
 בְּרֵמַח-גְּבוּרִים, וְאוֹלָם עַד רַע אֶכִּילֶס לֹא יָבֹא. 195
 פִּלְגָה רְבִיעִית לְרֹאשׁ לָהּ – פִּינְכָס הַפָּרֶשׁ הִזְקֵן.
 אֶלְקִימָדוֹן בֶּן-לְאַרְקָס הַתְּמִים הָרֹאשׁ לַחֲמִישִׁית.
 וְאַחֲרֵי שֶׁעָרַךְ אֶכִּילֶס אֶת-גְּלָם וְאֶת-אֱלוֹפִיָּהֶם,
 נִשְׁאַ אֲלֵיהֶם אִמְרָתוֹ, וַיִּדְּבַר דְּבַר-מֶלֶךְ וְשִׁלִּיט:
 "הוּא, מִרְמִידוֹנִים, אֶל-יִשְׂפָח גַּם אִישׁ מִכֶּם אֶת-כָּל-אִיּוֹמִיו
 אֲשֶׁר אֵיִם עַל-טְרוּיִים בְּסָפִינוֹת הַמְּהִירוֹת, בְּהִיּוֹתִי
 זוֹעֵם מִתְקַצֵּף, וְכִלְכֵּם הָלֹא תוֹכִיחוּנִי בַדְּבָרִים:
 אֲכֹן, בֶּן-פִּלֶס הָאֵיִם, הוֹרֶתֶךָ בְּמַרְהָ פִלְקֶתֶךָ!
 אֶכְזֹר וְעוֹצֵר חֲבֵרָיו עַל-כֶּרְחֵם עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת!
 מוֹטָב כִּי נִשׁוּב הַבֵּיתָה בְּסָפִינוֹת מְפִלְיָאוֹת-בֵּימִים, 205
 יַעַן כִּי חֲמָה אִמָּה קָנָו תִּקְנֶנּוּ בְּלִבֶּךָ.
 כָּכָה דְּבִרְתָם אֵלַי בְּקָהֶל, וְהִנֵּה הִגִּיעָה
 אוֹתָהּ שַׁעַת מַעֲשִׂים גְּדוֹלִים, אֲשֶׁר יַחֲלֹתָם לְאֵלָה.
 עֲתָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לְבוֹ לֵב גְּבוּרָה יִלָּחֵם בְּטְרוּיִים".
 כָּכָה הִבִּיעַ וַיַּעֲזִיד בָּם רוּחַ אִישׁ אִישׁ וּגְבוּרָתוֹ. 210
 וְשׁוֹרוֹת הַצָּבָא הִתְקַרְּבוּ, כִּי שָׁמְעוּ אֶת-דְּבָרֵי הַמֶּלֶךְ.
 כִּמְעֻשָּׂה אִישׁ, אֲשֶׁר יִבְנֶה מִסְבִּיב לְבֵית גְּבִיָּה
 חוֹמַת אֲבָנִים צְפוּפּוֹת כְּתָרִיס בְּפָנֵי רוּחַ חֲזָקָה, –
 כָּכָה הִתְלַפְּדוּ קוֹבְעִים וְצִנּוֹת עֲטוּרוֹת-הַטְּבוּר,
 אִישׁ בְּאִישׁ, מִגֵּן בְּמִגֵּן, וְקוֹבֵעַ בְּקוֹבֵעַ נִגָּעוּ. 215

זֶה בְּזֶה פָּגְעוּ הַחַדִּים הַנוֹצְצִים עַל-פְּנֵי הַקֹּבְעִים,

בְּנוֹעַ הַצָּבָא וּבְנוֹדוֹ – פֶּה צָפוּפִים בַּשּׁוּרוֹת עָמְדוּ.

וְלִפְנֵי הַצָּבָא הַתְּנוּסָסוּ שְׁנַיִם בְּנִשְׁקָם עֲלֵיהֶם,

אֲבִטוּמָדוֹן וּפִטְרוּקְלוֹס, וּבְלִבָּם הֶרְצוֹן הָאֶחָד

לְאַסֵּר מִלְחָמָה בְּרֹאשׁ כָּל-הַמִּרְמִידוֹנִים. וְאַכִּילֵס 220

מָהָר וַיָּבֹא לְאַהֲלוֹ וַיָּסֵר כַּפְרֹת מִתְּבָה,

יָפָה וְכָל־מַחְמָדִים, וְשִׁטְטִים, לֶה-רַגְלֵי-הַכֶּסֶף,

נִתְּנָה לוֹ אֶל-הָאֲנִיָּה, וּמִלֵּאָה הַתְּבָה כְּתִנּוֹת,

אֲדָרוֹת-צֶמֶר לְמַחֲסֵה מְרוּחוֹת וְטַפִּיטִים יְקָרִים.

הָיָה שֵׁם אֹתוֹ גְּבִיעַ וְהוּא מַעֲשֵׂה-יָד-חֶרֶשׁ-אֶמֶן, 225

וְאָדָם עָדִין לֹא שָׁתָה מִמֶּנּוּ הֵינּוּ הַנוֹצֵץ,

וְנֶסֶךְ מִמֶּנּוּ לֹא נֶסֶךְ בִּלְתִּי לְזִבְס אֲב-הָאֵלִים.

פָּתַח וְהוֹצִיא הַסֶּפֶל מִתּוֹךְ אוֹתָהּ תְּבָה וּמָרְקוֹ

בַּגִּפְרִית, אַחֲרֵי רִחְצוֹ בַּמַּיִם חַיִּים וְזָכִים.

רַחֵץ אֶת-יָדָיו לְמַשְׁעֵי וְשָׁאֵב הֵינּוּ הַנוֹצֵץ, 230

עָמַד בְּאַמְצַע הַחֲצֵר וְהָיָה מִיָּנּוּ וְנֶסֶכּוֹ,

מִבֵּיט אֶל-פְּנֵי-הַשָּׁמַיִם, וְזָכַס הַמַּרְעִים לוֹ נְעֻמָּה:

"זָכַס אֶל-פִּלְסָגוֹס וְדוֹדוֹנָה, הַשּׁוֹכֵן בְּאַפְסֵי מְרַחֲקִים,

מוֹלֵךְ בְּדוֹדוֹנָה הַקָּרָה, וְסָבִיב לָךְ שׁוֹכְנִים הַסָּלִים,

הֵם מִפְּרִשֶׁיךָ, רַגְלֵיהֶם לֹא רִחְצוּ, אֲדָמָה יַצִּיעוּ! 235

אֲתָה שְׂמַעְתָּ תַּחֲנוּנִי, כְּאַשֶּׁר לָךְ הַתְּפִלָּה,

גַּם כִּבְדִּיתָנִי מְאֹד וְתִגַּף אֶת-עַם-הָאֲכִיִּים.

אֲנִי, שְׂמַעֲנִי גַם עַתָּה וּמִלֵּא עוֹד פַּעַם שְׁאֲלָתִי.

הִנֵּה אֲנֹכִי אֹתָר בַּמַּחֲנֶה אֲנִיּוֹתֵינוּ,

אֵךְ אֶת-יָדֶיךָ לִי אֲשַׁלַּח עִם-הַמִּרְמִידוֹנִים, וַיֵּרֶד 240

הוּא בְּמִלְחָמָה. חָנְהוּ הַתְּהֵלָה, הוּי, זָכַס אֶל-הָעוֹלָם,

חֲזָקָה אֶת-לְבָבוֹ בְּחִבּוֹ בְּגִבּוּרָה. וְרָאָה גַם הַקָּטוֹר,

יָדַע וַיָּבִין, הִכָּל זֶה נַעֲרִי לְצֹאת בְּקָטָל

אֶחָד וּלְבִדּוֹ, אוֹ אוֹלֵי כְּפוֹתָיו הָעֲזוֹת מִתְּרַגְּשׁוֹת

אך בהיות גם אנכי שם אתו בפעלי ארס. 245
 ואחר הסירו השאון ותשאות הקרב מן-הספינות,
 ישוב בשלום אלי אל-הספינות המהירות, ושלם
 בנשקו ואתו ידידיו הלוחמים קרב-גבר בגבר".
 ככה התפלל, וישמע לו זאוס חכם-המועצות.
 מלא שאלתו האחת, ולא מלא שאלתו השניה. 250
 נתן להסיר מלחמה ותשאות הקרב מן-הספינות,
 אפס לא נתן לו לשוב בשלום משדה המלחמה.
 ואחר שנסך את נסכו, התפלל לאל זכס אבינו,
 שבו אל-האהל ויטמן בתבה שלו את-הספל.
 יצא ועמד לנכח האהל, כי נפשו השתוקקה 255
 לראות בעיניו מלחמת הטרויים והאכזיים.
 ואלה חמשים ועולים סביב לפטרוקלוס הגבור,
 אומרים להשתער על-צבאות הטרויים בתזקה ובכח.
 פתאם והם שוקקים באותן הצרעות על-דרך-המלך,
 אשר ירעימון הנערים, בדרך נערים להרעים, 260
 תמיד יקנטרון, כי הנה על-דרך המלך תשכנה.
 ודרך כסל לאלה, ועל-רבים ימיטו הרעה,
 אשר אם-יגע בהן שם לתמו העובר בדרך,
 חיש תתנפלה בחמה שפוכה וברוח גבורה,
 בלן נחפזות ועפות לגונן עלי-ולדותיהן, — 265
 ככה אז פרצו מעל האניות בגבורה ובכח
 גדודי המרמידונים; וקול ענות-גבורה גם עלה.
 הרעים פטרוקלוס בקולו ויפקד על-רעיו-עמיתיו:
 "הוי, מרמידונים, ידידי-עמיתי אכילס בן-פליס!
 רעי, הוי לאנשים והגיתם בסערות-קרבות, 270
 למען נהדר את-פני בן-פליס הנעלה, הגבור
 בכל-הארגאים בספינות, כנעריו הלוחמים אתו.
 וידע בן-אטרס, האיש אגממנון המושל-בגויים,

והפיר אשמתו, כי הקל בנעלה בְּכָל-הָאֲכִיִּים".

כָּכָה הִבִּיעַ, וַיַּעַר בְּאִישׁ וְאִישׁ רוּחוֹ וְכחוֹ. 275

פָּרְצוּ הַשְׂתַּעֲרוּ צְפוּפִים עַל-טְרוּיִים, וְסָבִיב לְסָפִינֹת
עָלָה קוֹל תְּרוּעוֹת-מִלְחָמָה מִקוֹל הָאֲכִיִּים בִּרְעָם.

רָאוּ הַטְּרוּיִים אֶת-בָּנוּ שֶׁל-מַנִּיטְיוֹס, אֶת-גִּבּוֹר הַחֵיל,
אוֹתוֹ וְאֶת-נֶעְרוֹ אוֹתוֹ, וְנִשְׁקָם מִתְנוּצָץ עֲלֵיהֶם,

נָפַל לָבָם בְּקֶרְבָּם, נִבְעָתוּ מֵעֲרֻכּוֹתֵיהֶם, 280

אָמְרוּ בְּלָבָם, בְּכָר כָּבֵשׁ בֶּן-פִּלֹס מִהִיר-הָרָגָלִים

בַּעֲסוֹ הַגָּדוֹל בְּסָפִינָה וּבַחַר בְּדֶרֶךְ יִדִּידוֹת;

אִישׁ-אִישׁ הִתְבּוֹנֵן עַל-סָבִיביו לְמַלֵּט מִשׁוֹאָה נורָאָה.

פָּתַח פִּטְרוֹקְלוֹס הָרָאוּשׁוֹן וְקָלַע אֶת-רֶמְחוֹ הַמִּבְרִיק

פָּגַע בְּאַמְצַע הַצָּבָא, שָׁם צָפוּף בְּיוֹתֵר הַהֶמוֹן, 285

סָמוּךְ לְזֵנֶב-אַנְיָתוֹ שֶׁל-פְּרוֹטֶסִילָאוֹס הַנָּדִיב,

הִכָּה בּוֹ אֶת-פִּירִיכִמָס, שֶׁנֶּהֱג פִּיאוֹנִים לְמַדִּי

רָכַב מִקְרִית אֲמִידוֹן עַל-אַפְסִיּוֹס רֶחֶב-הַשְּׂבָלֶת.

בְּשִׁבְם שָׁל יָמִין פָּצְעָהּ, וַיִּפֹּל עַל-גִּבּוֹ לְאַרְצָן,

נֶאֱנַח בְּקוֹל מִמַּכָּתוֹ, וַיַּעֲרִיו פִּיאוֹנִים נִפְזָרוּ, 290

פָּתַח נָחִיל אֲחַזְמוֹ לְמִרְאָה פִּטְרוֹקְלוֹס, כִּי נָפַל

שָׁר-צָבָאוֹתֵיהֶם הַמַּצִּין בֵּין שׁוֹלְפֵי-הַחֶרֶב בְּקָטָל.

גִּרְשָׁם מֵעַל הָאֲנִיּוֹת, וְכָכָה הָאִשׁ הִלּוּהֶטָה,

אֶת-הָאֲנִיָּה הַשְּׂרוּפָה-לְמַחְצָה עֹזֵב, וְהַטְּרוּיִים

נָסִים עַל-נִפְשָׁם בְּמַהוּמָה, וּבְנִי-הַדְּנָאִים שָׁם שׁוֹקֵקִים 295

בִּינּוֹת הַסָּפִינֹת הַגָּדוֹלוֹת, — וְתָקָם מְהוּמָה אֲיָמָה.

מִשָּׁל לְעֵב-עֶנָן עַל-שִׂיאוֹ שֶׁל-רֶכֶס הָרָם, שֶׁעָקְרוּ

זֵאוֹס כּוֹנֵס-הַבְּרָקִים וּבִכְחַ אֲזוּרְעוֹ הַסִּיעוֹ,

פָּתְאָם וְנָגְלוּ לְעֵין רָמוֹת-כָּל-צוּפִים, שִׂיא סִלְעִים,

נִקְיִקִי הַהָרִים, וְאֵיתֵר לְאִין גִּבּוֹלִים יִפְתַּח מִמְרוֹמִים, — 300

בֶּן הַדְּנָאִים, אֵךְ סָר זֶה פָּתַח הָאִשׁ מִן-הַסָּפִינֹת,

נָחוּ שְׂאָפוֹ רוּחַ. אֵךְ לִבַּת הַקָּרֵב לֹא שָׁכָכָה.

כִּי עוֹד לֹא נָסוּ הַטְּרוּיִים מֵעַל פְּנֵי-הַסְּפִינוֹת, לֹא הִפְכוּ
 עָרְפָם מִפְּנֵי-הָאֲכִיִּים חֲבִיבֵי שָׁל-אָרֶס, כִּי הָיְתָה
 יָדָם נְטוּיָה בְּאוֹיְבֵיהֶם, נִסּוּגוּ לְאַחֹר עַל-פְּרָחָם. 305
 הָיְתָה יָד גָּבֵר בְּגָבֵר, נָשִׂיא בְּנָשִׂיא נִלְחָמוּ,
 כִּי-הִמְעַרְכָּה הִתְפּוֹצְצָה. בָּנוּ שָׁל-מְנִיטִיּוֹס הָאֲדִיר
 פָּצַע אֶת-אֲרִיאֵלִיקוֹס בְּחִנִּיתוֹ הַחֲדָה בְּשׁוֹקוֹ.
 יִצְאָה חֲנִיתוֹ הַחוּצָה, וְהִלְז פּוֹנָה עָרְפוֹ; וְרָמְחוֹ
 נִפֵּץ הָעֵצָם לְרִסְסִים, וַיִּפֹּל שָׁם אֶרְצָה אֶפְיָם. 310
 וּמִנְלָאוֹס הַדּוֹמָה-לְאָרֶס אַז הִכָּה אֶת-תּוֹאֵס
 סָמוּךְ לְמָגֵן, שָׁם חֲשׂוּף חֲזֵהוּ, וַיִּתֵּר אֲבָרָיו.
 רָאָה בֶן-פֶּלֶס, וְהִנֵּה אִמְפִּיקְלוֹס מְשֹׁתָעַר, הַקְּדִימוֹ
 וְתַקַּע בּוֹ רָמְחוֹ בִּירְכוֹ, בְּמָקוֹם שָׁם בָּשְׂרוּ שָׁל-אָדָם
 עָבָה וְחִזַּק בְּיוֹתֵר, וַעֲקָצוּ שָׁל-רָמְחוֹ בּוֹ פָּגַע, 315
 קָרַע וַיִּנְתַּק הַגִּידִים, וְתָכַס הָאֶפְלָה אֶת-עֵינָיו.
 הִכָּה אֶת-אֲטִימָנוֹס בְּחִנִּית אֲנִטִּילוֹכּוֹס בֶּן-נָסְטוֹר,
 פָּצַעוּ בְּבִטְנוֹ, וַיֵּצֵא הַפִּידוֹן הָעֲשׂוּי-נְחוֹשֶׁת.
 קָרַס אֶרְצָה אֶפְיָם. וּמָרִיס בָּא הַנִּיף חֲנִיתוֹ
 עַל-אֲנִטִּילוֹכּוֹס בְּחֻמָּתוֹ לְנֶקֶם דָּם-אֲחִיו הַשָּׁפוּךְ, 320
 עָמַד סָמוּךְ לַמָּת. אַךְ הַקְּדִים הָאִישׁ תִּרְסִימָדָס
 גִּבּוֹר הֶחָיִל וַיִּטֵּל חֲנִיתוֹ, לֹא הִחֲטִיֵּא, פָּגַע,
 פָּצַע אֶת-כֶּתְפוֹ, וְתַקְרַע חֲנִיתוֹ הַשָּׂרִירִים וְהַבָּשָׂר
 אֲשֶׁר עַל-פָּרֶק-הַזְּרֹעַ, וְתַפְרַק הָעֵצָם, שִׁבְרָתָהּ.
 אֶרְצָה נָפַל בְּרַעֲשׁ, וְתָכַס הָאֶפְלָה אֶת-עֵינָיו. 325
 בָּכָה נִגְזָרוּ הַשָּׁנִים וּבִיד שָׁנִים אַחִים נָפְלוּ,
 יָרְדוּ שְׂאוֹל הַגִּבּוֹרִים, רַעֲי-עַמִּיתִי סֶרְפָדוֹן,
 בָּנָיו שָׁל-אִמִּיסוֹדָר שָׁגְדַל אֶת-הַכִּימִירָה,
 אוֹתָהּ מִפְּלָצַת אִיָּמָה מְבִיאָה הַשּׂוֹאָה עַל-רַבִּים.
 אִיס בָּנוּ שָׁל-אוֹאִילָס הַתַּנְפֵּל עָלֵי-קְלָאוּבּוֹלוֹס, 330
 תַּפְשׁוּ חֵי, כִּי מַעֲדוּ רָגְלָיו בְּדַחֲק; אוֹלָם תִּתְּקֵר

פָּחוּ הַשֶּׁהוּ, כִּי הִכָּה בַּחֶרֶב אֲדִירִים מִפָּרָקָתוֹ.

נֶעֱשְׂתָה חֲמָה כָּל-חֶרֶבוֹ מִדָּמִיו, וְעָלִי עֵינָיו

סָכַךְ הַמָּוֶת הַשְּׁחֹר וְרָע הַגְּזֹרָה הַקָּשָׁה.

וּפָנְלָאוֹס וְלִיקוֹן זֶה נֶחֱפָז אֶל-זֶה, יַעַן שְׁנֵיהֶם 335

זָרְקוּ אִישׁ רֶמְחוֹ לָרִיק, הִחֲטִיאוּ אֶת-הַמַּטְרָה;

זֶה אֶל-זֶה נֶחֱפָז בַּחֶרֶב, וַיַּךְ לִיקוֹן אֶת פָּנְלָאוֹס

עַל-טוֹטְפֶת קוֹבְעוֹ נְעֹט־הָרַעְמָה, וַנִּשְׁבְּרָה

חֶרֶבוֹ סִמוּךְ לַנֶּצֶב; אָבֵל פָּנְלָאוֹס פָּצַעְהוּ

תַּחַת הָאֵזֶן בְּצִנָּאר גַּם הָעֵמִיק מְאֹד, וְלֹא נוֹתַר 340

בְּלִתֵּי אִם-עוֹרוֹ, וְרֹאשׁוֹ מִדִּלְדָּל, אֲבָרְיוֹ הִתְרוּ.

עָלָה אֶקֶמֶס עַל-רֶכְבּוֹ, וּבָא מִרִּיאֻנִּס הַמְּהִיר,

בָּא הַדְּבִיקָהוּ בְּרוּצוֹ וַיִּפְגַּע בְּכַתְף יְמִינוֹ.

נָפַל מִרֶכְבּוֹ לָאָרֶץ, עָלְטָה הַלִּיטָה אֶת-עֵינָיו.

דָּקַר אַז אִידוֹמֶנֶס בִּנְחָשֶׁת אַכְזָרִית בְּפִיהוּ 345

שָׁל-אַרְיִמֶס, וַתֵּצֵא דֶרֶךְ הַמִּפְרָק נִחְשָׁתוֹ,

תַּחַת הַמֶּחַ מִפָּנִים וַתִּפְרָק עֲצָמוֹתָיו הַלְּבָנוֹת.

נִפְצָצוּ שְׁנָיו וְנִפְלּוּ, וַדָּמִיו מָלְאוּ שְׁתֵּי עֵינָיו,

פָּרָצוּ דֶרֶךְ הַפֶּה הַפְּעוּר וַדֶּרֶךְ נִחִירָיו;

סָכַךְ עָלָיו הַמָּוֶת, הָאֶפִּיל עָלָיו בָּעֵב עָנּוּ. 350

כָּכָה הָרָגוּ אֱלֹפִי דִנָּאִים, אִישׁ אִישׁ הָרָג אֶחָד.

כָּאוֹתָם הַזֹּאבִים הַטּוֹרְפִים שְׁנִפְלוּ עַל-עֲזִים אוֹ כִּבְשִׁים

לְסָחוּב אוֹתָם מֵעֶדְרָם, יַעַן כִּי רוּעַם אִישׁ-נִרְפָּה,

וְהִמָּה הַתִּפְזָרוּ עַל-הָרִים וּכְנוּפִיּוֹת כְּנוּפִיּוֹת נִפְּצוּ,

כִּי רָאוּ הַזֹּאבִים וַחֲשׂוּ לְטָרְפָם, אֶת-רִפִּי-הַלֵּבָב, — 355

כָּכָה נָפְלוּ אַז בְּנֵי-הַדִּנָּאִים עַל-הַטּוֹרָיִים, וְאֵלָה

נָסוּ עַל-נִפְשָׁם בְּצוֹחָה וַיִּשְׁכַּחוּ סַעַר מִלְחָמָה.

שׁוּב אָמַר אֵיִס הַגָּדוֹל לְהִטִּיל חֲנִיתוֹ בְּהִקְטוֹר

נֶאֱפֵד-נִשְׁק-הַנְּחָשֶׁת; אַךְ זֶה יָדַע דְּרָכֵי מִלְחָמָה,

כִּסָּה אֶת-כַּתְפָּיו הָרַחְבוֹת בְּמָגֶן הָעֲשׂוֹי-עוֹר-פָּרִים, 360

בונן אל-שִׁרִיקַת הַחַצִּים וְשֹׁאוֹן הַחֲנִיתוֹת בְּעוֹפֶן.
יָדַע כִּי כָכָר שָׁנוּ פָּנֵי הַמֶּלֶחֶמָה, וְנִצָּחוֹנוֹ הִפְכָּכָךְ;
אוֹלָם הוּא נִשְׁאָר בַּשָּׂדֶה לְמַלֵּט אֶת-רַעְיוֹ הַטּוֹבִים.
כְּאוֹתוֹ הֶעָנָן שֶׁנֶּעְקַר מֵהָר-הָאוֹלִימְפוֹס שְׁמִימָה
מִנִּי הָאֵימָתֶר הַמִּבְהִיק, עַתָּה זֶאוֹס יְחוּלֵל הַסַּעַר, 365
כִּכָּה עָלָה מֵעַל הָאֲנִיּוֹת קוֹל צִנְחָה וְנִפְחָד,
נִסּוּ הַטְרוֹיִים בְּאִין סֶדֶר. אוֹלָם אֶת-הַקְטוֹר וְאֶת-כְּלָיו
נִשְׁאוּ הַלָּאָה הַסּוֹסִים מִהִירֵי-הָרֶגֶל, הוּא נָטַשׁ
צְבָאוֹת הַטְרוֹיִים, כִּי עֲצָרָה בַּעֲדָם הַתַּעֲלָה עַל-כָּרְחָם.
וְסוֹסִים רַבִּים מִהִירֵי-רֶגֶל אֲסוּרִים לָרֶכֶב 370
פּוֹצְצוּ מוֹטוֹת-הֶרְתֵּמָה, וְנָטְשׁוּ אֶת-רֶכֶב בַּעֲלֵיהֶם.
אֶפֶס פֶּטְרוֹקְלוֹס הוּא רוֹדֵף בָּא אַחֲרֵי הַנָּסִים, מִרִיעַ,
חוֹשֵׁב רַעוֹת עַל-טְרוֹיִים, וְהֵם נָסִים בְּקוֹלוֹת וְנִפְחָד.
מִלֵּאוּ אֶת-פָּנֵי כָל-הַדְּרָכִים, אִישׁ לַעֲבֹרוֹ. עַד-פָּנֵי-הָרְקִיעַ
עָלָה הָאֵבֶק מִתַּאֲבֹךְ, כְּשֶׁנִּשְׁאוּ הָעִירָה הַסּוֹסִים 375
תְּמִימֵי-הַפֶּרֶסָה, בְּנוֹסָם מֵאֵת הָאֱהָלִים וְהַסְפִּיגוֹת.
אוֹלָם פֶּטְרוֹקְלוֹס בָּא נוֹהֵג לְמָקוֹם שֵׁם שׁוֹקֵק הַהֶמוֹן,
מִרְעִים בְּקוֹלוֹ, וְגִבְרִים נוֹפְלִים מִרֶכֶבָם אֲפִים
אַרְצָה אֶל-תַּחַת הַסֶּדֶן, וְהָרֶכֶב מִתְהַפֵּךְ בְּשֹׁאוֹן.
סוֹסִיו הַמְהִירִים הַנִּצָּחִים, שֶׁנִּתְּנוּ הָאֱלִים מִתְּנָה, 380
אֲשֶׁר-יָקְרוֹת לְפִלֹס, הֵם קָפְצוּ וְעָבְרוּ הַתַּעֲלָה,
פּוֹרְצִים נִכְחָם כִּי נִפְשׁוּ לְפָגַע בְּהַקְטוֹר נִכְסָפָה,
לְהִטִּיל בּוֹ רָמְחוֹ, אֵךְ סוֹסִיו הַמְהִירִים מִשֵּׁם נִשְׁאוּהוּ.
דוֹמָה לְפָנֵי הָאֲדָמָה הַשְּׁחוּרָה שֶׁקָּדְרוּ מִגִּשְׁם,
לְעֵתוֹת בַּחֲרָף עַתָּה זָבַס מִשְׁלַח הַמַּיִם הַשּׁוֹטְפִים, 385
אִפּוֹ הַגְדוֹל כִּי יָחַר בְּבִנְי-אָדָם אֲשֶׁר יִחַטָּאוּ,
בָּאִים וּבְחִזְקַת הַיָּד יַעֲזוּ כָל-מִשְׁפָּט בְּרַבִּים,
צָדֵק יִגְרָשׁוּ מֵאֶרֶץ, וְלֹא יִרְאוּ אֶת-נִקְמַת-הָאֱלִים;
וְנִמְלְאוּ כָל-יְאוֹרֵיהֶם הַמַּיִם שֶׁעָלוּ עַל-גְּדוֹתָם,

רבים פלגים יחפרו ועברו את-גבולות הגבעות, 390

נופלים מפסגת ההרים, מתפרצים בשאון ורעש,

שופכים לים-הארגמן ומהרסים כל-פעלי-אדם, —

ככה סערו סוסי הטורפים בנחרת אימה.

אולם אחר שפרץ פטרקלוס בשורות הקרובות,

רדפם שוב אל-האניות ולא נתנם לבא העירה, 395

כאשר אמרו הפליטים, כי עצר בעדם בתוך,

בין-האניות ובין-הנחל והחומה הגבהה,

והרג בהם בהמונים, ויקם את-נקמת הרבים.

תחלה הכה אזי את-פרונואוס ברמחו המבריק

סמוך למגן בתזה הקשוף ויתר אבריו, 400

ונפל ברעש לארץ, והפיל עוד אחד, את-תסטור

זרעו של-אנופס, והוא יושב ברכב מצחצח ונפה.

היה מתפוצץ, ולבו נמוג מפחד, מושכותיו

נפלו מידיו, ויקרב פטרקלוס וברמחו הכהו

בלחיו הנמנית, ויעבר כידונו בה דרך כל-שניו. 405

ובחניתו סחבו אל-עבר מעקה-הרכב,

כאותו אדם היושב על-אבן בולטת ושולה

לו מן-המים דג קדוש בפתיל ובאנקול נחשת, —

ככה הוציאו ברמחו המבריק מרכבו, פיו פֶּעֹר,

ארצה השליכו, ויפל ויפח את-רוחו וימת. 410

אחר בא קץ ארילאוס, כי באבן הפהו, וזה נחפז,

יוצא לקראתו; ויפגע באמצע הראש, ויבקע

תחת הקובע הכבד, ויפל לארץ אפים.

פרש עליו את-כנפיו הנמות מכלה-החיים.

הכה את-ארימס, ואת-אמפוטרוס ואת-אפלטס, 415

אתם את-אכיוס, ואת-פיריס ואת-טלפולם בן-דמסטור,

את-אביפוס, ואת-איפס ואת-פולמיל בן-ארגאס, —

אותם כלם הפילם לארץ הזנה כל-אדם.

רָאָה סִרְפָּדוֹן אֶת-רַעְיוֹ נְטוּלֵי אֶזְרָא-רְקוּעַ,
 וְהִנֵּה הֵם מֵתִים בְּחֶרֶב פֶּטְרוֹקְלוֹס בְּנוֹ שָׁל-מְנִיטְיוֹס, 420
 קָרָא וַיִּחְרַף אֶת-צָבָא הַלִּיקָיִים הַדּוֹמִים-לְאֵלִים:
 "חֲרָפָה הִיא, לִיקָיִים, וְאַנָּה תְרוּצוֹ? הֵיוּ לְבָנֵי-חֵיל!
 הִנְנִי יוֹצֵא לְקִרְאָת הַגִּבּוֹר הַזֶּה וְאֶתְבוֹנֵנּוּ,
 מִי הוּא שְׁעוּלִל כָּל-אֵלֶּה, שְׁפָכָה הָרַע לְטְרוּיִים,
 יַעֲנֵן כִּי רַבִּים וְטוֹבִים הֵחָלִישׁ זֶה אֶת-בְּרַכְיָהֶם". 425
 כָּכָה הִבִּיעַ, וַיִּקְפֹּץ עִם-נִשְׁקוֹ מֵרֶכְבוֹ לָאָרֶץ.
 כֵּן גַּם פֶּטְרוֹקְלוֹס, רָאִהוּ וַיִּמְהַר וַיֵּרֶד מֵרֶכְבוֹ.
 דּוֹמִים לְשָׁנִים רַחֲמִים עָקְמִי-אַף וַחֲדֵי-צִפְרוֹן
 נֹצִים בֵּינֵיהֶם עַל-פִּסְגַּת הַצּוּרִים בְּצִנְחָה וַצְרִיחָה, —
 כָּכָה הִתְנַפְּלוּ גַם הֵמָּה אִישׁ עַל-רַעְיָהוּ בְּצִנְחָה, 430
 רָאָה אוֹתָם בֶּן-קְרוֹנוֹס-הָעָרוֹם וַיִּחְמַל עֲלֵיהֶם,
 נִשָּׂא אֶמְרָתוֹ וַיֵּאמֶר לְהִרָה אַחֲוֹתוֹ וְאִשְׁתּוֹ:
 "אוֹי לִי, כִּי נִגְזְרָה גִזְרָה עַל-בְּנֵי עַל-סִרְפָּדוֹן הַיָּקָר
 לִי בְּבָנֵי-אָדָם כִּי יִפֹּל מִדּוֹ שָׁל-בְּנוֹ שָׁל-מְנִיטְיוֹס!
 שְׁתִּים אֶהְיֶה בְּלִבִּי, שְׁתִּים הֵן עֲצוֹת בְּנִפְשֵׁי: 435
 אִם-אוֹצִיאֶהוּ בַחַיִּים חַיָּתוֹ מִקְרֹב רַב-הַדְּמָעוֹת
 וְאִבְיָאֵנּוּ אֶל-לִיקְוִיָּה, הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הַפּוֹרָה,
 אוֹ נָפֹל יִפֹּל בְּיַד פֶּטְרוֹקְלוֹס, הוּא בְּנוֹ שָׁל-מְנִיטְיוֹס".
 עָנְתָה לוֹ הִרָה הַגְּבִירָה גִדְלַת-הָעֵין וַתֵּאמֶר:
 "בְּנוֹ שָׁל-קְרוֹנוֹס הָאֵלִים, מֶה-מְלִים מִפִּיךָ זִרְקֶתָ? 440
 אָדָם בֶּן-תְּמוּתָה שֶׁכָּכָר נִגְזְרָה עָלָיו הַגִּזְרָה
 שׁוּב אֵתָה אוֹמֵר לְפָדוֹתוֹ מִיָּדִי זֶה הַמָּוֶת הַנּוֹרָא?
 זֹאת עֲשֵׂה! אֵךְ לֹא יִיטֵב בְּעֵינַי כָּל-יִתֵּר הָאֵלִים.
 אוּלָם אֶחָרֶת לָךְ אֵמַר, וְשִׁמְרָתָ אֶת-דְּבָרֵי בְּלָבְךָ.
 חִי אִם-הֵבֵא תְבִיאֵנּוּ אֶת-בֶּנְךָ סִרְפָּדוֹן אֶל-בֵּיתוֹ, 445
 שִׁמָּה אֶל-לָבְךָ, פֶּן-יֵאמֶר כְּמוֹךָ עוֹד אֶחָד הָאֵלִים
 לְחַלֵּץ אֶת-בְּנוֹ אֲשֶׁר אֶהָב מִתְּשָׁאוֹת מִלְחָמָה נּוֹרָאָה, —

רבים פה בנים-לאלים נלחמים על-טרויה הגדולה,
 בירת פריאמוס, — ולא יצא עליך הקצף הגדול.
 אפס אם-חביב עליך, ונפשך תדאב לבנך, 450
 יסוף גם הוא במלחמה הזאת האזימה ויפל
 בקרב פטרוקלוס הגבור, בידו של-בנו של-מניטיוס.
 והנה כי יפח את-נפשו, ורוח החיים עצבו,
 אליו שלח את-המנות והשנה השקטה, וישאו
 אותו אל-עמה של-ליקיה, זה ארץ נרחבת-ימים, 455
 אחיו ורעיו שם יקברוהו וישכחו התל לו,
 ציון יציבו על-קברו, שהמה הפבוד למיתים".
 ככה דברה, וישמע אבי כל-האלים והאדם.
 המטיר על-פני-האדמה רסיסי טל-דמים, באלה
 כבד את-בנו אשר אהב, העתיד למות בקרוב 460
 בקרב פטרוקלוס בטרויה הפורה והרחק מארצו.
 וכשהתקרבו איש לאחיו משתערים איש על-רעהו,
 הבה תחלה פטרוקלוס את-תרסימלוס המהלל,
 נער נוהג ברכב סרפדון המלך המושל,
 פצעו בבטנו מתחת, ויתר ויחלש אבריו. 465
 הטיל סרפדון את-רמחו המבריק, ויחטיא את-אויבו
 אז בהטילו חניתו, אך הבה את-סוסו פדסוס.
 פצעו בשכמו של-ימין, וינחר בנפחו את-נפשו,
 פועה מעצמת-מפתו, מתפליש באבק וימת.
 ויתר הסוסים התפרדו, ויצנח העל, ובערבוביה 470
 נפלו המושכות, כי סוסו הנזוס מתפליש באבק.
 אך אבטומדון, תופש-הפידון, הוא מצא תחבולה,
 תפס את-חרבו הגדולה מעל פני-רכו הקשה,
 מהר וחתך הרצועות, ולא הנה לריק כל-עמלו:
 סוסיו הזדקפו, וקמו וימשכו ברצועותיהם. 475
 שנית התקרבו השנים לתגר מלחמת המגור.

הַחֲטִיָּא שׁוּב הַמַּטְרָה רִמַּח-סַרְפְּדוֹן הַמַּבְרִיק,
עֶקֶץ-הַכִּידוֹן כִּי חָלַף מִמַּעַל לְשִׁבְךָ פֶּטְרוֹקְלוֹס,
אוּלָם בַּגְבוּר לֹא פָגַע. וַיִּטֵּל פֶּטְרוֹקְלוֹס נְחֻשְׁתּוֹ,
וַרִיקָם לֹא טָסָה חֲנִיתוֹ הַשְּׁלוּחָה מִיַּד נַעֲרָצָה, 480
פָּגַעָה בְּמָקוֹם שֶׁם יָלִיט הַטְרַפֵּשׁ אֶת-לְבוֹ הָאֲדִיר.
נָפַל לְאַרְצָן כְּאֵלוֹן, וְכֹאשֶׁר תִּפֹּל הַתְרוֹזָה,
אוֹ כְּאִשׁוּחַ גָּבֵה-קוֹמָה, שְׂחוּט־בִּי-הָעֲצִים בְּהָרִים
חֲטָבוֹ בְּקֶרֶדֶם מְלֻטֵּשׁ לַעֲשׂוֹת קוֹרָה לַסְּפִינָה, –
כָּכָה שָׁכַב סְרוּחַ אֲזִי לְפָנֵי הַסּוּסִים וְהָרֶכֶב, 485
בַּנְּחֻרֶת-אֵימָה מִחֻטֵּט בִּנְדִּיו אֶת-אַרְצָן הַדָּמִים.
כְּאוֹתוֹ שׁוֹר לִמָּד שָׂדֶה וְעוֹטָה הַגָּאוֹן שְׁטַרְף
אוֹתוֹ הָאֲרִיָּה הַפּוֹרֵץ בְּפִרוֹת מְתַקְּשׁוֹת-בְּלִכְתָּן,
נֶאֱקָ וַיִּנָּאק וַיִּגְנוֹעַ בֵּין מְלַתְעוֹת לְבִיא, – בֶּן נָפַל
מֵת בֶּיַד פֶּטְרוֹקְלוֹס נְשִׂיא-הַלִּיקִיִּים עֲדוּיִי-הַצֶּנֶה. 490
עוֹדוֹ נוֹשֵׁם בְּקֶצֶף קָרָא לְרַעוֹ אֶהוּבּוֹ:
"גִּלְבְּקוֹס יָקִירִי, הַגְּבוּר בַּגְּבָרִים, הֵן עָתָה עָלֶיךָ
לְהִיּוֹת מִטִּיל חֲנִיתוֹת וַגְּבוּר מְלַחְמָה בְּאַרְצָן.
עָתָה תִּשְׁתַּקֵּק לְבִלְהוֹת מְלַחְמָה אִם-כֹּן-חֵיל אַתָּה.
תַּחֲלָה לֶךְ וְאַמְרַת לְכָל-שָׂרֵי לִיקְיָה וְעוֹדֶדֶם 495
לְכָל-גְּדוּדֵיהֶם וַיִּלְחֲמוּ בְּעַד מַלְכָם סַרְפְּדוֹן מִסָּבִיב.
אַחֵר תִּלָּחֶם גַּם אַתָּה בַּגָּלְלִי בַּנְּחֻשְׁתְּךָ הַשְּׁנוּנָה,
יַעַן כִּי אֶהְיֶה לְכִלְמָה וּלְחֶרֶף לְךָ כָּל-הַיָּמִים,
אִם-יָבוֹאוּ אֲכִיָּים לְפָשֵׁט אוֹתִי, כִּי נִפְלַתִּי
אַצֵּל הַסְּפִינּוֹת וְנִשְׂאוּ הֵם מֵעָלַי אֶת-כָּלִי-נִשְׁקִי. 500
אַתָּה חֲזִק וְהִתְחַזַּק וְעוֹדֵד הָעָם אֶת-כָּלְמוֹ".
הוּא אָךְ כָּלָה לְדַבֵּר, וְקֵץ כָּל-בְּשָׂר בָּא הֵלִיט
עֵינָיו וַנְּחִירָיו. אֲזִי פָסַע פֶּטְרוֹקְלוֹס בְּרַגְלּוֹ עַל-חֲזוֹ
עָקַר חֲנִיתוֹ מִגּוּפוֹ, וַתִּצָּא סַרְעֶפְתּוֹ אֲחֶרֶיָּה,
הוֹצִיא עִם-עֶקְצוֹ שֶׁל-רִמַּחוֹ גַּם אֶת-נִשְׁמָתוֹ מִמֶּנּוּ. 505

אָחֲזוּ הַמֶּרְמִידוֹנִים בְּסוּסִים הַצֹּהֲלִים, עֲצָרוּם,
יַעַן כִּי-שָׁאֲפוּ לְרוּץ, כִּי עָזְבוּ אֶת-רֶכֶב מוֹשְׁלֵיהֶם.
נִפְשׁוּ שָׁל-גִּלְבְּקוֹס נִעְצָבָה, עֵת שָׁמַע אֶת-רֵעוֹ מְדַבֵּר,
לְבוֹ הַצֹּטֵטֵר מְאֹד, כִּי אֵין לֵאל יָדוֹ לְהוֹשִׁיעַ.
לְחֵץ בִּכְפוֹ אֲזָרוּעוֹ, כִּי צָעָרָה אוֹתוֹ מִכֶּתוֹ 510
צָעַר גָּדוֹל, כִּי פָצְעוּ טְבַקְרוֹס בְּחֵץ, עֵת הוּא נִלְחָם,
מִגֵּן עַל-חֹמֹת הַקִּרְיָה הַגְּבוּהוֹת וְעַל-רַעֲיוֹ-עַמִּיתָיו.
הַעֲתִיר, הַתְּפִלָּה לְפִיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן הַנוֹגֵף-מִרְחוֹק:
"שְׁמַעָה, הַמּוֹשִׁיל הַשׁוֹהָה בֵּין בְּאֶרֶץ לִיקְנָה הַשְּׁמִנָה
בֵּין בְּעִיר טְרוֹיָה, וְאֶתָּה אֲזַנִּיךְ קִשְׁבוֹת בְּכָל-מָקוֹם, 515
תִּשְׁמַע לְגִבֹּר מַעֲנָה, כְּמוֹנֵי הַיּוֹם, אִישׁ מִכְּאוּבִים.
הִנֵּה זֶה פָּצְעֵי הַגָּדוֹל מִכְּאוּבוֹ מֵה-אִים בְּזָרוּעֵי,
כִּיבָּב עַל-כִּיבָּב צָעֲרוּהָ וְאֵין יֵשׁ בִּיכְלָתִי וְאֶעְצֹר
דְּמִי הַנֶּגֶר וְשׁוֹטֵף, וְשִׁכְמִי יִגַּע מִפָּצְעֵי.
כִּפִּי — תֵּשׁ פֶּתַח לְהַחֲזִיק חַנִּיתִי אוֹ לְהִלָּחֵם 520
בְּאוֹיְבֵי בְּנֵי־שֵׁשׁ. וְהִנֵּה הַגְּבוּר-בְּאֶדָּם אֵינְנוּ,
גֹּנֵעַ סִרְפָּדוֹן בֶּן-זָבֵס, כִּי גַם אֶת-בְּנוֹ זֶה לֹא מָלֵט.
אֲנִי, הַמּוֹשִׁיל, הוֹשִׁיעָה נָא, רַפָּא נָא לִי פָּצְעֵי הַנוֹרָא,
שִׁכְךָ מִכְּאוּבֵי הַנוֹרָא, תִּנָּה עֲצָמָה וְאֶעְצֹר כֶּחַ
לְזַעֲקִי אֶת-כָּל-הַלִּיקַיִים, אֶת-רַעֲי, לְעוֹדְדָם לְהִלָּחֵם, 525
וְאִלָּחֵם סָבִיב לְגוֹיֹת הַגִּבֹּר הַחֲלָל גַּם אֲנִי".
כָּכָה הַתְּפִלָּה הָלַז, וַיַּעֲתֵר לוֹ פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן.
שִׁכְךָ הַמִּכְּאוּב הַנוֹרָא, וְעֲצֹר בְּעַד דְּמִי הַשְּׁחוֹרִים
לְהִיּוֹת נִגָּרִים מִפָּצְעוֹ, וַיַּפַּח בְּלִבּוֹ הַגְּבוּרָה.
הִפִּיר זֹאת גִּלְבְּקוֹס בְּלִבּוֹ, וַתִּשְׁמַח נִפְשׁוֹ וַתִּגַּל, 530
יַעַן כִּי-מָהֵר לִשְׁמַע תְּפִלָּתוֹ אֶפּוֹלוֹן הַשְּׁגִיָּא.
תַּחֲלָה הָלַךְ וַדְּבַר בְּאֲזְנֵי הַשָּׂרִים וְעוֹדְדָם
לְכָל-גְּדוּדֵיהֶם וַיִּלָּחֲמוּ בְּעַד מִלָּחֶם סִרְפָּדוֹן מִסָּבִיב.
אַחֲרֵי-כֵן שָׁב אֶל-הַטְּרוֹיִים, פּוֹסֵעַ צָעָדִים אַרְכִּים,

למִצָּא אֶת-פּוֹלִידֵמֶס בֶּן-פִּנְתוֹס וְגַם אֶת-אַגְנוֹר, 535

אֶת-אֵינִיאָס וְאֶת-הַקָּטוֹר נֶאֱפֹד-שְׂרִיּוֹן-הַנְּחֻשָּׁת.

נֶצֶב קָרוֹב לָאֵלֶּה, וַיֹּאמֶר אֶת-אֲמָרוֹת-הַכִּנֹּף:

"הַקָּטוֹר, לִגְמָרִי שְׂכַחְתָּ אֶת-כָּל-בְּנֵי-בְרִיתְךָ הַפַּעַם,

אֵלֶּה הַנוֹפְחִים נִשְׁמָתָם בַּעֲדֶךָ וְהִרְחַק מֵאֶרֶץ

אֲבוֹת וְרַעִים אֲהוּבִים, וְאַתָּה מִמָּאֵן לְמִלֻּטָם. 540

נָפַל סַרְפָּדוֹן שָׁר צִבְאוֹת הַלִּיקִים נוֹשְׂאֵי-הַצִּנָּה,

הוּא אֲשֶׁר נָצַר אֶת-לִיקְנָה בְּצִדְקָה וּבְיָד נִעְרָצָה.

אֲרֶס-הַנְּחֻשָּׁת הַכְּנִיעוּ בְּרִמְח פֶּטְרוֹקְלוֹס הָעֻזִּי.

אוֹלָם עוֹשִׂי, יְקִירִי, וְתַעַל חֲמַתְכֶם פֶּן-יִשְׁאוּ

הַמְּרִידוֹנִים אֶת-נִשְׁקוֹ מֵעֲלָיו וְבוֹ יִתְעַלְלוּ, 545

יַעַן כִּי גָדוֹל חֲרוֹנְךָ בְּגִלְל הַדְּנָאִים הָרַגְנוּ

אֲצִל הַסְּפִינוֹת הַמְּהִירוֹת וַיִּפְּלוּ בַּחֲנִיתוֹתֵינוּ."

כָּכָה דִּבֶּר, וְהַטְּרוּיִים לְכַבֵּם הִצְטַעַר וַיִּכְאֹב,

יָגוֹן וְתוֹגָה אֶפְפוּם, וּבִיַּעַן כִּי מָגֵן לְקִרְיָה

הָיָה וְאִם-גַּם בֶּן-נֶכֶד, וְרַבִּים הָעַם אֲשֶׁר אִתּוֹ, 550

וְעוֹד הָיָה גִּבּוֹר אִישׁ-חֵיל הַמִּצָּיִן בְּאַנְשֵׁי מִלְחָמָה.

בְּלִב מָלֵא גִּבּוּרָה הִישִׁירוּ כָּלִפִּי מַעֲרָכוֹת דְּנָאִים,

הַקָּטוֹר בְּרֹאשָׁם, כִּי חָרָה לוֹ עַל-סַרְפָּדוֹן הַגִּבּוֹר.

וְאֶת-הָאֲכִיִּים מֵעוֹדֵד פֶּטְרוֹקְלוֹס, הוּא בְּנוֹ שֶׁל-מִנִּיטִיוֹס,

דִּבֶּר לְשֹׁנֵי הָאִיִּסִּים וְהֵם שׂוֹאֲפִים קִרְבוֹת בְּעֶצְמָם: 555

"אִיִּס וְאִיִּס, הֵן עֲתָה זָכְרוּ גִּבּוּרַת מִלְחָמָה,

כְּאֲשֶׁר עוֹשִׂים הָיִיתֶם מִלֻּפְנִים, וְאוֹלָם עוֹד יוֹתֵר.

שׁוֹכֵב מֵת זֶה אֲשֶׁר עָלָה הָרֹאשׁוֹן בַּחוּמַת-אֲכִיִּים,

הוּא הוּא סַרְפָּדוֹן, וְאֵלֹי יִכְלָנוּ וְנִשְׁאֲנוּ אֶת-נִשְׁקוֹ

אֲשֶׁר עַל-שִׁכְמוֹ לְהַתְעַלֵּל בְּגוּפוֹ וּלְהַכּוֹת בַּנְּחֻשָּׁת 560

רַחֵם לֹא-תִדַּע בְּרַעְיוֹ הַיּוֹצְאִים לְהִגֵּן עַל-מִתָּם."

כָּכָה הִבִּיעַ, וְאוֹלָם גַּם הֵם נִפְשָׁם שְׂאֲפָה קִרְבוֹת.

וְאַחֲרֵי חֲזָקָם הַשּׁוֹרוֹת מִזָּה וּמִזָּה, וַיִּתְפָּרְצוּ

יחד טְרוֹיִים וְלִיקִיִּים, אַכֵּיִים וּמִרְמִידוֹנִים,
 לַעֲרוֹךְ קִרְבוֹת מִסָּבִיב לַגּוֹיֹת הַגָּבֵר הַחֲלָל, 565
 תְּרוּעַת-אַיָּמָה נָשָׂם עָלֶיהָ וְצִלְצוֹל כְּלִי נֶשֶׁק הַגָּבֵרִים.
 וַיֵּאוֹס הָאֶפִּיל בְּלִילֹו הַמִּשְׁחִית עַל-קִרְבַּ הַבְּלָהוֹת,
 לַמַּעַן תִּגְבַּרְנָה כָּל-בְּלָהוֹת הַקִּרְבַּ וְהַמְּגוֹר סָבִיב בְּנוֹ נָשָׂם.
 פָּרְצוּ בַתְּחִלָּה הַטְרוֹיִים בְּבִנְי-הָאֲכֵיִים הַשְּׂמִיחִים,
 יַעַן כִּי-נָפַל אִזֹּ אִישׁ, וְלֹא מִן-הַנִּקְלִים בְּאַכְיָה, 570
 בְּנוֹ שָׁל-אַגְקִלֹס הַגְּבוֹר הֵלֵא הוּא אֶפִּיגָס הַנַּעֲלָה,
 אֲשֶׁר מֶלֶךְ לַפְּנִים בְּבוּדִיאוֹן זֶה רַבַּת-הָאָדָם.
 אוֹלָם אַחֵר הַכּוֹתוֹ שָׂם נָפֶשׁ בֶּן-דּוּדוֹ הָאֲצִיל,
 נִמְלֵט בָּא פְּלִיט אֶל-פִּלֹס וְתַטִּיס, לָהּ רַגְלִי-הַכֶּסֶף.
 וְהִמָּה שָׁלְחוּהוּ עִם-בָּנָם, עִם-אַכִּילֵס הַפּוֹרֵץ-בַּפְּלָגוֹת, 575
 עִירָה אֵילִיוֹנָה הַבְּרוּכָה-בְּסוֹסִים וַיִּלָּחֶם בַּטְרוֹיִים.
 הוּא אֵךְ תִּפְשׁ בְּגוֹיָהּ, וְהִקְטוֹר הַמִּבְרִיק הִכָּהוּ
 בְּאַבֵּן גְּדוֹלָה בְּרֹאשׁוֹ, וַיִּנְפֹץ הָרֹאשׁ וַיִּבְקַע
 תַּחַת הַקּוֹבֵעַ הַכָּבֵד, וַיִּפֹּל עַל-מֵתוֹ אֶפִּים.
 פָּרַשׁ עָלָיו הַמָּוֶת הָאִים וּמִהֶרֶס-הַחַיִּים. 580
 כָּאֵב מְאֹד לֵב-פֶּטְרוֹקְלוֹס, כִּי רָאָה אֶת-רֵעֵו הַמוּטָל,
 פָּרַץ וַעֲבַר בֵּין שׁוֹרוֹת הַחֲלוּץ הַלּוֹחֲמוֹת, נִחְפָּז
 דּוֹמָה לַגֹּז אֲשֶׁר הִפְחִיד זְרִזִּירִים וְעוֹרְבֵי-הַנַּחֲל, —
 כֵּךְ הַתַּנְפִּלָּה, פֶּטְרוֹקְלוֹס הִפְרֹשׁ הַגְּבוֹר, עַל-טְרוֹיִים
 וְעַל-לִיקִיִּים, כִּי חָרָה לָךְ עַל-רַעַךְ הַיָּקָר. 585
 הִכָּה אֶת סַתְנֶלְאוֹס, אֶת-בֶּן-אַתִּימָנֶס אֲהוּבּוֹ,
 בְּאַבֵּן גְּדוֹלָה בַּמִּפְרָק וַיְרוֹצֵץ אֶת-גִּידָיו הַמְּקֻשָּׁרִים.
 אַחֲרֵי נְסוּגוֹ אִזֹּ שׁוֹרוֹת הַחֲלוּץ וְהִקְטוֹר הַמִּבְרִיק.
 הִרְחִק בְּמִטְחָיו רִמַּח זֶה אֶתְךָ-הַעֵץ, שֶׁהִטִּילּוּ
 גָּבֵר נֶאֱדָר בָּעֵז בֵּין בַּתְּחִרוֹת קִרְבוֹת, 590
 בֵּין בַּמִּלְחָמָה, עַת סָבִיבּוֹ הַמוֹנִי הָאוֹיֵב הַמִּשְׁחִית, —
 הִרְחִק בֶּן שָׁבוֹ הַטְרוֹיִים, כִּי בְנֵי-הָאֲכֵיִים דָּחֲקוּם.

פֶּתַח גִּלְבָּקוֹס, שׁוֹר-צִבְאוֹת לִיקָיִים כָּל-נוֹשְׂאֵי-הַמָּגֶן,
הַפָּנָה הוּא רֹאשׁוֹן אֶת-פָּנָיו וַיֵּךְ אֶת-בִּתְיָקָלָס הַגִּבּוֹר
בְּנוֹ שֶׁל-כִּלְקוֹן, אֶהוֹבוּ, וּבֵית לֹו נָאָה בְּהֶלֶס, 595
כִּבְד בְּהוֹן וּבַעֲשָׂר וַיְבִין מִרְמִידוֹנִים מְצִין.

דָּקְרוּ גִלְבָּקוֹס בְּרֶמַח בְּאֶמְצַע חֲזָהוּ, בְּהַפְנוֹתוֹ
פֶּתָאם אֶת-פָּנָיו כְּנִגְדּוֹ, וְזֶה הַדְּבִיקָהוּ כִּי דָלְקוֹ.
נָפַל אֶרְצָה בְּשִׂאוֹן, וּבְגִי-הָאֲכִיִּים מִתְאַבְּלִים,
יַעַן כִּי-נָפַל הַשָּׂר, וְהַטְרוּיִים נִפְשָׁם עֲלִיזָה. 600
עָמְדוּ צְפוּפִים מְסֻבִּיב לְמֵת. אַךְ בְּגִי-הָאֲכִיִּים
הָמָּה גְבוּרָתָם לֹא שָׁכְחוּ וּבְאֶמֶץ לֵב פָּרְצוּ בְּאוֹיְבֵי.
וּמְרִיאוֹנִים הִכְרִיעַ אֶת-אַחַד הַטְרוּיִים הַחֲמֻשִּׁים,
אֶת-בֶּן-אוֹנִטוֹר, הֵלֵא הוּא לְאוֹגוֹנוֹס הַפָּהָן
לְזָבֶס וְשִׁבְאִידָה, וְהָעָם כִּבְדָּהוּ כְּאַחַד הָאֱלִים. 605

תַּחַת הַלָּסֶת וְהָאֵזֶן הִכָּהוּ, וְזֶה קֵל מִהֲרָה
נִפַח אֶת-נִפְשׁוֹ, וְאָפַל וְאִימָה חֲשִׁכָה סְכוּהוֹ.
וּבְמְרִיאוֹנִים אִזְ הִטִּיל אֵינִיאַס אֶת-רֶמַח נְחֹשֶׁתוֹ,
יַעַן כִּי-זָמַם לְהַכּוֹתוֹ, וְזֶה בָּא מִתְפַּסָּה בְּמָגֶנוֹ,
אָפַס הוּא רָאָה בְּעוֹד מוֹעֵד אֶת-רֶמַח הַנְּחֹשֶׁת וְנִצֵּל, 610
גָּחַן כְּלָפִיו, וְנִתְקַע הָרֶמַח הָאֲדִיר בְּאַרְצֵן

מֵאַחֲזָרָיו, וַעֲצוּ הַזְדַּעְזַע כָּלֹו וְרָעַד.
אַחֲרֵי-כֵן נָח בְּקֶרְבּוֹ כַּחַּ הַסַּעַר שֶׁל-אַרְס.
נִתְקַע רֶמַח אֵינִיאַס בְּאַרְצֵן כְּשֶׁהוּא מְזַדְזָע,
עַף שְׁלֹוֹחַ לָרִיק מְזוּרְעוֹ אֲדִירַת-הַכַּחַ. 615
חָרָה לְאֵינִיאַס מָאֵד, וַיִּשָּׂא אֶמְרָיו וַיֹּאמֶר:
"הוֹי, מְרִיאוֹנִס, וְאֵלֹו פִּגְעַתְךָ חֲנִיתִי, וְנִחַתָּ
מִנוּחַת עוֹלָמִים, וְאִם-אֶכֶן רָקְדָן מְצִין הַנֶּךְ".
אִז מְרִיאוֹנִס לֹו יַעַן, הַגִּבּוֹר הַמְצִין-בְּרֶמַחוֹ:

"קִשָּׁה, אֵינִיאַס, מִמֶּךָ הַדָּבָר, וְאִם-גַּם עֲצַמָּת, 620
לְכַבֵּשׁ כַּחַ כָּל-אָדָם הַיּוֹצֵא לְקִרְאָתְךָ וְאוֹמֵר

לתגור אתך מלחמה. הלא מבני-תמותה נולדת.

ואלו פצעתיך אני באמצע בנחשת השנונה,

חיש אז נתת, ואם-גם עצמת וידיך חזקות,

לי את-התהלה ואת-נפשך – להדס המצין-בסוסיו". 625

בכה סח, אך פטרקלוס האדיר הוכיחו בדברים:

"מה, מריאונס, תדבר, ואתה איש חיל הנד?

הן בשל-דברי חרפות לא יטשו הטרויים את-מתם

עד שלא האפילה על-אחד מהם האדמה.

קרב בנדים יחרץ, ודברי מועצה בדברים. 630

הנה לא עת עתה לרבות במלים, כי-אם להלחם".

אמר ויפריץ קדימה, והגבר הנעלה בא אחריו.

כאותו קול חוטבי-העצים בקרים בנקרות היערים,

קול אשר עולה ונשמע עד למרחוק מסביב,

עלה קול גדול על-פני כל-הארץ רחבת-הדרכים, 635

רעם נחשת ועורות, מגני-עור-פרים נהדרים

תחת הלמות-חרבות ומחץ-תניתות פיות.

אולם גם רעו כנפשו לא הנה מכיר בסרפדון

האלהי, כי כסוהו החצים, הדם והאבק

מני כף רגל ועד ראש, ואין בו מתם בגותו. 640

ואנשי החיל עוד שוקקים מסביב למת, כאותם זבובים

מזמזמים בחצרות הרועים על-כדי התליבה המלאים

בירחי האביב הצחים, פשמלאים הפלים החלב, –

בכה שקקו סביב למומת, וזאוס לא גרע

עיניו הנוצצות מהם, מתבונן במלחמת הדמים. 645

השקיף והרבה להתבונן בהם ונועץ בלבו,

מעמיק לחשב בנפשו על-דבר מות פטרקלוס וחוקר,

אולי עתה יבנו במלחמת הדם האדמה

אצל גוית סרפדון הגבר הדומה-לאלים,

הקטור יבנו בנחשתו ונשא את-נשקו משכמו, 650

וְאוֹלֵי מוֹטָב שְׂיִרְבֶּה עוֹד עֲמַל וְכַעַס לְרַבִּים.
הָיָה פּוֹסֵחַ עַל-שְׂתֵּימָם, וַיִּשְׁרֶה בְּעֵינָיו הָעֵצָה,
אֲשֶׁר יִגְרֹשׁ בֵּיד נַעַר אֲכִילָס בֶּן-פִּלָּס הַגִּבּוֹר
שׁוֹב אֶת-הַטְּרוּיִים הָעִירָה, וְאִף אֶת-הַקָּטוֹר הַנוֹשֵׂא
נֶשֶׁק-הַנְּחֻשֶׁת וַיִּטֵּל מִרְבִּים גְּבָרִים חַיִּיהֶם. 655
תַּחֲלֶה הֵרֵךְ אֶת-לְבוֹ שֶׁל-הַקָּטוֹר הַגִּבּוֹר, וַיִּגַּס,
עָלָה בְּרַכְּבוֹ וַיִּקְרָא לְצַבָּאוֹת הַטְּרוּיִים וַיִּמְלֹטוּ,
יַעַן הַכִּיר דָּבָר זָבָס, כִּי נָטוּ שׁוֹב מֵאֲזַנֵּי הַקֶּדֶשׁ.
גַּם הַלִּיקָיִים הָעֲזִים לֹא עוֹד עֲצָרוּ כַח וְנָסוּ
כָּלָם, כִּי רָאוּ אֶת-מַלְכָּם וַהֲנִה אֵין רוּחַ בְּקַרְבּוֹ, 660
שׁוֹכֵב בֵּין רַבִּים הָרוּגִים, כִּי רַבִּים הָיוּ הַנוֹפְלִים
אֲשֶׁר נָפְלוּ מֵעַת קָרָא זָבָס לְמַלְחַמַת-הַזִּנְעוֹת.
וַנֶּשֶׁק נְחֻשָׁתוֹ הַמִּבְרִיק אֲשֶׁר לְסַרְפָּדוֹן הִסִּירוּ
הַמֶּרְמִידוֹנִים, וַיִּתְּנֵם בְּנוֹ שֶׁל-מְנִיטְיוֹס הָעֲזִיז
לְרַעְיוֹ-עַמִּיתָיו לְשִׂאתָם אֶל־הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת. 665
סָח אֶז לְבָנוֹ לְאַפּוֹלוֹן זֵאוּס מְכַנָּס-הָעֵבִים:
"פִּיבּוֹס אֱהוּבִי, קוּם שָׂא אֶת-בְּנֵי אֶת-סַרְפָּדוֹן מִקֶּרֶב
חֲצִי הָאוֹיֵב וְהִלָּאָה, וְנִקִּית אֶת-גּוֹפּוֹ מִדָּמִים
מַעֲלִים אֶפֶל פְּעָבִים וּרְחֻצָּתוֹ בְּזָרֵם הַנַּחַל,
תִּמְשַׁח אֶת-בְּשָׁרוֹ בְּאַמְבְּרוֹסִיָּה וּבְגָדֵי אֲמִבְרוֹסִיָּה תַעֲטֹנוּ. 670
צוּ לוֹ שָׁנִים מְלֹיִם מְהִירִים וְקָלִים לְקַחְתּוֹ,
צוּ לוֹ הַמָּנוֹת וְהַשְׁנָה, הַתְּאוּמִּים הַשָּׁנִים, לְשִׂאתוֹ
אֶל-בְּנֵי-עַמּוֹ בְּלִיקְיָה הַפּוֹרָה וְרַחֲבַת-הַשְּׂדֵמוֹת,
אֲחִיו וְרַעְיוֹ שָׁם יִקְבְּרוּהוּ וְשָׁפְכוּ הַתֵּל לוֹ,
צִיּוֹן יִקְיָמוּ עַל-קִבְּרוֹ, שֶׁהִמָּה הַכְּבוֹד לַיִּמִּיתִים". 675
כָּכָה סָח, וְלֹא סָרַב אַפּוֹלוֹן הַקָּשָׁת לְאַבְיוֹ.
יָבַד מִהֲרָרִי אֵידָה לְתוֹךְ הַמַּלְחָמָה הַגְּדוֹלָה,
הוֹצִיא מִיָּד אֶת-גִּוִּית סַרְפָּדוֹן מִתַּחַת לַחֲצִים,
הִלָּאָה נִשְׂאוֹ וְהִרְחִיק וּרְחֻצּוֹ בְּזָרֵם בַּנַּחַל,

סך את-בשרו באמברוסיה ובגדי אמברוסיה עשהו; 680

צנה לשנים בני-לונה מהירים וקלים לקחתו,

צנה למנות ולשנה, לשנים התאומים, לשאתו

אל-בני-עמו בליקיה הפורה ורחבת-השדמות.

אפס פטרוקלוס מעורר את-אבטומדון ואת-סוסיו

לרדף אחרי הטרויים וצבא הליקיים – לאידו. 685

הוי, חסר לב, אלו שמע לדברי אכילס בן-פלס,

היה נמלט מרע הגזרה והמנות השחור.

אפס לעולם גוברת עצת זכס על-עצות האדם,

הוא הוא שירך לב גבור ובנקל ימנע נצחונו,

ושוב הוא בעצמו יעוררהו לצאת בקרב ולהלחם. 690

עתה הקדיח את-לב פטרוקלוס, בחבו ואת-נפשו.

מי הוא הראשון, פטרוקלוס, ומי הוא האחרון מאלה

אשר הרגת, והאלים כבר גזרו עליך הגזרה?

ראשון היה אדרסטוס, ואחריו אבטונוס ואקקלוס,

פרימוס בנו של-מגס, אפיסטור וגם מלנפוס, 695

אחריו אלסוס, ואחריו מוליוס ואחריו פילרטס, –

אלה הרגם, ויתרם – איש איש הגיגיהם במנוסה.

היו אכזים אז לוכדים את-טרויה, גבהת-השערים,

ונפלה בזרוע פטרוקלוס, כי הרבה התהולל ברמחו,

לולא אפולון, שנצב על-מגדל בנוי להפליא, 700

זומם עליו הרעה – ומחונן התשועה לטרויים.

שליש פעמים התאמץ פטרוקלוס וקפץ על-סוללת

חומת הקריה, ושליש פעמים הדפו אפולון.

הפה ביד בת-אלמות במגן המבריק ושליש;

אולם עת סער ברביעית, דומה לדימון המשחית, 705

הרעים אפולון בקול נורא וידבר את-אמרות-הכנף:

"סב לך, פטרוקלוס זרע-זאוס! לא נגזר כי תהרס אתה

ברמחך קרית הטרויים אמיצי הלב ולא אכילס,

אף-על-פי שהוא עולה ועולה עליך בגבורה!"

ככה סח, ופטרוקלוס מהר ונרתע לאחור, 710

רצה להמלט מפעם אפולון הנוגף-מרחוק.

והקטור עצר בעד סוסיו תמימי-הפרסה בשער

סקיה, נועץ בכליותיו, אם-לשוב וללחום בקומון,

או יצו להתאסף ויזעיק העם על-החומה.

הוא עודו נועץ בכליותיו, ואפולון נצב לקראתו, 715

שנה את-פניו פני-גבר עודנו בעלומיו ובאונו –

אסיוס שמו, והוא דודו של-הקטור מכניע-הסוסים,

אח להקבה זו אמו ויוצא חלציו של-דימס

יושב ארץ פריגיה על-חופי הנהר סנגריוס.

שנה אפולון בן-זבס את-פניו כפניו ויען: 720

"הקטור, למה שבת מלחום, ולך לא יאתה!

אלו גברתי ממך, כשם שחלשתי הפעם,

והנה קל מהרה לאיד לך זה שובך מן-המערכה.

סב את-סוסריך אדירי-הפרסה ופגע בפטרוקלוס,

אולי תכנוו שם נפש, אפולון כי יחנך התהלה". 725

ככה הביע האל ויפן אל-פני-המלחמה.

והקטור המהלל אז צוה לאיש קפריאונס העוזו

להפך את-סוסיו אל-מול-פני-מלחמת-הדם. ואפולון

חדר לקומון הארגאים ויקם מהומה אימה,

חנן התהלה את-הקטור ואת-יתר הטוריים שם אתו. 730

והקטור לא נגע ולא הפה ביתר בני-הדנאים,

נוהג את-סוסיו אדירי-הפרסה לנכח פטרוקלוס.

הלך וקפץ פטרוקלוס מעל המרכבה לארץ,

רמח אדירים בשמאלו, וימינו תופשת גוש-אבן

לבן ובעל זוויות וכפו מכסה על-כלו. 735

נצב התעצם והשליך, לא הרבה לחכות לגבר,

קלע אל-המטרה ויפגע ברקבו של-הקטור,

הוא קבריאונס, הוא בנו של-פריאמוס לו ילדה פילגשו,

מושכות הסוסים בידיו. ויפגע זה גוש הנזירות

במצחו בתוך וירוצין גבותיו השתים, ולא עמדה 740

עצם גלגלתו, ועיניו נשרו לארץ באבק

לפני רגליו, והוא נפל מעל המרכבה הנאנה,

דומה לשוחה במים, ונפשו עצמותיו נטשה.

אז לו לעגת פטרוקלוס מכניע-הסוסים, ותאמר:

"שורו הגבר הנריז, מה היטיב וקפץ למטה! 745

ואלו זה מעשהו במימי הים רב-הדגה,

הנה הגבר אז מספיק לרבים מציד חלזונותיו,

קופץ מעל האניה, ואם-גם הים הולך וסוער,

כאשר קפץ הפעם מעל המרכבה באבק.

אכן ישנם קפצנים מאד זריזים גם בין הטרויים". 750

ככה סח, ויתפרץ אל-גוף קבריאונס הגבור,

נמשל בקצפו לאריה, שפרץ בגדרת הבקר,

וחץ חלף עבר את-לבו, ועקב גבורתו גם יגוע, –

ככה טשת, פטרוקלוס, בעברתך עלי-קבריאונס.

והקטור גם הוא קפץ ארצה מעל המרכבה הנאנה. 755

אסרו מלחמה השנים על-דבר קבריאונס, באותם

שנים אריות, הרבים על-רמות הקר על-דבר צבניה

מתה, כי שניהם רעבים ושניהם תפעמם גבורה, –

ככה נלחמו על-קבריאונס מיטיבי-התרועה

בנו של-מניטיוס – פטרוקלוס העוז והקטור המהלל, 760

אומרים לפצע איש איש בשר רעו בנחשת אכזרית.

הקטור תפש בראשו, התזיק בו ולא הרפה,

רגליו אחז פטרוקלוס. אך יתר בני-הדנאים

המה התערבו בטרויים, התלכדו במלחמת הדמים.

משל לתימן וקדים, כשהם זה עם-זה נאבקים 765

בנקרת-ההרים ופרצו פרוץ ביער המצל,

כּוֹפִּים אֱלֹהִים, וּמִלֵּה וּמוֹרֶן מִדְּבַל־הַקֶּלֶפָּה,
 חוֹבְטִים אֱלֹהִים אֶת-אֱלֹהֵי בְּשׁוֹכוֹת אֲרָכוֹת-עֶקְצִים
 בְּשֹׁאֹן וְהַמֶּלֶה אֵימָה עַד שְׂיִתְנַפְּצוּ בְּרַעַם, —
 770 בָּכָה פָּרְצוּ הַטְּרוּיִים וּבְנֵי-הָאֲכִיִּים אִישׁ בְּאַחִיו,
 הוֹרְגִים אֱלֹהִים אֶת-אֱלֹהֵי נְלָא הֶגּוּ בְּמִנוּסַת אֲבָדוֹן.
 נִנְעָצוּ רַבִּים רַמְחִים בְּאַרְצֵי סָבִיב קְבָרִיאֹנִס,
 חֲצִים מְכַסִּי-הַנּוֹצוֹת הַשְּׁלוּחִים מִיֵּתֶר אֲדִירִים,
 רַבּוֹת אֲבָנִים גְּדוֹלוֹת אֲזִי רִצְצוּ מִגְּנֵי גְבוּרִים,
 775 אֲשֶׁר נִלְחָמוּ סָבִיב, וְהוּא שׁוֹכֵב בְּאַבְקָה, הַשְּׁתַרְעַ
 גְּדוֹל בְּגְדוּלִים סְרוּחַ, וַיִּשְׁכַּח כָּל-חֲכָמַת רַבָּבִים.
 עַד שֶׁלֹּא עָמְדָה הַחֲמָה בְּאַמְצַע שְׁמִים בְּדֶרֶכָּה,
 עָפוּ הַחֲצִים מִפָּאן וּמִכָּאן, וַעֲמָמִים נָפְלוּ.
 אוֹלָם כְּשֶׁנָּטָה הַשָּׁמֶשׁ הָיָה שְׁעַת פֶּתַח הַשְּׁנָרִים,
 780 גְּבָרָה יָד-הָאֲכִיִּים, וְאִם-לְמִרוֹת הַגְּזֵרָה נִגְזְרָה.
 מִשְׁכּוֹ אֶת-קְבָרִיאֹנִס הַגְּבוּר מִקְרָב הַחֲצִים,
 מִן-עֲנֹת קוֹל-הַטְּרוּיִים — וַיִּשְׁאוּ מַעֲלִיו אֶת-כָּלִיו.
 אָפֶס פֶּטְרוֹקְלוֹס הוּא חוֹרֵשׁ הַרְעָה עַל-טְרוּיִים, מִתְפָּרֵץ.
 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הִשְׁתַּעַר, מִרְאֵהוּ כְּאִרְס הַמְּהִיר,
 785 זֹעֵק נוֹרְאוֹת וְהִמִּית אֲזִי תִשְׁעָה אֲנָשִׁים בְּכָל-פַּעַם;
 אָפֶס בְּהַתְפָּרְצוֹ בְּרַבִּיעִית, מִרְאֵהוּ כְּדִימוֹן הַמִּשְׁחִית,
 הִקְיֵץ הִקְיֵץ גַּם עָלֶיךָ, פֶּטְרוֹקְלוֹס הַגְּבוּר הַנֶּעְלָה.
 יַעֲזֹן כִּי-יָצָא אֶפּוֹלוֹן לְקִרְאָתְךָ בְּמִלְחָמַת-הַדְּמִים,
 אִים, וְאוֹלָם פֶּטְרוֹקְלוֹס לֹא רָאָה אוֹתוֹ בְּקֶטֶל,
 יַעֲזֹן כִּי-עָטָה הָעֵנָן, וַעֲרַפְלִי-אֵל חֲתָלְתּוֹ. 790
 עָמַד לוֹ מֵאַחֲרָיו וְהִפָּה עַל-גְּבוּ נַעַל-כְּתִפּוֹ.
 הִפָּה בְּכַף-יָדוֹ, וַעֲיָנָיו פָּהוּ מִיָּד בְּחוֹרִיָּהוּ.
 הִשְׁלִיךְ פִּיבוֹס-אֶפּוֹלוֹן מִרְאֵשׁוֹ קוֹבְעוֹ לְאַרְצֵי,
 נָפַל מִתַּגְלָגַל בְּצִלְצוֹל אֵל-תַּחַת רַגְלֵי הַסּוּסִים
 795 קוֹבַע הַקְּרָבוֹת הָאֲדִיר, נִגְאָלָה צִיצִית הָרַעְמָה,

אָבֶק וְדָמִים פִּסּוּהוּ. מֵאֵז כְּזֹאת לֹא נִהְיָה:
קוֹבֵעַ זֶה נְעֻטָּר רַעְמַת-סוּסִים כִּי יִכְפֹּשׁ בְּאַבְק.
הִיָּה מְכֻסָּה אֶת-רֹאשׁ אָכִילִס הַגָּבֵר הַנֶּעֱלָה,
עוֹטֵר לְמֻצָּחוֹ הַנָּאנָה, אֲךְ זָכַס נִתְנָהוּ לְהִקְטוֹר,
לְשֹׂאת אוֹתוֹ עַל-רֹאשׁוֹ, כִּי שָׁעַת פְּרָעָנוּתוֹ קָרְבָּה. 800
נִשְׁפָּר כְּרָגַע גַּם רָמְחוֹ, הָרִמַּח הַמְּאַרִיךְ-צִלוֹ,
כִּבְד וְגִדּוֹל וּמֻצָּפָה-הַנְּחָשֶׁת, וַיִּפֹּל מִשְׁכָּמוֹ
אַרְצָה מְגֵנוֹ הַמְּכֻסָּה לְגוּפוֹ, וְעִמּוֹ גַּם תָּלִיו,
הַתִּיר אֶפּוֹלוֹן-הַמּוֹשֵׁל, הוּא בָנוּ שָׁל-זָכַס, אֶת-שְׁרִיוֹנוֹ.
רוּחוֹ נֶעֱכַר וְנִבּוֹךְ, אֲבָרְיוֹ הַצָּחִים חָלְשׁוּ. 805
נִדְּהָם כֹּה נֹצֵב, וַיִּקְרַב אֵז אֶחָד מִבְּנֵי-הַדְּרִדָּנִים,
דָּקְרוּ בְּרָמְחוֹ הַשָּׁנוֹן אֶל-בֵּין הַכְּתָפִים מֵאַחֹר –
בָּנוּ שָׁל-פְּנִתוֹאוֹס – אֲבָפּוֹרְבוֹס, הָעוֹלָה עַל-כָּל-בְּנֵי גִילוֹ
בְּרָמְחוֹ, בְּנִהְגוֹ סוּסָיו וּבְרִיצַת רַגְלִים בַּתְּחָרוֹת,
יַעַן, בְּלִמְדוֹ מִלְחָמָה וּבְבוֹאוֹ בְּרִכְבוֹ רֹאשׁוֹנָה, 810
הַשְּׁלִיךְ מִרְכָּבָם לְאַרְץ עֲשָׂרִים גְּבוּרִים בַּתְּחָרוֹת.
הוּא הוּא פָּצַעַךְ הָרֹאשׁוֹן, פִּטְרוֹקְלוֹס הַפָּרֵשׁ הָאֲדִיר!
אֲךְ לֹא הִכְנִיעַ, כִּי נָס עַל-עֲקָבוֹ, הַתְּבוּלִל בְּהִמּוֹן.
אַחֵר עָקְרוּ אֶת-רִמַּח-הַמִּילָה מִבְּשָׁרוֹ, וְלֹא עָמַד
לְתֹגֵר קָרַב בְּפִטְרוֹקְלוֹס, וְאִם-הָיָה הִלְזוּ חֶסֶר-נֶשֶׁק. 815
נִגַּף פִּטְרוֹקְלוֹס מִיַּד הָאֵל, וְהָרִמַּח עָבְרוּ,
נִחְפָּז לְבָא בְּקִהְל מִרְעִיו לְמַלֵּט אֶת-נַפְשׁוֹ.
רָאָה הַקְטוֹר, כִּי נִפְצַע פִּטְרוֹקְלוֹס הַגָּבוֹר בַּנְּחָשֶׁת
חֲדָה וְנִסּוּג אֶל-בֵּינוֹת כָּל-רַעֲיוֹ-עֲמִיתָיו, וַיִּקְרַב
אֵלָיו הַשְׁתַּעֲר מִתּוֹךְ הַשּׁוּרוֹת וַיִּמְעַךְ כִּידוֹנוֹ 820
בְּבִטָּנוֹ מִתַּחַת, וַיֵּצֵא עֹקֶץ הַנְּחָשֶׁת מִלְּפָנָיו.
נָפַל לְאַרְץ בְּרַעַשׁ לְמַגִּנָּת לֵב-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים.
מִשָּׁל לְאַרְיֵה שֶׁהָכָה חֲזִיר-יַעַר נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה,
וְהִמָּה נִלְחָמוֹ בְּחִזְקָה עַל-פִּסְגַּת הַהָרִים הַגְּבוּהִים,

רבים על-אמת המים, כי שניהם נפשם צמאה, 825

והכה האריה לחזיר הנושם ונושף בכבדות, –

ככה נטל אז הקטור בנו של-פריאמוס בךמחו

נשמת פטרוקלוס האדיר שהוריד רבים שאולה,

ועמד לפניו ויגל, מדבר את-אמרות-הכנף:

"ודאי, פטרוקלוס, אמרת בלבך להחריב את-עירי, 830

לגזל מבנות-טרויה חפשו, לקחת מהן את-אור יומן,

לנהגן שבי באניה אל-ארץ מולדתך אהבת.

הוי, חסר-לב, סוסי הקטור המהירים הן טסים בשדה

לגונן עליהן, ואנכי חניתי הנוצצה בכפי

אצא בראש בני-הטרויים השואפים קרבות, למען 835

אמנע מהן יום הגזרה, ואותך תאכלנה הדיות.

אמלל, גם לא הושיעך אכילס העוזז ממך,

ודאי שצננה לך, עת אתה הלכת והוא נשאר:

ראה ואל-תשוב אלי, פטרוקלוס מכניע-הסוסים,

אל-האניות הגדולות בטחם קרעת את-בתנת 840

הקטור ההורג-בגברים מגאלת בדם על-חזהו.

ודאי כך דבר אליך ויפתה את-לבך לב-פיתה."

כל-עוד נשמתך בקרבך ענית, פטרוקלוס הפרש:

"הקטור! גילה והריעה, וביען חוננוך נצחון

זכס בן-קרנוס ופיבוס-אפולון, שהם הכריעוני, 845

בנקל, כי המה בעצמם משכמי את-נשקי פרקו,

אלו נפגשתי בעשרים אנשים כמורך, הן כלם

היו נגזרים מזדי, מגרתים בךמחי האדיר.

היתה בי יד הגזרה הרעה, בן-לטו הכני,

ומבני-אדם – אבפורבוס, ואתה השלישי תפשטני. 850

אפס אך זאת לך אגיד, ושמרת בלבך את-דברי.

הנה ימיך חצצו, ולא עוד תרבה ימים, כבר קרוב

נצב לידך המות ורע הגורל האדיר.

נָפַל תִּפְּל בְּיַד אָכִיל נִין-אַאָקוֹס הַתָּמִים".

כָּכָה מְלִל, וְקִיץ כָּל-בְּשָׁר בָּאָהוּ, וַיִּגָּנַע. 855

מִהֲרָה נִפְשׁוּ וַתִּזְנַח אֲבָרֵיו וַתִּרְדַּד שְׂאוּלָה,

בּוֹכָה לְגוֹרְלָהּ, כִּי נָטְשָׁה חַיִּיהָ וְאוֹן עֲלוּמֶיהָ.

וְהַקְטוֹר הַמִּזְהִיר הִבִּיעַ לְחָלָל הַמוּטָל וַיַּעַן:

"לָמָּה, פֶּטְרוֹקְלוֹס, תִּדְבֹּר וַתִּנְבֵּא לִי שְׂאוּל וְאַבְדּוֹן?

מִי זֶה יוֹדֵעַ אִם-לֹא בֶן-תְּטִיס יִפֹּת-הַתִּלְתָּלִים 860

יִפַּח הָרָאשׁוֹן אֶת-רוּחוֹ, כִּי אָבֹא וּבְרָמְחִי אֲכַנּוּ?"

כָּכָה הִבִּיעַ וַיּוֹצֵא אֶת-רֶמַח נִחֲשָׁתוֹ מִפָּצְעוֹ,

פָּסַע עָלָיו בְּרָגְלוֹ, וְהִפִּילוֹ עַל-גִּבּוֹ בְּרַמְחוֹ.

חָשׁ וְהִשְׁתַּעַר בְּרַמְחוֹ עַל-אַבְטוֹמָדוֹן הַגִּבּוֹר

נוֹהֵג בְּרֶכֶב אָכִיל נִין-אַאָקוֹס מִהִיר-הַרְגָלִים. 865

רָצָה לְהַרְגוֹ; וְאוּלָם סוּסֵי אָכִילִס הַמַּהִירִים,

בְּנֵי הָאֵלֶּמֶנֶת, שִׁחְנָנוּ הָאֵלִים אֶת-פִּלֹס, מִלְטוּהוּ.

שִׁיר שִׁבְעָה עָשָׂר: גִּבּוֹרוֹת מְנָלְאוֹס

אַפֶּס מַעֲיִן מְנָלְאוֹס, חֲבִיבוֹ שֶׁל-אַרְס, לֹא נִסְתַּר,

אֲשֶׁר הִמִּיתוּ הַטְּרוֹיִים אֶת-בָּנוֹ שֶׁל-מִנִּיטִיוֹס בְּקָטָל.

חָלַף אֶת-שׁוּרוֹת הַחֲלוּץ עוֹשָׂה נִחֲשָׁת מִבְּרִקָּתָהּ,

הוֹלֵךְ וְסוֹבֵב הַחֲלָל, כְּאוֹתָהּ יוֹלְדֶת-הַעֲגָלָה,

רִאשִׁית פֶּטֶר רַחֲמָהּ, הַגּוֹעָה וְסוֹבֵבָתָהּ, כֵּן סָבַב 5

אִז מְנָלְאוֹס הִצָּהֲבָהּ אֶת-גִּוִּית פֶּטְרוֹקְלוֹס הַגִּבּוֹר.

מוֹשִׁיט מִלְפָּנָיו חֲנִיתוֹ וּמָגֵן עָגֹל עַל-סִבִּיבּוֹ

כְּנָגֵד כָּל-אוֹמֵר לְגִשָּׁתָהּ, מִתְכַּוֵּן לְהַכּוֹתוֹ הַנֶּפֶשׁ.

וְאוּלָם בָּנוֹ שֶׁל-פִּנְתוֹאוֹס, הַגִּבּוֹר הַמִּצִּין-בְּרַמְחוֹ,

טָרַם שָׂכַח אֶת-פֶּטְרוֹקְלוֹס הַתָּמִים שֶׁנָּפַל וַיִּקְרַב, 10

עָנָה לְאִישׁ מְנָלְאוֹס, חֲבִיבוֹ שֶׁל-אַרְס, וַיֹּאמֶר:

"מְנָלְאוֹס בֶּן-אַטְרַס הַנֶּעֱלָה, הַמִּנְהִיג-בַּגּוֹיִים!

סוּרָה! עֲזַב אֶת-הַחֲלָל, וַנִּשְׁאַתִּי אֶת-נֶפֶשׁ הַדָּמִים.

יַעַן גַּם אִישׁ מִן-הַטְּרוֹיִים וּבַעֲלֵי בְרִיתָם לֹא פָצְעוּ

עד שפצעתי אתי אֶנְכִי בְּרִמְחִי בְּמִלְחָמַת הַדָּמִים. 15
לִכֵּן אֶל-תִּמְנַע מִמֶּנִּי לְגִדֹּל אֶת-כְּבוֹדִי בְּטָרוּיִים,
כִּן-אֶכְכָּה וְאֶקַּח חַיִּיךָ הַמְתוּקִים בְּנֹפֶת".
חָרָה אַף מִנְּלֹאֹס הַצֹּהֲבָהּ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:
"זָכֶס אֲבִינוּ, הֲלֹא לֹא יִתְכַּן לְהִתְפָּאֵר בְּחֻצָּפָה!
הֵן לֹא יִתְגָּאֵה הַנֶּמֶר, וְאֶרְיָה לְכַבּוֹ לֹא יִגְבֶּה, 20
גַּם חֲזִיר-יַעַר הַזּוּמָם וּמַחֲבֵל, שֶׁקֶצְפוֹ הַגָּדוֹל
בוֹעֵר בְּלִבּוֹ מִכָּל-הַחַיָּה הַגָּדוֹלָה בָּאֶרֶץ,
כֹּאשֶׁר גִּבָּה לְכַבּ בְּנֵי-פְנִתוֹאֹס, רוּמֵי-הַפִּידוֹן.
אֲכֵן לֹא הִרְבָּה לְהַנּוֹת מַחֲיֵי עֲלוּמָיו וְאוֹנוֹ
זֶה הַפְּרִנּוֹר מִכְּנִיעַ-הַסּוֹסִים עַת יֵצֵא לְקִרְאָתִי, 25
וְהוּא גַם חִרְפִּנִי כֹאֲלוֹ נִקְלִיתִי בֵּין חֵיל הַדְּנָאִים,
אוֹלָם, דּוּמְנִי, הֲלֹז לֹא חֲזַר אֶל-בֵּיתוֹ בְּרִגְלָיו
כְּדִי לִשְׁמַח אֶת-אִשְׁתּוֹ, אֶת-אֲבִיו וְאֶת-אִמּוֹ הַכְּבוֹדָה.
כָּכָה אֶכְנִיעַ הַיּוֹם גַּם אוֹנֶךְ שְׁלֹךְ, אִם-תּוֹסִיפָה
לַעֲמֹד נִכְחִי. וְעַתָּה אֵיעֶצֶךָ, אַךְ שׁוּב עַל-עֵקֶבְךָ, 30
בֹּא בְּתוֹךְ הַקָּמוֹן הַגָּדוֹל, אֶל-תִּהְיֶה פֹה לַעֲמֹד בְּפָנַי,
כִּן-תִּמְצָאךָ הַרְעָה. הַנִּגְלוֹת מִחִימוֹת אַף שָׁתִי".
כָּכָה סָח לוֹ, וְלֹא שָׁמַע בְּקוֹלוֹ, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:
"מִנְּלֹאֹס זָרַע-זֹאֹס, הַפַּעַם תִּכְפֹּר בְּדַמְךָ
קוֹל דְּמֵי אֲחִי הַרְגָּת, וְעוֹדֶךָ מִתְהַלֵּל בְּפִעְלֶךָ, 35
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶלְמָנָה אֶת-אִשְׁתּוֹ בְּחֹדֶר כְּלוּלוֹתֶיהָ,
גַּרְמָתָ לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ הַשֹּׂד וְהַשֹּׁבֵר.
אֲכֵן הֵייתִי מְשֻׁמָּח לְכַבּ הָאֲמָלִים, לוֹ תִּתִּי
כְּיָד פְּנִתוֹאֹס וְאִשְׁתּוֹ פְּרוֹנְטִידָה הַדּוּמָה-לְאֵלָה
רֹאשְׁךָ זֶה מַעֲלִיךְ וְאֶת-כְּלֵי מִלְחָמָתְךָ כִּי אֲשָׂא. 40
הִבֵּה וְלֹא נוֹסִיף עוֹד לְדַחוֹת עֲמַל-הַמִּלְחָמָה הַגָּדוֹל,
רִיקָם לֹא יָשׁוּב פְּתִירוֹנוֹ: אִם-גְּבוּרַת מִלְחָמָה אוֹ מְנוּסָה".
כָּכָה מָלַל, וַיִּדְקַר בַּמִּגֵּן הָעֲשׂוֹי עֲגִלְגַּל,

אָפֿס לאַ בִּקְעֵה הַנְּחֻשָּׁת, פֿי עֵקֶץ הָרִמַּח הַתְּכּוּפֶה,
בְּחֶדְרוֹ בְּמִגֵּן הָאֲדִיר. עֵתָה הַתְּפָרִיץ בֶּן-אֶטְרֶס, 45
רִמַּח-הַנְּחֻשָּׁת בִּידּוֹ וּמִפִּלֵּל לְזֶבֶס בְּשָׁמַיִם,
פָּצְעוּ בְּרֹאשׁ בֵּית-הַבְּלִיעָה, כְּשֶׁזָּה נָסוּג אַחֹר מִפָּנָיו.
מַעַךְ, הַכְּבִיד עַל-רִמָּחוֹ, כִּי בְטַח בְּזָרְעוֹ הַקָּשָׁה,
חֲדָר רִמָּחוֹ וַיִּחַלֵּף צִנְאָרוֹ הֶרֶךְ שֶׁל-אַבְפּוֹרְבוֹס.
נָפַל בְּרַעַשׁ לְאַרְיֵן, וַצִּלְצֵלוּ עָלָיו כָּל-כְּלָיו, 50
נִגְאָלוּ בָדָם שְׁעָרוֹתָיו, הַדּוֹמוֹת לְשַׁעַר הַכְּרִיטוֹת,
וּמִחֲלֹפּוֹתָיו הַקְּלוּעוֹת בְּזָהָב הַטּוֹב וּבְכֶסֶף.
מִשָּׁל לְחֹטֶר שֶׁל-זֵית מִתְנוֹסֶס שְׁנֻטֵּעַ הַגִּנָּן
בְּקֶרֶן סִתְרִים, בְּמָקוֹם שִׁישׁ בּוֹ מִי-מַעֲיֵן בְּשִׁפְעוֹ,
יָפָה יִשְׁגִּישְׁג, יְנוּעַ וְסָבִיב לוֹ רוּחוֹת עֲדָנִים, 55
אוֹתוֹ רַכּוֹת תְּנִיעֵינָהּ, וּפְרָחִים מְלִבִּינִים כְּסוּהוֹ;
פֶּתָאם תִּתְּפָרִץ הָרוּחַ וּבִסְעָר וְסוּפָה גַם תָּבֹא
לְעֹקֶר גִּזְעוֹ מְבוֹרוֹ וּלְמִתְחוֹ עַל-פָּנֵי הָאֲדָמָה, —
כִּכָּה הָרֶג בֶּן-אֶטְרֶס, הוּא מְנַלְאוֹס הַצֶּהֱבָהּ,
אַת-אַבְפּוֹרְבוֹס בֶּן-פִּנְתּוֹס וַיִּפְרָק מֵעָלָיו אֶת-כְּלָיו. 60
כְּאוֹתוֹ הָאֲרִיָּה שֶׁגִּדֵּל בְּהָרִים בּוֹטֵחַ בְּאוֹנוֹ,
וּתְפֹס הַשְּׂמִנָּה בַּפְּרוֹת הָרוּעוֹת בְּשָׁלוֹם בַּעֲדָר,
תַּחֲלָה יִתְפֹּס וַיְרוֹצֵץ בְּמִלְתָּעוֹת אֵימָה מִפְּרָקָתָהּ,
אַחֵר יַעֲלֶע דְּמִיָּה וַיִּכְרֶסֶם מַעֲיָה עַל-קֶרֶבָּהּ,
יִטְרֶף, וְסָבִיב לוֹ — כְּלָבֵי-הָרוּעִים, אֲנָשִׁים-בְּהֵמִים 65
נוֹשָׂאִים עָלָיו בְּקוֹלָם, אֵךְ הַרְחָק מִמֶּנּוּ, כִּי אֵין אִישׁ
אֲשֶׁר יִרְהַב לְגֻשָּׁתוֹ, כִּי אֵימָה חֲנֻרַת תְּקַפָּתוֹ, —
כִּכָּה לֹא נִמְצָא גַם אִישׁ בְּצַבָּאוֹת הַטְּרוּיִים הָרַבִּים,
אֲשֶׁר לָבוֹ יִדְבְּנוּ לְצֹאֵת לְקִרְאָת מְנַלְאוֹס.
וְהִנֵּה נִקַּל לָבוֹ-אֶטְרֶס לְקַחַת אֶת-נִשְׁק בֶּן-פִּנְתּוֹס, 70
אֵלוֹ לֹא הָיָה מִתְקַנָּא בּוֹ פִּיבוֹס-אֶפּוֹלוֹן בְּלִבּוֹ.
עוֹדֵד אֶת-לָבוֹ שֶׁל-הַקְּטוֹר הַדּוֹמָה-לְאַרֶס בְּתִקְפוֹ,

שְׁנָה אֶת-פָּנָיו וְדָמָה לְמָנֹטֶס הָרֹאֵשׁ לְקִיקוֹנִים,
 נִשָּׂא אֵלָיו אֲמָרָיו וַיִּדְבֹּר אֶת-אֲמָרוֹת-הַכֶּנֶף:
 "הֶקְטוֹר, מֶה-תְּרוֹץ מִשְׁתוֹקֵק אַחֲרֵי הַנִּפְלָא מִמֶּךָ, 75
 אַחֲרֵי סוּסָיו שֶׁל-נֶכֶד-אַאֲקוּס? כִּי קָשָׁה לְגַבֵּר,
 אָדָם בֶּן-תְּמוּתָה, לְכַנִּיעַ אוֹ לְרַחֵם אוֹתָם בְּרֶכֶב,
 בְּלִתִּי אִם-לֹא־כִילִס, שְׁאֵמוֹ שָׁלוֹ בַת-אֱלֻמּוֹת.
 בֵּין כֹּה וְכֹה וּבֶן-אַטְרֶס, הוּא מְנַלְאוּס הַנֶּעְלָה,
 סוֹבֵב אֶת-גּוֹפֹת פֶּטְרוֹקְלוֹס וְהֵרֵג לְטוֹב בֵּין הַטְרוֹיִים, 80
 אֶת-אַבְפוֹרְבוֹס בֶּן-פִּנְתוֹס, הִכְנִיעַ אֶת-רוּחַ גְּבוּרָתוֹ".
 דָּבַר הָאֵל, וְאַחֵר שָׁב לְהַתְּבוֹנֵן בִּיגִיעַת-הַגְּבָרִים,
 וְלִבּוֹ הַקּוֹדֵר שֶׁל-הֶקְטוֹר דָּאָב מְאֹד וַיִּצְטָעֵר.
 פָּנָה מִבִּינּוֹת לְשׁוֹרוֹת וְסָבִיב הַתְּבוֹנֵן, וְהִרְגִּישׁ
 בּוֹ כְּשֶׁהוּא פוֹרֵק מֵעָלָיו אֶת-נִשְׁקוֹ הַמְּהֵלֵל, וְזֶה מוּטָל 85
 לְפָנָיו עַל-פָּנָיו הָאֲדָמָה, וְדָמָיו שׁוֹתֵתִים מִפָּצְעוֹ.
 פָּרִץ מִבֵּין הַחֲלוּצִים, עוֹשֶׂה נְחִשֶׁת מִבְּרֶקֶת,
 קוֹרָא קוֹל גָּדוֹל וְדוֹמָה לְלִהְבוֹת שֶׁלִּהְבֹּת הַפִּיֶסְטוֹס
 אֲשֶׁר תִּסְעֶרְנָה, וְלֹא נִסְתֵּר מֵעֵינָיו בֶּן-אַטְרֶס, בְּרַעַו.
 נֶאֱנָק מֶרֶה וַיֹּאמֶר, מִדְּבַר אֵל-נִפְשׁוֹ הַנֶּעְלָה: 90
 "אֹי וְאַבּוֹי לִי! אִם-אֶטֶשׁ כֹּה אוֹתוֹ הַנִּשְׁקֵק הַיָּקָר
 וְגַם אֶת-פֶּטְרוֹקְלוֹס, שֶׁנִּפְל בַּמָּקוֹם הַזֶּה בְּעֵד כְּבוֹדִי,
 הֵן אִם-יֵרָאֵנִי גַם אַחַד מִבֵּין הַדִּנְנָאִים וְגִנְנִי.
 אוֹלָם אִם-אֶצַּא לְבִדִּי וְאַלְחָם בַּטְרוֹיִים וּבִהֶקְטוֹר –
 יַעַן כִּי חֲרָפָה יֵרָאֵתִי – וְסִבּוֹנִי, כִּי הִמָּה הַרְבִּים, 95
 הִנֵּה כִּי נוֹהֵג אֶת-כָּלֶם הֶקְטוֹר מְנוֹפֵף-הַקּוֹבֵעַ.
 אֶפְסֹ לָמָּה אֶעֱיִרָה אֶת-לְבִי וְאַבְחֹן בְּמוֹ אֵלֶּה?
 גָּבַר הַנִּלְחָם כְּנָגֵד רִצּוֹנוֹ שֶׁל-דִּימוֹן-מִגִּבּוֹ
 בְּאֲדָם הָאֶהוּב עַל-אֵל הֵן נִכּוֹן לֵאמֹר וְלִשְׁבֹּר.
 מִן-הַדִּנְנָאִים גַּם אִישׁ לֹא יִחְשָׁב לִי לָעוֹן, אִם-יֵרָאֵה 100
 אוֹתִי שָׁב מִפָּנָיו הֶקְטוֹר: כִּי בְעֶזְרַת הָאֱלִים הוּא לוֹחֵם.

אלו שמעתי קול אֵין, האיש המריע-בקרבות,

ושבנו השנים וההרנו בלבנו בדבר המלחמה

גם בלי עזרת הדימון, נוציא הקלל, לתתו

לאכילס בן-פילס; הן רעה זו תקטן ברעות". 105

עוד מנלאוס שם נמלך בכליותיו ונועץ בלבו,

ושורות הטרויים התקרבו והקטור הנעלה בראשם.

נרתע חיש מנלאוס ויטש את-גופת פטרוקלוס,

פונה תכופות את-ראשו לאחור כאריה גדל-רעמה,

אשר גרשוהו מגדרם כלבים ורועים-אנשים 110

בקולות ורמחים; ונפל לִבּוֹ, לב אדיר בקרבו,

ושב על-עקבו על-כרחו מאחר גדרות הבקר.

פכה שוב מנלאוס הצהבהב מאחר פטרוקלוס.

עמד ממול פני האויב, כי קרב עד גדודי עמיתיו,

דורש אחרי אֵין הגדול, הוא בנו של-טלמון. 115

תכף ראהו בהמון משומאלו של-שדה המלחמה,

מעודד את-רעיו עמיתיו ומעוררם לצאת להלחם,

יען אימתה נפחד אז נסך עליהם אפולון.

מהר, רץ מנלאוס, ויקרב ויען ויאמר:

"אֵין חביבי, אלי! נלחם על-גִּוִּית פטרוקלוס! 120

נחוש, ואולי נצליח ונביא המת אל-אכילס

ערם, כי הקטור הגבור נשא מעליו את-נשקו".

פכה הביע, ויער את-לבו האדיר של-אֵין,

יצא מבין הקלוצים, הוא עם-מנלאוס הצהבהב.

והקטור מושך את-גופת פטרוקלוס, כי פשט את-נשקו, 125

רוצה להתיז את-ראשו מכתפיו בנחשת החדה,

לסחב הגויה ולתתה מאכל לכלבי הטרויים.

קרב אז אֵין הנושא צנתו הדומה-למגדל.

מהר הקטור ונרתע אל-בינות חיל-רעיו עמיתיו,

קפץ לתוך המרכבה ויתן הנשק הנפלא 130

לרעיו לשאת העירה, לתהלה לו ולתפארת.

ואיס כסה את-גוית פטרוקלוס במגן הרחב,

נצב לפניו, כהתיצב הלבאיא כלפי גוריה

אשר תנהגם אתה, והנה לקראתה בינער

אישים צידים, ובטוחה בעצם הפחות בקרבה 135

תוריד הגבות שקמטו ותאפיל בהן על-עיניה, –

ככה התהלך שם איס מסביב לגוית פטרוקלוס.

ומגלאוס בן-אטרוס, חביבו של-ארוס, על-גדו

עומד בשברו הגדול, והצער הגדול בלבו.

גלבקוס בן-הפולוכוס שר הליקיים אז השקיף 140

זעומות בהקטור, הוכיחו ונדבר לו קשות ויאמר:

"הקטור, שמראך גבור וגבורות מלחמה חסרת!

שקר תהלתך בארץ, ואתה אך פליט רך-לב.

עתה הנעץ, איך תציל לדרך העיר והמצודה,

אתה ועמי-הטרויים שנולדו באליוס הברה. 145

יען לא יוסיף עוד איש מבני-הליקיים להלחם

עם-הדנאים בעד עירך; כי תודה מעולם לא ראו

עקב היותם לעולם נלחמים במקלות השונאים.

איזה הדרך תצילה את-אחד הנקלים בקטל,

אמלל, אם-את-סרפדון, לך אכסנאי ורע, 150

הנה נטש נטשת לשלל ולבז לארגאים?

עודו בחיים הן הרבה להועיל לך ולקרניה,

ואתה גם לא העזת לגרש ממנו הכלבים.

כל-איש מבני-הליקיים, הנשמע לקולי בקדם,

ישוב הביתה: והיתה העיר טרויה תל-עולם ואבדה. 155

ואלו הנה לטרויים עתה הפח והגבורה,

אשר יקננו בלב גברים נלחמים על-ארץ אבותם

וסובלים עמל המלחמה בקרב עם-אנשים משנאים,

חיש הן היינו מביאים את-גוית פטרוקלוס איליונה.

ואלו בא גופו של-זה לקרית פריאמוס המושל, 160

ואנו מוציאים הגבור מתוך המלחמה, הן היו

מוסרים אז הארגאים כלי נשק סרפדון היפים,

ואותו היינו מביאים לאליון הבצורה קל-מהרה,

יען כי-נפל פה רעו של-גבור הטוב בארגאים

אצל הספינות, – ורעיו-עמיתיו גם הם בגבורים. 165

אולם לבך לא ערב לעמד בפניו של-אִיס

גבור-החיל ולהביט ישר בעיניו בקטל,

אתו לא תתגר מלחמה, וביען כי-חזק ממך".

והקטור מנופה-הקובע התבונן בו זעומות ויען:

"גלבקוס, איש שפמותך ואיכה זה עתק ידבר? 170

אכן אנכי אמרתי בלבי: חכמת עליה

על-כל-אלה היושבים בליקיה שמנת-הקרקע.

עתה הנני מגנך על-כל-דברך דברת.

הנה אמרת, אינני עומד בפניו של-אִיס:

אולם אני איני ירא משעטת סוס ומלחמה, 175

אפס לעולם עומדת עצת זבס האוחז-באיגיס,

אשר ירך לב גבור ובנקל ימנע נצחוני,

ושוב הוא בעצמו יעוררהו לצאת בקרב ולהלחם.

אולם, יקירי, קרב הנה ותראה בעיניך פעלי,

ותדע אם-כדברך תרפינה כל-היום ידי, 180

או זו אזורעי תכריע עצומים מבני-הדנאים,

אשר יבאו להגן על-גוית פטרוקלוס ההרוג".

ככה מלל ויקרא בקול גדול לצבאות הטרויים:

"טרויים, ליקיים ודרדנים, נלחמים מלחמת-אגרופים!

עתה הוי לאנשים, תנו דעתכם על-סער מלחמה, 185

עד שלבשתי את-נשק הנוי של-אכילס התמים,

אשר נשאתי, בהפותי את-רעו פטרוקלוס הגבור".

ככה מלל אז הקטור מנופה-הקובע ויסר

מִנִּי מִלְחָמַת הַדָּמִים, מִהֵר וַיִּדְבֹק אֶת-רַעְיוֹ
קָרוֹב לְמָקוֹם וּמִהֲרָה, כִּי קָלוּת רַגְלָיו וְהִדְבִּיקָם. 190
הָמָּה נוֹשְׂאִים לְאֵלִיוֹן אֶת-מִדֵּי בֶן-פִּלֵּס הַנָּאִים.
הִרְחִיק מִקְרָבוֹת-הַדְּמָעוֹת שֵׁם עֶמֶד וַיַּחְלֶף הַנָּשֶׁק,
אֶךְ אֶת-שָׁלוֹ נָתַן לְשֵׂאת לְטְרוּיִים הַשּׂוֹאֲפִים קְרָבוֹת
עִירָה אֱלִיֹּס הַקְדוּשָׁה. הוּא לְבַשׁ הַנָּשֶׁק הַנִּצְחִי
אֲשֶׁר לְאַכִּילָס, שֶׁנִּתְּנוּ הָאֱלִים הַיּוֹשְׁבִים בַּשְּׁחָקִים 195
מִשָּׂאת לְפִלֵּס אֲבִיהוּ הַחֲבִיב, וְהוּא מְסָרוֹ לְבָנוֹ זֶה,
יַעַן כִּי-זָקֵן; וְאוֹלָם לֹא הִזְקִין הֵבֶן בַּנָּשֶׁק אֲבִיו.
רָאָה אוֹתוֹ בֶּן-קְרוֹנוֹס הַכּוֹנֵס-עֲנָנִים מִרְחוֹק
וְהִנֵּה הוּא לוֹבֵשׁ אֶת-נָשֶׁק בֶּן-פִּלֵּס הַדּוֹמָה-לְאֱלִים,
נִעְנַע רֹאשׁוֹ בֶּן-קְרוֹנוֹס, דִּבֵּר אֶל-נַפְשׁוֹ וַיַּעַן: 200
"אוֹי לְךָ, אִמְלֵל, שֶׁשָּׂרָם הִרְהַרְתָּ בְּמוֹתֶךָ וְהוּא קָרוֹב!
הִנֵּה לְבַשׁ לְבִשְׁתָּ הַנָּשֶׁק הַנִּצְחִי שֶׁל-גִּבֹּר,
מִנִּי יַחַתּוּ גַם יֵתֵר גִּבּוֹרֵי מִלְחָמָה בְּאַרְצִי.
הֵרֵג הִרְגַּתְּ אֶת-רַעְיוֹ הֶרֶךְ וְהַאֲדִיר, וַתִּקַּח
נִשְׁקוֹ אֲשֶׁר עַל-רֹאשׁוֹ וְעַל-כֶּתְפָיו, וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה. 205
הַנְּנִי נוֹתֵן לְךָ עוֹד פַּעַם הַתְּשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה,
גְּמוּלָךְ עַל-אֲשֶׁר לֹא תָשׁוּב מִן-הַמִּלְחָמָה, וְלֹא תַפְשִׁיט
אֶנְדְרוֹמָכָה אוֹתְךָ אֶת-מִדֵּי בֶן-פִּלֵּס הַנָּאִים".
דִּבֵּר בֶּן-קְרוֹנוֹס וְנִעְנַע גִּבּוֹתָיו הַכְּחוֹלֹת בַּפֶּלֶד.
הָלַם הַנָּשֶׁק אֶת-בִּשְׁרוֹ שֶׁל-הֶקְטוֹר. וְאַרְסֵה הָאִים 210
מִפְּעָמוֹ רוּחַ וַיִּמְלֹא-כָל-קֶרְבִּיו בְּקֶרֶבּוֹ אוֹן עֲצָמָה.
קָרַב אֶל-בַּעְלֵי בְרִיתוֹ, כָּל-אֲנָשֵׁי-הַחִיל, וַיִּקְרָא,
הַרְעִים עֲלֵיהֶם בְּקוֹלוֹ, וְנִדְמָה לְכֹלָם בְּלִכְתּוֹ
מְבָרִיק בְּגִהוֹת הַנָּשֶׁק לְאַכִּילָס בֶּן-פִּלֵּס הַגִּבּוֹר.
הֵלֵךְ, לֹא פָסַח עַל-אִישׁ, מַעֲדָד אֶת-כָּלָם בְּדִבְרֵים: 215
אֶת-תִּרְסִילוֹכּוֹס וּמִסְתֵּלִס, אֶת-אַסְטְרוֹפִיאֹס וּגְלִבְקוֹס,
אֶת-הַפּוֹתוֹאֹס וְאֶת-מֶדוֹן, אֶת-דֵּיסְנוֹר וְאֶת-פוֹרְקִיס,

את-אָנוּמוֹס הַמִּנְחָשׁ-בְּעוֹפּוֹת, אוֹתוֹ וְאֶת-כְּרוֹמִיוֹס.

כֹּלָם עוֹדֵד לְקָרֵב וַיִּדְבֹּר אֶת-אֲמָרוֹת-הַכֶּנֶף:

"שְׁמָעוּ נָא, אֵלַי בְּנֵי בְרִיתִי, שְׁכַנְנוּ הַיּוֹשְׁבִים מִסְבִּיב! 220

לֹא מִהֲשִׁתוֹקְקֵי לְרִבִּים אוֹ יַעַן חֲסָרְתִי עֲמָמִים

אֲתָכֶם הִנֵּה קִבְּצָתִי אִישׁ אִישׁ מֵאֵת עִירוֹ מִסְבִּיב,

אֲלֹא כִּדֵּי שְׁתַּגְנוּ עַל-טְרוּיָה, נְשִׂיָה וְטָפָה

בַּחֲפִץ לְבַבְכֶּם מִפְּנֵי הָאֲכִיִּים הַשּׁוֹאֲפִים-קָרְבוֹת.

זוֹ כִּנְנָתִי כְּשֶׁאֲנִי מִמְצֶה בְּתַרוּמוֹת וּמָסִים 225

אֶת-עֲמָמִי לְעוֹדֵד לֵב-אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּלְכֶּם.

אֲשֶׁר לָכֵן שִׁימוּ פְּנֵיכֶם לְנֹכַח הַצָּרִים, אִם-לָמוֹת

אוֹ לְהַצִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ, כִּי זוֹ הִיא דֶּרֶךְ מִלְחָמָה.

אוּלָם הָאִישׁ אֲשֶׁר יָבִיא אֵלַי אֶת-פֶּטְרוֹקְלוֹס הַמַּתִּי

לְמַסְרוֹ לְטְרוּיִים הָרוֹכְבִים בְּסוּסִים וַיַּגִּרֵּשׁ אֶת אֵיס, 230

הוּא אֲשֶׁר יִשָּׂא בְּחֶלְקוֹ אֶת-מַחְצִית הַשָּׁלָל, וְאֲנֹכִי

אֲשָׂא מַחְצִיתוֹ, וּכְבוֹדוֹ פֹּה יִגְדֹל כְּכַבּוֹדִי אֲנֹכִי".

כָּכָה הִבִּיעַ, וְהִמָּה הִתְנַפְּלוּ עַל-הַדְּנָאִים

נוֹשָׂאִים רַמְחִיָּהֶם בְּרָמָה, וּבְלָבָם קִנְיָה תִקְנוּתָם

לְגֹזֵל אֶת-לְגוּיֵת פֶּטְרוֹקְלוֹס מִיַּדֵּי אֵיס בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן. 235

הוּי חֲסָרִי-לֵב, כִּי מִרְבִּים גֹּזֵל חֵיתָם לֵיד מֵתוֹ.

עֲנֶה אֵיס לְאִישׁ מְנַלְאוֹס הַקּוֹרָא-בְּחִיל:

"מְנַלְאוֹס יִקְרִי, בֶּן-אֶטְרָס מְזַרַע בְּנֵי-אֱלִים!

לִבִּי לֹא יֵאֱמִין כָּכָר, כִּי נָשׁוּב מִשְׁדָּה הַמִּלְחָמָה,

אִין אֲנִי דוֹאָג לְגוּיֵת פֶּטְרוֹקְלוֹס אֲשֶׁר בְּמַהֲרָה 240

יֵאָכְלוּ מִמֶּנָּה כָּל-כָּלְבֵי הַטְּרוּיִים וְצִפּוֹר הַטָּרֶף,

כְּאֲשֶׁר אֲדַאָג לְרֹאשִׁי, מִה-יַעֲבֹר עָלָיו, וְלֹאֲשֶׁךְ

יַעַן כִּי הֶקְטוֹר הָאֶפִּיל עָלֵינוּ בְּעִנְיֵי קָרְבוֹת.

שְׂאוּל וְאַבְדּוֹן סְבוּנוּ, וּבִלְהוֹת אֵימָתָה נִפְחָד.

קְרָא נָא לְטוֹבִים בְּבְנֵי-הַדְּנָאִים, וְאוּלֵי יִשְׁמָעוּ". 245

כָּכָה הִבִּיעַ, וְלֹא סָרַב בֶּן-אֶטְרָס הַקּוֹרָא-בְּקָרְבוֹת.

נָשָׂא אֶת-קוּלוֹ, הִרְיֶעַ אֶל-כָּל-הַדְּנָאִים בַּצָּבָא:

"רַעִי, עֲמִיתִי, אֱלוֹפֵי בְנֵי-אַרְגֹּס וּנְשֵׂיאי הַצָּבָא,

אֲנִשִּׁי צָבָא אֲגַמְמִנּוּן וְחִיל מְנַלְאוֹס, הַשּׁוֹתִים

אַתֶּם מִיֵּינוֹת הַצָּבוֹר וּמִפְקָדִים כָּל-אִישׁ עַל-גְּדוּדוֹ, 250

זָכַס הַמַּרְעִים כִּי חָלַק לָכֶם מִתְּהִלָּתוֹ וּכְבוֹדוֹ!

יִקְשֶׁה מִמֶּנִּי לְמַצֵּא אִישׁ אִישׁ מִן-הַשָּׂרִים בְּהֶמּוֹן,

יַעַן כִּי-גָדַל וַיַּעַל מְאֹד סַעַר הַקֶּרֶב וְהַמְלָחָמָה.

יָבֹא אִישׁ אִישׁ וּבַעֲצָמוֹ, וְרוּחוֹ יִתְעַבֵּר לְמַרְאֵה

גִּוִּית פֶּטְרוֹקְלוֹס שְׁנַתְנָה לְמִשְׁחָק לְכָל־כִּי הַטְּרוֹיִים". 255

כָּכָה סָח, וְהִיטִיב לְשִׁמְעַת בְּנוֹ שֶׁל-אוֹאִילָס, הַמְּהִיר.

רִאשׁוֹן הוֹפִיעַ לְקוּלוֹ, בָּא נַחֲפָז בַּקֶּרֶב בַּמְלָחָמָה.

אַחֲרָיו בָּא אִידוֹמֶנֶס וְרַעוֹ עֲמִיתוֹ הַנָּאֶמֶן,

הוּא מִרִּיאֹנֶס הַנִּמְשָׁל-לְאַרְס הַהוֹרֵג-בַּגִּבֹּרִים.

אַפֶּס מִי יוֹכַל וַיִּקְרָא בְּשִׁמוֹתֵם שֶׁל-יֵתֶר הַבָּאִים, 260

אֲשֶׁר הִפִּיחוּ מִחֲדָשׁ מִלְחָמָת בְּנֵי-הָאֲכִיִּים?

גַּם הַטְּרוֹיִים הִתְלַכְדוּ, הִתְפָּרְצוּ, וְהִקְטֹרַר בְּרִאשָׁם.

כְּאוֹתוֹ מִשְׁבַּר-יָם גָּדוֹל, הַהוֹמָה וְעוֹלָה כְּנָגֵד

אַפִּיק שֶׁל-נְהַר זֶרַע-זֵאוּס עַל-שִׁפְךָ-הַמַּיִם, וְעָנוּ

צוֹרִים עַל-שְׁפוֹתָיו, וְהָיוּ הַגִּלִּים הַמְּלוּוִּיִּם אֶת-קֶצֶפָם, — 265

כָּכָה הִרְיֵעוּ הַטְּרוֹיִים. וְאוֹלָם כָּל-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים

עָמְדוּ מוֹצָקִים וְסִמּוּכִים לְבָנוֹ שֶׁל-מְנִיטִיּוֹס — לֵב אֶחָד.

צָנּוֹת הַנִּחָשֶׁת עוֹטְרוֹת לְהֶמָּה, וְעַנְנֵי אֶפֶל

נָסַךְ בֶּן-קְרוֹנוֹס מִסָּבִיב לְקוֹבְעֵיהֶם הַנוֹצְצִים.

יַעַן בְּעוֹד בֶּן-מְנִיטִיּוֹס בַּחַיִּים חִתּוֹ, וְהוּא רַע 270

נָכַד-אַיִקוֹס, לֹא שָׁנְאוּ זֵאוּס הַמַּרְעִים-בַּמְרוֹמִים.

בַּחַל בְּרַעֲיוֹן כִּי יִהְיֶה לְמֵאֶכֶל לְכָל־כִּי הַטְּרוֹיִים,

עַל-כֵּן עוֹרֵר אֶת-רַעֲיוֹ-עֲמִיתוֹ וַיִּסּוּכּוּ עָלָיו.

תַּחֲלָה הִדְפוּ הַטְּרוֹיִים אֶת-צָבָא הָאֲכִיִּים מִבְּרִיקֵי-

הַעֵינִים שֶׁנִּטְשׁוּ הַחֲלָל, וּלְאַחֹר נִסּוּגוּ, 275

אך הטרואים לא הכו בהם איש בכידון, ואם רצו.

המה אך מלשכו הגויה. ולא הרבו בני-האכזרים

לשהות הרחק ממנו, כי אים שוב קבץ את-כלם,

אים הגדול בין רעיו בקומה ועלילות-מלחמה,

ראשון בין הדנאים ואך עד בן-פלס לא יבא. 280

חדר מבין החלוצים ודמותו חזיר-יער פרא

אדיר, המפיץ על-נקלה בהרים הכלבים העזים

ואת-הציידים הזריזים כי יתפך פניו בנקרה.

ככה הפיץ על-נקלה בסער גם אים הנהדר,

בנו של-טלמון הנעלה, מערכות הטרואים, שעמדו 285

סביב לגוית פטרוקלוס, ונפשם נכספה בלטה

לסחב אותו העירה ולנחל התהלה בארץ.

בא הפותואוס הנהדר בן-לתוס האיש הפלסגי,

סוחר הגויה ברגלה מקרב מלחמת הדמים.

קשר רצועה חזקה לשיריו וסמוך לקרסל 290

לשמחת לב הקטור וטרואים, ואולם עד-רגע בא שברו

ואין איש שיבא לעזרתו, ואם-גם השתוקקו רבים.

אים בנו של-טלמון התפרץ מתוך כל-ההמון,

קרב ופגעו ברמחו, הבהו בלחי קובע-נחשתו.

נבקע סביב רמחו הקובע הנעטר רעמת-סוסים, 295

יען הבהו הפידון האדיר וזרוע הכח.

קלח מחו המגאל בדמים מפצעו לארך

קנה-החנית, ומיד עזבו כל-כחו, ושמט

ארצה מידיו את-הגל פטרוקלוס הגבר הנדיב.

נפל אפים גם הוא על-גופת פטרוקלוס המוטל, 300

הרחק מארץ לריסה, שמנת-הקרקע, ולא השיב

גמול לאבותיו על-טרחם באמנם אותו, כי קצרו

ימיו מאד וימגרהו אים הגבור לארץ.

וקטור הוא הטיל חניתו הנוצצה באים הגבור;

אָפֿס זֶה נִמְלֵט, כִּי-רָאָה וַיֵּט מִפְּנֵי רִמַּח נְחֹשֶׁתוֹ. 305

פָּגַע בְּסַכְדֵּיּוֹס, זֶה בָּנוּ שָׁל-אִיפִיטוֹס הַגְּבוּר-בְּאַרְצָא,

רָאשׁוֹן לְבְנֵי-הַפּוֹקִים, וּבֵיתוֹ בְּקֶרֶת פִּנּוּפֶס,

עִיר מְצִינָה בְּתִיבֵל, וַיִּמְלֹךְ עַל-רַבִּים אֲנָשִׁים.

תַּחַת הַשְּׂכָמָה, בְּאַמְצַע, פָּצְעָהּ, וַתִּחַלֵּף חֲנִיתוֹ

בְּעֶקֶץ נְחֹשֶׁתָהּ וַתֵּצֵא דֶרֶךְ הַפֶּתַח מֵאַחֹר. 310

נָפַל בְּרַעַשׁ לְאַרְצָא, וַיִּצְלָצְלוּ עָלָיו כָּל-כָּלָיו.

וְאִיס הִכָּה אֶת-פּוֹרְקִיס הַנָּדִיב מִזֶּרְעוֹ שָׁל-פִּינוּפֶס,

נוֹטֵר אֶת-הַפּוֹתוֹאוֹס, בְּבִטְנוֹ בְּתֶנֶךְ הִכָּהּ.

בְּקֻעָה הִנְחֹשֶׁת סִתְרָתוֹ וַתַּחֲדֹר דֶּרֶךְ כָּל-מַעְיוֹ.

נָפַל לְאַרְצָא בְּאַבְקָא, וַתִּפֹּשׁ בְּכַפָּיו הָאַרְצָא. 315

נִרְתָּעוּ כָּל הַחֲלוּצִים וְהַקְטוֹר הַמִּזְהִיר אַף אֲתָם.

נִשְׂאוּ בְנֵי-הָאַרְגָּאִים אֶת-קוֹלָם וְסִתְּבוּ מִתֵּיהֶם,

אֶת-הַפּוֹתוֹאוֹס וְאֶת-פּוֹרְקִיס וַיִּנְצְלוּ אֶת-שְׁנֵיהֶם אֶת-נִשְׁקָם.

וְהָיוּ הַטְּרוֹיִים אֲזַי נָסִים אֱלִיוֹנָה, כִּי נִשְׁתָּה גְבוּרָתָם

מִפְּנֵי מַעֲרֻכוֹת בְּנֵי-הָאַכַּיִים, חֲבִיבָיו שָׁל-אַרְס; 320

וְהָיוּ בְנֵי-אַרְגּוֹס נוֹחֲלִים כְּבוֹד, וְאֵם-לְמֵרוֹת גְּזֵרֹת

זָבֶס, בְּגְבוּרָתָם וּבְכֹחָם, – אֶלְמָלָא חָשׁ פִּיבוֹס-אַפּוֹלוֹן

וְעוֹרֵר לְקֶרֶב אֶת-אַיִנִּיאַס, וְהַפֵּךְ וּנְדָמָה לְפָרִיפֶס

בָּנוּ שָׁל-אַפִּיטוֹס, הַכְּרוֹז, שִׁשְׁרֹת אֶת-אַבְיוֹ הַזִּקָּן.

הָיָה כְּרוֹז כָּל-יָמָיו, וְלָבּוּ לָב-עֲצוֹת יָדִידִים. 325

נִמְשַׁל לוֹ-פִיבוֹס-אַפּוֹלוֹן בֶּן-זֵאוּס, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:

"אֵיכָה יִכְלֹתָם, אֵינִיאַס, לְהִגֵּן עַל-אֱלִיוֹס הַנִּשְׁפָּה,

נֶגֶד רְצוֹנָם שָׁל-אֱלִים? אֲנֹכִי רֹאֵיתִי אֲנָשִׁים

אֲשֶׁר הָאֱמִינוּ בַּעֲזָם וּבְטַחוֹ בְּגְבוּרַת יָמִינָם,

בַּעֲמָם הִהוּלֵךְ לְרַגְלָם, וְאַף כִּי אֲנָשָׁיו מַעֲשִׂים. 330

אָבֵל לָב-זָבֶס טוֹב עָלֵינוּ וְגַם-יִנְחִילֵנוּ נִצָּחוֹן

וְלֹא הַדְּנָאִים, אֵךְ אֲתָם רַפִּי-לָב וְאֵינְכֶם נִלְחָמִים".

סָח, וְהִכִּיר אֵינִי אֶת-אַפּוֹלוֹן הַנוֹגֵף-מֶרְחוֹק,

הביט בפניו והפירו ויקרא בקול גדול להקטור:

"הקטור ואתם אלופי הטוריים ובעלי בריתם! 335

חרפה היא לנו אם-נגוס אליזנה מפני האכזים,

אשר ארס אהבם, פי-נשטה פכר גבורתנו.

ואחד האלים לי דבר, זה עתה רק עמד לצדי:

זכס היועץ העליון הוא הוא מגן לנו וישועה.

הבה נפרץ בדנאים, ולא ישאו בלי קרב, על-נקלה, 340

גופת פטרוקלוס הגבור אלי ספינותיהם השחורות".

פכה סח אז איניאס ופרץ מבין החלוצים.

עמד, והפנו גם הם את-פניהם לקראת האכזים.

הטיל חניתו איניאס וידקר את-ליאוקריטוס,

בנו של-ארסבס ורעו הנעלה של-ליקומדס. 345

ראה זאת ליקומדס, ויצר לו לרעו שנפל,

הלך קרב ונטל את-רמח נחשתו המזהיר,

הכה את-אפיסאון, את-בנו של-הפסוס המושל,

תחת סרעפתו בכבד והתיר את-ברקיו הנריזות,

עלה הלז מפיאונגיה שמנת-הקרקע, והוא נחשב 350

ראשון בין לוחמי לחם – עד אסטרופיאוס לא יבא.

ראה זאת אסטרופיאוס ויצר לו לרעו שנפל.

חש ויתפרץ קדימה לתגר הקרב בדנאים.

אולם לא יכל להם, כי עמדו צפופים – מגנים

סביב לגופת פטרוקלוס, רמחיהם שלוחים לפניהם. 355

אִיס סובב עליהם, מעתיר עליהם בדברים,

אשר לא יסוג אף אחד מגוית המת ולא יזיד

לצאת מבין האכזים ויאסור מלחמה האחד;

אלא לסובב הגויה, לערוך קרב גבר מול גבר.

פכה פקד עליהם אִיס העצום. והארץ 360

פלה נגאלה פרפורה של-דמים, וצפופים גם שקבו

פגרים, גם של-הטוריים ובעלי בריתם הגאים,

גם נָשַׁל-בְּנֵי-הַדִּנְאִים, אִף הִמָּה לֹא חָסְרוּ הַרוּגִים;
מַעֲטוּ לְנָפֶל, כִּי שָׁמוּ לְעוֹלָם אֶת-לִבָּם אֵיךְ לְמַלֵּט
אִישׁ אִישׁ אֶת-נַפְשׁ רַעְהוּ בְּהִמּוֹן מִשְׁאוּל וְאַבְדּוֹן. 365
סָעְרוּ כָכָה כָּאֵשׁ, וְאִי-אֶפְשָׁר הָיָה לְהַכִּיר
שְׁמֵשׁ אִם-יָהֵל בְּשִׁחָקִים, וּלְבָנָה הַעוֹדָה בַּמְרוּמִים,
יַעַן כִּי עַב הָעֶרְפֶּל מְכַסֶּה הַמָּקוֹם שֶׁם עֲמְדוּ
כָל-הַגְּבוּרִים הַעוֹטְרִים אֶת-גּוֹיֹת בְּנוֹ שֶׁל-מִנִּיטִיוֹס.
וַיִּתֵּר הַטְּרוּיִים וּבְנֵי-הָאֲכִיִּים בְּמַצָּחוֹת-תְּמוּדוֹת 370
נִלְחָמוּ בְּנִחַת מִתַּחַת הָאֵיתָר בְּאוֹר-שְׁמֵשׁ, אוֹר-בְּהִיר,
עָנָן אֵין לְרֹאוֹת מוֹפִיעַ עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְהַהָרִים,
הָיוּ נִלְחָמִים וְעוֹמְדִים, מְשִׁיבִים אֶת-רוּחָם, מְתַרְחָקִים
אֵלָה וְאֵלָה מִחֲצֵי רַעֲיָהֶם מְעוֹרְרֵי-אַנְחוֹת
הַרְחֵק אִישׁ מֵרַעְהוּ. רַק אֵלָה הַעוֹמְדִים בַּתֶּנֶךְ 375
עָנּוּ מֵאֶפֶל וּקְרָב, מַעֲצָר נַחֲשֹׁת אַכְזָרְיָה,
גַּם הַגְּבוּרִים בִּינֵיהֶם, וְשִׁנִּים אֱלוֹפִים מְצִינִים
טָרָם יָדְעוּ, כִּי נָפֶל פֶּטְרוֹקְלוֹס הַגְּבוּר הַתָּמִים:
וְהֵם תִּרְסִימָד וְאַנְטִילוֹכּוֹס, כִּי אָמְרוּ בְּלִבָּם – עוֹדְנוּ
חַי וְבִין כָּל-הַתְּלוּצִים הוּא נִלְחָם בַּטְּרוּיִים בְּכַחַ. 380
נִלְחָמוּ הַרְחֵק מֵאֵלָה, וְאִף אִם-רָאוּ רַעֲיָהֶם
נוֹפְלִים חֲלָלִים וְנָסִים, כִּי כֵן הָיָה לָמוּ דְבַר נִסְטוֹר,
בְּעוֹרָרוֹ אוֹתָם לְקָרֵב מֵאֲצֵל הַסְּפִינוֹת הַשְּׁחוּרוֹת.
כָּכָה סָעַר הַקָּרֵב כָּל-אוֹתוֹ הַיּוֹם וְהַקָּטָל.
עָיְפוּ בְּרַכְיָהֶם וְשׁוֹקִיָהֶם מַעֲצָר הָעֵמֶל וְהַזָּעָה, 385
כְּשָׁלוּ רַגְלֵיהֶם מִתַּחַת; עֵינֵיהֶם וְזֵרוּעוֹתֵיהֶם
לְכָלְכוּ בְּדָמִים, נִגְאָלוּ כָל-הַנִּלְחָמִים בַּשָּׂדֶה
סָבִיב לְנַעֲרוֹ הָעֶדִין שֶׁל-נָכַד-אַאֲקוֹס הַמְּהִיר.
מִשָּׁל לְבֶרֶסִי שֶׁנָּתַן לְמִשְׁרָתוֹ עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ
עוֹרוֹ שֶׁל-שׁוֹר-פָּר מְאֹד גָּדוֹל, וְרִנָּה וְדָשֵׁן לְמִתְחוֹ, 390
עֲמְדוֹ מְסָבִיב לוֹ מוֹשְׁכִים רְחוֹקִים זֶה מִזֶּה בְּעִגּוּל,

וַיֵּצֵא הָרֹטֶב וַאֲיִנּוֹ, וַהֲחֵלֵב נִכְנָס לְתוֹכוֹ,
יַעַן כִּי-הִרְבּוּ לְמַשְׁכּוֹ – הֵלֶךְ וַהֲתַמְתַּח עַל-סְבִיבָיו, –
כָּכָה מָשְׁכוּ אֶת-מִתָּם עַל-כִּבְרַת הָאֶרֶץ הַקִּטְנָה,
אֵלֶּה לְכָאן וְאֵלֶּה לְכָאן, כִּי מָאֵד קִוְיָה נֶפֶשׁ 395
אֲנָשִׁי-טְרוּיָה לְהַבִּיאוֹ אֶלְיוֹנָה, וּבְנֵי-הָאֲכִיִּים –
אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת. וְעָלָה שְׂאוֹן הַמִּלְחָמָה
גָּדוֹל וְנוֹרָא, וְלֹא הָיוּ מוֹצְאִים בָּם דָּפִי גַם אֲרִס
מַעוֹרֵר-הַגְּבָרִים גַּם פֶּלֶס, וְאִם-חֶרוֹן אָפֶם מָאֵד גָּדוֹל.
כָּכָה קָרָא בַּיּוֹם הַהוּא וְכֵס לְעַמֹּל הַכָּבֵד 400
יַחֲדוֹ לְאָדָם וְלַסּוֹסִים יַעֲקֹב פִּטְרוֹקֶל. וְאֲכִילֵס
הָאֵלֶּהי טָרַם יָדָע, כִּי נָפַל פִּטְרוֹקֶלוֹס רַעְהוּ,
יַעַן כִּי-נִלְחַמוּ הַרְחֵק מִן-הָאֲנִיּוֹת הַמְּהִירוֹת,
תַּחַת חוֹמַת הַטְּרוּיִים, לִכְן גַּם לֹא שָׁעַר בְּנִפְשׁוֹ
אֲשֶׁר-יָמוּת בִּקְרֵב, אֲךְ קִנָּה כִּי חַי אֱלִיוֹ יָשׁוּב 405
אַחֵר כִּי בָא עַד-הַשָּׁעַר, בְּאֲשֶׁר יָדָע אֶל-נָכוֹן,
אֲשֶׁר לֹא יִלְכֹּד הָעִיר גַּם לְבַדּוֹ גַּם אִתּוֹ בְּיַחַד.
דָּבָר זֶה שָׁמַע לְעֵתִים תְּכּוּפוֹת, כִּי סָפְרָה-לוֹ אִמּוֹ,
גִּלְתָּה בְּשָׁלִי לוֹ דְּבָרָיו שָׁל-וְכֵס הָאֲדִיר וְעֶצְתּוֹ;
אָפֶס עָתָה לֹא גִלְתָּה אֶת-אֲזִנּוֹ, כִּי רָעָה בְּאַתְהוּ, 410
כַּחֲדָה מָנוּ, כִּי נָפַל יְדִידוֹ הַחֲבִיב בְּרַעְיוֹ.
וְאֵלֶּה הוֹסִיפוּ הַשְׁתַּעַר, הַרְמָחִים הַשְּׁנוּנִים בִּידֵיהֶם
נְטוּיִים, סְבִיב לְחָלָל וְהוֹרָגִים אֵלֶּה אֶת-אֵלֶּה.
יֵשׁ וַיִּקְרָא אֶחָד הָאֲכִיִּים עֲדוּיִי-הַשְּׁרִיּוֹן:
"רַעִים, הֵן כָּלֻמָּה תִּכְסֶּה פָּנֵינוּ אִם-עָתָה נָשׁוּבָה 415
אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת! תִּפְתַּח הָאֶרֶץ הַשְּׁחוּרָה
פִּיהָ וְתִבְלַע אוֹתָנוּ וַיִּיטֹב אֲזַי לָנוּ הַדָּבָר,
מִהַשְׁאִירָנוּ פֹּה מוּטָל לְטְרוּיִים מִכְּנִיעֵי-הַסּוֹסִים,
וְהֵם יִסְחָבוּהוּ אֶל-עֵירָם וְנִחְלֹו כְּבוֹד וְתִהְיֶה!"
וַיֵּשׁ שְׁרִיעַ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי טְרוּיָה הַנְּדִיבִים: 420

"רַעִי, וְאַם-נִגְזְרָה גִזְרָה כִּי נָמוּת כָּלֵנוּ בְיָחַד
אֶצֶּל הַגָּבֵר הַלֵּז, אֶל-יָזִיד אִישׁ לַעֲזֹב הַקָּטָל!"
כָּכָה יֹאמֶר הָאוֹמֵר וַיַּעֲזֹד אֶת-אֲנָשֵׁי-הַחֵיל.
כָּכָה נִלְחָמוּ, וַעֲלָה קוֹל עֲנוֹת בְּרָזֶל בְּרָמָה
עַד-שָׁמַי הַנְּחָשֶׁת מִמַּעַל וְדֶרֶךְ הָאֵיתָר הַשָּׁמַיִם. 425
וְסוֹסֵי נָכַד-אַאֲקוֹס הִרְחִק מִשְׁאוֹן הַמִּלְחָמָה
עֲמָדוּ וּבָכוּ, כִּי שָׁמְעוּ שְׁמַת מִנְהִיגֵם הַגָּבֹר,
נוֹפֵל בְּאַבְק לְרַגְלָיו שֶׁל-הַקָּטוֹר הַהוֹרֵג-בַּגָּבְרִים.
דָּפְקָם לִשְׁוֹא אֲבִטוּמָדוֹן בְּנוֹ שֶׁל-דִּיאֹרֶס הָאֲדִיר,
הוֹלֵךְ וּמַעוֹרָרָם וּמִלְקָם בַּמַּגְלָב הַזֵּרִיז בְּכַפְּיוֹ, 430
הוֹלֵךְ וּמַפְיָסָם בְּדַבְרֵי יְדִידוֹת אוֹ הוֹלֵךְ וּמַחְרָפָם.
הֵמָּה מֵאֲנוּ לָכֶת גַּם אֶל-הַסְפִּינוֹת עַל-רַחֲבֵי
יָם הַלִּסְפוֹנְטוֹס גַּם לָשׁוּב אֶל-מַעֲרָכוֹת בְּנֵי-הָאֲכִיִּים.
אַפִּס כְּאוֹתוֹ הָעַמּוּד, הָעוֹמֵד עַל-עֲמָדוֹ בְּלִי-נוֹעַ
שֶׁהֲצִיבוּהוּ מַצְבָּה עַל-קָבֶר אִישׁ מֵת אוֹ שֶׁל-אִשָּׁה, — 435
כָּכָה עֲמָדוֹ הַסּוֹסִים וְלֹא מָשׁוּ מִרְכָּב כָּלִיל יָפִים.
תָּקְעוּ בְּאַרְצָן רֹאשֵׁיהֶם וְנוֹטְפִים דְּמַעֲיָהֶם הַחַמִּים
מִעַפְעִפֵּיהֶם בַּחוּל, מִתְאַבְּלִים וּבּוֹכִים לְמִנְהִיג.
גַּם רַעְמוֹתָם הַגְּדוֹלוֹת צָנְחוּ מִקוֹלֵר הָאֶמֶד,
רַעְמָה מִכָּאן וּמִכָּאן, נִגְאָלָה בַּעֲפָר וְאַבָּק. 440
רָאָה בֶן-קְרוֹנוֹס בְּאַבְלָם, וּמַעֲיוֹ הָמוּ לְסוֹסִים,
רֹאשׁוֹ הַנִּפְלָא הִנִּיעַ, מְדַבֵּר אֶל-נַפְשׁוֹ וַיַּעַן:
"הוּא, הָאֱמָלָלִים! שְׁלָמָה נִתְנוּכָם לְפִלֹס הַמוֹשֵׁל,
אָדָם בֶּן-תְּמוּתָה, וְאַתֶּם לֹא-זִקְנָה וְסוֹסֵי-אַלְמָנוֹת?
אוּלֵי לְמַעַן תִּדְעוּ גַּם אַתֶּם יְגוֹנִים בֵּין אָדָם? 445
יַעַן וַיִּבְיַעַן אִין אֱמָלֵל בְּאַרְצָן מֵאָדָם בֶּן-תְּמוּתָה
בֵּין כָּל-הַחַיָּה הַנוֹשְׁמָה וְרוֹמְשֶׁת עַל-פָּנֵי הָאֲדָמָה.
אַפִּס שְׁוֹא אָמֵר בְּנַפְשׁוֹ בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס, שִׁיאָסֵר
אַתֶּכֶם אֶל-רֶכֶב כָּלִיל יָפִיו, כִּי אֶכֶן אֲנִי לֹא צוּיָתִי;

אָמַנְם, הַמַּעֲטָה זֶה בְּעֵינָיו כִּי בִגְדֵי הַנָּשֶׁק וַיִּתְּהֵל? 450

אָפַח הָעוֹ בְּבִרְפִּיכֶם וְכַח וַעֲצָמָה בְּלִבְבְּכֶם,

לְמַעַן תִּמְלָטוּ אֶת-אַבְטוֹמָדוֹן מִתּוֹךְ הַמִּלְחָמָה

אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, כִּי עוֹד אֲנִי חוֹבֵן הַתְּהֵלָה

אֶת-בְּנֵי-טְרוֹיָה וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לְהָרֵג לִפְנֵי הַסְּפִינוֹת,

עַד-שֶׁתִּשְׁקַע הַשָּׁמֶשׁ וְנִטְתָּה אֶפְלַת הַקֹּדֶשׁ". 455

כָּכָה הִבִּיעַ וַיִּפַּח הַכַּח הָעֶדִין בְּסוּסִים.

וַעֲרוּ אֹז אֶת-הָאָבָק מֵעַל רַעְמוֹתָם וְטָשׁוּ,

נוֹשְׂאִים אֶת-רֶכְבָּם אֶל-בֵּינוֹת הַטְּרוֹיִים וּבְנֵי-הָאֲכִיִּים.

אֵךְ אַבְטוֹמָד יָצָא לְלַחֵם, וְאִם-כִּי הִתְעַצֵּב לָרַעוּ.

פָּרַץ עִם-רֶכְבּוֹ כְּאוֹתוֹ הֶרְחֵם הַמָּכָה בְּאֲנָזִים. 460

בְּנִקְל נִמְלָט עַל-נִפְשׁוֹ מִבֵּין כָּל-הַמוֹנֵי הַטְּרוֹיִים,

בְּנִקְל הִתְפָּרַץ לְתוֹךְ הַהַמוֹנִים הַצְּפוּפִים וּרְדָפָם.

אָפַס לֹא הָרַג בְּגִבָּרִים, בְּפָרְצוֹ לְתוֹכָם בְּכַח,

יַעַן לֹא יָכַל, מִהֵיוֹתוֹ רַק אֶחָד בְּרֶכֶב הַקְּדוֹשׁ,

לְהִטִּיל בָּהֶם אֶת-חֲנִיתוֹ וְלִנְהֹג בְּסוּסִים הַמְּהִירִים. 465

רָאָה אוֹתוֹ בְּעֵינָיו הָאִישׁ אֱלִיקִימָדוֹן רַעְהוּ,

בְּנוֹ שֶׁל-לְאָרְקֵס הַגִּבּוֹר, הוּא בְּנוֹ שֶׁל-הַיְמוֹנוֹס הַנְּדִיב,

עָמַד אַחֲרֵי הֶרְכָּב וְאֶל-אַבְטוֹמָד נָשָׂא דְבָרוֹ:

"הוּא, אַבְטוֹמָד, מִי בָּאֵלִים הָאֵל אֲשֶׁר נָטַע בְּלִבְכֶּךָ

עֲצָה זֹאת הַנִּבְעָרָה, וַיִּקַּח הָעֲצָה הַטּוֹבָה? 470

תִּלְחַם בַּטְּרוֹיִים לְבִדְךָ, הָאֶחָד בֵּין כָּל-הַחֲלוּצִים.

נָפַל רֶעֶךָ, וְהַקְטוֹר הוּא נָשָׂא אֶת-כָּלְיוֹ מֵעָלָיו,

וַיִּשָּׂק נֶכַד-אַאֲקוֹס שָׁם עָלֶי-כְּתַפּוֹ מִתְּנָאָה".

עָנָה-לוֹ אַבְטוֹמָדוֹן וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנוֹ שֶׁל-דִּיאוֹרֵס:

"אֱלִיקִימָד, מִי הָאִישׁ בֵּין כָּל-הָאֲכִיִּים כְּמוֹךָ, 475

אֲשֶׁר יִכְנִיעַ אֶת-כַּח הַסּוּסִים הַנִּצָּחִים הָאֵלֶּה

בְּלִתֵּי פִטְרוֹקְלוֹס הַנִּמְשָׁל בְּחֻכְמָה לְאֵלִים, וּבַעֲדוֹ

חַי עַל-אֲדָמוֹת? אֵךְ עָתָה כְּאוֹהוּ הַמֶּנֶת וְהַגְּזָרָה.

קח בכפֿיך המגֿלֿב וּשְׂא אֶת-הַמוֹשְׁכוֹת הַנוֹצְצוֹת,
 אֲרֵדָה אֲנִי מִן-הַרְכָּב וְאַאֲסֹר מִלְחָמָה בְּטָרוֹיִים". 480
 פְּכָה סָח, וְאַלְקִימָדוֹן הִזְדַּרְזוּ וַיַּעַל בְּרֶכֶב,
 תִּפְס בְּכַפְיוֹ הַמִּגְלָב וְאֶת-הַמוֹשְׁכוֹת הַנוֹצְצוֹת.
 אַךְ אֲבִטוּמָד קִפֵּץ אֲרֻצָּה. וְהֶקְטוֹר הַמְזֹהִיר יֵת רָאם,
 אָמַר מִיָּד לְאַיִנִּיאַס הָעוֹמֵד עַל-יָדוֹ וַיַּדְבֵּר:
 "הוּא, אִינִיאַס, יוֹעֵץ הַטָּרוֹיִים בְּשָׂרִיוֹנוֹת-הַנְּחָשָׁת! 485
 עֵינֵי הָרֹאוֹת אֶת-סוֹסִיוֹ שֶׁל-נֶכֶד-אַאֲקוֹס הַמְּהִיר
 שָׁבִים אֶל-פָּנֵי הַמִּלְחָמָה, אֲכַל הַרְכָּבִים הֵם רָעִים.
 לָכֵן תִּקְנוּתִי תֵאמְצֵנִי, כִּי נִתְפָּשִׁים עֲתָה, אִם-רָצָתָה
 נִפְשֶׁךְ אִתָּה, כִּי אֲמַנֵּם לֹא יִרְהֲבוּ עוֹז בְּלִבּוֹתָם
 לַעֲמֹד בְּפָנֵינוּ הַשָּׁנִים, לְהִתְגָּרוֹת מִלְחָמָה אֲתָנוּ". 490
 פְּכָה סָח, וְלֹא סָרַב בְּנוֹ שֶׁל-אַנְכִיסס הַנָּדִיב.
 שָׁנִיָּהֶם הִתְפָּרְצוּ מִכֶּסֶּים אֶת-פָּנֵי הַכְּתָפִים בְּעוֹרוֹת-
 שְׁוֹרִים חֲזָקִים וַיִּבְשִׁים מְעַלְפִּים נִחָשָׁת בְּשַׁפְּעָה.
 נָלוּוּ עֲלֵיהֶם כְּרוֹמָיוֹס וְאַרְטוֹס הַדּוֹמָה-לְאַלִּים –
 שָׁנִיָּהֶם בִּיחָד, וּבְלִבָּם תִּקְנוּתָם לְהַכּוֹת הַשָּׁנִים 495
 וּלְלַכֵּד אֶת-סוֹסִיוֹ שֶׁל-נֶכֶד-אַאֲקוֹס, תְּלוּלִי-הַצִּנּוֹאֵר.
 חֲסָרִי-הַלֵּב! כִּי לֹא נִגָּזַר עֲלֵיהֶם וַיִּשׁוּבוּ בְּלִי דָמִים
 מֵעַל-פָּנֵי אֲבִטוּמָדוֹן. וַיִּפְּלֵל לְזֹאוֹס אֲבִינוּ,
 וַנִּמְלֹא לִבּוֹ הַקּוֹדֵר הַפֶּחַ וְהַגְּבוּרָה. וַתִּכָּף
 נִשְׂא אִמְרָתוֹ וַיֵּאמֶר אֶל-אַלְקִימָד מִרְעָהוּ: 500
 "אַלְקִימָד, אִתָּה תִּפְס אֶת-הַסּוֹסִים וְלֹא תִרְחַק מִמֶּנִּי,
 יִנְחָרוּ סְמוּךְ לִגְבִּי; וּבִיעֵן יִרְאֵתִי, כִּי הֶקְטוֹר
 בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס לֹא יִרְף מִזַּעְפוֹ זֶה, עַד-אִם-נִהַג
 אִתּוֹ אֶת-סוֹסֵי אֲכִילֵס עֲטוּרֵי-הָרַעְמָה הַנָּאוֹה.
 יִהְיֶה אֶת-שָׁנֵינוּ וַיִּפֹּל אִימָתוֹ עַל-צָבָא-הָאֲרִגָּאִים, 505
 אוֹ נָפַל יִפֹּל בְּעֶצְמוֹ בְּגִדּוֹד הַחֲלוּצִים בְּקָטָל".
 פְּכָה סָח וְקָרָא בְּקוֹל לְאַיִסִּים וְלִישָׁר מִנְּלָאוֹס:

"שְׁנֵי הָאֲיִסִּים, אֱלוֹפֵי בְנֵי-אַרְגּוֹס, וְהַשֹּׁר מְנַלְאוֹס!

מִסְרוּ הַחֲלָל לְטוֹבִים בְּאֲנָשֵׁי הַצָּבָא לְשִׁמְרוֹ,

יָבִנוּ מִעֲמֵד לֹו סָבִיב וַיִּגְרָשׁוּ אֶת-שׁוֹרוֹת הַגָּבָרִים; 510

וְאַתֶּם תִּסִּירוּ מִמֶּנּוּ, הַחַיִּים עוֹד, יוֹם הַעֲבָרוֹת;

כִּי עַל-הַמָּקוֹם הַזֶּה הִתְנַפְּלוּ בְּקָרֵב רַב-הַדְּמָעוֹת

יַחְדּוֹ הֶקְטוֹר וְאִינִיאַס, הַטוֹבִים בְּצַבָּאוֹת הַטְּרוֹיִים.

אָכֵן, לְזָכֶס הַעֲתִידוֹת, וּבְחִיקוֹ תִּנְחָנָה הַבָּאוֹת:

אֲטִיל אֲנִי אֶת-תַּנִּיתִי, וְזָכֶס הוּא יִדְאָג לִי־תֵר! 515

סָח, וַיַּעֲוֹפֶף אֶת-רֶמְחוֹ הַמֶּאֱרִיךְ-צִלּוֹ וַיִּטֵּל.

הִכָּה בּוֹ אֶת-אַרְטוֹס בְּמַגֵּן הָעֲשׂוֹי עֲגֻלָּל.

שָׁלְטוֹ לֹא עָצַר בִּפְיֹדוֹ, וַתַּחֲדֹר דְּרָךְ הָאֶזּוֹר.

בָּאוֹתוֹ הָעֵלָם הֶחֱסֹן הַמִּנְיָף גִּרְזָנוֹ הַשָּׁנוֹן 520

וְהִכָּה בְּעֶרְף־שׁוֹר-פָּר לִמָּד שְׂדֵה אַחֲוֵי שְׁתֵּי קָרְנָיו,

חוֹתֵךְ אֶת-גִּידָיו אֶת-בָּלֶם; וְקַפֵּץ הַשׁוֹר, אַחֵר יָפֵל, —

בְּכָה קָפֵץ גַּם הוּא וַיִּפֹּל עַל-גִּבּוֹ, וְהִרְמַח

נָבַר בְּעַקְצוֹ הַשָּׁנוֹן אֶת-מַעְיוֹ וַיִּתֵּר אֲבָרָיו.

וְהֶקְטוֹר הִטִּיל אֶת-רֶמְחוֹ הַמִּבְרִיק בְּאִישׁ אֲבִטוֹמָדוֹן. 525

אוֹלָם זֶה הַבֵּיט לִפְנָיו וְנִמְלֵט מִפִּידוֹן נַחֲשָׁתוֹ.

הִרְכִּין אֶת-פָּנָיו כְּלָפִיו, וַיַּעֲבֵר הִרְמַח הָאֲדִיר

עָלָיו, נִמְעַךְ בְּאַרְצֵךְ, וְחָד-עֵצוֹ עוֹד מִזְדַּעְזָע,

אָפֶס קָל מְהֵרָה חָדַל בּוֹ פָּחוּ שָׁל-אַרְס הַשְּׂגִיא.

וְהָיוּ אַזְ אוֹסְרִים מְלַחֲמָה בְּחֶרֶב, קְרוֹבִים אִישׁ לְאָחִיו, 530

לִוְלֹא הִפְרִידוּ בִּינֵיהֶם שְׁנֵי הָאֲיִסִּים, כִּי שְׁנֵיהֶם

פָּרְצוּ דְרָךְ הַהֶמּוֹן, כִּי שָׁמְעוּ קוֹל רָעַם הַקּוֹרָא.

רָאוּם, וְנִרְתְּעוּ לְאָחוֹר, כִּי נִבְהָלָה נֶפֶשׁ הַשָּׁנִים,

חֲתוּ הֶקְטוֹר, וְאִינִי וּכְרוֹמִיוֹס הַדּוֹמָה-לְאֵלִים.

וְנָחוּ שָׁם אֶת-אַרְטוֹס הַמוֹטָל וּלְבָבוֹ מִטְעֵן. 535

אֲבִטוֹמָד, אֲשֶׁר נִמְשָׁל לְאַרְס הַסּוֹעֵר בְּזַעֲמוֹ,

פָּרַק אֶת-נִשְׁקוֹ מֵעָלָיו, הִרְיַע וַיִּדְבֵּר אֶת-דְּבָרָיו:

"אֲכֹן מַעֲט הוֹקֵל לְלִבִּי הַמֵּצֵר עַל-מוֹת בֶּן-מִנְיָטִיוֹס,

יַעַן וּבִיַּעַן הַרְגָתִי הַגָּבֵר, וְאִם-נִקְלָה מִמֶּנּוּ".

סח, וְהַשְׁלִיךְ הַנָּשֶׁק הַמִּגָּאֵל בְּדַמִּים בְּמַרְפָּתוֹ. 540

עָלָה בְּרֶכֶב, וַיִּדְּיוּ וַרְגָלָיו מְלַכְלוֹת בְּדַמִּים,

דוֹמָה לְאַרְיֵה שֶׁעָלָה מִשְׁבָּעוֹ אֶת-בְּשָׂרוֹ שֶׁל-שׁוֹר-פָּר.

שׁוֹב אִזְ הִתְלַקְחָה מִלְחָמָה סָבִיב לְגוֹפַת פֶּטְרוֹקְלוֹס,

קָטַל אֶכְזָרֵי רַב-דְּמָעוֹת. וְאַתְנָה הִיא עוֹרֶרָה מִלְחָמָה.

יִרְדָּה מִשְׁחָקִים, כִּי זָכַס הַמַּבִּיט-לִמְרַחֵק הוּא שְׁלַחָה 545

לְעוֹרֵר אֶת-חַיִּל הַדְּנָאִים, כִּי שָׁנָה עָצְתוֹ מִקֶּדֶם.

כְּאוֹתָהּ קָשָׁת אֶרְגָּמוֹ, שֶׁנִּמְתָּחָה בְּיַד זָכַס בְּשָׁמִים

לְהִיּוֹת אוֹת לְבָנֵי-תְמוּתָהּ, אוֹת לְמִלְחָמָה בְּאַרְצָן,

אוֹ לִימֵי סֶתוֹ, אֲשֶׁר יָמָיו קָרִים מְאֹד וְהוּא מִפְסִיק

פְּעָלֵי אָדָם בְּשָׂדֶה וּמִצִּיק מְאֹד לְעַדְרִים, 550

עֲטָפָה אֶתְנָה וְתִלְבֵּשׁ עֲנָנֵי אֶרְגָּמוֹ וְתִבֵּא

בְּסוֹד הָאֲכִיִּים בְּהֶמּוֹן – מְעוֹרֶרָה גָּבֵר וְגָבֵר.

תַּחֲלָה עוֹרֶרָה אֶת-לֵב בֶּן-אַטְרֶס הַגָּבֵר הַגְּבוּר,

אֶת-מִנְלָאוֹס, וְתִדְבֵּר אֵלָיו, כִּי קָרֵב אֵלֶיָּהּ,

הַפָּכָה וְדָמָתָה לְפִינֶכֶס בְּדַמוֹתוֹ וּבְקוֹלוֹ הָאֲדִיר: 555

"מִנְלָאוֹס, אַךְ תִּרְפָּה וּכְלָמָה לָךְ תִּהְיֶה, אִם-אַמְנָם

יִסְתַּבּוּ כָל־בֵּי-הַטְּרוּיִים הַזְּרִיזִים אֶל-תַּחַת הַחוּמָה

גּוֹפַת עֲמִיתוֹ הַנֶּאֱמָן שֶׁלְאַכִּילֵס הַנֶּעֱלָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְעוֹרֵר לֵב גָּבֵר וְגָבֵר!"

עָנָה לָהּ מִנְלָאוֹס הַגָּבֵר הַקּוֹרָא-בְּחִיל: 560

"פִּינֶכֶס אֲבִינוֹ הַגָּבֵר הַיָּשִׁישִׁי! לוֹ תוֹעִיל אֶתְנָה

לְתֵת לִי כֹחַ וְעֹז וּמִנְעָה מִמֶּנִּי הַחֲצִים,

בְּחֶפְזָן לִבִּי הִיִּיתִי אִזְ יוֹצֵא לִישָׁע וְנִלְחָם

עַל-פֶּטְרוֹקְלוֹס, כִּי לִבִּי בִי יִכָּאֵב כִּי נָפַל וַיָּמָת.

עָתָה שָׁם הַקָּטוֹר קוֹדֶחַ כְּאֵשׁ, כְּלִהְבָהּ, וְאִינוּ 565

עוֹמֵד מִקָּטַל בְּנֻחָשָׁת, כִּי זָאוֹס עָטָהּ הַתְּהֵלָה".

כָּכָה סָח, וְלֵב אֶתְנָה בְּהִירַת-הָעֵינַן שְׁמַח,

יַעַן כִּי-פָנָה אֵלָיָהּ מְכַל-בְּנֵי-הָאֱלִים רִאשׁוֹנָה.

נִפְחָה הָעֵז וְהִפְחַ בְּבִרְכָּיו וּבְכִתְפָיו,

נִטְעָה בְּלִבּוֹ אֶת-עֲזָמַת הַזָּבוּב וְאֶת-עֲזוּת פָּנֶיהוּ, 570

אֲשֶׁר אִם-יִבְרִיחוּהוּ מִבֶּשֶׁר בְּנֵי-אָדָם – שׁוֹב יָשׁוּב,

עוֹמֵד וּמוֹסִיף וְנוֹשֵׁךְ, כִּי נָעַם לוֹ דָם בְּנֵי-אָדָם, –

כָּכָה נִמְלֵא גַם לִבּוֹ הַקּוֹדֵר עַל-גְּדוּתָיו הָעֲזוּמָה.

שָׁב אֶל-גְּנוּיַת פֶּטְרוֹקְלוֹס וַיִּגַּף הָרִמַּח הַמְזוּהָר.

הָיָה אִישׁ בֵּין הַטְּרוּזִים – פּוֹדֵס שְׁמוֹ, בְּנוֹ שֶׁל-אַאֲטִיוֹן, 575

וְהָיָה עֹשִׂיר וְגִבּוֹר, וְהִקְטוֹר אֶהָבוּ עַל-יָתֵר

עֲמוֹ, וְהָיָה רָעוּ עֲמִיתוֹ מֵאוֹכְלֵי שְׁלֹחָנוֹ.

פָּגַע בּוֹ אֶז מִנְּלָאוֹס הַצֹּהֲבָהּ בְּאֶזּוֹר, כִּי פָנָה

עָרְפוֹ לְנוֹס, וַתִּצָּא הַנְּחֻשֶׁת וַתַּחֲלֶף אוֹתוֹ.

נָפַל וַיִּרְעַם בְּנִשְׁקוֹ. וּמִנְּלָאוֹס בֶּן-אַטְרִס 580

תָּפַס הַחֲלָל וְסָחְבוּ מִבֵּין אֲנָשֵׁי-טְרוּזִיהָ אֶל-רָעִיו.

קָרַב פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן אֶל-הַקְטוֹר וַיַּעֲזֹרֶר אֶת-רוּחוֹ.

הִפִּךְ אֶת-פָּנָיו וַנִּדְמָה לְפִינוֹפֶס בֶּן-אַסִּיוֹס, הַיִּקָּר

לוֹ עַל-פָּנָיו כָּל-אַכְסִנְאִיו, וְהוּא יוֹשֵׁב בְּאַבְיָדוֹס שֵׁם בֵּיתוֹ.

שָׁנָה אֶת-פָּנָיו אֶפּוֹלוֹן הַנוֹגֵף-מִרְחוֹק וַיֹּאמֶר: 585

"הַקְטוֹר, מִבְּנֵי-הָאֲכִיִּים מִי יוֹסִיף וַיִּירָא מִמֶּךָ?

אֵיכָה נִרְתַּעַת מִפָּנָיו מִנְּלָאוֹס הָאֶחָד, וְהוּא נִחָשֵׁב

לְאִישׁ רַךְ-הַלֵּבָב? אַךְ עֲתָה הֵלֵךְ וְסָחֵב לְבָדוֹ

חֲלָל מִבֵּין אֲנָשֵׁי-טְרוּזִיהָ, וַיֵּךְ אֶת-עֲמִיתוֹ הַנָּאֲמָן,

גִּבּוֹר בֵּין הַחֲלוּצִים, אֶת-פּוֹדֵס אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-אַאֲטִיוֹן". 590

סָח, וַעֲנַנְתָּ תוֹגָה מִשְׁחִירָה הַלִּיטָה הַגָּבֵר.

צָעַד בֵּין הַחֲלוּצִים מִזְהִיר בְּנִחָשְׁתּוֹ הַנוֹצֵצָה.

וְנָכַס בֶּן-קְרוֹנוֹס הוּא תָפַשׁ הָאִיגִיס מִרְבַּת-הַגְּדִילִים,

רַבַּת-הַנְּגָהוֹת, וְעָבָה הָעֵבִים עַל-גִּבֵּי הָר אֵידָה.

בְּרַק הַבֶּרֶק, וַיִּרְעַם רַעַמִּים וַיִּזְעַזַע הָאֵיגִים. 595

נָתַן בְּצַחֲוֹן לְטָרוּיִים וַיַּפְחֵד אֶת-צָבָא הָאֲכִיִּים.

רֹאשׁוֹן חַת פִּנְלָאוֹס הָאִישׁ הַבִּיאוּטִי וַיָּנֹס,

יַעַן כִּי-נִפְצַע בַּחֲנִית בְּכַתְפוֹ, בְּעוֹדוֹ שֵׁם נִלְחָם.

פָּגְעוּ מִמַּעַל וּשְׂרָטוּ, כִּי תָדְרָה חֲנִית פּוֹלִידִמָּס

עַד פְּנֵי הָעֵצָם, כִּי עָמַד קָרוֹב לַגָּבֶר וַיִּטֹּל. 600

וְהַקְטוֹר מִחֵץ אֶת כַּף-יָד לְאִיטוֹס בֶּן-אַלְקָטְרִיאוֹן,

סָמוּךְ לַפְּרָקָה מִתְצָה, וַיִּמְנְעוּ מִבָּא בַּמַּעֲרָכָה.

נִמְלֹט הֵלֵז וּמִתְבּוֹנֵן עַל-סְבִיבָיו, וּבִלְבוֹ לֹא קָנָה

לְהוֹסִיף וְלַחֲזִיק כִּידוֹן וְלִלְחָם שׁוֹב מוֹל חֵיל-הַטָּרוּיִים.

וְהַקְטוֹר דּוֹלַק אַחֲרֵי לְאִיטוֹס, וַיִּטֹּל חֲנִיתוֹ 605

בּוֹ אִידוֹמָנֶס וַיִּקְלַע לְשִׁרְיוֹן וְסָמוּךְ לַפֶּטְמָה.

נִשְׁבַּר עֲקָצָה עַל-יָד הָעֵץ, וַיִּרְיעוּ הַטָּרוּיִים.

הַטִּיל הֵלֵז הַחֲנִית בְּאִידוֹמָנֶס בֶּנוֹ שֶׁל-דְּבָקְלִיוֹן,

הָיָה זֶה עוֹמֵד בְּרֶכֶב, וְהִחֲטִיא אֶת-הַמַּטְרָה.

פָּגַע בְּקִירְנוֹס, וְהוּא נוֹהֵג הַסּוּסִים שֶׁל-מִרְיָאוֹנֶס, 610

אֲשֶׁר בָּא אִתּוֹ מְלִיקָטוֹס הַקְרִיָּה הַבְּנוּיָה לְתַפְאָרָה –

רָגְלֵי בָּא תַחֲלָה מֵעַל-פְּנֵי הַסְּפִינוֹת מְקַפּוֹת-הַמְּשׁוּטִים,

וְהָיָה מִנְחִיל הַתַּהֲלָה הָרַבָּה לְחִיל אֲנָשֵׁי-טְרוּיָה,

אֵלּוּ לֹא נָהֵג קִירְנוֹס אֶת-סוּסָיו מִהִירֵי-הָרֶגֶל,

הָיָה לוֹ עֲזָרָה בַּצָּרָה וַיִּפְלְטוּ מִמָּוֶת מִיּוֹם-מָר. 615

אָפֶס הוּא עֲצָמוֹ נָפַל בְּיַד הַקְטוֹר הַהוֹרֵג-בַּגְּבָרִים –

תַּחַת הַלָּסֶת וְהָאֵזֶן מִתְּצוֹ וְהַפִּיל אֶת-שִׁנּוֹ.

רָמְחוֹ הַשִּׁנּוֹן חָלְפוּ וְחָתַךְ לְשׁוֹנוֹ בַּתֶּנֶךְ.

נָפַל מִן-הַמְּרַכְבָּה וְשָׁמַט לְאַרְץ הַמּוֹשְׁכוֹת.

גָּחַן אַזִּי מִרְיָאוֹנֶס, וְהָרִים בְּכַפּוֹ הָעֵזוֹת 620

אוֹתָן מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ וְאֶל-אִידוֹמָנֶס כֹּה אָמַר:

"הֵךְ אֶת-הַסּוּסִים, וְתִגִּיעַ עַד־הָאֲנִיּוֹת הַמְּהִירוֹת,

יַעַן יוֹדַע גַּם אֶתָּה, כִּי לֹא לְאֲכִיִּים הַתְּשׁוּעָה".

בְּכָה סָח, וְאִדּוֹמָנִס דָּפַק הַסּוּסִים הַנָּאִים
אל-הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, כִּי נָפְלָה גַם עָלָיו אִמָּתָה. 625
אָפֶס מַעֲיִן מִנְּלָאוֹס וּשְׁנֵי הָאֲיָסִים לֹא נָעֲלָם
אֲשֶׁר חָנַן בֶּן-קְרוֹנוֹס הַטְּרוֹיִים הִתְשׁוּעָה הַגְּדוֹלָה.
פָּתַח בְּנוֹ שֶׁל-טֵלְמוֹן, הוּא אִיס הַגְּדוֹל, וַיִּדְבֹּר:
"אֲכֹן, גַּם אִישׁ חֹסֵר לֵב גַּם הוּא יִשְׁכִּיל יָבִין הַפַּעַם,
אֲשֶׁר חָנַן אָבִינוּ זָכַס אֶת-הַטְּרוֹיִים הִתְשׁוּעָה. 630
יַעַן כָּל-פַּעַם שְׁיֹרֹו לֹא יִחְטִיא אִישׁ הַמַּטְרָה,
בִּין אִם-רֶךְ לֵב הוּא אוֹ גְּבוּר, כִּי זָכַס כּוֹנֵן חֲצִי כְלָמוֹ,
אוֹלָם חֲצִינוּ אֲנַחְנוּ אֶרְצָה יִפְלוּ אַךְ רִיקָם.
הִבֵּה נִנְעִץ בְּלִבֵּנוּ וְנִמְצָא הַעֲצָה הַנִּכּוֹנָה,
אִיכָה נּוֹצִיאָה הַחֲלָל מִיָּדֵיהֶם וְאִיזָה הַדֶּרֶךְ 635
נִהְיָה לְשִׁשׁוֹן לְכָל-עַמִּיתֵינוּ הַיִּקְרִים בְּשׁוֹבֵנוּ.
וְהִמָּה מִתְּבוֹנָנִים נִפְחָדִים, וּבְלָבָם יִגְזְרוּ אֶמֶר:
אֵין לָנוּ מִפְּלֹט מַעֲזוֹ שֶׁל-הַקָּטוֹר הַהוֹרֵג-בַּגְּבֵרִים
וַיִּדְּיוּ הַחֲזָקוֹת, וְנִפּוֹל עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַשְּׁחֹרוֹת.
וְאֵלוֹ נִמְצָא הָאִישׁ מִבֵּין חֲבֵרֵינוּ שְׁמֵהָ 640
יָבִיא הַבְּשׂוּרָה לְבָנוּ שֶׁל-פִּלֹס, דּוֹמִנִי, כִּי טָרָם
שָׁמַע הַבְּשׂוּרָה הַרְעָה, כִּי נָפַל עַמִּיתוֹ הַחֲבִיב.
אוֹלָם אֵין אֲנִי רוֹאֶה אָדָם כְּזֶה בְּאֲכִיִּים.
יַעַן כִּי חֲשָׁךְ יִשׁוּפָם, גַּם אוֹתָם וְגַם אֶת-סוּסֵיהֶם.
זָכַס אָבִינוּ, נָא מַלְטָה מִמֶּחֶשֶׁךְ אֶת-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים, 645
הָאֵר הָאֲוִיר מִסְבִּיב, וְנִפְקְחוּ עֵינֵינוּ וְרָאוּ,
נָפַל בְּאוֹרָה, אִם-אֲמַנָם גִּזְרֹת לְהַשְׁמִיד אוֹתָנוּ".
בְּכָה סָח, וַיִּרְחַמְהוּ אָבִינוּ, כִּי רָאָה דְּמַעוֹתָיו.
הִפִּיץ מִיד אֶת-הָאֶפֶל וַיִּפְּזֵר אֶת-פָּנָיו הָעֶרְפֵּל,
הָאֵיר הַשָּׁמֶשׁ, הוֹפִיעַ, וְנִגְלָה כָּל-שְׂדֵה הַמִּלְחָמָה. 650
עָנָה אִיס וַיֹּאמֶר לְקוֹרָא-בְּקָרֵב לְמִנְּלָאוֹס:
"הַשְׁקִיף נָא, מִנְּלָאוֹס מִזְרַעוֹ שֶׁל-זָכַס, שָׁמָּה תִּרְאֶה

את-אנטילוכוס בחיים, את-בנו של-נסטור הגבור?

צו לו, נחוש ובא אל-אכילס, זה גבור-החיל,

יגיד לו אשר נפל רעהו האהוב בידיו". 655

סח, ולא סרב לו מנלאוס הקורא-בחיל.

נשא את-רגליו וילך, פאריה השב מן-הגדרות

עיר יגע מלחם בכלבים והגברים הרבים,

אשר לא יתנו לו לטעם מחלבם של-פרים בעדר

ואורבים לו כל-הלילה; והוא בערגו לבשר 660

פרץ קדימה, אך שוא כל-חמתו, כי רבות חניתות

בו יטילו ידים אמיצות, ואודים בוערים;

יסוג אחור ויירא, ואם-תבער חמתו, בפקר

השפם ירחק מהם, ולבבו יאכל בחבו, –

ככה הלך אזי מנלאוס הקורא-בחיל. 665

נטש שם את-פטרולוס בלא-רצון, כי-ירא פן-יטשו

אותו בני-האכיים, כי-תפל עליהם אימתה.

הרבה נדבר על-לב מריאונס ושני האיסים:

"שמעו, איסים, מפקדי צבא ארגוס, וגם מריאונס,

זכרו הפעם את-ענות-רוח פטרולוס האמלל. 670

בעודו בחיים הן היה מקבל כל-אדם בסבר

פנים יפות, אך עתה באוהו המות והגזרה."

ככה הביע, וילך משם מנלאוס הצהבהב,

הולך מתבונן על-סביביו, כאותו הנשר, שעליו

אומרים, כי הוא מטיב לראות מכל-צפרי-שמים, 675

אשר לא נסתרה מעיניו במעופו במרומים ארנבת

זריזת-רגלים שוכבת מתחת לשית הענף,

יחוש יפל עליה, ותפשה ויקח את-נפשה, –

ככה הבריקו עיניו אזי, מנלאוס זרע-זאוס,

בצעד סביב, מתבונן בצבא כל-רעיך הרבים, 680

שוא תראה את-פני בן-נסטור והוא בין החיים.

גם הכירהו מיד משמאל למלחמה הגדולה
מעודד את-רעיו-עמיתיו ומעוררם להיות נלחמים.
קרב אליו וידבר האיש מנלאוס הצהבהב:
"קרבה אלי, אנטילוכוס מזרעו של-זבס, ושמעת 685
בשורה ושמועה נוראה, ולנאי לא באתנו הרעה!
הנה, דומני, גם אתה עיניך הרואות, פי ממיט
זבס האיד על-דנאים ויחונן הטרונים נצחון.
הנה נפל היום הנדיב בבני-האכיים,
גנע פטרוקלוס הגבור למגנת לב-כל-הדנאים. 690
מהר אל-ספינות אכיה והגדת לו, לאכילס,
אותה הבשורה, ונחוש ויפלט החלל לספינה
ערם, כי הקטור הגבור פרק מעליו את-נשקו".
פכה סח, ואנטילוכוס התחלחל, כי שמע הבשורה.
נטל ממנו הדבור, ונמלאו עיניו דמעות, 695
פסק גם קולו האדיר; אבל אנטילוכוס לא מנע
עצמו מלעשות רצון שולחו, מלעשות דבר מנלאוס.
מהר, רז, אך את-פליו מסרם לאיש לאודוקוס,
רעו הנוהג לצדו את-סוסיו תמימי-הפרסה.
רגליו נשאוהו משאון המלחמה, והוא עיניו דומעות, 700
הולך לבשר הבשורה הרעה לאכילס בן-פילס.
אך, מנלאוס זרע-אלים, נפשך אתה לא רצתה
להיות ליגע לצבא במצר, ממנו אז פרש
סר אנטילוכוס בן-נסטור לצערם של-כל-בני-פילוס.
שלח את-תרכימדם הגבר הנעלה אליהם, 705
יען כי הוא מהר אז אל-גוית פטרוקלוס הגבור,
עמד על-יד האיטים השונים, הזדרז ויאמר:
"הנה שלחתי הגבר אלי-האניות המהירות
להגיד לאכילס המהיר, ואולם אינני יודע
עתה אם-יבא, ואף כי אנף בהקטור הנעלה, 710

יַעַן בָּאִין אֶתוֹ הַכִּלִּים, לֹא יַעֲלֶה לְלַחֵם בְּטְרוּיִים.

הָבָה נִוְעֵץ בְּלִבְנוּ וְנִמְצָא הַעֲצָה הַנְּכֹנָה,

אִיכָה נִוְצִיָּאָה הַחֲלָל, וְאִיזָה הַדֶּרֶךְ נִמְלֵט

אָנוּ מִתְשֹׁאוֹת הַטְרוּיִים, מִמָּוֶת וְרַע-הַגְּזֵרָה".

עָנָה לוֹ אִיס הַגָּדוֹל, בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוּן, וַיֹּאמֶר: 715

"אֲמַת נְכוּנִים דְּבָרֶיךָ, הוּא, מְגַלָּאֵם הַמְהֻלָּל.

אִתָּה וּמְרִיאֹנִס מִמָּרוּ גִּחְנוּ שְׁנִיכֶם,

הָרַם תְּרִימוֹ הַחֲלָל, שְׁאוּהוּ מִתּוֹךְ הַמְלַחְמָה.

אָנוּ מֵאַחֲרֵיכֶם נִלְחַם בְּטְרוּיִים וּבִהֲקָטוֹר.

שְׁנִינֵנוּ שֵׁם אֶחָד לָנוּ, וְלֵב אֶחָד לָנוּ לְגִבוּרָה, 720

יַחֲדוֹ לַעֲוֹלָם נַעֲמְלָה בַּעֲבוּדַת אֲרִיס הַזֹּעֵם".

כָּכָה סָח, וַיְרִימוּ הַגּוֹיָה מֵעַל פְּנֵי-הָאָרֶץ

וַיִּנְיפוּהָ לְמַעֲלָה, וְהַטְרוּיִים הִרְיָעוּ כִּי-רָאוּ

אֶת-הָאֲכָכִים מְרִימִים הַגּוֹיָה, הַתִּנְפְּלוּ עֲלֵיהֶם.

כְּאוֹתָם כָּלִבֵּי צִידִים מִתְנַפְּלִים בְּאַפָּם וּבְקִצְצָפָם 725

עַל-חֲזִיר-יַעַר זָב דְּמִים מְלַפְּנֵי עֲלָמִים-צִידִים,

יִדְלְקוּ אַחֲרָיו בְּרִצּוֹנָם לְטָרְפוֹ בְּאַפָּם הַגָּדוֹל;

אוּלָּם כִּי יִפְנֶה אֲלֵיהֶם אֶת-פָּנָיו בּוֹטֵחַ בְּעֵזוֹ,

כֵּלָם יִרְתָּעוּ לְאַחֹר, מִתְפַּזְזִים לְכָל-הַעֲבָרִים, —

כָּכָה דָּלְקוּ אַחֲרֵיהֶם בַּתְּחִלָּה הַטְרוּיִים בְּהֵמוֹן, 730

דוֹקְרִים בָּהֶם בַּחֲרָבוֹת וּבַחֲנִיתוֹת פִּיפִיּוֹת;

אוּלָּם כְּשֶׁהִפְנוּ הַשָּׂנִים אֲלֵיהֶם אֶת-פְּנֵיהֶם, חִישׁ עָמְדוּ,

הִפְכוּ שָׁנוּ פְּנֵיהֶם, וְאִישׁ מִבִּינֵיהֶם לֹא-הִרְהִיב

לְצֹאת מִן-הַמַּעֲרָכָה וְלִלְחֹם עַל-גּוֹפַת פֶּטְרוֹקְלוֹס.

כָּכָה שָׁקְדוּ וְנִשְׁאוּ מִתּוֹךְ הַמְלַחְמָה הַחֲלָל 735

אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַגָּדוֹלוֹת. וְאַחֲרֵיהֶם מְלַחְמָה קוֹדֶחַת,

זְעוּמָה, דוּמָה לֵאשׁ שְׁאֲחֻזָּה פִּתְאֵם בְּעִיר-אַדָּם,

אוֹכְלָה עַל-סְבִיבָה בְּלִחְבוֹת, וְהָיוּ הַבָּתִּים כְּלֹא-הָיוּ

בְּנִגָה אֲדִירִים, וְרוּחַ סַעֲרָה תִּפְיַח בְּלִהֵב, —

כָּכָה הִרְיַע שֵׁם קוֹל עֲנוֹת סוֹסִים וְאָדָם 740
 נוֹשְׂאֵי כִידוֹנוֹת, כִּי עָלוּ בְעֵקֶבּוֹת הַנְּסוּגִים לְאַחֹר.
 וְהָמָּה הַשְּׁנִיִּים כְּאוֹתָם פְּרָדִים נֶאֱזָרִים בְּכֹחַ
 יוֹרְדִים בְּמִשְׁעוֹל הַתְּלוּל מִפְּסֶגֶת הַהָרִים וְנוֹשְׂאִים
 תֶּרֶן אוֹ קוֹרֶת אֲדִירִים לְסִפְיָנָה, וְלָכֶם יִגַּע
 מִן-הַעֲבֹדָה הַקָּשָׁה וְשִׁפְעַת הַזָּעָה הָרַבָּה, – 745
 כָּכָה עֵיפוּ גַם הָמָּה, בְּנִשְׂאָם הַחֲלָל, וְאוֹלָם
 שְׁנֵי הָאִיסִים אַחֲרֵיהֶם עוֹצָרִים בְּטָרוֹיִים. כְּגִבְעָה
 מְכֻסָּה בִיעָר וְקִבּוּעָה בְּעֶמֶק עוֹצָרֶת בְּעַד-מַיִם,
 אֲשֶׁר סָגְרָה עַל-זָרָם אֲדִירִים וּפְלָגִים אֵיתָנִים
 וְחוֹסְמָה, לְהִיּוֹת כְּלָמוֹ עוֹשִׂים אֶת-דֶּרֶכָם בְּעֶמֶק, 750
 יַעַן לֹא יוֹכֵל לָהּ פֹּחַ הַזָּרָם וְלֹא יִבְקִיעֶנָּה, –
 כָּכָה גָּדְרוּ גַם שְׁנֵי הָאִיסִים בְּעַד-גְּדוּדֵי הַטָּרוֹיִים.
 וְאַלֶּה דוֹלָקִים אַחֲרֵיהֶם, וְשְׁנֵי הָעוֹלָם עַל-כָּלָם:
 הַקָּטוֹר הַנֶּהָדָר וְאֵינִיאָס, בְּנוֹ שֶׁל-אַנְכִיסֶס הַגִּבּוֹר.
 כְּאוֹתָהּ סִיעַת זְרִזִּירִים אוֹ סִיעוֹת שֶׁל-עוֹרְבֵי הַנַּחַל, 755
 אֲשֶׁר הִרְיָמוּ קוֹל פְּחָדִים, בְּרֹאוֹתָן כִּי קָרַב הַתַּחֲמָס,
 טוֹרֵף וּמָנוֹת בְּכִנְפָיו לְצַפּוֹר הַכִּנֶּף הַקִּטְנָה, –
 כָּכָה נָסוּ גַם אֲנָשֵׁי-אַכִיָּה מִפָּנֵי בֶן-אַנְכִיסֶס
 וְהַקָּטוֹר, מְרִימִים קוֹל פְּחָדִים וְשׁוֹכְחִים גְּבוּרַת מִלְחָמָה.
 כִּמְהָ כָּלִים מְאֹד נָאִים אֲזִי אֲבָדוּ בְּנוֹס הַדִּנָּאִים 760
 אֲצֵל הַתַּעֲלָה וְסִבִּיבָהּ, וְאִין קִיץ לְמִלְחָמַת הַזִּנְעוֹת.

נְשִׁיר שְׁמוֹנָה עָשָׂר: תְּשׁוּבַת אַכִּילָס. עֲצָרַת הַטָּרוֹיִים. מַעֲשֵׂה פְּלִי הַמִּלְחָמָה.

כָּכָה נִלְחָמוּ שֵׁם כְּאֵשׁ מִתְלַקַּחַת אֵימָה.
 אֵךְ אֲנִטִּילוֹכּוֹס מִמָּהָר לְהַגִּיד הַבְּשׂוּרָה לְאַכִּילָס,
 מִצָּאוֹ עוֹמֵד אֶל-מוֹל פָּנֵי-הַסִּפִּינוֹת, אֶל רְמוֹת-הַחֶרְטוֹם,
 לְבֹ מִהֲרָהָר וְדוֹאֵג, פֶּן-יִקְרָה זֶה אֲשֶׁר כָּבֵר קָרָה.
 נֶאֱבַח קָשָׁה וַיֵּאמָר אֶל-נִפְשׁוֹ הַנְּדִיבָה: 5
 "אוֹי לִי! שְׁלָמָה שׁוֹב נָסִים אֲכִיִּים יָפִי-הַמַּחֲלָפוֹת

מנוסת-אימה בעמק אלי-האניות השחורות?

אולי המיטו עלי האלים השואה וההנה,

אשר נבאה לי אמי, הגידה עתידות תבאנה,

אשר בעודי בחיים, והגבור בין המירמידונים 10

יפל בקרב הטרויים וינח אור שמש מופיע?

ודאי, כבר מת בן-מניטיוס, פטרוקלוס הגבור, המעפיל,

הנה הלא היו דברי: כי תכבה האש האוכלת,

שובה מיד אל-הספינות ואל-תתגר בהקטור הגבור."

עודו הוגה ומהרהר בלבו ובנפשו הדברים, 15

והנה בא אנטילוכוס בן-נסטור הנעלה ויגש,

חמות דמעותיו נגרות, ויגד הבשורה הרעה:

"אוי לי, בן-פילס הגבור, הכונה לשמע הבשורה

אשר הביאתי כי רעה, ולואי לא הייתה נהיתה!

נפל פטרוקלוס, וסביב לחלל הערם גלחמים, 20

יען כי הקטור הנהדר נשא מעליו את-כליו."

ככה סח, ועננה חשכה של-צער עטתו.

חפן בידיו בשתים האבק המפחם, ואפר

זרק על-ראשו וישחת את-הדרת פניו הנאנים.

כסה האפר השחור בתנת הנקטר זו עליו. 25

נפל באבק לארץ ומלא כל-קומתו השתטח,

שכב ותלש בידיו את-מחלפות ראשו הנאנה.

נשאו מכאב לב את-קולן השפחות, כל-אלה ששכה

הוא ופטרוקלוס, ובריצה דרך הפתח נקהלו,

נצבו סביב לאכילס השואף-לקרבות, מתופפות 30

גלן על-לבן בידיהן, וכל-אבריהן התרו.

גם אנטילוכוס מתאבל ושוף דמעותיו, ובכפיו

כפי אכילס הנאנח ונאנק מלב מלא גבורה,

יען כי ירא פן-ישלח ברזלו המבריק בגרונו.

נאנח מרה בן-פילס, ותשמע הורתו הגבירה, 35

אֲשֶׁר בְּתֵהוֹמוֹת הַיָּם אֶצֶל אֲבִיהָ הַלְשִׁישׁ.
נִשְׁאַה קוֹל בּוֹכִים גַּם הִיא, וּבְנוֹת-אֱלִים בָּאוּ נִקְהָלוּ,
כָּלן, כָּל-בְּנוֹתָיו שָׁל-נָרִיס הַשׁוֹכְנוֹת בְּמִצּוֹלוֹת הַמַּיִם:
הָיוּ שֵׁם גְּלִבְקָה וְגַם תַּלְיָה וְגַם קִימּוֹדוֹקָה,
תּוֹאָה, נִסְיָה, וְסַפְיָה וְהַלְיָה, גְּדֹלֶת-הָעֵינָן, 40
קִימּוֹתוֹאָה, אֶקְטִיָּה, וְגַם לִימְנוּרִיָּה בְּתוֹכָן,
יָרָה, מְלִיטָה, וְגַם אֶגְבָּה וְגַם אֶמְפִּיתוֹאָה,
גַּם דּוּטוֹ וּפְרוּטוֹ, פְּרוּסָה שֵׁם אֶף דִּינְמָנָה,
דְּקֶסְמָנָה וְאֶמְפִּינוּמָה גַּם קְלִיאַנִירָה עֲמָהָן,
דּוּרִיס וְגַם פְּנוּפָה וְגַם גְּלִטְיָה הַנָּאָה, 45
נְמַרְטֶס, אֶפְסֶבְדֶּס אֶף קְלִיאַנְסָה עֲמָהָן,
שֵׁם קְלִימָנָה, יַנִּירָה וְגַם יַנְסָה וּמִירָה,
אוּרִיתִיָּה וְגַם אֶמְתִּיָּה יֶפֶת-הַתְּלִתְלִים,
וְיֵתֶר בְּנוֹת-נָרִיס הַשׁוֹכְנוֹת בְּתֵהוֹמוֹת הַיָּם וּבְמִצּוֹלָה.
מִלְאוּ הַמַּעְרָה הָאוּרָה, מִתּוֹפְפוֹת עַל-לְבוֹתֶיהָן 50
כָּלן, נִשְׁאַה אֶת-קוֹלָהּ אִז תִּטִּיס וְתַעַן וְתֹאמַר:
"שְׁמַעְנָה, אֲחֵיוֹתִי בְנוֹת-נָרִיס, לְמַעַן תִּדְעַנָּה גַּם אֲתָן
כָּלכֶן הִרְעָה מַצְאֲתָנִי, מִדּוּעַ כֹּה נִפְשִׁי תִשׁוּחַ.
אוֹי לִי, עֲלוּבָה, לֵאמֹם הַטּוֹב בַּגְּבוּרִים לְפִידִי!
הִנֵּה יִלְדָתִי בֵן, טַפְחָתִי בֵן תָּמִים וְאֵדִיר, 55
רֹאשׁוֹן בְּקֹהֶל הַגְּבוּרִים, וְיִשְׁגִּישְׁג כַּחֲטֵר הַרְעָנָן.
אֲכֵן גְּדֹלְתִּיו כִּנְצָר בְּחִלְקַת שְׂדֵה-זָרַע פּוֹרְיָה,
וּבְאֲנִיּוֹת הַכְּפוּפוֹת שֶׁלְחָתָיו אֶל-חוֹמַת עִיר אֱלִיוֹן
לְלַחֹם בְּטָרוֹנִיִּים; וְאוֹלָם לֹא אָשׁוּב וְאֶצֵּא לְקִרְאָתוֹ,
בְּשׁוּבוֹ מִן-הַמִּלְחָמָה אֶל-בֵּיתוֹ הַנֶּהְדָּר שֶׁל-פִּלֶס. 60
אֶפֶס גַּם בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים וְרוֹאָה פָּנַי שֶׁמֶשׁ כִּי יִהְיֶה,
הִנֵּה וְנִשְׁכַּר מִנֵּת חֶלְקוֹ, אֲנִי קֹצֶרֶת יָד מִהוֹשִׁיעַ.
עֲתָה אֲחִישָׁה וְאֶרְאָה אֶת-יְלָדִי אֶהְבֵּתִי וְאֶשְׁמַע
צִרְהָ וְנִשְׁכַּר בְּאוֹהָיו, וְאִם-נִמְנַע מִבֹּא בַּמִּלְחָמָה".

כָּכָה אָמְרָה וַתִּזְנַח הַמַּעֲרָה, גַּם הָיָה אַחֲרֶיהָ 65
 הִלְכוּ וַשְּׁפֹכוּ דַמְעֵיהֶן, וַיְמִי יָם נִבְקָעִים לַפְּנִיָּהוּ.
 עַד-שָׁבְאוּ עַד-אֶרֶץ הַטְּרוּיִים, שְׁמַנְתָּ-הַקֶּקֶקֶע.
 עָלוּ זֶה אַחֲרֵי זֶה עַל-הַחוּף, שָׁשָׁם סָבִיב לְאַכִּילָס
 מִהִיר-הָרְגָלִים נִחְתּוֹת אֲנִיּוֹת הַמַּרְמִידוֹנִים.
 עָמְדָה אִמּוֹ הַגְּבִירָה עַל-יָדוֹ, וְהוּא נֶאֱנַח קָשָׁה, 70
 נִשְׁאַה אֶת-קוֹלָהּ וַתִּבְכֶּה, וַתַּחֲבֹק לְרֹאשׁוֹ שֶׁל-יִלְדָּה,
 מִר הִילִילָה וַתִּיבֹב, וַתֹּאמֶר אֶת-אִמְרוֹת-הַכְּנָף:
 יִלְדִי, לָמָּה זֶה תִּבְכֶּה? מַה-יִּגוֹן יִקְנֶן בְּלִבְךָ?
 סֵפֶר, אֵל-תַּעֲלֶם מִמֶּנִּי. וְהִנֵּה קָמָה נִהְיָתָה
 אֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ מִזֶּבֶס, בְּפִרְשֶׁךָ אֵלָיו כְּפִיךָ, 75
 הִנֵּה כָל-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים דְּחוּקִים עַל-זֶנֶב הָאֲנִיּוֹת,
 נִתּוֹנִים בְּצָרָה וְעָנִי עַד-אֵין לָמוֹ אֶתָּה לְהוֹשִׁיעַ".
 נֶאֱנַח קָשָׁה אַכִּילָס מִהִיר-הָרְגָלִים וַיַּעַן:
 "אֲמִי, אֲמָנָם, הִיוֹשְׁבֵי-בְּאוֹלִימְפּוֹס הוּא קִיָּם כָּל-דְּבָרָיו.
 אֶפֶס שְׁלָמָה לִי אֵלֶּה נִרְעִי עֲמִיתִי אֵינְנוּ, 80
 נָפַל פִּטְרוֹקְלוֹס, אֲנֹכִי אֶהֱבֹתִיו מִכָּל-רַעֲי עֲמִיתִי.
 יָקָר לִי רֹאשׁוֹ כְּרֹאשִׁי, וַיֵּאבֹד, וְהִקְטוֹר הוּא נִשְׂא
 כָּלִיו מֵעָלָיו, אֲדִירִים וְנָאִים, נִפְלְאִים לְעֵין.
 אֲשֶׁר נִתְּנוּ הָאֵלִים הָאֲשֶׁכֶּר הַיָּקָר לְפָלֶס,
 אוֹתוֹ יוֹם בּוֹ נִהְגוּךְ לִיצוּעַ-אָדָם בֶּן-תְּמוּתָה. 85
 טוֹב הָיָה אֵלָיו נִשְׁאַרְתָּ בָּיָם וּבֵין בְּנוֹת-הָאֱלֹמֹת,
 וְהָיָה פֶלֶס לוֹ מוֹצֵא אִשָּׁה בֵּין כָּל-בְּנוֹת-הָאָדָם.
 עָתָה גַּם נִפְשֶׁךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה מֵעַצֵּר יִגוֹן וְצָרָה,
 בִּינֶךָ כִּי יִפֹּל בְּנוֹפְלִים, וַיַּעַן כִּי לֹא תִפְגְּשִׁיהוּ
 עוֹד בְּשׁוּבוֹ אֶל-בֵּיתוֹ, כִּי נִפְשִׁי לֹא תִתֵּן לִי לַחֲזוֹת 90
 חַיִּים בֵּין בְּנֵי-הָאָדָם עַד-שֶׁלֹּא נָפַל בְּרִמְחִי
 הַקְטוֹר הַנֶּהְדָּר וַיִּפַּח אֶת-נִפְשׁוֹ בְּכַפִּי וְכִפֵּר
 בְּדָמָיו אֶת-רַעֲי פִטְרוֹקְלוֹס, אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-מְנִיטְיוֹס הַנֶּעֱלָה".

תָּטִים שִׁפְכָה דְמָעֶיהָ, וַתַּעַן לְאַכִּילֵס וַתֹּאמֶר:

"בְּנִי, בְּדַבְרֶיךָ אִם-יִהְיֶה, וְקִצְרוּ יָמֶיךָ עַל-אֶרֶץ; 95

הַקָּטוֹר אִם-יָמוּת, וּמָהֶר וְקָרַב זֶה יוֹמְךָ גַּם אֵתָּה".

וַאֲנַח מָרָה אֲכִילֵס מְהִיר-הָרָגִלִּים וַיַּעַן:

"אֲבָל לֹא מָתִי מִיָּד, וּבִינָעַן לֹא חָשַׁתִּי לַעְזֹרֶת

רָעִי אֱהוֹבִי שֶׁנִּפְל וַיָּמָת פֹּה הִרְחַק מֵאֶרְצוֹ;

נִפְקַד מְקוֹמִי וְאֵינֶנִּי לְבֹא לֹא לַעְזֹרָה בְּצָרָה. 100

עֲתָה אֵין אֲנִי שָׁב אֶל-אֶרֶץ אֲבוֹתִי אֱהֵבָתִי,

גַּם אֶת-פֶּטְרוֹקְלוֹס אֲנִי לֹא הוֹשַׁעְתִּי וְגַם אֶת-מִרְעִי

אֶת הָאֲחֵרִים, כִּי רַבִּים הִכְנִיעַ פֹּה הַקָּטוֹר הַנִּעְלָה.

שׁוֹהָה אֲנִי בְּאַנְיּוֹת, לִשְׁנוֹא מַעֲמָסָה לְאֶרֶץ –

גָּבֵר עוֹלָה בְּקֶטֶל עַל-כָּל-הָאֲכֵיִים הָעוֹטִים 105

שְׂרִין-נַחֲשֶׁת, אֶךְ בְּסוֹד-עַם, אֲחֵרִים מֵה-טוֹבִים מִמֶּנִּי.

יֵאבֵד וְנִכְחַד הַמָּדוֹן, וְקִטְטָה מֵאֲדָם וְאֵלִים,

וְקִצָּף מִקִּשָּׁה לְבוֹת הַגְּדוֹלִים בְּחֻכְמֵי הָאָדָם.

הִנֵּה רֵאשִׁיתוֹ מִתּוֹקָה מִדְּבַשׁ בְּחִדְרוֹ בָּלֵב-גָּבֵר,

אַחַר יִתְלַקַּח וְהֵלֵךְ וְגִדֵּל, יִתְאַבֵּךְ כְּעֶשֶׂן. 110

כָּכָה הָעֵלָה אִפִּי הַמוֹשֵׁל-בָּעַם אֲגַמְמֶנּוּ;

אֶךְ מֵה-שְׂאֲרֵעַ כָּבֵר אֶרְע! וְאִם-גִּדֵּל שְׁבָרָנוּ הַשְּׁבָרָנוּ,

צָרִיךְ לְכַבֵּשׁ הַלֵּב בְּחִיבָנוּ, כִּי נָטַל עָלֵינוּ.

עֲתָה אֵלֶךְ וְאֶנְקָמָה אֶת-רֵאשׁוֹ הַתְּכִיב שָׁל-רָעִי,

אֲמַצָּא אֶת-הַקָּטוֹר, וְאַחַר אֶקְדֶּם גַּם אֶת-פָּנֵי מוֹתִי, 115

וְכֵס אִם-כֵּן גָּזֹר – וַיַּעֲשֶׂה, וְכֵן עָצַת יִתְרֵה הָאֵלִים.

אֵין אִישׁ שֶׁנִּמְלֵט מִמֶּנֶּת, וְאִף-גַּם הִרְקֵלֵס הָאֲדִיר,

אֲשֶׁר בֶּן-קְרוֹנוֹס הַמוֹשֵׁל אֱהָבוֹ מִכָּל-בְּנֵי-הָאָדָם,

נִגְזֹר גַּם הוּא בְּיַד הַגִּזְרָה וְחִרּוֹנָה הַגְּדוֹל שָׁל-הֶרָה;

כֵּן גַּם אֲנֹכִי, אִם-אֶכֶן זוֹהִי מִנֵּת חֶלְקִי, כְּמֵהוּ 120

אֲשַׁכֵּב כִּי-אָמוּת, אֶךְ עֲתָה עוֹד אֲשַׁאף לִישׁם וְלִתְהֵלָה.

רַבּוֹת נָשִׁים בְּטְרוּיָה וְרַבּוֹת מְנָשִׁי הַדֶּרֶדְנִים

גבוהות-שדים תובשנה בשתי כפותיהן דמעתן

על-לחיהן הרכות אף תאננה משבר;

לכן תדענה, כי הרבה בוששתי מבוא במלחמה! 125

אל-תעצריני מלחם ואם-גם אהבתיני, לא אשמע!"

ענתה לו תטיס, האלה לה רגלי-הפסר, ותאמר:

"אמת נכונים דברייך, יקירי, והיא לא לחרפה

לצאת לישע רעיך בצר למו, להסיר השואה;

אפס כלי מלחמתך הנאונים, נחשת נוצצת, 130

המה בידי אנשי-טרויה, כי הקטור מנופף-הקובע

לבשם לשכמו מתגאה, אף כי אנכי אדמה,

הרבה לא ירבה לתפאר באלה, כי יומו כבר קרב.

אתה העצר ואל-תצא עוד לעבודתו של-אֶרס,

עד אם-שבתי הנה, וראית אותי בעיניך. 135

מחר עם-שחר אבואה, אך תזרח השמש במרום,

אביא הנשק הנאנה, מעשיה הפיסטוס המושל."

פכה הביעה ותשטט מעל בנה מעל-גבור-החיל,

פנתה אל-אחיותיה, אל-אלות-המים, ותאמר:

"עתה רדו נא, אחיותי, בחיק הים רחב-היזים 140

ראו את-פני מושל המים הישיש, במשכנות אבינו,

לו ספרנה הפל, ואעלה באולימפוס הגדול,

אלכה לבקש את-פני הפיסטוס המהלל-בתכונה,

אולי יתן לבני את-הנשק הנאה המבהיק."

פכה הביעה, והנה בתהומות המים ירדו, 145

ותטיס, לה רגלי הפסר, נחפזה אל-פסגת אולימפוס

להביא הנשק הנאנה לבנה אשר אהבה נפשה.

היא רגליה נשאוה לאולימפוס, ובני-האכזים

נסים בקול פחדים מפניו של-הקטור ההורג-בגברים,

עד-שהגיעו בנוסם עד-ים הֶלְספונטוס והספינות. 150

גם את-פטרקלוס מרע אכילס לא היו מוציאים

בני-האכזרים עדוּי-המצחיות מקרב החצים,
יען כי שוב הדביקהו החיל הרב והסוסים,
והקטור בנו של-פריאמוס קודח באון פלהבה.
שלש פעמים תפסהו אז הקטור הנהדר ברגליו, 155
רוצה למשכו בכח וקורא לטרויים בחיל.
שלש פעמים דחיהו שני האיסים ממתם,
הם הנאזרים בגבורה; אך הוא הבוטח בעזו
יש שהתפרץ בהמון אל-פני המלחמה ויש אשר
עמד הריע בחיל, לא פנה את-ערפו גם פעם. 160
דומה לארניה הסוער, שרועים בשדה לא יכלו
לגרש אותו מעל-בשר טרפו, כי-רעבה בטנו,—
ככה לא יכלו גם שני האיסים חמושי-הנשק
לגרש את-הקטור, את בנו של-פריאמוס, מעל המפלל.
והנה מושכו ונוחל התהלה הגדולה בארץ, 165
אלו לא ירדה אז איריס מהירת-הרגל פרוח,
חשה מלאך לאכילס מפסגת אולימפוס, ויחליץ.
נחבאה לבא מזאוס ויתר האלים, בצו הרה,
קרבה התיצבה, ותען ותאמר את-אמרות-הכנף:
"קומה, בן-פלוס, התנער, האים באדם בארץ! 170
הושע לפטרוקלוס אשר בגללו הקטל האים
מול-פני הספינות, וגברים שם הורגים אלה את-אלה.
אלה מגנים בכח ובעז עלי גוית הקלל,
ואלה, בני-טרויה, להוטים למשכו אל-אליוס הנשפה,
קרנה פרוצה לרוחות, והקטור הנהדר על-כלם 175
נכסף למשכו, כי לבו הוא יסיתנו להתז
ראשו מעל-צנארו הרך ולתקעו ביתדות.
קומה התנער, הן חרפה תשבר לבבך, לב-גבור,
אשר יהיה פטרוקלוס למשחק לכלבי הטרויים.
קלון הוא לך, אם-יטילו בקלל המום להשחיתו!" 180

עָנָה אֲכִילָס הַנֶּעֱלָה מִהִיר-הָרְגָלִים וַיֹּאמֶר:

“אִירִיס, הַגִּידִי לִי מִי הוּא הָאֵל אֲשֶׁר שָׁלַחְךָ לִי מִלֵּאךְ?”

עָנְתָה לוֹ אִירִיס הַמַּהִירָה הַקְלָה-פְּרוּחַ וַתַּעַן:

“הִרָה שָׁלַחַתִּנִּי אֵלֶיךָ, שׁוֹכֶכֶת חֵיק זָבֹס הַמִּהְלָלָה;

אָפֶס זָבֹס שׁוֹכֵן-הַמְרוֹמִים אֵינְנוּ יוֹדַעַ, גַּם יָתֵר 185

בְּנֵי הָאֱלֹמֹת, כָּל-יוֹשְׁבֵי אוֹלִימְפּוֹס הַנֶּעֱטָר-בְּשָׁלָגִים”.

נָשָׂא אֶמְכָּרְתוּ אֲכִילָס מִהִיר-הָרְגָלִים וַיֹּאמֶר:

“אֵיכָה אֶרְדֶּה לְקַטֹּל וּכְלִי בְיָדִי אֲנֹשִׁי טְרוֹיָה?

וְאִמִּי הַיִּקְרָה צְנוּתִנִּי אֲשֶׁר לֹא אֶרְדֶּה לְשַׁעֵר

עַד אִם-הִיא תָשׁוּב אֵלַי וְאָרְאָה אוֹתָהּ בְּעֵינַי. 190

וְאֶמְכָּרָה לְהִבִּיא הַנָּשֶׁק הַנָּאוֹה מֵאֵת פְּנֵי-הַפִּיֶסְטוֹס.

אֵינִי יוֹדַע כָּל-נָשֶׁק נִהְדָּר שֶׁל-אַחֵר לִי יָאָה,

בְּלִתִּי צָנְתוּ שֶׁל-אַיִס, מְגִנּוּ שֶׁל-בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן,

אֵךְ מִבְּטַחֲנִי, הוּא טְרוֹד וּבִין הַחֲלוּצִים יִלְחֶם

בְּרִמְחוֹ הָאִים וְסָבִיב לְגֹוִיֹת פֶּטְרוֹקְלוֹס הַחֲלָל”.

195 עָנְתָה לוֹ אִירִיס הַמַּהִירָה הַקְלָה-בְּמַעֲוָפָה-פְּרוּחַ:

“אֲכֹן יִדְעֶנּוּ גַם אֲנוּ, כָּלִיךְ הַנָּאִים בְּיַד אוֹיֵב,

אָפֶס קָרֵב אֶל-הַתַּעֲלָה וְהוֹפַע לְעֵינֵי הַטְרוֹיִים,

אוֹלִי יַעֲצָרוּ מִלְחָם, כִּי יַחַת לְכַבֶּם לְרֹאוֹתְךָ,

תִּהְיֶה לְבְנֵי-הָאֲכִיִּים הַשׁוֹאֲפִים-קָרְבוֹת הַרְנוּחָה 200

לָמוּ בְצָר, וְאִם-גַּם-קֶצֶרָה הַמְנוּחָה עַל-שָׂדֶה הַמַּעֲרָכָה”.

כָּכָה הַבִּיעָה, וַתַּעֲזֹר לָהּ אִירִיס מִהִירַת-הָרְגָל.

וְאֲכִיל יָדִיד-זֶאוּס קָם וְהִתְיַצַּב; אֶתְנָה

עֲטָתָה אֶת-כִּתְפוֹ הַעֲזוֹת הָאִיגִיס מְרִבֶּת-הַגִּדִילִים,

עָנָן עֲטָרָה לְרֹאשׁוֹ הָאֵלָה הַנִּפְלְאוֹת בְּאֵלוֹת, 205

עֲנִי-זֶהָב כְּתֻרְתּוֹ, וְאִשׁ מִתְלַקַּחַת מַעֲלִיו.

מָשָׁל לְעֵשׂוֹן מִתְאַבֵּךְ הַעוֹלָה שְׁמִימָה מִקְרִיָּה,

הַרְחֵק מֵאֵד עַל-פְּנֵי אִי, וְצָרִיָּה גִלְחָמִים עָלֶיהָ.

הָיוּ יוֹשְׁבֵיהָ נְתוּנִים בְּקַטֹּל-הַזְנוּעוֹת יוֹם תָּמִים

גוֹנִיִּים עַל-עֵירָם; וְאוֹלָם מִכִּינּוֹן שְׂבָאָה הַשָּׁמֶשׁ, 210

הָעָלוּ מִשְׁאוֹת עַל-רֹאשֵׁי מִגְדָּלִים, וְעָלוּ וַגָּבְהוּ

אוֹרוֹת הַמְדוּרוֹת לְמַעַן יִתְבּוֹנְנוּ שְׂכֵנֵיהֶם מִסָּבִיב,

אוֹלֵי יְחוּשׁוֹ לַעֲזֹרָה בְּקָרֵב וּבִסְפִינּוֹת יָבֹאוּ, —

כָּכָה עָלְתָה שְׁמִימָה הַנִּגָּה מֵעַל-רֹאשׁ אָכִילִס.

עָמַד אֵצֶל הַתַּעֲלָה מֵעֶבֶר לַחֹמָה, בְּקִהְלָם 215

שֶׁל-הָאֲכִיִּים לֹא בָּא, כִּי חִזְקָה מִצּוֹת הוֹרְתוֹ.

עָמַד נָשָׁם וְהִרְיַע, וַתַּעַן לוֹ פֶּלֶס-אַתְנָה

נִכְחוֹ, וַתִּקָּם מִבוּכָה נוֹרָאָה בַּצָּבָא אֲנָשֵׁי-טְרוּיָה.

כְּאוֹתוֹ קוֹל הַחֲצוּצָרָה הָעוֹלָה בְּרַעֲוֹ בְּקִרְיָה,

אֲשֶׁר סְבוּיָה צָרִיָּה הַצּוֹדִים לַיּוֹשְׁבִים בְּתוֹכָהּ, — 220

כָּכָה הִרְיַע גַּם קוֹלוֹ שֶׁל-נֶכֶד-אַאֲקוֹס הָאֲדִיר.

שְׁמַעוּ הַטְרוּיִים אֶת-קוֹלוֹ שֶׁל-נֶכֶד-אַאֲקוֹס, קוֹל-נִחְלָשׁת,

נִפְל לָבֶם בְּקִרְבָּם, וְסוֹסִיָּהֶם הַדּוּרִי-הִרְעָמָה

הִפְנוּ מִיָּד אֶת-רֶכְבֵּיהֶם, כִּי נִבָּא לָבָכֶם הַרְעוֹת,

כָּל-הָרוֹכְבִים נִדְהָמוּ, כִּי רָאוּ הָאֵשׁ הָאֲיָמָה 225

קוֹדְחָה וְעוֹלָה עַל-רֹאשׁ בֶּן-פֶּלֶס הַגִּבּוֹר הָאֲדִיר,

אֵשׁ שְׁלֹא-תִכְבֶּה שֶׁהָעָלְתָה אַתְנָה זֶה כְּחֶלֶת-הָעֵין.

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים הִרְיַע אָכִילִס עַל-יַד אוֹתָהּ תַּעֲלָה,

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים נִבּוֹכוּ הַטְרוּיִים וּבַעֲלֵי בְרִיתָם.

שָׁנִים-עֶשְׂרֵי אֵישׁ, הַגִּבּוֹרִים בֵּין אֲנָשֵׁי הַחֵיל, שָׁם אָבְדוּ 230

תַּחַת הָרֶכֶב וּבִרְמַחֵי אֲחֵיהֶם. וּבְנֵי-הָאֲכִיִּים

מִשְׁכוּ מִתַּחַת הַחֲצִיִּים אֶת-גּוֹיַת פֶּטְרוֹקְלוֹס בְּשִׁמְחָה,

וַיִּשְׁפִּיבוּהוּ בַּמָּטָה, וַעֲמָדוּ לוֹ סָבִיב עֲמִיתוֹ,

נִצְבּוּ אֲבֵלִים; וְאַחֲרֵיהֶם בָּא גַם אָכִילִס הַמַּהִיר,

שׁוֹפֵךְ דָּמַעוֹתָיו הַחֲמוֹת, מִסְתַּפֵּל בְּרַעֲוֹ הַנֶּאֱמָן, 235

מוֹטֵל לִפְנָיו בְּאַלְנָקָה שְׁסוּעַ בַּנְּחָשׁת הַחֲדָה.

הוּא הוּא שָׁלַחוֹ בְּקִטְל וַיִּתֵּן לוֹ סוֹסִים וָרֶכֶב,

עָתָה לֹא זָכָה לְקִדָּם בְּשָׁלוֹם אֶת-פָּנָיו בְּשׁוּבוֹ.

וְהָרָה הַגְּבִירָה גְּדֹלַת-הָעֵין הוֹרִידָה הַשָּׁמֶשׁ
אֲשֶׁר לֹא-יָדַע-מִנּוּחַ בְּמִי הָאוֹקֵינוֹס עַל-כָּרְחוּ. 240
שָׁקַע הַשָּׁמֶשׁ, וַיִּנָּח חֵיל הָאֲכִיִּים הַנִּצְעָלִים
מִן-הַמִּלְחָמָה הַגְּדוֹלָה, מִקָּטָל-הַזְּנוּעוֹת הָאֵיִם.
וְאִנְשֵׁי-טְרוּנִיָּה גַם הָמָּה, הַשָּׁבִים מִקָּטָל-הַזְּנוּעוֹת,
פָּתְחוּ סוּסֵיהֶם הַמְּהִירִים מֵעַל-הַמָּרְכָבוֹת הַנָּאוֹת,
קָרְאוּ מוֹעֲצָה וּבִטָּרָם הִרְהָרוּ לַעֲרוֹךְ סְעוּדָה, 245
וּבְמוֹעֲצָה עָמְדוּ נִצְבִּים, וּבִיַּעַן הוֹפִיעַ אֲכִילָס
שׁוֹב וְהוּא נִעְצָר נְיָמִים רַבִּים מִקָּטָל-הַזְּנוּעוֹת.
פָּתַח אֲזִי פוֹלִידִמָּס הַנָּבוֹן בֶּן-פִּנְתוֹס וַיִּדְבֹּר,
הוּא הוּא הָאֶחָד שֶׁרָאָה עֲתִידוֹת וַיָּמִים עָבְרוּ, 250
הָיָה רַעוּ שָׁל-הַקָּטוֹר, בְּלִילָה הָאֶחָד נוֹלְדוּ;
אֶחָד מִצֵּן בְּדַבּוּר, וְאֶחָד מִהֲלָל בְּכִידוֹן,
לְבוֹ מִתְפַּנֵּן לְטוֹבָה, וַיִּדְבֹּר בְּאֲזִנֵּי הַקָּהָל:
"בְּחֲנוּ הַיֵּטֵב, מִרַעִי, אֵת דְּבָרִי. עֲצָתִי: נִשׁוּבָה
עֲתָה הָעִירָה וְלֹא נִהְיָה מַחֲפִים לַצִּפִּירָה בַּשָּׂדֶה 255
אֲצֹל הַסְּפִינוֹת, כִּי אֶכֶן רַחֲקָנוּ מֵאֵד מִן-הַחוּמוֹת.
הִנֵּה בָּעוֹד אוֹתוֹ גָּבֵר קוֹצֵף בְּאִישׁ אֲגַמְמָנוֹן,
הוֹקֵל לָנוּ לְהַתְגַּרוֹת מִלְחָמָה בְּבָנֵי-הָאֲכִיִּים,
עֲלֵץ לְבִי גַם אֲנִי לִשְׁקֹד עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת,
יַעַן קִוִּיתִי כִּי נִלְכַּד הַסְּפִינוֹת מִקְּפוֹת-הַמְּשׁוּטִים. 260
עֲתָה יֵרָאֵתִי מֵאֵד אֵת בֶּן-פִּלָּס מִהִיר-הָרְגָלִים,
לְבוֹ כִּי רָם בּוֹ וְגִבָּה, וְלֹא יִרְצָה בְּנִדְאֵי לִהְיוֹת
שׁוֹהָה בַּשָּׂדֶה הַלֵּז בּוֹ בְּנֵי-הָאֲכִיִּים וְהַטְרוּיִם
יַחֲדוּ חֲלָק בְּחֲלָק מִזְעֲמוֹ שָׁל-אַרְס יַחֲלָקוּ;
אָפֶס יֵצֵא וַיִּלָּחֶם פֹּה עַל-הָעִיר וְנִשְׁיָהּ. 265
הֲבֵה נִשׁוּבָה לְמַצוּדָה, שְׁמָעוּ נָא בְּקוֹלִי וְכֵן יָקוּם.
לֵיל-הָאֲמִירוּסִיָּה אַךְ הוּא שְׁעָצָר בְּעֵד נָכַד-אַאֲקוּס
מִהִיר-הָרְגָלִים; אַךְ מָחָר, אִם-יִמָּצָא אוֹתָנוּ בַּשָּׂדֶה,

יִפְרוֹץ וְכָל-כְּלִיו עָלָיו וַיִּדְעָתֶם הָאִישׁ וְאֵת-תְּנוּאָתוֹ.

יִשְׁמַח הָאִישׁ שְׂמִימָלֵט מִמֶּנּוּ עַל-נִפְשׁוֹ אֶל-אֱלֹהִים 270

קִרְיַת-הַקֹּדֶשׁ, וְרַבִּים בְּנֵי-טְרוּנָה שְׂיֹאכְלוּם הַכְּלָבִים

אֶף הֶרְחַמִּים – מִי יִתֵּן וְתִרְחַק הַבְּשׂוּרָה מֵאֲזִנִּי!

וְהִנֵּה כִּי תִשְׁמָעוּ בְּקוֹלִי – אֶף אִם-תִּעֲצָבוּ אֶל-לִבְכֶּם –

נִצְיֵב חִילָנוּ בְּשׂוֹק, וְאוֹלָם לְקִרְיָה לְמַחְסָה

מִגְדָּלִי-עֵז וְהַשְּׁעָר הָרָם, שִׁדְּלֹתוֹתָיו אַרְכּוֹת 275

וּמִהַקְצָעוֹת-תְּלָקוֹת, נִסְגְּרוֹת עַל-בְּרִיחַ-אֲדִירִים.

מִחֵר הַשָּׁכֶם בִּפְקָר עִם-שֹׁחַר גַּחְלִץ חֲמָשִׁים,

נֶעַל הַחוֹמוֹת הַגְּבוּהוֹת, וְאוֹי לוֹ לְאִישׁ אֲשֶׁר יִחְפֹּץ

לְתַגָּר מִלְחָמָה פֹּה אֵצֶל הַחוֹמוֹת וַיִּזְנַח הַסְּפִינּוֹת.

שׁוֹב יָשׁוּב לְסַפִּינָה וְסוֹסִיו תְּלוּלֵי-הַצָּנָאֵר 280

יִהְיוּ עֵיפִים וַיִּגְעִים מִרוּצֶם מִסָּבִיב לְקִרְיָה;

אוֹלָם לְחֹדֶר הָעִירָה לֹא יַעֲז בְּנִפְשׁוֹ לְעוֹלָם,

לְעוֹלָם לֹא יִלְכְּדָנָה, יִקְדִּימוּ הַכְּלָבִים לְאָכְלוֹ".

זְעוֹמוֹת הַתְּבוּנִן בּוֹ הַקְטוֹר מְנוּפֶה-הַקּוֹבֵעַ וַיֹּאמֶר:

"הוֹי, פּוֹלִידֵמַס, הַפַּעַם לֹא יֵשְׁרוּ בְּעֵינֵי דְבָרֶיךָ, 285

יַעַן יַעֲצֹתָ כִּי נָשׁוּב נִסְגַּר בַּמַּצִּידָה הַגְּדוֹלָה.

שָׁמָּה עוֹד לֹא יִגְעָתֶם מִשֹּׁבֶת מְסַגְרִים בַּחוֹמוֹת?

הִנֵּה לְפָנַי וְקִרְיַת פְּרִיאֲמוֹס נוֹדַעַת בְּעַמִּים

לְשֵׁם וְלִתְהַלָּה בְּאַרְצָךָ וּבִכְבֹּדָה בְּזָהָב וּנְחֹשֶׁת,

אוֹלָם עֲתָה כָּבֹר אֶפְסוֹ כָּל-אוֹצְרוֹת-הָעִיר מִבְּתִיָּה, 290

הַרְבֵּה סִגְלוֹת כָּבֹר נִמְכְּרוּ לְפָרָגִיָּה וּלְאַרְצָךָ מֵאֲזִנָּה,

לְמֶן-הַיּוֹם אֲשֶׁר חָרָה בְּנוֹ אֶף זֹאוֹס הַגְּדוֹל.

אֶפְסַ עֲתָה חֲנָנִי בֶן-קְרוּנוֹס הָעָרוֹם הַתְּהַלָּה

אֵצֶל הַסְּפִינּוֹת, וְנִלְחֹץ אֶת-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים הַיָּמָה.

עֲתָה אֶל-תִּיעֵץ פֹּאֲלָה, הוֹי, חֶסֶר-לֵב, קָבֵל-עֲדָה! 205

אִישׁ מֶן-הַטְּרוּנִים לֹא יִשְׁמַע בְּקוֹלְךָ, וְאֲנֹכִי לֹא אֶרְשָׁה.

הִנֵּה עֲצָתִי, וְשִׁמְעָתֶם בְּקוֹלִי וְכָכָה גַם תַּעֲשׂוּ:

עֲרֹכּוּ סְעוּדַת הָעָרֶב בַּמַּחֲנֶה פְּלָגָה וּפְלָגָה.
 שִׁימוּ לִבְבְּכֶם לְשׁוּמְרִים, כָּל-אִישׁ יִהְיֶה עַר עַל-מְקוֹמוֹ.
 וְאִישׁ מִן-הַטְּרֹוֹיִים הִנָּה, וְלִבּוֹ אִם-חֶרֶד לְהוֹנוֹ, 300
 יִצְבְּרוּ יִתְנַגּוּ לָעַם, וְהִנֵּה לְצָרָכִי הַצָּבוּר.
 מוֹטָב וַיִּהְיוּ הַלְלוֹ, מִהֲיוֹתוֹ לְבְנֵי-הָאֲכִיִּים.
 מִחֶר בַּבֶּקֶר עִם-שֹׁחַר נִזְדִּין בְּכָל־מַלְחָמָתָנוּ,
 נָעִיר וְנוֹעוּתִיו שֶׁל-אֶרֶס עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת;
 אוֹלָם אִם-אֶכֶן הַתְּנַעַר אֲכִילָס עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת, 305
 אוֹי לוֹ אִם-יִרְצֶה לְהִלָּחֵם, אֲנֹכִי לֹא אָנוּס מִקָּטָל
 מַעוֹרֵר תְּשׂאוֹת-הַזְּנוּעוֹת; אֲךְ אֵצֶא לְקִרְאָתוֹ וְאֶעֱמַד
 הָכֵן, וַיִּנָּחַל אוֹ הוּא אוֹ אֲנֹכִי הַתְּהַלֵּה הַגְּדוֹלָה.
 אֶרֶס לֹא יֵשֶׁא כָּל-פָּנִים וּמֵאֲבֵד הָאוֹמְרִים לֵאמֹד".
 כִּכָּה דָּבָר אִזְ הַקְטוֹר; וְהַטְּרֹוֹיִים הִרְיֵעוּ לַעֲמָתוֹ. 310
 חֲסִרֵי-הַלֵּב, אֲשֶׁר לָקְחָה בִּינָתָם אִז פֶּלֶס-אֶתְנָה,
 אֲשֶׁר נִאוּתוֹ לְהַקְטוֹר יוֹעֵץ הַעֲצָה הַרְעָה;
 אוֹלָם עֲצַת פּוֹלִידִמָס הַטּוֹבָה לֹא יִשְׁרָה בְּעֵינֵיהֶם.
 וְאֶכְלוּ אֶרְחַת הָעָרֶב בַּמַּחֲנֶה. וּבְנֵי-הָאֲכִיִּים
 בָּכוּ כָּל-אוֹתוֹ הַלִּילָה לְפִטְרוֹקְלוֹס וּמָרָה נֶאֱנָחוּ. 315
 הֵחַל בִּינֵיהֶם אֲכִילָס בְּקִינָה הַמָּרָה, הַתְּאֵבֵל,
 שֵׁם אֶת-כַּפּוֹתָיו הַהוֹרְגוֹת-בַּגְּבָרִים עַל-חֲזוֹ שֶׁל-רַעוֹ,
 נֶאֱנָח מָרָה וְנֶאֱנָח כְּאוֹתוֹ אֲרִי יִפֶּה-זָקוֹן,
 אֲשֶׁר גָּזַל מִמֶּנּוּ צִיד-הַצָּבָאִים אֶת גוֹרָיו
 בַּעֲבֵי יַעַר מִצַּל – שָׁב הוּא וְנִפְשׁוֹ אֲבֵלָה, 320
 רֵץ הוּא מֵעֵמֶק אֶל-עֵמֶק וְאוֹרֵב לַעֲקָבוֹת הַגָּבֵר,
 אוֹלִי עוֹד יִשְׁיגוּ, כִּי תִבְעֵר חֲמָתוֹ נוֹרָאוֹת, –
 כִּכָּה נֶאֱנָח מָרָה, וַיַּעַן אֶל-הַמַּרְמִידוֹנִים:
 "אוֹיָהּ, מָה הִכָּל פְּצִיתִי בְיוֹם בּוֹ דִּבְרָתִי בַּהִיכָל
 אֲשֶׁר לְמִנִּיטְיוֹס הַגְּבוּר, וְאֲנֹכִי נִחַמְתִּיו בְּדִבְרִי. 325
 הִנֵּה אֲמַרְתִּי כִּי אָבִיא לְאוֹפּוֹאִיס אֶת-בְּנוֹ זֶה הַמַּצִּין,

אחר שנהרס את-אליון ובניו רב שלל ובה.

אפס מושבות בלב-איש, ועצתו של-זאוס היא תקום.

שנינו זה גורלנו להאדים את-פני האדמה

בארץ טרויים, כי לא יקדמו את-פני, בשובי, 330

בהיכל תפארתו, גם פלס מכניע-הסוטים הישיש,

גם הורתי, היא תטיס, בשגם תכסני אדמה.

אפס, פטרוקלוס, מהיותי יורד שאולה אחריו

לא אקברך עד אם-כי הבאתי הנה את-כלי

יחד עם-ראשו של-הקטור, הורגך זה אמיץ-הרוח. 335

ועוד אני שוחט שנים-עשר נערים בני-טרויה נחמדים

נכח מדורת-שרפתך בעברתי כי אתה נפלת.

תשכב על-יד האניות עד אם-הקימותי את-דברי,

סביב תקוננה בנות-טרויה, בנות-דודן מגדלות-שדים,

לך תספדנה בלילה ניומם לך דמעות תשפכנה, 340

נשים רכשנו ביגיעה, בכידון אדירים וזרוע,

עת התרכנו מושבות עשירות של-בני-תמותה".

פה הביע אכילס הנעלה; ויפקד על-רעיו

לשים תצובה אדירה על-גבי האש – וימקרו

לרחץ את-גוית פטרוקלוס מעפר מגאל בדםים. 345

שמו קלחת הרחצה על-גב התצובה בלהב,

יצקו לתוכה המים, הביאו העצים למוקד.

עטרה האש את בטן הדוד והרתיחה המים.

וכאשר רתחו המים בתוך אותה נחשת נוצצת,

רחצו אותו למשעי, סכוהו בשמן המבריק, 350

מלאו את פצעיו בצרי, בן-תשע-שנה הצרי,

וישכיבוהו במטה אך הליטוהו בד-קליל

מני כף רגלו ועד ראשו, ותכריך לכו ממעל.

אבלו כל-אותו הלילה כל-המרמידונים, ואכילס

מהיר-הרגלים בתוכם, ויבכו מאד לפטרוקלוס. 355

וְנִזְכֹּס נִשְׂא קוּלוֹ וַיְדַבֵּר לְהִרְהוֹתוֹ זֹאת אֵשֶׁתוֹ:

"הִרְהוֹ, גְּדֹלַת-הָעֵינַן הַכְּבוֹדָה, הַפְּקִיתָ אֶת-זַמְמִיךָ.

שׁוּב הַתְּנַעֲר אֲכִילִס מִהִיר-הָרְגָלִים; כִּנְרָאָה,

הָאֲכִיִּים הַדּוּרִי-הַשְּׁעָר פְּרִי-בִטְנֶיךָ לְךָ הֵמָּה".

עָנְתָה לוֹ הִרְהוֹ הַגְּבִירָה גְּדֹלַת-הָעֵינַן וַתֹּאמֶר: 360

"בְּנוֹ שָׁל-קְרוֹנוֹס, הָאִם, מָה הֵמָּה דְּבָרֶיךָ דְּבִרְתָּ?

הֵן גַּם הָאָדָם לְאָדָם בָּא וְעָשָׂה אֶת-כָּל-אֲשֶׁר יֵזֶם,

וְאִם-גַּם בֶּן-תְּמוּתָה הִנֵּהוּ, וְעָצָה וּמִזְמָה לוֹ זָרִים,

מֶה גַם אֲנִי הַמַּצִּיגָה בְּאֵלוֹת, אֲשֶׁר כְּפָלִים

כְּבוֹדֵי כְּכַבֹּדָם; בֵּת-אֱלִים אֲנֹכִי, וְלִי גַם יֹאמֶר 365

יֵשֶׁת חִיקֶךָ אֲנֹכִי, וְאַתָּה הַמּוֹלֵךְ בְּאֱלִים.

אֵיכָה אֶמְנַע מִלְעֲשׂוֹת הַרְעָה לְטְרוֹיִים בְּאֶפִּי?"

כָּכָה נִדְּבָרוּ הֵמָּה, מְסַפְּרִים אִישׁ עִם-רֵעֵהוּ.

וַתָּטִיס, לָהּ רֶגְלִי-הַכֶּסֶף, הַגִּיעָה לְהִיכָל הַפִּיֶסְטוֹס,

בְּנֶגֶן-עַד מִזְהִיר מִתְּנוֹסִס בֵּין כָּל-הַיִּכְלִי הָאֱלִים 370

עָשׂוּי נְחֹשֶׁת, וְנִכְה-הָרְגָלִים הוּא בְּעֶצְמוֹ כִּנְהוּ.

הִיא מַצֵּאתוֹ כְּשֶׁהִנִּיחָה מִזִּיעַ עַל-יַד הַמַּפּוּחִים,

טְרוֹד בִּיגִיעוֹ כִּי הַתְּקִין עֲשָׂרִים חֲצוּבוֹת, לְהִיוֹתָן

עוֹמְדוֹת עַל-יַד כָּל-הַכְּתָלִים בְּהִיכָלוֹ הָעָשׂוּי לְהַפְּלִיא.

עָשָׂה אוֹפָנִים מִזֶּהָב תַּחַת כָּל-כְּרַע וְכְרַע, 375

אֲשֶׁר תּוֹכֵלְנָה תְּבֹאֵנָה מַעֲצָמָן לְעֲצָרֶת הָאֱלִים,

אַחֵר תִּשְׁכְּנָה הַבֵּיתָה –הַפְּלֵא וְפְלֵא לָעֵין.

אֵלֶּה כְּכֹר גִּמְר עַד-כָּאן, אֵךְ חֲסְרוּ יְדוֹת-הַחֲצוּבוֹת

מַעֲשֵׂה-אֶמֶן, וְהִנֵּה אֵז חוֹשֶׁלָן וְנִגַּד מִסְמָרִים,

הִנֵּה עֶסוּק בְּאֵלֶּה וְעוֹשָׂה בְּלֵב מְלֵא תְּבוּנָה. 380

וַתָּטִיס לָהּ רֶגְלִי-הַכֶּסֶף, הִיא בָּאָה וַתִּגָּשׁ עָדֶיו.

רָאָתָה, חָשָׂה לְקִרְאָתָה כְּרִיטָה בְּצִנִּיפֵי-תַפְאֶרְתָּה

אֲשֶׁת-הַחֵן וְהַנְּעִימָה, הִיא אֲשֶׁת נִכְה-הָרְגָלִים,

אַחֲזָה אוֹתָהּ בִּידָהּ, וַתִּשְׂא אֶת-קוֹלָהּ וַתֹּאמֶר:

"תָּטִיס אֶרְכֶּכֶת-הַשְּׁלֵמָה, שְׁלֵמָה זֶה בָּאת אֶל-בֵּיתִנוּ, 385

הוּא, הַכְּבוֹדָה וְהַנְּעִימָה, וְאֵת אֵינֶךָ מִרְכָּה לְבִקְרָנוּ!

אָפֶס הַכִּנְסִי לְמַעַן אֲכַבְּדֶךָ בַּמִּתְנוּת הָאוֹרְחִים".

כָּכָה הַבִּיעָה הַנִּפְלְאוֹת בָּאֵלוֹת, וְתַנְהֵג אֶת-תָּטִיס

אֶף הוֹשִׁיבָתָה עַל-כֶּסֶּא עֲשׂוּי בְּמִסְמְרוֹת כֶּסֶף,

יָפָה מַעֲשֵׂה-אֶמֶן, וְתִשָּׂם הַשְּׂרָפָרָף לְרַגְלֶיהָ, 390

קִרְאָה לְהַפִּיסְטוֹס הַחֲרָשׁ הַמְּצִיז, וְתַעַן וְתֹאמַר:

"חֹשֶׁה, הַפִּיסְטוֹס, הָלוֹם, כִּי תָטִיס לָהּ דָּבָר אֵלֶיךָ".

הַשִּׁיב לָהּ אֲמַרְיוֹ נִכְה-הַרְגָּלִים הַמְּצִיז:

"אֲכֹן, אֵלֶּה יִקְרָה וְנִכְבְּדָה מְאֹד בְּבֵיתִנוּ

וְהִיא הִיא מְלֻטְתָּנִי וְתַעֲמֵד לִי בְּצַרְתִּי, בְּנִפְלִי 395

מִן-הַשָּׁמַיִם, כִּי אֲמִי זֶה בִּשְׁת לֹא תִדַּע הִיא רָצְתָה

לְהַצְפִּינִנִי, מִהִיּוֹתִי צוֹלֵעַ; וְהִרְכָּה סְבֻלָּתִי

לִוְלֵא שְׂמִתָּנִי בְּחִיקָה אִז תָּטִיס וְתַצְפִּינִנִי.

הִיא וְאַבְרִינוּמָה, זֶה בֵּת-הָאוֹקֵנָנוֹס הַשָּׁב עַל-סְבִיבוֹתָיו.

תִּשְׁעֵ שְׁנַיִם שְׁהִיתִי עֲמָהֶן, עֲשִׂיתִי קִשּׁוּטִים, 400

פְּרִיפּוֹת, עֲגִילִי-פִתּוּלִים, טַבְּעוֹת, עֲנָקִים לְצִנְאָר,

שְׁמָה בַּמַּעֲרָה הַגְּדוֹלָה. וְזָרֶם הַיָּם יִם-אוֹקֵנָנוֹס

סוֹאֵן לֹא חִדָּל, וּמַעֲלָה קֶצֶף, וְאִין אִישׁ יוֹדֵעַ

אִיפָה אֲנֹכִי, גַּם אֱלִים, גַּם בְּנֵי-אָדָם בְּנֵי-תְמוּתָה,

בְּלָתִי תָטִיס וְאַבְרִינוּמָה, כִּי מְלֻטוֹ אֵת נִפְשִׁי. 405

עֲתָה בָּאָה לְבֵיתִנוּ, וְיָאָה זֶה לָנוּ וְרֹאוּי

לְתֵת לִיפֶת-הַתִּלְתָּלִים מִתְנוּת, שְׁכַר מְלֻטָה אֵת נִפְשִׁי.

חֹשֶׁה נָא, שִׁימִי לְפָנֶיהָ אֵת מִתְנוּת-הָאוֹרְחִים הַנָּאוֹת,

וּבִינְתִים אֲפָנָה מִפּוֹחִי וְיִתֵּר מְכַשִּׁירִי."

סָח, מִסְדָּנוּ הַתְּרוּמִם כְּמִפְלָצָת עֲנָקִים אֲיָמָה. 410

חֲגַר, צוֹלֵעַ, כִּי בִקְשִׁי נִשְׁאוּהוּ רַגְלִיו הַדִּקּוֹת.

סֶלֶק מִפּוֹחִיו מַעַל-פָּנָי הָאֵשׁ וְאֵת-כָּל-יִתֵּר פְּלִיו,

כִּנְס לְתַבַּת-כֶּסֶף מְכַשִּׁירִיו, בָּם עֲשֵׂה מְלֹאכָתוֹ,

רחץ את-פניו בספוג מכאן ומכאן ואת-שתי ידיו,

רחץ את-ערפו האדיר ואת-חזו שֶהֶעֱלָה שָׁעַר, 415

לִבֹּשׁ בְּתִנּוֹתָו וְתַפְסֵה מַטָּה הָעֶבְרָה, וַיֵּצֵא

בַּפֶּתַח הַבַּיִת צוֹלֵעַ, וּנְעֻרוֹת שְׁפָחוֹת עֲשׂוּיֹת

זָהָב מְזֻדְרָזוֹת וְעוֹזְרוֹת לְמוֹשֵׁל, וּכְאִלוֹ הֵן חַיֹּת.

חֲכָמָה וּבִינָה בְּלִבּוֹ, וַיְפִי-קוֹל וְכַח לְהִנָּה,

וְלִמְדוֹ מִבְּנֵי-הָאֱלֻמֹּת כָּל-מְלָאכַת יָד וּמַחְשָׁבָת. 420

מִהָרֹּו הִלְכוּ בְּצַד אֲדוֹנֵיהֶן, וְהוּא שֶׁרֶךְ דֶּרֶכּוֹ.

נָגַשׁ אֶל-תַּטִּיס, וַיֵּשֶׁב עַל-כִּסֵּא תַּפְאֲרָתוֹ הַמְּבָרִיק,

אָחִז בְּיָדָהּ, וַיִּשָּׂא אֶת קוֹלוֹ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:

"תַּטִּיס אֲרֶכֶת-הַשְּׁלֵמָה, שְׁלֵמָה זֶה בָּאת אֶל-בֵּיתִנִּי,

הוּא, הַכְּבוֹדָה וְהַנְּעִימָה וְאֵת אֵינֶךָ מִרְבָּה לְבִקְרָנִי! 425

מֵה-שְּׁאֲלֶתְךָ הַגִּידִי, כִּי לִבִּי צוּנִי לְמִלְאָתָהּ,

אִם-אֵךְ בְּיָדִי לְמִלְאָתָהּ, וְאִם-אֵךְ אֶפְשָׁר לְמַלֵּא."

נִשְׁאַה תַּטִּיס אֶמְרָתָהּ, שׁוֹפְכַת דְּמָעָתָה וְתַעַן:

"אֲבָל, הַפִּי־סוֹס, הֵיִשׁ בֵּין הָאֵלוֹת אֲשֶׁר בְּאוֹלִימָפוֹס,

אֵלֶּה כְּמוֹנִי וּבִלְבָּהּ יִקְנְנוּ עֲנִי וְצָעֵר? 430

הִנֵּה אֵךְ בִּי בַּחַר זָכַס מִכֶּלֶן וַיִּרְבָּה עֲצָבוֹנִי,

אוֹתִי מִכָּל-בָּנוֹת-הַיָּם נָתַן בְּזִרְעוֹת בֶּן-אָדָם,

יָלַס בְּנוֹ שֶׁל-אַאֲקוֹס, וְאַהֲיָה לוֹ וְסִבְלָתִי,

וְאִם-גַּם עַל-כְּרָחִי וּרְצוֹנִי; וְעַתָּה הִזְקָנָה תִּדְכָּאֲנוּ,

יִשְׁכַּב לְמַעַצְבָּה עַל-עֲרִשׁוֹ; אֵךְ בָּא עָלִי שָׁבֵר עַל-שָׁבֵר: 435

נָתַן לִי בֶן וְזַכָּנִי לְלֵדַת אוֹתוֹ וּלְטַפָּחוֹ

רֹאשׁוֹן בְּקֶהֱל הַגְּבוּרִים, וַיִּשְׁגְּשֵׁג כַּחֲטֵר הָרַעְנָן,

אֲכַן גִּדְּלָתִיו כִּנְצָר בְּחֻלְקַת שְׂדֵה-זֶרַע פּוֹרִיָּה

וּבִאֲנִיּוֹת הַכְּפוּפּוֹת שְׁלַחְתִּיו אֶל-חוֹמוֹת עִיר אֱלִיּוֹן

לְלַחֹם בְּטָרוּיִים; וְאוֹלָם לֹא אָשׁוּב וְאַצֵּא לְקִרְאָתוֹ, 440

בְּשׁוּבוֹ מִן-הַמִּלְחָמָה אֶל-בֵּיתוֹ הַנִּהְדָּר שֶׁל-פִּלֹס.

אָפַס גַּם בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים וְרוּאָה פָּנָי שְׁמֶשׁ כִּי יִהְיֶה,

הָיָה וְשָׁכַר מִנֶּת חֶלְקוֹ, אֲנִי קִצְרֶת-יָד מֵהוֹשִׁיעַ.

רִיבָה – אֲשַׁכֵּר הַכְּבוֹד לוֹ נָתַנוּ אֲצִילִי אֲכִיָּה –

גָּזַל מִיָּדוֹ הָאִישׁ אֶגְמָמָנוֹן הַשְּׁלִיט בְּגוֹיִים. 445

לְבוֹ הַתַּעֲצָב עָלֶיהָ וְכָאֵב; אוֹלָם הַטְּרוּיִים

סָגְרוּ עַל בְּנֵי-הָאֲכִיָּים אֶת-זַנְבוֹת הַסְּפִינּוֹת, וְאִין מוֹצָא

לְצִאת מִקְרָב הַמִּתְנַה, וְזִקְנֵי בְנֵי הָאֲרָגָאִים

בָּאוּ בַתְּחִנָּה אֶל-בְּנֵי וּבְיָדָם מִתְּנוֹת יְקָרוֹת.

הַשִּׁיב רִיקָם אֶת-פְּנִיָּהֶם, לֹא יָצָא לְהַסִּיר הַשּׁוֹאָה; 450

אֲךְ אֶת-רַעְהוּ פִּטְרוֹקְלוֹס הִלְבִּישׁ אֶת-כָּל-כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ,

שָׁלַחוֹ אֶל-הַמִּלְחָמָה, וְרַבִּים הָעָם אֲשֶׁר אָתוּ.

נִלְחָמוּ אוֹתוֹ יוֹם כָּלוּ עַל-יָד שַׁעַר סְקִיָּה, וְהָיוּ

לוֹכְדִים הָעִיר בָּאוֹתוֹ-יוֹם אֶלְמָלָא אֶפּוֹלוֹן, שֶׁהָרָג

בַּתוֹךְ הַחֲלוּצִים אֶת-בָּנוּ שֶׁל-מִנִּיטִיוֹס הָאֲבִיר, שֶׁהָמִיט 455

הָיָה וְשׁוֹאָה עַל-טְרוּיִים, וְיַחַזְנָן אֶת-הַקָּטוֹר הַתְּהִלָּה!

לִכֹּן אֲבִקְשָׁה פָּנֶיךָ, אַחֲבֵק בְּרַפִּיךָ, עֲשֵׂה נָא

מִגֵּן לְבָנֵי קִצְר-הַיָּמִים וְקוֹבַע-מִלְחָמָה וּמַצָּחוֹת

נְאוֹת עִם-פְּרָפּוֹת-קַרְסָלִים מְאָחוֹת אוֹתָן וְסוֹחֲרָה,

יַעַן כִּי נִשְׁקוּ שָׁלוֹ אֲבִד עֲמִיתוֹ הַנָּאֶמָן, 460

טְרוּיִים הַכּוֹהֵן, וְזֶה מִתְפַּלֵּשׁ עַל-אֶרֶץ וְנִעְצָב.

הַשִּׁיב אִמְרָתוֹ לֵאמֹר נִכְה-הַרְגָלִים הַמְהִלָּל, וַיַּעַן:

"חֲזִקִי וְאִמְצִי, וְלִבֶּךָ אֶל-יוֹסֵף וַיִּדָּאֵג לְמוֹ אֱלֹהִים.

לִנְאִי וְנִכְלָתִי לְמַלֵּט אֶת-נַפְשׁוֹ מִמָּוֶת, לְגוֹנָן

עָלָיו לְהַרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת-רַע הַגְּזֵרָה בְּבוֹאָה, 465

כַּאֲשֶׁר אוֹכַל לְהַכִּין לוֹ כְּלֵי-מִלְחָמָה נְחָמָדִים,

יִהְיוּ לוֹ כְּרָאוּשׁוֹנִים, כָּל-אֲשֶׁר יִרְאֵם יִתְפַּלֵּא."

כָּכָה הִבִּיעַ וּנְטָשָׁה, בָּא אֶל-הַמְּפֻזָּחִים וְהַפָּנָה

אוֹתָם שׁוֹב כָּלִפִּי הָאֵשׁ, וְצָנָה עָלֵיהֶם וַעֲבָדוּ.

תִּכְרָה הַתְּחִילוּ מְפִיחִים עֲשָׂרִים מְפֻזָּחִים בְּכוּרִים, 470

נוֹשְׁמִים חֲלִיפּוֹת וּמְפִיחִים רוּחוֹת מְרוּחוֹת מְשֻׁנוֹת,

פעם בלח להחיש ופעם לפגר מעשהו,
 באשר ייטב בעיני הפיסטוס, פטוב לעבודה.
 זרק באש, בשלהבת, בדיל ונחשת קימת,
 גם מן-הזהב הטוב והפסר, ואחר-כן התקין 475
 סדן אדירים על-כנו, וישלח ימינו ויתפס
 את-המקבת הפבדה, ויאחז בצבת ביד שמאלו.
 ראשית מעשהו אז עשה צנת אדירים וגדולה,
 בלה מעשה אמן, ושפה מבריקה לה סביב,
 שפה משלשת מתנוצצה ותליה מצפה בכסף. 480
 חמש שקבות לצנה, ועל-פני השטח העליון
 יצר הרבה ציורים מעשה-חושב בקמה.
 צר את-הים ואת-הארץ, ויעש את-פני השמים,
 שמש לא ידע מנוח ואת-הירח במלואו,
 כל-המזלות הרבים העוברים לרקיע-שמים, 485
 מושכות כימה ועש וכסיל – הענק בעריפים.
 גם את הדבה הגדולה, המכנה מרפבת שמים,
 עושה היא דרבה בעגול ועיניה בכסיל תתבוננה,
 היא האחת שאינה טובלת בשטף אוקינוס.
 עשה שתי ערים נחמדות נושבות בני-אדם בני-תמותה. 490
 אחת – מלאתי שאון, קול חתן ומשתה-נגינות,
 כלות יוצאות מסדרן באורים ונגהות אבוקות,
 נהוגות דרך הקריה, קול שמחה ונגינת-חתנה,
 נערים בחורים היוצאים במחולות מחנים אל-קולות
 כנור ונחלים מריעים, ונשים נצבות ליד-ביתן, 495
 צובאות על-פתחים וכלן מסתכלות-משתאות למחולות.
 עם נאספים בשוק במקום המשפט, כי שמה
 משפט ריב אחד יחרץ וקטטה בין שנים אנשים
 נצים על-קנס-הרג נפש. זה נשבע לפני העדה
 לאמר: שלמתי הכל; וזה טוען: מאום לא קבלתי. 500

שְׁנֵיהֶם רוֹצִים שְׂיוּצִיא הַשּׁוֹפֵט לְאוֹר מִשְׁפֹּט אָמֵת.

נִפְלַג הָעָם: אֵלֶּה קִרְאִים לָזֶה, וּמִשְׁנֵיהֶם – לַשֵּׁנִי.

כְּרוֹזוֹת מִהֲסִים הָעָם, בְּתוֹךְ בְּגָדֵי-הַקֹּדֶשׁ

יּוֹשְׁבִים זִקְנֵי-הָעִיר עַל-גִּבֵּי אֲבָנִים מְהֻצָּעוֹת:

תּוֹפְשִׁים בְּמִטּוֹת הַכְּרוֹזוֹת, שֶׁקוֹלָם קוֹל רוֹנֶה וּמִצְלִצֵּל, 505

אַחֵר יָקוּמוּ לְסִרוּגִין וְחוֹרָצִים בְּקֶהֱל מִשְׁפָּטָם.

לְשֵׁתִים כֹּפֵר הַזֶּהָב מִנְחוֹת בְּגָדֵי בְּתוֹךְ –

מִתֵּן שֹׁכְרוֹ לְשׁוֹפֵט, שֵׁיטִיב לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטָם.

קִרְיָה שְׁנֵיָה – שְׁנֵי צִבְאוֹת עֲמָמִים יִצְוּרוּ עָלֶיהָ,

עוֹטִים כָּלֶיהֶם הַנוֹצְצִים. הַצָּרִים שְׁתֵּי עֲצוֹת לְהִמָּה, 510

אִם-שִׁיחֲרִיבוּ הָעִיר אוֹ חֵלֶק בְּחֵלֶק יִחְלְקוּ

אוֹצְרוֹת הָעִיר הַחֲמוּדָה וְאֵת-טוֹבָה – הֵם וְהַנְּצוּרִים.

וְאֵלֶּה אֵינָם נִשְׁמָעִים, מִתְּעַתְּדִים לְשֵׁים הַמֶּאֱרָב.

עָלוּ הַנָּשִׁים הַיִּקְרוֹת וְהַיִּלָּדִים הַקִּטְנִים בַּחוּמָה,

לְשֹׁמֵר עָלֶיהָ בִּיחָד עִם-זִקְנִים בָּאִים בְּיָמִים. 515

הִמָּה נִחְפָּזִים וְאֶרֶס וּפִלֶס-אֶתְנָה בְּרֹאשָׁם,

שְׁנֵיהֶם עֲשׂוּיִים זָהָב, וּבִגְדֵי זָהָב עָלֵיהֶם,

נְאוּיִם וּגְדוּלִים, חֲמוּשִׁים כְּרֹאוֹי לְאֵלִים אֲדִירִים,

נִרְאִים מִרְחוֹק, וְאוֹלָם הָעָם אֲשֶׁר אִתָּם אֵךְ קִטְנִים.

אֵךְ כְּשֶׁהִגִּיעוּ לַמָּקוֹם שֶׁם אָמְרוּ לְשָׁבֵת בַּמֶּאֱרָב, 520

קָרוֹב לַנַּחַל אֲשֶׁר שָׁם צוּבָאִים עֲדָרִים לְשִׁקָּת,

לְשִׁבּוֹ בַּמֶּאֱרָב וּנְשָׁק-הַנְּחֻשֶׁת הַנוֹצֵץ עָלֵיהֶם.

שְׁנַיִם מְרַגְּלִים בְּמִרְחָק יּוֹשְׁבִים וְאוֹרְבִים בְּסֶתֶר,

מַחֲכִים לְעֲדָרֵי הַצֹּאן וְהַבָּקָר עֲלֵהֶם-הַקִּרְנִים,

וְהִנֵּה הִגִּיעַ הָעֵדֶר וְאַחֲרָיו הָרוּעִים הַשְּׁנַיִם, 525

אֲשֶׁר לֹא פָּלְלוּ תַכְכִּים, מִשְׁעֲשָׁעִים נִפְשָׁם בְּחִלְלִל.

רְאוּם – הִתְנַפְּלוּ עָלֵיהֶם, חֲשִׁים, וְגוֹזְלִים וְנוֹהֲגִים

עֲדָרֵי הַבָּקָר הַמִּקְרִין וְעֲדָרֵי צֹאן צִחוֹת-הַצֹּמֵר,

עֲלוֹת וּרְחִלִּים נִחְמָדוֹת וְאֵת-רוּעֵי הָעֵדֶר הָרְגוּ.

וְאֵלֶּה הַצָּרִים בַּשָּׁעַר, בֵּינוֹן שִׁשְׁמֵעוּ קוֹל שְׁאוֹן, 530

קוֹל-הַמֶּלֶךְ בַּעֲדָר, צִלְחוּ וְעָלוּ עַל-סוּסִים

רָמִי-רַגְלִים וּמִהֲרָה יָבֹאוּ-יִגִּיעוּ אֲלֵיהֶם,

יַעֲמְדוּ וְאָסְרוּ מִלְחָמָה נֶקֶטֶל עַל-חוּפֵי הַנָּחַל,

זוֹרְקִים אֵלֶּה בְּאֵלֶּה תְּנִיתוֹת עֲשׂוּיוֹת נְחֻשֶׁת.

קִטְטָה וּמִבּוּכָה נִמְנָת מִתְהוֹלָלִים בְּהֶמּוֹן בַּתָּנֹךְ, 535

תּוֹפְסִים אָדָם עוֹד חֵי, אֵךְ נִפְצָע, אוֹ שְׁנֵי לֹא-נִפְצָע.

יֵשׁ שִׁיסְחָבוּ גָבֵר חָלָל בְּרַגְלָיו בַּשָּׂדֶה,

בְּגִדָיו אֲשֶׁר עַל-כֶּתְפָיו מִגָּאָלִים מִדְּמִים דְּמִי-אָדָם.

גָּבְרִים נִלְחָמִים בִּקְטָל הַמוֹנִים, וְכָאֵלוּ הֵם חַיִּים,

גּוֹזְלִים אִישׁ מִרְעֵהוּ פֶּגְרֵי חָלָלִים נָפְלוּ. 540

הוֹסִיף וַיָּצַר חֲלָקֶת שְׂדֵה תַּחֲוִיחָה נִיר בִּקְרוֹן בֶּן-שָׁמוֹן,

שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים יַחֲרֹשׁ, רָחֵב וְרַבִּים בּוֹ חוֹרְשִׁים,

נוֹהֲגִים צִמְדֵי הַבָּקָר וּפּוֹנִים גַּם הִנָּה גַּם הִנָּה.

וְכֹאֲשֶׁר יָשׁוּב הַחוֹרֶשׁ וְהִגִּיעַ עַד-קִצָּה כָּל-הַשָּׂדֶה,

יָגֵשׁ הַגָּבֵר וּבִינְדִּיו כּוֹס יַיִן מִתּוֹךְ כַּנְפֹּת, 545

אִישׁ אִישׁ יִקְבֹּל בְּמוֹעֲדוֹ, יִשְׁתֶּה וְיָשׁוּב לְמַעֲנִיתוֹ,

נִכְסָף לְמַהֵר וְלָשׁוּב עַד-קִצָּה גְבוּל נִירוֹ הָעֵמֶק.

הָיְתָה הַחֲלָקָה מִשְׁחִירָה כַּחֲלָקָה שִׁחְרָשׁוּ הַחוֹרְשִׁים,

וְאִם-כִּי עֲשׂוּיָהּ הִיא זָהָב, כִּי הַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת פִּעֲלוֹ.

הוֹסִיף וַיָּצַר שְׂדֵה קָמָה גְבוּהָהּ, אַחֲזָה שָׁל-מֶלֶךְ. 550

עָמְדוּ הַקּוֹצָרִים הַתּוֹפְשִׁים מִגָּלִים שְׁנוּנִים בִּידֵיהֶם,

נָפְלוּ שְׁבָלִים הַמוֹנִים הַמוֹנִים בַּשָּׂדֶה אֲרָכָה,

מֵאֲלָמִי אֲלֻמוֹת בַּחֲבָלֵי הַקֶּשׁ שֶׁם אֶחָרֵיהֶם יָבֹאוּ.

שְׁלֹשָׁה מֵאֲלָמִים נִצָּבִים, וּלְדִים מִלְקָטִים שְׁבָלִים

אַחֵר הַקּוֹצָרִים וְנוֹשְׂאִים תַּחַת אַצִּילֵי יָדֵיהֶם, 555

נוֹשְׂאִים בְּלִי-הֶרֶף; וְהַמֶּלֶךְ נִצָּב בְּקֶרְבָּם וּמַחֲרִישׁ

אַצִּל הַמַּעֲנִית וּבִינְדִּיו הַמָּטָה וּלְבָבוֹ שִׁמְחָ.

כְּרוֹזוֹת טְרוּדִים בְּסַעֲוֶדָה תַּחַת הָאֵלוֹן בְּמִרְחָק,

עורכים הפך אשר זכחו, פר-מדות, ננשים עסוקות

זרות על-סעודת הקוצרים סלת-שערים בשפע. 560

הוסיף וצר שם גם כרם כבד בגפן אדרת.

יפה עשהו בזהב; ואולם אשכולותיו משחירים

עמדו נשענים ליתדות עשויות הפסוף הבהיר,

סביב לו תעלה מכחילה וגדר-בדיל תקיפנו.

משעול רק אחד לכרם לעבר לכורמים ולנושאים, 565

לכשיגיע הבציר וכאו הבוצרים לבצרו.

נערות בתולות ונערים מלאים ששון עלומיהם

נשאו הפרות המתוקים כדבש בפלסלות הקלועות.

ילד בהמון בתוך מנגן בכנור נעים-קולות,

הולך ושורר בקול רך מנגינת לינוס הנאווה. 570

שירה נחמדה מאד, ויתר הקהל מכרפרים

בקולות של-שמחה ותרועה, מפוזים ויוצאים במחול.

הוסיף וצר שם גם עדר של-בקר מרימי-קרניים,

אלה מהם עשה בדיל, ואלה מהם עשה זהב,

והמה גועים ברמה נחשים מגדרה לדבר 575

אשר על-נחל מי-רעש, על-יד שדמות קנה מתנווד.

רועים ארבעה עשויים זהב מלזים העדר,

כלבים באים אחריהם, תשעה מהירי-רגלים.

והנה שני כפירים מתנפלים על-פריס ההולכים ראשונים,

תופשים פר גועה בקול גדול נסוחכים אותו, והוא נוהם 580

חשים-באים אחריהם הנערים והכלבים;

ואלה נחפזו קרעו את-עורו של-פר-האדירים,

זוללים מעיו ומעלעים את-דמיו השחורים; שוא אמרו

רועיו לגרשם ונשסו בהם את-הכלבים הנריזים,

אלה נרתעו לאחור, יראים לשלח בם שנים, 585

עומדים קרובים לאלה, נובחים ושוטים מפניהם.

הוסיף נכה-הרגלים המהלל ויצר פר נרחב

בַּעֲמֶק מִחֲמַדִּים וְעָדָר נָשָׁל-צֹאן צִחוֹת-צֹמֶר מִכִּסְפוֹת,

מִבְּלָאוֹת-צֹאן וּגְדֵרוֹת וְסִכּוֹת הָרוּעִים הַסְּפוּנוֹת.

הוֹסִיף הַחֹגֵר הַמְּהַלֵּל וְצָר גַּם מַחֲלוֹת מִחֲנִים, 590

מַעֲשֵׂה אָמֶן, כַּמְּחֹלוֹת שֶׁעָשָׂה לְפָנַי דִּידְלוֹס

בַּעַד אַרְיָאדְנָה וְפֶת-הַמַּחְלָפוֹת בְּקִנּוּסוֹס הַרְחֻבָּה;

יָצְאוּ בַּמְּחֹלוֹת מִחֲנִים בַּחוּרִים וּנְעוּרוֹת תְּמוּדוֹת

אוֹתִיזִים אֵלֶּה אֶת אֵלֶּה בְּכַפּוֹת יְדֵיהֶם וְרוֹקְדִים.

אֵלֶּה – צַעֲיָפֶן בַּד לָבוֹ, וְאֵלֶּה – גְּלִימוֹת עָלֵיהֶם 595

מַעֲשֵׂה אָרֶג, תְּמוּדוֹת, רַכּוֹת מְזִהִירוֹת כַּשָּׁמֶן.

אֵלֶּה – כְּלִילִים נְחֻמָּדִים מַעֲטָרִים לְרֹאשׁוֹ, וְאֵלֶּה –

חֶרֶב-הַזָּהָב עַל-יָרְכֶם עַל-תְּלִיָּה מַצִּיפָה-הַכֶּסֶף.

יֵשׁ שְׂסִיבּוֹ בַּעֲגוּל, קָלוֹת רַגְלֵיהֶם וּבִקְיָאוֹת,

טָשִׁים כָּלָם כְּאַחַד, כַּמְּחֻנָּה בִּידָיו שֶׁל-קָדָר, 600

אֲשֶׁר יִנְיַעָה בְּכַפָּיו לְדַעַת הַטּוֹבָה הִיא בְּרוּצָה,

וַיֵּשׁ אֲשֶׁר יָצְאוּ בְּשׁוּרוֹת, שׁוֹרָה כְּנִגַּד רַעוּתָה.

הַמּוֹן רַב נֶאֱסָף עָלֵיהֶם, עוֹמֵד מִסְתַּכֵּל בַּמְּחֹלוֹת,

נִהְיָה בְּלָבוֹ. וּבִתְוַכָּם מְשׁוֹרֵר אֱלֹהֵי מְזִמָּר,

פוֹרֵט עַל-גִּבְלִי; וְשָׁנִים רַקְדָּנִים-מוֹקִיּוֹנִים בֵּינֵיהֶם, 605

כִּינּוֹן שֶׁהִתְחִיל לְשׁוֹרֵר, יָצְאוּ מְסֻבִּים בְּתֵנֶךְ.

הוֹסִיף וְצָר גַּם אֶת-שִׁטְף מִי הָאוֹקֵינוֹס הָאִיתָן

סָבִיב עַל-שְׁפֶת אוֹתָהּ צָנָה – מַעֲשֵׂה אָמֶן לְהַפְּלִיא.

אֵךְ כְּכֹלוֹתוֹ אֶת-מַעֲשֵׂה הַצָּנָה הַגְּדוֹלָה וְהַחֲזָקָה,

יָצַר סוֹחֲרָה, הָעוֹלָה בְּנִגְהָה עַל-נִגְהָ שֶׁלְּהֻבָּת. 610

יָצַר לוֹ קוֹבַע-אַדִּירִים, הַנִּהְדָּק יָפָה לְרַקּוֹת,

נֶאֱמָה וּמִקְשָׁט לְהַפְּלִיא, וְצִיצִית שֶׁל-זָהָב עַל-גִּבְיוֹ.

יָצַר לוֹ מַצָּחוֹת לְשׁוֹקָיו, מִפְּתִי-בְּדִיל גָּמִישׁ יָצָרָן.

וּכְשֶׁהִשְׁלִים נָכַה-הַרְגָּלִים הַמְּהַלֵּל אֶת-מְלֹאכֶתוֹ,

כָּל-כְּלֵי הַנָּשֶׁק, הִנִּיחָם מִיַּד לְפָנַי הוֹרֵת אֲכִילָם. 615

נִחְפְּזָה תִּטֵּיס כְּאַיָּה מִרֹּאשׁ הָאוֹלִימְפוֹס הַנִּחְפָּה

שֶׁלֶג-עוֹלָמִים, וְהַנָּשֶׁק מַעֲשֵׂה הַפִּי־טוֹס בִּינְדִּיהָ.

שִׁיר תַּלְשָׁעָה עָשָׂר: חֶמֶת אֲכִילִס שְׂכָכָה

וְאַאִס עֲטוּפַת-הַכֶּרֶם הוֹפִיעָה מִמִּי-הָאוֹקִינוֹס,

עָלְתָה לְהִבִּיא הָאוֹר לְבְנֵי הָאֱלֻמֹּת וְהַתְמוּתָה.

וְתַטִּיס הִגִּיעָה לְסָפִינוֹת וּבִינְדָה כָּל-מִתְנוֹת הַפִּי־טוֹס.

מִצָּאָה אֶת-בְּנָה אֶת-אֶהוּבָה נוֹפֵל עַל-גּוֹיֹת פֶּטְרוֹקְלוֹס,

בוֹכָה בְּקוֹל רֶם, וּמִסְבִּיב לוֹ רַעֲיוֹ-עֲמִיתָיו הָרַבִּים 5

בוֹכִים, אֲבֵלִים, וְתִגֵּשׁ הָאֵם הַמַּצִּיגָה-בְּאֵלוֹת,

אֶתְזָה בִּידּוֹ, וְתִשָּׂא אֶת-קוֹלָהּ וְתַעַן וְתֹאמָר:

"בְּנֵי וְבָר בְּטָנִי, וְאִם-גַּם לוֹ יִדְאָג לְבִנּוֹ – נִנְיָחוּ

וְיִשְׁכְּבוּ, כִּי בַעֲצַת הָאֱלִים הִנָּצְחִים הוּא נָפַל.

הֵא לָךְ כְּלֵי הַתַּפְאָרָה, שְׁעֲשֵׂה בְשִׁבִּילְךָ הַפִּי־טוֹס, 10

נָאִים כְּמוֹתֵם לֹא נִשָּׂא בֶן-אָדָם מֵעוֹלָם עַל-כִּתְפָּיו".

כָּכָה הִבִּיעָה וְהִנִּיחָה לְפָנֶי אֲכִילִס הַפְּלִים.

הָרַעִים נוֹרְאוֹת הַנָּשֶׁק הָעֲשׂוֹי מַעֲשֵׂה אֶמֶן.

חֲתוּ כָּל-הַמְרַמִּידוֹנִים, וּבִנְפָשָׁם עֵז לֹא הִרְהִיבוּ

לְחֻזּוֹת בּוֹ וּלְהַתְבוֹנֵן, אֵךְ נִרְתְּעוּ אַחֲרָיו; וְאַכִּילִס 15

רָאָה הַנָּשֶׁק וְתִבְעֵר חֶמְתּוֹ וְתִגְדֹּל, וּבְעֵינָיו

תַּחַת עֲפֹעֵפָיו הִבְרִיקָה אֵשׁ מִתְלַקַּחַת נוֹרָאָה.

תַּפֵּס אֶת-מִתְנוֹת הַיָּקָר שֶׁשָּׁלַח הַפִּי־טוֹס וַיִּגָּל.

וְאַחֲרֵי שִׁשְׁמֵחַ אֶת-לְבוֹ לְמִרְאֵה הַנָּשֶׁק הִנָּפְלָא,

נִשָּׂא אֲמָרָיו לְאִמּוֹ, אֶת אֲמָרוֹת-הַכֶּנֶף וַיַּעַן: 20

"אִמִּי, אֲכֹן הַפְּלִים שֶׁשָּׁלַח הַפִּי־טוֹס לִי מִתֵּן

מַעֲשֵׂה אֵל הֵם, בֶּן-אָדָם בֶּן-תְּמוּתָה לֹא יַעֲשֶׂה כְּמוֹתָם.

הִנְנִי וְאֶלְבָּשֶׁם עֲתָה; וְאוֹלָם אֶת-זֹאת אֲנִי יָרָא,

כֶּן-יָבוֹאוּ הַזְּבוּבִים וּפִשְׁטוּ עַל-גּוֹיֹת פֶּטְרוֹקְלוֹס

וְחִדְרוּ לְתוֹכוֹ דֶּרֶךְ הַפְּצָעִים שֶׁחֲתָכָה הַנֹּחַשֶׁת 25

לְפָרוֹת בְּקִרְבּוֹ הָרָמָה וּלְהִשָּׁחִית אֶת-מִרְאֵה-גּוֹיָתוֹ –

יַעַן-כִּי רוּחוֹ עָזְבוֹ – כָּל-בְּשָׂרוֹ יִלָּךְ וַיִּמָּק".

לו אַמְרִיהָ הַשִּׁיבָה תָּטִיס, לָהּ רַגְלֵי-הַפָּסָף:
 "אַל-נָא תִדְאַגָּה, בְּנִי, וּלְבָבְךָ אַל-יִדָּאב לְמוֹ אֵלֶּה!
 הִנְנִי וְאֲשַׁמֵּר אֲנִי מִשְׁפַּעַת הַזְּבוּבִים הַפְּרָאִים, 30
 אֲשֶׁר יִשְׁאַפּוּ לְבָלַע בְּשׁוֹר גְּבָרִים נוֹפְלִים בְּקָטָל.
 וְאַם-גַּם יִשְׁכַּב יָנוּחַ לְתַקּוּפַת הַשָּׁנָה הַבָּאָה,
 יִהְיֶה עָלָיו בְּשָׂרוֹ כְּשֶׁהָיָה, אוֹ יִיף מִשְׁהָיָה.
 אַתָּה הַקָּהֵל אִסְפָּה אֶת-הָאֲכִיִּים הַנְּדִיבִים,
 שׁוֹב מִחֲרוֹן אֶפְרָיִם זֶה בְּאֶגְמֵמָנוֹן הַמּוֹשֵׁל, 35
 מִהֵר הַחֲפֹז לְקָרֵב, קוּם וְנִאְזְרֹת הַגְּבוּרָה!"
 כָּכָה הִבִּיעָה, וַתַּפַּח בּוֹ כַחַ אֲדִירִים רַב-עֹתֵק.
 נִסְכָּה בְּנִחְיֵי פֶטְרוֹקְלוֹס בְּנוֹ שֶׁל-מִנְיָטִיוֹס אֲמֶבְרוֹסִיָּה
 וְנִקְטָר מֵאֲדִים, לְמַעַן לֹא יָבֹא בְּבִשְׂרוֹ הָרָקָב.
 אַל-שִׁפְתָּהּ הָיָה אִזְּ גַּם יֵצֵא אֲכִילָס הַגָּבֵר הַנֶּעְלָה, 40
 מִזַּעֲיָק, מִרִיעַ נֹרְאוֹת, וַיַּעֲזֹר אֶת-אֲנָשֵׁי-אֲכִיָּה.
 וְכָל-הָאֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ שׁוֹהִיִּם מִקֵּדָם בְּסַפִּינוֹת,
 רִבִּי-הַחֲבִיל, כָּל תַּפְשֵׁי הַהֶגְהָ עַל-פְּנֵי הָאֲנִיּוֹת,
 וְשָׂרֵי הָאוֹפִים הַמִּמְנִים לְחִלְקֵי הַלָּחֶם בְּסַפִּינוֹת,
 בָּאוּ גַם הֵם לְאִסְפָּה, נִקְבָּצוּ, יַעַן אֲכִילָס 45
 שָׁב וְהוֹפִיעַ, כִּי זָמַן רַב נָזֹר מִקָּטָל-הַזִּנְעוֹת.
 בָּאוּ צוֹלְעִים עַל-יָרֵךְ הַשָּׁנִים, שְׁנֵי-עוֹבְדֵי-אֲרִיס,
 בְּנוֹ הָאִם שֶׁל-טִידָס וְאֹדִיסֵס הַגָּבֵר הַנֶּעְלָה,
 עַל-כִּידוּנֵיהֶם נִשְׁעֲנוּ, כִּי עוֹד אֲנוּשָׁה מִכֶּתֶם,
 וּבִשְׁוֵרוֹת הַקֶּדְמִיּוֹת בְּתוֹךְ הָאִסְפָּה יֵשְׁבוּ. 50
 אַחֲרוֹן בָּא וְהוֹפִיעַ הַמּוֹשֵׁל-בָּעַם אֶגְמֵמָנוֹן,
 כּוֹאֵב גַּם הוּא וּפָצִיעַ, יַעַן כִּי בְנוֹ שֶׁל-אַנְטִינוֹר,
 קוֹאוֹן, הִכָּהוּ בְּרִמְחַ הַנִּחַשֶׁת בְּקָטָל-הַזִּנְעוֹת.
 וְאַחֵר שֶׁנִּקְבָּצוּ כָּל-הָאֲכִיִּים וּבָאוּ,
 נִצַּב בֵּינֵיהֶם אֲכִילָס מִהֵר-הָרַגְלִים וַיִּדְבֹּר: 55

"בְּנוֹ שֶׁל-אַטְרִס, הָאִמָּנָם הִטְבְּנוּ עֲשׂוֹת אָנוּ שְׁנֵינוּ,

אֲתָה וְאֲנֹכִי, אֲשֶׁר מִהֵיוֹת כֹּה לִבְנוּ עֲצָבִים

כַּעֲסָנוּ בְּאֶף אוֹכַל-נֶפֶשׁ בְּשֵׁל הַנַּעֲרָה הַשְּׁבוּיָה.

מוֹטֵב לוֹ נִפְלָה בְּחֻצֵי אֲרֻטָּמִים בַּעֲוֹדָה בִּסְפִינָה

יוֹם נִהְגִּיתִיהָ בַּשִּׁבְיָה, בְּהַחֲרִיבִי אֶת-חֹמוֹת לִירֵנֶסוֹס, 60

כִּי אִז רַבּוֹ אֲכִיִּים שָׁגְרָסוּ אֲדָמָה בְּשֵׁנֵיהֶם,

נוֹפְלִים בִּידֵי מִשְׁנָאִיָּהֶם, וְאֲנֹכִי אִז שׁוֹהָה בְּקֶצְפִי

לְשִׁמְחַת לֵב הַקָּטוֹר וְהַטְּרוּיִים, אוֹלָם בְּנֵי-הָאֲכִיִּים

יָמִים רַבִּים, דּוֹמְנִי, יִזְכְּרוּ מְדוֹנָךְ וּמְדוֹנִי.

אֲךָ מָה שֶׁאֲרַע כֶּבֶד אֲרַע – וְאִם-גַּם דָּוָה לִבְנוּ, 65

אֶפְסֹס נִכְבֵּשׁ לִבְנוּ בְּחֻזְנוּ, כִּי נָטַל עָלֵינוּ,

הִנְנִי כּוֹבֵשׁ אֶת-כַּעֲסִי, וּבִיַּעַן לֹא יָאָה וְלֹא נָאָה

לְהֵיוֹת נוֹקָם וְנוֹטֵר עַד קֶץ כָּל-הַיָּמִים. מִהֲרָה

צוּ עַל-כָּל-הָאֲכִיִּים הַדּוּרִי-הַשֹּׁעַר וַיִּחַלְצוּ,

לִמְעַן אָשׁוּב וְאֵצֵא לְקִרְאָת אֲנָשֵׁי-טְרוּיָה לְדַעַת, 70

אִם-בְּאֻמָּת עוֹדָם רוֹצִים לָלוֹן עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת.

אֲךָ, בְּמַדְמִנִּי, רַבִּים יִגִּילוּ בְּכוֹפֶפֶם בְּרַכִּיָּהֶם

אֲשֶׁר מִקְטָל יִמְלִטוּ מִתַּחַת רַמְחָנוּ הַכֶּבֶד".

דָּבָר אַכִּיל, וְכָל-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים הַדּוּרִי-הַמַּצְחֹת

שָׁשׂוּ, כִּי יָשָׁב מִחֲרוֹן אַפּוֹ אַכִּילֶס בֶּן-פִּלֹס. 75

נָשָׂא אֶמְרָיו אִזִּי אֲגַמְמֶנוֹן הַמּוֹשֵׁל-בַּגּוֹיִים.

דָּבָר מִמִּקְוֵמוֹ שֵׁם יָשָׁב, וְלֹא יָצָא בִקְהֵל בִּתְנוּךְ.

"רַעֲי חֲבִיבִי, גְּבוּרֵי-דִנָּאִים הָעוֹבְדִים לְאַרְס!

צִרִיךְ לִשְׁמָע אֶל-קוֹלוֹ שֶׁל-מִי שֶׁהִתְיַצַּב, וְלֹא יָאָה

לְנַפֵּל לְדַבְּרִיו, כִּי קָשָׁה הַדָּבָר גַּם לַגִּבּוֹר מִנְּסָה. 80

מִי הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר יוֹכֵל לִשְׁמָע בְּהִמּוֹן וְהַמְלָח,

אוּ כִּי יִדְבֹר בִּקְהֵל? גַּם בַּעַל קוֹל גָּדוֹל יִבְהֵל.

הִנְנִי אֲשַׁפֵּךְ אֶת-שִׁיחִי לִפְנֵי בֶן-פִּלֹס, עִם אֲרָגוֹס,

שְׁמָעוּ אֵלַי, הָאֲזִינוּ, לִמְעַן תִּדְעוּ גַם בְּלָכֶם.

כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים לִי אָמְרוּ בְּנֵי-הָאָדָמִים 85

אֲףִי הוֹכִיחוּנִי בְּדִבְרֵיהֶם. וְאֲנֹכִי מֶה פֶּשַׁעִי חָטָאתִי:

זֹאסִי הָאֵשֶׁם, וְהַגִּזְרָה וְאֶרְנִיס הַהוֹלָכָה-בַּחֹשֶׁךְ,

אֲשֶׁר בִּלְבָדְלוּ בִּינִתִי וּבְאַסְפָּה הַתְּעוּנִי

בּוֹ בַּיּוֹם שֶׁגִּזְלֹתִי הָאֲשֶׁכֶר מִיַּד בְּנוֹ שָׁל-פֶלֶס.

אָפֶס אֲנֹכִי מֶה כָּחִי – הָאֵלֶּה הִיא עוֹלָלָה אֵלֶּה. 90

אִשָּׁה הַכְּבוֹדָה, הִיא בְּתוֹ שָׁל-זָבִס הַמַּתָּעָה כָּל-אָדָם,

הַרְת־אִיד וְרַכּוֹת רַגְלֶיהָ, כִּי אֵינָה נוֹגַעַת בַּקֶּרֶקַע,

עוֹשֶׂה אֶת-דִּרְכָּהּ פּוֹסַעַת עַל-רֹאשֵׁי בְנֵי-אָדָם בְּמַעוֹפָה,

לְתַעוֹת לֵב בְּנֵי-אָדָם, וְרַבִּים כָּבֵר נָפְלוּ בְּרִשְׁתָּהּ.

פַּעַם אַחַת הִעָרִימָה גַם עַל-בֶּן-קְרוֹנוֹס, וְעָלָיו 95

אוֹמְרִים כִּי חָכֵם וְגִבֹּר מְכַל-בְּנֵי-הָאָדָם וְהָאֵלִים.

הִרָה – וְאִם-אִשָּׁה – צִדְתּוֹ, הַתְּעַתּוֹ בְּתַכְכִּים וּרְמִיָּה,

יוֹם בּוֹ עָמְדָה לְהַמְלִיט אֶלְקִימָנָה, הָאִשָּׁה הַנָּאָה,

אֶת-אוֹן הַרְקָלִס בְּתִבְי מַעֲטָרֶת בַּחוּמוֹת הַבְּצוּרוֹת.

זֹאסִי הִנֵּה מִתְפָּאֵר בְּקֹהֶל כָּל-הָאֵלִים לֵאמֹר: 100

שְׁמַעוּ נָא לִי, הָאֲזִינוּ אֹמְרִי, גַּם אֵלִים גַּם אֱלֹהִים!

הִנֵּה אֲדַבְּרָה בְּאָזְנֵיכֶם אֶת-אֲשֶׁר צִנָּה לִי לִבִּי.

יוֹם זֶה מוֹצִיָּאָה לְאוֹר עוֹלָם אֵילִיתִיָּה מְעוֹרְרֶת-הַחֲבָלִים

גִּבֹּר בֶּן-אָדָם, וְהוּא יִמְלֹךְ עַל-כָּל-הַמַּמְלָכוֹת לוֹ סָבִיב.

נִצָּר מִשְׁבֹּט בְּנֵי-אָדָם מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִי וְדָמִי. 105

וְהִרָה הַגְּבִירָה עֲנִתּוֹ וּבִלְבָּהּ תִּכְכִּים וּרְמִיָּה:

שָׁקַר בְּפִיךָ, וּלְעוֹלָם לֹא תִמְלֹא אֶת-אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ.

קוֹמָה, הַיּוֹשֵׁבִי בְּאוֹלִימְפּוֹס, וְשְׁבוּעָה חֲמוּרָה תִשָּׁבַע,

אֲשֶׁר אָמְנָם הוּא יִמְשָׁל עַל-כָּל-הַמַּמְלָכוֹת לוֹ סָבִיב,

אוֹתוֹ הַגִּבֹּר שֶׁתִּמְלִיט הַיּוֹם לְאוֹר עוֹלָם הָאִשָּׁה, 110

נִצָּר מִשְׁבֹּט הָאָדָם וְיוֹצֵא זִרְעוֹ וְדָמָךְ.

כָּכָה הַבִּיעָה; וְלֹא הִרְגִּישׁ זָבִס בֶּן-קְרוֹנוֹס בְּתַכְכִּים,

נִשְׁבַּע לָהּ שְׁבוּעָה חֲמוּרָה וְעַל-זֹאת נָחַם כַּמָּה וְכַמָּה.

מִהֲרָה הָרָה וְתֵרֵד מֵרֹאשׁ הָאוֹלִימְפּוֹס הַגָּדוֹל,
יִרְדֶּה לְאַרְגּוֹס-אַכִּיָּה, כִּי יָדְעָה אֲשֶׁר שָׁם עוֹשָׂה 115
אִשָּׁת סְתַנְלוֹס הַנְּדִיבָה, אִשָּׁת הַמֶּלֶךְ בֶּן-פָּרְסִס,
הָרָה וְיֵלֵד בְּמִעֵיָהּ וְשִׁבְעָה חֳדָשֵׁי הַרֹנָה,
וְתוֹצִיאֶהוּ לְאוֹר עוֹלָם, אִם-גַּם לֹא בְּזִמְנוֹ – בֶּן שְׁבַעָה.
סָגְרָה בַּעַד רָחֵם אֶלְקִמָּנָה וְתִרְחַק מוֹעֵד צִירֶיהָ.
שָׁבָה וּבִפְיָהּ הַבְּשׂוּרָה, וְתֹאמַר לְזֹאוֹס בֶּן-קְרוֹנוֹס: 120
זָכֶס אֲבִינִי, בִּשְׁוֹרָה בְּפִי לָךְ, וְשִׁמְתָּ אֶל-לִבְךָ.
הִנֵּה כָּבֵר נֹלֵד הַגְּבוּר שְׁמִימֶשׁל בְּכָל-הָאַרְגָּאִים,
זֶה הוּא אֲבִרִיסְתִּס, הוּא בֶן-סְתַנְלוֹס בֶּן-פָּרְסִס הַמּוֹשִׁיל,
בֶּנֶךְ הוּא, וְלוֹ יָאֵה לְמֶשֶׁל עַל-כָּל-הָאַרְגָּאִים.
סָחָה, וַצַּעַר מְאֹד אִים נַחַת וְהַעֲמִיק בְּלִבּוֹ, 125
מִהֵר וְתַפֵּס אֶת-אִטָּה בְּתִלְתְּלֵי-הַזֶּהָר עַל-רֹאשָׁהּ,
אִפּוֹ כִּי בַּעַר בְּקִרְבּוֹ וְנִשְׁבַּע הָאֵלָה הַחַמּוּרָה,
אֲשֶׁר אִטָּה לֹא תָשׁוּב לְעוֹלָם אֶל-הָאוֹלִימְפּוֹס,
אוֹ אֶל-שְׁמֵי הַכּוֹכָבִים, כִּי מִתְעַה הִיא כָּל-בְּאִי-עוֹלָם.
כָּכָה הִבִּיעַ וַיִּטְלִיטֵל אֶת-אִטָּה מִשְׁמֵי הַכּוֹכָבִים, 130
בְּיָדָיו סָבְבָה; וּמִהֲרָה הוֹפִיעָה עַל-שִׁדְמוֹת הָאָדָם.
כָּמָה פָּעֻמִּים גַּם נֶאֱנַח עֵת רָאָה אֶת-בְּנוֹ הַיָּגֵעַ
תַּחַת סְבִלוֹת מַעֲמָסָה וְאִי-כְבוֹד בְּמַצָּנוֹת אֲבִרִיסְתִּס.
כָּכָה גַּם אֲנִי, פִּשְׁתִּיהָ הַקָּטוֹר מְנוּפֶּה-הַקּוֹבֵעַ
פוֹרֵץ בְּבִנֵי-הָאַרְגָּאִים עַל-יַד זָנֹב הַסְּפִינוֹת הַשְּׁחוּרוֹת, 135
נִזְכּוֹר נִזְכָּרְתִּי בְּאִטָּה הִיא אֲשֶׁר הִתְעַה הִתְעַתָּנִי.
אָפֶס יַעַן אֲשַׁמְתִּי, כִּי זָכֶס הִשְׁנִי בִּינָתִי,
הִנֵּנִי לְכַפֵּר עֲוֹנִי, מִתַּנּוֹת אִין מִסְפָּר לָךְ אֶתֶּן.
עֲתָה הִזְדַּרְזוּ לְקָרֵב, לָךְ צוֹ וְעוֹרֶרְתָּ הַצָּבָא.
וְאֶת-הַמִּתְנּוֹת לָךְ אֲבִיא אֶת-בָּלֹן, כְּאֲשֶׁר לָךְ אָמַר 140
אֲמֹשׁ אוֹדִיסֶס הַגָּבֵר הַנִּעְלָה בְּצֵל אֶהְלִיךְ.
אָפֶס אִם-תִּרְצָה, חַכָּה, וְאִם-נִכְסְפָה נִפְשֶׁךְ לְלַחֵם,

יִלְכוּ הַנְּעָרִים וַיָּבִיאוּ מֵעַם-הָאֲנִיּוֹת, לְמַעַן
 תִּרְאֶה בְּעֵינֶיךָ אֶת-תְּשׁוּרוֹת-הַיֹּקָר אֲשֶׁר אֵתָּן לְךָ עֲתָה".
 הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ אֲכִילָס מֶהִיר-הָרָגִלִּים וַיַּעַן: 145
 "אֲגַמְּנוֹן הַמּוֹשֵׁל-בַּגְּבָרִים, בֶּן-אֶטְרָס הַמְּהֻלָּל!
 רוֹצֵה אֶתָּה, הַבִּיאָה תְּשׁוּרוֹת כְּרֹאוֹי, אוֹ יֵהְיוּ
 לְךָ – כְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ, אֲךָ עֲתָה נִמְהָר וְנִתָּן
 עַל-הַמִּלְחָמָה דַּעֲתָנוּ. לֹא עַת-דְּבָרִים לָנוּ הַפֶּעַם,
 אִין גַּם לְפָנָי, כִּי רַבָּה מְאֹד הָעֲבוּדָה לְפָנֵינוּ. 150
 יִרְאוּ שׁוֹב אֶת-אֲכִילָס, וּבֵין הַחֲלוּצִים בַּקָּטָל,
 מִפָּה בְּעֶבְרָתוֹ כִּכִּידוֹן נִחֲשָׁתוּ בְּמַעֲרֻכּוֹת הַטְּרוּיִים.
 אִישׁ אִישׁ מִכֶּם מַעֲנִיּוֹ לְהַתְּגָרוֹת מִלְחָמָה בְּאוֹיֵב".
 הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ אוֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַמְּזֻמּוֹת וַיַּעַן:
 "אֲנֹא, אֲכִילָס הַנֶּעְלָה, אִם-גַּם עֲצַמֶּת גְּבֵרָתָ, 155
 אֶל-נָא תַצְבִּיא אֶת בְּנֵי-הָאֲכֵיִים, הַצָּמִים, עַל-אֱלִיוֹן
 לְתַגָּר מִלְחָמָה בְּטְרוּיִים, כִּי לֹא לְזִמָּן מוֹעֵט נִצָּאָה
 לְעֶרֶךְ קָרֵב בְּהַפְגִּישׁ שְׁתֵּי הַמַּעֲרֻכּוֹת בְּיַחַד
 כַּאֲשֶׁר יִפַּח בְּשִׁתִּים אֶחָד הָאֱלִים הַגְּבוּרָה.
 יִסְעֲדוּ בְנֵי-הָאֲכֵיִים אֶת-לִבָּם עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת 160
 בְּלָחֶם וַיֵּין הַטוֹב, כִּי בָאֵלָה גַם כָּח גַּם עֲצָמָה.
 יַעַן אִין אִישׁ אֲשֶׁר יוּכַל לְאַסֹּר מִלְחָמָה עַל-צָרְיוֹ,
 וְלָחֶם לֹא יָבֹא אֶל-פִּיו מֵאֵז הַבֹּקֶר וְעַד עָרֵב,
 וְאִם-גַּם מְאֹד נִפְשׁוּ תִלְהִיט לְתַגָּר מִלְחָמָה וְקָטָל.
 הוֹלְכִים וּכְבִּדִּים אֲבָרְיוֹ, הִרְעֵב וְהִצָּמָא מְצִיקִים 165
 לוֹ עַד-מְאֹד, וְקִרְסְלִיו בְּלָכְתוּ יִכְשְׁלוּ יַמְעֲדוּ.
 אוֹלָם הָאִישׁ, אֲשֶׁר יִסְעֵד אֶת-לְבוֹ בְּלָחֶם וַיֵּין,
 יוּכַל לְתַגָּר מִלְחָמָה עִם-אוֹיְבָיו הַגְּבָרִים יוֹם תָּמִים,
 לְבוֹ חֲזָק בְּחִפּוֹ, קִרְסְלִיו הֵם לֹא יִכְשְׁלוּ
 טָרָם אֶסְפוּ אֶת-יָדָם מִקְרֵב גַּם כָּל-יִתֵּר הַגְּבָרִים. 170
 צוֹ וְיִפּוּצוֹ הִצָּבֵא, וַיְכִינּוּ הָעָם אֶת-סַעֲוִדָתָם.

וְאֶגְמָמֹנוֹן הַמּוֹשֵׁל בַּגְּבָרִים הוּא יָבִיא הַתְּשׁוּרוֹת

אֶל-הָאֶסְפָּה בַּקָּהֶל, וַיֵּרְאוּם כָּל-הָאֲכִיִּים

שֵׁם בְּעִינֵיהֶם, וּלְמַעַן יִשְׁמַח גַּם לְבָבְךָ עָלֵיהֶם,

וְעַמֶּד בְּתוֹךְ הָאֲרָגָאִים וַיִּשְׁבַּע שֵׁם שְׁבוּעָה חֲמֹרָה, 175

אֲשֶׁר לֹא עָלָה יְצוּעָה וְלֹא קָרַב אֵלֶיהָ מֵעוֹלָם

בְּדֶרֶךְ הַגְּבָרִים בְּנָשִׁים, בְּדֶרֶךְ הָאֲרָץ, הוּא מוֹשֵׁל.

וְלְבָבְךָ אֶתָּה אֶל-תּוֹסֵף לְהַקְשׁוֹת, אֵךְ יִרְךָ בַּחֲבֶךָ.

אֲחֵר יִזְבַּח הַזִּבְחַת אֶת-מִשְׁתַּח-הַשְּׁמָנִים בְּאֶהְלוֹ,

לְמַעַן לֹא תִחַסֵּר כָּל-דְּבָר אֲשֶׁר לָךְ הוּא בְּצִדְקָה. 180

אֶתָּה, בֶּן-אֶטְרָס, גַּם אֶתָּה תִּדְּוִן מֵעַתָּה מִיִּשְׁרָיִם

אֶת-עַמִּיתֶיךָ, וּבִיַּעַן אֵין גִּנָּאִי זֶה כִּי יִשָּׂא אֶת-שְׁלוֹמוֹ

גָּבֵר מוֹשֵׁל בְּעַמּוֹ לְאִישׁ שֶׁהַכְּלִימוֹ לִפְנֵים."

עָנָה לוֹ אֶגְמָמֹנוֹן הַמּוֹשֵׁל בַּגְּבָרִים, וַיַּדְבֵּר:

"לְבִי מַה יִּגִּיל מְאֹד לְדַבְּרֶיךָ, בְּנוֹ שֶׁל-לְאֶרְטָס, 185

יַעַן הוֹצֵאתָ לְאוֹר כָּל-דְּבָר וְדָבָר עַל-אֶפְנוֹ.

גַּם אֶת-הַשְּׁבוּעָה אֲשַׁבֵּעַ, וּבְרָצוֹן, כִּי לְבִי צֹנִי,

אִף לֹא אֶעֱשֶׂה שִׁקָּר בְּנַפְשִׁי—יַחַד אֲכִילִס

פֹּה עַד אִם-שִׁבְתִּי, וְאִם-גַּם מְאֹד יִשְׁאַף רוּחוֹ לְקַטֵּל.

וְאַתָּם גַּם אַתֶּם חֲכוּ פֹה עַד אִם-הִבִּיאוּ הַתְּשׁוּרוֹת 190

פֹּה מִן-אֶהְלִי, וְנִכְרַת הַבְּרִית וְהַשְּׁבוּעָה הַגְּדוֹלָה.

וְאוֹתָהּ אֶפְקִיד בְּיָדְךָ, וְעָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת מִצְוֹתִי.

בְּרוּר לָךְ מִן-הָאֲכִיִּים הַנִּעְרִים הַטּוֹבִים בְּהִמָּה,

הִמָּה יָבִיאוּ הַתְּשׁוּרוֹת מֵאֶצֶל-הַסְּפִינּוֹת, כָּל-אֲשֶׁר

אָמַשׁ אֶמְרָנוּ, וְנָתַן לְאֲכִילִס וְנִהְגוּ הַנָּשִׁים. 195

אֶפְסֵס טֹלְתִּבְיוֹס הוּא יַחוּשׁ וּמִצָּא בַּמַּחֲנֶה הַגְּדוֹל

שֶׁל-הָאֲכִיִּים חֲזִיר-בָּר קָרְבָּן לְזִבְס וּלְשִׁמְשׁ."

הִשִּׁיב אֶמְרִיו אֲכִילִס מִהִיר-הַרְגָּלִים וַיַּעַן:

"אֶגְמָמֹנוֹן הַמּוֹשֵׁל בַּגְּבָרִים, בֶּן-אֶטְרָס הִמָּהֶלֶל!

אֲכֹן יָאֵה וְנִפָּה לְדָאָג לְאֵלָה — וְלֹא עָתָה, 200

כְּאִשֶּׁר נִמְצָא מְרֻגָּע מִקֻּטֵּל בְּזִמְנוֹ מִן-הַזְּמַנִּים,
 וְשִׁכְכָה בְּלִבִּי חֲמָתִי, לֹא אֶשְׁאַף לְקָרֵב וּמִלְחָמָה.
 הִנֵּה עוֹד שׁוֹכְבִים מְטֻעָנִי רֹמַח מִתְּבוֹסָסִים בְּדַמֵּיהֶם,
 כָּל-אִשֶּׁר הִכָּה הַקִּטּוֹר עֵת זְאוּס חָנְנוּ הַתְּהִלָּה –
 וְאַתֶּם מְבַקְשִׁים כִּי נֹאכֵל, אֲנִי נִפְשִׁי הִיתָה בּוֹחֶרֶת 205
 לִפְקֹד עַל-הָאֲכִיִּים כִּי יִרְדּוּ לִשְׁעַר וְנִלְחָמוּ
 טָרִם יִטְעֲמוּ לָחֶם, וְהָיָה עִם-שְׁמֹשׁ שׁוֹקֵעַת
 יַעֲשׂוּ הַכֶּרֶה הַיָּפֶה, וּכְנֻקָּמָם הַחֲרָפָה הַגְּדוֹלָה;
 אוֹלָם אֲנִי עַד אֶנְקָמָה, גַּם לָחֶם גַּם מִיָּם לֹא אֶטְעֶם,
 אֲכַל לֹא יָבוֹא אֶל-פִּי, כִּי נָפַל פֹּה גִבֹּר עֲמִיתִי 210
 מְטֻעֵן-הַנְּחָשֶׁת הַשְּׁנוֹנָה. עוֹדְנוּ שׁוֹכְבִּים בְּאֶהְלִי
 פוֹנָה כָּלִפִּי הַפֶּתַח, וְסָבִיב לוֹ רַעֲיוֹ עֲמִיתִי
 עוֹמְדִים אֲבָלִים, וְלִבִּי אֵינוֹ לְמוֹ אֵלֶּה הַפְּעַם,
 לִבִּי לְהִרְגֵּי, וּלְדַמִּים וּלְאַנְקָת חֲלָלִים נוֹרָאָה".
 הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ אוֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַמְּזֻמוֹת וַיַּעַן: 215
 "הוּא, אֲכִילֵס בֶּן-פִּילֵס, הַגִּבּוֹר בְּבָנֵי-הָאֲכִיִּים!
 אֲכֹן גִּבֹּרֶת מִמֶּנִּי, עֲצָמָתִי, מָאֵד נִעְלִית
 בְּרַמְחֶךָ; אֲבָל עָלִיתִי עָלֶיךָ הַרְבֵּה בַּעֲצָה.
 גְּדוֹל אֲנֹכִי בְּשָׁנִים וְהַרְבֵּה אֲנֹכִי יוֹדֵעַ,
 לִכֹּן יִשָּׂא לְבָבְךָ וְעַד-שְׁאֵדְבָרָה תִּשְׁמָעָה.
 אָדָם הוֹרֵג בְּאָדָם וּמֹהֵר וְשׁוֹבֵעַ מִקֻּטֵּל, 220
 וְרַבּוֹת שְׂבָלִים שֶׁהִפִּיל פֹּה חֶרֶם-שׁ הַנְּחָשֶׁת לְאַרְצָא,
 אָפֶס לֹא יֵאָרֶךְ הַקְּצִיר, כִּי זְאוּס יִכֹּף הַמֵּאֲזֹנִים,
 הוּא הוּא הַחוֹתֶךָ גִּזְרֵי-דִין שֶׁל-מִלְחָמוֹת אָדָם בְּאָדָם.
 הֵן הָאֲכִיִּים יִבְּכוּ מִתִּיהֶם, וְלֹא בְטָנָם הִיא תֵּאָבֵל. 225
 הִנֵּה כִּהְנָה וְכִהְנָה יָפְלוּ יוֹם יוֹם בְּמִלְחָמָה,
 אִם-כָּל-הַיָּמִים לָהֶם אֵךְ נִתְּאָבֵל – מָתִי נִנְפָּשׁ?
 כָּל-הַנֶּאֱסָפִים בְּקָרֵב גְּבִיָּאִם לְקִבְרוֹת כְּרֹאוּי;
 אָפֶס גַּם נִקְשָׁה לִבְנוֹ וְאוֹתוֹ יוֹם נִבְכָּה לְמוֹ אֵלֶּה.

וְאֵלֶּה שְׁמֵי לְטוֹ אֶת-נִפְשָׁם מִחֶרֶב בְּקִטְל הָאִים, 230

הָמָּה יִסְעֲדוּ לָבָם בְּמֵאכָל וּמִשְׁתֵּה, וּלְמַעַן

נִגְבִּיר חַיִּים וְנֶאֱמַץ, עֲדוּנֵי נְחֻשֶׁת מִצָּקָה,

לְאַסֹּר בְּלִי הָרָף מִלְחָמָה בְּצָרִים: וְאוֹלָם אֵל-יִהְיֶה

אִישׁ מִן-הָעָם מִפֶּגֶר, מִחֲכָה לְפָקֶדֶה הַשְּׁנִיָּה.

פָּקֶדֶה זֶה בְּכִנְפֵיהָ הִרְעָה לְאִישׁ אֲשֶׁר יֹאמַר 235

לְשָׁהוֹת אֲצֹל הַסְּפִינוֹת, אֲךְ נַעֲלֶה יַחֲדוֹ כְּלָנוּ,

נֶאֱסֹר הַקִּטְל הָאִים בְּטְרוּיִים מִכְּנִיעֵי-הַסּוֹסִים".

דָּבָר וְנִלְנֶה אֵל-בְּנָיו שֶׁל-נֶסְטוֹר הַמְּהֻלָּל-בְּאֶדָם,

אֵל-מִרְיָאוֹנִים וְאֵל-מֶגֶס מִזְרַעוֹ שֶׁל-פִּילֹס וְאֵל-תּוֹאֵס,

אֵל-לִיקוֹמִדֵס בֶּן-קְרִיאוֹן וְאֵל-מֶלֶנְפּוֹס, וַיַּחֲדוּ 240

פָּנוּ וַיֵּלְכוּ אֵל-אַהֵל הָאִישׁ אֲגַמְמֶנוֹן בֶּן-אַטְרֵס.

כְּאֲשֶׁר צָנָה כֵּן עָשׂוּ, הִזְדַּרְזוּ, שְׁמַעוּ וַעֲשׂוּ.

שָׁבַע חֲצוּבוֹת הוֹצִיאוּ מֵאַהֵל בֶּן-אַטְרֵס, כְּנָאָמָר,

עֲשָׂרִים אֲגָנוֹת מִבְּרִיקִים וּשְׁנַיִם-עָשָׂר סוֹסִים יְקָרִים,

חֲשׂוּ הוֹצִיאוּ אֶת שָׁבַע הַנָּשִׁים הַנִּעְרוֹת הַיּוֹדְעוֹת 245

מִלְּאֶכֶת כָּל-יָד, וְהַשְׁמִינִית – בֵּת-בְּרִיסָס יִפְת-הַלְחִיִּים.

שָׁקַל אוֹדִיסֵס הַזֶּהָב, עֲשָׂרַת הַכֶּפֶר, וַיֵּלֶךְ

בְּרֹאשׁ הָאֲכִיִּים הַנִּעְרִים הַנוֹשְׂאִים אֶת-יֵתֶר הַתְּשׁוּרוֹת,

וַיַּעֲמִידוּם בַּתֶּנֶךְ, בַּתוֹךְ הָאֵסְפָּה. וַיָּקָם

אִזְ אֲגַמְמֶנוֹן וְטִלְתִּבְיוֹס, שָׁקוּלוֹ כְּקוֹל הָאֵלֵהִים, 250

אֲצֹל רוּעָה-הָעַמִּים הַתִּיצֵב וּבִנְדִיו חֲזִירוּ.

הוֹצִיא בֶן-אַטְרֵס בְּכַפּוֹ אֶת מֵאֲכָלָתוֹ, שֶׁהִיְתָה

תְּלוּיָה לֹא תָמִיד עַל-יָד תַּעַר-הַחֶרֶב הַגָּדוֹל,

כָּרַת מִשְׁעָרוֹת הַחֲזִיר וַיִּפְרֹשׁ אֶת-כַּפָּיו שְׁמִימָה

תִּפְלָה לְזֹבֶס. וּבְנֵי-אַרְגוֹס יוֹשְׁבִים וּמַחֲשִׁים כָּלָם 255

סָבִיב כֶּדֶת וְכִדִּין לְשֹׁמֵעַ אֵל-קוֹלוֹ שֶׁל-מֶלֶךְ.

הִחֵל בַּתִּפְלָה וַיַּעַן, וַעֲיָנָיו מִשְׁקִיפּוֹת שְׁמִימָה:

"שְׁמַעָה לִי, זָבֶס, בְּרֹאשׁוֹנָה, הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּאֵלִים,

גִּיהַ וְהַלְיוֹס וְכָל-הָאֲרִינִיּוֹת מִתַּחַת לְאֶרֶץ,
אֲשֶׁר שָׁפְטִים בִּידֵיהֶן לְאָדָם הַנִּשְׁבָּע עַל-שָׁקָר! 260
הִנְנִי נִשְׁבָּע, כִּי לֹא נִגְעַתִּי בְכַפִּי בַּבַּת-בְּרִיסָס,
גַּם לֹא אֶכְפַּתִּי עָלֶיהָ לְהִיּוֹת לִי, לַעֲשׂוֹת דָּבָר.
תָּמָה, וְאִישׁ בָּהּ לֹא נִגַּע, הִיתָה בְּאֶהְלִי עִמָּדִי.
אֵךְ אִם-נִשְׁבַּעְתִּי לְשָׁקָר, יִשְׁלַח בִּי זָכָס מִגְּפוֹתָיו,
רַבּוֹת וְרַעוֹת, כְּאֲשֶׁר יִפְקֹד עַל-נִשְׁבָּע לְשָׁקָר". 265
סָח וַיִּשְׁחַט אֶת-צִנּוֹאֵר הַחֲזִיר בְּנַחֲשֵׁת אַכְזָרִיָּה.
סָבְבוּ טַלְתָּבִיוֹס, הַשְּׁלִיכּוּ בְּמִצּוֹלָה הַגְּדוֹלָה, בְּתַהוֹמוֹת
גְּלִי-הַשִּׁיבָה לְמֵאֲכָל לְדַגַּת-הַיָּם; אֶפֶס אֲכִלָּס
קָם וַיְדַבֵּר בְּאָזְנוֹ בְּנֵי-אַרְגּוֹס הַשּׁוֹאֲפִים-קֶרְבּוֹת:
"זָכָס אֲבִינוּ, מִיָּדְךָ פֶּרַעַנִיּוֹת גְּדוֹלוֹת לְאָדָם! 270
הֵן לוֹלֵא אַתָּה, לֹא הָיָה מַעִיר בְּלִבִּי בֶן-אַטְרָס
אֶת-חֶרוֹן אָפִי וְלֹא הָיָה גּוֹזֵל מִמֶּנִּי הַנֶּעְרָה
בְּיָד חֲזָקָה עַל-פָּרְחִי, אֵךְ זָכָס כֹּן יַעֲזֹ, וְהָיָה
לְמִכְשׁוֹל לְבְנֵי-הָאֲכִיִּים, כִּי יִפְּלוּ בָּם רַבִּים וַיִּגְּנוּ.
עַתָּה שָׁבוּ וְאֶכְלֹתֶם לְמַעַן נֶאֱסֹר הַקָּטָל". 275
כָּכָה הִבִּיעַ, וּפְטָר חַיִּש-מֶהָר אֶת-הָאֶסְפָּה.
הֵלֵךְ אִישׁ לְסַפִּינָתוֹ, מֶהָרוּ, סָבִיב נְפוּצוֹ.
כָּנְסוּ הַמֶּרְמִידוֹנִים אֲמִיצֵי-הַלֵּב אֶת-הַתְּשׁוּרוֹת,
הֵלְכוּ הִבִּיאוֹן לְסַפִּינַת אֲכִלָּס הַדּוּמָה-לְאֵלִים
וּבְאֶהְלִים הַנִּיחּוֹן; הוֹשִׁיבוּ שָׁם אֶת-הַנָּשִׁים. 280
בָּאוּ הַמִּשְׁרָתִים הַנֶּעֲרִים וְדָפְקוּ הַסּוּסִים הָעֵדְרָה.
אֶפֶס בַּת-בְּרִיסָס הַדּוּמָה לְאַפְרוֹדִיטָה הַזְּהוּבָה,
הִיא, כְּשֶׁרָאָתָה פְּנֵי-פֶטְרוֹקְלוֹס הַמְטָעֵן-נַחֲשֵׁת,
נָפְלָה עַל-גִּבּוֹ וַתִּבְךְ, הַתְּאֵבָלָה וַתִּשְׁרֹט בְּכַפֶּיהָ
חֲזָה וְצִנּוֹאֲרָה הֵרֵךְ וְגַם אֶת-פָּנֶיהָ הִנָּאִים. 285
נִשְׁאַף אֶת-קוֹלָהּ הָאִשָּׁה הַדּוּמָה-לְאֵלוֹת וַתִּקְוֶן:
"אוֹי לִי, פֶּטְרוֹקְלוֹס הַקָּר לְלִבִּי הָאֲמֵלֵל בְּאָדָם!

הִנֵּה עוֹדֶךָ בְּחַיִּים וְנִחְתִּיךָ, בְּזִנְחֵי הָאֵהָל,
עָתָה כִּי שִׁבְתִּי – וְהִנֵּה מָתָּה, הַמוֹשֵׁל-בְּגוֹיִם.
מוֹטֵל לְפָנַי, כִּי כָכָה הָיָה עַל-הַנָּה בְּאַתְנִי: 290
אִישִׁי, הִרְפִּיבוּ לִי אָבִי וְאִמִּי הַכְּבוֹדָה, רְאִיתִי
מוֹטֵל מֵת מְטֹעַן-נֶחֱשֶׁת, כִּי נָפַל בְּשַׁעְרֵי עִירוֹ.
שְׁלֹשָׁה אַחִים חֲבִיבִים יָלְדָה לִי אִמִּי הוֹרָתִי,
כֻּלָּם יָחִדּוּ גְזֻלָּם יוֹם-הָעֶבְרֹת הָאֵלִים.
גַּם לֹא נָתַתְּ לִי לְבָבוֹת, בְּיוֹם בּוֹ הִכָּה אֲכִילָס 295
מִהִיר-הָרִגְלִים אֶת-אִישִׁי, וַיַּחֲרֹב אֶת-עִירוֹ שֶׁל-מִינֹס.
גַּם הִבְטַחְתָּנִי, כִּי יִשָּׂא אוֹתִי לְאִשָּׁה אֲכִילָס
הָאֵלֹהִי וַיְבִיאֵנִי אֶל-פֶּתִיחַ הָעִיר בְּאַנְיָה
וְחִגַּג בְּסוּד מְרִמִּידוֹנִים אֶת-מִשְׁתָּה חַג חֲתֻנָּתָנוּ.
לָכֵן כֹּה אָמַר לְמַת וְאַבְרָהָה לֵךְ כִּי נִעְמָתָּ. 300
כָּכָה הִבִּיעָה בּוֹכִיָּה, גַּם יֵתֶר הַנָּשִׁים הַתְּאֵבָלוּ
בּוֹכוֹת לְפֶטְרוֹקְלוֹס, אֵךְ בִּלְבָן אִשָּׁה לְגוֹרְלָה בּוֹכִיָּה.
וְזִקְנִי אֲכִיָּה הִתְקַבְּצוּ מִסָּבִיב לְאֲכִילָס מִפְּצִירִים
בּוֹ כִּי יִסְעֵד אֶת-לְבוֹ, וְלֹא אָנָּה הָאִישׁ וַיֵּאָנַח:
"אַחַת אֲבִיקָשׁ, עֲמִיתִי, אִם-יִשְׁכַּם מִמֶּלְאִים שְׂאֵלָתִי, 305
אֶל-נָא תַפְצִירוּ בִּי לְטֹעַם מִמִּשְׁתָּה וּמֵאֲכָל יֶאֱכַל,
לְסַעַד אֶת-לְבִי, כִּי גִדַּל יְגוֹנִי, וְלִבִּי מָאֵד דָּוִי,
עַד שִׁשְׁקָעָה הַשָּׁמֶשׁ אֶסְבֶּלָה וְאַשָּׂא אֲנֹכִי".
כָּכָה הִבִּיעַ אֲכִילָס וַיִּשְׁלַח אֶת-יֵתֶר הַמְּלָכִים.
נִשְׁאָרוּ אֵךְ שְׁנֵי בְנֵי-אַטְרִס וְאוֹדִיסֹס הַגָּבֵר הַנֶּעֱלָה, 310
נְקֻטוֹר גַּם אִידוֹמֵנֹס וּפִינֶכֶס הֶרַכְּב הַיִּשְׁשִׁי.
אָמְרוּ לְשֹׁמֵחַ אֶת לְבוֹ, אֵךְ לְבוֹ לֹא קִבֵּל תַּנְחוּמִּים
לְשִׁישׁ, עַד שֶׁלֹּא נִכְנַס בָּלַע מִלְחָמָת-הַדָּמִים.
זָכַר יָמִים עָבְרוּ וּמָרָה הִתְאַנַּח וַיִּדְבֹּר:
"הִנֵּה גַם אַתָּה, הָאֵמָלֵל, רַעִי-עֲמִיתִי הָיִיתָ 315
מִכִּין בְּאַהֲלֵי סְעוּדָה מְשֻׁמַּחַת נֶפֶשׁ לְשִׁנְיוֹ,

זָרִיז וְחֲרוּץ, עֵת יֵצֵאוּ בְנֵי-הָאֲכִיִּים חֲלוּצִים
 לַלָּחֶם בַּכֶּרֶשִׁי הַטְּרוּיִים בְּמִלְחָמָת-הַדְּמָעוֹת הַגְּדוֹלָה.
 עֲתָה חָלַל פֶּה תִשָּׁכַב, וְאֲנֹכִי מַעֲנָה אֶת-נַפְשִׁי,
 אֲצִימ, לֹא אֲשַׁמָּה, לֹא אֶכֶל, וְאִם-רַבָּה הֵצִידָה בְּאַהֲלֵי, 320
 יַעֲזוּ כִּי נַפְשִׁי לֶךְ תַּעְרוּג, כִּי גָדַל הַשֹּׁכֵר בְּאֵנִי,
 כְּשֹׁכְרֵי לוֹ הִגִּד הַגְּדֹתַי: הִנֵּה מִת אָבִי הַיִּשְׁיֵשׁ,
 אֲשֶׁר יִשְׁפֹךְ דְּמָעוֹתָיו הַחֲמוֹת בְּאַרְצִי בַּפֶּתִיָּה,
 יַעֲזוּ אֵין אִתּוֹ בְּנוֹ, כִּי יַעֲשֶׂה בְּאַרְץ נִכְרִיָּה,
 נִלְחָם בַּכֶּרֶשִׁי הַטְּרוּיִים בְּשָׁל הַלָּנָה הַנִּבְּזָה; 325
 אוֹ כִּי מִת עָלִי בְנִי זֶה אֲשֶׁר אֲגִדְלוּ בְּסִקִּירוֹס.
 אִם-אֵךְ בְּחַיִּים עוֹדְנֹו נְאוּפְטוּלְמוֹס הַנַּעֲלָה.
 הִיתָה לִפְנִים תִּקְנֹתִי בַלְבָּבִי מִשְׁעֲשַׁעְתָּנִי,
 לֹאמַר: אֲנִי אֲמוֹת הַרְחֵק מֵאַרְגוֹס, זֶנֶת-הַסּוֹסִים,
 פֶּה בְּאַרְץ טְרוּיִים, וְאֵתָה תִּשׁוּב אֶל-פֶּתִיָּה הַנֶּאֱנָה, 330
 תָּבִיא אֶת-בְּנִי בְּאֵנִיָּה מִשְׁחִירָה וּמִהִירָה בַּמִּים
 לִבִּיתִי מִסִּקִּירוֹס הַנֶּאֱנָה וְתִרְאֶה לוֹ, דָּבָר אֵין נַעֲדָר,
 הוֹנִי וּרְכוּשִׁי, עֶבְדִּי, גַּם אֶת-הַיִּכְלִי הַנִּשְׂאָ.
 יַעֲזוּ כִּי פֶלֶס, אֲדַמָּה, שָׁכַב זֶה כָּבָר עִם-אֲבוֹתָיו,
 אוֹ אִם-עוֹדְנֹו בְּחַיִּים הוּא מוֹסִיף לִהְיוֹת מְדָבָא 335
 בְּעֶצֶר זִקְנָה וִיגוֹנִים, וְכָל-הַיָּמִים מַחֲכָה
 לְבִיאַת הַמֶּלֶךְ הַמְּגִיד הַבְּשׂוּרָה הַרְעָה, כִּי מִת בְּנוֹ".
 כָּכָה סָח מִתּוֹךְ בָּבִי, הַזִּקְנִים גַּם הֵם נֶאֱנָחוּ,
 אִישׁ אִישׁ כִּי נִזְכָּר בְּאֵלָה שְׁנֻטֵּשׁ אֲחֵרֵי בְּבִיתוֹ.
 רָאם בּוֹ-קְרוֹנוֹס בְּאַבְלָם וְנִכְמְרוּ רַחֲמָיו עֲלֵיהֶם, 340
 דָּבָר מִיָּד לְאַתְנָה וַיֹּאמֶר אֶת-אֲמָרוֹת-הַכֶּנָּף:
 "בִּתִּי, שְׁלֵמָה מִהֶרֶת פֶּה, זִנְחָתָה הַגָּבֵר לְגַמְרִי?
 שְׁמָא אֵינֶךָ מוֹסִיפָה דּוֹאגָתָה כָּלֵל לְאַכִּילָס?
 הִנֵּה הוּא יוֹשֵׁב עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת, רְמוֹת-הַחֲרָטוֹם,
 בּוֹכָה לְרַעוֹ אֶהוּבֹו, וְיִתֵּר הַשָּׂרִים כְּלָמוֹ 345

יושבים וסועדים לבם; אך הוא לא טעם, לא שתה.

מהרי אליו ושימי בלבב הנקטר הנעים

גם האמברוסיה, למען לא ישא את-חרפת הרעב".

סח והמריצה, ואתנה השתוקקה עוד טרם ידבר.

חשה בנשר גדל-אבר מריע-בקולו ותכד 350

דרך האיתר ממרומי השחקים. ובני האכזבים

הולכים מזדינים במחנה-הצבא, וחיש אל-אכילס

קרבה ותשם בלבבו אמברוסיה ערבה לחך אליה,

גם מן-הנקטר, למען לא יחליש הרעב את-ברפיו,

אחרי-כן שבה אל-היכל אביה שגיא-הפח. 355

ואלה משתפכים ויוצאים מתוך האניות המהירות.

כאותן פתי השלג הנופלות מיד-זבס וצפופות

קרות נשאות על-בנפי רוח-של-צפון זרע-איתר, –

פכה השתפכו מעל האניות השחורות המונים,

צנות בעלות-טבורים וקובעים מבריקים על-סביבם, 360

יחדו סוחרות מאד בולטות ורמחים עשויים עץ-מילה.

עלה נגהם שממה, סביב הארץ שחקה,

אורה מלהט הנחשת; ותרעם הארץ מתחת

רגלי העם. ואכילס מזדין בקרב המחנה.

חרק נוראות בשניו, ועיניו בוערות כשלהבת, 365

דולקות כאש-זנועות, ובקרב לבו, לב-גבור, שם קנן

קצפו האים והשגיא, כי מאד חרה אפו בטרונים.

לבש את-מתנות האל, שעשה הפיסטוס בתקמתו.

החל במצחות, וינעל לשוקיו המצחות הנאות,

פלילות-היפי ופרפות הכסף להנה לרכסו. 370

אחרי-כן הלביש את-חזו מסביב סחרה מבריקה,

תלה על-שכמו את-חרב הנחשת לה מסמרות כסף,

תפס בידו השריץ הגדול וכבד-המשקל

מפיץ נגהו למרחוק, ודומה לסהר בחדש.

מִשָּׁל לְלֹהֵב מוֹפִיעַ עַל-רֶחֱבֵי-הַיָּם לְשִׁיטִים, 375

אִשׁ מִתְלַקַּחַת עַל-פִּסְגַּת הַהָרִים הַגְּבוּהִים לְבַדָּה

בְּסִפָּה בּוֹדְדָה, וְהִמָּה נִשְׁאֵאִים מִסַּעַר וְסוּפָה

בְּרֶחֱבֵי הַיָּם רַב-הַדָּגָה עַל-כָּרְחָם וְהֶרְחָק מִרָעִים, —

כָּכָה עֲלֶה בְּאִיתָר הַנִּגָּה מִצְנַת אֲכִילָם

כְּלִילַת-הַיָּפִי. וַיָּרֶם קוֹבְעוֹ זֶה כְּבֹד-הַמִּשְׁקָל, 380

כֶּסֶף בּוֹ רֹאשׁוֹ; וּמֵרֶאֱהָ הַקּוֹבֵעַ הַנֶּעֱטָר רַעְמָה

כְּכֹכֵב הַנִּגָּה, וְרַעְמַת-הַזָּהָב מִנִּפְנֶפֶת לוֹ סָבִיב,

כְּאֲשֶׁר עָשָׂה הַפִּיֶּסְטוֹס וְהַצְמִיד מִסָּבִיב לְכַרְכָּלָתוֹ.

הַחֵל אֲכִילָם, הַגָּבֵר הַנֶּעֱלָה, מִנִּסָּה אֶת-כָּלִיו

עָלָיו, אִם-יָאִים וְאִם-בָּם אֲבָרְיוֹ וְזִים בְּנֶקֶל. 385

הָיוּ הֵם לוֹ כְּכֹנָפִים מְנִיפּוֹת אֶת-רוּעָה-הַעֲמִים.

עָמַד וְהוֹצִיא מִכְּנֹז כִּידוֹנוֹ שָׁל-אֲבָיו הַגְּבוּר,

כִּידוֹן תִּזְק וְאֲדִיר, אֵין אִישׁ בֵּין כָּל-הָאֲכִיִּים

אֲשֶׁר יְנוּפֶף הַכִּידוֹן, אֲכִילָם אֵךְ הוּא יְנוּפֶפֶהוּ.

עֵצוֹ עֵץ-מִילָה מִפְּלִיוֹן, וְכִירוֹן שָׁגְרוֹ לְאֲבָיו, 390

כָּרַת עַל-פִּסְגַּת הַר-פְּלִיוֹן לַהֲיוֹת לְאִיד לַגְּבוּרִים.

וְאֲבָטוֹמָדוֹן וְאֶלְקִימוֹס נִהְגּוּ הַסּוּסִים וְרִתְמוֹם,

רִצּוּעוֹת מִכָּאן וּמִכָּאן, וְרִסֵּן הַכְּנִיסוּ בְּפִיהֶם,

מִתַּחוֹ הַמוֹשְׁכוֹת הַנְּטוּיוֹת מִרְסָנָם אֶל-אַחֲרֵיהֶם,

כְּלִפֵּי כֶּסֶף הָרֶכֶב, וְאֲבָטוֹמָדוֹן מֵהָר וְתַפֵּס 395

בְּיָדָיו הַמְּגַלֵּב הַמְּבָרִיק, וַיִּקְפֹּץ לְתוֹךְ הַמְּרַכָּה.

עָמַד אַחֲרָיו הַתִּיצֵב אֲכִילָם מִזֵּזֶן לִקְטָל,

נִצֵּב מוֹפִיעַ בְּנִשְׁקוֹ, דּוֹמָה לַהֲפָרְיוֹן בְּהֵלוֹ.

הָרָעִים בְּקוֹלוֹ וַיִּדְבֵּר אֶל-סוּסֵי אֲבִיהוּ וַיֹּאמֶר:

"כִּסְנָתוֹס וּבִלְיוֹס, פָּרִי-כֶּטֶן פּוֹדְרָגָה, מִסּוּסִים הֵלְלוּ! 400

עֲתָה הִיטִיבוּ וְחָשְׁבוּ לְמַלֵּט אֶת-נַפְשׁ רֹכְבֵיכֶם

אֶל-מַעְרַכַת דְּנָאִים, עֵת נָשׁוּב שְׂבָעֵי-מִלְחָמָה,

אֶל-תַּשְׁשׁוּנִי, בְּנִטְשָׁכֶם אֶת רַעֲי פֶטְרוֹקְלוֹס שֶׁם חָלָל".

ענה לו כסנתוס העז ומהיר-הרגלים מתחת
עלו ויכף את-ראשו, ותפול הרעמה וינדה, 405
עד פני-הארץ הגיעה, כי דרך הקולר פרצה.
הרה לבנת-הזרועות היא נטעה בקרבו את-קולו:
"גם הפעם נפלט חייך, אכילס העוז;
אפס יומך כבר קרב, ולא באשמתנו אנחנו,
באשמת האל זה הגדול והגזרה זו הפל-יכלה. 410
לא באשר פגרנו או היו רגלינו עצלות
גזלו הטרויים את-נשק פטרוקלוס האיש מעל כתפיו.
לא, כי האדיר באלים, בן-לטו יפת-המחלפות,
פגעו בין החלוצים ויחונן את-הקטור התהלה.
אנו נחישו, נעופה ברוח זפירוס, שעליו 415
אומרים, שהוא הוא המהיר ברוחות בתבל. גם אתה,
גזרה היא אשר תפל בידו של-אל ושל-אדם".
סיים אמרתו, ויסגרו בעד קולו קהל הארניות.
ענה לו מתוך חמה אכילס מהיר-הרגלים:
"כסנתוס, מה תנבא לי מנת? אין לך צרך באלה! 420
אכן, גם נפשי אנכי יודעת, כי פה עלי למות
הרחק מאבי אהבתי, מאמי הורתי; ואולם
מנוחה לא אדע עד אם-הלאיתי הטרויים בקרבות".
ענה ונדפק בקול גדול את-סוסיו תמימי-הפרסה.

שיר עשורים: מלחמת האלים

ככה הזדונו סביבך, בן-פלס, הצמא-לקרבות,
בני-האכזים הנדיבים על-יד האנניות הפפופות;
אך גם הטרויים גם המה על-רמת השדה ערכו.
וזאוס פקד על-תמים להקהיל האלים, את-כלם,
לבא אל-פסגת אולימפוס, זה רב-ההדורים; ואת-כלם 5
קראה תמים, הזעיקה לבוא להיכלו של-זאוס.
באו, ולא נפקד אף אחד הפלגים, מלבד האוקינוס,

בְּאוֹ הַנִּימְפוֹת הַרְבּוֹת, הַשׁוֹכְנוֹת בְּחֻרְשׁוֹת הַנָּאוֹת

גַּם בְּמַעֲיָנוֹת-הַנְּחָלִים וּבְקַעוֹת-שְׁאֲנָנִים מוֹרִיקוֹת.

כָּלֵם בָּאוּ לְבֵיתוֹ שֶׁל-זֹאוֹס הַכּוֹנֶס-עֲנָנִים; 10

יָשְׁבוּ בְּאוֹלָם-הַגְּזִית שֶׁבָּנָה הַפִּיֶסְטוֹס בְּחֻקְמָתוֹ

וּבִתְבוּנָתוֹ הַרְבֵּה לְזֹאוֹס אֲבִינוֹ הָאֲדִיר.

כָּלֵם סָבִיב זֹאוֹס נִקְהָלוֹ, לֹא נִפְקֵד גַּם מִרְגִּיז-הָאֶרֶץ,

נִחַפּוֹ גַּם הוּא מִן-הַיָּם, הוֹפִיעַ כְּמַצּוֹת הָאֱלֹהִים,

יָשַׁב בְּקֶרֶב הָאֱלִים, לְדַעַת עֲצָתוֹ שֶׁל-זֹאוֹס. 15

"מִבְּרִיק-הַבְּרָקִים, שֶׁלְמָה קָרָאתָ לָאֱלִים אֲסִפָּה?

שְׁמָא אֲמַרְתָּ בְּדִבְרֵי הַטְּרוּיִים וּבְנֵי-הָאֲכִיִּים

הִנֵּה עָתָה מִתְּלַקְחִים בֵּינֵיהֶם מִלְחָמָה וְקָטָל".

הַיָּשִׁיב אָמְרָיו לוֹ זֹאוֹס הַכּוֹנֶס-עֲנָנִים וַיַּעַן:

"אֵכֹן, מִרְגִּיז-הָאֶרֶץ, מִצָּאתָ אֶת אֲשֶׁר יִזְמַתִּי, 20

כִּי עַל-כֵּן הִנֵּה קָרָאתִיכֶם, כִּי אֲדַאֵג לָהֶם וְהֵם אוֹבְדִים.

הִנֵּה אֲנֹכִי אֲנֹתֵר עַל-רֹאשׁ הָאוֹלִימְפוֹס, אֲשִׁיבָה

לְרֹאוֹת וּנְפָשֵׁי תַתְעַנֵּג; אַךְ אַתֶּם כָּלְכֶם תִּצָּאוּ,

גִּשּׁוּ עַד-הַמָּקוֹם שֶׁם חוֹנִים בְּנֵי-הָאֲכִיִּים וְהַטְּרוּיִים,

עֲזְרוּ לָאֱלֹהִים וּלְאֱלֹהָ, וְאִישׁ אִישׁ כְּאוֹת נִפְשׁוֹ, כְּרִצּוֹנוֹ. 25

כִּי אִם-יֵאָסֵר אֲכִילָס לְבַדּוֹ מִלְחָמָה בַּטְּרוּיִים,

הִנֵּה אַךְ רָאוּהוּ – נִבְהָלוּ, חֵיל כִּי אֲחֻזָּם וַרְעָדָה.

עָתָה אִפּוֹ כִּי תָרָה בְּשֵׁל רַעְהוּ פִּטְרוֹקְלוֹס,

יֵרָא אֲנֹכִי פֶן-יִתֵּץ הַחוּמָה גַּם נֶגֶד הַגְּזֻרָה". 30

כִּכָּה הִבִּיעַ בֶּן-קְרוֹנוֹס וַיַּעַר מִלְחָמָה נוֹרָאָה.

חָשׂוּ הָאֱלִים לְקָטָל, נִתְפָּרְדּוּ לְשִׁתִּים מִפְּלָגוֹת.

הִרָה וּפִלָס-אַתְנָה יָרְדּוּ אֶל-תַּחְנוּת-הַסְּפִינוֹת.

גַּם פּוֹסִידוֹן הַמֶּלֶךְ, מִחֻבֵּק-הָאֶרֶץ, וְהַרְמִיאָס,

חוֹנֵן-הַטּוֹבוֹת הַמַּצִּין שְׁלִבּוֹ לֵב תְּבוּנָה וְדַעַת; 35

אַתֶּם הַפִּיֶסְטוֹס, צוֹלַע וְנוֹרָא בְּרֶב-כַּחוֹ וְאוֹנוֹ,

מְשַׁרְךְ אֶת-דִּרְכּוֹ וְעוֹקֵר אֶת-רִגְלָיו הַדְּקוֹת בְּקִשִּׁי.

אֲרֵס מְנוּפֶּה-הַקּוֹבֵעַ חֵשׁ אֶל-הַטְּרֹיִים, וְאֶתֹ
פִּיבּוֹס אֶרֶךְ-הַשְּׁעָר וְאַרְטֻמִּים חוֹבֶכֶת-הַחֲצִים,
לְטוֹ וְכִסְנָתוֹס נִגְם אֶפְרוֹדִיטָה עִם-קֶסֶם-חַיּוּכָה. 40
עַד וְשֶׁהָאֵלִים רְחוּקִים מִשְׁבִּטִי בְּנֵי-אָדָם בְּנֵי-תְמוּתָה,
שְׁמַחוּ וְשִׁשׁוּ מְאֹד הָאֲכִיִּים לְתִשׁוּבַת אֲכִילָס,
יַעַן כִּי נִמְנַע זֶה כְּמָה מִרְדָּת בְּקֻטֹּל-הַזְּנוּעוֹת.
אֵךְ אֲנָשֵׁי טְרוֹיָה נִדְהָמוּ, כְּשָׁלוּ בְּרַפִּיָּהֶם וּפְקוּ,
חֵיל אֲחֻזָּמוּ וּרְעָדָה, בְּרֹאוֹתָם אֶת-פָּנֵי בְנוֹ שָׁל-פֶלֶס 45
מִזְהִיר בְּנֶשֶׁק, וְתֹארוֹ כְּתֹאֵר פָּנֵי-אֲרֵס הַקֻּטָּלוֹ.
אֵךְ כְּשֶׁהִתְעַרְבוּ בָּם שׁוֹכְנֵי אוֹלִימְפּוֹס בְּהִמּוֹן, בְּגִבָּרִים,
פְּתִיחָה אֲרִיס, הִתְהוֹלְלָה בְּעִזָּה, הִרְיעָה אֶתְנָה.
יֵשׁ אֲשֶׁר קָרָאָה בְּתַעֲלָה הַגְּדוֹלָה אַחֲרֵי הַחוּמָה,
וַיֵּשׁ שֶׁהִרְיעָה עַל-חוּפֵי הַיָּם רַב-הַשְּׂאוֹן הַהוּמָה. 50
וְאֲרֵס עוֹנָה לְעֻמָּתָה, דּוּמָה לְסוּפָה חֲשֻׁכָה,
יֵשׁ שֶׁהוּא קוֹרָא מִפְּסָגַת הַקְּרִיָּה, מְעוֹרֵר הַטְּרֹיִים,
וַיֵּשׁ רֵץ עַל-גְּדוֹת-הַסִּימּוֹאִים אוֹ נֶצֶב עַל-קְלִיקוֹלוֹנָה.
כָּכָה עוֹרְרוּ הָאֵלִים הַנִּצָּחִים אֶת-אֵלָה וְאֶת-אֵלָה,
אֶסְרוּ בֵּינָם לְבִין עֲצָמָם מִלְחָמָה אִימָה וְקִשָּׁה. 55
הִרְעִים רַעְמֵיו נוֹרְאוֹת אָבִי כָּל-הָאָדָם וְהָאֵלִים
מִן-הַשָּׁמַיִם מִמְּרוֹמִים, וַיִּזְעַזַּע פּוֹסִידוֹן הָאֶרֶץ
עַל-הַמְּרַחֲבִיָּה הַגְּדוֹלָה וְעַל-פְּסָגוֹת הָרִיָּה הַגְּבוּהוֹת.
רָגְזוּ וַחֲלוּ כָּל-מוֹסְדֵי הָר-אִידָה, רַבַּת-הַפְּלָגִים,
רֹאשֵׁי הַהָר, קִרְיַת טְרוֹיָה וְסַפִּינוֹת כָּל-הָאֲכִיִּים. 60
אֲחֻזַּת הַחֵיל וְהַפֶּחַד אֶת-הַדָּס הַשְּׁלִיט-בַּצִּלָּלִים,
קָפֵץ בְּרַעְדָה מִכִּסְאוֹ וַיִּקְרָא, כִּי יֵרָא פֶּן-בִּקַּע
עָלָיו הָאֶרֶץ מִמַּעַל פּוֹסִידוֹן, מִרְגִּיז-הָאֶרֶץ,
פֶּן-יִגְלוּ לְאֵלִים וּלְשִׁבְטֵי-הָאָדָם מִשְׁכְּנוֹתָיו
מִלְּאֵי טַחב, חֲשָׁכִים, נוֹרְאִים גַּם לְבְנֵי-אֵלִים. 65
כָּכָה גְּדָלָה הַהִמָּלָה, כִּי נוֹסְדוּ לְקֶרֶב כָּל-הָאֵלִים.

יצא פיבוס-אפולון לקראת פוסינדאון, המושל
 בגאות-הימים, ובגדיו כל-חציו עטורי-הנוצה.
 פלס-אתנה התיצבה נגדה-נא ארס הקטלן;
 עמדה מול הרה ארטמיס, זו בעלת צנור-הזהב, 70
 ציד חובכת וחצים, אחות הקולע-מרחוק,
 ערך מלחמה על-לטו הרמיאס מחוגן-הטובות,
 כנגד הפיסטוס – הזרם האדיר המעמיק-צולותיו,
 כסנתוס בנוהו האלים, אך שבטי-האדם – סקמנדרוס.
 פכה אסרו מלחמה אלים על-אלים; ואכילס 75
 נפשו נכספה לבוא בהמון ולמצא את-הקטור
 בנו של-פריאמוס הגבור, כי נפשו ערגה מכלם
 לרוות בדמיו את-ארס, את-איש המלחמה השגיא.
 מהר אפולון מעורר-העמים לאיניאס ונעוררו
 לתגר באכילס בן-פלס ונטע בו גבורת-נדיבים. 80
 שנה את-קולו בקול ליקאון, הוא בנו של-פריאמוס
 ותארו כתאר ליקאון, וידבר אפולון בן-זאוס:
 "אים, אימו דברך, איני רב-העצה, לטרויים,
 אשר דברת באזני המלכים במשחה היין,
 לאמר, כי תצא ונלחמת בקרב באכילס בן-פלס?" 85
 השיב אמרו איניאס הגבור, ויען ויאמר:
 "בן-פריאמוס, שלמה זה אתה מעורר את-לבי
 לאסר מלחמה בבן-פלס הגא, ואני לא רציתי?
 יען לא בראשונה נפגש אני עם-אכילס
 מהיר-הרגלים, וגם פעם גרשני ברמחו הגדול, 90
 מני תועפות אידה, שם גזל את-עדרי בקרנו,
 עמד והשם לירנסוס וגם את-פידסוס, אך זאוס
 הציל את-נפשי, כי נטע בי כח והגביר את-ברכי.
 הנה כמעט שנפילתי בכפי אכילס ואתנה,
 אשר הלכה לפניו להאיר לו, ועוררה אותו 95

לַהֲכֹת בְּכִידוֹן-נְחֻשְׁתּוֹ בְּטָרוּיִם וּבִלְלָגִים,
 לִכֵּן אִין אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲמֵד כְּנֶגֶד אֲכִילִס בֶּן-פִּלֵּס;
 לַעֲוֹלָם אֵל אֶחָד אֶתוֹ הַמְסִיר מִמֶּנּוּ כָל-רָעָה.
 רָמְחוֹ יִישִׁיר גַּם בְּאַפְס עֶזְרָה, לֹא יִיגַע עַד-יַחֲלֶף
 בְּשֹׁר בְּנֵי-אָדָם. וְלוֹ חֶתֶךְ פֶּה אֶחָד הָאֵלִים לְשָׁנָיו 100
 גִּזֹּר דִּין אֶחָד בְּקָרֵב, לֹא בִּנְקֹל אִזְ הִיָּה מִפְּנֵי,
 וְאִם-גַּם יִתְפָּאֵר וְאוֹמֵר, כִּי כָלוּ הַנְּחֻשֶׁת הַקָּשָׁה".
 הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ הַמּוֹשֵׁל אֶפְּלֹן בֶּן-זֵאוּס וַיֹּאמֶר:
 "אָבֵל, הַגְּבוּר, עָרֹב אֶת-לִבֶּךָ, הַתְּפַלֵּל לָאֵלִים!
 אוֹמְרִים עָלֶיךָ: בֵּת-אֵלִים, הִיא אֶפְּרוֹדִיטָה, הוֹרֶתְךָ; 105
 אָפֶס הִלְזוּ הָאֵל אִמּוֹ קָלָה מִמֶּנָּה בְּאֵלוֹת:
 זו – מִבְּנוֹת-זֵאוּס, וְזוֹ – הָלֹא זָקֵן-הַיָּמִים אָבִיהָ.
 שִׂיא אֶת-הַנְּחֻשֶׁת הַקָּשָׁה, אֶת-הַקִּיָּמָה, וְאֶל-תַּעֲרֹץ,
 לִבֶּךָ אֵל-יִפֹּל מִדְּבָרְיוֹ הַמְּלֵאִים אִיוָּמִים וְנֶאֱצָה".
 כָּכָה מָלִל וַיִּפַּח הַגְּבוּרָה בְּרוּעָה-הַעֲמִים. 110
 חֲדָר אֵל-בֵּין הַחֲלוּצִים נֶאֱזָר בְּנֻחֶשֶׁת מִבְּרִיקָה.
 וְהָרָה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת מִמֶּנָּה לֹא נִסְתָּר, כִּי יֵצֵא
 בָּנוּ שֶׁל-אַנְכִּיסֶס כְּנֶגֶד אֲכִילִס בְּהִמּוֹן, בְּגִבָּרִים.
 קָרָאָה לְיֵתֶר הָאֵלִים וַתִּשָּׂא אִמְרָתָהּ וַתֹּאמֶר:
 "שִׁימוּ אֵל-לְבַבְכֶּם, הַשָּׁנִים, אֶתָּה פּוֹסִידוֹן וְאַתָּנָה, 115
 עוֹצֵצוּ יַעֲצָה בְּלִבְכֶּם, אֵיךְ יִפֹּל הַדָּבָר וְהִיָּה.
 הִנֵּה בָּא בֶן-אַנְכִּיסֶס נֶאֱזָר בְּנֻחֶשֶׁת מִבְּרִיקָה,
 יוֹצֵא כְּנֶגֶד בֶּן-פִּלֵּס, כִּי פִיבוֹס-אֶפְּלֹן הִשְׁיִאוּ.
 הִבָּה נִגְרָשְׁנוּ מִפֶּה, אֶת-בָּנוּ שֶׁל-אַנְכִּיסֶס, בְּכַחֲנוּ,
 אָנוּ כָּלְנוּ, אוֹ אֶחָד מִמֶּנּוּ הוּא יֵצֵא וַיְגוֹנֵן 120
 עַל-אֲכִילִס וַיִּתֵּן לוֹ כַּחַ וּגְבוּרָה, וְלֹא יִפֹּל
 לְבוֹ בְּקָרְבוֹ, וַיַּדַּע כִּי לֵב הָאֲדִירִים בְּאֵלִים
 טוֹב לוֹ; אֵךְ נִקְלִים הֵם אֵלֶּה הָעוֹמְדִים לִימִין אֲנָשִׁי-טְרוּיָה
 אֲשֶׁר הִסִּירוּ עַד-הִנֵּה מֵהֶם אֶת-מִלְחָמָת-הַזְּנוּעוֹת.

פי על-כן הנה ירדנו היום מאולימפוס ונבא 125
 בתוך המלחמה, ולא תאנה היום לו כל-רעה בין טרונים.
 יבא היום, והוא ישא ויסבל את-כל-אשר גזרה
 עליו הגזרה וטותה יום בו נולד להורתו;
 אך מפי-אל אל-יגנב דבר אליו, אל-אכילס,
 יען כי יחת אם-ישמע, פי יצאו בקרב המחנה 130
 אלים לקראתו, כי נורא מראה האלים הנגלים".
 השיב אמריו פוסידון, מרגיז-הארץ, ויען:
 "הרה, אל-נא תתהוללי באי-תבונה, והיא לך לא יאה.
 אין אני רוצה פי נאסר אנו האלים מלחמה,
 אנו האלים הגדולים, כי לכן עצמנו מכלם; 135
 אולם זאת נעשה: נשב מנגד לדעת מה יעש,
 הרחק מהם על-הר-צופים, נניח הקרב לבני-אדם.
 אולם אם-יתגר מלחמה ארס או פיבוס-אפולון,
 ועמדו לשטן לאכילס, מלחם בעדו אם-יעצרו,
 חיש אז תתלקח בינינו גם אנו מהומת-מלחמה 140
 וקטל-הזנועות. מדמני, כי המה ימירו לשוב
 אל-האולימפוס, אל-קהל כל-יתר בני-האלמות,
 יען כי תכבד עליהם ידנו הקשה ותכניעם".
 סח, ויצא בראשם, זה כהה-השער, באכה
 חומת הרקלס האיש הנעלה, עגלה וגבהה 145
 אשר הטרונים ופלים-אתנה בנוה, למען
 יציל את-נפשו ונחבא מאימת מפלצת-הימים,
 באשר גרשה היא אותו משפת-הים אל-המישור.
 שמה ישב פוסידון ויחדו כל-יתר האלים,
 עוטים סביב לכתפם עננה חשכה אין-לחדר. 150
 ואלה ישבו על-פסגת קליקולונה הרמה
 סמוכים לך, פיב-הקשת ולארס המחרב-ערים.
 ככה ישבו אזי שם אלה מול אלה, ובלבם

עצה ותושיה, אם-לתחיל במלחמת-הדמים הגדולה.

אלה ואלה מפגרים, ואם-צנה זכס שוכן-המרומים. 155

נמלא העמק הגדול ויברק בנחשת, ויכסה

שפעת-אדם וסוסים, ותהום הארץ מתחת

כפות הפוסעים. ושנים גבורי-העם בגבורים

נפגשו בין שני המחנות, באמצע, ושואפים קרבות,

והמה: איני בן-אנכיס ואכילס הגבור הנעלה. 160

קדם איניאס ופרץ בשצף קצף, מנופף

רעמת קובעו הכבד, מגנו האדיר מלפניו

עוטר את-קזו, והוא מרים מעופף את-רמח נחשתו.

אולם אכילס גם הוא התעורר פאריה בקצפו,

אשר בתרוהו אנשים השואפים מאד להכחידו, 165

רבים ישיתו עליו, העיר פלה באה; בתחלה

יכו למו, פוסע בגאוונו, ואולם אך פגעו

רמח שהטיל בו עלם גבור ונשם והעלה

קצף על-שניו, ולבו, לב-גבור, בחבו יאנח,

מכה בזנבו צלעותיו מכאן ומכאן ואת ברקיו, 170

מעורר את-עצמו לקרב ולאסר את-המלחמה,

וגלגל את-עיניו הגדולות בעברה, יתפרץ אך נכחו

לשמיד את אחד הגברים או לפול בהמון בקטל, —

ככה העיר באון אכילס לזבו, לב-גבר,

לצאת בעזמה לקראת איניאס הגבור המהלל. 175

וכאשר קרבו נפגשו, בתפזם איש אל-רעהו,

פתח הראשון אכילס מהיר-הרגלים ונדבר:

"למה נצבת לנגדי, רחקת מרבים רעך,

הלהאבק פה אתי לבדך הוא ישיאך?

יען כי תאמר גם למלך על-טרויים מכניעי-הסוסים, 180

ועל-פני פריאמוס תכבד? ואלו גם הרגתני,

לעולם לא יפקיד בידך פריאמוס הזקן את-כבודו,

יַעֲזֹן כִּי יֵשׁ לוֹ עוֹד בָּנִים, גַּם תִּקְרֶה עוֹדָנֹו וְלֹא בָּעֶר.

וְאוֹלִי לְךָ נִתְּנֹו הַטְּרוּיִים חִלָּקֶת אֲדָמָה מְאֹד טוֹבָה,

יָפָה בְּטָעִים וּשְׂדֵמָה פּוֹרֶיָה כְּדִי תַעֲבֹדָנָה, 185

אוֹתִי נִפְשׁ כִּי תִפֶּה? אֲדָמָה, זֶה יִקְשֶׁה מִמֶּךָ.

וְדַע לְךָ, הִנֵּה כָּבֶר פַּעַם אֲנִי הַנִּסְתִּיךָ בְּרַמְחִי.

אוֹלִי שְׂכַחַת הַיּוֹם, אֲנִי גִרְשִׁיתִךָ מֵאַחֵר

עֶדֶר הַבָּקָר, וְאַתָּה לְבֹדֶךָ, מִתּוֹעֲפּוֹת אֵידָה

בְּרַגְלֵי הַמַּהֲיֵרוֹת רִדְפָתִיךָ, וּבְנוֹסֶךָ עֵינֶיךָ לֹא תִפְנֶה 190

עַד שֶׁהִגַּעַתָּ לַעִיר לִירִנְסוֹס; וְאַנְכִי הַתְּרַבִּיתִי

קִרְיָה זֹו בְּעִזְרוֹת אֶתְנָה וְזֹאוֹס בֶּן-קָרוֹנוֹס אֲבִינִי;

הַרְבֵּה נָשִׁים נִהְגַּתִּי בַשְּׂבִיָּה, קִפְחָתִי אֶת-חֲפָשׁוֹ:

אָפַס אֶת-נִפְשֶׁךָ מִלְטֹו זֹאוֹס וְיִתֵּר הָאֱלִים.

אוֹלָם הַיּוֹם לֹא יִמְלִטֹו אוֹתְךָ, בְּאֶשֶׁר תֵּאֱמַר 195

בְּלִבְךָ, אַתָּה הַשְׁמַע בְּקוֹלִי וְשׁוּב עַל-עֲקִבְךָ

אֶל-מִרְעִיךָ בְּהַמּוֹן, וְאַל-תּוֹסֹף עוֹד לַעֲמֹד בְּפָנֵי

עַד שֶׁבִּאתְךָ הָרָעָה: נִסְיוֹן מַחֲכִים אַף-פָּתִי!"

הַשִּׁיב אֲמָרִיו אֵינִיאָס וַיֵּשֶׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיַּעֲזֹן:

"אָבֵל, בֶּן-פִּלֵּס, אֶל-תֵּאֱמַר לְהַפְחִיד אוֹתִי בַדְּבָרִים, 200

כִּהֶפְחִיד הִילָד הַקָּטָן, הֲלֹא גַם אֲנִכִי יוֹדֵעַ

לַעֲרוֹךְ מַלִּים תַּרְיֵפוֹת, וְדַבְּרֵי תַרְפּוֹת גַּם אֲדַע;

וַיּוֹדְעִים גַּם שְׁנֵינִי אֶת-מוֹצֵא רַעְהוּ וּמִי-הֵם אֲבוֹתָיו,

דַּבְּרֵי אֲגָדָה מְצִינִים שְׁסִפְרוּ בְּנֵי-אָדָם, בְּנֵי-תַמּוּתָה;

עֵינֵי לֹא רָאוּ הוֹרֶיךָ, וְאַתָּה שְׁלִי לֹא רָאִיתָ. 205

אוֹמְרִים עָלֶיךָ, כִּי אַתָּה מְזַרְעוֹ שֶׁל-פִּלֵּס הַתָּמִים,

וְאַמֶּךָ תִּטֵּיס הָאֱלֹהִים-בְּיָמִים יָפֶת-הַמְּחַלְפוֹת.

אוֹלָם אֲנִכִי – הֵבֵן שֶׁל אֲנָכִיסס הַגְּבוּר הַמְּצִינִי,

בּוֹ אֶתְפָּאֲרָה, וְאַמִּי-הוֹרָתִי הֲלֹא אֶפְרוֹדִיטָה.

אַחַת מִשְׁתִּיחֶן הַיּוֹם עוֹד תִּבְכֶּה לְבָנָה, לְאַהֲוָה; 210

יַעֲזֹן, אֲדָמָה, כִּי לֹא נִפְרַד אִישׁ מִרַעְהוּ

בְּדַבְרֵי הַבָּאִי שֶׁל-קִטְנִים וּמִן-הַמִּלְחָמָה נִרְחָקָה.

אָפֶס אִם-תִּרְצֶה נֶאֱגִידָה גַם-זֹאת לָךְ, וְתִיטִיב לְדַעַת

תּוֹלְדוֹת שְׁבִטָנוּ, כְּשֵׁם שֶׁיְדוּעַ הַדָּבָר לְרַבִּים:

רֵאשׁוֹן נוֹלַד דְּרַדְנָוִס לְזֹאוֹס הַכּוֹנֶס-עֲנָנִים, 215

וְהוּא אֶת-דְּרַדְנָה יָסְדָה, וְאֶלִּיּוֹן הִקְדוּשָׁה הִיא טָרַם

תִּהְיֶה בְשׂוּדָה וְקִרְיָה לְעַמִּים מְדַבְּרִים שְׁפַת-אָדָם,

וְהָיוּ נְחֻתִים בְּמוֹרֵד הָר-אֵידָה הַמְרַבֶּה-בְּפִלְגִּים.

הוֹלִיד דְּרַדְנָוִס אֶת-בְּנוֹ אֶת-אֶרִיכְתּוֹנִיּוֹס הַמֶּלֶךְ,

וְאִין אִישׁ כְּמָהוּ בְּאַרְצָא וּבֵין בְּנֵי-הָאָדָם לְעֶשֶׂר;

סוֹסִים לוֹ רוּעִים בְּאַחוּ בְּשִׁיחַ-הַשָּׂדֶה, סוֹסוֹתִיו 220

שְׁלֹשָׁת אֲלָפִים מִיִּנְקוֹת, וְסִיחִים שׁוֹכְבִּים לְאֵלָה.

רָאָה בּוֹרְאֵס סוֹסוֹתִיו הָרוּעוֹת וַיַּחֲשֹׁק בְּהֵנָה,

לְבֶשׂ צוּרְתּוֹ שֶׁל-סוֹס, מִשְׁחִיר-הָרַעְמָה, וּבָעָלוֹ.

הֵנָּה נִתְעַבְּרוּ מִמֶּנּוּ וַיֵּלְדוּ לוֹ סִיחִים שְׁנַיִם-עָשָׂר. 225

הָמָּה קָלוּ רַגְלֵיהֶם, וּבְחַפְזָם בְּשִׂדְמָה פּוֹרְיָה,

וְטָסוּ עַל-רֵאשֵׁי שְׁבָלִים וְלֹא יָגְעוּ בְּאֵלָה לְכוּפָפוֹ;

וְהָיָה בְּשׁוּטָם וּבְעֶבְרָם עַל-גִּבֵּי-הַיָּם הָאִיתָנִים,

וַיִּגְעוּ רַגְלֵיהֶם בְּקִצּוֹת הַמִּשְׁבָּרִים וַיִּגְלִי-הַשִּׁיבָה.

יָלַד לוֹ לְאֶרִיכְתּוֹנִיּוֹס טָרוֹס הַמּוֹלֵךְ בְּטָרוּיִם. 230

הָיוּ בְּנֵי-טָרוֹס הַשְּׁלֹשָׁה בָּנִים תְּמִימִים גְּבוּרִים:

אִילוֹס וְאַסְרַק וְגַנְיִמָדָס הַדּוֹמָה-לְאֵלִים,

אִין אִישׁ בְּאַרְצָא לִיפִי כְּמָהוּ בֵּין כָּל-בְּנֵי-תְמוֹתָה,

אוֹתוֹ גָּזְלוּ הָאֵלִים לְהִיּוֹת לְזֹאוֹס מוֹזֵג,

בְּשָׁל מִרְאֵהוּ הַיָּפָה, כִּי יִשְׁכֹּן עִם-יִתְרַ הָאֵלִים. 235

אִילוֹס גַּם הוּא הוֹלִיד בֶּן, וְהוּא לְאוֹמְדוֹן הַתְּמִים.

בְּנֵי-לְאוֹמְדוֹן חֲמִשָּׁה, וְהָמָּה טִיתוֹנוֹס, פְּרִיאַמוֹס,

לְמַפּוֹס, קְלִיטִיוֹס וְגַם הִיקְטָאוֹן מִזְרַעוֹ שֶׁל-אָרֶס.

אֶסְרַק הוֹלִיד אֶת-קָפִיס, וְלִקְפִיס בְּנוֹ הוּא אַנְכִיסָס.

בְּנוֹ שֶׁל-אַנְכִיסָס אֲנָכִי, וְהִקְטוֹר בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאַמוֹס. 240

אֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים, אֵלֶּה הֵם דְּמֵי הַתְּפִלָּה.
 וְכֵן הָאָדָם בִּידֵי זָכָס לְהַרְבּוֹת וּלְהַפְחִית,
 כְּאִשׁוֹר יִישָׁר בְּעֵינָיו, כִּי הוּא הוּא הָאֲדִיר בְּאֵלִים.
 וְכֵן מִה נֹסִיף וְנִרְבֶּה פְּטוּטִים כְּאוֹתָם הַלְּדִים,
 לְהִיּוֹת נֶצְבִים בְּקֶרֶב בְּטָלִים בְּמִלְחָמַת-הַזִּנְעוֹת. 245
 יֵשׁ-לֹא לְדַנּוֹ לְהַרְבּוֹת חֲרָפוֹת, גַּם-אֵתָה גַם-אֲנִי,
 רַבּוֹת מִהֲכִיל בְּסָפִינָה, אֲנִיָּה בַת-מֵאָה מְשׁוּטִים.
 קִלְה לְשׁוֹנוֹ שֶׁל-אָדָם, וּמִלִּים בְּפִיו מְאֻלִּיפוֹת
 וְרַבּוֹת לְהַטּוֹת לְכָאן וּלְכָאן אֶל-כָּל-אִשׁוֹר יַחְפֹּץ,
 כְּמִלְהָ שְׂיָצָאָה מִפִּינוֹ, תָּשׁוּב וְקִלְטָה אֲזִינְנוּ. 250
 אֶפֶס מִה-יִזְעִילוּנוּ דְּכָרֵי הָרִיב וְהַנְּאָצָה,
 אִשְׁוֹר נִפְיחַ בְּאַפּוֹ כְּאוֹתָן הַנְּשִׁים הַנִּצּוֹת,
 אֶפֶן כִּי יִבְעֵר בְּלֶבּוֹ, חֲמָתוֹ אוֹכֶלֶת הַנֶּפֶשׁ,
 יֵצֵא תִצְאָנָה לְרַחוּב, וְשֵׁם תִּתְקוּטְטָנָה וְטוֹפְלוֹת
 שְׁקָר וְנֶאֱמַת גַּם יִחַדּוּ אִשָּׁה עַל-רַעֲיוּתָהּ בְּחֲמָתָהּ. 255
 אֵךְ בְּדִבְרֵיךְ לְעוֹלָם בְּעֵד כָּחִי לֹא תַעֲצוּרָה,
 עַד-שֶׁתִּצָּא לְקִרְאָתִי בְּחֻשָּׁת. וְעַתָּה נְחִישָׁה
 נִבְחֵן אִישׁ אֶת-רַעֲיוֹתָ בְּכִידוֹן-הַנְּחֻשָּׁת הַשְּׁנוֹן!
 סָח, וַיִּטֵּל אֶת-רִמְחוֹ הָאֵיתָן אֶל צִנַּת-הָאִימָה;
 הִמָּתָה הַצִּנָּה אֵימּוֹת מִמֶּחֶץ עֶקֶץ חֲנִיתוֹ, 260
 הָרִים בֶּן-פִּלֵּס בִּידּוֹ הַקֶּשֶׁה הַצִּנָּה הַגְּדוֹלָה,
 נִבְהֶלָה נִפְשׁוֹ, כִּי אָמַר אִשְׁוֹר עוֹד יִחַדֵּר וְחִלָּה
 רִמַּח אֵינִי אֶס הַגְּדִיב, זֶה אֶרֶךְ-הַצֵּל, אֶת-הַצִּנָּה.
 הוּא, חֲסֵר-לֵב אִשְׁוֹר שְׂכַח וּבִלְבּוֹ לֹא הִרְגִישׁ וּבִנְפִשׁוֹ,
 קִשָּׁה לְנִגְעַת בְּמִתְנּוֹת הָאֵלִים רַבּוֹת הַתְּהִלָּה, 265
 אֵף לֹא בְּנִקְל יִכְנִיעוֹן וַיִּהְיֶה כְּפִינוֹ בְּנִי-אָדָם בְּנִי-תְמוּתָהּ.
 רִמַּח אֵינִי אִישׁ-הַקֶּרְבּוֹת הָאֵים לֹא חִלָּה וְלֹא חִדֵּר
 צִנַּת הָאִישׁ, כִּי עָצְרוּ הַזִּהָב, הוּא מִתְנַת-הָאֵלִים.
 חִלָּה שְׁתִּי שְׂכַבּוֹתִיָּה, וְנוֹתְרוּ עוֹד שְׁלֹשׁ הַשְּׂכַבּוֹת,

יען כי עשה הפיסטוס הצנה לה חמש שכבות: 270

שתיים נחשת – עליונות, ושתיים של-בדיל התחמונות,
ושכבה תיכונה של-זהב, והיא עצרה בעד רמח-המילה.

הטיל אכילס גם הוא את-רמחו המאריך-צלו,

פגע במגן איניאס העשוי בעגול מסביב,

פגע בשפתו, במקום שם דקה ביותר נחשתו, 275

דקה גם שכבת העור, ותחדר מילת הר-פליון,

חלפה המגן – ובקול נתפקע מפכד המכה.

כפף את-עצמו איניאס ויתפס במגן, ויחרד,

נבעת; ויעבר הפידון ממעל לכתפו והלאה,

נמעך בארץ במעופו, ויחלף השכבות השתיים 280

אשר למגן המעטיר, והוא נמלט מרמח אדירים.

קם והתיצב כי פחד, ועיניו חשכו בחוריהן

לראות איך קרב הפידון אליו; ואולם אכילס

פרץ, התנפל ויוצא את-חרבו השנונה מנדנה,

קורא בקולו נוראות. ויתפס איני אכן קלע, 285

רגב מדות, ושנים לא ישאוהו אנשים

אלה החיים פיוס, הוא בנקל טלטלו לבדו.

והיה איני אז משתער וזורק האבן בקובעו

או בצנתו, שהיו ממלטים אותו ממנו,

והיה מתעורר בן-פלס, מכהו נפש בחרבו, 290

אלו לא ראם פוסידון מרגיז-הארץ ומיהר,

פתח ואמר מיד לבני-האלמות ויען:

"אוי לי, צר לי על-איני על-בנו של-אנקיסס האדיר,

תכף ירד שאולה, כי בנו של-פלס יכניעו,

יען כי שמע בקול אפולון הנוגה-מרחוק. 295

הוי חסר-לב, כי לא זה יפלטו משאול ואבדון!

אולם שלמה זה יסבל על-לא חמס בכפיו בתמתו,

באשמת אחרים, והוא היה תמיד מרבה ומקריב

קָרָבָן שְׁלָמִים לְאֵלִים הַשּׁוֹכְנִים-בְּרַחֲבֵי-שָׁמַיִם?

הָבָה נַחֲוִישָׁה לוֹ לְעֹזְרָה וְנִפְדָּה אֶת-נַפְשׁוֹ מִמָּוֶת. 300

לָמָּה זֶה יִחַר עוֹד בְּנוֹ אִפּוֹ שָׁל-זָבָס, אִם-אֲכִילָס

בְּנוֹ שָׁל-פִּלָס יָכֵנוּ; לֹא נִגְזְרָה עָלָיו הַגְּזֵרָה,

וְשֵׁם לְדַרְדְּנוֹס לֹא יֵאבֹד, וְנִרְעוּ לֹא יִסּוּף מֵאֶרֶץ,

יַעַן כִּי יֵאוֹס אֶהְבּוּ מִכָּל-בְּנֵי-הָאָדָם בְּאֶרֶץ

אֲשֶׁר לוֹ יִלְדוּ וְהָיוּ מִכָּל-בְּנוֹת-הָאָדָם, בְּנוֹת-תְּמוּתָה. 305

אוּלָם מָאָס בֶּן-קְרוֹנוֹס בְּיִשְׁבָּט פְּרִיאֲמוֹס וּשְׁנָאוּ,

עָתָה יִמְלֹךְ אֵינִיאָס בְּכֹחַ עַל-כָּל-אֲנָשֵׁי-טְרוֹיָה,

גַּם בְּנֵי-בְנָיו וְכָל-יוֹצְאֵי תִלְצָיו הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם".

עָנְתָה הָרָה הַגְּבִירָה גִּדְלַת-הָעֵין וַתֹּאמֶר:

"מֶרְגִּיז-הָאֶרֶץ, הִנֵּעַץ אֶתָּה בְּלִבְךָ וַתִּגְזֹר 310

גּוֹרֵל אֵינִי, אִם-לִמְלֹט אֶת-נַפְשׁוֹ אוֹ תִתֵּן וַיִּפֹּל

בְּחֶרֶב אֲכִילָס בֶּן-פִּלָס, וְאִם-גַּם מָאָד עֲצָמוֹ זְרוּעוֹתָיו.

הִנֵּה נִשְׁבַּעְנוּ גַּם שְׁנֵינוּ לֹא אַחַת וּשְׁתֵּים הַשְּׁבוּעָה

לִפְנֵי כָל-בְּנֵי-הָאֱלֹמֹנוֹת, אֲנֹכִי וּפִלָס-אַתְנָה,

אֲשֶׁר לֹא-נִמְנַע לְעוֹלָם אֶת-יוֹם הָעֶבְרוֹת מִטְרוֹיִים, 315

גַּם אִם-תִּיקַד עִיר טְרוֹיָה בִּיקוּד הַזִּנְעוֹת הַיּוֹקֵד

וְעָלְתָה עַל-מוֹקְדָּה הַצִּיתוֹ אֲכִיִּים אֲדִירֵי-הַקְּרִבּוֹת".

שָׁמַע דְּבָרֶיהָ פּוֹסִידוֹן, מֶרְגִּיז-הָאֶרֶץ, וַיִּמְהַר,

יָרַד אֶל-הַמַּעְרָכָה וּמַהוֹמַת הַרְמָחִים בְּמַעֲוָפָם,

כָּאֵל-הַמָּקוֹם שָׁם עָמְדוּ אֵינִי וְאֲכִילָס הַמֶּהֱלֵל. 320

תִּכְף פָּרֵשׁ עַל-עֵינֵי אֲכִילָס בֶּן-פִּלָס הַגִּבּוֹר

אֵימָה חֲשָׁכָה; וַיּוֹצֵא אֶת-רֶמַח הַמִּילָה וְהַנְּחָשֶׁת

מִנִּי מַגֵּן אֵינִיאָס הַנָּדִיב בְּנוֹ שָׁל-אֲנָכִיסָס,

וַיִּנְיַחְהוּ אֶל-רַגְלֵי אֲכִילָס בֶּן-פִּלָס הַגִּבּוֹר;

הָרִים אֲזִי אֶת-אֵינִיאָס מֵעַל-פְּנֵי הָאֶרֶץ לְמְרוֹמִים 325

וַיִּשְׁאַהֲוּ, וְהוּא מוֹעֵף בְּטִלְטִלַת יָד בֶּן-הָאֱלֹמֹנוֹת

מְרוֹם עַל-רַבּוֹת מַעְרָכוֹת גִּבּוֹרִים וְרַבִּים הַסּוֹסִים,

עד-קצה גבול המלחמה הכבדה ורבת-הסער,
ועמדו שם הקבוקנים מזדינים לרדת לשער.
קרב ויעמד אצלו פוסידון מרגיז-הארץ, 330
נשא את-קולו וידבר את-אמרות-הפנף ויאמר:
"מי הוא האל שהתעך, איני בן-אנכיסס, כי תצא
לאסר קרב באכילס הגבור מהיר-הרגלים,
פחו גדל מפתך, והוא יקר לאלים ממך?
הסג תסג מפניו בכל-מקום אשר תפגשנו, 335
למען לא תרד למשכנות הדס גם למרות הגזרה.
אולם בבא יום-אכילס, וקדמו המנות והגזרה,
תרהיב בנפשך עז ונלחמת בין כל-החלוצים,
יען אין איש באכיים אשר יפכה מלבדו".
ככה הביע, ויגל לו הדברים ויעל מעליו. 340
מהר והסיר החושך האים מעיני אכילס.
פקח את-עיניו הגדולות לרוחה, התבונן מסביב,
זעם, התעבר ויאמר, מדבר אל-נפשו הנדיבה:
"אויזה-לי, גדולות נפלאות ראיתי בעיני הפעם;
הנה חניתי מנחת פה על-הארץ, והגבור 345
אשר נכספתי להרגו, הטלתי בו רמחי – איננו.
אכן, חביב איניאס על-בני-האלמות האלים;
אולם אנכי אמרתי בלבי אך שקר יתהלל.
יגוס על-נפשו! לעולם לא יערב לבו להלחם
אתי, ובנוסו הן נפשו תגיל כי נמלט ממנות. 350
הבה אפקד אל-עם הדנאים השואפים-קרבות
ואבחנו את-יתר הטרויים, כי אצא אליהם בתרכב".
מלל, חש אל-המערכה, מעודד שם גבר וגבר:
"הוי, האכיים הנדיבים, אל-תרחקו כן מן-הטרויים!
גבר בגבר ילחם, השתוקקו לאסר מלחמה! 355
קשה ממני לבדי, ואם-גם גברתי עצמתי,

לַפְּרִיץ בְּהִמּוֹן כְּזֶה וְלִלְחֹם בְּכָל־עָם; הַיּוֹכֵל
 אֲרִס גַּם הוּא, וְאִם-גַּם בֶּן-אֱלִים, גַּם פֶּלֶס-אֶתְנָה
 לַעְצֹר פֶּחַ וְלַעֲמֹד בְּלֵעַ כְּזֶה שֶׁל-הַקֶּטֶל?
 360 אוֹלָם כָּכָל-אֲשֶׁר אוֹכֵל וְכָכָל-אֲשֶׁר בְּיָדֵי וּבְרַגְלֵי, 360
 אֲשֶׁר בְּכַחֲזֵי זֹאת אֶעֱשֶׂה, וּמִבְטָחֲנִי, אֲמַלֵּא.
 הִנְנִי בָּא וְאֶבְקַע בַּמַּעֲרָכָה, סְבוּרָנִי,
 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁיֵשׁ גַּם אִישׁ מִן-הַטְּרוֹיִים הַקְּרֵב אֶל-רִמְחִי".
 פָּכָה הִבִּיעַ מַעֲוָדָדָם; וְהַקֶּטֶר הַמְזֻהָר מִצִּוָּה
 365 בְּקוֹל רֶם לַטְּרוֹיִים, מִבְטִיחַ לִצְאָתָה לְקָרֵב עִם-אֲכִילִס: 365
 "אֲנֹשִׁי טְרוֹיָה הַגָּאִים, אַךְ אַת-אֲכִיל אֶל-תִּירָאוּ!
 יֵשׁ לֹאֵל יָדֵי לִלְחֹם בְּדִבְרֵים גַּם בְּבָנֵי-אֱלִים,
 אוֹלָם בְּכִידוֹן מֶה-יִכְבֹּד, יַעַן כִּי עֲצָמוֹ מִמָּנִי.
 אֲכֹן אֲכִילִס גַּם הוּא לֹא כָל-אֲשֶׁר יֹאמַר יְקִים;
 370 אֲלֹא יֵשׁ אֲשֶׁר יְקִים, וַיֵּשׁ אֲשֶׁר הִתְחִיל וְלֹא יִשְׁלִים. 370
 הִנְנִי יוֹצֵא לְקִרְאָתוֹ, וְאִם-זָרוּעוֹ כֵּאֵשׁ וְשִׁלְהֶבֶת,
 זָרוּעוֹ כֵּאֵשׁ וְשִׁלְהֶבֶת וְעֵזוֹ כְּבִרְזֵל הַנוֹצֵץ!"
 פָּכָה הִבִּיעַ מַעֲוָדָדָם, וְהַטְּרוֹיִים הִנִּיפוּ לְמַעֲלָה
 אֶת-כִּידוֹנֵיהֶם, וַיִּגְדֵּל הַשָּׂאוֹן וַתַּעַל עֲנוּתָם.
 375 קָרֵב פִּיבוֹס-אֶפּוֹלוֹן אֶל-הַקֶּטֶר, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר: 375
 "הַקֶּטֶר, אֶל-תֹּאמַר הַכּוֹת בְּאֲכִילִס שֵׁם בֵּין הַחֲלוּצִים!
 פָּגַע בּוֹ בְּהִמּוֹן וּבִקְרֵב שָׂאוֹן הַמִּלְחָמָה וְהַקֶּטֶל,
 פֶּן-יִכְנִיעַךְ בְּרִמְחוֹ אוֹ בְּחֶרְבוֹ כִּי יִקְרַב אֵלֶיךָ!"
 פָּכָה הִבִּיעַ; וְהַקֶּטֶר נִבְעָת מִפֶּחַד, כִּי שָׁמַע
 380 קוֹל הָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר, וַיֵּשֶׁב, הִתְעַרְבַּ בְּהִמּוֹן. 380
 אָפַס אֲכִילִס הַתְּנַפֵּל בְּכַח עַל-צִבְאוֹת הַטְּרוֹיִים,
 קוֹלוֹ מִרִּיעַ נוֹרְאוֹת, וַיֵּךְ אֶת-אִיפִיטִיוֹן הָרָאוּשׁוֹן,
 בְּנוֹ שֶׁל-אוֹטְרִינִיטִס, הַגִּבּוֹר הַמִּפְקָד עַל-רַבִּים עַמִּמִּים,
 יָלְדָה נִימְפַת-הַמִּים לְאוֹטְרִינִיטִס מִקְרָקֶר-הָעֵרִים
 385 בְּאֶרֶץ הַיֵּדָה הַבְּרוּכָה וּלְרַגְלֵי הַטְּמוּלוֹס הַשְּׁלוּג. 385

מִחְצוֹ אֲכִילִם, כְּשֶׁזֶה מִשְׁתַּעַר עָלָיו, וּבְרִמְחוֹ
בְּאֶמְצַע רֹאשׁוֹ – בִּתְנוּךְ, לְשָׁנִים גְּלָגְלָתוֹ נִבְקָעָה.
נָפַל בְּרַעַשׁ וּבִקּוֹל, וְאֲכִילִם הִנְעִלָה הָרִיעַ:
"שָׁכֵב, בֶּן-אוֹטְרִינִיטִס, הָאִים בֵּין כָּל-בְּנֵי-הָאָדָם בְּאַרְצִי!
פֹּה קִדְמָךְ הַמָּוֶת, בְּרַפִּים קִדְמוֹךְ – לְחוּף יָם 390
בְּאַרְצִי גִיגִיָּה, שִׁשָּׁם נִחַלְתָּךְ, חִלְקַת אֲבִיךָ,
אֶצֶל מְעֻבּוֹלוֹת-הָרְמוֹס וְהִילוֹס הַבְּרוּכָה בַּדָּגָה".
כָּכָה הָרִיעַ, אֶךְ עֵינָי הִלְזוּ הָאֶפִּילוֹן הַמָּוֶת.
וְסוֹסֵי בְנֵי-הָאֲכִיִּים וְאוֹפְנֵי הָרֶכֶב רָמְסוּהוּ
בְּרֹאשׁ הַמַּעֲרָכָה. וְאַחֲרָיו מָחִץ אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-אַנְטִנוֹר, 395
אֶת-דְּמוּלְאוֹן הַנָּדִיב, הָרֵב-לְהוֹשִׁיעַ בְּקָטָל,
דָּקָר בְּרָקָה וְדֶרֶךְ קוֹבְעוֹ בֵּין לַחֲיֵי הַנְּחֻשָׁת,
אָפֶס לֹא עֲצָרָה הַנְּחֻשָׁת בְּרִמְחָה, כִּי עָבַר וַחֲלָף
עָקְצוּ עֲצָם גְּלָגְלָתוֹ, וּמִחוֹ הִתְעַרְבַּב בְּדַמָּיו,
כִּלּוֹ מִגָּאֵל – הִכְנִיעוּ, בְּהִיוֹתוֹ מִשְׁתַּעַר בְּקָטָל. 400
אַחֲרֵי-כֵן מָחִץ בְּרִמְחוֹ אֶת-הַפּוֹדֵמֶס בְּגִבּוֹ,
כְּאִשָּׁר קָפִץ מִרְכָּבוֹ וַיִּפֹּן לוֹ עָרְפוֹ בְּנוֹסוֹ.
נִפְחַ זֶה רוּחוֹ וְגָעָה, כְּאִשָּׁר יִגָּעָה שׁוֹר-פָּר
עַת יִמְשְׁכוּהוּ הַנְּעָרִים בְּזִרוּעַ נְטוּיָה אֶל-מִזְבֵּחַ
מוֹשֵׁל הַלִּיקָה, וְשִׁמְחָה לְכָבוֹ שֶׁל-מֶרְגִּיז-הָאַרְצִי – 405
כָּכָה גָּעָה אִזּוֹ יִגָּעָה הִלְזוּ טָרֶם נִפְחַ אֶת-רוּחוֹ.
טָס וְהִשְׁתַּעַר בְּרִמְחוֹ עָלֵי פוֹלִידוֹרוֹס הַנְּעִלָה
בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאֲמוֹס, וְאַבְיוֹ עֲצָרוּ מִבֵּא בְּמִלְחָמָה
יַעַן כִּי הִזָּה בֶּן-זְקוּנָיו, הִקְטִין בְּבָנִים לוֹ הֵיוּ,
אוֹתוֹ אָהֵב מִכָּלֶם, וְהִצְטִין בְּרַגְלָיו הַקְּלוֹת, 410
עֲתָה מִטְפָּשׁוֹת שֶׁל-יְלָדוֹת לְהִרְאוֹת אֶת-רַגְלָיו כִּי קָלוּ
שִׁקְמָה בֵּין קָהֵל הַחֲלוּצִים עַד נִפְחוּ אֶת-נִפְשׁוֹ בְּקָטָל.
בְּרִמְחוֹ הִלְמוּ אֲכִילִם הַנְּעִלָה קַל-הָרַגְלִים,
דָּקְרוּ בְּגִבּוֹ, בְּמָקוֹם שֶׁם פָּרְפוֹת הַזָּהָב מִתְחַבְּרוֹת.

עָלִיו מִהֲדָקוֹת סַחְרָתוֹ, הַשְׁרִינְ הַכְּפוֹל הַסּוֹכֵךְ. 415

חָלַף הַכִּידוֹן אֶת-גּוֹפּוֹ וַיֵּצֵא אֶל-אַצֵּל טְבוּרוֹ.

גָּעָה וְקָרַס עַל-בִּרְכָּיו, וְהֶאֱפִיל עָלָיו הַמָּנֹת

בְּעֵנָי-שְׁחוּר, אֶךְ בְּנִפְלו עוֹד יָדָיו תִּאֲחִזָּנָה אֶת-מַעְיו.

רָאָה הַקָּטוֹר אֶת-אַחִיו, אֶת-פּוֹלִידוֹרוֹס, וְהִנֵּה

אוֹחִז בְּכַפָּיו אֶת-מַעְיו וְנוֹפֵל עַל-פָּנָיו הָאֲדָמָה, 420

הֵלִיט הָעֵנָן הַשָּׁחַר אֶת-עֵינָיו, לֹא עָצַר עוֹד כַּחַ

לַעֲמֹד לְשִׁהוֹת מִרְחוֹק, בָּא וְעַל-אֲכִילָס הַשְׁתַּעַר,

נוֹפֵף בְּרִמְחוֹ הַשְּׁנוֹן וְדוֹמָה לְאַשׁ. וְאֲכִילָס

רָאָה אוֹתוֹ מִשְׁתַּעַר, וַיִּשָּׂא אֶמְרָיו, הִרְיעַ:

"הִנֵּה הַגָּבֵר שֶׁהִדְאִיב אֶת-לְבִי מְכַל-בְּנֵי-הָאָדָם: 425

הִכָּה אֶת-רַעִי עֲמִיתִי שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי, אֶל-נוֹסִיף

לְרַחֵק אִישׁ מִרַעְהוֹ אֶל-אַרְחוֹת מִלְחָמָה וְקָרַץ!"

זְעוּמוֹת הַתְּבוּנָה בְּהַקָּטוֹר הַגָּבֵר הַנִּפְעֵלָה וְקָרָא:

"קָרְבָּה, גִּשָּׁה-נָא אֵלַי, וּתְמַהֵר תִּבּוֹאֶךְ הָרַעָה!"

אָפַס הַקָּטוֹר לֹא חַת, עָנָהוּ מְנוּפֶף-הַקּוֹבֵעַ: 430

"בְּנוֹ שֶׁל-פִּלָס, אֶל-תִּאֲמַר לְהַפְחִיד אוֹתִי בְּדַבָּרִים

בְּהַפְחִיד הַיָּלֵד הַקָּטָן, הֲלֹא גַם אֲנֹכִי יוֹדֵעַ

לַעֲרוֹךְ מַלִּים חֲרִיפוֹת וְדַבָּרֵי חֲרָפוֹת גַּם אֲדַע.

אֲתָה עֹצְמַת מִמֶּנִּי, אֲנֹכִי קָטָנָתִי מִמֶּךָ.

אוּלָם כָּל-אֵלֶּה הַבָּאוֹת יָלִינוּ בְּחִיקָם שֶׁל-אֱלִים, 435

אִם-לֹא אֲנֹכִי, וְאִם-גַּם קָטָנָתִי, אֶת-נִפְשֶׁךְ אֶקַּח

בְּרִמְחֵי אֲשֶׁר בְּיָדִי, כִּי גַם לְחַנִּיתִי חֹד שָׁנוֹן!"

דָּבַר וַיִּנּוּפֶף אֶת-רִמְחוֹ וַיִּטֵּל; אֶךְ פִּלָס-אֲתַנֶּה

נִפְתָּה בּוֹ וּתְשִׁיבֵהוּ מֵעַם אֲכִילָס הַמְּהֻלָּל,

רַכּוֹת נִשְׁבָּה בְּהֶבֶל פִּיָּה, וַיָּשָׁב אֶל-הַקָּטוֹר 440

הָאֵלֶּהי וַיִּפֹּל לְרַגְלָיו. הִתְפַּרֵּץ אֲכִילָס

נִכְחוֹ, נִפְשׁוֹ כִּי תִשְׁקָה לְקַחַת אֶת-חַיָּיו מִמֶּנּוּ,

הִרְעִים נוֹרָאוֹת בְּקוֹלוֹ; אֶךְ פִּיבוֹס-אֶפּוֹלוֹן הִדְּפוֹ

בְּנֶקֶל, כִּי אֵלִים אֲדִירִים, וַיֹּאפֵּל עָלָיו בְּעֵב עֵנָן.

וְשֵׁשׁ פְּעָמִים הִשְׁתַּעַר עָלָיו אֲכִילֵס הַמֶּהִיר 445

בְּרֶמַח נְחָשְׁתּוֹ, וְשֵׁשׁ פְּעָמִים הִבְקִיעַ עַב עֵנָן;

אֲךְ בְּהִשְׁתַּעַרוּ פַּעַם רְבִיעִית וְדוֹמָה לְדִימוֹן,

קוּלוֹ הִרְיַע נֹרְאוֹת, וַיְדַבֵּר אֶת-אֲמָרוֹת-הַכֶּנֶף:

"שׁוּב נִמְלֻטָּה מִמָּוֶת, הַפֶּלֶב, וְאִם-גַּם מֵאֵד קָרְבָּה

רָעָה עֲדִיךְ, כִּי שׁוּב הִצִּילְךָ פִּיבוֹס-אֶפּוֹלוֹן! 450

וְדָאֵי אֵלָיו תִּתְפַּלֵּל, כִּי תִצֵּא בְתִשׁוּאוֹת כִּידוֹנִים:

אֲנִי אֲמַגֵּדְךָ, כִּי נָשׁוּב נִפְגַּשׁ עוֹד פַּעַם,

אִם-יֵשׁ בְּאֵלִים אֵל אֶחָד הַיּוֹצֵא גַם אֶתִּי לַעֲזָרְתִּי!

עֲתָה אֲשַׁמִּיד אַחֲרֵי, כָּל-אֵלֶּה אֲשֶׁר אֲדַבֵּיקָה".

סָח, וַיִּמְחֹץ בְּרֶמַחוֹ אֶת-דְּרִיאוֹפָס בְּעַרְפוֹ בְּאֶמְצָע. 455

תִּבְקַף נָפַל לְרַגְלָיו, וַיִּטֵּשׁ אוֹתוֹ אֲכִילֵס.

טֵשׁ עַל-דְּמוּכוֹס הַגְּדוֹל וְהַעֲזוּז, עַל-בְּנוֹ שֶׁל-פִּילִטוֹר,

בְּרֶמַחוֹ הִשְׁנוֹן פָּצְעָהּ בְּבֶרֶכוֹ, וַיּוֹסֶף לְהַכּוֹת

בְּחֶרְבוֹ הַגְּדוֹלָה וְהַקָּשָׁה וַיִּקַּח מִמֶּנּוּ אֶת-נִפְשׁוֹ.

אַחֲרֵי-כֵן מָגַר לְאֶרֶץ אֶת-שְׁנֵי בְנֵי-בִיאָס מֶרְכָּבָם, 460

אֶת-לֵאווֹגוֹן וְאֶת-דֶּרְדָּנוֹס, וְהָמָּה הַשְּׁנַיִם שְׁנֵי-אֲחֵים:

דָּקַר אֶת-זֶה בְּחַנִּיתוֹ, וְהָרַג אֶת-זֶה בַּמַּאֲכָלָת.

גַּם אֶת-טְרוֹס בֶּן-אֶלְסִטוֹר הִקְרַב וּמַחֲבֵק אֶת-בְּרָכְיוֹ,

כִּי יַחֲיֶהוּ בְּשִׁבּוֹ, הַתַּחֲנוֹן אֵלָיו וְהַעֲתִיר

וּנִפְשׁוֹ לֹא יִקַּח מִמֶּנּוּ, בֶּן-גִּילּוֹ הוּא וַיִּרְחַמֶּהוּ. 465

הוּי חֶסֶד-לֵב שְׁכָמוֹתוֹ, לֹא יָדַע כִּי לֹא יִפְתָּנוּ,

יַעַן כִּי רַחֲמִים לֹא יָדַע הָאִישׁ אֲשֶׁר לְבוֹ לֹא יָחַן,

אֲבִיר-לֵב וְקָשָׁה לִבָּב. וּבַעוֹד הִלָּה חוֹבֵק אֶת-בְּרָכְיוֹ,

אוֹמֵר לְהַעֲוִיר אֶת-רַחֲמָיו, דָּקַרוּ בְּחֶרְבוֹ בְּכַבֵּד.

נָפַל כְּבִדּוֹ מֵתוֹכוֹ, וְדָמְיוֹ הִשְׁחוּרִים הִצִּיפוּ, 470

מִלְאוּ אֶת-חִיקוֹ, וַתִּפְרֹשׁ עָלָטָה חֲשִׁכָה עַל-עֵינָיו,

וְרוּחַ אָפוּ עָזְבוֹ, וַיִּדְקַר אֶת-מוֹלִיוֹס בְּרֶמַחוֹ,

בְּקֶרְבוֹ אֵלָיו, בְּאֶזְנוֹ, וַיֵּצֵא עֵקֶץ נִחְשָׁתוֹ
דֶּרֶךְ הָאֵזֶן הַשְּׂנִיָּה. וַיִּבְקַע בְּחֶרְבוֹ הַחֲדָה
קִדְקֹד אֶכְקִלוֹס, הוּא בְּנוֹ שֶׁל-אַגְנוֹר, בְּקִעוֹ בְּאֶמְצֵעַ. 475
נַעֲשֶׂתָה חֲמָה כָּל-חֶרְבוֹ מִדְּמִיו, וַעֲלִי עֵינָיו
סִכַּךְ הַמִּנֹּת הַשְּׁחֹר וְרֹעַ הַגְּזֹרָה הַקָּשָׁה.
אַחֲרֵי-כֵן הִדְבִּיק אֶכִּילֹס וַיֵּךְ אֶת-דְּבִקְלִיּוֹן בַּמָּקוֹם
שֶׁם בָּאוּ חֶרְבוֹ כָּל-גִּידֵי הַמֶּרְפֵּק, וַיַּחֲלֶף אֶזְרוֹעוֹ
עֵקֶץ הַנִּחְשָׁת, וְהוּא נֶצֶב וַיִּדּוֹ דָּלָה, וְהוּא רוֹאֶה 480
מוֹתוֹ לִפְנָיו, וַיֵּךְ בְּחֶרְבוֹ הַגְּדוֹלָה צִנְאוֹרוֹ
וְהַפִּיל מֵעַלְיוֹ אֶת-רֹאשׁוֹ, עוֹטָה-הַקּוֹבֵעַ, וּמַחוֹ
זָנַק מִקֶּרֶב הַחֲלִיּוֹת, וַיִּשְׁכַּב הַשְּׁתֵּרֶע בְּאֶבֶק.
אַחֲרָיו הִתְנַפֵּל עַל-רִיגְמוֹס, עַל-בְּנוֹ שֶׁל-פִּירוֹאוֹס הַתַּמִּים,
אֲשֶׁר בָּא מִמֶּרְחֻקִּים, מִתַּרְקִיָּה הָאֶרֶץ הַבְּרוּכָה, 485
דָּקְרוּ בְּגוֹפּוֹ בְּאֶמְצֵעַ, וַתִּמְעַךְ חֲנִיתוֹ בְּרֹאֶה.
צָנַח מִן-הַמֶּרְפֵּכָה; וְאַרְאִיתוֹאוֹס רָכְבוֹ
פּוֹנֶה הַסּוֹסִים – וַיִּתְקַע אֶת-רֶמְחוֹ הַשְּׁנֹנוֹן בְּגִבּוֹ,
מִן-הַמֶּרְפֵּכָה הַפִּילוֹ, וַנִּבְהֲלוּ סוֹסָיו, הַתַּפְּרָצוֹ.
כְּאוֹתָהּ אִשׁ מִתְלַקַּחַת בְּפִתּוּלֵי הַבִּקְעָה בְּהָרִים, 490
הַרְרֵי צִחִיחָה, שְׁאֵתְזָה בְּעִמְקֵי הַיַּעַר, אוֹכֶלֶת
וְרוּחַ נוֹשֶׁבֶת מִסָּבִיב, שׁוֹרְקֶת מִפִּיחָה בְּלֶהֱב, –
כָּכָה הַשְּׁתַּעַר אֵז סָבִיב בְּרֶמְחוֹ וְדוֹמָה לְדִימוֹן,
דוֹלֵק אַחֲרֵי הַנָּסִים – וַתֵּאָדֶם הָאֶרֶץ מִדְּמִים.
כְּאֵדָם שֶׁהַכְּנִיס בָּעֵלוֹ שְׁנֵי שְׁוֹרִים רַחְבֵּי-פִדְחַת, 495
אוֹמֵר לְדוֹשׁ שְׁעָרִים לְבָנוֹת בְּגֶחַן נִשְׁאָה,
וְהִנֵּה נִפְרָכוֹת מִתַּחַת פְּרָסוֹת הַשְּׁוֹרִים הַגּוֹעִים, –
כָּכָה רָמְסוּ גַם סוֹסֵי אֶכִּילֹס, תַּמִּימֵי-הַפְּרָסָה,
פִּגְרֵי חֲלָלִים וְשִׁלְטִים, נִגְאָלוּ בְּדָם גַּם הַסֶּדֶן,
אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרֶכֶב, גַּם מֵעֵקָה הֶרְכַּב לוֹ סָבִיב – 500
אֶגְלֵי הַדָּם אֲשֶׁר נִתְּזוּ מִתַּחַת פְּרָסוֹת הַסּוֹסִים

ומחשוקי גלגלים, כי ככה נחפז בן-פלס
לנחל התהלה, וכפיו הקשות נגאלו בדמים.

שיר עשרים ואחד: המלחמה על יד הנהר

היו הטרויים עם-מעברות הנהר יפה-המשברים,
כסנתוס רב-המערבולות, שילד לזבס חי-עולם,
והנה אכילס הפיצם וירדפם דרך השדה
בואכה עירם, בדרך בה נסו אך אמש נבהלים
בני-האכיים מפחד הקטור הנהדר ואפו, 5
עתה בה ברחו מפחד, איש לעברו, הטרויים; והרה
ענבה אותם, בנסכה חשכת ערפל לפניהם.
נפלה מחציתם בזרם רב-תהומות וצולות-הכסף
ברעש גדול והמלה, כי התגעשו המים,
חופי הנהר הריעו סביב קול גדול. בצנחה 10
צפו הנה ונהנה, ובאונה שבלת גרפתם.
כאותו הארבה הפורש את-כנפיו בשעת-התבצרה
לנוס על-נפשו היאורה, מפני אש לא-תכבה בם תאכל,
פתאם קמה התלקחה, ונפלו המימה המונים, —
ככה נמלאו מימי הכסנתוס המעמיק-צולותיו 15
לפני אכילס שאון-זרמים ומהומת בני-אדם וסוסים.
והוא בן-האלים, הניח כידונו על-חופי הנהר,
תמכו אל-אשל, השתער באפו ודומה לדימון,
בידו אך חרבו, כי יזם בלבו עלילות נוראות,
הכה בחרבו הגדולה על-סביביו, ויעלו קולות 20
נאקה נוראים, המים אשר מסביב האדימו.
כאותם הדגים הקטנים הנסים על-נפשם מאימת
דולפין רב-מדות, ומלאו מפרצי-ימים המונים,
חתים מפניו, כי יטרף ובלע את-כל-אשר ידביק, —
ככה נחבאו הטרויים אז תחת כל-שן וכל-אבן 25
במימי הזרם הסוער; וידיו ית חלשו מטבח,

הַעֲלֵה שְׁנַיִם-עָשָׂר נְעָרִים חַיִּים מִקֶּרֶב הַמַּיִם
 לִהְיוֹת לְחֹטְאֹת עַל-קֶבֶר פֶּטְרוּקְלוֹס בְּנוֹ שֶׁל-מֶנִּיטְיוֹס.
 הַעֲלֵה אוֹתָם הַחוּפָּה נְדֻהָמִים כְּעַפְרֵי הַצְּבִיָּה,
 אֲסֹר יְדֵיהֶם כָּלִפִּי אַחוֹרָם בְּרִצּוּעוֹת הַיָּפוֹת, 30
 אֲשֶׁר הָיוּ עָלֵיהֶם עַל-פְּנֵי הַסִּחְרָה הַשְׁזוּרָה,
 מִסֵּר לְרַעְיוֹ לַנְּחוּתָם אֶל-פְּנֵי הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת;
 אָבֵל הוּא שָׁב לְהַשְׁתַּעַר, מִשְׁתוֹקֵק לְהִרְגֵּנִי וְקָטֹל.
 וְהִנֵּה לְקִרְאָתוֹ לִיקְאוֹן בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאמוֹס בֶּן-דִּרְדֹן
 עוֹלָה מִגַּלִּי הַנֶּהָר וְאוֹתוֹ כָּבֵר שָׁבָה לְפָנַי, 35
 נִהְגוּ בְּזוּעַ נְטוּיָה מִפְּרֶם אָבִיהוּ, עַל-פָּרְחוֹ;
 לִילָה הַתְּנַפֵּל, וְזֶה עוֹלָה בַּתְּאַנָּה בְּנַחֲשֵׁת אֲכֻזָּרְיָה
 לְכַרֵּת לוֹ זְמוּרוֹת רַעֲנָנוֹת לַעֲשׂוֹת מַעֲקָה לְרַכְבּוֹ.
 הִנֵּה אֲשֶׁר לֹא פָלַל הַמַּיִט אֲזַעְלִיו אֲכִילִס,
 לְמַכְרוֹ לַעֲבָד שְׁלַחוֹ אֶל-לְמָנוֹס הַבְּנוּיָה-לְתַפְאָרָה, 40
 נִהְגוּ בְּסַפִּינָה, וְשָׁם לוֹ נָתַן בֶּן-יִסּוֹן מַחִירוֹ.
 אֵךְ אֲכַסְנָאוֹ אֲאֵטִיוֹן הָאֲמִבְרִי פָדָהּ בְּרֶב-כֶּסֶף
 וַיִּשְׁלַחֲהוּ לְאַרְסֻבָּה, הָעִיר הַמְּצֻיָּנָה-בִּיִפְיָה,
 אוֹלָם הוּא נִחְבֵּא לְבְרִחַת, וַיִּשָּׁב אֶל-הַיִּכָּל אָבִיהוּ.
 אַחַד-עָשָׂר יוֹם שָׁמַח אֶת-לְבוֹ עִם-רַעְיוֹ-עַמִּיתָיו, 45
 בְּשׁוּבוֹ מִלְּמָנוֹס; וְאוֹלָם בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִם-עָשָׂר מָסְרוּ
 הָאֱלֹהִים בֶּיַד-אֲכִילִס, שֶׁעָלָיו נִגְזַר לְהוֹרִידוֹ
 לְמִשְׁכָּנוֹת הַדָּס שְׂאוּלָה, וְאִם-נִפְשׁוֹ מֵאֵד לֹא רָצְתָה.
 רָאָה אוֹתוֹ אֲכִילִס מִהִיר-הָרִגְלִים הַנֶּעֱלָה
 עֲרוֹם וְכִלְיוֹ אֵין עָלָיו, גַּם קוֹבֵעַ, גַּם שֹׁלֵט גַּם רֹמַח, 50
 כָּלָם הִשְׁלִיךְ מֵעָלָיו לְאַרְצוֹ, וַיַּעֲתוֹ מִצַּעֲרָתוֹ,
 נִמְלֵט מִגַּלִּי הַנֶּהָר, וּבִרְכִּיו כָּשְׁלוּ כֹלָא-כַחַת,
 קִצְף אֲכִילִס, מְדַבֵּר אֶל-נִפְשׁוֹ הַנִּדְיָבָה וַיֹּאמֶר:
 "אוֹי לִי, כִּי עֵינֵי הָרוּאוֹת נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת-נוֹרְאוֹת!
 הִנֵּה הַטְּרוּיִים הַנִּדְיָבִים, כָּל-אֲשֶׁר הִפְתִּים לִפְנֵי-חֶרֶב, 55

קמים לתחייה ועולים מערפל-צלמנות שאול-תחתית,

כאשר נמלט הלז מיום העברות והאבדן,

אשר נמכר ללמנוס הקדושה, ולא עצר בעדו

זה ים-השיבה, העוצר בעד-רבים ושלמים על-פרחם.

אבל יטעם הפעם את-עקץ כידוני, למען 60

אבחן בלבי ואחקר ואדע: האמנם עוד ישוב

גם מן-המקום הזה או תחזק עליו הארץ

זנת-החי, כי אכן בעד רבים גבורים עצרה".

ככה הרהר ועמד, וזה קרב אליו ונדהם,

אומר לחבק את-ברכיו בתחנה, כי לבו מאד נכסף 65

לחיות, להמלט ממר-המנות והגזרה השחורה.

הניף אכילס הנעלה את-רמחו האדיר והארך,

אמר לדקרו; אך הוא קדמהו ויחבק את-ברכיו,

כפף את-עצמו, ויעבר הפידון על-כתפו אך נמנע

לו מאחוריו בארץ, מתאנה לבשרו של-אדם. 70

כפו האחת שלוחה חובקת את-ברכיו בתחנה,

כפו השנייה אוהזת בכידון הנחשת, לא הרפה,

נשא אמריו ויעז, וידבר את-אמרות-הפנף:

"הנני חובק ברכיך בתחנה ותפלה—חנני!

אנא, כי באתי עדיך, זרע-זאוס, כמבקש חנינה, 75

כי בראשונה בביתך טעמתי מפרות דמטר

באותו יום ששביתני שבי בפרם הנאנה

אף שלחתני למכרני הרחק מאבי וידידי

עירה למנוס הקדושה, קבלת שלומים מאת-בקר.

עתה אתן לך כפרי פי-שלשה היום, כי הצפירה 80

היא השתים-עשרה מאז אשר שבתי ובאתי אל-אליוס,

רבות סבלתי, ועתה שנית נפלתי בידך

ברע הגזרה, כי ודאי שזאוס אבינו שנאני,

יעז כי שוב מסרני בידך. אבוי לי! קצר-ימים

לאמי נולדתי, היא לאותואי בת-אלטס הישיש, 85
 מלך על-עם הללגים, העם אשר אהב מלחמה,
 שוכני פדסוס העיר הנשאה לחוף סטניאואיס.
 נשא פריאמוס את-בתו לאשה על-יתר כל-נשיו,
 ילדה לו שנים, ואתה הרגת נפש השנים.
 הנה הפית האחד בקהל החלוצים, בצבא, 90
 את-פולידורוס הנעלה, ברמח השנון מחצתו;
 עתה גם אותי באתני הרעה הגדולה. לא אבטח,
 אשר אנצל מידך, כי הסגירני הדימון.
 אפס לך זאת אגידה, ושמת אל-לבך את-דברי:
 אל-תמיתני, הן הקטור בן-אבי, אך לא בן-הורתי, 95
 הוא אשר הרג ידידך הרך וגבור הקיל".
 ככה סח בן-פריאמוס הנהדר מתחנן על-נפשו,
 דבר תחנונים, אך לאזניו הגיע הקול האכזרי:
 "פתי אין-לב, מה תפטפט על-כפר, עצר במליך!
 אכן, טרם פה הקיץ זה יום-העברות על-רעי 100
 היתה גם נפשי בוכרת לחונן ולחוס על-טרויים,
 ורבים השארתי בחיים ומכרתים ממכר עבדים.
 עתה גם איש לא ימלט ממנת, כל-אלה שייסגיר
 אותם בידי האל ונגדה עיר אליוס הקדושה, –
 איש מן-הטרויים, ואף כי מילדי פריאמוס המושל! 105
 מותה, חביבי, גם אתה! שלמה זה תרבה תקונן?
 הנה מת גם פטרוקלוס הטוב והגבור ממך.
 שא נא עיניך וראה, מה-יפיפיתי, מה רמתי.
 הנה גם אבי בנדיבים, ואמי הורתי בת-אלים;
 אך גם עלי תעבור כוס-המנות והגזרה העזה, 110
 אם-בפקר, ביום, בערב או בצהרים,
 תבא העת – וימיתני האחד ויקח את-נפשי
 יטל בי רמחו האדיר או יירה בי חצו מיתר".

פְּכָה מִלֵּל, וְהֵלֵז נְמוּגוֹ לְבָבוֹ וּבְרָקָיו,
 נָפַל מִיָּדָיו הַפִּידוֹן, וַיֵּשֶׁב וַיִּפְרֹשׁ שְׁתֵּי כַּפָּיו. 115
 וְאָכִילִס אָז שָׁלַף הַחֶרֶב הַחֲדָה מִנְּדָנָה,
 הִכָּה עַל-שִׁכְמוֹ וְסָמוּךְ לְצִנְאָר בְּחֶרֶב-פִּיפִיּוֹת.
 חֲדָרָה עָמַק בְּבִשְׁרוֹ, וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו לְאַרְצָה,
 וְשָׁכַב הַשְׁתַּרְעָה, וְדָמָיו הַשְּׁחוּרִים מְגָאֲלִים אֶרֶץ.
 תָּפַסוּ אָכִילִס בְּרַגְלָיו וַיִּשְׁלִיכֵהוּ לַנָּהָר. 120
 עָמַד הָרִיעַ וַיַּעַן, וַיְדַבֵּר אֶת-אִמְרוֹת-הַכֶּנֶף:
 "עֲתָה שָׁכַב בֵּין הַדְּגִים, וְהֵם שְׂאֲנָנִים יִלְקוּ
 דָּמִי פֶּצַעֶיךָ. גַּם אִמְךָ לֹא תִבְכֶּה לָּךְ, לֹא תִצִּיעַ
 לָךְ תַּכְרִיכֶיךָ בַּמָּטָה, סִקְמִנְדְּרוֹס רַב-הַמַּעֲרָבוֹלוֹת
 הוּא יִגְרַפְךָ הַנִּמָּה אֶל-חִיקוֹ רַחֲב-הַיָּדִים. 125
 קוֹפִיץ קְפִיצוֹת שֵׁם דָּרָךְ הַמַּיִם הַשְּׁחוּרִים אֶלֶיךָ
 יִקְרַב הַדָּג כִּדֵּי לַהֲנוֹת מִחֶלֶב-לִיקְאוֹן הַלָּבֹן.
 פְּכָה תֹאבְדוֹ, עַד-נִבְאָה בְּמִצִּידוֹת עִיר אֱלִיּוֹס הַקְדוּשָׁה,
 אַתֶּם נָסִים נִמְלָטִים, וְאַנְכִי מִזֶּנֶב אַחֲרֵיכֶם!
 גַּם זֶה הַיָּאוֹר יִפֶּה-הַגְּלִים הַמִּכְסִּיף בְּרַחֲב-אַפִּיקָיו, 130
 לֹא יַעֲזָרְכֶם, וְאַם-גַּם תּוֹסִיפוּ לְהַקְרִיב לוֹ פָּרִים,
 וְסוֹסִים עוֹד חַיִּים וּתְמִימִי-הַפֶּרֶסָה לְהַשְׁלִיךְ בַּמַּיִם.
 בְּלָכֶם פְּכָה תֹאבְדוֹ, וְאַחֲרֵיתְכֶם מָרָה וּמִגְנָה,
 עַד-שִׁפְפָרְתֶּם אֶת-מוֹת-פֶּטְרוֹקְלוֹס וְאִיד הָאֲכִיִּים,
 אֲשֶׁר הִרְגַּתֶּם עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת, וְאַנְכִי רַחֲמָתִי!" 135
 פְּכָה דִּבֶּר, וַיַּחַר מְאֹד אַף-הַנָּהָר וַיִּגְדֹּל.
 הָיָה נוֹעֵץ בְּלִבָּבוֹ, אֵיכָה יַעֲצֹר בְּאָכִילִס
 לְחַדֵּל מִמְּלֶאכֶת הַהֶרֶג, לְהַרְחִיק הָאִיד מִן-הַטְּרוֹיִים.
 וְהִנֵּה בֶן-פִּלֵּס מִשְׁתַּעַר עַל-אַסְטְרוֹפִיאוֹס בְּרַמְחוֹ
 אֶרֶךְ-הַצֵּל, כִּי הִשְׁתוֹקֵק לְקַחַת מִמֶּנּוּ אֶת-נִפְשׁוֹ, 140
 וְהוּא בֶן-פִּלְגֹן שִׁילֵד לְאַכֶּסִּיּוֹס רַחֲב-הָאֲפִיקִים
 וּלְפָרִיבוּיָה הַנְּאֻנָּה בֵּת-אַקְסִמֶּנוֹס הַבְּכִירָה,

וַיֵּאָהֲבָנָה הַנָּהָר הַסּוּעַר, וַתְּהִי לוֹ לְאִשָּׁה.

עָלְיוֹ הַשְׁתַּעַר אֲכִילָס, וְהוּא יָצָא מִגְלֵי הַנָּהָר,

שְׁתֵּי חֲנִיתוֹת בְּיָדָיו, כִּי נָטַע הַכְּסִנְתוֹס בְּלִבּוֹ 145

גְּבוּרָה, כִּי חָרָה לוֹ מְאֹד עַל-כָּל-הַהֲרוּגִים הַנִּעְרִים,

אֲשֶׁר הָרְגָם אֲכִילָס עַל-זָרָם הַמִּים וְלֹא-חֶמֶל.

וַכְּשֶׁקָּרְבוּ אִישׁ לְאֶחָיו, מִשְׁתַּעְרִים אִישׁ עַל-רֵעֵהוּ,

פָּתַח אֶמְרָתוֹ אֲכִילָס מִהִיר-הַרְגָּלִים וַיַּעַן:

"מִי אַתָּה, מִי אֲבוֹתֶיךָ, כִּי תַעֲזֹז לַצָּאת לַקְּרֹאֲתִי? 150

הִנֵּה אַךְ יְלָדֵי הוֹרִים-אֲמָלָלִים נִפְגָּשִׁים בָּעֵזִי!"

נָשָׂא אֶמְרָתוֹ, וַיַּעַן לוֹ בֶּן-פִּלְגֹּן הַמֶּהֱלֵל:

"בְּנוֹ שָׁל-פִלָּס הַגְּבוּר, לָמָּה זֶה תִּשְׁאֹל לְמוֹלֶדְתִּי?

הַנְּנִי מֵאֶרֶץ פִּיאוֹנִיָּה הַבְּרוּכָה, מֵאֶרֶץ רַחֲוֹקָה.

אֲנִישִׁי-פִיאוֹנִיָּה נוֹשְׁקֵי-חֲנִיתוֹת אֲרֻכּוֹת הִבֵּאתִי. 155

יוֹם זֶה יוֹם אֶחָד-הָעֶשְׂרִי מֵאֲזַי בּוֹאִי עִירָה אֶלְיוֹנָה.

הַנְּנִי מִזֶּרַע הַנָּהָר הַמְּכֻסֶּיף וְרַחֲב-הָאִפִּיקִים

אֶפְסִיּוֹס, וְאִין בְּכָל-הָאֶרֶץ כְּמִימֵי הַנָּאוִים וְהַזְרִיזִים.

הוֹלִיד אֶת-בְּנוֹ פִלְגֹּן, הַמֵּצֵן בֵּין רוּמֵי-הָרֶמַח,

וְאוֹמְרִים כִּי הוּא הִנֵּה אָבִי, וַעֲתָה נֵאֲבֵק, אֲכִילָס!" 160

בָּכָה סַח מְאִים עָלָיו, וַיָּרָם אֲכִילָס חֲנִיתוֹ,

מִלָּה מִפְּלִיזוֹ, וְהַגְּבוּר אֶסְטְרוֹפִיאֹס בּוֹ הֵטִיל

שְׁתֵּי הַחֲנִיתוֹת, כִּי הֵיטִיב לִירוֹת בְּיָדָיו הַשְׁתֵּי.

נִמְעָכָה אַחַת בַּצֵּנָה, אָפָס לֹא חָלְפָה, לֹא חָדְרָה

צֵנֶת אֲכִילָס, כִּי עָכַב הַזָּהָב—זֶה מִתַּנַּת הַפִּיסְטוֹס. 165

שְׁנֵי שְׁרֻטָּה שְׁרֻטָּה בְּמִרְפָּק אֲכִילָס, בִּימָנִי;

זִנְקוֹ דָּמִי הַשְּׁחוּרִים, וַיַּעֲבֹר עָלָיו הָרֶמַח,

נִמְעַךְ בְּאֶרֶץ מִשְׁתוֹקֵק לְרוֹת מִבְּשָׁרוֹ שָׁל-אָדָם.

עָתָה הַשְׁתַּעַר אֲכִילָס וְקָלַע כִּידוֹנוֹ הַמִּישִׁיר

אֶל-אֶסְטְרוֹפִיאֹס, כִּי נִכְסַף לְהַכּוֹת נֶפֶשׁ הַנֶּעֶר, 170

הַחֲטִיא אוֹתוֹ וּפָגַע בְּשִׁפְת הַנָּהָר הָרָמָה,

נחת כידון-המילה ונתקע עד-תציו בארץ.
 שלף בן-פילס הקרב השנונה התלויה על-דרך
 אף השתער להרגו, והלז שוא מתאמץ להוציא
 בידו הקשה את-מילת אכילס המעוכה בארץ. 175
 שלש פעמים, ולא יכל בכחו; ואולם ברכיעית
 אמר בלבו לכוףף את-מילת בן-פילס ולשברה.
 קדמו אכילס, ויקרב ויקח את-נפשו בחרב.
 הבה אותו בבטנו סמוך לטבור, ונשפכו 180
 מעיו ארצה כלהם. אפלה הליטה את-עיניו,
 בקשי נשם ונשף, ויפסע אכילס על-חזו,
 נשא מעליו את-נשקו, וישא את-קולו מתפאר:
 "שכב לך בכה, כי קשה לאסר מלחמה בזרע
 קרוניון האדיר-באלים, ואם-גם לבנו של-הנהר. 185
 אמר אמרת, שאתה מזרע יאור רחב-אפיקים,
 אולם אני מבני זבס השגיא, ובו אתפארה.
 אבי – הגבר המושל במרמיונים הרבים
 פילס בנו של-אאקוס; ואאקוס – מזרעו של-זבס הוא.
 כפאשר עצם זבס מן-הנהרות השופכים הימה, 190
 בכה עצמו גם יוצאי-תלציו מזרע הנהרות.
 הנה הנהר הגדול העומד לימינך לא יכל
 לעזר לך, כי מי יוכל וילחם את-זאוס בן-קרנוס?
 גם אכליוס האדיר לא יערך לו ולא ישנה,
 גם האוקינוס, זה שגיא-הפח המעמיק-פלגיו, 195
 אשר ממנו יקרו כל-זרמי הימים והנהרות,
 כל-המענינות וכל-המבועים הגדולים בארץ,
 אולם גם הוא יחת מפני אור-ברקיו של-זבס הכל-יכול,
 יירא את-רעמו האים, ברעמו מרומיו בשחקים".
 דבר, ויוצא את-כידון נחשתו ממורד הנהר 200
 ואותו נטש במקום שהוא אחרי לקחו את-נפשו.

שָׁכַב הַשְׁתַּרְע בַּחֹל, וְהַמִּים הַשְּׁחֹרִים לוֹ מְכַסִּים;

צְלוּפָח וְדָגָה שִׁית שָׁתו עָלָיו מִסָּבִיב, רַעֲבִים

בָּאוּ לְכַרְסֵם הַחֵלֶב הַלֶּבֶן הָעוֹטֵר לְכִלְיוֹת.

נִחְפֹּז אֶל-צָבָא הַפִּיאוֹנִים, הָאוֹסְרִים מִלְחָמָה בְּרֶכֶב, 205

וְהִמָּה נָסִים עַל-גְּדוֹת הַזָּרָם בְּאִימָה נִפְתָּד,

כְּאֲשֶׁר רָאוּ כִּי נָפַל גְּבוּרָם בְּקֶטֶל-הַזְּנוּעוֹת,

נָפַל בֵּיד-בְּנוֹ שֶׁל-פִּלֵּס וּבִלְהֵב הַחֶרֶב הַגְּדוֹלָה.

הִכָּה אֶת-תַּרְסִילוֹכּוֹס, אֶת-מִידוֹן וְאֶת-אַסְטִפִּילוֹס,

הִכָּה אֶת-מִנְסוֹס וְאֶת-תַּרְסִיּוֹס, אֶת-אֵינְיוֹס וְאֶת-אוֹפֶלְסֵטֶס. 210

וְהִנֵּה מִמִּית אֲכִילֵס עוֹד רַבִּים מִבְּנֵי-הַפִּיאוֹנִים,

לִוְלֹא קֶצֶף הַנֶּהָר הַמַּעֲמִיק-מַעֲרִבּוֹלּוֹתָיו וַיִּדְבֵּר,

לְבֶשׂ צוּרְתּוֹ שֶׁל-אַדָּם, וַיִּקְרָא מִמַּצוּלוֹת-זִידוֹנִים:

"הוּא, אֲכִילֵס, נַעֲלִיתָ עַל-כָּל-בְּנֵי-הָאָדָם בְּגִבּוּרָה

וְעַצָּם פֶּשַׁעֶיךָ, כִּי אֱלִים עוֹמְדִים לִימִינְךָ לְעוֹלָם! 215

אָבֵל אִם-מָסַר בֶּן-קְרוֹנוֹס לָךְ כָּל-הַטְּרוֹיִים לְכַחֲדָם,

גֶּרֶשָׁם מִתּוֹכִי וְעוֹלִל עֲלִילוֹת-בִּלְהוֹת בְּשׁוֹדָה.

הִנֵּה יְמֵי הַזִּנְכִים כָּבֵר מָלְאוּ פָגָרִים חֲלָלִים,

אֵין אֲנִי יָכוֹל לְגַלְגֹּל אֶת-זֶרְמִי עַד שְׁפַת-יָם-הַקֶּדֶשׁ;

צֹר-לִי מִהַכִּיל הַמָּתִים, כִּי נוֹרָא הַטֹּבַח עָרַכְתָּ. 220

רַב לָךְ, הָעוֹצֵר-בְּגוֹיִים, מִשְׁתַּאֲהָ אֲנִי וְנִדְהַמְתִּי!"

הִשָּׁיב אֲמָרְיוֹ אֲכִילֵס מִהִיר-הַרְגָלִים וַיַּעַן:

"יְהִי כַדְבָּרֶיךָ, סַקֵּמְנִדְרוֹס, כְּאֲשֶׁר צוִיתָ, זֶרַע-אֱלִים!

אוּלָם אֲזָרוּעִי לֹא תִחַדֵּל מִפְּרַעַ בְּטְרוֹיִים הַזֵּהִם,

עַד אִם-הַנִּסְתִּים הָעִירָה וְאַבְחָן אֶת-הַקֶּטּוֹר בְּקֶטֶל, 225

אִם-יִכְנִיעֵנִי הַלְזָ אוֹ יָדִי אֲנֹכִי בּוֹ תִהְיֶה."

כָּכָה סָח, וְהִשְׁתַּעַר עַל-מַעֲרָכוֹת טְרוֹיִים פְּדִימוֹן.

קָרָא הַנֶּהָר הַמַּעֲמִיק-צוּלוֹתָיו לְפִיבּוֹס-אַפּוֹלוֹן:

"אוּיָה, בֶּן-זֵאוּס, הוּא, דּוֹרֵךְ קֶשֶׁת-הַפֶּסֶף, כִּי אֵינְךָ

שׁוֹמֵר אֶת-מִצְוֹת פִּי-קְרוֹנִיוֹן, שְׁצִנָּה עָלֶיךָ גַּם צִנָּה 230

לַעֲמֹד לַיָּמִין אֲנָשִׁי-טְרוּיָה, לְהִגָּן עֲלֵיהֶם, עַד-נֹטָה

עָרַב מִמְּרוּמֵי רִקִּיעַ וְנִצֵּל עַל-שְׂדֵמוֹת פְּוִרְיֹת!"

סָח, וְאָכִילִס הַמַּצִּיז-בְּכִידוֹן בָּא-קַפִּץ הַמִּימָה,

דָּלַג מִמֹּרֶד הַחוּף; וַיִּגָּאֶה הַנָּהָר וַיֵּאָנָף,

עָרַבֵב בְּרַעַם כָּל-מִימָיו, וַיִּגְוֹרֶר הַפְּגָרִים הָרַבִּים 235

אֲשֶׁר מְלֹאוּהוּ עַל-גְּדוּתָיו, כָּל-חֲלָלֵי אָכִילִס בְּמָיִם;

גָּעָה הַנָּהָר בַּגְּעִית-פָּר וּפְלָטָם מִתּוֹכוֹ

אֶל-הַחֲרָבָה. וְהַחַיִּים, אֲשֶׁר בְּתוֹךְ גִּלְיוֹ הַנָּאִוִּים,

מָלֹט וְהַחֲבִיא בְּתוֹךְ מַעֲרֻבּוּלוֹת עֲמָקוֹת וּגְדוּלוֹת,

הֶעֱמִיד עֲלָיו גַּל אֲוִם, רוֹתַח מִסָּבִיב לְאָכִילִס, 240

הֵלֶם בְּמַחִי-שְׁטָפוֹ שְׁלֹטוֹ, הִדְפּוֹ – וְלֹא-עֲצָר עוֹד כָּח

לַעֲמֹד עַל-רִגְלָיו וַיִּתְּפֹס בְּכַפָּיו הַבּוֹקִיץ הַגָּדוֹל

וְכֶם-הַצִּמְרָת; אֵךְ נֶעְקַר הָעֵץ מִשְׁרָשָׁיו וַיִּקְרַקֵּר

שְׁפֹת הַנַּחַל מִסָּבִיב, מַעֲפֵב הַמַּיִם הַנָּאִוִּים

בְּעֵנָפֵי-צִמְרָתוֹ הָרַבִּים, כִּי מָלֵא אֲרָכּוֹ הוּא עֲצָמוֹ 245

שָׁקַע בְּמָיִם. וַיִּקְפֹּץ אָכִילִס מִתּוֹךְ הַמַּצּוּלָה,

מִהָר וַיִּנָּס הַשָּׂדֶה, בּוֹרַח בְּרִגְלָיו הַקָּלוֹת.

נִבְעֵת מִפֶּחַד, וְהָאֵל הַגָּדוֹל מִשְׁתַּעַר כָּבֶד אַחֲרָיו

בְּמִשְׁבְּרֵי-אוֹן שְׁחוּרֵי-רָאשִׁים לַעֲצָר בְּעַד עֲבוֹדָתוֹ

שָׁל-אָכִילִס הַנַּעֲלָה וּלְהִסִּיר הָרַעָה מִטְרוּיִים. 250

נָסוּג אָכִילִס לְאַחֹר הַרְחָק כְּמַטְחָנִי רִמַּח,

דוֹמָה לַנֶּשֶׁר הַשְּׁחוּר, לַצִּיד זֶה גָּדֹל-הַכִּנְפִּים

שׁוֹגֵיא-הַפֶּחַ, הַקָּל בֵּין בַּעֲלֵי-הַכֶּנֶף עַל-עֶפֶר, –

כָּכָה הַשְּׁתַּעַר גַּם הוּא; וַנַּחֲשֵׁת הַכְּלִים עַל-חֲזוֹ

צִלְצֻלָּה אֲיָמוֹת, וְהוּא נִמְלֹט עַל-נִפְשׁוֹ מֵאֵימַת סְקַמְנִדְרוֹס. 255

אוּלֵם הַנָּהָר בָּא אַחֲרָיו, בָּא סוֹעֵר בְּשֵׁאוֹן הַהַמְלָה.

מִשָּׁל לְאָדָם שְׁאֵמֶר לְהִשְׁקוֹת מִטְעִים וּגְנוֹת,

מִיָּם יִנָּקָה בְּתַעֲלוֹת מֵאוּבָל, מִמִּיכַל שְׁחוּר-מָיִם,

כְּפָיו תֵּאֱחָזְנָה הַיָּעָה וַיִּנָּקָה הַתַּעֲלוֹת מִסּוּחָה,

וְהָמָּה מִתְפָּרְצִים בָּאוֹן וְגֹרְפִים כָּל-אַבְנֵי הַחֶצֶץ 260

אֲשֶׁר בַּתְּעֻלּוֹת, נִחְפְּזִים בַּמֹּרֶד וְנוֹהָרִים בְּרַעַשׁ,

יֹרְדִים בַּמֹּרֶד הַתָּלוּל, מַעֲבִירִים בְּרוּצָם אֶת-מִנְחָם,

כָּכָה הֵלַךְ וְהִדְבִּיק הַנֶּהָר בְּשֹׁטְפוֹ הַשּׁוֹטֵף

עֲקָבוֹת אֲכִילָס הַקָּל, כִּי עֲצָמוּ בְנֵי-אֱלִים מֵאָדָם.

אָפֶס כָּל-פַּעַם שָׁאֲמַר אֲכִילָס מְהִיר-הָרָגְלִים 265

לַעֲמֹד בְּפָנָי הַמִּשְׁכָּר, וְצוּפָה וּמִבִּיט, אִם-אֶמְנָם

כָּל-הָאֱלִים הַשּׁוֹכְנִים בְּמֶרְחָב שָׁמַיִם גְּרָשׁוּהוּ,

הִיָּה מִשְׁיָגוֹ הַמִּשְׁכָּר, הַגֹּל שָׁל-הַנֶּהָר זֶרַע-אֱלִים,

מִכָּה עַל-כֹּתִפָּיו, וְקַפֵּץ אֲכִילָס בְּרָגְלָיו לְמַעֲלָה,

נִפְשׁוּ לוֹ מָרָה; וְהַנֶּהָר בָּא מִתִּישׁ אֶת-אַרְכּוּבוֹתָיו, 270

גֹּרְפֹן הַצֵּדָה וְגֹזֵל הָעֶפֶר מִתַּחַת כַּף רִגְלָיו.

וַיֵּאָנַח אֲכִילָס וַיִּשְׁקֹף אֶל-מֶרְחָב-שָׁמַיִם:

"זָבֶס אַבִּינוּ, הָאֶמְנָם אֵין אֵל אֲשֶׁר יְחוּס עַל-נַפְשִׁי,

לְצִיל אוֹתִי מִכַּף הַנֶּהָר, וְלוֹ אֶסְבֵּל אַחֲרֵי-כֵן!

אֵךְ מִכָּל-שׁוֹכְנֵי-רִקִּיעַ גַּם אֶחָד לֹא פָשַׁע לִי, בְּלַתִּי 275

אֲמִי הוֹרָתִי הִקְרָה, אֲשֶׁר הִתְעַתְּנִי בְּשִׁקָּרִים,

לֵאמֹר: אֵךְ בְּחֻצֵי אֶפּוֹלוֹן נִגְזַר עָלַי וְאֻמוֹתָה

אֲצַל חוֹמוֹת הַטְּרוֹיִים עֲטוּיֵי-הַנְּחֻשֶׁת הַבְּהִירָה.

טוֹב לִי לוֹ הַרְגַנִּי זֶה הַקָּטוֹר הַגָּבוֹר-בְּעַמּוֹ,

הִיָּה נוֹפֵל הָאֲדִיר, וַיִּשָּׂא הָאֲדִיר הַנָּשֶׁק. 280

עָתָה נִגְזַר עָלַי וְאֻמוֹתָה בְּמִיתָה מִגִּנָּה

בַּתְּגִרַת הַנֶּהָר הַכָּבִיר, כִּנְעַר הָרוּעָה תִּזְיָרִים,

אֲשֶׁר גִּרְפָּהוּ הַשֹּׁטֵף בִּימֹת-סֶתוֹ בְּבוֹסָסוֹ בְּמִים".

כָּכָה סָח וּפּוֹסִידוֹן וּפִלָס-אַתְנָה נִחְפְּזִים,

קָרְבוּ אֵלָיו, וְשָׁנוּ וְהִפְכוּ אֶת-פָּנֵיהֶם פָּנֵי-אָדָם, 285

אֶחָזוּ כַּפּוֹ בְּכַפָּם, מְסִיחִים דְּבָרֵיהֶם לְרָגִיעוֹ.

פָּתַח וְאָמַר פּוֹסִידוֹן, הוּא מֶרְעִיד-הָאָרֶץ, וַיַּדְבֵּר:

"אֵל-נָא, בֶּן-פִּילָס, אֵל-תַּחַת וְנוֹאֵשׁ בְּלִבְךָ אֵל-תֹּאמַר!

אָנו, האַלִּים הַשָּׁנִים, נַעֲמַד לִימִינְךָ לַעֲזֹרְךָ –

וְזָכַס אָבִינוּ הוּא רָצָה – אָנְכִי וּפְלִס-אַתָּנָה. 290

אָכֵן, לֹא נִגְזָרָה גְזָרָה עָלֶיךָ כִּי תָמוּת בְּנֶהָר,

וְהוּא יִמָּהָר וַיָּנוּחַ, כַּאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּעֵינֶיךָ.

אוּלָם אֲנַחְנוּ נִיעָצְךָ הַעֲצָה הַטּוֹבָה, אִם-תִּשְׁמָע:

יָדְךָ אֶל-תַּנַּח מְקַרְב, מְקַטֵּל הָאוֹכֵל-בְּאָדָם,

עַד אִם-סִגְרָתָה הַטְּרוּיִים הַנָּסִים מִמֶּךָ בְּתוֹךְ חֳמוֹת 295

אֱלִיֹס הָעִיר הַמְצִינָה, וְלִקְחָתָה אֶת-נִפְשׁוֹ שֶׁל-הַקְּטוֹר,

תָּשׁוּב אָךְ אֲזֵי אֶל-הַסְּפִינּוֹת, וְתִהְיֶה לָךְ נֶתָן וְתִנְחָל."

כָּכָה אָמְרוּ אֵף חָשׂוּ אֶל-יָתֵר בְּנֵי-הָאֱלֹמֹת,

אוּלָם הוּא פָּנָה לַשָּׂדֶה, כִּי אָכֵן מָאֵד עוֹדְדוּהוּ

דְּבָרֵי הָאֱלִים; וְהַשָּׂדֶה מָלֵא עַל-קִצּוֹתָיו הַמֵּים, 300

וְרַבִּים כָּלִי זֵין וְנָאִים וּפְגָרֵי בְנֵי-חֵיל שֶׁנִּפְּלוּ

צָפִים מִמַּעַל, נִגְרָפִים. הֵלֶךְ, מֵרִים אֶת-בְּרָכְיוֹ,

מִמָּהָר נִכַּח הַשָּׁטֶר, וְלֹא עוֹד עֲצָרָהוּ הַנֶּהָר

רַחֵב הָאֲפִיקִים, כִּי נִטְעָה אֶתָּנָה בּוֹ כַּח וּגְבוּרָה.

אוּלָם סְקַמְנְדְּרוֹס חָמְתּוֹ לֹא שִׁכְכָה וְאָפוּ עוֹד בּוֹעֵר 305

מָאֵד בָּכֵן-פְּלִס, וְהַגְבִּיָּה וְהַגְדִּיל מִשְׁבְּרֵי-מִימָיו,

מֵרִים אוֹתָם לְמַעַלָּה, וַיִּקְרָא לְסִימוּאִים בְּחֵיל:

"אָחִי, הִבֵּה נִכְנִיעַ שְׁנִינוּ אֶת-אוֹן זֶה הַגָּבֵר

לְמַעַן לֹא יַחֲיֶשׁ יִבְקִיעַ הַבִּירָה הַגְּדוֹלָה, בָּהּ יִמְשָׁל

מִלְכָּה פְּרִיאֲמוֹס, וְטְרוּיִים אֵין כָּחָם לַעֲמַד בְּפָנָיו! 310

חַוְשָׁה לַעֲזָרָה וּמִלֵּא מֵים אֶת-כָּל-אֲפִיקֶיךָ,

מִי-מַעֲיָנוֹת וּפְלָגִים, וְעוֹרָה אֶת כָּל-הַמַּבּוּעִים,

הַקֵּם הַמִּשְׁבֵּר הַגְּדוֹל וְהָרֵם קוֹל שְׁאוֹן וּמַהוּמָה

בְּרַגְבֵי אָבֵן וּגְזָעִים, וְנַעֲצֹר בַּגָּבֵר הָאֲכֹזֵר,

זֶה הַמִּתְהַלֵּל בְּאוֹנוֹ וְאוֹמֵר לְהַדְמוֹת לְאֱלִים! 315

אוּלָם, דּוּמְנִי, לֹא יַעֲמְדוּ לוֹ גַּם קוֹמָתוֹ, גַּם עֲזוֹ,

גַּם כָּלִי מִלְחָמָתוֹ הַיָּפִים, כִּי עֲמֹק בְּמִצּוֹלָה יִשְׁכָּבוֹן,

רָפֵשׁ מִכֶּסֶה עֲלֵיהֶם; וְאוֹתוֹ אֲלִיטָה בְּחוֹלוֹת,
 אֲשַׁפְּכָה עָלָיו רְסוּקִי-אֲבָנִים אֲלֵפִים וּרְבֹבוֹת,
 לְמַעַן לֹא יִמָּצְאוּ אֲכִיִּים גַּם אֶת-עֲצָמוֹתָיו אִם-יִבְקָשׁוּ 320
 לְכַנְסוֹ, כִּי אֲשַׁפֵּךְ וְאַרְבֶּה עָלָיו טִיט יָוֵן וְרָפֵשׁ!
 וְהִנֵּה לוֹ תַּחַת הַצִּיּוֹן, וְלֹא יִהְיֶה עַל-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים
 לְשִׁיקְרוֹהוּ מִלְּפָנַי לְשַׁפֵּךְ עָלָיו תֵּל-קְבוּרָה".
 כָּכָה סָח, וְהִשְׁתַּעַר בְּאוֹן עַל-אֲכִילָס, וַיִּגְבֶּה,
 מַעֲלֶה דָמִים וְקֶצֶף וְגוֹלֵל פָּגָרִים חֲלָלִים. 325
 וַגְּלִי אֲרַגְמוּ, כָּל-מִשְׁבְּרֵי הַנֶּהָר זֶרַע-אֱלִים, הִתְעוֹרְרוּ,
 עָלוּ וַיִּגְבֶּהוּ מָאֹד, לְהַפִּיל אֲכִילָס לָאָרֶץ.
 צָעָקָה הָרָה בְּקוֹל, כִּי נִבְהָלָה מָאֹד לְאֲכִילָס,
 פֶּן-יִגְרַפֶּהוּ בְּעִזּוֹ הַנֶּהָר הַמַּעֲמִיק-פִּלְגָיו.
 וְשֹׁאֵה מִיַּד אֶת-אֲמֶרְתָּה לְהַפִּיֶסְטוֹס בָּנָה וְשִׁאֲהָבָה: 330
 "קוֹמָה, בְּנִי נָכָה-הֶרְגָלִים! כִּי הִנֵּה אֲמַרְנוּ אֵךְ כַּחַ
 כְּסִנְתוֹס הַנֶּהָר הַסּוֹעֵר כְּכַחַךְ אֶתָּה בְּקֻטְלִי;
 חוֹשֶׁה לְבָא לְעִזְזָה, נָא הִבְעֵר אִשׁ-פִּלְדוֹת לֹא-תִכְבֶּה.
 אֶפֶס אֲנִכִּי אֲזַעֲיָקָה רוּחַ-יָם וְתִימָן סוֹעֶרֶת
 לְבֹא מִמֶּרְחֵבֵי יָמִים וּלְהִקִּים סֶעֱרָה נוֹרְאָה, 335
 אֲשֶׁר תֹּאכַל בְּטָרוֹיִים כָּלֶם עַל-רֹאשָׁם וְעַל-נִשְׁקָם
 בְּלִבָּה אֵימָה. וְאֶתָּה הִבְעֵר כָּל-עֵץ עַל-גְּדוֹת כְּסִנְתוֹס,
 שְׁלַח תִּשְׁלַח אִשׁ בּוֹ וּרְאֵה נָא אֶל-יִבְהָלֶיךָ
 גַּם דְּבָרִי מִתֵּק עֲרֹבִים גַּם דְּבָרִי עֵתֶק וְאִיוִּמִּים.
 כַּחַךְ זֶה אֶל-יָנוּחַ עַד אִם-לֶךְ קִרְאתִי אֲנִכִּי 340
 קִרְיָאָה בְּחִיל, אוֹ אֲזַ תִּכְנִיעַ אֶת-אֲשֶׁךְ לֹא-תִכְבֶּה".
 כָּכָה הִבִּיעָה, וְהַפִּיֶסְטוֹס עוֹרֵר הָאִשׁ הָאֵימָה.
 תַּחֲלָה עָבְרָה הָאִשׁ אֶת-הַשָּׂדֶה וְתֹאכַל בַּפָּגָרִים,
 כָּל-אֲשֶׁר הָבָה אֲכִילָס, הָרַבִּים הַצָּפִים בַּשָּׂדֶה.
 חָרַב הַשָּׂדֶה עַל-קִצּוֹתָיו, וְכָלֹ הַמִּים הַנוֹצְצִים. 345
 כְּרוּחַ צְפוֹנִית בַּחֲרֹף מִיַּבְשָׁה הִכָּה אֵךְ זֶה נִמְטָר,

כָּכָה הוֹבִישׁ הַשָּׂדֶה, וְכָל-הַחֲלָלִים אָכְלוּ.
 אָפֶס הוּא שָׁלַח אֶת-לִהְבוֹת אִשׁוֹ וְאֶת-אוּרוֹ בְּנֶהֱרָה,
 אֶחָזָה אִשׁ בְּבוֹקִיצִים, בְּצַפְצָפוֹת וּבְאִשָּׁלִים, 350
 אֶחָזָה אִשׁ גַּם בְּלוּטוֹס, בְּקִנְיָה הָרֶם וּבַכֶּפֶר,
 אֲשֶׁר צָמְחוּ בְשֹׁפֶעַ עַל-חוּפֵי הַיָּמִים הַנָּאִים.
 גָּדַל צִעַר צְלוּפָחִים וְדָגִים שֶׁבַמַּעַרְבוֹלוֹת,
 הָיוּ מִתְלַבְּטִים בַּיָּמִים הַנָּאִים הֵנָּה וְהֵנָּה,
 צָעֲרָם רוּחַ הַפִּיֶסְטוֹס חֲכָם-הַחֲרָשִׁים הַיּוֹקְדָה, 355
 בָּעֵר הִנֵּהָר גַּם הוּא; וַיֵּשֶׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיֹּדְבֵר:
 "אֵכֹן, הַפִּיֶסְטוֹס הַמּוֹשֵׁל, מִי יַעֲמֹד בְּאֵלִים בְּפָנֶיךָ?
 אִף גַּם אֲנִי לֹא אֶלְחָם בָּךְ וּבִיקוּדְךָ הַנּוֹרָא.
 הֲרַף מְלָחָם! יִמְהַר אֲכִילֶם וַיִּגְרַשׁ הַטְּרוֹיִים
 בָּלָם מֵעִירָם הַבְּצוּרָה; מֶה-לִּי וְלָרִיב וְלַעֲזָרָה?" 360
 קָרָא קוֹדֶחַ בָּאֵשׁ, וַיִּמְיֹאוּ הַנָּאִים בּוֹ רוֹגְשִׁים.
 אָפֶס פָּרַחַח הַדּוּד בְּתַגְרִית שְׁלֵהֶבֶת אֲדִירִים
 לְמוֹעֵד בּוֹ יִתֵּךְ חֶלֶב חֲזִירֵי הַמַּרְבֵּק, וְהַשְּׂמָנִים
 עוֹלִים וְנִתְזָזִים לְכָל-עֶבֶר בְּלֶהֱב הָעֲצִים הַיִּבְשִׁים, —
 כָּכָה לָהִטּוּ בָאֵשׁ הַיָּמִים הַנָּאִים, רָגָשׁוֹ. 365
 עָמְדוּ מִנְהַר בְּשֹׁטָף, נֶאֱצְבוּ וַעֲלָפוּ מְלֶהֱט
 בְּכַח הַפִּיֶסְטוֹס הַמּוֹשֵׁל חֲכָם-הַחֲרָשִׁים. וְלִהְרָה
 פָּנָה הִנֵּהָר בְּתַפְלָה וַיֹּדְבֵר אֶת-אִמְרֵי-הַכִּנָּף:
 "הֲרָה, שְׁלֵמָה זֶה יִרְעֵץ בְּנֵךְ אֶת-מִימִי? מִכֶּלֶם
 אֲנִי אֵךְ בִּי, וְאֲנֹכִי חֲטָאֲתִי לְפָנָיו הֵן קִטְנָה 370
 מִחֲטָאֲתָם שֶׁל-יִתָּר הָאֵלִים הָעוֹזְרִים לַטְּרוֹיִים.
 הִנֵּה אֲנֹכִי אֶחָדֵל בְּרָגַע, אִם-אֵךְ תִּצְוִינִי;
 אָפֶס יִחָדֵל גַּם הוּא! אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ הַשְּׁבוּעָה,
 אֲשֶׁר לְעוֹלָם לֹא אֶרְחִיק אֶת-יּוֹם-הָעֶבְרוֹת מִטְּרוֹיִים.
 וְלוֹ גַּם תַּעֲלֶה טְרוֹיָה כְּלָה בְּלֶהֱב הָאוֹכֵל, 375
 וְעָלְתָה עַל-מוֹקְדָה הַצִּיתוֹ אֲכִיִּים אֲדִירֵי-הַקְּרָבוֹת".

והרהר מלבינת-הזרועות כי שמעה אותו מתחנן,

ענתה מיד אל-בנה, אל-חביבה הפיסטוס, ותאמר:

"רב לך, בני הפיסטוס המצין! לא יאה להצר

לאחד מבני-האלמות בגלל בני-אדם בני-תמותה". 380

ככה דברה, והפיסטוס ככה האש האימה,

שבו לתעלת-השטף היפה הגלים הזורמים.

גם חמת פסנתוס שפכה ושניהם גם יחד הרגיעו.

הרהר בלואה את-שניהם, ואם-גם חמתה בוערת.

אך בינתיים התלקחה בין יתר האלים מריבה 385

קשה ונוראה, כי שתים העצות בלבם הפרידום,

בקולות אלים התנגשו – וירעשו רחבי-אדמה,

רקיעי-שמים הגדולים הריעו, וזבס ממרום שבתו

בהר האולימפוס כי שמע וישחק בלבו משמחה,

כאשר ראה, והנה האלים מתעתדים להפגש. 390

והמה לא התמהמהו, וארס הקטלן הוא התחיל,

מנפץ-הצנות האים השתער על-פליס-אתנה,

כידון-הנחשת בידו, ויקרא את-דברי הנאצה:

"אי-לך, זבוב-בלבים, מה תעוררי שוב את-האלים לקרבות,

מלאתי חצפה לא-תשבע! הלבבך הגאה ישיאך? 395

כלום שכחת הסיתך בי את-דיאומדס בן-טידס

למחץ אותי, ואת תפסת את-הכידון המבריק,

חשת להשתער עלי, פצעת את-בשרי הנאנה?

אפס, סבורני, היום תשלמי, כל-אשר עוללת לי".

ככה הביע וידקר האיגיס, רבת-הגדילים, 400

צנת-האימה לא-יצלח עליה גם ברקו של-זאוס,

וארס המגאל בדמיו מחצה ברמחו האדיר.

נרתעה אתנה ותרם בידה הקשה האבן –

רגב-מדות בפזזה, שחור ומרבה-זויות

אשר הציבו לציון בשדמה בני-אדם מקדם, 405

פָּצְעָה צָנְאוּ שֶׁל-אַרְס-הַקֶּטֶלֶן, הַתִּירָה אֲבָרָיו.

שִׁבְעָה תַּחֲוִימִים כָּסָה בְּנִפְלוֹ וְאִבָּק קִנְצוֹתָיו,

צָלְצְלוּ עָלָיו כָּל-כְּלָיו, וּפְלִס-אַתְנָה צָחָקָה.

הִיא מִתְהַלֶּלֶת הַרִיעָה וְתִדְבֵּר אֶת-אִמְרוֹת-הַכֶּנֶף:

"הוּא, חֶסֶד-לֵב, וְכִי אֵינֶךָ יוֹדֵעַ עַד-כַּמָּה גִבְרָתִי 410

אִף עֲצָמָתִי מִמֶּךָ, כִּי תֹאמַר אֵלַי לְהַדְמוֹת?

עֲתָה יִשְׁלַם לְךָ כְּקִלְלוֹת אֲמֶךָ הַחוֹרָשָׁה

רָעָה עָלֶיךָ בְּאִפְּהָ עֶקֶב עֲזָבְךָ צְבָאוֹת

בְּנֵי-הָאֲכִיזִים וַתֵּצֵא לְעִזְרָה לְטְרוֹיִים הַזֵּדִים!"

כָּכָה הַבִּיעָה וַתִּסַּב עֵינֶיהָ הַמְּאִירוֹת מִמֶּנּוּ. 415

אֶחָזָה אוֹתוֹ בְּכַפּוֹ בַּת-זָבַס, אֶפְרוֹדִיטָה, לְנַחוֹתוֹ,

וְאַרְס גָּאֲנַח מְרָה, וּבִקְשִׁי שָׁב אֵלָיו רוּחוֹ.

אֵךְ כִּרְאוֹת אוֹתָהּ הָרָה, הָאֵלָה מְלַבִּינַת-הַזְרוּעוֹת,

חָשָׂה וַתֹּאמֶר לְאַתְנָה, וְתִדְבֵּר אֶת-אִמְרֵי-הַכֶּנֶף:

"אוּיָה-לִי, בָּתוּ שֶׁל נוֹשֵׂא-הָאִיגִיס, הִבַּת לֹא-נִצָּחָה! 420

הִנֵּה אוֹתוֹ זָבוּב-כְּלָבִים מוֹצִיא אֶת-אַרְס הַקֶּטֶלֶן

מִן-הַמְּלַחְמָה הַגְּדוֹלָה; חוֹשִׁי וּצְאִי בְּעִקְבוֹתֶיהָ!"

כָּכָה הַבִּיעָה, וַיַּחֲדֵךְ לֵב פֶּלֶס, וַתֵּצֵא אֶתְרֶיהָ.

חָשָׂה לְהִשְׁתַּעַר וַתֵּךְ בַּחֲזָה אֶפְרוֹדִיטָה הַנָּאִנָּה

בְּיָדָהּ הַקָּשָׁה, הַתִּירָה אֶת-לִבָּהּ וְכָל-אַבְרֶיהָ. 425

שָׁכְבוּ הַשָּׁנִים עַל-פָּנֶי הָאֲדָמָה הַמְּחִיָּה כָל-חַיָּה.

עָלְזָה הָאֵלָה וַתִּגְלֵל, וְתִדְבֵּר אֶת-אִמְרוֹת-הַכֶּנֶף:

"יִהְיוּ כְּמוֹתֶם כָּל-אֵלָה הַנּוֹתָנִים תְּשׁוּעָה לְטְרוֹיִים,

אוֹסְרֵי-הַקָּרֵב עִם-בְּנֵי-אַרְגוֹס עֲטוּיֵי-שְׁרִיוֹנוֹת-הַנְּחָשֶׁת,

גַּם לוֹ יַעֲזֹז אֶת-פָּנֶיהֶם וַיַּחֲגְרוּ אוֹן כְּאַפְרוֹדִיטָה, 430

אֲשֶׁר בָּאָה לִישֹׁעַ אֲרִיס וְלַעֲמֹד מוֹל-עֲזִי –

הֵן זֶה מִכְבָּר הַיּוֹנַח לְנוּ מַעֲמַל הַמְּלַחְמָה,

אִף הַתְּרַבֵּנוּ אֶת-אֱלִיוֹס, הַבִּירָה הַבְּנוּיָה-לְתַפְאָרָה."

כָּכָה הַבִּיעָה, וַתַּחֲיֵךְ הָרָה מְלַבִּינַת-הַזְרוּעוֹת.

סח פוֹסידוֹן הַמוֹשֵׁל הַמֶּרְעִיד-אַדְמָה לְאֶפּוֹלוֹן: 435

"פִּיבוֹס! שְׁלֵמָה נַעֲמָדָה רְחוּקִים? וְאֵכֵן לֹא יָאָה.

אַלֶּה הַתַּחֲלִיל, וְהִיתָה לָנוּ לְחֶרֶף אִם-נָשׁוּב
לְהִיכַל נְחֻשְׁתּוֹ שֶׁל-זָבֵס בְּאוֹלִימְפוֹס וְגַם לֹא נִלְתַּמְנוּ.

הַתַּחֲלִל, כִּי אַתָּה הַצֹּעִיר, וְלִי לֹא יָאָה לְהַתַּחֲלִיל:

גְּדוֹל אֲנֹכִי בְּשָׁנִים מִמֶּךָ וְגַם יוֹתֵר יָדַעְתִּי. 440

פָּתִי, וּבִלְבָּךְ אֵין בִּינָה, כְּלוּם אֵינְךָ זוֹכֵר, שְׁכַחְתָּ.

כִּמָּה סָבְלָנוּ עַל-אֲדוֹת אֱלִיֹּס וְרָעָה רָאִינוּ

אֲנוּ הַשָּׁנִים מִכָּל-הָאֱלִים, עַתָּה זָאוּס שֶׁלָּחָנוּ

לַעֲבֹד לְאִישׁ לְאוֹמְדוֹן, זֶה עַז-הַלֵּב, שָׁנָה תְּמִימָה.

כִּי בַשָּׂכָר שְׁכִיר עֲבַדְנוּ, וְהוּא הוּא הַמַּצְנָה עָלֵינוּ. 445

אִזּוּ בְּנִיתִי לְטָרוֹיִים מִסָּבִיב לְעִיר אֶת-הַחוֹמָה,

נֶאֱנָה וּרְחֻבָּהּ מָאֹד, מְצוּדָה אֲשֶׁר לֹא-תִלְכֵּד;

וְאַתָּה, פִּיבוֹס, כְּעִית הַבֶּקֶר הַמִּקְשָׁה-לְלָכֶת

בְּמוֹרְדוֹת אֵידָה הַנְּחֻפָּה-יַעְרוֹת וּמִרְבַּת-הַנְּקִיָּקִים.

אֵךְ כְּשֶׁהִגִּיעָה הַשָּׁעָה הַנְּעִימָה לְקַבֵּל שְׁכָרְנוּ, 450

הַשִּׁיב רִיקָם פָּנֵינוּ וְחֲשׂוֹךְ מִמֶּנּוּ מִשְׁכַּרְת

בְּחֻזְקַת-הַיָּד – לְאוֹמְדוֹן הָאֶכְזָר וְשֶׁלָּחָנוּ בְּאִיּוֹמִים.

אִים עָלֵינוּ כִּי יֶאֱסֹר רַגְלֵינוּ וְיִדְּינוּ מִמַּעַל

וְיִמְכֹּר מִמֶּכֶר עֲבָדִים אֶל-אִי הַיָּמִים הָרְחוּקִים.

הִהִיוּ לְהַגִּיד, כִּי יִקְטֹף אֲזִנֶּיךָ וְאֲזִנִּי בְּנֻחְשָׁת. 455

כָּכָה שָׁבָנוּ מֵאֶצְלוֹ וְעֶבְרָה וְזַעַם בְּלִבָּנוּ,

צָר לָנוּ לְמִשְׁפָּרְתָּנוּ אֲשֶׁר הִבְטִיחַ וְלֹא שָׁלַם.

וְעַתָּה תַּחֲנוּן וְתִיטִיב לְעַמּוֹ, פֶּרֶשֶׁת מִמֶּנּוּ,

יָתֵר הָאֱלִים, הָאוֹמְרִים לְאַבְד הַטָּרוֹיִים הַגָּאִים,

לְכָלוֹת אוֹתָם בְּעֶבְרָה עַל-בְּנֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם הַצְנוּעוֹת". 460

עָנָה לוֹ פִּיבוֹס-אֶפּוֹלוֹן, הַמוֹשֵׁל הַמֶּרְחִיק-לְפָגַע:

"מֶרְעִיד-הָאֶרֶץ, הֲלֹא תַחֲשַׁבְנִי אַתָּה לְסֹכֵל,

אֵלֹו יִצְאָתִי כְּנֶגְדְךָ לְהִלָּחֵם בְּגִלְל בְּנֵי-תַמּוּתָה

אֶל הָאֲמָלִלִים, הַדּוֹמִים לְעֵלִים, יֵשׁ אֲשֶׁר הֵמָּה
 יִשְׁגּוּ-יִפְרָחוּ בְּאוֹנָם, מִשִּׁיחַ הַשָּׁדָה יִשְׁבְּעוּ, 465
 וַיֵּשׁ שְׂיָבְלוֹ וְכָלּוֹ, וְרוּחַ אֵין בָּמוֹ. נִמְהָר
 נִשְׁטַח מִן-הַקֶּרֶב וְהַמִּלְחָמָה, וְהֵם בֵּינֵיהֶם יָרִיבוּ!"
 כָּכָה מְלַל אֶפּוֹלּוֹן וַיִּסּוֹג לְאַחֹר, כִּי נִכְלָם
 לְהָרִים יָדוֹ בְּקִטְל עַל-אַחֵי-אָבִיו הַגָּדוֹל.
 אַז תּוֹכִיחֶנּוּ אַחֹתוֹ הַגִּבְרָה בְּחַיּוֹת-הַשָּׁדָה, 470
 הִיא אֲרִטְמִים חוֹבֶכֶת-הַצִּיד, וְתַפְתַּח בְּנֶאֱצָה:
 "אֲכֹן כִּי נִסְתָּ, אֶפּוֹלּוֹן הַמֶּרְחִיק-לְקַלֵּעַ, נִטְשֶׁת
 פָּאָר הַנִּצָּחוֹן לְפּוֹסִידוֹן, וַיִּנְחַל חֲנָם הַתְּהֵלָה.
 פָּתִי, קִשְׁתְּךָ זֹאת לָמָּה הִיא לְךָ לֹא הוֹעִיל?
 אָפֶס אֶל-תּוֹסֵף הַתַּפְּאָר בְּהִיכַל אָבִינוּ, וְלֹא אֲשַׁמֵּעַ 475
 בְּהַתַּפְּאָרְךָ לְפָנַי בְּסוֹד אֱלִים בְּנֵי-הָאֱלֹמֹת,
 לֵאמֹר: תֵּצֵא וְתִלָּחֶם בְּפּוֹסִידוֹן, מֶרְגִּיז-הָאֶרֶץ".
 כָּכָה הִבִּיעָה, וּמֵאוּם לֹא עָנָה לָהּ פִּיבוֹס-אֶפּוֹלּוֹן.
 אֲבָל אֲשֶׁתּוֹ הַכְּבוֹדָה שָׁל-זָבֹס הִיא מְאֹד חָרָה אָפָה,
 נִתְכָּה חֲמָתָהּ, וַתַּעַן בְּנֶאֱצָה לְשִׁשָּׁה-לַחֲצִים: 480
 "אֵיךְ זֶה תַּעֲזִי, הַפִּלְכָּה בִּשְׁת לֹא תִדְעַ, כִּי תִצָּאִי
 בְּנִגְדִי? כִּי קִשָּׁה מִמֶּנּוּ לְנִסּוֹת אֶת-כֹּחִי וַעֲזִי,
 לְמִרוֹת נִשְׁאָךְ אֶת-קִשְׁתְּךָ, אֶת לְבִיאָהּ בֵּין נָשִׁים בְּנוֹת-אָדָם
 עֹשֶׂךְ זָאוּס אֲבִיךָ לְהַכּוֹת בָּהֶן, אִם-תִּתְּפָצִי.
 טוֹב לְךָ, כִּי תִדְלָקִי אַחֲרֵי חַיּוֹת-הַשָּׁדָה בְּהָרִים, 485
 אַחֲרֵי צִבִּיּוֹת, מִלָּחֶם עִם-עוֹלָיִם עָלֶיךָ בְּגִבּוֹרָה.
 אוּלָם אִם-יֵשׁ לְבָךְ לְאַסֹּר מִלְחָמָה, הִבָּהּ, וְתִדְעִי,
 אֲשֶׁר שְׂגַבְתִּי מִמֶּנּוּ, אִם-תִּצָּאִי לְקִרְאָתִי לְהִלָּחֵם".
 סָחָה וְתַתְּפֹס בְּשִׁמְאֵלָה כְּפִיָּה סָמוּךְ לְפָרָקִים,
 נִשְׁאָה בִּימִינָהּ מֵעַל כְּתִפָּיָה אֶת-קִשְׁתָּהּ וְאֶת-תֵּלָהּ, 490
 הִפְתָּהּ בְּאֵלָה אֲזֻנֶיהָ וּשְׁחוּק עַל-שִׁפְתֶיהָ, וְאַרְטִמִּים
 מִפְּנֵה פְּנֵיהָ לְכָל-עֹבֵר, חֲצִיָּה הַקָּלִים נִפְזָרוּ.

בוכה שופכת דמעתה נסה ארטמים, כיונה
 נסה על-נפשה מנץ ובחגוי-הסלע תסתתר
 עמק בסלע, כי נשם לא נגזר עליה כליון, – 495
 פכה נסה גם היא בוכיה ותטש את-קשתה.
 נשא אמרתו אל-לטו המבשר המכה את-ארגוס:
 "לטו, אתך אני לא אלהים, כי-נורא ואים
 לצאת ולתגר מלחמה עם-נשי זכס הכונים-עננים.
 ואת התפארי בקרב האלים, כל-בני-האלמות, 500
 לאמר, את נצחתני, עלית עלי בכחך השגיא".
 מלל, ולטו קובצת הקשת הפופה והחצים,
 אשר נפוצו שם הנה והנה באבק מתאבק.
 היא אספתם כלמו ותלך לבקש את-בתה.
 באה הבת לאולימפוס אל-היכל נחשתו של-זאוס. 505
 ישבה הנערה שופכת דמעתה על-ברכי אביה,
 כסותה, נודפת ריח אמברוסיה, עליה רועדת.
 חבק לה זאוס וישחק משוב-לב, ויען ויאמר:
 "מי הוא באלים מבני-האלמות עלבך, ילדתי?
 על-לא חמס בכפך, וכאלו חטאת קבל רבים?" 510
 ענתה חובבת-הצייד יפת-העטרות ותאמר:
 "אשתך – היא עלבתני, היא הרה מלבינת-הזרועות,
 היא הזרעת מדנים ומריבה בין כל-בני-האלים".
 פכה נדברו שניהם, איש אל-רעהו, מסיחים,
 אולם פיבוס-אפולון הוא הלך אל-אליוס הקדושה, 515
 יען דאג לקריה ולחומות הבנויות-לתפארה,
 פן-ישחיתוה דנאים, ואם-למרות הגזרה הפעם
 ויתר האלים ההונים-לנצח הם שבו לאולימפוס,
 אלה – חמתם בוערת, ואלה – מתגאים בעזם,
 ישובו אצל אביהם הכונים-עננים. ואכילס 520
 הורג בטרויים הנדיבים, בסוסים תמימי-הפרסה.

כְּאוֹתוֹ הָעֵשֶׂן הָעוֹלָה-מִתֵּמֶר אֶל-רַחֲבֵי שָׁמַיִם
 מִנִּי הָעִיר הַבּוֹעֶרֶת, כִּי אָנְפוּ בָּהּ כָּל-אֱלֹהֶיהָ,
 עָמַל בְּעַקְבֵּיוֹ לִפְלֹל וְלַרְבִּים אֶךְ יְגוֹן וָצָעַר, –
 כִּכְהֵ הַרְבֵּה אֲכִילִס עָמַל וָצָעַר לְטְרוּיִים. 525
 הָיָה פְּרִיאֲמוֹס הַיִּשְׁשִׁי עוֹמֵד עַל-מַגְדֵּל הַקֹּדֶשׁ,
 רָאָה מִשָּׁם אֶת-אֲכִילִס הָאִישׁ-הָעֵנָק, וּמִפְּנֵיו
 נָסִים עַל-נַפְשָׁם הַטְּרוּיִים הַמוֹנִים הַמוֹנִים, וְלֹא הָיָה
 רוּחַ וְהַצֵּלָה לָהֶם; וְנֶאֱנַח וַיֵּרֶד לְאָרֶץ,
 עוֹרֵר אֵצֶל הַחוֹמוֹת אֶת-שׁוֹמְרֵי הַשָּׁעַר הַטּוֹבִים: 530
 "פֶּתַחוּ הַשָּׁעָרִים וְהַחֲזִיקוּ בָהֶם עַד-יִכָּנְסוּ הָעַמִּים
 לְתוֹךְ הַבֵּירָה בְּנוֹסָם, כִּי הַדְּבִיק אוֹתָם אֲכִילִס,
 קָרַב אֲלֵיהֶם מְאֹד, אִף אִירָא, פֶּן-תִּבָּא הָרָעָה.
 אֶךְ כְּשִׁיתִכָּנְסוּ כָּל־מֹדוֹ וְשָׁאֲפוּ רוּחַ וְנָחוּ,
 סָגְרוּ הַשָּׁעַר עַל-מַסְגֵּר עָלֵי כָל-צִלְעוֹתָיו הַכְּבֹדוֹת, 535
 יִרָא אֲנֹכִי, פֶּן-יִחְדָּר הָעִירָה הַגָּבֵר הַמְּחַבֵּל".
 כִּכְהֵ סָח, וְהֵם פֶּתַחוּ הַשָּׁעָרִים, הִסִּירוּ הַבְּרִיחִים,
 נִשְׁאוּ דְלֹתוֹתָם תְּשׁוּעָה. וּפִיבּוֹס-אֶפּוֹלּוֹן מִמֶּהָר
 לְצֹאת אֶת-עִירָם וּלְהִסִּיר הַפֶּגַע מֵעַל-צָבָא הַטְּרוּיִים.
 וַאֲלֵה נִמְלָטִים הָעִירָה אֶל-פָּנִים חוֹמוֹתֶיהָ הַגְּבוּהוֹת 540
 צָחִי הַצָּמָא וּמַכְסֵי הָאֶבֶק מֵאַחֵר הַשָּׂדֶה,
 נָסִים נִמְלָטִים עַל-נַפְשָׁם, וְהוּא דוֹלֵקָם בְּרִמְחוֹ, וּבְלִבּוֹ
 חֲמָה נוֹרָאָה וְקָצָף, כִּי שָׁאֵף לְתַהֲלָה בְּאָרֶץ.
 וְהָיוּ אֲכִיִּים אִזְ לוֹכְדִים אֶת-טְרוּיָה, גְּבוּהַת-הַשָּׁעָרִים,
 לוֹלֵא אֶפּוֹלּוֹן, שֶׁהָעִיר אֶת-לֵב אֲגִנּוֹר הַנֶּעֱלָה
 בְּנוֹ שֶׁל-אֲנִטְנוֹר הַתָּמִים, אִישׁ גְּבוּר מִלְחָמָה בְּאָרֶץ.
 נָטַע בְּלִבּוֹ הַגְּבוּרָה, וּבְעֶצְמוֹ עָמַד לִימִינוֹ
 לְשֹׁמֵר לוֹ וְלִפְדּוֹתוֹ מִשְׁלִיחֵי הַמָּוֶת הָאֵים,
 נִצַּב נִשְׁעָן אֶל-אֵלָה מִסִּתְתָּר בְּעַב-הָעֶרְפֶּל.
 רָאָה הִלְזוּ אֶת-אֲכִילִס, אֶת-מַחְרִיב-הָעָרִים, הַתִּיצֵב, 550

עמד, וְשִׁיחָה וְהִרְבָּה לְהִרְהֵר בְּלִבּוֹ וּבְחִבּוֹ,
הָיָה מִתְעַצֵּב עַל-לִבּוֹ, מְדַבֵּר אֶל-נַפְשׁוֹ הַנְּדִיבָה:
"אוי לי! אִם-אֲנוֹס עַל-נַפְשִׁי מִפְּנֵי זֶה אֲכִילֵס הַשְּׂגִיָּא
דְּרִיךְ בֵּיה נָסִים כַּה רַבִּים בְּהֵמוֹן מִפְּחַד וּנְפוּצִים.
הֵן יַדְבִּיקֵנִי גַם אֲנִי אִף יְמִיתֵנִי מוֹת נִקְלָה. 555
אֵךְ אִם-אֶתֵּן וְנָסוּ אַחֲרַיִם מִפְּנֵי אֲכִילֵס
בְּנוֹ שֶׁל-פִּלֵּס, וְאֲנֹכִי אֶמְלֹט מֵאַצָּל הַחוּמָּה
בוֹאָקָה שְׂדֵמוֹת אֵילִיָּה, וְרָצַתִּי עַד-אֲשֶׁר אֲגִיעַ
מוֹרְדוֹת הָר-אֵידָה, אֶחָבָא בְּשִׁיחָיִם הַצְּפוּפִים הָרַבִּים,
וְהָיָה בְּעָרֵב וְאַרְחֵץ אֶת-בְּשָׂרִי הָעֵינִי בַּנֶּהָר 560
גַּם אֲצַנְנֹו מִזַּעַה וְאָשׁוּב אֶלִּיּוֹנָה בְּהַחֲבָא.
אוּלָּם לָמָּה אֲשַׁעֲשַׁע אֶת-לִבִּי בְּתַקּוּוֹת כְּמוֹ אֵלָה,
וְהוּא יִרְאֵנִי, בְּרוּצֵי מֵאַצָּל הַקְּרִיָּה בְּמִישׁוֹר,
יִרְדֹּף אַחֲרַי וְגַם יַדְבִּיקֵנִי בְּרַגְלָיו הַמְּהִירוֹת,
הֵן לֹא אֶמְלֹט מִמֶּנּוּ וְרַע-הַגִּזְרָה הַשְּׁחוּרָה, 565
יַעַן כִּי הוּא הוּא הַגְּבוּר וְשְׂגִיָּא-הַפֶּחַח בְּאָדָם.
וְאוּלֵי אֵיצָא לְקִרְאָתוֹ לִפְנֵי הַבִּירָה הַקְּדוּשָׁה?
אֲכֵן גַּם בְּשָׂרוֹ שְׁלֹו הֵן תִּפְצַע הַנְּחֻשֶׁת הַחֲדָה,
נֶפֶשׁ אֵךְ אַחַת בְּקִרְבּוֹ, בֶּן-תְּמוּתָה יִקְרָא בְּפִי אָדָם,
אָפֶס זְאוּס בֶּן-קְרוֹנוֹס חֲנָנוּ הַתְּהִלָּה בְּאַרְצִי". 570
מִלֵּל, וְעָמַד בְּעֵזְמָה, מְחַפָּה לְאֲכִילֵס, וְלִבּוֹ,
לִב-גְּבוּרִים, מִשְׁתוֹקֵק לְקִשָּׁר מִלְחָמַת-הַתְּנוּפָה.
כְּאוֹתוֹ הַפְּנִתָר הַיּוֹצֵא מִעֲמֻקֵּי מַעְבְּיוֹת הַיַּעַר
לְקִרְאָת הַגָּבֵר הַצִּיד, וְלִבּוֹ לֹא-יַעֲרִץ לֹא-יִחַת,
אֵינוֹ אוֹמֵר לְהִמָּלֵט, וְאִם-יִקְשִׁיב אֶת-צַעֲקַת הַכְּלָבִים, 575
וְאִם-גַּם פִּצְעָהּ הַצִּיד בְּחֻצוֹ אוֹ בְּרִמְחוֹ בּוֹ יִטִּיל,
וְאִם-גַּם מְטָעַן חֲנִית, אֵינְנוּ חֲדָל מִלְּסַעַר
בְּכַחוֹ עַד אִם-הַדְּבִיקָהּ אוֹ כָּרַע נָפֵל הוּא חָלָל, –
כֵּן גַּם אֲגִנּוּר הַנֶּעֱלָה בְּנוֹ שֶׁל-אֲנִטְנוּר לֹא רָצָה

לנוס מן-המערכה עד אם-לא ינסה לאכילס. 580

הקים לפניו מגדול הגדול המעגל לו סביב,

כונן עליו חניתו וירעם בקול גדול ויאמר:

"נדאי אמרת בלבך, אכילס הנזהר, עוד היום

ללפד את-קרית הטרויים עזי-הלב ולהחריבה.

הוי, חסר-לב, הן עוד רבות הצרות תבאנה בגללה! 585

יען עוד רבים אנחנו, הגברים גבורי-הלבב,

אשר ילחמו בעד אבותיהם, ונשיהם ובניהם,

בגוננם על-אליוס; ופה יבואך גם מרי יומך,

אם-גם מאד אים אתה, איש-גבור מלחמה בארץ!"

דבר ונטל בימינו הקשה חניתו החדה, 590

פגע בשוק תחת ברכו, ולא התטיא את-המטרה.

צלצלה אימות המצחה עשויה בדיל חדש ותרע

סביב לשוקו; אך נתרה לאחור הנחשת ולא חדרה

דרך המצחה, כי עצרה שם בעדה מתנת האלים.

קפיץ בן-פליס השתער עלי אגנור הנעלה; 595

אך לא חננו אפולון לנחל התהלה הגדולה,

חטף הלה את-אגנור והאפיל עליו בעב-ענו,

ויוציאהו ממערכות-קרב וישלחהו ללכת.

גם את-בן-פליס אז הרחיק מעם העממים בערמה,

הפך המרחיק-לקלע דומה בכל לאגנור, 600

קרב אליו אל-רגליו, וירדף זה אתריו ממנה.

דלק אתריו אכילס דרך חלקת החטים

לארך נחל סקמנדרוס המעמיק-מערבולותיו,

העביר אותו אך מעט – כי בערמה משכהו אפולון,

עורר בו תקנה פי עוד מעט והוא משיגהו בריצה. 605

ותר הטרויים מתפנסים, נמלטים המונים העירה,

שמחים בנפשם, ונמלאה העיר כל-הפליטים הנסים.

אפס מעבר לעיר ולחומה לא העז כל-אדם

לַחֲפוֹת שָׁם לְאַחֲרֵיהֶם, לְחַקֵּר מִי נִמְלֵט עַל-נִפְשׁוֹ,
מִי נִמְי נָפַל בְּקֶרֶב; כִּי שְׁשִׁים בָּלָבָם, נִחְפְּזִים 610
נִהְרָו הָעֵיכָה כָּל-אֲשֶׁר פִּלְטוּהוּ אִזְ רַגְלָיו וּבִרְכָּיו.

שִׁיר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם: מוֹת הַקָּטוֹר

כָּכָה נָסּוּ הַטְּרוּיִים כְּגוּרֵי-הַצְּבִיָּה הָעֵיכָה,
צָנְנוּ זַעְתָּם וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁבְּרוּ צִמְאוֹנָם בְּמַיִם,
נִצְבּוּ נִשְׁעָנִים לְמַעַקּוֹת הַנָּאִים, וּבְנֵי-הָאֲכִיִּים
קָרְבוּ עַד-אֲצֶל הַחוּמָה מְכֻסִּים כְּתִפֵּיהֶם בְּצִנּוֹת.
אוֹלָם אֶת-הַקָּטוֹר הִשְׁיִאוּ רַע גִּזְרָתוֹ לְהִשָּׁאֵר 5
לִפְנֵי אֱלֹיִם מֵעֶבֶר לְשַׁעֲרֵי סֻקִּיָּה הַגְּבוּהִים.
פָּנָה פִּיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן אֶל-בָּנוּ שֶׁל-פִּלֵּס וַיִּדְבֹּר:
"לָמָּה זֶה תִּרְדֹּף אַחֲרַי בְּרַגְלֶיךָ הַמְּהִירוֹת, בֶּן-פִּלֵּס?
אֲתָה בֶּן-תְּמוּתָה מֶה תִּדְלֹק אֶת-אֵל בֶּן-אֱלֻמּוֹת? הֲאִמָּנָם
עוֹד לֹא הִכְרַתָּ, כִּי אֵל אֲנִכִּי? תִּתְהַוֵּל לֹא תִרְפָּה, 10
אוּ כָּכָר חִדְלָתָ מִלְדָּאָג לְקֶרֶב עִם-הַטְּרוּיִים הַנִּסְתָּ?
הִמָּה הָעֵיכָה נִמְלָטוּ, עַת הִנֵּה פָּנִיתָ עֲבָרָתָ.
אוֹתִי לֹא תִהְרַג לְעוֹלָם, כִּי לֹא בֶּן-הַגִּזְרָה אֲנִכִּי".
קִצֵּף אֲכִילֵס מְאֹד, מִהִיר-הַרְגָּלִים וַיַּעַן:
"הוּא תַעֲתֶעֱתֵנִי, הָאֵל הַקָּשָׁת, הָאֲכֹזֵר-בְּאֵלִים! 15
וְאֵלּוּ לֹא הִרְחַקְתָּנִי מֵעַל פָּנֵי הַחוּמוֹת, עוֹד רַבִּים
הִיוּ גּוֹרָסִים בְּשִׁנְיָהֶם הָאֶרֶץ עַד בּוֹאֵם אֱלִיוֹנָה,
עֲתָה מִנְעַתָּ מִמֶּנִּי הַתְּהִלָּה הַגְּדוֹלָה, וְאֶת-טְרוּיִים
הִצֵּל הִצֵּלְתָּ בְּנִקְלָה, כִּי אֵינֶךָ מִתִּירָא מִנִּקְמָה.
וְאֵלּוּ הִנֵּה לֹאֵל יָדִי, כִּי עֲתָה אֲנִקְמָה מִמֶּךָ". 20
כָּכָה הִגִּיד, וּפָרַץ לְעֶבֶר הָעִיר בְּגֹאוֹן לִבּוֹ,
בְּשִׁצְצָף קָצָף, כְּסוּס דוֹהֵר הִרְתוּם לְרֶכֶב מִנִּצָּח,
נִשָּׂא וְטָס בְּעֶרְבָה חֵישׁ קָל, מִתְמַתֵּחַ לְאֶרְכוֹ, —
כָּכָה הִנִּיעַ אֲכִילֵס אֶת-רַגְלָיו וְאֶת-אֲרֻכּוֹבוֹתָיו.

הִיָּה פְּרִיאָמוֹס הָרֹאשׁוֹן שָׁרָאָה אוֹתוֹ בְּעֵינָיו 25
מוֹעֵף וְנִשָּׂא בְּמִישׁוֹר וּמִבְּרִיק כְּכוֹכֵב הַנִּגָּה,
עוֹלָה בְּתִקְוַת הַחֶרֶף נְאוֹר לוֹ נִגָּה צִחְצִחוֹת,
בֵּין הַכּוֹכָבִים הַרְבִּים יִתְנוּצֵץ עִם-שְׁעַת-הַחֲלִיבָה,
כָּל־הַכֶּסֶּל יִכְנוּהוּ, זֶה-שָׁמוֹ בְּפִי אָדָם בְּנֵי-תְמוּתָה,
אִין בֵּין פּוֹכְבִּים כָּמָהוּ לַנִּגָּה; אֵךְ רַעוֹת יִבְשׁוֹר 30
חֶרֶב נִזְלָעָפָה בְּכַנְפָּיו לְשִׁבְטֵי בְנֵי-אָדָם אֲמֻלָּלִים, —
כָּכָה הִבְרִיקָה הַנְּחֻשֶׁת עַל-גִּבִּי חֲזֵהוּ בְּרוּצוֹ.
נֶאֱנַח מָרָה הִישִׁישׁ וַיֵּךְ בְּכַפּוֹתָיו עַל-רֹאשׁוֹ,
נִשָּׂא אוֹתָן לְמַעְלָה, וַיִּקְרָא קוֹל גָּדוֹל וַיֹּמַר.
חֲלָה אֶת-הַקְטוֹר, אֶת-בְּנוֹ הָעוֹמֵד מֵעֶבֶר לְשַׁעַר, 35
נִצַּב, כִּי נִכְסְפָה נִפְשׁוֹ לְקִשֹּׁר הַקָּרֵב בְּאֲכִילָס,
אֵלָיו הִתְחַנֵּן הַזָּקֵן, וַיִּפְרֹשׁ כַּפָּיִם וַיִּדְבֹּר:
"הַקְטוֹר בְּנֵי שְׂאֵה־בְתִי, אֵל-תַּחֲכָה לְאוֹתוֹ הַגָּבֵר
לְבַדֶּךָ וְהִרְחַק מֵעֲזָרָה, וְאֵל-תִּקְדָּמְךָ הַגִּזְרָה
בֶּיַד בְּנוֹ הָאֲיִם שֶׁל-פִּלֶס, כִּי עֲצָם וּגְבֵר מִמֶּךָ 40
אוֹתוֹ הָאֲכֹזֵר הָאֲיִם. וַיִּלְוֵאִי הִיָּה חֲבִיב לְאֵלִים,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְחַבֵּב עָלַי, כִּי אֲזִי כָבֵד שָׁכַב לְמַאֲכָל
כָּל־בָּיִת וְעֵיט-הַשָּׁמַיִם, וַיְגוֹנֵי זֶה הִיָּה כֹּלָא הִיָּה!
וְהוּא גַם הִשְׁנִי אֶת-בְּנֵי, גְבוּרִים רַבִּים וְטוֹבִים:
יֵאלֶה הָרֵג וְיֵאלֶה מָכַר אֵל-אֲיִים רְחוּקִים. 45
הִנֵּה גַם עֲתָה אֵינֶנִּי יָכוֹל לְרֹאוֹת הַשָּׁנִים
בֵּין כָּל-הַטְּרוּיִם בְּעִיר, פּוֹלִידוֹרוֹס וְלִיקָאוֹן, שְׁנֵי בְנֵי
יְלָדָה לִי לְאוֹתוֹאִי הָאִשָּׁה הַיָּפָה-בְּנָשִׁים.
וְאֵלּוֹ הָיוּ בְּחַיִּים בְּמַחְנֶה, הֲלֹא אֲזִי זָכַלְתִּי
לְתֵת כְּפָרָם נַחֲשֶׁת וְהִזְהִב הַטּוֹב, כִּי עוֹד רַב לִי; 50
יַעַן כִּי אֶלְטִס הַזָּקֵן הַמְּהַלֵּל הוּא הַרְבֵּה לֵּה בְּנֵה.
אוּלָּם אִם-מֵתוּ הַשָּׁנִים וַיִּרְדּוּ לְמִשְׁכָּנוֹת אֲאִידָס,
יִגּוֹן וְעָצָב נִכְוָנִים לִי וְלֵאִם כִּי יִלְדְּנוּם!

יתָר הָעַם הֵן לֹא יִרְבּוּ כְּמוֹנִי לַעֲצֹב אֶל-לִבִּם,
 וְלוֹ לֹא מֵת גַּם אַתָּה, כִּי יִגְבֹּר עָלֶיךָ אֲכִילָם. 55
 שׁוּב אֶל הַחוּמָה, הוּא בְּנִי שְׂאֵהֲבָתִי, לְמַעַן תִּמְלֹט
 נַפְשׁ הַטְּרוּיִים וְנָשִׂיהֶם, וְלֹא תִנָּחַל הַתְּהִלָּה הַגְּדוֹלָה
 אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-פִּלֶס, וְלֹא תִשְׁחִית חַיֵּיךָ הַיְּקָרִים לְךָ אַתָּה,
 רַחֵם וְחוּסָה עָלַי עַל-הָאֲמָלָל וְעוֹדְנֵי בַחַיִּים,
 כִּי יִסְרְנִי בֶן-קְרוֹנוֹס אֲבִינִי עַל-מִפְתָּן הַזִּקְנָה 60
 לְחֹלֶף בְּיָגוֹן נִצָּעַר וְלִרְאוֹת עוֹד רָעוֹת וְרַבּוֹת:
 בְּנִי מְטַעֲנִי-חֶרֶב, וּבְנוֹתַי נְהוּגוֹת מִמֶּנִּי,
 חֲדָרַי הַהֵיכָל לְשָׁלָל לְבֹז, וְהַיְלָדִים הַקְּטָנִים
 רִטְּשׁוּ עַל-פָּנָי הָאֲדָמָה בְּקִטְל-הַזְּנוּעוֹת הָאֵיִם;
 לִרְאוֹת פְּלוֹתֵי נִסְחָבוֹת בְּיָדֵי הָאֲכִיִּים הַזֵּדִים! 65
 וְאוֹתִי לִקַּץ יִסְחָבוּנִי הַכְּלָבִים אֶל-פֶּתַח הָאֲרָמוֹן;
 שָׁמָּה אֲשָׁכַב, כִּי לִקְחָהּ הַנְּחָשֶׁת מִמֶּנִּי אֶת-רוּחִי,
 פִּידוֹן אֲבִירִים בִּי יִפְגַּע, אוֹ חֵץ בִּי תִירָה הַקֶּשֶׁת.
 כְּלָבִים פְּרוֹנִסְתִּי בְּאֲרָמוֹנִי מִלְחָמִי לְשֹׁמֵר עַל-שַׁעְרֵי
 הַמָּה יִלְקֹוּ מִדָּמִי וַיִּשְׁכְּבוּ בְּנַפְשׁ אֲכֹזְרִיָּה 70
 נִכַּח הַפֶּתַח עַל-סִפּוֹ. כִּי הִנֵּה לְעֹלָם עוֹד יָאָה
 לְהִיּוֹת מוֹטָל אִם-הוּמָת בְּקָרֵב בְּמִלְחָמָה בְּנִחָשֶׁת,
 יִשָּׁכַב, כִּי יָפֶה עוֹד פָּלוּ, וַיִּפִּים, וְאִם-מֵת, כָּל-אֲבָרָיו;
 אֶפֶס אִם-יֵאָכְלוּ הַכְּלָבִים וַיַּחֲלִלוּ הַזֶּקֶן הַהָרוּג,
 שִׁיבֹת רֹאשׁוֹ וְזָקְנוֹ, אוֹ אִם-עָרְנָתוֹ תִּגְלֶה, 75
 אֵין לְבָנִי-תִּמּוּתָהּ אֲמָלָלִים צָעַר גְּדוֹל מִמֶּנּוּ!"
 דִּבֶּר הַיִּשְׁיֵשׁ, וְהוּא תוֹלֵשׁ אֶת-שַׁעְרוֹת רֹאשׁוֹ הַקְּבֻנוֹת
 בְּכַפָּיו מִלֹּא חֲפָנָיו, וַיִּקְשֶׁה לֵב-הַקָּטוֹר וְלֹא שָׁעָה אֶל-אֲבָיו.
 וְאִמּוֹ גַּם הָיָה מִיִּלְלָתָהּ, שׁוֹפְכַת דָּמָעִיָּה הֶרְבִּים,
 קָרָעָה בְּגָדֶיהָ עַל-חֲזֹה וַתִּנָּף שְׂדֵיהָ בְּשִׂמְלָהּ, 80
 שֹׁפְכָה דָמָעִיָּה, וַתַּעַן וַתְּדַבֵּר אֶת-אֲמָרוֹת-הַכֶּנֶף:
 "הַקָּטוֹר בְּנִי, כְּבֹדָהּ אֶת-אֵלֶיהָ! וְחוּס נָא עָלַי, רַחֲמֵנִי,

אותי שחלצה לך השד המפיג-אניה.

אותו זכר-לי, בן-יקיר, נעצר בו בגבר הצורר

פה מעבר לחומה; אך שמה אל-תֵּרַד לקראתו. 85

אִכְזֹר! הלא אם-יִכְפֶּה, לא אוכל לך לבכות אנכי

אֶצֶל המטה, הוי נצר מטעי, פרי בטני רוממתי!

אֲשַׁתְּךָ רַבַּת-הַנִּדָּה לא תִכְפֶּה לך, פי יאכלוך

הרחק ממנו הקלבים הזרזים על-יד צי אֲרִגָּאִים".

כֶּהָ קראו השנים בבכיה אל-בָּנָם, אל יִקְרָם, 90

חלו את-פָּנָיו, אך הקטור הקשה את-לבו ולא שעה.

עמד מחכה לאכילס זה שגיא-הפח הקרב.

באותו הדקדון האורב בחגגי הסלע לאדם,

והוא שבע העשב הארסי, חמתו בוערת בלבו,

מביט על-סביביו נוראות, מתעקל בחגגי הסלע, — 95

כֶּהָ נצב אז הקטור, הקשה את-לבו ולא נסוג,

סומך מגנו המבריק אל-פֶּנֶת החומה הגבוהה,

נֶאֱנַח מְרָה, ויעז, מדבר אל-נפשו הנדיבה:

"אוי-לי, אם-אֶבֶא העירה, אֶמְלֹט בשער וחומה,

הן פולידמס יראני אף יוכיחני בדברים, 100

ואמש גם יעצני להביא הטרויים העירה,

אותו הלילה האים בו שֵׁב והתנער אכילס.

אֶפֶס אני לא שמעתי בקולו, עֲצָתוֹ מֵה טוֹבָה,

עֵתָה כֹּאשֶׁר אֲבִדְתִּי רַבִּים עַמָּמִים בְּאוֹלֵתִי,

בִּשְׁתִּי בָּפְנֵי כָל-הַטְּרוּיִים ונָשִׁיהֶם אֲרֻכּוֹת-הַשָּׁבֶל, 105

פֶּן-יִוכַּיְחֵנִי הָאֶחָד, הַנּוֹפֵל מִמֶּנִּי, וְאָמַר:

הקטור השחית העם, עיניו כי רמו וגבהו.

כֶּהָ יאמר העם; ואולם לי נראה פי-טוב לי

לצאת נגד אכילס, לקחת את-נפשו בקרב,

או שאפל במלחמת-התהלה פה לפני החומה. 110

ואולי אניח מגני זה בעל הטבור לארץ

גם את-הַקֹּבֶעַ הַכֶּבֶד וְאֲשֶׁן חֲנִיתִי בַחֹמָה;
אוּלָם אֲנֹכִי אֵצְאָה לְקִרְאָת זֶה אֲכִילֶם הַתָּמִים
אִף אֲבִטִּיחוּנוּ לְהָשִׁיב גַּם אֶת-הַלָּנָה גַּם עֲשֶׂרָה,
כָּל-אוֹצְרוֹתֶיהָ שֶׁהֵבִיא פֹה אֶלְפִסְנָדָר בְּסִפְיָנוֹת 115
רַחֲבוֹת-יָדַיִם לְטְרוּיָה, וְהֵן רֵאשִׁית מְדוֹן בִּינִינוּ.
יִנְחָם אֶל-שְׁנֵי בְנֵי-אֶטְרוֹס, וְעַם-הָאֲכִיִּים נִחְלָקָה
חֶלֶק כְּחֶלֶק כָּל-אֲשֶׁר יִמָּצָא בְּקֶרֶב הַבִּירָה.
אוּלָם אֶת-זִקְנֵי הַטְּרוּיִים אֲשֶׁבִיעַ שְׂבוּעָה חֲמוּרָה
לְבַל-יַעֲלִימוּ דְבָר, וְהִפֹּל יִחַדּוּ נִחְלָקָה, 120
סִגְלוֹת הַעִיר הַנְּחֻמָּה, כָּל-אֲשֶׁר יֵשׁ בָּהּ בְּקֶרֶבָהּ.
אֶפְסֹ שְׁלֹמָה זֶה הִבֵּל אֶהְרֶהר אֲנֹכִי בְּלִבִּי?
אֵל-לִי לְגִשֶׁת אֱלִיו! אֲכִילֶם כִּי לֹא יִכְבְּדֵנִי
אִף לֹא יַחוּס עָלַי, וְאִם-עָרוּם אֲנִי וְאִין כָּלִי.
כִּהְפֹּת אִשָּׁה יִכְנִי בְּרַגְעַ בּוֹ אֲסִיר אֶת-נַשְׁקִי. 125
גַּם לֹא יֵת עֲתָה לְפִטְפֹט וּלְהַפְטִיר דְּבָרִים מִתַּחַת
אֵלּוֹן אוֹ עַל-פְּנֵי-הָאֵבֶן, כְּדֶרֶךְ הַבְּתוּלוֹת וְהַנְּעָרִים,
כְּדֶרֶךְ בְּתוּלוֹת וְנָעָרִים, נִדְּבָרִים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ.
אֶפְסֹ הֵן יָפָה מִזֶּה לְרֹדֶת לְשַׁעַר וּלְמַהֲרָה
לְרֵאוֹת, אֶת-מִי מֵאֲתָנוּ יִנְחִיל בֶּן-קֶרוֹנוֹס הַתְּהֵלָה". 130
כִּכָּה הִרְהֵר וְעָמַד, וְאֲכִילֶם הוֹלֵךְ וְקָרַב,
דוֹמָה לְאֶרֶס, לְאֵל-הַמִּלְחָמוֹת מְנוּפֶף-הַקּוֹבֶעַ,
בָּא וּמַעֲוֹפֶף אֶת-מִילַת הַר-פִּלְיוֹן מִמַּעַל לְכַתֵּף
יִמְנִית, וְנִחַשְׁתּוּ מִזְהִירָה לוֹ סָבִיב לְבָשָׁרוֹ, כִּנְגָה
אֲשׁ מִתְּלַקְחַת אוֹ כִּזְהַר הַשָּׁמֶשׁ הַעוֹלָה בַּבֶּקֶר. 135
הַקָּטוֹר רָאֵהוּ – וַיִּרְעַד, וְלֹא קָמָה בּוֹ רוּחַ לְהִשָּׁאֵר
תַּחְתָּיו, וַיִּזְנַח הַשַּׁעַר, וַיִּשָּׂא אֶת-רִגְלָיו לְבָרַח.
דָּלַק אֶחָדָיו בֶּן-פֶּלֶס בּוֹטֵחַ בְּרִגְלָיו הַמְּהִירוֹת.
כְּאוֹתוֹ הִנָּח הַהֲרָרִי הַקָּל בֵּין צִפְרֵי הַכֶּנֶף,
יִדְלַק בְּנֶקֶל בְּאַבְרוֹת אֲדִירִים הַיּוֹנָה הַרְכָּה: 140

היא נמלֶטת הַצָּדָה, והוא יִשְׁיַנְנָה בְּאֶבְרוֹתָיו,
 נִשְׁאָ בְּצִנּוֹחַ אֵימָה וְלִבּוֹ מִשְׁתוֹקֵק לְטָרֶף, —
 כִּכָּה נֶחֱפֵז אֶז אַחֲרָיו. וְהַקְטוֹר נִמְלֵט עַל-נִפְשׁוֹ
 לְאֶרֶךְ חוֹמַת עִיר טְרוּיָה, מִנִּיעַ אֶת-בְּרָכָיו בְּזִרְיוֹת.
 עֲבָרוּ עַל-מַגְדֵּל-הַצּוֹפִים וְעָבְרוּ עַל-גִּבְעַת-הַתְּאֵנָה, 145
 הוֹלְכִים וְרוֹחוֹקִים מֵאַצֵּל הַחוֹמָה אֶל-דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ.
 עַד שֶׁהִגִּיעוּ עַד-שְׁנֵי הָעִינּוֹת הַיְּפִים, וְשָׁמָּה
 יִצְאוּ הַפְּלָגִים הַשְּׁנַיִם הַשּׁוֹפְכִים לַיְמִי סְקַמְנֶדְרוֹס:
 אֶחָד שְׁמִימִי חֲמִימִים, וְקִיטוֹר מִתְנַשֵּׂא וְעוֹלָה
 סָבִיב לַפְּלָג, כְּעֶשֶׂן מִתְאַבֵּךְ עַל-אֵשׁ מִתְלַקַּחַת; 150
 אוֹלֵם הַשְּׁנֵי מִצְּנוֹ גַּם בְּאַמְצַע הַקִּיץ כְּבָרֵד,
 כְּשֶׁלֶג יְמוֹת-סֶתוֹ קָרִירִים וּכְגִלְדֵי הַיָּם הַקְּפוּאִים.
 סְמוּךְ לָהֶם בְּתִי-כְבוֹס, גְּדוֹלִים, מְרוֹנְחִים וְנָאוִים,
 בְּנוֹיִים אָבוֹן, שֵׁם הָיוּ כּוֹבְסוֹת בְּגִדֵיהֶן הַצַּחֲחִים
 נְשֵׁי-הַטְּרוּיָיִם הַנָּאוֹת וְגַם בְּנוֹתֵיהֶם הַצְּנוּעוֹת, 155
 וְשְׁלוֹם עוֹד פָּרַח בְּאַרְצָן, עַד שֶׁלֹּא בָּאוּ אֲכִיִּים.
 עֲבָרוּ עֲלֵיהֶם הַשְּׁנַיִם; זֶה נִמְלֵט נֹזֵה רוֹדֵף אַחֲרָיו.
 אֶחָד הַנִּמְלֵט — בֶּן-חֵיל, וְרוֹדֵפוֹ, הַחֲזֵק מִמֶּנּוּ,
 מְמַהֵר בְּרוּצוֹ, כִּי אֶכֶן לֹא בְּגִלְל עוֹר-פֶּר אוֹ זָבַח
 עָתָה הִתְחַרְרוּ, כְּתַחֲרוֹת אִישִׁים בְּרִיצָה בְּעַד פְּרָסִים, 160
 כִּי עַל-נִפְשׁוֹ שָׁל-הַקְטוֹר מְכַנִּיעַ-הַסּוֹסִים הִתְחַרְרוּ.
 כְּסוֹסִים תְּמִימִי-הַפְּרָסָה הָרְגִילִים תִּמְיֵד לְנִצָּחַ
 טָסִים בְּסוֹבְבָם הַצִּיּוֹן, כִּי פָּרַס יָקָר מִנֶּחַ לַפְּנִיָּהֶם,
 אַחַת חֲצוּבָה אוֹ אִשָּׁה, בְּמִשְׁתָּה-הַקְּבוּרוֹת שֶׁל-גָּבֶר, —
 כִּכָּה סָבְבוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים אֶת-מִצִּידַת פְּרִיאָמוֹס 165
 בְּקִלּוֹת רְגִלֵיהֶם, וְהָאֵלִים כָּלָם נִבְטִים עֲלֵיהֶם.
 הִחַל יָאוֹס וַיִּדְבֵּר אֲבִי בְּנֵי-הָאָדָם וְהָאֵלִים:
 "אוּיָה-לִּי! עֵינֵי הָרֹאוֹת הָאֵישׁ שֶׁאֶהֱבֵתִי וְהוּא מְרַדֵּף
 סָבִיב לַחוֹמוֹת עִיר-טְרוּיָה, אֶהְיָ, לְבִי הוֹמָה וְדוֹאֵב!

צַר לִי עַל-הַקָּטוֹר שֶׁהִנֵּה מִקְרִיב לִי שְׁלָמִים, שׁוֹקִים 170

רְבוֹת, עַל-תּוֹעֲפוֹת אֵידָה הַמְרַבֶּה-בְּנִקְיָם וְעַל-פִּסְגֹּת

בִּירַת פְּרִיאָמוֹס, וְעַתָּה בָּא דוֹלֵק אַחֲרָיו אֲכִילֵס,

הָאֱלֹהִי קַל-הַרְגֵּל, מְסַבִּיב לְבִירַת-פְּרִיאָמוֹס.

עוֹצו עֲצָה, הָאֱלִים, וּמִשְׁפָּט אֶחָד תִּתְּרָצוּ,

הַנִּצְיָלָנוּ מִלַּע הַמָּוֶת, אוֹ יִפֹּל הַפֶּעַם 175

לִפְנֵי אֲכִילֵס בֶּן-פֶּלֶס, וְאַם-גַּם אִישׁ גִּבּוֹר הֵנְהוּ?"

עָנְתָה לוֹ פֶּלֶס-אַתָּנָה כְּחֶלֶת-הָעֵין וְתֹאמָר:

"אָבִי, מִבְּרִיק-הַבְּרָקִים, הָעוֹשֶׂה-עַב-עָנָן, מֶה תֹּאמַר?

אָנוֹשׁ, אָדָם בֶּן-תְּמוּתָה שֶׁכָּבֹר נִגְזְרָה עָלָיו הַגְּזֵרָה,

אָמַר אֲמַרְתָּ לְמִלֵּט מִיַּד הַמָּוֶת הָאִים? 180

אַתָּה עָשִׂה; אָבֵל אָנוּ לֹא יִישָׁר בְּעֵינֵינוּ הַדְּבָר."

הָשִׁיב אַמְרָיו לָהּ זָבֵס כּוֹנֵס-הָעֵבִים וַיַּעַן:

"בְּתִי טְרִיטוֹנְגִינָה, הַתְּאוֹשֵׁשִׁי, כִּי לֹא מִלְּבִי

מְלִים הוֹצֵאתִי הַפֶּעַם, וְהִנֵּנִי נוֹשָׂה לְךָ חֶסֶד.

אַתָּה עָשִׂי אֶת-שְׁתַּחֲפָצִי, אֵל-נָא תַתְּמַהֲמָהּ, בְּתִי". 185

כָּכָה הָעִירָה הָאֵל, וְהָיָא בְּלֹא כֹן מִשְׁתַּחֲפָקָת.

חָשָׂה אַתָּנָה וַתִּרְדַּד מִתּוֹעֲפוֹת הַר הָאוֹלִימְפּוֹס.

אָפֶס אֲכִילֵס הִמָּהִיר עוֹד מוֹסִיף וְדוֹלֵק אֶת-הַקָּטוֹר.

כְּאוֹתוֹ כָּלֵב הָרוֹדֵף אַחֲרָיו בֶּן-צִבְיָה בְּהָרִים

דֶּרֶךְ יַעֲרוֹת מְצֻלִים וּבִקְעוֹת, כִּי גִרְשׁוֹ מִרְבָּצוֹ, 190

וְאֵלּוּ גַם בָּא בֵּין הַשִּׁיחִים הַצְּפוּפִים וְנִחְבָּא בַשִּׁיחַ,

הוּא יִמְצָאֵנוּ, כִּי יִשְׁמַר אֶת-צִעְדָּיו עַד אִם-יִדְבִּיקֵנוּ, —

כָּכָה לֹא נִסְתַּר גַּם הַקָּטוֹר מֵעֵינֵי אֲכִילֵס הַמָּהִיר.

וְהִנֵּה מִדֵּי אֲשֶׁר יָסוּר אֵל-שַׁעַר דֶּרֶדְנוֹס הַנֶּשֶׂא

וְאֵל-הַמַּגְדָּלִים הַבְּצוּרִים וַיִּפֹּן אֲלֵיהֶם בְּרוּצוֹ, 195

אוֹלִי יוֹשִׁיעוּ לוֹ רַעִיו, יִמְטִירוּ בְּחֻצִּים מִמַּעַל,

הִנֵּה אֲכִילֵס מְקַדְמוֹ וְכוֹפּוֹ לְהַטּוֹתוֹ מִדֶּרֶכוֹ

אֵל-פְּנֵי-הַשָּׂדֶה; וְאֵלֶם הוּא נִחְפָּז וְקָרֵב לַחוּמָה.

כְּמוֹ שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַדְבִּיק נִמְלֵט בְּחִלּוֹם-לִילָה,
גַּם אֵין יִכְלֹת לְהַמְלִיט מִגֶּבֶר הַרוֹדֶף שָׁם אַחֲרָיו, — 200
כָּכָה לֹא יָכֹל הֵלֵז לְהַמְלִיט, וְזֶה לְהַשְׁיגוֹ.
וְאִיכָּה הָיָה אִזּוֹ נִמְלֵט הַקְטוֹר מִרַע הַמָּוֶת,
לֹאֵל הוֹפִיעַ עוֹד פַּעַם אַפּוֹלּוֹן, וְכָבֵד בְּאַחֲרוֹנָה?
קָרַב וַיִּפָּח בּוֹ גְּבוּרָה וַיַּעַשׂ אֶת-בְּרָכְיוֹ מְאֹד זְרִיזוֹת.
אוּלָם אֲכִילֵס הִנִּיעַ בְּרֹאשׁוֹ לְאוֹת לְבָנֵי-עַמּוֹ, 205
אוֹת לְהַמְנִיעַ מְלִירוֹת בְּהַקְטוֹר הַחֲצִים הַמָּרִים,
לְמַעַן לֹא יִנָּחַל הַתְּהֵלָה הַיּוֹרָה, וְהוּא יִהְיֶה שְׁנִי.
וְכָשֶׁהֲגִיעוּ בְּרַב־יַעֲיִית עַד-מוֹל הָעֲנִינּוֹת הַשְּׁנִיִּים,
נָשָׂא זָבֶס כּוֹנֵס-הָעֵבִים אֶת-מֵאֲזָנָי הַזֶּהָב וּמִתְחַם,
נָתַן עֲלֵיהֶם גּוֹרְלוֹת, שְׁנִיִּים גּוֹרְלוֹת-הַמָּוֶת, 210
אַחַד לְאַכִּילֵס הַגִּבּוֹר וְאַחַד לְהַקְטוֹר הַפָּרָשׁ.
תִּפְסֹם בְּאַמְצָע וַיִּנִּיפֹם, וַיִּכְבֵּד מֶר יוֹמוֹ שֶׁל-הַקְטוֹר,
שָׁקָה עַד מִשְׁכָּנוֹת הַדָּם, וּפִיבּוֹס-אַפּוֹלּוֹן עָזְבוּ.
יָרְדָה פֶּלֶס-אַתְנָה מַעַל אֶל-אַכִּילֵס בֶּן-פֶּלֶס,
קָרְבָּה אֵלָיו, וַתַּעַן וַתַּדְבֵּר אֶת-אַמְרוֹת-הַכֶּנֶף: 215
"עַתָּה, אֲכִילֵס הִנֵּהדָר, יָדִידוֹ שֶׁל-זָבֶס, מִבְּטַחְתָּנִי,
אֲשֶׁר נִבְיָאָה הַתְּהֵלָה הַגְּדוֹלָה אֶל-צִי-הָאֲכִיִּים,
נִשְׁמִיד אֶת-הַקְטוֹר הַגִּבּוֹר שֶׁשָּׁבַע לֹא-יָדַע בְּקָטֹל,
עַתָּה לֹא יוֹסִיף יִמְלִיט עוֹד מִיַּדִּינוּ, לֹא יוֹכֵל,
וְאִם-גַּם יוֹסִיף וַיַּעֲמֵל אַפּוֹלּוֹן הַמֶּרְחִיק-לִפְגָּע, 220
וְאִם-גַּם יִתְפַּלֵּשׁ לְרַגְלָיו שֶׁל-זָאוֹס תּוֹפֵשׁ-הָאִיגִיס.
אוּלָם אַתָּה עֹמֵד פֹּה, הַנֶּפֶשׁ עַד אֲשֶׁר אֵצְאָה,
אֶקְרַב אֵלָיו, אֶפְתָּנוּ לְאַסֵּר אֶתְךָ מִלְחָמָה".
כָּכָה דְּבָרָה אֵתְנָה, וַיַּעֲמֵד וַנִּפְשׁוּ בּוֹ תְּגִיל.
נִצַּב נִשְׁעָן עַל-רִמָּחוֹ, לוֹ עֶקֶץ הַנְּחֹשֶׁת, וַיִּנָּח. 225
הִיא עֲזָבְתוֹ וַתִּגְשׁ אֶל-הַקְטוֹר, וַתֹּאכְרָה כְּתָאֵר
פְּנֵי-דְאִיפּוֹבוֹס הַנִּעְלָה וְקוֹלָה כְּקוֹלוֹ הַחֲזֵק,

קִרְבָּה אֵלָיו, וַתִּגַּשׁ וַתְּדַבֵּר אֶת-אִמְרוֹת-הַכֶּנֶף:

"אָחִי, אֲכֹן מְאֹד מִצַּעֲרְךָ בֶן-יִלְדָּה

אוֹתְךָ בְּרִגְלָיו הַמְהִירוֹת מִסָּבִיב לְבִירַת פְּרִיאֲמוֹס. 230

הָבָה, נַעֲמְדָה יַחַד וְשָׁנִינוּ נְגוּנוֹ עָלֵינוּ."

עָנָה לָהּ הַקָּטוֹר הַגָּדוֹל מְנוּפֶף-הַקּוֹבֵעַ וַיֹּאמֶר:

"דְּאִיפּוֹבּוֹס, מֵאֲזַ אַהֲבַתְיךָ מִיֵּתֵר כָּל-אָחִי

אֲשֶׁר יֵלְדָה הַקִּבָּה לְאָבִי פְרִיאֲמוֹס הַמּוֹשֵׁל;

עֲתָה עוֹד יוֹתֵר אוֹסִיפָה אֶף אַכְבֶּדְךָ בְּלִבִּי, 235

כִּי אַךְ אַתָּה הַעֲזַתָּ, עֵינֶיךָ רְאוּנִי בְּעֵינִי,

לְצֵאת אֵלַי מִן-הַחוּמָה, עֵת נִשְׁאַרְוּ שָׁם הָאֲחֵרִים."

נִשְׁאַף קוֹלָהּ אֶתְנָה כְּחֻלַּת-הָעֵין וַתֹּאמֶר:

"אָחִי! גַּם אָבִי, גַּם אִמִּי הִגְבִּירָה גַם רַעִי-עֲמִיתִי,

הִמָּה בְקָשׁוֹנִי מְאֹד, בְּחִבָּקָם אֶת-בְּרַכִּי בַתְּחֻנָּה, 240

שָׁם לְהִשְׁאָר, כִּי כָלָם נִמּוּגוּ מִפֶּחַד, נִבְהָלוּ;

אוּלָּם לִבִּי בְּחֻבִּי חָלָה וַיִּגְוִי מֶה גָּדֹל.

עֲתָה נִצָּא נִלְחָם בַּתְּשׁוּקָה בְּקִרְבִּי, וְאֶל-נְחוֹס

עַל-כִּידוּנֵינוּ, וַנִּרְאֶה, אִם-יִהְיֶהנּוּ אֲכִילִים

וַיֵּשָׂא הוּא מֵעָלֵינוּ כְּלֵינוּ מִגְאָלִי-הַדְּמִים 245

אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַגָּדוֹלוֹת, אוֹ הוּא יִפֹּל בְּרִמְמָתְךָ אַתָּה."

כָּכָה דִּבְרָה בְּעֶרְמָה, וַתִּצָּא לִפְנֵי אֶתְנָה.

וּכְאֲשֶׁר קִרְבוּ אִישׁ לְאָחִיו, בְּהַחֲפֹזִם אִישׁ אֶל-רַעְיוֹ,

פָּתַח הַקָּטוֹר הַגָּדוֹל מְנוּפֶף-הַקּוֹבֵעַ וַיְדַבֵּר:

"בְּנוֹ שָׁל-יִלְדָּה, לֹא אוֹסִיף לְבָרֵחַ מִמֶּךָ כַּעַד-הַנָּה. 250

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים סָבַבְתִּי בִירַת פְּרִיאֲמוֹס הַגָּדוֹלָה.

כִּי-לֹא הַעֲזַמְתִּי לְחַגֵּר בְּכַתְךָ; עֲתָה צוּנִי

לִבִּי לַעֲמֹד נִגְדְךָ וַיְהִי – אִם-אֶפְךָ אוֹ אֶבְיָה;

אֶפֶס נִשְׁעָה אֵלַי-הָאֵלִים, כִּי הִמָּה הַטּוֹבִים

בֵּין כָּל-הָעֲדִים לְשִׁבּוּעָה, הַשּׁוֹמְרִים הַחוּזָה-הָאֵלָה, 255

וְהִנֵּה כִּי יִתֵּן לִי זָבֶס, וְאֶגְבֵּר לְקַחַת נַפְשְׁךָ,

חֲלִיל לֹא אֶחָלֵלְךָ לְהַשְׁחִית בְּמַדָּה מִגִּנָּה,

רַק אֶת-כְּלִיךָ הַנָּאִים אוֹתָם אֶפְשֹׁט, אֲכִילִס;

אֵךְ אֶת-גְּוִיֶּיךָ אֲשִׁיבָה לְבָנֵי-הָאֲכִיִּים, וְכֵן תַּעֲשֵׂה".

זְעוּמוֹת בּוֹ הִבִּיט אֲכִילִס מִהִיר-הָרָגְלִים, וַיַּעַן: 260

"אֵל-לְךָ, הַקָּטוֹר שָׁנוּא נִפְשִׁי, לִפְטָפֶט עַל-כְּרִיתַת הַחוּזָה.

לְעוֹלָם לֹא יִכְרְתוּ כְּרִית כְּפִיר בֶּן-אֲרִיּוֹת וְאָדָם!

חוּזָה הִיַּעֲשֶׂה זֶאֶב-עֲרָבוֹת עִם-טֹלָה רַךְ-לִבָּב?

אֵלָּא מִשְׁטָמָה נוֹרָאָה לְעַד מִתְלַקַּחַת בִּינִיָּהֶם.

כִּכָּה לֹא תִנּוֹן לְעוֹלָם כְּרִית-שְׁלוֹם בִּינִי וּבִינְךָ, 265

עַד שֶׁלֹּא יִפֹּל הָאֶחָד מִשְׁנִינוּ בְּקָטֹל וְהִרְנָה

בְּדַמְיוֹ אֶת-אֶרֶס, הוּא אִישׁ-הַמְּלַחֲמָה שֶׁשֹּׁבְעָה לֹא יָדַע.

זָכַר כָּל-תַּכְסִּיּוֹסֵי מְלַחֲמָה, כִּי עָתָה עָלֶיךָ פֹּה לִהְיוֹת

מִיִּטִּיב מוֹרָה בְּכִידוֹן וְגָבֹר גְּבוֹר מְלַחֲמָה.

עָתָה לֹא עוֹד תִּמְלֹט, אֲתִנָּה הִיא הִיא תִּכְרִיעֶךָ 270

כְּרִמַּח אֲדִירִים וְשָׁלִי. הַפַּעַם תִּכְפֹּר בְּדַמְךָ

הוֹת עֲמִיתִי וְשִׁבְרָם, כָּל-אֲשֶׁר הִכִּיתָם בְּרִמַּח".

כִּכָּה דִּבֶּר, וַיִּטֹּל כִּידוֹנוֹ הַמֶּאֲרִיךְ-צִלוֹ.

וְהַקָּטוֹר הַמְזֻהָר רָאֵהוּ, וַיֵּט כִּידוֹן הַנְּחֻשֶׁת 275

לְמַעַלָּה מִשְׁכֵּמוֹ וְנִמְעַךְ בְּאֶרֶץ; וּפִלִּס-אֲתִנָּה

תִּפְסָה וְתִשָּׁב לְאֲכִילִס, וְהַקָּטוֹר לֹא רָאָה בַּעֲשׂוֹתָהּ.

פָּתַח הַקָּטוֹר וְאָמַר לְאֲכִילִס בֶּן-פִּלִּס הַתָּמִים:

"אֲבָל הִחַטָּאתָ, אֲכִילִס הָאֱלֹהִי! וְאָבִינוּ

זָבַס לֹא הִרָאָךְ מֵעוֹלָם גּוֹרְלִי, כֹּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ! 280

נוֹכַל, מִפִּיחַ כְּזָבִים הָיִיתָ וּמִכְבִּיר אֲמָרִים

לְמַעַן אֲבִהֵל מִמֶּךָ וְאֶשְׁכַּח גְּבוּרָתִי וְכָחִי.

גַּם אֶת-כִּידוֹנְךָ לֹא תִתְקַע בְּעַרְפִּי, כִּי אָנוּס עַל-נִפְשִׁי;

נִכְחַךְ אֵצָא, אֲשַׁמְעַר, וּבְלִבִּי תִבְיָאֲנוּ, אִם-אֶכֶן

צִוָּה-לְךָ אֶחָד הָאֱלֹהִים; אֵךְ עָתָה הִשְׁמַר לְנַפְשְׁךָ 285

מִנִּי רִמַּח נִחַשְׁתִּי. לֹאִי גִוַּךְ כָּלוּ קִלְטָהוּ!

והיָקל הִקְרַב מֵעֲלִינוּ, כָּל-אֲנָשִׁי טְרוּיָה הִקְדוּשָׁה,

אֶתָּה כִּי תִפֹּל בְּנוֹפְלִים, כִּי אֶתָּה פָּגַעְנוּ הַגְדוֹל".

מִלֵּל וַיִּטֵּל כִּידוֹנוֹ אַרְךְ-הַיָּצֵל וַיַּעֲוֹפֶהוּ;

גַּם לֹא הִתְטִיא, כִּי פָּגַע בְּצִנַּת בֶּן-פֶּלֶס, בְּאַמְצֵעַ; 290

אָפֶס נִרְתַּע לְאַחֹר הַכִּידוֹן. וַיַּחַר אַף הַקָּטוֹר

יַעַן כִּי רִיקָם שָׁב רִמְחוֹ הַמֶּהִיר מִיָּדוֹ הַקִּשָּׁה.

נִצַּב נִפְעָם, כִּי כִידוֹן שָׁל-מִילָה אַחֵר אִין בְּיָדוֹ.

קָרָא בְּקוֹל אֶל-דְּאִיפּוּבּוֹס, נוֹשֵׂא-הַמָּגֵן הַלָּבָן,

פָּקֵד לְתֵת לוֹ רִמַּח אֲדִירִים – וַאֲיַנְנוּ, כִּי רַחֵק. 295

הַבִּין הַקָּטוֹר בְּלִבּוֹ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וְאָמַר:

"אוּיָה-לִי, אֲכֹן כָּבֵר פָּקְדוֹ הָאֱלִים עָלַי אֶת-הַמָּנוֹת!

הִנֵּה קָרוֹב, אֲמַרְתִּי, לִי דְאִיפּוּבּוֹס הַגָּבוֹר;

אוּלָם הוּא בֵּין הַחוּמוֹת; וּפֶלֶס-אַתָּנָה הִתְעַתָּנִי.

עָתָה קָרַב מֵר מוֹתִי, וְעוֹד לֹא יִרְחַק מִמֶּנִּי, 300

מִפִּלֵּט לִי אִין, כִּי טוֹב כֶּךָ בְּעֵינָיו שָׁל-זָבֹס וּבְעֵינֵי

בְּנוֹ הַמֶּרְחִיק-לִפְגַּע מֵאֵז הַיָּמִים; כִּי לִפְנִים

נָטוּ לִי חֲסֻדָּם, מִלְטוֹנִי; אֲךְ עָתָה כָּבֵר בָּאָה פָּקֻדָתִי.

אוּלָם אֲנֹכִי לֹא אָפֵל כֶּךָ בְּלִי עֲמָל וַאֲיִן תַּהֲלָה;

אָפֶס אַעֲזוֹלֵל עוֹד גְּדוּלוֹת עָלֵיהֶם יִסְפְּרוּ הַבָּאִים". 305

כָּכָה אָמַר וַיִּשְׁלַף אֶת-חֲרָבּוֹ הַחֲדָה מִנִּדְּכָה

צְמוּדָה לִירְכּוֹ וּתְלוּיָה, גְּדוּלָה, חֲרָב אֲדִירִים;

חָזַשׁ וַיִּשְׁתַּעַר כְּנֻשָׁר מִגְּבִיָּה לְעוֹף בְּאֶבְרוֹתָיו,

כְּאֲשֶׁר יִרַד הַבִּקְעָה מֵאַחֵר עֲנָנִים מִשְׁחִירִים

לְטָרֵף אֲרֻנָּבֶת חֲרָדָה אוֹ אֶת-הַכִּבְשָׁה הַרְפָּה, – 310

כָּכָה הִשְׁתַּעַר אֵז הַקָּטוֹר, מְעוֹפֵף אֶת-חֲרָבּוֹ הַחֲדָה.

עָלָיו הַתְּנַפֵּל אֲכִילָס, וּבְלִבּוֹ עֲבָרְתּוֹ בּוֹעָרָת,

מִכֶּסֶה חֲזֵהוּ בְּצִנָּה, זֹו כְּלִילַת-הַיָּפִי הַנָּאֻה

מַעֲשָׂה אָמֹן, מִנְפִּיָּה בְּקוֹבַע הַכָּבֵד, הָעָשׂוִי

אַרְבַּע שְׂכָבוֹת וּמִבְרִיק וְרַעֲמַת הַזֶּהָב הַמְשֻׁזָּר 315

נָעָה מִסָּבִיב לְקוֹבֵעַ, בָּה עֵטָר הַפִּיסְטוֹס כְּרִבְלָתוֹ.
כָּאוֹתוֹ הַכּוֹכֵב הַמֵּאִיר בְּלִילָה עִם-שְׁעַת-הַחֲלִיבָה,
כּוֹכֵב נֹגֵה, הִיָּפָה בֵּין כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם הָרַבִּים, —
כָּכָה הִבְרִיק חֹד-רָמְחוֹ הַכָּבֵד, אֲכִילֵס מְעוֹפָפוֹ
בִּידוֹ הִנְמִינִית, וּבְלָבוֹ חוֹרֵשׁ הָרָעָה עַל-הֶקְטוֹר, 320
צוּפָה בְּבִשְׁרוֹ הִיָּפָה הַמָּקוֹם שֶׁם יָקַל לְפָגְעוֹ;
אֶפֶס בְּשָׂרוֹ מִסָּבִיב שְׂרִינֹן הַנְּחָשֶׁת עֲטָרָהּ —
שְׂרִינֹן כָּלִיל יָפִי, שֶׁשָּׁשֵׁט בְּהִכּוֹתוֹ אֶת-כַּחַ פֶּטְרוֹקְלוֹס.
הִיתָה גְּרַגְרָתוֹ חֲשׂוּפָה בַּמָּקוֹם שֶׁם פּוֹנֶה הַשְּׂכֵמָה
כְּלִפֵּי הַצָּנֹאֵר מִכְתָּרָה, וְהַמָּקוֹם מִכְתּוֹ אֲנוּשָׁה, 325
שֶׁם פָּגְעָהּוּ אֲכִילֵס, בְּהִשְׁתַּעֲרוֹ עָלָיו בְּרָמְחוֹ.
עֶבֶר עֶקֶץ בִּידוֹנוֹ וַיִּחַלֵּף צָנֹאֲרוֹ הָעֵנֶג.
אֶפֶס הַכִּידוֹן הַכָּבֵד-בְּנִחָשֶׁת לֹא חָתַךְ הַגֶּרוֹן,
וַיַּכֵּל עוֹד לְעֵנֹת מְלִים וּלְהָשִׁיב אֶת-דְּבָרָיו לְאוֹיְבוֹ;
נָפַל בְּאַבְקָה, וְאַכִילֵס הָאִישׁ הָאֱלֹהִי הִרְיָע: 330
"הֶקְטוֹר, הָאֵמֶנֶם אֲמַרְתָּ אַחֵר הַכּוֹת אֶת-פֶּטְרוֹקְלוֹס
לְמִלֵּט נִפְשֶׁךָ, וּתְשַׁכַּח אוֹתִי הַשּׁוֹהָה מִרְחוֹק?
שְׁתִּי, הֲלֹא גּוֹאֵל דָּמְיוֹ הִתְזַק מִמֶּנּוּ עוֹד הִרְחִיק
שָׁבַת עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, הֲלֹא זֶה אֲנִכִּי,
אֲשֶׁר הִתְרַמִּיתִּי בְּרָכִיךָ וּכְלָבִים יֹאכְלוּךָ וְהָעֵיט, 335
מִחַלֵּל וּמִשְׁקָץ, וְאוֹתוֹ יִקְבְּרוּ בְּכָבוֹד אֲכִיִּים".
וְהֶקְטוֹר מְנוּפֶה-הַקּוֹבֵעַ עָנָה לוֹ הוֹלֵךְ וְחַלֵּשׁ:
"הִנְנִי מִשְׁבִּיעְךָ בְּנִפְשֶׁךָ, בְּבִרְכֶיךָ וּבְאַבּוֹתֶיךָ:
אֵל-נָא תַתִּינֵנִי מֵאֲכָל לְכָלְבִּים עַל-יַד צִים-אֲכִיִּים.
קַח לְךָ הַזֶּהֱב הַטּוֹב וְהַרְבֵּה נִחָשֶׁת יָקָרָה, 340
אֲשֶׁכֶּר, כָּפָר לְךָ יִתְנוּ אָבִי גַם אִמִּי הַגְּבִירָה;
אֵךְ אֶת-גְּוִיָּתִי הַשִּׁיכָה הַבֵּיתָה וּלְעִירִי, לְמַעַן
יִשְׁרְפוּ שָׁם אֶת-עֲצָמוֹתַי הַטְּרוֹיִים וְנָשִׂיהֶם הַנָּאוֹת".
זְעוּמוֹת בּוֹ הִבִּיט אֲכִילֵס מְהִיר-הַרְגָּלִים וַיַּעַן:

"אל-תשביעני, הַכֹּלֵב, בְּבִרְפִי וּבְאַבוֹתַי! 345

אלו יִכְלֹתִי בְּעִבְרָתִי וּבְאַפִי וְאֶגְזֹר אֶת-בְּשָׁרְךָ
גְזֹרִים גְזֹרִים וְלִבְלֹעַ עַל-אֲשֶׁר עוֹלָלָתָ לִי כָכָה!
אִין אִישׁ בְּאַרְצִי שִׁיגְרֵשׁ הַכֹּלְבִּים שִׁיכְרֹסְמוּ רֹאשֶׁךָ,
וְאִם-פִּי עֲשֶׂרָה לִי יִשְׁקֻלוּ הַכֹּפֶר הָרֹב, גַּם פִּי עֲשָׂרִים,

גַּם יִבְיֹאוּהוּ הַלֹּחַם וְהַבְּטִיחוּ לִי לִיתֵת כֹּהֲנָה; 350
וְאֵלֹהִים אָמַר פְּרִיאֲמוֹס בֶּן-דִּרְדֹן לִשְׁקֹל נִבְלָתְךָ,
לִיתֵת הַזֶּהָב תִּמְוִרְתָּהּ, לֹא אֶמֶךְ הַגְּבִירָה תִצְיֵעַ
לְךָ תִּכְרִיכֶיךָ בַּמָּטָה, וְלֹא תִבְכֶּה לְךָ יִלְדֹתְךָ,
כִּי הַכֹּלְבִּים וְהַעִיט יֹאכְלוּךָ עַל-כָּל-עֲצָמוֹתֶיךָ".

וְהַקְטֹר מְנוּפֶה-הַקּוֹבֵעַ גּוֹסֵס וַיֵּשָׂא אֶת-קוֹלוֹ: 355

"אֲמַנָם, אֲנִי יִדְעָתֶיךָ הַיָּטִב, כִּי לֹא אֶפְתָּךְ,

רַחֵם לֹא תִדַּע, לֵב-בְּרוֹזֶל בְּחִבֶּךָ אֲכֹזְרִי וְקָשָׁה.

אֲתָה הָרֹהֵר פֶּן-אֶעְלָה עָלֶיךָ אֶת-קֶצֶף הָאֵלִים

יוֹם בּוֹ יִמִּיטוּ עָלֶיךָ פָּרִיס וּפִיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן

שׂוֹאָה בְּשַׁעְרֵי סִקִּיָּה, וְאִם-גִּבּוֹר מִלַּחֲמָה הֵנֵךְ!" 360

כָּכָה הִבִּיעַ, וַיִּפְרֹשׁ עָלָיו הַמָּנֹת אֶת-צִלוֹ.

נָפַח נִשְׁמָתוֹ וַתִּרְדַּד יִרְכָתִי שְׂאוֹל אֶל-אֲאִידִס,

בּוֹכָה לַגּוֹרְלָהּ הַמֵּר, כִּי נָטְשָׁה אֵיל וַעֲלוּמִים.

נָשָׂא אֲמֶרְתּוֹ אֲכִילֵס הַגָּבֵר הַנִּעְלָה לְחָלָל:

"מוֹתָה! נָכוֹן אֲנִי לַגּוֹרְלִי אִם-יִגְזֹר בֶּן-קְרוֹנוֹס, 365

יִפְקֹד עָלַי בְּיוֹם-פָּקְדוֹ, הוּא וְכָל-יִתֵּר הָאֵלִים".

מִלָּל, וַיּוֹצֵא אֶת-רֶמֶחַ נַחֲשָׁתוֹ מִפִּגְרוֹ שֶׁל-הַקְטֹר,

אֶף הַנִּיחָהוּ לְצִדּוֹ וַיִּסֶּר מִכְתָּפָיו אֶת-נִשְׁקוֹ

מִגָּאֵל-הַדָּמִים. וְכָל-יִתֵּר בְּנֵי-הָאֲכִיִּים נִקְהָלוּ,

עוֹמְדִים מִשְׁתָּאִים לְמַרְאֵה יָפִיו שֶׁל-הַקְטֹר וְקוֹמָתוֹ. 370

בָּאוּ בְּרִיצָה וַתִּקְעוּ בּוֹ בָּלָם אֶת-הַנִּיחָתִּיהֶם,

מִמְלָלִים אֵלָה לְאֵלָה, נִבְטִים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ:

"רֵאָה זֶה פֶּלֶא, הֵן עָתָה רַךְ גִּיּוֹ שֶׁל-הַקְטֹר לְמִשּׁוֹשׁ

מֵאֲשֶׁר הָיָה בַּיּוֹם בּוֹ שָׁרַף בָּאֵשׁ אֶת-הַסְּפִינוֹת."

כָּכָה דִּבֶּר אִישׁ אִישׁ, וְקָרַב וְתַקַּע בּוֹ רֶמְחוֹ. 375

אוּלָם אֲכִילָס מִהִיר-הָרָגִלִים אַךְ הִסִּיר אֶת-נַשְׁקוֹ,

עָמַד וַיִּדְבֹּר לְבָנֵי-הָאֲכִיִּים אֶת-אִמְרוֹת-הַכִּנָּף:

"רַעִי וַיִּדִּידִי, נְשִׂאִי בָנֵי-אֲרָגוֹס וְאֵלוֹפִיָּהֶם!

הִנֵּה פִּשְׁנֹתָנּוּ הָאֵלִים בְּיָדֵינוּ לְהַכּוֹת הַגָּבֵר

אֲשֶׁר עוֹלִל וְהִרְעָה מִכָּל-הָאֲחֵרִים גַּם יַחַד, 380

אוּלִי נִנְסָה לָעִיר לָהּ סָבִיב בְּכַחַּ הַנָּשֶׁק,

לִמְעַן דַּעַת, מֶה יֹאמְרוּ הַטְּרוֹיִים, אֶת-אֲשֶׁר בָּלָבָם.

אוּלִי יִפְנוּ הַמְּצוּדָה, כִּי נָפַל הַלְזוֹ וְאִינֶנוּ,

וְאוּלִי יִרְהִיבוּ בְּנִפְשָׁם עוֹד לְלַחֵם, וְאִם-הֶקְטוֹר אֵין אִתָּם.

אָפֶס שִׁלְמָה זֶה יִדְאָג עֲתָה לְכָבִי לָמוּ אֵלֶּה? 385

הִנֵּה פִּטְרוֹקְלוֹס עוֹדְנּוּ מוּטָל עַל-יַד-הָאֲנִיּוֹת,

טָרַם נִסְפָּד וְלֹא נִקְבֵּר, וְלַעוֹלָם הֵן לֹא אֲשַׁכַּחנּוּ,

כָּל-יָמֵי חַיֵּי בָּאֶרֶץ, וְאֲנֹכִי מִנִּיעַ עוֹד בְּרַכִּי.

וְאֶף-עַל-פִּי שִׁכַּל-יוֹרְדֵי-אֲאִידָס שׁוֹכְחִים מִתִּיהֶם,

אוּלָם אֶף שֵׁם אֲזַכָּרֶנּוּ, אֶת-רַעִי עֲמִיתִי אֶהְבֵּתִי. 390

הִבָּה נַעֲרָה הַשִּׁירָה, בְּרָנָה, הוּא נַעֲרִי אֲכִיָּה,

נָשׁוּב אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, גַּם אוֹתוֹ נִבְיָאָה.

הַיּוֹם נָחֲלָנוּ הַתְּהֵלָה הַגְּדוֹלָה, הַכִּינוּ אֶת-הֶקְטוֹר

הָאֵלֶּהִי, שִׁבְנִי-טְרוֹיָה כְּבָדוּהוּ כְּאֶחָד הָאֵלִים".

מִלֵּל, וַיָּזַם עֲלִילוֹת-תּוֹעֵבָה עַל-הֶקְטוֹר הַגָּבוֹר. 395

רָצַע אֶת-שְׁרִירֵי שְׁתֵּי רַגְלָיו שֶׁל-הֶקְטוֹר מֵאֲחוּרֵיהֶן,

בֵּין הַקְּרֹסֶל וְהַעֲקָב, וַיִּמָּתַח רָצוּעוֹת עוֹר-שְׁוֹרִים,

קָשְׁרוּ לִגְבֵי הַרֶכֶב וְרָאשׁוֹ כָּא נִסְתַּב עַל-אֶרֶץ;

עָלָה בְּרֶכֶב וַיִּשָּׂם בּוֹ אֶת-הַנָּשֶׁק הַמְּצִיָּן,

דִּפַּק הַסּוּסִים בְּשׁוֹטוֹ, וּבְנִפְשׁ חִפְצָה נִחְפָּזוּ. 400

וְאָבָק מִתְאַבֵּךְ מִסָּבִיב לְחֻלָּל, וּשְׁחֹרוֹת קְנֻצוֹתָיו

הִנֵּה וְהִנֵּה מִתְעוֹפְפוֹת, וְרָאשׁוֹ מִתְבּוֹסֵס בְּאָבָק,

ראשו כָּלִיל-יָפִי לְפָנִים, וְעֵתָה הִסְגִּירוּ בֶן-קָרוֹנוֹס
לְאוֹיְבוֹ לְנֶאֱצָה וּכְלָמָה עַל-שְׁדָמוֹת אֶרֶץ-אַבוֹתָיו.
כָּכָה לְכַלֵּךְ כָּלוּ בְּאַבְקַר רֹאשׁ הַקָּטוֹר. וְאַמּוֹ 405
תִּלְשָׁה שְׁעָרוֹת רֹאשָׁהּ, הִרְחִיק הַשְּׁלִיכָה אֶת-צַעֲרָהּ
כָּלִיל-הַיָּפִי הַמְּבָרִיק, וַתִּבְכֶּה בְּכִי-תִמְרוּרִים לְבַר-בִּטְנָה.
הִמָּר מֵר בְּאַנְחוֹתָיו גַּם אָבִיו, וְסָבִיב לוֹ עֲמוֹ.
עֲנָתָה הַקִּרְיָה הַגְּדוֹלָה אֲנָחוֹת-שָׁבֵר וְנֶאֱקוֹת,
עָלָה יֵלֵל כָּל-הַבִּירָה, כְּאִלוֹ אֶחָזָה אִשׁ בָּהּ, 410
וְאַלְיוֹס יוֹקֶדֶת בְּלֶהֱב וְנִפְלָה מִמָּרוֹם מִשְׁבֶּתָה.
בְּקוֹשֵׁי אֶחָזִי הַגְּבָרִים בִּזְקֵן הַנוֹאֵשׁ בְּשִׁבְרוֹ,
אוֹמֵר מִשְׁתוֹקֵק לְצֹאֵת מִשְׁעָרֵי-דֶרֶדֶן הַגְּבֹהִים,
חֲנֹן פָּנֵי גֶבֶר וְגֶבֶר, מִתְפַּלֵּשׁ בְּסֻחֵי יוֹכָרָשׁ,
קָרָא בְּשֵׁם אִישׁ נְאִישׁ, וַיִּשָּׂא אֶמְכָּתוֹ וַיִּדְבֹּר: 415
"רַעֲי, תִּנּוּ לִי וְנֶאֱצָא – נֶאֱם-לִי תִסְרְדוּ – לְבִדִּי!
אֶצֵּא אֶת-אַלְיוֹס הָעִיר וְאֶלְכָה עַד-סְפִינּוֹת אֲכִיִּים
לְחַלּוֹת פָּנֵי אוֹתוֹ הַגֶּבֶר הָאִים וְעוֹשֶׂה הַזֶּדֶן.
אוֹלִי יִכְבֹּד רֹב יָמֵי, וְיַחֲוִס וִירְחֹם פָּנֵי-זִקְנִי,
יַעַן כִּי אָבִיו גַּם הוּא יִשִּׁישׁ כְּמוֹנִי שְׁבַע-יָמִים, 420
פִּלֵּס, אֲשֶׁר גִּדְּלָהּ לְאִיד וּלְשֹׁכֵר לְטָרוּיִים,
הִמִּיט שׁוֹאָה עַל-רַבִּים, וְעָלִי הַרְבֵּה וְהוֹסִיף,
הִכָּה כְּמָה מִבְּנֵי עוֹד פּוֹרְחִים בְּאַבִּיב עֲלוּמֵיהֶם.
אוֹלָם אִם-לִבִּי גַם נִשְׁבֵּר לְכֻלָּם, הֲלֹא לֹא אֶמְרָר
בְּמַרְרֵי לְאַחַד, וּבִגְלוֹן אֶרֶד שְׁאוּלָה לְאַאֲדִס
אַבֵּל עַל-הַקָּטוֹר. וְאֵלּוּ מֵת בְּזָרוּעוֹתַי עַל-פָּנֵי,
הֵן רִוִּינוּ תִמְרוּרִים, שְׁבַעֲנוּ הַכִּי וְהֶאֱנַחוֹת
אַמּוֹ זֹה הַמִּסְכָּנָה אֲשֶׁר יִלְדָתוֹ וְאַנְכִי!"
כָּכָה דִּבֶּר וּבּוֹכָה, וְסָבִיב לוֹ עֲמוֹ נֶאֱנַחִים.
נִשְׁאָה בְּכִי מִסְפֵּד הַקִּבְיָה וַתַּעַן בְּקֶרֶב נְשֵׁי-טָרוּיָה:
"אוֹיָהּ-לִי, בְּנִי, בְּנִי! נְאִיכָה זֶה אֶחָיָה, אֲנִי הָעֲלוּכָה,

אַתָּה-כִּי-מֵתָ. הָיִיתָ תִּהְיֶה גַם יוֹמָם גַּם לַיְלָה,
 תִּשְׁוֶעַה לְעִיר וְלַמָּתִים בָּהּ, לְטָרוּנִים וְגַם לְנָשִׁי-טָרוּנָה.
 וְהָמָּה אֵיךְ הֵם הִעָרִיצוּךָ וְכִבְדוּךָ פָּנֶיךָ, כְּכַבְדָם
 אֶחָד הָאֱלֹהִים, כִּי אַכֵּן אַתָּה הָיִיתָ תִּהְיֶה
 בְּעוֹדְךָ חַי; אֵךְ קִדְמוֹךָ הַמָּוֶת וְרַע-הַגְּזֵרָה!"
 כָּכָה דִּבְרָה, הִילִילָה; וְאוּלָם אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל-הַקְטוֹר
 הִיא עוֹד לֹא יָדְעָה הַנַּעֲשָׂה, כִּי טָרָם הִגִּיעַ הַמַּגִּיד
 אֲשֶׁר יִבְשֹׁר, כִּי נִשְׁאָר אִישָׁה מַעֲבָר לְשַׁעַר.
 הִתָּה יוֹשֶׁבֶת בַּחֲדָר בְּקֶרֶב הַהֵיכָל הַנִּשְׁאָ
 אוֹרָגָה פְּרָפוּרָה כְּפוּלָה וְרוֹקֶמֶת עָלֶיהָ צִיּוּרִים;
 פְּקֻדָּה עַל-אַמְהוּתֶיהָ יְפוֹת-הַמַּחְלָפוֹת בַּבַּיִת
 לְשִׁים חֲצוּבָה גְדוּלָה עַל-גִּבִּי הָאֵשׁ לְהִיּוֹת מִיָּם
 חֲמִים לְאִישָׁה לְרַחֲצָהּ, עֵת יָשׁוּב מֵעַם-הַמַּלְחָמָה.
 יַעַן לֹא יָדְעָה הַפּוֹתָהּ, כִּי הִרְחַק מִמֶּיךָ לְרַחֲצָהּ
 כָּבֶר הַכְּנִיעָתוֹ אֶתְנָה בְּכִידוֹן אֲכִילָם וְכָפוֹ.
 פֶּתָאם שְׁמָעָה הִזְלָה וּבְכִי הַתְּמָרוּרִים בְּמַגְדָּל.
 פָּקוּ בְּרָכִיהָ, כְּשֶׁלּוֹ, וַיִּפּוֹל מִיָּדָה הַכֶּרֶכֶר,
 נִשְׁאָה אֶמְרָתָהּ וַתִּפְקֹד לְשִׁפְחוֹת יְפוֹת-הַמַּחְלָפוֹת:
 "שְׁתִּים צְאִינָה בְּעִקְבוֹתַי, וְאַצָּא וְאָדַע מֶה נַּעֲשֶׂה. 450
 קוֹל חֲמוּתִי בְּאֶזְנִי, וּלְבָבִי מֶה הוֹלֵם בְּחִבִּי,
 רוֹצָה לְצֹאת מִמִּסְגְּרוֹתַי וּבְרַכִּי פָקוּ, כְּשֶׁלּוֹ.
 אַכֵּן בָּאָה הָרָעָה עָלַי בְּנִי-פְרִיאָמוֹס הַיִּשְׁשִׁישׁ, —
 תִּרְחַק מֵאֶזְנִי הַבְּשׂוּרָה! כִּי מָאֵד אֲנֹכִי יִרְאֵתִי,
 פֹּן-כָּבֶר גָּדֵר אֲכִילָם אֶת-דִּרְכּוֹ שֶׁל-הַקְטוֹר הָאֲדִיר, 455
 סָגַר עָלָיו לְבָדוֹ וְאַחֲרָיו רוֹדֶף בְּמִישׁוֹר;
 פֹּן-הַכְּרִיעָהוּ וְהִרְגִיעַ אֶת גְּבוּרַת-בְּעִתָּתוֹ הַגְּדוּלָה
 אֲשֶׁר תִּפְעֲמָהּ, כִּי לְעוֹלָם הוּא אֵינוֹ מְחַכֶּה בְּהִמּוֹן,
 עוֹלָה בְּרֹאשׁ הַגְּבוּרִים, אֵין אִישׁ אֲשֶׁר יַחַת מִמֶּנּוּ!
 כָּכָה דִּבְרָה, נִחְפְּזָה מִקֶּרֶב הָאֶרְמוֹן כְּמִינָדָה, 460

לְבָה הוֹלֵם מִפֶּחַד, וְשָׁתִי אִמְהוּתִיָּה אֲחֵרִיָּה.
 אֲךְ כְּשֶׁהִגִּיעָה לְמַגְדָּל וְעַד קָהֵל כָּל-הַגְּבָרִים וְהַמּוֹנִם,
 עָמְדָה עַל-גִּבִּי הַחוּמָה מְשִׁקִּיפָה נִבְטָת עַל-סְבִיבָה.
 רָאֲתָה אִישָׁה, וְהוּא נִסְחָב מֵאַחֵר הַבִּירָה, וְסוֹסִים
 קָלִי-רִגְלִים סֹחֲבוּהוּ אֶל-סְפִינּוֹת אַכִּיִּים הַקְּמוּרוֹת, 465
 פָּרְשָׁה חֹשֶׁכֶת הַלֵּילָה כְּנִפְיָה עַל-גִּבִּי עֵינִיָּה,
 וְאַחֲרֵינִית נִפְלָה, הִתְעַלְפָה, וְרוּחָה עֲזָבָה.
 זָרְקָה הַרְחֵק קְשׁוּרֵי הַזְּהוּרִים מִרֹאשָׁה לְאַרְצָה,
 פֶּאֶרִי-הָרֹאשׁ וְהַכֶּפֶה וְשִׁבִּיטָה מַעֲשֵׂה מְקַלְעַת,
 צְעִיפָה – אֲשֶׁכֶּר הִיָּקֵר מֵאֵת אֶפְרוֹדִיטָה הַזְּהוּבָה 470
 בְּיוֹם בּוֹ נִשְׁאַה לְאִשָּׁה לֹא מִנִּי אֶרְמוֹן אֲאֵטִיוֹן
 הַקְּטוֹר מְנוּפֶה-הַקּוֹבֵעַ וַיִּתֵּן הַמַּהֲרֵה הַגָּדוֹל.
 סְבִיב לָהּ נִקְהָלוּ עָמְדוֹ הַיְּבָמוֹת וְכָל-גִּיסוּתִיָּה
 תּוֹמְכוֹת-בָּהּ, כִּי נִדְהָמָה וּמִבְהֻלָּת עַד מָוֶת.
 אֲךְ כְּאַשֶּׁר הִתְנַעֲרָה וְרוּחָה שָׁבָה אֶל-קִרְבָּהּ, 475
 פִּתְחָה בְּקִינָה בְּקֶרֶב נָשִׁי-אֲנָשֵׁי טְרוּיָה וַתַּעַן:
 "הֶקְטוֹר! אוֹי וְאֵבּוֹי לִי, כִּי לְגוֹרָל אֶחָד נוֹלְדָנוּ
 שְׁנֵינוּ: אֵתָה בְּטְרוּיָה בְּהִיכָל פְּרִיאֲמוֹס הַמוֹשֵׁל,
 אוֹלָם אֲנֹכִי בְּתִבִּי בְּהַר-פִּלְקוֹס הַנְּחָפָה-יַעְרוֹת,
 בְּאַרְמוֹן אֲאֵטִיוֹן הַמוֹשֵׁל אֲשֶׁר טִפְחָנִי הַקְּטָנָה, 480
 אֲמָלָל שָׁגְדָל אֲמָלָלָהּ, הִלְוִאִי וְלֹא נוֹלְדָתִי לְעוֹלָם!
 עָתָה יִרְדָּתָ יִרְבָּתִי-שְׂאוֹל אֶל-מְשַׁכְּנוֹתָיו שֶׁל-הַדָּם,
 אוֹתִי וְנַחֲתָ, נִשְׁאַרְתִּי אֶלְמָנָה בְּהִיכָל בִּיגוֹנִי,
 בְּשִׁבְרֵי הַגָּדוֹל, וְיִלְדָנוּ עוֹד קָטָן וְתִינּוֹק אֵין-אוֹנִים,
 אֲשֶׁר יִלְדָנוּ גַם שְׁנֵינוּ, הוּא, קָשִׁי-הָרוּחַ; וְלְעוֹלָם 485
 אֵתָה לֹא תִהְיֶה לּוֹ לְעֹזְרָה כִּי-מֵתָ, וְהוּא לֹא יַעֲזָרֶךָ,
 וְאִם-גַּם יִמְלֹט מִקְּטָל רַב-דְּמָעוֹת וְחֶרֶב-אַכִּיִּים,
 יִהְיֶה מָנֹת חֶלְקוֹ אֲךְ עָמַל, וַיִּהְיוּ כָל-יָמָיו מִכְּאוֹבִים,
 יִסְבֵּל, זָרִים כִּי יִירָשׁוּ נַחֲלָתוֹ וּשְׂדוֹתָיו לְנַשְׁלוֹ.

יום אשר יתמות בכנפיו יפריד הגלד מרעיו, 490
 לעולם ישפיל את-עיניו ודמעות נגרות על-לחיו;
 הולך וחוזר אל-רעי אביהו בצר לו, בלחץ;
 יגע במעילו של-זה אף יגע בכתנתו של-אחר.
 יחוס עליו האחד מרבים והגיש לו כוסו,
 טבל יטבל שפתותיו, וחפו הוא חרב פהיותו. 495
 ילעג לו בן-אבות חיים, ינשלו מקרב המשתה,
 ישלח בו ידו יכניו, ויצערו בדברי נאצה:
 לך-לך! מה לך פה, ואביך לא יאכל אתנו!
 בוכה ישוב הגלד אל-אמו, אל-אשה אלמנה,
 בגנו אסטיאנפס המענג על-ברכי אביהו, 500
 אשר לא יאכל אך מח וחלב הכבשים הדשן,
 והיה כי שנה תקפתו, כי עיף מהשתעשע,
 ונרדם במטה היפה בזרועות-אומנתו הרכות
 על-היצוץ הרך, ולבו שבע-שמחות ותענוגים.
 עתה יסבל מכאובים, כי אביו אהבו איננו, 505
 אסטיאנפס בני, כי בן קראוהו הטרויים, ובצען
 אתה לבדך היית פה מעוז לשערים ולחומות,
 הרחק מאבותיך – עתה תכרסמך הרמה
 המנצנצת אצל הספינות הכפופות, כששבעו
 פלבים מבשרך הערום; אפס בארמון מנחים 510
 בגדים יקרים ודקים, שתפרו הנשים בכפיהן.
 אולם אשרפם פלם, באש אעבירם פלהם,
 יען לך איו בם חפץ, ובמו לא תשפכ לעולם
 נגדה לכל-בנות-טרויה וטרויים לשם לך ולתהלה".
 בכה ספדה ותקוננו, והנשים לה סביב נאנחו. 515

שיר עשירים ושלשה: תחרות הגבורים לכבוד פטרוקלוס

בכה בכו-הילילי בבירה; ובני-האכזרים
 הלכו-הגיעו עד פני-האניות, עד ים-הלספונטוס,

שָׁמָּה נִחְפְּזוּ-הַתַּפְּזוּ אִישׁ אִישׁ לְסִפִּינָתוֹ הַקֶּלֶה;

אוּלָם לְמִירְמִידוֹנִים אָסַר אֲכִילָס לְהַתַּפְּזוֹ.

עָנָה וְאָמַר לְרַעְיוֹ-עַמִּיתוֹ הַשּׁוֹאֲפִים-קֶרְבוֹת: 5

"הוּא, רוֹכְבֵי-סוּסִים מְהִירִים, רַעִים-עַמִּיתִים נְאֻמָּנִים!

אֶל-נָא תִפְתָּחוּ סוּסֵיכֶם תְּמִימֵי-הַפָּרָסָה מֵעַלְמָם,

כִּי בַתְחַלֶּה נִתְקָרֵב עַד-גְּנוֹת פֶּטְרוֹקְלוֹס לְבָכוֹתוֹ

בְּרָקֵב וְסוּסִים, כִּי זֶה הוּא הַכְּבוֹד הָאֲחֵרוֹן לְמִתִּים.

אֲחֵר שְׁרוּתָה נִפְשָׁנוּ הַבָּכִי וְהִזְלָלָה בִּיגוֹנִים, 10

נִפְתַּח סוּסֵינוּ וְשָׁם גַּם נֹאכַל פִּלְנוּ הַזָּבַח".

מִלֵּל וְהַחֵל מְקוֹנֵן, וְרַעְיוֹ הֶחָרוּ הַחֲזִיקוּ.

שָׁלַשׁ פַּעַמִּים הִקִּיפוּ בְּסוּסֵיהֶם אֲדִירֵי-הָרַעְמָה,

וְהָמָּה אֲבָלִים, וְתָטִיס הָעִירָה אֶת-נִפְשָׁם לְמַסְפָּד.

רָטַב הַחוֹל מִדְּמֵיעֵיהֶם אֶף כָּטְבוּ כְּלִי נָשֶׁק הַגְּבָרִים, 15

יַעַן כִּי צָר לָהֶם עַל-הַגְּבָר, עַל-אִישׁ-הַמִּלְחָמָה.

פָּתַח אֲכִילָס בֶּן-פֹּלֵס בֵּינֵיהֶם בְּמַסְפַּד תַּמְרוּרִים,

כַּפְּיוֹ מִכְלוֹת-הַגְּבָרִים הִנִּיחַ עָלָי תְּזִה-רַעוֹ:

"שָׁלוֹם-לָךְ, פֶּטְרוֹקְלוֹס, וְגַם אִם-בְּמִשְׁכָּנוֹת הַדָּס!

יַעַן הִפֵּל אֶקֵּימָה, כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתִּי לָפָנִים: 20

לְסָחֵב הִנֵּה אֶת-הֶקְטוֹר וּלְתַתּוֹ מֵאֲכָל לְכָלְבִים,

לִשְׁחַט שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵי עֲלָמִים יָפִים מִנְּעָרֵי טְרוֹיָה

אֲצֹל מְדוּרַת שְׂרָפֶתָךְ, בְּעֶבְרַתִּי, כִּי אוֹתָךְ הִרְגוּ".

מִלֵּל וְחָרַשׁ בָּלְבוּ דְבָרִים מִתְּפִירִים עַל-הֶקְטוֹר:

אֲצֹל מִטַּת בְּנוֹ שָׁל-מִנִּיטִיוֹס הַשְּׁלִיכוּ אִפִּים 25

מִנָּח בְּאַבְקָה. וְהָמָּה הִתְפָּשְׁטוּ אִישׁ אִישׁ כְּלִי-מִלְחָמָתוֹ,

נִחֲשֹׁת מִבְּרִקָּתָהּ, אֶף פִּתְחוּ סוּסֵיהֶם מְרִיעֵי-הַנִּחְרָה,

יָשְׁבוּ לָפָנַי סִפִּינוֹתָיו שָׁל-נֶכֶד-אַאֲקוֹס הַמְּהִיר,

רָבִים לֵאיוֹ מִסָּפֵר, וַיִּתֵּן לָפָנֵיהֶם אֶת-זָבַח-הַקְּבוּרָה.

פָּרִים רָבִים מְהִירִים פָּרְפְּרוּ תַחַת הַבֶּרֶזֶל 30

שְׁחוּטִים, וְרָבִים בְּנֵי-צֹאן וְעִזִּים פּוּעוֹת וּפְזִיזוֹת,

רבים חזירים מלביני-מלתעות וכבדים בחלב
 מתחזו על-גבי להבות הפיסטוס כדי לחרך אותם;
 נגרו דמים מסביב לגויה, כנגרים מספל.
 אך את-בן-פלוס מהיר-הרגלים הובילו נשיאי 35
 עם-האכזיים עד-פני אגממנון הגבר הנעלה.
 אפס אך שוא נחמוהו, כי חרה לו מאד לעמיתו.
 ובהגיעם עד-אהל האיש אגממנון בן-אטרס,
 צוו מיד לפרוזות, לצלולי-הקול, וישימו
 את-החצובה הגדולה על-גבי-האש, אולי יואיל 40
 בנו של-פלוס ורחץ את-בשרו מאבקות-הדמים;
 אולם הוא מאן, ונשבע השבועה הגדולה וידבר:
 "הנה נשבעתי בזבס הגדול האדיר-באלים,
 אשר לא יעלו מים על-ראשי, בטרכם הנחתי
 גוית פטרוקלוס על-גבי-המוקד ואשפך לו תלו, 45
 ואכרת את-שערות ראשי, יען כי לפי לא יכאב
 שנית, כאשר יכאב, לעולם ובעודי בחיים.
 הבה, רעי-עמיתי, נשבה אל-זבח-הקבורה.
 מחר עם-שחר קום צו, אגממנון העוצר-בגברים,
 להביא עץ מן-היער ולהכין כל-דבר פראוי, 50
 כל-אשר נחוץ למת היורד למחשפי-אימתה,
 למען תמהר ותאכלנו אש שלא-תכבה, ונסתר
 הוא מעין רואים, וישוב הצבא אלי-עבודתו".
 ככה מלל, והמה הקשיבו בשים לב ונשמעו.
 מהרו ערכו איש איש ארוחתו וישבו לסעודה. 55
 אכלו, ולבם לא חסר, כי איש איש קבל מנתו.
 אפס כששברו רעבונם ותאות צמאונם נמלאה,
 שבו הלכו בלהם איש איש לאהליו לנחת.
 אולם בן-פלוס השתרע על-חוף הים רב-השאון,
 נאנח מרה ויקונן בקרב כל-המרמידונים, 60

בְּטֶהְרוּ שֶׁל-חוֹף אֲשֶׁר שָׁם מְשֻׁבְּרִים בָּאִים וּמְשֻׁקְשָׁקִים.

שָׁמָּה שָׁנָה תִּקְפְּתוּ מְחַבֵּשֶׁת לְעֵצְבוֹת לְכָבוֹ,

שָׁנָה עֲרֵכָה חֲבִקְתּוּ – כִּי עֵיפּוֹ אֲבָרְיוֹ הַצָּחִים,

בְּדָלְקוֹ אֶת-הַקָּטוֹר מִסָּבִיב לְאֵלִיוֹס הַפְּרוּצָה לְרוּחוֹת –

נִגְלָתָה לוֹ בְּחֵלֹם אִזּוֹ נִשְׁמַת פְּטְרוֹקְלוֹס הָאֶמְלֵל, 65

תֵּאָרוּ כְּתֹאֵר הֶלֶז, קוֹמָתוֹ וְעֵינָיו הַנָּאוֹת,

קוֹלוֹ כְּקוֹלוֹ וְשִׁלְמוֹתָיו הָעוֹטוֹת לְבָשָׁרוֹ כְּשִׁלְמוֹתָיו;

עוֹמֵד לְמִרְא'וֹתָיו וַיֵּשֶׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיֹּדְבֵר:

"הֵנֵךְ יֵשֵׁן אֲכִילָס, נְאוֹתִי כָּלִיל שְׂכַחְתָּ!

בְּחַיִּי עוֹדְנִי וְכִרְתַּנִּי, עָתָה כִּי מָתִי שְׂכַחְתָּנִי. 70

אֲנֵא, מִהֵרָ קִבְרָנִי, וְאַבֵּא בְּשַׁעְרֵי הַדָּס.

גִּרְשׁ יִגְרָשׁוּנִי הַנִּפְשׁוֹת, אֵל צִלְמֵי-הַחַיִּים וּדְמוּתָם,

וְאֵינֶן נוֹתְנוֹת לִי לְבוֹא מֵעַבְרָ לְנֹהֵר בְּקֶהֱלָם.

תוֹעָה אֲנֹכִי וְנָד – עַל-בֵּית-הַדָּס רֹחֵב-הַדִּלְתִּים.

תָּנָה לִי אֶת-יָדְךָ, רֵאֵה שִׁיחִי, כִּי לְעוֹלָם לֹא אָשׁוּב לְרֹאוֹתְךָ, 75

לְעוֹלוֹת מִמִּשְׁכְּנוֹת הַדָּס, כִּי תֹאכַל לְהִבָּה אֶת-גּוּפִי,

וְחַיִּים לֹא נוֹסִיף עוֹד לְעוֹץ עֲצוֹת בְּנִפְשָׁנוֹ כְּקֶדֶם

הַרְחַק מִיֵּתֶר רַעֲיוֹנִי, וּבִיַּעַן בְּלַעֲנֵי הַמָּוֶת,

רַע הַגִּזְזָרָה שֶׁנִּגְזְרָה עָלַי בְּטָרֵם אֲנֹלֵד.

וְגַם עָלֶיךָ, אֲכִילָס, הַגִּבּוֹר הַדּוֹמָה-לְאֵלִים, 80

נִגְזְרָה גִּזְרָה כִּי תִפּוֹל לִיד-חוֹמַת הַטְּרוֹיִים הַנִּדְיָבִים.

אָפֶס אַחֲרַת לֶךְ אֲגִיד, וְעֲשִׂיתָ כְּדָבָרִי, אִם-תִּשְׁמָע;

אֵל-נָא תִקְבֹּר עֲצָמוֹתַי וְלֹא עִם-עֲצָמוֹתֶיךָ, אֲכִילָס;

יַחְדּוֹ תִּנְחֶנֶה, כְּאֲשֶׁר יַחְדּוֹ גִּדְּלָנוּ בְּהִיכָלְכֶם

לְמֶן-הַיּוֹם בּוֹ נִחַנִּי מִנִּיטְיוֹס מֵאוֹפָאִיס לְבֵיתְכֶם 85

יָלֵד עוֹדְנִי וְעָקֵב אוֹתוֹ הִרְצָח הָאִים,

יוֹם בּוֹ הִכִּיתִי נֶפֶשׁ אֶת-בֶּן-אֲמִפִּידֵמֶס, כִּי יָלְדוֹת

הָיְתָה בִּי, לֹא רָצִיתִי, פְּעֻסָּתִי בְּשִׁחְקִי בְּקוּבִיָּה.

קִבֵּל קִבְלָנִי לְבֵיתוֹ אִזּוֹ פֶּלֶס מְכַנִּיעַ-הַסּוֹסִים,

והוא גם גדלני באהבה, קראני נושא-כליך, 90

לכן גם יכיל כלי אחד את-עצמותינו ביחד.

אותו כלי-פז אשר נתנה לך אמך הגבירה מתנה."

השיב אמריו אכילס מהיר-הרגלים ויען:

"למה זה, רעי כנפשי, אתית הנה? מדוע?

הלהודיע לי כל-דבריוך אלה? ואכן 95

כל-אשר צויתני אנכי אמלא אקים.

אפס נא קרבה אלי, הבה ונחבק איש לאחיו,

ואם-גם לשעה מאד קלה נענג לבנו בבכיה."

ככה הביע, ויפרש את-כפיו ברצותו לחבקו;

אלא לשוא, כי הנפש ירדה תחתיות פקיטור 100

עולה באנשה קלילה. אכילס התנער משתאה,

ספק פפים ויען וידבר את-דברי היגונים:

"אלי! האכן במשכנות אאידס אין אנו אך נפש,

צלם אנחנו ודמות, ואין בנו חיים ואין חושים?

יען כי כל-הלילה הזה הלא עמדה על-ידי 105

נפש פטרוקלוס האמלל בוכיה תמרורים, אבלה,

הרבה והרבה בקשתני, ותארה כתארו וצלמו."

ככה מלל, והעיר את-כלם לבכיה ולמספד.

ואאוס ורדת-אצבעות הופיעה, והמה אבלים

סביב לגוית הקלל. אך אגממנון המושל 110

הבהיל מן-האהלים אנשים ופרדים להביא

עצים לו מן-היער, ויפקד עליהם את-מריון

איש-המלחמה הגבור, הוא נערו של-אידומנס.

המה הלכו וקרדמות מגדעי-אילנות בידיהם

גם-חבלים קלועים יפה, והפרדים לפניהם. 115

הרבו ללכת, יש עולים ויש יורדים ארכות וקצרות,

עד שהגיעו לגיאיות הר-אידה זה רב-העניות.

מהרו פרתו שם עצים מגביהי-עפאים בנחשת

חֹתֶכָּה-אַרְכּוֹת, וְאֵלֶּה נִפְלוּ בְּשֹׁאֵן וְהַמֶּלֶה.
נִחְפְּזוּ אֵז הָאֲכִיִּים וַיִּבְקְעוּ הָעֵצִים, הָעֲמִיסוּם 120
עַל-גַּב-הַפְּרָדִים, וְאֵלֶּה הִלְמוּ הָאֲרִץ בַּפְּרָסוֹתָם,
רוֹצִים לָרֶדֶת לְמִישׁוֹר בְּדֶרֶךְ הַסֶּבֶךְ הָעֵבֶתִים.
וְחוֹטְבֵי הָעֵצִים אִישׁ אִישׁ מֵהֶם נָשָׂא גִזָּר, כְּאֲשֶׁר
צָוָה לָהֶם מְרִיאֹנִס, הוּא נִעְרוּ שָׁל-אִידוֹמָנִס.
וְכִשְׁהִגִּיעוּ לָיִם, הִשְׁלִיכוּ הַגִּזָּרִים בַּמָּקוֹם 125
אֲשֶׁר בּוֹ בָּחַר לִתֵּל אֲכִילִס לוֹ וּלְפֶטְרוֹקְלוֹס.
אוּלָם אַחֲרֵי הִשְׁלִיכֶם מִסִּבִּיב הָעֵצִים הָרַבִּים,
יָשְׁבוּ כָלֶם מִחִפִּים. וַיִּפְקֹד אֲכִילִס עַל-צַבָּאוֹת
הַמְרַמְדוֹנִים הַגְּבָרִים, כָּל-חוֹבְבֵי-הַקָּרֶב, כִּי יִשְׁימוּ
כָּלִי מִלְחָמוֹתָם עֲלֵיהֶם וְרַתְמוּ הַסּוּסִים בָּרֶכֶב. 130
הֵם הִתְנַעְרוּ, הִזְדָּרוּ וַיִּלְבְּשׁוּ כָּלִי הַמִּלְחָמָה,
עָלוּ בַכֶּסֶא הָרֶכֶב, הָרַפָּב וְהַלּוֹחֵם לְצַדּוֹ.
יָצָא הָרֶכֶב בְּרֹאשׁ, וְאַחֲרֵיהֶם הָרַגְלִי כָעֵב עָנָן
שֵׁם לְאֶלְפִיָּהֶם, בְּאַמְצַע נּוֹשְׂאֵי-פֶטְרוֹקְלוֹס – עַמִּיתָיו.
שָׁעַר מִכֶּסֶה אֶת-כָּלוֹ, כִּי גִזְזוּ וַעֲלִיו הִשְׁלִיכוּ. 135
אַחֲרָיו הִלֵּךְ אֲכִילִס הַנִּעְלָה, תּוֹמֵךְ אֶת-רֹאשׁוֹ,
נֶעֱצָב אֶל-לְבוֹ, כִּי הוֹבִיל לְאַאֲיִדָס אֶת-רַעוֹ הַתָּמִים.
וְכִשְׁהִגִּיעוּ לַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִתְנַהוּ אֲכִילִס,
שֵׁם הוֹרִידוּהוּ וַיִּצָּבְרוּ עָלָיו הָעֵצִים הָרַבִּים,
אוּלָם אַחֲרָת אֵז חָרַשׁ בְּלָבוֹ אֲכִילִס הִמָּהִיר. 140
נָטָה הַצֵּדָה וַיִּכְרַת אֶת-שְׁעֵרוֹת רֹאשׁוֹ הַצִּהֲבָהּ
אֲשֶׁר גִּדְּלָן מִחֻלְפוֹת בְּשִׁבִּיל סִפְרָקִיוֹס הַנָּהָר,
נֶאֱנַח מְרָה וַיִּדְּבֶר, מִבֵּיט בָּיִם, זֶה הָאֵפֶל:
"הוּא, סִפְרָקִיוֹס, לִשְׁנוֹא אֶךְ נָדַר לְךָ פֶּלֶס אֶת-נִדְרוֹ,
לְאֹמֶר: כִּי אֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם אֶל-אֲרִץ-מוֹלֶדְתִּי אֶהְבֵּתִי, 145
וְאַכְרַת לְךָ שְׁעֵרוֹתִי, וּשְׁלָמִים לְךָ – הִקְטוּמָּה
יִשְׂרָף וַיּוֹסִיף חֲמָשִׁים אֵילִים תָּמִימִים לְךָ אֶצֶל

הַעֲנֹת שֵׁם חַרְשָׁה לָךְ וּמִזְבֵּחַ רִיחָנִי.

כָּכָה נָדַר הַיָּשִׁישׁ; אָכֵל לֹא מִלֶּאֱתָ שְׁאָלָתוֹ.

עֲתָה, יַעַן לֹא אָשׁוּב אֶל-אַרְצִי מוֹלֶדְתִּי אֶהְבֵּתִי, 150

אֲתֹן תִּלְתְּלִי לַגִּבּוֹר פֶּטְרוּקְלוֹס וְאֵתוֹ יִשְׂאֵם."

כָּכָה דִּבֶּר, וַיִּתְקַע בְּכַפּוֹ שָׁל-רַעוּ-עֲמִיתוֹ

מִחֲלָפוֹת רֹאשׁוֹ וַהֲעִיר אֶת-כָּלֶם לִבְכִי-הַתְּמָרוֹרִים.

הִיָּתָה הַשָּׁמֶשׁ שׁוֹקַעַת, וְהֵם עוֹד מְקוֹנְנִים, לוֹיֵלָא

קָרֵב אָכִילֵס וַיְדַבֵּר לְאִישׁ אֲגַמְמֶנוֹן וַיֹּאמֶר: 155

"הוּא, בֶּן-אַטְרִס, – הֵלֹא בְּקוֹלְךָ יִשְׁמְעוּ אֲכִיִּים

בְּחִפְזָן-לֵב, – הֵלֹא גַם לְמִסְפַּד יֵשׁ קֶץ וַיֵּשׁ תִּכְלָה.

צוֹ וַיִּתְפָּזְרוּ מֵאַחֲרֵי הַמּוֹקֵד וְעָרְכוּ הַסְּעוּדָה.

אֲנִי הַשָּׁנִים בַּעֲסֵק בָּזָה, כִּי לָנוּ בִּיּוֹתֵר

יָקָר אוֹתוֹ הִחָלָל. הַנְּשִׂאִים יִשְׁאָרוּ אִתִּי". 160

שָׁמַע אֶת-דִּבְרֵי אָכִיל אֲגַמְמֶנוֹן אֱלוֹף-הָאֲנָשִׁים,

פִּזַּר מִיָּד אֶת-הָעָם בְּאֲנִיּוֹת יִשְׁרוֹת-הַצִּלְעוֹת,

וַיִּשְׁאָרוּ אַךְ הָעֶסוּקִים בְּקִבּוּרָהּ וְהָרְבוּ הָעֲצִים,

עָשׂוּ אֶת-הַמַּעֲרָכָה שֵׁם מֵאָה אֵמָה עַל-מֵאָה,

שָׁמוּ בְּנֶפֶשׁ עֲצָבָה הַגּוֹיָה עַל-גִּבִּי הַמּוֹקֵד. 165

הָרִבָּה צֹאן-מִרְבֵּק וּפָרִים מְקָרִינִים וּמִקְשִׁים-לִלְכֹת

פָּרְקוּ אֶת-עוֹרָם לְנוֹכַח הַמְּדוּרָה, עָרְכוּם, אַךְ חֲלָבָם

לָקַח אָכִילֵס הַגִּבּוֹר לְתֵתוֹ עַל-גִּבִּי הִחָלָל,

מִפָּרָה רִגְלוֹ וְעַד-רֹאשׁוֹ, וְסָבִיב הַקִּיפּוֹ הַבְּתָרִים.

אָפַס בְּאַמְצַע שֵׁם הָצִיב אֶת-כַּיִּי הַדִּבֵּשׁ וַהֲשִׁמּוֹן 170

נוֹטִים כָּלִפִּי הַמָּטָה; וַיִּשְׁלַךְ בַּמּוֹקֵד אֶרְבָּעָה

סוּסִים תְּלוּלֵי-הַצִּנּוּאָר, הִטִּילֵם בְּכַחַת וַנֶּאֱנַח.

הָיוּ תִשְׁעָה כְּלָבִים אוֹכְלִים עַל-שִׁלְחַן הַמּוֹשֵׁל,

שָׁנִים עָרַף, הִטִּילֵם עַל-גִּבִּי הָאֵשׁ וְהַמְּדוּרָה;

שָׁנִים-עֶשֶׂר נִעְרִים, הַטּוֹבִים בְּיִלְדֵי הַטְּרוּיִים הַנְּדִיבִים, 175

שָׁחַט בְּנַחֲשֵׁת, כִּי חָרַשׁ בְּלָבוֹ עֲלִילוֹת נוֹרָאוֹת,

זרק אל-זעם-הַבְּרָזֵל אֲשֶׁר לֹאשׁ – וְתֹאכְלוּמוּ.

הִילִיל מִנְהֻמַּת לְבוֹ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם אֵל-עֲמִיתוֹ:

"שְׁלוֹם לָךְ, פֶּטְרוֹקְלוֹס, וְגַם אִם-בְּמִשְׁכָּנוֹת הַדָּס!

הַפֶּל קִימָתִי, עֲשִׂיתִי, כַּאֲשֶׁר הִבְטַחְתִּי לָפָנִים: 180

שְׁנִים-עֶשֶׂר נְעָרִים, הַטּוֹבִים בְּיָלְדֵי הַטְּרוֹוִיִּים הַנְּדִיבִים,

תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶתְךָ יָחַד; בְּלִתִּי אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-פְּרִיאמוֹס,

הַקָּטוֹר, לֹא תֹאכַל הָאֵשׁ כִּי אוֹתוֹ הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ".

כָּכָה דִּבֶּר מָאִים, אֲךָ אֵלָיו לֹא קָרְבוּ הַכְּלָבִים,

כִּי אֶפְרוֹדִיטָה בַת-זֶבֶס הָיָה גֵּרָשָׁה הַכְּלָבִים מֵעַלְיוֹ 185

יוֹמָם וְלַיְלָה, וּבְשִׁמּוֹן-הַנֶּרְדִּים, בְּשִׁמּוֹן אֲמֶבְרוֹסִיָּה,

מִשְׁחָה אוֹתוֹ, וְלֹא נִשְׁחַת בְּשָׂרוֹ בְּהִסָּחְבוֹ שָׁמָּה.

מִן-הַשָּׁמַיִם אִזּוֹ הוֹרִיד פִּיבּוֹס-אַפּוֹלוֹן עַב-עֶנָן

אֶפֶל עַל-אוֹתוֹ הַמִּישׁוֹר, וַיִּכַּס כָּל-הַכָּפָר עַל-גְּלָה,

שָׁמָּה שְׂכָכָה גּוֹיָתוֹ, לְמַעַן לֹא תִשְׁכְּבִים הַחֲמָה 190

לִיבֹשׁ אֶת-עוֹרוֹ מִסָּבִיב לְשָׂרִירִים וּלְכָל-הָאֲבָרִים.

אָפֶס לֹא אֶחָזָה אֵשׁ בְּמוֹקֵד שֵׁם הוֹטֵל פֶּטְרוֹקְלוֹס.

חֲרַשׁ בָּלְבוֹ אֶכִּילֹס מִהִיר-הַרְגָּלִים אַחֲרָת.

נָטָה מֵעַל פָּנָי הַמְּדוּרָה וַיִּקְרָא לְשָׁנִים לְרוּחוֹת,

רוּחַ צָפוֹן וְנֵם, וַיִּדַּר הַנְּבָחִים הַנָּאִים. 195

נֶסֶךְ מִסְפָּל הַזֶּהָב, הַרְבֵּה הִתְחַנֵּן וְהִעֲתִיר

לְבֹא לְהַפִּיחַ בָּאֵשׁ, וּתְמַהֵר וְתֹאחֲזוּ בְּחֻלָּל,

תֹּאכַל בְּמִהְרָה הַעֲצִים. וְתִשְׁמַע אִירִיס הַקֶּלָּה

אֶת-נִאֲקָתוֹ וְאֶת-שִׁיחוֹ, נִחְפְּזָה לְבִשָּׁר הַרוּחוֹת.

וְהִנֵּה כָּלֹו בְּהִיכָל זְפִירוֹס הַשׁוֹאֵן-בְּסַעַר, 200

יוֹשְׁבוֹת לְמִשְׁתֵּה הַרְעִים. וְאִירִיס נִחְפְּזָה מוֹעֶפָה,

עֲמָדָה עַל-מִפְתּוֹ-הָאֶבֶן. וְהֵן אֲךָ בְּעֵינֶיהֶן רְאוּהָ,

קָפְצוּ כָּלֹו מִמְּקוֹמָן, מִזְמָנוֹת אוֹתָהּ לְהִסָּב.

אָפֶס הִיא מְמַאֲנָת וְתִשָּׂא אֶמְרָתָהּ וְתֹאמָר:

"לֹא עַת לְשָׁבַת! נִחְפְּזָה אֲנִי אֶל-מִשְׁבְּרֵי-אוֹקֵינוֹס 205

לְאָרֶץ הָאִתִּיּוֹפִים הַמַּעֲלִים כִּיּוֹם הַקְטוּמָבוֹת

לְכָל-הָאֲלִים הַנִּצָּחִים, וְאֵטֶעַם מִזִּבְחָם גַּם אֲנִי.

הִנֵּה אֲכִילֶם מִתַּחֲנוֹן אֶל-שְׁנֵיכֶם: בּוֹרֵאס וְנִפְירוֹס,

לְבֹא לְהַפִּיחַ בָּאֵשׁ, וְגַם-נִדָּר הַזִּבְחִים הַנָּאִים,

לְמַעַן תַּעֲרִירוּ אֵשׁ תּוֹקֵד בַּמִּדְוָרָה בָּהּ יִשְׁכַּב פֶּטְרוֹקְלוֹס, 210

וְכָל-הָאֲכִיִּים לוֹ סָבִיב מְקוֹנְנִים, עָלָיו יִבְפִּיוּ".

דְּבָרָה דְּבָרִיָּה וַתִּרְחַק, וַתִּתְנַעֲרָנָה הַרוּחוֹת

בְּקוֹל וְהַמְלָה נוֹרָאָה, מִזְעִיקוֹת לְפָנֶיהָ עֲנָנִים.

בָּאוּ בִסְעָרָה עַד-חֹפֵי הַיָּם וַיִּרְיֻמוּ מִשְׁבָּרִים

בְּרוּחַ אַפֶּן הָאֲיִם, וְהִגִּיעוּ עַד-טְרוֹיָה הַבְּרוּכָה, 215

פָּרְצוּ בַעֲצֵי הַמוֹקֵד, וַתַּעַל הָאֵשׁ וַתִּתְלַקַּח.

לְהַבּוֹת הַמִּדְוָרָה קָדְחוּ, כָּל-אוֹתוֹ הַלֵּילָה סָעְרוּ,

שׁוֹרְקִים בָּאֵשׁ, וְאֲכִילֶם מִהִיר-הַרְגָּלִים הַתְּהַלֵּךְ

אוֹתוֹ הַלֵּילָה וּבִידוֹ כּוֹס-הַפִּיפְיוֹת וְדוּלָה

יֵין מִמְזֶרֶק-הַזָּהָב, מִזָּה וּמִרְטִיב הָאֶרֶץ, 220

הוֹלֵךְ קוֹרָא אֶל-נַפֶּשׁ פֶּטְרוֹקְלוֹס רִיעָהוּ הָאֲמָלֵל.

כְּאוֹתוֹ הָאֵב אֲשֶׁר יָמַר בְּשִׁרְפוֹ עֲצָמוֹת בֶּן יָקִיר,

אֲשֶׁר מֵת עוֹדוֹ חָתָן לְמִגְנַת לֵב-אֲבִיו וְאִמּוֹ, —

כָּכָה הִילִיל אֲכִילֶם, בְּשִׁרְפוֹ אֶת-עֲצָמוֹת רִיעָהוּ,

הוֹלֵךְ וּמְקִיף הַמוֹקֵד וְנֶאֱנַח בְּשִׁבְרוֹן מִתְנַיִם. 225

כּוֹכַב הַשֶּׁחַר הוֹפִיעַ וְאוֹרוֹת בִּכְנָפָיו לְאֶרֶץ,

וְאִיאֹס עֲדוּיֶת-הַכֶּרֶם הַשְׁתַּרְעָה עַל-פָּנֵי רַחֲבֵי-יָמִים,

שָׁחָה הַמִּדְוָרָה וַתִּדָּל, וְאֵשׁ הִלְהִבָה שְׂכָכָה.

שָׁבוּ הַרוּחוֹת הַבִּיתָה נְחֻפְזוֹת מֵאַחַר הַמוֹקֵד

דֶּרֶךְ יָם-תִּרְקִיָּה, וַיֵּהָם הַיָּם וּמִשְׁבָּרָיו נֶאֱקָו. 230

פָּנָה בֶן-פִּילֶס וַיֵּט מֵאַחַר הָאֵשׁ הַלּוֹחֶשֶׁת,

שָׁכַב עֵיף יָגַע, וְשָׁנָה מִתּוֹקָה תִּקְפָּתוּ.

אֵךְ כְּשֶׁנִּקְהַל הַמּוֹן הָאֲכִיִּים מִסָּבִיב לְכוּ-אֶטְרֶס,

קוֹלוֹת הַהוֹלָכִים וּשְׂאוֹנָם הֵם הַעֲרִירוּהוּ מִשְׁנָתוֹ.

נעזר הַזִּדְקָה וַיֵּשֶׁב, וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר: 235

"אִתָּה, בֶּן-אֲטֹרֶס, וְאַתָּם, הַטּוֹבִים בְּעַם-הָאֲכִיִּים!

תַּחֲלָה כְּבוֹ בִּינִי הַמְּבָרִיק הָאֵשׁ הָעוֹמָמָת,

כֹּל-אֲשֶׁר נִשְׁאָר לְפָלִיטָה מִפֶּחַ הַלֵּהָב, וְאַחֵר

נִצְבֵּר אֶת-עֲצָמוֹת פֶּטְרוֹקְלוֹס בְּנוֹ שֶׁל-מְנִיטְיוֹס הַגְּבוּר.

יָפָה לְהַבְחִין בָּהֶן וְנִקַּל לְהַפִּיר אֶת-אֱלֹהִי, 240

יַעַן הוּא שָׁכַב בְּאַמְצַע הַלֵּהָב, וַיִּתְּרֵם מִרְחוֹק

בַּעֲרוֹ אֵצֶל הַשְּׁפוֹת, הַסּוֹסִים וְהַגְּבָרִים בְּעֶרְבוּב.

אַחֲרֵי-כֵן נָשִׁים עָלִיָּהֶן הַחֲלָב שְׁתֵּי שְׁכָבוֹת וַיִּתְּנוּ

בְּסִפָּל הַזֶּהָב, תַּנְחֲנָה עַד-אַרְד לֹאֲאִידֶס גַּם אֲנִי.

אָפֶס לֹא אֶפְקֹד עֲלֵיכֶם לְשַׁפֵּךְ הַסּוּלָלָה גְבוּהָה – 245

תִּהְיֶה כִּיאוֹת, כִּי אוֹתָהּ יַגְבִּיהוּ וַיִּרְחִיבוּ בַּעֲתָהּ

כֹּל-הָאֲכִיִּים בְּמוֹתֵי, הֵם כֹּל-הַנִּשְׁאָרִים בַּחַיִּים

אֲשֶׁר עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת וְהַסְּפִינּוֹת מִרְבוֹת-הַמְּשׁוֹטִים".

מִלָּל, וְהִמָּה נִשְׁמָעוּ לָבֹן-פֶּלֶס מִהִיר-הָרָגָלִים.

תַּחֲלָה כְּבוֹ בִּינִי הַנּוֹצֵץ הָאֵשׁ הָעוֹמָמָת, 250

כֹּל-אֲשֶׁר אָכַל הַלֵּהָב וְהַדָּשָׁן הָרַב אֲשֶׁר נִעְרַם.

צָבְרוּ בְּכִכָּיָה עֲצָמוֹתָיו הַלְּבָנוֹת שֶׁל-רַעַם הָעֵדִיז,

שָׁמוֹן בְּסִפָּל הַזֶּהָב וְכֶסֶן בַּחֲלָב שְׁתֵּי שְׁכָבוֹת,

שָׁמוֹן בְּאֵהָל, הִלִּיטוֹן בְּאִטּוֹן-בַּד נָאָה וַיָּפָה.

עָגוּ הָעֶגְהָ לַצִּיּוֹן, הַנִּיחוּ שָׁם כֹּל-יִסּוּדוֹתָיו, 255

סָבִיב לְמוֹקֵד, וּמִהָרֹו שָׁפְכוּ הַתֵּל עַל-הָאֶרֶץ.

אֵךְ כִּשְׁשָׁפְכוּ הַתֵּל הַזִּדְרָזוּ מִשָּׁם, וְאַכִּילֶס

עֶצֶר בְּעַד כֹּל-הָעָם וְהוֹשִׁיבָם בְּעִגּוּל מְאֹד גָּדוֹל,

הִבִּיא מֵאַחֵר הַסְּפִינּוֹת הַפָּרָסִים: חֲצוּבוֹת וְדוּדִים,

סוֹסִים מִהִירִים, וּפְרָדִים וּפְרִים מִקְרִינִים אֲדִירִים, 260

נָשִׁים לְבוּשׁוֹת-מִתְלַצוֹת וְגַם אֶת-הַבְּרוֹזֶל הָאֶפֶר.

תַּחֲלָה יָעַד הַפָּרָסִים לְמַהִירִים בֵּין רוֹכְבֵי-הָרֶכֶב.

נִהַג אִשָּׁה תְּמִימָה יוֹדַעַת בְּמִלְאֶכֶת כְּפָיִים

וְחִצּוּבָהּ בֵּת-שְׁתֵּימָּה וְעֶשְׂרִים בֵּת, וְלֹה יְדוּתִים –

פָּרָס לְרֹאשׁוֹן. הַשְּׁנִי – סוּסָה בֵּת-שֵׁשׁ הִיא הַפָּרָס לֹ, 265

עַל לֹא יִדְעָה וְהָרָה, וּפְרִיָּה פָּרָד בְּבִטְנָהּ.

יַעַד לְשָׁלִישִׁי הַפָּרָס – דּוּד יָקָר לֹא עֶבֶר בְּלֶהֱב,

דּוּד מָאָד יָפָה, וְאַרְבַּע בֵּת נָכִיל וּמִזְהִיר בְּלֶבְנוּ.

הִיָּה הַפָּרָס אֲשֶׁר יַעַד לְרִבִּיעִי שְׁתֵּי כִכְרֵי הַזָּהָב.

פָּרָס לְחִמִּישִׁי – סָפֶל פִּיפִּיּוֹת לֹא עֶבֶר בְּלֶהֱב. 270

עֹמֵד הַתִּיצָב וַיִּדְבֹּר בְּאַזְנֵי בְנֵי-אַרְגָּוֹס וַיֹּאמֶר:

"אֵתָהּ בֶּן-אַטְרֶס וְכָל-הָאֲכִיִּים הַדּוּרִי-הַמְצָחוֹת!

הִנֵּה בְּעִגּוּל הַפָּרָסִים לְטוֹבִים בְּכָל-הָרַכָּבִים,

וְאֵלֹו הִיָּינוּ נֶאֱבָקִים לְכָבוֹד אַחֵר מִן-הָאֲכִיִּים

וַיֹּדֵאֵי הִיָּיתִי אֲנִי הַמְכָּנִים לְאַהֲלֵי פָּרָס רֹאשׁוֹן, 275

וְאַתֶּם כָּלְכֶם יִדְעַתֶּם מֶה טֹבֹו שְׁנֵי סוּסֵי בְּסוּסִים,

יַעַן כִּי נִצַּחִיִּים הֵמָּה, פּוֹסִידוֹן נִתְּנָם מִתְּנָה

לְאַבִּי לְפִלֶּס הַמוֹשֵׁל, וְהוּא אֲשֶׁר מְסַרֶּם בִּיָּדִי.

אוּלָּם עֵתָה אֲמַנֵּעַ וְגַם סוּסֵי תְּמִימֵי-הַפָּרָסָה,

יַעַן כִּי אֶבֶד לָהֶם מִנְהִיגָם הָעֵדִין הַמְּפָאָר, 280

אוֹתוֹ הַגָּבֵר הָעֵנֹו, שִׁהְיָה מוֹשֵׁחַ רַעְמוֹתָם

בְּשָׁמֶן נוֹזֵל, בְּשׁוּכָם מִרְחֻצָּה בְּמִים הַצָּחִים.

עָלִיו עֵתָה הֵם עוֹמְדִים אֲבָלִים נֶעֱצָבִים אֶל-לָבָם.

הוֹגִים נִכְאָים, נִצָּבִים הוֹרִידוּ לְאַרְצָ רַעְמוֹתָם.

קוּמוּ, כָּל-הָאֲחֵרִים בְּמִתְּנָה, מִבֵּין הָאֲכִיִּים, 285

כָּל-הַבּוֹטֵחַ בְּסוּסָיו וּבְרַכְבוֹ הָעֹשׂוֹי לֹו יָפָה".

כָּכָה דָּבָר בֶּן-פִּלֶּס. הִתְקַבְּצוּ הָרוֹכְבִּים הַמְּהִירִים.

רֹאשׁוֹן הַתַּעֲוִיר וַיִּקָּם אֲבִמְלֹוֹס הָעוֹצֵר-בַּגָּבְרִים,

בְּנוּ שָׁל-אַדְמָטוֹס, חֲבִיבוֹ, הָרֹאשׁוֹן בֵּין רוֹכְבֵי-הָרַכָּב.

אַחֲרָיו קָם דִּיאֹמִידֶס בֶּן-טִידֶס הָאֲדִיר בְּקָטָל, 290

נִהַג אֶת-סוּסָיו שָׁל-טְרוֹס אֶל-תַּחַת הָעֵל, וְהוּא גָזְלָם

אֲזַי מֵאִיִּנִיאָס אֲשֶׁר פִּיבּוֹס-אַפּוֹלוֹן הִצִּילוֹ.

אחרי קם מנלאוס בן-אטרס צהבהב-השער,
זרע-זבס, והוא אסר לעלו את-סוסיו הקלים:
סוסו פודרגוס נאת-איתי סוסתו של-אגממנון, 295
אשפר מאת אכפולוס בנו של-אנכיסס, למען
ישב בביתו ולא יעלה על-אליוס הפרוזה לרוחות,
ינח בביתו בשמחות; פי הרבה בן-קרונס אוצרותיו,
וישב בביתו בסקיון, בארץ רחבת-השדמות,
אותה אסר לצמדו, והיא משתוקקת לריצה. 300
רביעי קם אנטילוכוס עם-סוסיו הדורי-הרעמה,
בנו הנעלה של-נסטור הישיש המושל הנדיב,
בנו של-גלס, וסוסיו מהירי-הפרסה מארץ
פילוס אסורים לרכבו, ויגש אליו אביהו,
יועץ-העצה הטובה וידבר לבנו זה הנבון: 305
"בני אנטילוכוס, ואם-צעיר אתה, הלא אהבוך
זבס ופולסידון ולמדוך את-תכמת הנתיגה בסוסים,
דבר לא נעדר; לכן אין צורך להורותך.
אתה יודע איככה מקיפים הציון, ואולם
בבדים סוסיך, ולכן יראתי, פן-תאנה לך רעה. 310
הנה קלו סוסיקם אל מסוסיך; אך הנה
אין להם בינה לחרש מזמה בלבם כמוך.
לכן התעודד נא, בני, ועצות בנפשך תשית
שונות ורבות שלא ימלט הפרס מפריך.
חוטב עצים בבינה מיטיב עשה מרב-כח; 315
בתקמה ינחה גם תופש-ההנה ספינתו הקלה
במרחבי-ים העכורים, ואם-סער וסער בסופה;
רכב ינצח את-רכב בתקמה ובינה יתרה.
אולם כל-הבוטח אך ברכבו ובסוסיו המהירים,
ינהג בסוסיו באין-בינה ונוטה לו הנה ונהה, 320
סוסיו ישוטו בדרומוס, ולא יעצר פח להכניעם;

אך היודע לנהג בסוסים הרעים בחכמה
מביט בציון ולא ירה, אך סמוך לו יקוף ולא ישכח
כיוון ומתח מתחלה מושכותיו עשויות עור פרים,
מחזיק, בדרך מוסתפל, שלא יעברנו איש אחר. 325
אראה לך המטרה הברורה ותיטיב לראותה:
גזע של-אכן או אלון שם יבש מתמר בשדה,
גבהו כמשלש האמות, ולא שלט בו מטר להקריב.
שתים אבנים מלבינות מכאן ומכאן לו נשענות
במצר-הדרך; אך סביב שם עולה הדרך מישרים. 330
אולי זה סמן על-קברו של-גבר שנפטר מקדם,
ואולי זה ציון הציבו בני-אדם שחיו לפנים,
עתה מטרה עשהו אכילס מהיר-הרגלים.
והיה כי אליו תגיע, תקריבה הסוסים והרכב,
גופך תכפף בחיק הרכב השזור לתפארה 335
קצת לשמאלך ודפק את-סוסך לימינך בשוטך,
הרעם עליו בקולך והרפה מעט את-מושכותיו.
והיה סוס שמאלך בא מקיף קרוב וסמוך לציון,
ונדמה לך, כאלו סדן אופנך היפה נוגע
בו בעברך; ואולם השמר ואל-תגף באבן 340
לתת מום בסוסין ולהשחית ולשבר הרכב –
ששון הוא לאחרים, וחרפה ובושה לנפשוך!
אתה ראה, בני, הנהר לעשות בתבונה מעשיך.
יען אם-תשפיל ותקיף אך סמוך לציון רכבך,
איש לא ידביקך לעולם ולא יעבר עליך בסוסיו, 345
ולו גם יבא אחריך נשא על-גבי אראון,
סוס אדרסטוס המהיר, והוא חטר מגזע האלים,
או על-גב סוסי האיש לאומדון שנולדו בארץ".
ככה דבר לו נסטור בן-נלס הפרש וילך,
ישב על-מקומו, כי הסביר לבנו כל-דבר על-אפנו. 350

אך מריאונס הוא ערך חמישי את-סוסיו הנאים.

עלו כלם ברכב, הפילו גורלות, אכילס

נדנדם, ונפל גורלו של-אנטילוכוס בן-נסטור;

אחריו יצא הגורל אשר לאבמלוס המושל;

אחריו בא מנלאוס בן-אטרס, המצין-ברמח; 355

אחריו בא מריאונס בגורלו; הגורל האחרון –

בחלק בן-טידס הגבור המצין בין רוכבי-הרכב.

עמדו שם איש אצל רעו וייעד אכילס הסמן

הרחק בשדה במישור, ויפקד לשומר את-פינגס,

איש-המלקמה הדומה-לאלים ורעו של-אביו, 360

למען יתבונן במרוץ ודברים נכונים יודיע.

כלם בבת-אחת הרימו שוטיהם על-גבי הסוסים,

דפקום במושכות הנאות, הריעו עליהם בקולם

לעודדם לריצה, והמה טסו במעופם בשדה

מן-האניות והלאה. ויעל האבק מתמר 365

תחת חזותם, התאבך כענן וכרוח סוערת,

ורעמות הסוסים מתפזרות על-כנפי הרוח בנשבה.

אך המרכבות נשאות, יש נוגעות בארץ הפורה,

ויש שהתרוקמו באויר נשאות; ואולם הרוכבים

עמדו איש איש ברכבו, ואיש איש לבבו מפרפר, 370

כמה-נצחון, ואיש איש קורא לסוסים בשמותם,

וסוסיו המהירים נשאים ומעלים אבק במישור.

אולם כשהפנו הסוסים מהירי-הרגל מרוצם

נכח אל-פני ים-השיבה, אז אך הופיעה גם תכונת

סוס נסוס וטיבו, והמה נכחם נחפזים. ראשונות 375

נגלו סוסות אבמלוס, הוא נכדו של-פרס, במעופן.

אחריו טסו שני סוסיו של-דיאומדס, והמה

סוסיו של-טרוס, לא הרחיקו, אך קרובים לאלה סערו.

נראו כאלו ישתוקקו לעלות ברכב אבמלוס,

שופכים על-גב הרכב ועל-שתי כתפיו נשימת 380

אפם החמה, נשאים וראשיהם נוגעים בגבו,

נהיו לו קודמים או באים אתו כרגע האחד,

לולא פיבוס-אפולון, שחרה אפו בכון-טידס

והוציא את-שוטו המזוהר מידו, השליכו לארץ.

נטפו עיניו דמעותיו, פי חרה לו מאד ויצטער, 385

כאשר ראה הסוסות והנה מוסיפות מרחיקות,

וסוסיו מפגרים ברוצם, באין למו שוט שיכריחם.

אפס מעיני אתנה לא נסתרה תרמית אפולון,

עקבו בלאט את-בון-טידס, ותמהר אל-רועה-הגויים,

תקעה לו שוטו בכפו ותפח בסוסיו הגבורה, 390

קרבה בעברתה הקשה עד-בנו של אדמטוס הנדיב,

שברה העל של-הסוסים, וסוסיו התפרדו בדרך

אחד אחד לעברו, ונתקע היצול בארץ.

נפל הוא מן-הרכב, התפלש על-יד האופנים,

פצע בנפלו מרפקיו, את-פיהו וגם את-נחיריו, 395

שרט במצחו ממעל לשתיים גבותיו, ועיניו

נמלאו דמעות חמימות, ונפסק זה קולו הקזק.

מהר בון-טידס והעביר בסוסיו תמימי-הפרסה,

הרחיק והקדים לכלם, יען כי פלס-אתנה

נטעה עצמה בסוסיו ותנחילנו התהלה. 400

אחריו נחפז בן-אטרס, האיש מנלאוס הצהבהב;

אך אנטילוכוס מריע, מעודד את-סוסי אביהו:

"קומו הגלו גם אתם, עושו בכל-כחכם, טוסו!

איני מצנה לכם, שתהיו מתחרים ברוצכם

בסוסי בון-טידס הגבור, כי פלס-אתנה היא נטעה 405

כח בסוסיו המהירים ותנחילנו התהלה.

הדבק הדביקו את-סוסי בן-אטרס ואל-תחשלו,

מהרו עושו למען לא תכסה פניכם בכלמה

איתי, שאינה אך סוסה; מה תפגרו הטובים ממנה?
וגם זאת אגלה לכם, ויקום הדבר וכן יהיה: 410
נסטור רועה-העמים לא-יוסיף עוד כמו קדם
לדאג לכם, כי ימהר וישחטכם בנחשת השנונה,
אם-אך מהיותכם כה נרפים פָּרַס קטן ונקלה אשאה.
חזקו, אמצו, וטוּסו ורדפו אחריהם בַּכַּח!
הנה אתחכם להם ואעשה בתבונה ודעת 415
שם בין המצרים בדרכך להעביר עליהם ולא-אחטיא!"
בכה הביע, והמה מגערת המושל נבהלו,
מהרו ברוצם זמן מועט, ופתאם התבונן וראה
אנטילוכוס הצוהל-לקרבות הדרכך והמצרים:
אדמת המקום חלולה ממים בסתו שם יקוו, 420
בעברכם בדרכך להעמיק מסביב הארץ ולשחתה,
שמה חש מנלאוס כְּדִי להמנע מפגיעה;
אולם סמוך לו טס גם אנטילוכוס על-סוסיו
תמימי-הפרסה, מעבר לדרכך בא דולק ומדביק.
נבהלה נפש בן-אטֶרס, וירעם בקול לאנטילוכוס: 425
"אנטילוכוס, מה תנהג בשגעון? עצר בעד סוסיך!
צרה הדרכך, נטה לך למישור הרחב להעביר,
פן-תשחיתנו גם שנינו, כי תפגע הרקב ברכב!"
בכה סח, ואנטילוכוס אך מוסיף ומזרוז את-סוסיו,
מפה בשוטו ודופקם ועושה את-עצמו כלא-שמע. 430
הרחק כמטחני דיסקוס הנשא במעופו למרחוק,
אשר הטילו הגבר העלם המנסה את-כחו, —
בכה נחפזו רצופים עד שנחשלו מאחור
סוסי בן-אטֶרס, הוא עצמו מנע את-ידו מדפקם,
למען לא יפגעו סוסיו במצרים בסוסים המהירים 435
לישבר הרקב העשוי מקלעת נחמדה, והמה
יפלו באבק בסער רצונם העז לנצח.

גַּעַר בּוֹ מִנְלָאוֹס צִהְבֶּה־הַשָּׁעַר, וַיִּקְרָא:

"אֵין בְּבִנֵי-אָדָם כְּמוֹךָ, הֵהָ, אֲנִטְלוֹכּוֹס, לְהִזִּיק!

טוֹס! אַךְ לְשָׁנָא תִשְׁבְּנוֹךְ אָנוּ הָאֲכִיִּים לְאִישׁ נָבוֹן. 440

אֲכֵן לֹא תִזְכֶּה בְּפָרֶס עַד אִם-כִּי נִשְׁבַּעְתָּ הַשְּׁבוּעָה".

כָּכָה מְלִל, וַיַּעֲזֹד אֶת-סוֹסָיו וַיִּרְעֶם עֲלֵיהֶם:

"טוֹסוּ נְאֻל-תִּתְמַהֲמְהוּ נְאֻל-לְבָכֶם אֵל-תַּעֲצְבוּ!

אֵלֶּה בְּרַפִּיָּהֶם תִּחַלְשָׁנָה וְשׁוֹקִיָּהֶם תִּיעַפְנָה בְּטָרֶם

אֲתֶם תִּיעַפּוּ, כִּי שְׁנֵיָהֶם יָמִי-עֲלוּמִיָּהֶם חִלְפוּ". 445

כָּכָה הִבִּיעַ, וְהִמָּה מִגְעַרְתַּת הַמוֹשֵׁל נִבְהָלוּ,

חֲשׂוּ בְרוּצָם, מָהָרוּ וּבִקְרוּב הִדְבִּיקוּ הֶרֶכֶב.

וְהָיוּ כָל-הָאֲרָגָאִים אֲזִי יוֹשְׁבִים בְּעִגּוּל מִבִּיטִים

בְּצִמְדֵי הַסּוֹסִים הַטָּסִים וּמַעֲלִים אֶבֶק בְּמִישׁוֹר.

אֶךְ אִידוּמָנָס נָשִׂיא כְּרֹתִים הִפִּיר הָרֹאשׁוֹן בְּסוֹסִים, 450

יַעַן כִּי הוּא הִרְחִיק שִׁבְתָּ מַעֲגוּל הַקָּרֵב עַל-הַמַּצָּפָה.

שָׁמַע מִרְחוֹק הַקּוֹל הָעוֹלָה בְּאֲזָנָיו וְהִפִּירוּ.

הִפִּיר הַסּוֹס אֲשֶׁר נִגְלָה עַד-כֵּדִי לְהִבְחִין בּוֹ רֹאשׁוֹן,

כָּלוּ שָׁעָרוֹ וּבִשְׁרוֹ שָׁחַם-אֲדָמָדָם, וּבְמַצָּחוֹ

סָמָן לְבִנְבוֹ בְּאֲמָצַע, מוֹפִיעַ פֶּסֶהָר בַּחֲדָשׁ. 455

קָם וְהִתִּיצַב וַיִּדְבֵּר בְּאֲזָנֵי כָל-הָאֲרָגָאִים:

"הוּי, יְדִידֵי בְנֵי-אֲרָגוֹס, נְשִׂאֵי הָעָם וַיִּעֲצִיָּהֶם!

כָּלוּם רַק אֲנִי הוּא הַמִּבְחִין בְּסוֹסִים וְאוֹלֵי גַם אֲתֶם?

עֲתָה, דּוּמְנִי, מִקְדִּימִים סוֹסִים אַחֲרִים בְּרִיצָה,

אֲחֵר גַּם רוֹכְבָם, כְּנִרְאָה. וַדָּאִי הַקּוֹדְמוֹת נִזְוָקוּ 460

הִרְחַק בְּשִׁדָּה, וְאִם-גַּם עַד-עֲתָה הֵן הָיוּ הַטּוֹבוֹת,

הִנֵּה זֶה אֶךְ רֹאיתִין וְהָיוּ מִקִּיפּוֹת הַצִּיּוֹן,

עֲתָה אֵין אֲנִי רוֹאֵן, וְאִם-כִּי אֲתִבּוֹנֵן עַל-סִבִּיבִי,

וַיַּעֲנִי צוֹפִיּוֹת עַל-פָּנָי כָּל-הַמִּישׁוֹר הַגָּדוֹל לִיד טְרוּיָה.

אוֹלֵי נָפְלוּ הַמוֹשְׁכוֹת מִיַּד הֶרֶכֶב, וְלֹא עָצַר 465

כַּח לְאַחֲזוֹ בְּסוֹסִים, בְּנִטּוֹתוֹ לְהִקְיָה הַצִּיּוֹן?

שָׁמָּה, דּוֹמְנִי, גַּם נָפַל וַיִּנָּפֶץ אֶת-רֶכְבּוֹ לְרִסְסִים,
נִבְעָתוּ שְׁתֵּי סוּסוֹתָיו, נִפְצוּ בַּמְּשׁוֹבֶתַי אִימָתָן.
קוֹמוּ גַם אַתֶּם, הַתְּבוֹנְנִי, יַעַן כִּי אֵין אֲנִי מִיָּטִיב
לְבַחֵיךָ בְּאָדָם, וְאוֹלָם, אֲנִי כַּמְדַּמְנִי, הַגָּבֵר 470
אִישׁ אִיטוֹלֵיָהּ הַנָּהוּ, הַמּוֹשֵׁל עַל-עַם הָאֲרָגָאִים,
בְּנוֹ שֶׁל-טִידִס הַפָּרָשׁ, הוּא דִּיאוֹמִידֵס הָאֲדִיר".

דְּבַרִּי עָתֵק עֲנָהוּ אִזְ אִיס בְּנוֹ שֶׁל-אוֹאִילִס:
"אִידוֹמֵנִס, מָה תִּפְטָפֵט? הֲלֹא עוֹד רְחוּקִים הַסּוּסִים
קָלִי-הַרְגָּל כְּרוּחַ נְשָׂאִים בְּמִישׁוֹר הַגָּדוֹל. 475
וְאַתָּה אֵינְךָ הַצֹּעִיר בְּאֶלְפֵי גְבוּרֵי בְנֵי-אַרְגּוֹס,
גַּם עֵינֶיךָ בְּרֹאשְׁךָ אֵף הֵן לֹא מִיָּטִיבוֹת-הֶרְאִיָּה;
אֶפְסֹ אֶהְבֶּתָ לִפְטָפֵט, וְלָךְ זֹאת לֹא יָאָה וְלֹא נָאָה!
לִהְיוֹת נִבְהָל בְּלִשׁוֹנְךָ בְּמַעֲמַד טוֹבִים מִמֶּךָ.
אֲכֹן, אוֹתָן הַסּוּסוֹת הֵן הֵן הַבָּאוֹת רֹאשׁוֹנָה, 480
סוּסוֹת אֲבַמְלוֹס הֵן הֵנּוּ, וְהוּא נִשָּׂא וּבִידָיו הַמּוֹשְׁכוֹת".

קִצַּף נְשִׂיא-עַם הַכְּרֹתִים, וַיַּדְּבֵר בְּאִפּוֹ וַיֹּאמֶר:
"אִיס הֶרְאִשׁוֹן לְמַרְיָבָה, הַמְּחַרֵּף הַגָּדוֹל, וְאוֹלָם
אֶחָרוֹן בְּבְנֵי-הָאֲרָגָאִים, כִּי נִפְשֶׁךָ – נִפֶּשׁ מָאֵד גֶּסֶה!
בָּאָה וְאַתִּי תִתְעַרֵּב בְּדוֹד אוֹ בְּאַחַת חֲצוּבָהּ, 485
עֲדִים נְעִידָה אֶת-בְּנוֹ שֶׁל-אַטְרֶס, אֶת-בְּנוֹ אֲגַמְמָנוֹן,
לְמִי הֵן הַסּוּסוֹת הַקּוֹדְמוֹת לְמַעַן תִּנָּכַח וְתִתְיַסֵּר".

כָּכָה דִּבֶּר, וְהִתְעוֹרֵר בְּנוֹ שֶׁל-אוֹאִילִס הַמְּהִיר,
אִפּוֹ כִּי עָשָׂן מָאֵד לְהָשִׁיב אֶת-דְּבַרִּי הַנֶּאֱצָה.
עָתָה הִיָּתָה מִתְּלַקְחָה מַרְיָבָה בֵּין שְׁנֵי הַגְּבוּרִים, 490
אֵלוֹ לֹא קָם אִזְ אֲכִילִס בְּעֶצְמוֹ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:
"חֲדָלוּ לָכֶם מִהְיוֹת חוֹרְפִים אִישׁ רְעוֹ בְּדְבַרִּי נֶאֱצָה,
אִיס וְאִידוֹמֵנִס! לֹא יָאָה לָכֶם וְלֹא נָאָה!

וְאַתֶּם גַּם שְׁנֵיכֶם גְּנִיתֶם אִישׁ אֶחָר, לוֹ עָשָׂה כְּמוֹכֶם.
שָׁבוּ לָכֶם פֹּה בֵּין הַיּוֹשְׁבִים בְּעֵגוּל, הַתְּבוֹנְנִי הַיֵּטֵב 495

לראות בסוסים, פי בקרוב, בהשתוקקם לנחל נצחון,

המה בעצמם יופיעו, ואיש איש תפירו בסוסים

של-הארגאים לדעת, מי קודם בהם ומי אחרון".

ככה דבר, והנה בן-טידס בא מועף בסערה,

הולך ומכה בשוטו על-גב הסוסים, והמה – 500

יש והתרוממו מעל-פני הארץ, מגמאים הדרך.

ענני האבק נשאים ומעפרים הרקב המהיר

ורקבו המפאך, המבריק בבדיל ובזהב היקר,

נשא אחרי הצמד מהיר-הרגלים, ואך רשם

קל של-אופני הרקב ועקבותם באבק הרפוף 505

נשאר אחריהם, פי ככה מהרו לרוץ הסוסים.

עמד באמצע העגול, וזעת הסוסים נגרת

רבה ובשפע מחזם, מעל גב ערפיהם לארץ.

קפץ לארץ מעל מרפבתו כלילת-היפי,

תמך את-שוטו בצמד. ולא התמהמה סתגלוס 510

גבור-החיל ויקח מהר הפרס, את-האשכר.

מסר האשה לרעיו גבורי-החיל לנחותה,

גם החצובה היפה, ובעצמו התיר הסוסים.

אחריו בא אנטילוכוס נכדו של-גלס, שבערמה

הקדים את-מנלאוס, אך לא מהיות סוסיו המהירים, 515

אפס למרות כל-זאת הדביקו המושל בסוסיו,

רחוק ממנו כרחוק זה הסוס מאופן-הרקב

אשר יתמתח בעמק בנשאו בעליו ורקבו,

ונגע בקצה שערות זנבו באזור האופן בחשוק,

יעו פי קרב מאד והמרחק ביניהם אך מצער, 520

מפריד בין זה ובין זה, בהנשואם במישור הגדול, –

ככה רחוק אזי מנלאוס מעל אנטילוכוס

גבור-החיל. בתחלה התרחק כמטחני דיקוס;

אולם בקרוב הדביקו, פי הלכה והרבתה עצמה

איתי יפת-הָרַעְמָה, סוסתו שֶׁל-אַגְמָנון. 525

ואלו עוד רַחֲקָה הַדֶּרֶךְ בוֹ נִשְׁאוּ הַשָּׁנִים, אִזּוֹ וְדָאִי

הִיָּה מַעֲבִירוֹ בְּרוּצוֹ, וְלֹא בָּאוּ שְׁנֵיהֶם בְּבֵת-אַחַת.

אַחֲרָיו בָּא מִרִּיאֹנָס עֲמִיתוֹ שֶׁל-אִידוֹמֵנֶס,

בֵּינוֹ וּבֵין מְנַלְאוֹס הַגִּבּוֹר כְּמִטְחָנִי כִידוֹן,

יַעַן כִּי סוּסֵיוֹ הַדּוּרִי-הָרַעְמָה הַמְּפָגְרִים בֵּין כָּלָם, 530

וְהוּא גַם הוּא אֵינוֹ מְהִיר בְּתַחֲרוֹת סוּסִים בָּרֶכֶב.

אוּלָם הָאֶחָרוֹן בָּא בְּנוֹ שֶׁל-אַדְמֵטוֹס שְׁבוּשִׁשׁ,

סוּחָב הַרֶכֶב הַיָּפֶה וְדוֹפֵק הַסּוּסִים לְפָנָיו.

רָאָה אוֹתוֹ אַכִּילֵס מְהִיר-הָרִגְלִים וְצָר לוֹ,

עָמַד בְּקֶרֶב בְּנֵי-אַרְגּוֹס וַיְדַבֵּר אֶת-אִמְרוֹת-הַכִּנּוּי: 535

"הִנֵּה הָרֹאשׁוֹן בְּרוּכָבִים בָּא אֶחָרוֹן עִם-סוּסָיו הַקְּלִים;

אֵךְ נַחוּנָנוּ הַפֶּעַם בִּיָּאוֹת לוֹ – יִקַּח פָּרֶס שְׁנֵי;

אַפְסֵי פָרֶס רֹאשׁוֹן יִקְבֹּל בֶּן-טִידֵס, כִּי הוּא בָּא הָרֹאשׁוֹן".

כִּכָּה דִּבֶּר, וְהָמָּה כָּלָם הֲרִיעוּ לַעֲמָתוֹ.

וְהָיָה מִקְבֵּל הַסּוּסָה, כִּי כָל-הָאֲכִיִּים נִאוּתוֹ, 540

לוֹלֵא הָאִישׁ אֲנִטִּילוֹכּוֹס בֶּן-נֶסְטוֹר הַגִּבּוֹר, שְׁמֵהָר

קָם מִמוֹשָׁבוֹ וַנִּשְׁפֹּט אֲזִי עִם-אַכִּילֵס בֶּן-פֵּילֵס:

"הוּי, אַכִּיל קַל-הָרִגָל, מְאֹד יָחַר בְּךָ אִפִּי, אִם-אַמְנָם

תַּעֲשֶׂה כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, כִּי תִרְצֶה לְנַשְׁלָנִי אֶת-פָּרֶסִי,

לְבָךְ כִּי תִשִּׂים אֶל-סוּסָיו וְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר נִזְקוּ, 545

וְאִם-הוּא הַטּוֹב בְּרִפְכֵּים. וְאִלוֹ אִזּוֹ שֶׁפֶךְ תִּפְלֹתוֹ

בְּאַזְנֵי בְּנֵי-הָאֱלֻמָּנוֹת, לֹא הִיָּה מִגִּיעַ הָאֶחָרוֹן.

אוּלָם אִם-צָר לָךְ עָלָיו וְאִם-טוֹב בְּעֵינֶיךָ, בְּלִבְךָ,

הִנֵּה יֵשׁ בְּאֶהֱלֶיךָ הַזֶּהֱבָה הַרְבֵּה וְהַנְּחָשֶׁת,

עֲדָרֵי מְקָנָה וּשְׂפָחוֹת וְסוּסִים תְּמִימֵי-הַפָּרֶסָה, 550

קַח מֵהֶם אֲשֶׁר תִּקַּח, וְאִם-גַּם גָּדוֹל מִפָּרֶסְךָ

אֲשֶׁר תִּתֵּן בָּעֵת, וַיִּהְלָלוּ לָךְ הָאֲכִיִּים.

פָּרֶסִי שְׁלִי לֹא אֶתְּנֶנָּה! הַגָּבֵר הָרֹב עַל-אוֹדוֹתָיו

יצא אלי ונתחרה יחדו במלחמת ימים!

ככה דבר, וחניך אכילס הגבר הנעלה, 555

לבו שש לאנטילוכוס, כי היה רעו-עמיתו.

השיב אמריו, ויען נידבר את-אמרות-הכנה:

"אנטילוכוס, אם-תאמר כי אתן לאבמלוס פרס אחר,

אשפר לו מאהלי, אני כדברך גם אעשה.

אתן לו שרין הנחשת גזלתי מאסטרופיאוס, 560

שרין נעטר-הבדיל המבריק, הסובב לשפותיו

כלן מסביב, כי אכן זה יהיה לו אשפר רב-ערך".

ככה דבר אכילס ויצו לאבטומדון עמיתו

לשאת את-זה מן-האהל. וילך הלז וביאהו.

נתן לאבמלוס, וקבלו, ונפשו שמחה לאשפר. 565

קם מנלאוס ממקומו, נפשו נעצבה, מצטער,

אפו כי חרה מאד באיש אנטילוכוס, והפרוז

מסר בינדי השרביט, ויכרז על-שתיקה. ויהם

את-הארגאים, וידבר הגבר הדומה-לאלים:

"הוי, אנטילוך, מה עוללת, נאמה איש גבון היית! 570

הנה חללת יכלתי, המטת חרפה על-סוסי;

שמת סוסיך בראש, והמה מה רעים מסוסי!

שמעו נא, נשיאי ארגאים וכל-יועציהם הטובים!

שפטו בינו וביני, ואל-תשאו פני-איש, ואל-יאמר

איש מכל-האכיים העוטים-שריונות-הנחשת: 575

גבר האיש מנלאוס על-אנטילוכוס במרמה,

גזל ממנו הסוסה, ואם-סוסיו שלו מאד גרועים,

הנה הוא עלה וגבר עליו בכח וגבורה.

ואולי אשפט אנכי; אבל, מבטחני, לא ינאץ

דברי איש מבני-ארגוס, כי משפט צדק אוציאה. 580

קרב, אנטילוכוס זרע-זאוס, וגשה כדת וכמנהג,

לפני הסוסים עמד ולפני הרכב וביןך

שֶׁאֵת-הַשּׁוֹט הַמִּתְכַּוֵּף נִהְגָּת בּוֹ אֶת-מֶרְכָּבְךָ,
גַּע בְּסוּסֶיךָ וְהִשָּׁבַע בְּפוֹסִידוֹן, זֶה מֶרְגִּיזוֹ-הָאָרֶץ,
כִּי לֹא בִצְדִיקָה וּבַעֲרֻמָּה עָרַכְתָּ הַמְכָּשׁוֹל לְרַכְבִּי". 585

עָנָה לוֹ אֲנָטִילוֹכּוֹס הָעֵלָם הַנָּבוֹן וַיֹּאמֶר:
"הֲרֹף מֵאֵף, מְנַלְאוֹס הַמוֹשֵׁל, כִּי צָעִיר לְיָמִים
הִנְנִי מִמֶּךָ, וְאַתָּה גָדוֹל בְּיָמִים וּגְבוּרָה!
וְאַתָּה יָדַעְתָּ מֵה קָלִים צָעִירֵי-הַיָּמִים לְמִשְׁגָּה,
רוּחָם נִבְהַל מְאֹד, וְאוֹלָם עֲצָתָם נִמְהָרָה. 590
תִּשְׁכַּךְ חֲמַתְךָ בְּלִבְךָ, וְאַנְכִי לְךָ אֶתֵּן הַסּוּסָה
אֲשֶׁר לְקַחְתִּי; וְאִם-תֵּאָנֶה כְּהִנָּה וְכִהְנָה לְךָ אֶתֵּן
גַּם מִשְׁלִי שְׂבִיבִיתִי, בְּחִפְזָא לֵב תִּכְרֹף אֲבִיאָה
אֲשֶׁר לְךָ, זֶרַע-זָבִס, וְלוֹ לֹא תִרְחִיקֵנִי מִלִּבְךָ
לְאַנֹּף בִּי כָל-הַיָּמִים, וְחֲטָאתִי אֲנִי לִפְנֵי אֱלֹהִים". 595

כָּכָה הִבִּיעַ בֶּן-נָסְטוֹר הַגְּבוּר וַיִּנְהַג הַסּוּסָה,
מִסֵּר בִּידֵי מְנַלְאוֹס, וְלֵב-מְנַלְאוֹס בֶּן-אַטְרִס
יָגִיל בּוֹ כְּמוֹ שֶׁתִּגְלִל קָמָה רַעֲנָנָה אֶל-טָלְלִים
עוֹדָה אֲבִיב עַל-כְּנָה, וְשִׁדְמוֹת סוּמְרוֹת אֱלָמוֹת, —
כָּכָה יָגִיל גַּם לְבָבְךָ אֲזִי מְנַלְאוֹס הַגְּבוּר". 600
נִשְׂא אֲמָרְיוֹ וַיַּעַן, וַיְדַבֵּר אֶת-אֲמָרוֹת-הַכְּנָף:
"אֲנָטִילוֹכּוֹס, הַפֶּעַם אֲנִכִּי אֶתֵּר עַל-דַּעְתִּי,
אֲחַדֵּל מִקְצָפִי, כִּי לִפְנִים הָלֹא לֹא הָעִזְתָּ פָנֶיךָ
גַּם לֹא נוֹאֲלָתָ; אֲךְ עָתָה נִצָּחוּ נְעוּרֶיךָ בִּינְתָךְ.
אֶפְסֹ אֶל-תּוֹסִיף לְתַחֲכֶם לַגָּבֵר הַחֲזָק מִמֶּךָ. 605
אוֹתִי לֹא הָיָה מֶרְכָּבְךָ גַּם אִישׁ מִכָּל-הָאֲכִיִּים;
אוֹלָם אַתָּה סָבַלְתָּ הַרְבֵּה עָלִי וְעַמְלָתָ.
אַתָּה וְאַבִּיךָ הָאֲמִיץ וְאַחִיךָ נִשְׂאָתָם בְּגִלְלִי.
יַעַן כֹּן לְךָ אִשָּׁא כְּאֲשֶׁר חֲנַנְתָּ, וְהַסּוּסָה
אֶתֵּן לְךָ, וְאִם-לִי הִיא, וְלִמְעַן יִדְעוּ וַיִּכְּרִיו: 610
זָרָה גְּאוּנָה לְלִבְבִי, וְרַחֲמָה מִנִּי אֲכַזְרִיּוֹת".

מִלֵּל וַיִּתֵּן לְנוֹאמֹן עֲמִית אֲנִטִּילֹכּוֹס הַסּוֹסָה
לְהִגֹּא אוֹתָהּ; וַיִּקַּח הַדּוֹד כָּלִיל הַיָּפִי, הַמִּפְאָר.
וַיִּמְרִיאֻנֶּס הוּא קִבֵּל אֶת-כַּפְרֵי הַזֶּהָב הַשְּׂתִימִים,
הָיָה הַרְבִּיעִי בְּקָרֵב. וְהַפָּרֶס הַחֲמִישִׁי הַנֶּשְׁאָר, 615
כּוֹס-הַפִּיפְיוֹת, וַיִּתְּנָה אֲכִילֵס לְנִסְטוֹר הַיִּשְׂשִׁישׁ,
נִשְׂאָהּ בֵּין כָּל-הָאֲרָגָאִים הוּא בְּעֶצְמוֹ, וַיִּגֹּשׁ וַיְדַבֵּר:
"הֵא לָךְ, יִשְׂשִׁישׁ, כְּלִי זָקָר, סִגְלָה לָךְ לְמִשְׁמֶרֶת!
וְהִיָּתָה לָךְ לְמִזְכָּרֶת קְבוּרַת פֶּטְרוֹקְלוֹס, לֹא תוֹסִיף
לְרֹאוֹת אוֹתוֹ בְּקָהֶל כָּל-צָבָא-הָאֲרָגָאִים. וּפָרֶס זֶה 620
אֲתֵן אֲנִי, כִּי לֹא תֵצֵא בְּמִלְחָמָת אֲגְרוֹפִים וְהַתְּגוֹשְׁשׁוֹת
גַּם לֹא בְּתַחֲרוֹת בְּרִמְחִים וּבְרִיצַת רַגְלִים לְהַרְחִיק,
יַעַן וַיִּבְיָעוּ כִּי קָשְׁתָּה עָלֶיךָ יָד זָקָנָה וְשִׁיבָה".
כָּכָה דִּבֶּר וּמִסְרָהּ לִידּוֹ, וַיִּשְׁמַח וּלְקַחְתָּהּ.
נִשְׂאָ אֲמֶרִיו, וַיַּעַן וַיְדַבֵּר אֶת-אֲמָרוֹת-הַכֶּנֶף: 625
"אֲמַנָּם וְאֲמַנָּם, בֶּן-יָקִיר, נְכוֹנִים דְּבָרֶיךָ וּבִצְדָקָה!
תִּשְׁוֶה אֲבֵרִי, יְדִידִי, גַּם יָדִי גַם רַגְלִי מָה רָפוּ.
הִנֵּה פָתִפִּי גַם שְׁתִּיָּהוּ אִין כִּכְחֹן כִּכְחֹן לְפָנַי.
וְאֵלּוּ שִׁבְתִּי עֲצָמָתִי, וְשָׁבוּ עֲלוֹמֵי בְּקָדָם,
אוֹ כְּהִיּוֹתִי עַת קָבְרוּ עִם הָאֲפִיִּים אֶת-מִלְכָּם, 630
אֶת-אֲמֶרִינֶק בְּבוּפֶרֶסִּיּוֹן וּבְנִיּוֹ שֵׁם עָרְכוּ הַתַּחֲרוֹת,
אִישׁ שֵׁם לֹא עָרַךְ אֵלֵי מֵאֲנִישֵׁי אִיטוּלְיָה הַנַּעֲלִים,
גַּם הָאֲפִיִּים הַרְבִּים גַּם מִבְּנֵי-פִילוֹס הָעֲזִים.
בְּתַגְרֵת הָאֲגָרוֹף נִצַּחְתִּי אֶת-קְלִיטוּמָדֶס בֶּן-אֲנוּפֶס;
וּבְהֶאֱבָקִי גְּבַרְתִּי עָלֵי אֲנָקִיאוֹס אִישׁ פֶּלְבְּרוֹן; 635
בְּרִיצַת רַגְלִים עָלִיתִי גַם עַל-אִיפִיקְלוֹס הַמֶּהִיר;
וּרְמַחִי הִטַּלְתִּי הֲרַחֲקָתִי מִפּוֹלִידוֹרוֹס וּפִילֵס;
רַק בְּמִרְכַּבַּת נִצְחוֹנִי שְׁנַיִם הָאֲחִים בְּנֵי-אֶקְטוֹר –
עוֹלִים עָלֵי בְּמִסְפָּרָם, מִשְׁתוֹקְקִים לְפָרֶסִים הַיָּקָרִים,
יַעַן הַגָּדוֹל בְּפָרֶסִים נֹעֵד לְמַהֲרִים בְּרִכָּב. 640

שְׁנֵיהֶם תְּאוֹמִים בְּרֶכֶב, הָאֶחָד אֶךְ נוֹהֵג בְּסוּסִים,
הִזֵּה אֶךְ נוֹהֵג בְּסוּסִים, וְהַשֵּׁנִי אֶךְ מִכָּה בְּשׁוּטוֹ.
כָּכָה הָיִיתִי אֲזִי, וְעַתָּה אֲנִיחַ לְצַעֲרִים
לְעוֹלָל אֶת-אֲשֶׁר עוֹלָלְתִּי, אֶפְנֶעַ לְזִקְנָה הַנוֹגָה,
אֲנוֹס אֲנִי; אֶךְ לְפָנַי מִתְנוֹסֵס הָיִיתִי בֵּין טוֹבִים. 645
לֶךְ-לֶךְ, בְּנִי, וְהַמִּשָּׁךְ הַקָּרֵב לְמִזְכָּרְת רֵעֶךָ.
אֲשַׁכֵּר זֶה אֶקַּח בְּרָצוֹן, וְלִבִּי בִי יִחַד וַיִּגִּיל,
יַעַן תִּמְיֵד תְּזַכְּרֶנִּי, לְעוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח לְכַבְּדֶנִּי
כְּבוֹד כִּיאוֹת לְמַעַנִי בְּקָרֵב כָּל-הָאֲכִיִּים.
יִתְּנוּ הָאֱלֹהִים לְךָ וַיִּשְׁלְמוּ לְךָ גָּמוּל הַתּוֹדָה". 650
כָּכָה סָח, וּבֶן-פִּלֵּס שָׁב אֶל-הַמּוֹן הָאֲכִיִּים,
שָׁב אֶל-מְקוֹמוֹ, כִּי שָׁמַע תְּהַלְתּוֹ מִפִּי שֶׁל בֶּן-נִלָּס,
וְהִכִּין הַפָּרֶסִים הַיְקָרִים לְקָרֵב-הָאֲגֻרּוֹפִים הָאֵיִם.
נָהֵג וְקִשֶּׁר בְּעֵגוּל הַפֶּרֶדָה הַטּוֹבָה-לְעָמָל,
פֶּרֶדָה בַּת-יֵשׁ, וּבִטָּרָם לְמַדָּה הָעַל וּקְשֵׁת-עֶרְף. 655
אוֹלָם לְמִנְצָח—לוֹ יַעַד גְּבִיעַ-פִּיפְיוֹת לְאֲשַׁכֵּר.
נִצַּב וַיֵּשֶׂא אֲמָרָיו, וַיְדַבֵּר אֶל-כָּל-הָאֲרָגָאִים:
"שְׁמַעוּ, בֶּן-אֲטָרֶס וְאֲכִיִּים נְעוּלֵי-הַמַּצָּחוֹת-הַנָּאוֹת!
הִנְנוּ קוֹרְאִים לְשָׁנִים גְּבוּרֵי הָעָם וַיִּלְחָמוּ
עַל-הַפָּרֶס בְּאֲגֻרּוֹפֵיהֶם. וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אוֹתוֹ יֵחֵן 660
פִּיבּוֹס-אֲפּוּלוֹן וְנִנְצָח, וַיִּפְּרוּ בּוֹ הָאֲכִיִּים,
פֶּרֶדָה סוֹבֶלֶת-עֲבוּדָה זוֹ יִקַּח וַיִּנְהֵג לְאֶהְלֹו;
אֶפֶס הָאִישׁ אֲשֶׁר גִּנָּח הוּא יִקַּח אֶת-כּוֹס-הַפִּיפְיוֹת".
דַּבֵּר, וַיִּמְהַר וַיָּקָם אִישׁ אֲדִיר וְשִׁגְיָא-הַפֶּחַח,
מִמָּחָה בְּקָרֵב-הָאֲגֻרּוֹפִים, אֲפִיוֹס הוּא בָנוּ שֶׁל-פִּנוּפֶס, 665
תִּפֹּס הַפֶּרֶדָה סוֹבֶלֶת-הָעָמָל וַיִּרְעַם בְּקוּלוֹ:
"קָרֵב מִי שֶׁחָפֵץ לְקַבֵּל הַסֶּפֶל, אֶת-כּוֹס-הַפִּיפְיוֹת!
אֶךְ, מִדְּמִנִּי, הַפֶּרֶדָה הַזֹּאת מִכָּל-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים
אִישׁ לֹא יִקַּבֵּל לְעוֹלָם, כִּי הִנְנִי הִרְאֵשׁוֹן לְאֲגֻרּוֹף!

כלום אין די, פי אינגי הראשון בקרב? ואי אפשר 670

להיות ממחה בפל, ובקי באמנות ואמנות!

וזאת אני מגיד, ואמנם פן יקום והיה הדבר:

בשר איש היוצא כנגדי אקרע ועצמותיו אשבר.

לכן ישהו פה יחד עמיתיו העוסקים בקבורה,

לשאת אותו מפה, פי אשלח בו ידי לכניעו". 675

ככה דבר, והעם השתתק ונאלם דומיה.

אך אבריאלוס התרומם, הגבר הדומה-לאלים,

חטר מגזע מקיסטס המושל, בנו של-טלאוס,

והוא אשר נצח לפנים בתבי את-כל-בני-קדמוס,

בבואו אל-קבורת אידפוס, שנפל, אל-משתה-הקבורה. 680

ארח עמו לתברה בן-טידס המצין-ברמח,

מעודדו בדברים ורועה שינחל נצחון וכבוד.

ראשית כל אזכרו האזור ויתן לידי

רצועות חתוכות מאד יפה עשויות עור פר-הערכה.

ואלה התאזרו ונפגשו באמצע העגול ועמדו, 685

איש על-רעהו התנפלו בזרועות אימות ונשואות

בשצף-קצף ואון, התערבו ידיהם הקשות.

היה אים ונורא כל-מחץ הלסתות, ונעתם

נגרה מכל-אבריהם – ואפיוס הנעלה התרומם,

הכה על-לחיו, כשנה מתבונן, ולא עצר עוד פה 690

לעמד, כי פקו אבריו הצחים, ויפל לארץ.

כאותו הדג אשר יקפץ עת רוח מצפון סוערת

על-שפת הים רב-האצה, וגלים עכורים בסוהו, –

ככה קפץ גם הוא; ואולם אפיוס הגבור

הוא הרימהו בידיו, ורעיו עמיתיו מהרו 695

ויוציאוהו מחוץ לעגול, והוא רגליו כשלו,

רוקק דמים נקרשים, וראשו לו תלוי על-כתפו.

ויושיבוהו ביניהם, והוא נדהם, כי כחו עצבו,

וְהָמָּה שָׁבוּ לַעֲגוֹל לְהָבִיא אֶת-כּוֹס-הַפִּיפִיּוֹת.

מִהֵר אֲכִילִס וְהָבִיא גַם פָּרֶס־הַתַּחֲרוֹת הַשְּׁלִישִׁית, 700

הָרָאם לְכָל-הַדָּנָאִים, פָּרֶס שֶׁל-הַתְּאֵבָקוֹת אִימָה:

פָּרֶס לְמִנְצַח תְּצוּבַת אֲדִירִים הַבָּאָה בְּלֶהֱב,

עָרְכוּ בְּנֵי-הָאֲכִיִּים מִחִירָה פָּרִים שְׁנַיִם-עָשָׂר.

אוּלָם לַגָּבֵר הַמִּנְצָח הָעֶמִיד אִשָּׁה בְּקָרֵב,

נְבוֹנָה בְּמִלְאכַת-כְּפָיִים וּמִחִירָה פָּרִים אֲרֻבָּעָה. 705

נֶצַב אֲכִילִס וַיַּדְבֵּר בְּאָזְנוֹ כָּל-עַם-הָאֲרָגָאִים:

“קוּמוּ כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִרְצֶה לְנִסּוֹת בְּאוֹתָהּ הַתַּחֲרוֹת”.

כָּכָה דִּבֶּר; וַיָּקָם בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן – הוּא אֵיס,

גַּם אוֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַדַּעַת הַמִּמְחָה לְעֶרְמָה.

שְׁנֵיהֶם הִתְאַזְרוּ וַיֵּצְאוּ אֶל-אֲמָצֵעַ הָעֲגוֹל הַגָּדוֹל. 710

תִּפְסוּ אִישׁ בְּרַעְיָהוּ אֶף חֲבָקוֹ בְּזִרְעוֹת אֲדִירוֹת.

מִשָּׁל לְקוֹרוֹת הַגָּג אֲשֶׁר חֲבָרָן הַבּוֹנֶה הִמְהִלָּל

בְּבִנְיָן רַם-כְּתָלִים, שְׂיוֹכֵל יַעֲמֵד בְּפָנָיו כָּל-הַרוֹחוֹת,

חֲרָקוֹ גִּבִּי הַשְּׁנַיִם בְּזִרְעוֹת אֲדִירוֹת-הַפֶּחַ

בְּאוֹן-מֵאֲמָצוֹת, וַיַּזְעָה נִגְרַת מִכָּל-אֲבָרֵיהֶם, 715

צָצוּ כְּתָמִים מֵרַבִּים עַל-צִלְעוֹתֵיהֶם, כְּתִפֵּיהֶם,

אֲדָמוֹ מִדְּמַיִם וַצָּבוּ, וְהָמָּה מוֹסִיפִים מִתְּאֵבָקִים,

שׂוֹאָפִים לַגָּבֵר בְּגִלְלֵי הַתְּצוּבָה מְלֹאכַת מַחֲשָׁבָת.

אוּלָם אוֹדִיסֵס לֹא יָכַל לוֹ וְלֹא הִפִּילוֹ לְאֶרֶץ,

וְאֵיס הַגִּבּוֹר גַּם הוּא נִשְׁתָּה גְבוּרָתוֹ בְּאוֹדִיסֵס. 720

קָצְרָה רוּחָם שֶׁל-בְּנֵי-הָאֲכִיִּים הַדּוּרִי-הַמִּצָּחוֹת.

עָנָה אֵיס הַגָּדוֹל, הוּא בְּנוֹ שֶׁל-טַלְמוֹן, וַיַּדְבֵּר:

“בֶּן-לְאָרְטֵס הַנַּעֲלָה, אוֹדִיסֵס הָאִישׁ רַב-הַמְּזֻמוֹת!

הֵרֵם אוֹתִי, וְאִם אֵין – אֲנִי אֲרִימָךְ, וְזָכַס יִשְׁפֹּט”.

כָּכָה סָח וַיְרִימָהוּ, וְלֹא שָׁכַח אוֹדִיסֵס עֶרְמָתוֹ, 725

וּמֵאַחֲרָיו הִדְפּוּ, פָּגַע בְּעֶרְקוֹבּוֹ, וְתֵשׁ כָּחוֹ.

נָפַל לְאַחֹר לְאֶרֶץ, וְאוֹדִיסֵס הוּא נָפַל עַל-חֲזוֹ,

וְכָל-הָעַם סָבִיב צוֹבְאִים עֲלֵיהֶם, מִשְׁתָּאִים לְשָׁנִים.

רָצָה אוֹדִיָסֵס הַנֶּעְלָה, זֶה אֶרֶךְ-הַסֶּבֶל, לְהָרִימוּ,

אֶךְ הָרִימוּ כְמַעֲט מֵעַל פְּנֵי-הָאֲדָמָה וְלֹא יָכֹל, 730

פָּפֶף אֶת-בְּרֹכּוֹ, וּשְׁנִיָּהֶם נָפְלוּ יַחְדָּו לְאֶרֶץ.

סְמוּכִים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ, נִגְאָלוּ שְׁנֵיהֶם בְּאֶבֶק.

וְהָיוּ נֶאֱבָקִים בְּשִׁלְיֹשִׁית, בְּקוֹמָם מֵעַל-פְּנֵי הָאֶרֶץ,

לִיֹּלָא אֶכִּילִס, שָׁקָם וּבַעֲדָם עָצַר וַיְדַבֵּר:

"הֲרָפוּ מִקְרָב, אֶל-תּוֹגִיעוּ אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ בַּתְּגָרָה! 735

שְׁנֵיכֶם נִצְחָתֶם, וּפְרָסִים חָלָק בְּחָלָק תִּחְלָקוּ.

קוֹמוּ לָכוּ לְמַעַן יִלְחָמוּ גַם יְתֵר-אֶכִּיִּים".

כָּכָה דִּבֶּר, וְהָמָּה לֹא סָרְבוּ לוֹ, שָׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ.

נִגְבּוּ הָאֶבֶק הָרַב אֹף לָבְשׁוּ כְתָנֹתָם לְבָשָׂרָם.

חָשׁ בֶּן-פִּילֵס וַיַּעַד הַפָּרָס לְמִיטִיבִים בְּרִיצָה: 740

מִזְרָק שָׁל-כֶּסֶף כָּלִיל-יָפִי הִמְכִּיל שֵׁשׁ בֵּת, וּבְאֶרֶץ

אֵין עוֹד אֲשֶׁר לוֹ יָדָמָה וַיִּשְׁנֶה לוֹ, מַעֲשֵׂה אֲמֹן.

גִּבְרִים חֲרָשִׁים מְצִידוֹן עָשׂוּהוּ בַּתְּבוּנָה וַדַּעַת,

אֲנָשִׁי כִנְעַן בֵּינָם הִבִּיאֻהוּ בֵּין גָּלִים עֲכוּרִים,

שָׁטִים מְלִימִין אֶל-לִימִין, דוֹרוֹן נְתָנוּהוּ לְתוֹאֵס. 745

אוֹתוֹ נָתַן אֶבְנֵאוֹס בְּנוֹ שָׁל-יֶסוֹן לַפֶּטְרוֹקְלוֹס

כֶּפֶר נָפֶשׁ לִיקָאוֹן בְּנוֹ-שָׁל פְּרִיאֲמוֹס הַמוֹשֵׁל.

אוֹתוֹ יָעַד אֶכִּילֵס פָּרָס נָאָה לְכַבּוֹד מַרְעֵהוּ,

לְאֲשֶׁר יָבֹא הָרֹאשׁוֹן מִכָּל-הַמִּיטִיבִים בְּרִיצָה;

וְשׁוֹר-פָּר אֲדִיר וְקָשָׁה וְכַבֵּד בְּחֶלֶב – לְשָׁנִי, 750

זָהָב מִחֲצִית הַכֶּפֶר יָעַד לָבֹא לְאַתְרוּנָה.

קָם וַיִּשָּׂא אֲמָרָיו וַיְדַבֵּר לְכָל-הָאֲרֻגָּאִים:

“קוֹמוּ כָל-הַחֲפָצִים לְנִסּוֹת בַּתְּחָרוֹת הַלְּזוּ!”

כָּכָה דִּבֶּר, וְאֵיִס בְּנוֹ שָׁל-אוֹאִילֵס הִתְרוֹמַם,

קָם אֲנִטִּילוֹכּוֹס בֶּן-נֶסְטוֹר וְאוֹדִיָסֵס הָאִישׁ רַב-הַדַּעַת. 755

הָיָה בֶּן-נֶסְטוֹר הַמֵּהִיר בֵּין כָּל-הַגִּבּוֹרִים הַצְעִירִים.

עָצְרוּ זֶה בְּצַד זֶה וְצִין אָכִיל הַמִּטְרָה.

הָיָה הַדְּרוֹמוֹס הָלָה מִשְׁתַּרְע לַפְּנִיָּהֶם, וַיִּמָּהֵר

אֵיס הָרָאוּשׁוֹן, וְאַחֲרָיו סָעַר אוֹדִיסֵס הַנִּנְעָלָה,

סְמוּךְ לוֹ קָרוֹב מְאֹד, בְּאַשָּׁה לְבוּשָׁה מִחֲלָצוֹת 760

חֲזָה סְמוּךְ לְסִלִּיל-הָאוֹרְגִים וְכַפִּיָּה מוֹלִיכוֹת,

מוֹשְׁכָה בְּזִרְיּוֹת הַחוּטִים לְשֹׁזְרָם בִּשְׂתִי, וְהֵם סְמוּכִים

לְחֻזָּה, –כֵּן רַץ אוֹדִיסֵס סְמוּךְ לְאֵיס, פּוֹסֵעַ

בְּרִגְלָיו בְּעִקְבוֹתָיו שָׁל-אֵיס וּבִטְרָם יָכַסּם הָאֶבֶק,

נוֹשֵׁם נוֹשֵׁף עַל-רָאוּשׁוֹ בְּרוּחַ אָפוֹ הַחֲמִים, 765

מוֹסִיף וְדוֹלֵק מֵאַחֲרָיו. וְכָל-הָאֲכִיִּים מְרִיעִים,

קוֹרְאִים אֵלָיו בְּקוֹל, מְעוֹדְדִים לְקִרְאָת הַנִּנְצָחוֹן.

אֵךְ כְּשֶׁהִגִּיעוּ אֶל-קִצָּה כָּל-הַדְּרוֹמוֹס, וַיִּפְלֵל אוֹדִיסֵס,

בְּלִבּוֹ הַתְּפִלָּל אֶל-פֶּלֶס-אַתְנָה כְּחֵלֶת-הָעֵין:

“אֲנֹא שְׁמַעֲנִי, בַּת-אֱלִים, וּבּוֹאִי לְעֶזְרָתִי בְּרוּצִי!” 770

כִּכָּה דִּבֶּר, הַתְּפִלָּל, וַנִּנְעֲתָרָה לוֹ פֶּלֶס-אַתְנָה,

עֲשֻׁתָּה אֲבָרָיו מְאֹד קָלִים, גַּם רִגְלָיו גַּם יָדָיו מִמַּעַל.

אֵךְ כְּשֶׁבָּאוּ אֶל-קִצָּה מְרוּצָתָם, הִגִּיעוּ אֶל-פָּרְסָם,

נִכְשָׁל אֵיס בְּרוּצוֹ, אַתְנָה הָיָה הָיָה הַכְּשִׁילָתוֹ.

וַנִּפֹּל בַּמָּקוֹם בּוֹ נִצְבְּרָה צוֹאת הַבֶּקֶר הַשְּׁחוּטִים, 775

אֲשֶׁר זָבָחָם אָכִילִס לְכַבּוֹד רַעְהוּ פֶּטְרוֹקְלוֹס,

נִמְלָא פִּיּוֹ צוֹאת-הַבֶּקֶר, וַיִּנְחִירָיו גַּם הֵמָּה נִמְלָאוּ.

נִשָּׂא אוֹדִיסֵס הָאִישׁ-רַב-הַתְּלָאוֹת הַמְּזֻרְק, כִּי הַקָּדִים

לָבָא רָאוּשׁוֹנָה; וְאֵיס הַנִּהְדָּר הוּא לְקֹחַ הַבֶּקֶר.

נִצַּב תוֹפֵס בְּכַפָּיו בְּקֶרֶן שׁוֹר-פָּר לְמוֹד עֹדָה, 780

רוֹקֵק הַצּוֹאָה מִפִּיּוֹ, וַיִּדְבֵּר לְעַם הָאֲרֻגָּאִים:

"אוּי לִי! הַכְּשִׁילָה אֶת-רִגְלִי אוֹתָהּ הָאֵלָה, שְׁלַעוֹלָם

תִּדְאָג כֵּאֵם לְאוֹדִיסֵס לְהִיּוֹת לְעֶזְרָה לְצִדּוֹ".

כִּכָּה הִבִּיעַ, וְכָל-הָאֲכִיִּים הִרְיעוּ צַחֲקוֹ.

אֵךְ אֲנִטִּילוֹכּוֹס הוּא לְקֹחַ הַפָּרֶס הָאַחֲרוֹן הַנִּנְשָׂאָר. 785

חַיִּךְ וְעַמְד בְּקֶרֶב חֵיל עַם-הָאֲרָגָאִים וַיִּדְבֹּר:
 "יִדְיִי, אֲכֹן יִדְעָתֶם, וְאוֹלָם אֲנֹכִי אֲגִידָה:
 עוֹד הָאֱלֹהִים מִבְּכָרִים עָלֵינוּ אֶת-זִקְנֵי דוֹרָנוּ;
 אֲמַנָּם, אִיס אַךְ מַעַט זָקֵן מִמֶּנִּי בְּשָׁנִים;
 אָפֶס הִלְזוּ הֵן יִתְחַשְׁבַּע עַל-דוֹר שְׁקֶדְמָנוּ, דוֹר חוֹלָף, 790
 וְאוֹמְרִים עָלָיו: זִקְנָתוֹ מוֹרִיקָה, כִּי קָשָׁה גַם קָשָׁה
 לְאִישׁ מִכָּל-הָאֲכִיִּים לְהַדְבִּיקוֹ, בְּלֹתִי אֲכִילִס!"
 כָּכָה דִּבֶּר, וְהִלֵּל לְאֲכִילִס מְהִיר-הֶרְגָלִים.
 נִשְׂא אֲכִילִס בֶּן-פִּלֵּס אֲמָרְיוֹ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:
 "אֲנִטְלוֹכּוֹס, דְּבָרֶיךָ לֹא שָׁנָא דְּבִרְתָּ וְלֹהֲבָל! 795
 הִנְנִי מוֹסִיף לָךְ גַּם מִחֲצִית כֶּכֶר הַזֶּהב".
 כָּכָה הִגִּיד וּמְסַכְרָה, וַיַּחֲד בְּנִפְשׁוֹ וַיִּקַּח.
 אַחֲרֵי-כֵן הוֹצִיא בֶן-פִּלֵּס כִּידוֹן מֵאֲרִיךְ-צִלוֹ,
 נִתְּנוּ בְּעִגּוּל בְּתוֹךְ, גַּם קוֹבַע גַּם מָגֵן וְהַנִּיחָם,
 כָּל-כְּלֵי סִרְפָּדוֹן הַגְּבוּר אֲשֶׁר הִכְהוּ פִּטְרוֹקְלוֹס. 800
 עַמְד, וַיִּשְׂא אֲמָרְיוֹ וַיִּדְבֹּר לְכָל-הָאֲרָגָאִים:
 "הִנְנוּ קוֹרְאִים לְשָׁנִים, לְטוֹבִים בְּכָל-הַגְּבוּרִים.
 יִלְבְּשׁוּ כְּלֵי-מִלְחָמָתָם וְלִקְחוּ הַנְּחָשֶׁת הַחוֹתֶכָה
 לְנִסּוֹת אִישׁ אִישׁ אֶת-רַעְהוּ נִגְדָה-נָא קִבֵּל-הַצָּבָא.
 אִישׁ אֲשֶׁר יִפְצַע הָרָאשׁוֹן אֶת-בְּשָׁר מִרַעְהוּ הַנָּאנָה, 805
 יִחְזֹר בְּשָׂרָאָן, וְתֹאדִים תִּנְיִתוּ מִדְּמֵיו הַשְּׁחוּרִים,
 יִשָּׂא הַתֶּרֶב הַזֹּאת, הַעֲשׂוּיָה מִסְּמֵרוֹת כָּסָף,
 כְּלִילַת הַיָּפִי מִתְרַקְנָה, גְּזֻלְתִּיהָ מֵאִסְטְרוֹפִיאֹס,
 וְאַלְהָ הַכְּלִים יִתְּלֶקוּ, כִּי חֵלֶק כְּחֵלֶק יִקָּחוּ,
 אַחֲרֵי-כֵן אַעֲרֹךְ לָהֶם גַּם כֶּרֶת-תִּפְאָרֶת בְּאַהֲלֵי". 810
 דִּבֶּר, וְאִיס הַגָּדוֹל בָּנוּ שָׁל-טִלְמוֹן הַתְּרוֹמָם,
 קָם דִּיאֹמֶדֶס בֶּן-טִידֶס, הַגָּבֵר שְׁגִיא-הַפֶּחַ,
 יָצְאוּ מִקֶּרֶב הַהֶמוֹן וְלָבְשׁוּ אֶת-כְּלֵי הַמִּלְחָמָה,
 נִצְבּוּ בְּקֶרֶב הָעִגּוּל, שׁוֹאֲפִים קֶרֶבוֹת הַשָּׁנִים,

אימה מזרות עיניהם, וכל-האכזים משתאים. 815

וכאשר קרבו נפגשו, משתערים איש על-ריעהו,

שליש פעמים התקרבו, התנגשו שלש פעמים.

הפה אים במגנו העשוי עגל מסביב;

אולם לא נגע בבשרו, כי סכך עליו שריונו.

אפס בן-טיידס הולך וכונן חז-רמחו המבריק 820

בצואר בנו של-טלמון, ממעל לצנה הגדולה.

כל-האכזים הריעו, כי חרדו לאים, נצו

לחדל מלתגר מלחמה ולחלק הפרסים ביניהם.

אולם התרב הגדולה, אותה נתנה לבן-טיידס

גם את-נדנה ורצועה עשויה עור חתוך מאד יפה. 825

אחריו הביא בן-פילס רגב מתכת יצוקה,

שמשה דיסקוס לאאטיון, ובכח הטילו לפנים;

אך כשהרגו אכילס מהיר-הרגלים, הובילו

יחד עם-יתר אוצרותיו בתוך אניתו המהירה.

עמד בקרב ההמון וידבר באזני בני-ארגוס: 830

"עמדו, כל-אשר ירצה לנסות את-כחו באלה!

ואם-גם ירבו שדות איש פוריות פהנה וכהנה,

וחמש שנים תשובנה ומלאו לתקופותיהן,

צרכיו ימלא בזה, וברזל לא יחסר, ורועו

וחורש אדמתו לא יעל העירה כדי לקנות, כי יספיק". 835

פכה סח, ויתרומם האיש פוליפיטס הגבור,

גם לאונטס האדיר הדומה-לאלים בעזו,

אים בנו של-טלמון ואפיוס הגבר הנעלה.

נצבו זה בצד זה, ויתפס אפיוס הנעלה

רגב-המדות וזרקו בגלגל, וישחקו עליו. 840

אחריו עופף יור לאונטס מזרעו של-אֶרס,

שלישי זרק אז אים בנו של-טלמון, והוא הרחיק

ביד האדירים, ויעבר הרגב סמני כלהם.

אָפֿס פֿלֿיטיל וַיֹּזֶר פֿוֹלֿיפֿיטס זֶה אִישׁ-הַמֶּלְחָמָה,

זָרְקוּ הַרְחֵק בְּמַטְחָיו מִטָּה-הָרוּעִים הַמַּעֲקָל, 845

יָטִיל הָרוּעָה, וְזֶה מוֹעֵף וְסוֹבֵב בֵּין עֲדָרֵי הַבָּקָר,

וְהַרְחִיק מִהֶלְאָה לַקֹּהֵל, וְכֵלָם הָרִיעוּ לַעֲמָתוֹ.

מִהָרֹו רָעִיו עָמִיתוּ שֶׁל-פֿוֹלֿיפֿיטס הָאֲדִיר,

נִשְׂאוּ אֶת-אֲשָׁפֶר הַמֶּלֶךְ אֶל-פָּנֵי הָאֲנִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת.

אַחֵר הִבִּיא הַבְּרָזָל הַמִּכְחִיל בְּשָׂבִיל הַקִּשְׁתִּים: 850

לָמוּ גְרִזְנֵי פִיפִיּוֹת עֲשָׂרָה, וְעֲשָׂרָה קֶרֶדְמוֹת.

תָּרֶן גְּבֵה שֶׁל-סְפִינָה מִכְחִיל־ת-הַחֶרְטוֹם שֶׁם הָצִיב

הַרְחֵק בַּחֲלוֹת וְהִדָּק וַיִּקְשֶׁר הַיּוֹנָה הַרְפָּה

לְרֹאשׁ אוֹתוֹ תָּרֶן בְּרִגְלָהּ בַּחֲבֵל הַדָּק לַמַּטָּרָה

לְמוֹרֵי הַחֲצִים: "הָאִישׁ אֲשֶׁר יוֹר בָּהּ בַּיּוֹנָה הַרְפָּה 855

כָּל גְּרִזְנֵי-פִיפִיּוֹת יִקַּח וַיִּשְׂאֵם לְאֶהָלוֹ;

וְכָל-הַפּוֹגֵעַ בַּחֲבֵל, אֵךְ יַחֲטִיא הַצִּפּוֹר הַרְפָּה,

קִשְׁתֵּי רַע מִן-הָרֹאשׁוֹן, הוּא יֵשֵׂא לוֹ אֶת-הַקֶּרְדְּמוֹת."

כָּכָה דִּבֶּר, וַיִּקָּם אוֹנוֹ שֶׁל-טְבָקְרוֹס הַמוֹשֵׁל

וְגַם מִרִּיאוֹנִס עָמִיתוֹ שֶׁל-אִידוֹמֶנֶס הַשָּׂגִיא. 860

נָטְלוּ הַשְּׂנִיִּים גּוֹרְלוֹת בְּקוֹבֵעַ הַנְּחֻשֶׁת וְזָעְזְעוּהוּ,

רֹאשׁוֹן נָפַל גּוֹרְלוֹ שֶׁל-טְבָקְרוֹס. וַיִּמָּהֵר וַיִּדְרֹךְ

בְּכַח אֲדִירִים וַיֹּזֶר, וַיִּשְׁכַּח וְלֹא נָדָר אֶת-נִדְרוֹ

קֶרֶב־הַתּוֹדָה לַמוֹשֵׁל — לוֹ מֵאָה מִבְּכוֹרוֹת כָּל-צֹאנֹו,

הַחֲטִיא אַז אֶת-הַצִּפּוֹר, כִּי פִיבּוֹס-אֶפּוֹלוֹן לֹא רָצָה. 865

פָּגַע בַּחֲבֵל בָּהּ נִקְשָׁרָה, סָמוּךְ לְרִגְלֵי הַצִּפּוֹר,

חָתַךְ הַחֲבֵל לְשְׁנַיִם בְּחִיץ-הַתַּמְרוֹרִים שִׁיָּרָה.

טָסָה הַצִּפּוֹר לְמָרוֹם שְׁמִימָה, וְהַחֲבֵל סָרוּחַ

מִטָּה אֶרְצָה, וְכָל-הָאֲכִיִּים הָרִיעוּ לַעֲמָתוֹ.

מִיָּהֵר אָזִי מִרִּיאוֹנִס וַיִּגְזַל מִמֶּנּוּ הַקִּשְׁתֵּי, 870

כּוֹנֵן אֶת חֲצוֹ, כִּי הִכִּין לוֹ אֶת-הַחִיץ בְּעוֹד מוֹעֵד.

נָדָר אֶת-נִדְרוֹ מִיָּד לְאֶפּוֹלוֹן הַמַּרְחִיק-לְפָגַע,

קרבו-התודה למושל מאה מבכורות כל-צאנו.
 ראה היונה הרבה מעופפת לה תחת העצים,
 תחת הכנף פגעה, כשהיא מעופפת בעגול, 875
 חדר חצו וחלף היונה ויפל לארץ,
 נמנך בה קרוב לרגלי; ותד הצפור ותשב
 שם על-התוך הנשא של-ספינה מכחילת-חרטומה.
 ראשה וצנארה הורידה, גם שתים כנפיה הנאות.
 מהרה קל נפשה פרחה ויצאה מכל-אבריה, 880
 נלה הרחק מתרנה, והעם מביטים משתאים.
 לקח אזי מריאונס עשרת גרזני-פיפיות,
 וטבקרוס נשא עשרה קרדמות לספינות המהירות.
 הביא בן-פילס חנית ארפת-הצל וגם נלה
 אש לא ידעה, מצרחת בפרחים ומחירה פר אחד. 885
 בא והניחן בעגול, התיצבו המורים-ברמח.
 קם אגממנון בן-אטרס המושל על-רבים עממים,
 קם מריאונס עמיתו של-אידומנס השגיא.
 נשא אמריו וידבר אכילס מהיר הרגלים:
 "הנה ידענו, בן-אטרס, כי מאד נעלית עלינו 890
 גם בכחך הגדול גם בהטלת הרמח.
 קח לך אותו הפרס ושוב אל-הספינות החלולות;
 אולם הרמח הגדול יהי למריאונס הגבור,
 אם-יש את-נפשך אתה, כי זאת היא עצתי אנכי".
 בכה דבר, ולא סרב לו אגממנון המושל. 895
 נתן החנית למריאונס, וימסור בן-אטרס הגבור
 אז לכרוזו טלתביוס הפרס כליל-היפי שקבל.

שיר עשרים וארבעה: פדיון הקטור

פטרו אספת הקהל, התפזרו העמים וחשו
 איש לספינתו המהירה לערוך סעודת הערב,
 לענג את-נפשמ בשנה המתוקה; ואלו אכילס

בוכה, מתאבל, כי נזכר ברעו אהובו, ולא ידע
 שנה גוברת על-הכל ופרפס שם הנה נהנה. 5
 נזכר בגבורת פטרוקלוס ובכחו הגדול ועזו,
 את-אשר עוללו שניהם ואת-כל-אשר יחדו סבלו
 במלחמות-אדם באדם ובמשברי מים זדונים, –
 נזכר באלה ופשך דמעותיו החמות ונאנח.
 יש אשר ישכב על-צדו, ויש אשר ישכב אפים, 10
 ויש שהתפרקד או הנה מתרומם מיצונו ויורד,
 יצא והתהלך על-חוף הים ומתעצב אל-לבו.
 עלה לו שם גם השחר מופיע על-ים ועל-חופיו.
 הנה אוסר לרכבו את-סוסיו מהירי הפרסה
 קושר לו מאחרי חיק-רכבו את-הקטור למשכו, 15
 שלש פעמים סחבו מסביב לתל בן-מניטיוס.
 אחרי-כן ישוב לאהלו ושם גם ינפש; אך אותו
 ישליך מתפלש באבק ונופל אפים. ואפולון
 סוכך עליו מהשחית את-בשרו, כי חס על-הגבר
 גם לאחר מותו, והאפיל עליו באיגיס-הזהב 20
 ולא ישחת הוד עורו גם בהסחבו סביב.
 ככה התעלל אכילס בהקטור הנעלה בעברתו.
 נכמרו רחמי האלים כל-המאשרים, כי ראו,
 עודדו את-מכה-הארגוס המיטיב-להשקיף לגגבו.
 וטוב על-האלים על-כלם, בלתי אם-הרה הגבירה, 25
 בלתי פוסידון המושל והנצרה כחלת-העין, –
 עודם עומדים בקצפם ואיבתם לאליוס הקדושה,
 שונאי פריאמוס ועמו אך בחטאת אלכסנדר,
 אשר הכלים האלות שפרו אל-סבת הדברו,
 כבד על-פניהן האחת ששגרה לו תאות-האבדן. 30
 אך כשהופיעה הצפירה ביום השנים-עשר, וידבר
 פיבוס-אפולון בקרב האלים כל-בני-האלמונת:

"קָשִׁים אַתֶּם, הָאֱלִים, אַכְזָרִים! וְהַמַּעַט לָכֶם זָבַח

הַקָּטוֹר מִשּׁוֹקֵי פָרִים וְעִזִּים לְרֹב וְחִלְבֵיהֶן?

עַתָּה מִמָּאֲנִים אַתֶּם לְמַלֵּט אֶף אֶת-גְּוִיָתוֹ. 35

לִמְעַן תִּרְאֶנּוּ גַם אִשְׁתּוֹ, גַּם אִמּוֹ גַּם יִלְדוֹ הַקָּטָן,

אָבִיו פְּרִיאֲמוֹס וְכָל-עַמּוֹ, וּמִהָרֹו הִמָּה וְשִׁרְפוֹ

לוֹ אֶת-הַשְׁרָפָה, וַעֲשׂוּ לוֹ כְּבוֹד בְּמוֹתוֹ וְאַבָּל.

אֲךְ לְאַכִּילֵס-הַמִּשְׁחִית תִּאִירוּ אֶת-פְּנִיכָם, הָאֱלִים,

וְלִבּוֹ רִיק מִכָּל-רַחֲמִים, וְקִשָּׁה וְצֹדֵק לֹא יֵדַע, 40

גָּבֵר הַפִּכְכָן וְאַכְזָר הַשּׁוֹאֵף לְדָמִים כְּאַרְיֵה

נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה אִמָּה וּבִנְפֹשׁ מְלֹאֲתִי-גִאֲוָה

יֵאָרֵב לְצֹאֲנֵם שָׁל-אָדָם לְקַחַת לוֹ טָרֶף לְשִׁבְעוֹ,

כֵּן גַּם אַכִּילֵס לֹא יֵדַע כָּל-רַחֲמִים, וְזָרָה לוֹ בִּשְׁת

אֲשֶׁר זֶה דֶּרֶכָה לְהִזִּיק אוֹ לְהוֹשִׁיעַ לְאָדָם. 45

יֵשׁ אֲשֶׁר יֵאָבֵד לְאָדָם אֶף אִישׁ יוֹתֵר קָרוֹב וְיִקָּר,

אָחִיו בֶּן-אִמּוֹ, כִּי יָמוּת, אוֹ בְנוֹ מִיּוֹצֵאֵי חֲלָצִיו,

וְעַמֵּד מִבְּכִיו גַּם הוּא, וְשִׁבַת מִנִּהְמַת לְבוֹ,

יַעַן כִּי נָטַע הַגּוֹרֵל נֶפֶשׁ סוֹכֵלֶת בְּאָדָם;

אוּלָם זֶה לְקַח אֶת-נַפְשׁוֹ שָׁל-הַקָּטוֹר הַגָּבֵר הַנִּעְלָה, 50

קִשְׁרוֹ לְרַכְבּוֹ וּסְחָבוֹ מִסָּבִיב לְקָבֵר-עַמִּיתוֹ,

רַעַו הַיָּקָר לְלִבּוֹ, לֹא לְהוֹעִיל לוֹ אֶף לֹא לְתַהַלָּה,

לִמְעַן לֹא יַחַר בּוֹ אִפִּי וְאַפְכָם, וְאִם-לִבּוֹ לֵב אֲמִיץ,

כִּי בַעֲבָרְתּוֹ יַחַלֵּל הָעֶפֶר הַנֶּעֱדָר-כָּל-רַגְשׁ".

חָרָה-בּוֹ אַפָּה שָׁל-הָרָה לְבִנְת-הַזְּרוּעוֹת וְתֹאמַר: 55

"הֵן כְּדַבְּרִיךָ גַּם הָיָה, הוּא, נוֹשֵׁק-קִשְׁת-הַכֶּסֶף,

לוֹ כִּכְבְּדְכֶם אֶת-הַקָּטוֹר תִּכְבְּדוּ גַּם אֶת-אַכִּילֵס.

הַקָּטוֹר הָרִיחַו בֶּן-תְּמוּתָה וַיִּנָּק מִשְׁדֵּי אִשָּׁה חֲלָב;

אוּלָם אַכִּילֵס – יִלּוֹד בֵּת-הָאֱלִים. וְאַנְכִי בַעֲצָמִי

אוֹתָהּ טַפְחָתִי גִדְלָתִי לְתַתָּה לְאִשָּׁה לְגָבֵר, 60

לִפְלֵס הַגָּבֵר הַיָּקָר לְאֱלִים, כָּל-בְּנֵי-הָאֱלֹמֹות.

אתם בלכם שמתחתם בעת חתונתה, וגם אתה

ששפת מעיר בכנור, הוי, בוגד ורע למרעים".

השיב אמריו לה זבס הפונים-עננים ויען:

"אל-לך, הרה, תריבי בקצפך עם-בני-האלים! 65

אכן אין כבודו של-זה ככבודו של-זה, אולם הנה

הקטור יקר לאלים מכל-אנשי-אליוס הקדושה

ויקר גם לי, כי לעולם לא חסר קרבנות נהדרים,

העלה שלמים וזבחים, ולא מנע מהם על-במותי

זין וניחוחו של-דשן, כי זאת לנו יאה ונאה. 70

אפס לגנב את-הקטור הגבור – אי אפשר הדבר

אשר יסתר מעיני אכילס, ואותה לא נעש,

יען כי אמו שם שוקה אצלו גם יומם גם לילה.

יקרא לי אחד האלים הנה את-תטיס ותבא,

למען איעץ לה עצה נכונה, ויקבל אכילס 75

מתנות-פריאמוס למען ישיב גופתו של-הקטור".

דבר, ואיריס התרוממה, היא המבשרת-המהירה.

באמצע הדרך בין סמוס ואמברוס התלול על-סביביו

קפצה במים הפכים, ויהמו גלי המצולה.

שקעה כשקע עופרת במים אדירים, במצולה, 80

קשורה אל-קרן פר למוד ערבה, אשר יורדת

מטה, ומביאה בכנפה אבדון לדגת-ים זוללה.

מצאה את-תטיס יושבת במערה הגדולה, ולה סביב

יתר אלות-המים, ותטיס יושבת בתוך,

בוכה לגורל יחידה התמים, שנגזרה עליו 85

למות בטרויה, בארץ הברוכה והרחק מארצו.

קרבה איריס מהירות-הרגל אליה ותען:

"קומי, תטיס, כי קורא לך זבס חכם-המועצות!"

ענתה לה תטיס האלה, לה-רגלי-הפסס ותאמר:

"למה זה יקראני האל זה השגיא? יראתי 90

לְבָא אֶל-בְּנֵי-הָאֱלֹמֶנֶת, וְנִפְשֵׁי תִהְיֶה נְכָאִים.
 הַנְּנִי הוֹלְכָה, וְלֹא יָפֵל גַּם דְּבָר מִכָּל-אֲשֶׁר אָמַר".
 כָּכָה סָחָה הַנְּפִלְאָת בְּבָנוֹת כָּל-הָאֱלִים, וַתִּקַּח
 שְׁלֹמֹה בַחֲלָה כַּפֶּלֶד, וְאִין שְׁנִית מֵאֲפִילָה כְּמָה.
 נַחֲפָזָה טָסָה; וְאִירִיס הַמְּהִירָה-כְּרוּחַ – לִפְנֵיהָ, 95
 וְגַלִּי הַיָּמִים נִבְקָעִים לִפְנֵיהֶן מִימִינָן וּשְׂמָאלָן.
 וּכְשֶׁהִגִּיעוּ אֶל-שֹׁפֶת הַיָּם וַתַּעֲלִינָה שְׂמִימָה,
 מֵצֹאוֹ שֵׁם אֶת-בֶּן-קְרוֹנוֹס וְאֶת-יִתְרֵי הָאֱלִים לוֹ סָבִיב,
 יוֹשְׁבִים יַחְדָּו שֵׁם כָּל-הַמֵּאֲשָׁרִים הַהֵוִים-לְנִצָּח.
 יִשָּׁבָה גַּם הִיא אֶצֶל זָבָס, מְקוֹם לָהּ פְּנֹתָה אַתְנָה. 100
 הָרָה הַגִּישָׁה כּוֹס זָהָב מְאֹד נַחֲמָד וַתִּתְקַע בִּידָהּ,
 דְּבָרָה בְּרִצּוֹן וַחֲוֹ, וַתִּטֵּס שְׂתֵתָהּ וַהֲשִׁיכָה.
 נָשָׂא אֶמְרָתָהּ וַיַּעַן אָבִי בְּנֵי-הָאָדָם וְהָאֱלִים:
 "הִנֵּה בָאת, תִּטֵּס הָאֵלָה, עֲצוּבָה אֶל-הָאוֹלִימְפּוֹס,
 לִבֶּךָ הוֹגָה נְכָאִים וּמֵר-לָךְ – יִדְעָתִי גַם אֲנִי; 105
 אוּלָם אֲנֹכִי לָךְ אֶגִּיד שְׁלֹמֹה קִרְאָתִיךָ פֹה הַפְּעַם.
 הִנֵּה יָמִים כָּבֵד תַּשְׁעָה מְדֻנִּים בֵּין בְּנֵי-הָאֱלֹמֶנֶת
 עַל-שׁוֹם הַקְּטוֹר הַמֵּת וְאֶכִּילָס, זֶה מִתְּרִיב-הַעֲרִים.
 מִשְׁדָּלִים אֶת מִכָּה-הָאֶרְגוֹס הַמִּיטִיב-לִהְשָׁקִיף לְגִבּוֹ;
 אוּלָם אֲנֹכִי רְצוֹנִי לְהַנְחִיל הַיָּקָר לְאֶכִּילָס, 110
 לְשֹׁמֵר לִי חֹסֶד וְכָבוֹד בְּלִבֶּךָ כְּאִזּוֹ וּמִקָּדָם.
 מִתְּרִי רָדִי אֶל-הַמַּחֲנֶה לְהַגִּיד לְבִנְךָ אֶת-הַדְּבָרִים:
 חָרָה-בּוֹ אִף כָּל-הָאֱלִים, וַיּוֹתֵר מִכָּלֶם אֲנֹכִי
 עָלָיו אֶתְעַבֵּר, כִּי לָבוֹ מִתְהוֹלֵל בְּמִשׁוּבָה וְעִבְרָה.
 עוֹדוֹ מִחֲזִיק אֶת-הַקְּטוֹר עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַכְּפוּפוֹת. 115
 אֵךְ אִם-מִפְּנֵי הוּא יָרָא – וְקִבֵּל אֶת-כְּפָרוֹ שֶׁל-הַקְּטוֹר.
 הַנְּנִי שׁוֹלַח אֶת-אִירִיס אֶל-הַיִּכָּל פְּרִיאֲמוֹס הַנְּדִיב,
 יִלָּךְ לְפָדוֹת אֶת-בָּנוֹ אֶל-אֲנִיּוֹת בְּנֵי-הָאֶכִּיִּים,
 יִשָּׂא הָשִׁי לְאֶכִּילָס וְאֲשַׁכֵּר לְרַכֵּךְ אֶת-לָבוֹ".

כָּכָה סָח, וְלֹא סָרְבָה לּוֹ תַּטִּים, לֹה-רַגְלֵי-הַכֶּסֶף. 120

נִחְפְּזָה יִרְדָּה מִרְמוֹת אוֹלִימְפּוֹס וְשִׁיאוֹ הָרָמִים,

בָּאָה עַד-אַהֲלֵי בְנֵה, וְשָׁם מְצֹאֲתָהּ, וְהוּא יוֹשֵׁב

נֶאֱנַח מְרֵה מַעֲצָבוֹ, וְסָבִיב לּוֹ רַעִיו-עֲמִיתָיו

טְרוּדִים, מְכִינִים פֶּת-שְׁחָרִית וְשׁוֹקָדִים עָלֶי עֲבוֹדָתָם,

זָבְחוּ בְּאֵהֶל הָאֵלִל הַגָּדוֹל וּמַגְדֵּל-הַצֶּמֶר. 125

יִשָּׁבָה אִמּוֹ הַגְּבִירָה שָׁם סְמוּךְ לְבְנֵה, וּבְכַפִּיהָ

לְטַפָּה רַכּוֹת אֶת-בְּנֵה, וְתִשָּׂא אֶת-קוֹלָהּ וְתַעֲנוּ:

"בְּנֵי שְׂאֵהֲבָתִי, עַד-מָתִי אֶתָּה מִתְאַבֵּל וְנֶאֱנַח

לְהִיּוֹת אוֹכֵל לֶבֶךְ, תִּנָּזֵר מִמַּאֲכָל וּמִשְׁתָּה,

גַּם מִן-הַשְּׁנֵה הַמְתוּקָה? וְטוֹב אִף לְחַבֵּק חֵיק אִשָּׁה 130

בְּאַהֲבָה, יַעַן לֹא תִרְבֶּה לִי לָכֵת, הֵן קָרְבוֹ יִמִּיךְ,

קְרוֹבִים לְךָ כָּכָר הַמָּנוֹת וְהַגְּזֹרָה שְׂגִיאת-הַפֶּחַ!

הַסִּפֶּת וְשִׁמְעֵ לְאַמְרִי, כִּי זָבֵס הוּא שְׁלַחֲנִי אֵלֶיךָ:

חֲרָה-בְּךָ אִף הָאֵלִים, וְהוּא הוּא שְׁהַגְדִּיל עַל-כָּלָם;

יֵצֵא מִלְפָּנָיו הַקָּצֹף, כִּי לֶבֶךְ מִתְהוֹלֵל בְּמִשׁוּבָה; 135

עוֹדֶךְ מִחֲזִיק אֶת-הַקָּטוֹר עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת הַכְּפוּפּוֹת.

עֲתָה הַשִּׁיבָה הַחֲלָל וְלִקְחָתָ אֶת-כֶּפֶר גּוֹיָתוֹ."

הַשִּׁיב אֲמָרְיוֹ אֲכִילֵס מְהִיר-הַרְגָּלִים וַיַּעַן:

"הֵן, כִּדְבָרֶיךָ! הִמְבִּיא פְּדִיוֹנוֹ יִקְבֵּל גּוֹיָתוֹ,

אִם-זוֹ עֲצַת הָאוֹלִימְפִי, וְנִפְשׁוֹ כִּי תִבְחַר בָּאֵלָה". 140

כָּכָה נִדְּבָרוּ רַבּוֹת הָאֵם וְהֵבֵן שָׁם בְּמָקוֹם

אֲשֶׁר בּוֹ חוֹנוֹת הַסְּפִינּוֹת, מְשׁוֹחָחִים בְּאַמְרֵי-הַכֶּנֶף,

וְזָבֵס בֶּן-קְרוֹנוֹס הוּא שְׁלַח אֶת-אִירִיס אֶל-אֱלִיּוֹס הַקְּדוּשָׁה:

"חֲוִשִׁי, אֶת אִירִיס הַמְּהִירָה! עֲזָבִי אֶת-מִשְׁכְּנוֹת אוֹלִימְפּוֹס,

בּוֹאִי לְאֱלִיּוֹס הַקְּדוּשָׁה לְבִשֹׁר אֶת-מִלְכָּה פְּרִיאַמוֹס, 145

יִלַּךְ אֶל-צִי הָאֲכִיִּים וַיִּפְדֶּה אֶת-בְּנוֹ אֲשֶׁר אָהֵב.

יִשָּׂא הַשִּׁי לְאֲכִילֵס לְרַכֵּךְ אֶת-לִבּוֹ בְּאַשְׁכָּר,

לְבַדּוֹ יִלַּךְ, וְאִישׁ מִכָּל-אַנְשֵׁי טְרוּיָה לֹא-יִרַד.

וְאַחַר עָמָו אֶךְ פְּרוֹז, אִישׁ בָּא בַּיָּמִים, לְמַעַן
 יִנָּהֵג הַפְּרָדִים וְהַקָּרוֹן יִפֶּה-הָאוֹפָנִים, וְהוּא יָבִיא 150
 עִירָה אֱלִיוָנָה הַחֲלָל שֶׁהָרַג אֲכִילָס הִנְעִלָה.
 מִנֹּת אֶל-יִירָא, מִמָּוֶן אֶל-יַחַת, וְלִבּוֹ אֶל-יָפֹל,
 כִּי אֶת-מְמִיתוֹ שֶׁל-אַרְגֹּס אֲצָנָה עָלְיוֹ לְנַחוּתוֹ,
 וְהוּא יִנְהַלְנוּ עַד-יָבֹא לְפָנָי אֲכִילָס הַגִּבּוֹר.
 וּכְשֶׁיִּכְנִיסוּ אֶל-אַהֲלֵ אֲכִילָס מִהִיר-הָרִגְלִים, 155
 לֹא יִהְרָגוּ גַם הוּא נִגְמָה לְעִמִּיתוֹ לֹא יִרְשָׁה,
 יַעַן אֵינָנו אֲוִיל, גַּם פָּתִי גַם רָשָׁע אֵינָנו;
 אֲלֹא יִרְחַם עַל-אִישׁ מִתַּחֲנוֹן וּמִפִּיל תַּחֲנוּתוֹ".
 דִּבֶּר, וַתַּעַף לְבִשְׁרֵי אִירִיס הַמַּהֲיָרָה-פְּרוֹחַ.
 בָּאָה לְהִיכָל פְּרִיאֲמוֹס, וַתִּמָּצֵא שָׁם אֶבֶל נָהִי. 160
 יָשְׁבוּ מִסְבִּיב לְאַב הַבָּנִים בַּפְּנִים הָעֲזוּרָה
 מִטַּנָּפִים בְּגִדֵיהֶם בְּדִמְעוֹת; וְהַיִּשְׁיִשׁ יוֹשֵׁב בַּתֶּנֶךְ
 עוֹטֵף בְּשָׂרוֹ בְּמַעֲלוֹ, וְסָבִיב לוֹ הַרְבֵּה סָחִי דָמָן,
 מְכַסִּים רֹאשׁוֹ וְעַרְפוֹ שֶׁל-אוֹתוֹ הַזָּקֵן הַנִּכְאָה
 אֲשֶׁר שָׁפַךְ בַּעֲצָמוֹ בִּידָיו מִתַּפְלֵשׁ בַּעֲפָר. 165
 אִשָּׁה אִשָּׁה הִילִילוּ בְּאַרְמוֹן פְּלוֹתָיו וּבְנוֹתָיו,
 זָכְרוּ כָל-אֵלֶּה שֶׁהָיוּ רַבִּים וְטוֹבִים, וְשָׁכְבוּ
 וְרוּחַ אֵין בָּם, כִּי מִיד הָאֲרֻגָּאִים הִגָּאִים נִגְזְרוּ.
 עָמְדָה לְפָנָי פְּרִיאֲמוֹס מִבְּשֻׁרְתּוֹ שֶׁל-זָבֵס מִדְּבָרָתָהּ,
 דְּבָרָה בְּקוֹל דְּמָמָה זָקָה, וְחִיל אֲחֻזָּהּ וּרְעֵדָה: 170
 "הוּי, פְּרִיאֲמוֹס בֶּן-דִּרְדֹן, הִרְגַּע וְאֶל-יָפֹל לִבְךָ!
 יַעַן כִּי בָאתִי אֵלֶיךָ וּבִפְי לֹא רָעָה הַבְּשׂוּרָה.
 טוֹבוֹת אֵיעֲצֹךְ, כִּי מִלְּאֶךְ שֶׁלַחֲנִי בֶן-קָרוֹנוֹס אֵלֶיךָ,
 דּוֹאֵג לָךְ, וְאִם-מִרְחוֹק, כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עָלֶיךָ.
 צִוָּה-לָךְ הָאוֹלִימָפִי לְפָדוֹת אֶת-הַקָּטוֹר הִנְעִלָה, 175
 לִישֹׁאת הַיִּשִּׁי לְאֲכִילָס לְרַכֵּךְ אֶת-לִבּוֹ בְּאַשְׁפָּר.
 לְבַדֵּךְ תִּלָּךְ, וְאִישׁ מִכָּל-אֲנָשִׁי טְרוּיָה לֹא-יִרַד.

יֵאָרֶחַ עֶמֶךָ אַךְ כְּרוֹז, אִישׁ בָּא בַיָּמִים, לְמַעַן
 יִנְהַג הַפְּרָדִים וְהַקְרוֹן יִפֶּה-הָאוֹפָנִים; וְהוּא יָבִיא
 עִירָה אֱלִיוֹנָה הַחֲלָל שֶׁהָרֵג אֲכִילָם הִנְעִלָה. 180
 מִנֹּת אֶל-תִּירָא, מִמָּנֹו אֶל-תַּחַת, וְלִבְךָ אֶל-יָפֶל.
 כִּי אֶת-מַמִּיתוֹ שָׁל-אַרְגוֹס יִצְנָה עָלֶיךָ לְנַחוּתְךָ,
 וְהוּא יִנְהַלְךָ עַד-תָּבֹא לִפְנֵי אֲכִילָם הַגְּבוֹר.
 וּכְשִׁיכְנִיסְךָ אֶל-אַהֶל אֲכִילָם מִהִיר-הָרְגָלִים,
 לֹא יִהְרָגְךָ גַּם הוּא וְגַם לַעֲמִיתוֹ לֹא יִרְשָׁה, 185
 יַעַן אֵינָנּוּ אֲוִיל, גַּם פָּתִי גַם רָשָׁע אֵינָנּוּ;
 אֲלֹא יִרְחֹם עַל-אִישׁ מִתַּחֲנוֹן וּמִפִּיל תַּחֲנוּתוֹ".
 אִירִיס מִהִירַת-הַרְגָל דְּבָרָה דְּבָרָה וְתַעַל.
 צִנָּה לִבְנָיו לְאַסֹּר הַפְּרָדִים הַקָּלִים לְקָרוֹן
 יִפֶּה-הָאוֹפָנִים וְלִקְשֹׁר אֱלָיו הַתִּבָּה מִמַּעַל. 190
 אוֹלָם הוּא נִכְנָס בַּחֲדָר הַנְּשֹׂא נָרָם וְרִיחָנִי,
 עֲשׂוֹי לוֹחוֹת אֲרָזִים וְהִרְבֵּה גִנְזָכִים בְּתוֹכוֹ.
 קָרָא לְאִשְׁתּוֹ הַקֶּבֶה, וַיִּשָּׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיִּדְבֹּר:
 "הוֹי, הָאֵמָלָלָה, מִלֵּאךְ בָּא מֵאוֹלִימְפּוֹס, צִיר-יָאוֹס,
 צִנָּה-לִי לָכֶת לְצִים-הָאֲכִיִּים וְלִפְדוֹת אֶת-הַקָּטוֹר, 195
 לְשֹׂאֵת הַשִּׁי לְאַכִּילָם וְלִרְכֹּךְ אֶת-לְבוֹ בְּאַשְׁכָּר.
 אָפֶס הַגִּידִי לִי אֶתְךָ, לִבְבְּךָ מֶה יֹאמַר לְאַלְהָ?
 כִּי מֵאֵד נִכְסְפָה נַפְשִׁי, וְלִפִּי מֵאֲנֻסִּי לְלָכֶת
 אֶל-הָאֲנִיּוֹת הַקָּלוֹת וְאֶל-מַחְנֵה-אֲכִיִּים הַגְּדוֹל".
 כָּכָה דִּבֶּר, וַתִּשָּׂא הָאִשָּׁה אֶת-קוֹלָהּ וַתִּרְדּ: 200
 "אוֹי לִי! אֲנִי הִלְכָה בִּינְתָךְ, עָלֶיךָ תִּהְלַחְךָ לְפָנַי
 גַּם בֵּין הַזָּרִים הַבָּאִים גַּם בְּעֶמֶךָ שֶׁעָלִיו מְלָכֶת?
 אֵיכָה תַעֲזֹזָה לְלָכֶת לְבִדְךָ אֶל-צִים-הָאֲכִיִּים,
 לְבֹא לַעֲיִנִי הַגָּבֵר שֶׁהָכָה רַבִּים וְטוֹבִים
 וְהִמָּה בְּנִיךָ, וְאֲנִי לְבָבְךָ בַּחֲבֹךְ לֵב-בְּרוֹזִל! 205
 וְהִנֵּה אַךְ יִרְגִּישׁ בְּךָ, וְרָאָה בְּעֵינָיו פָּנֶיךָ

אותו הגבר האכזר איש-הבלעל, ולא יחוס,

לא יכבדך. לכן נבכה-לו הרחק ממנו

פה בארמונו, כי נגזרה עליו הגזרה הרעה

יום ילדתיהו, יום טוטה לו את-פתיל חייו הגזרה 210

להיות מאכל לכלבים הזרזים והרחק מהוריו,

אצל הגבר האכזר. ולו הנה בידי זה כבדו

לכרסם, לבלע, או אז שלמתי לו כל-אשר עולל

להקטור לבני! כי לא כהכות את-רך הלבב הבהו;

אלא בגלל אנשי טרויה ונשיה יפות-השדים 215

עמד לפניו ולא חת, ומוכא לא ידע ולא נמלט".

השיב אמריו פריאמוס הישיש הדומה-לאלים:

"אל-תעצריני מלכת, ואל-תהיי לי את בארמוני

צפור מנבאה-הרעות, כי לא תפתיני ואשמע!

ואלו צוני איש אחר החי על-אדמות, בן-תמותה, 220

רואה-עתידות, או חוזה, או מנחש-בקרבות או כהן,

אמר אמרתי מפיו הוא כזבים וסרתי ממנו,

אבל הפעם שמעתי קול אלה, ראיתי פניה,

הנני הולך, ודברה לא ישוב ריקם, ואם-נגזר

ואמות בציי-האכזים העוטים-שריונות-הנחשת, 225

הנני, ויחיש אכילס לקחת את-נפשי, ואנכי

לו חבקותי את-בני, ושבעה לה נפשי דמעותי".

דבר, ויסר המכסות היפים מעל פני התבות,

הוציא שתיים-עשרה שמלות של-נשים כלילות-היפי,

תריסר חליפות של-חל ותריסר שטיחים כמספרם, 230

תריסר מעילים מאד יפים וכתנות יפות כמספרם.

וזהב עשרת הכפר מלאים, כי שקל הזהב,

ארבע קערות מזהירות, ושתיים חצובות הדורות,

וספל אחד כליל-יפי, לו נתנו מתנה התרקים,

אשפר-היקר, עת הופיע כמלאך שלוח אליהם; 235

אָבֵל גַּם עָלִיו לֹא חָס הַיְשִׁישׁ לְהַשְׁאִירוֹ בְּהִיכָל,

נִפְשׁוֹ פִּי נִכְסְפָה לְפָדוֹת אֶת-בְּנוֹ אֲשֶׁר אָהָב. וַיִּגְרֹשׁ

כָּל-אֲנָשִׁי טְרוּנָה מִדְּבִירוֹ בְּדַבָּרִים בּוֹטִים וַחֲרָפוֹת:

"סוּרוּ, כָּל-בְּנֵי-הַבְּלִיעַל! וְהַמַּעַט מִכֶּם מִסְפֵּד תִּשְׁמְעוּ

אִישׁ אִישׁ בְּבֵיתוֹ, כִּי בָאתֶם, נֶאֱסַפְתֶּם עָלַי לְהַרְעִימֵנִי? 240

וְאוּלַּי מַעַט בְּעֵינֵיכֶם, פִּי הִמִּיט עָלַי זָכֶס בֶּן-קְרוֹנוֹס

הִנֵּה נֹאבֵד אֶת-בְּנֵי אֶת-הַטּוֹב? וְגַם אַתֶּם תִּבְיֵנוּ,

עֲתָה יוֹקֵל מְאֹד לְאֲכִיִּים לְהַכּוֹת בְּכֻלְכֶּם,

יַעַן כִּי זֶה מֵת וְאֵינְנוּ. הֲלוֹאִי יִרְדְּתִי שְׂאוּלָה

טָרָם רָאִיתִי בְּעֵינַי אֲנֹכִי הָעִיר הַהִפּוּכָה, 245

שְׂדוּדָה, נְתוּנָה לְבֹז, וַיִּרְדְּתִי לְמִשְׁכְּנוֹת הַדָּס!"

סָח, וַיִּפְצֵם כָּלֻמוֹ בְּמִטָּה; וַנִּפְּצוּ הַגְּבָרִים

מִפְּנֵי הַזִּקְנוֹ הַזֶּעֱף, וַיִּחַרְף וַיִּזְעַק אֶת-בְּנָיו,

וְהִמָּה הַלְנוֹס וּפָרִיס וְאַגְמֹן הָאֱלֹהִי,

פַּמּוֹן, פּוֹלִיטָס הַקּוֹרָא-בְּחִיל וְאַנְטִיפּוֹנוֹס, 250

הַפּוֹתוֹאוֹס וְדִיאֹס הַגְּבוּר וְגַם דְּאִיפּוֹבוֹס,

נִשְׂא הַיְשִׁישׁ אֶת-קוֹלוֹ וַיַּדְבֵּר בְּאַזְנוֹי הַתִּשְׁעָה:

"עוֹשׂוּ, בָּנִים פְּחָשִׁים, מְבִישִׁים! הֲלוֹאִי וְגַם כָּלְכֶם

שְׂכַבְתֶּם מֵתִים עַל-יַד הָאֲנִיּוֹת תַּחַת בְּנֵי הַקְטוֹר!

אוּי לִי לַגֶּבֶר הָאֲמָלֵל! בָּנִים גִּדְלָתִי בְטְרוּנָה 255

טוֹבִים מִרְבִּים, וְאֵינָם; לֹא נִשְׂאָר אֶף אֶחָד מֵאֵלֶּה:

מִסְטוֹר הַדּוּמָה-לְאֵלִים, טְרוֹאִילוֹס הַצּוֹהֵל-לְסוֹסִים,

וְהַקְטוֹר, שְׂכַאֲחַד הָאֵלִים כְּבִדּוּהוּ בְנֵי-אָדָם, וַנִּמְשַׁל

יוֹתֵר לְבְנֵי-אֵלִים מֵאֲשֶׁר לְבֶן-אָדָם בֶּן-תְּמוּתָה.

אַרְס אֲבִד אֶת-כָּלָם; וַנִּשְׂאָרוּ אֵךְ הַנְּתַעֲבִים, 260

כָּל-הַגְּלָגָנִים הַכּוֹזָבִים, וְרֹאשֵׁי מַחֲלוֹת-מַחְנִנִּים,

גּוֹנְבֵי הָעֵזִים וְהַטְלָאִים, מְלַסְטָמִי עַמִּי-הָאֶרֶץ!

לְמָה תִּפְגְּרוּ וּמָתִי תִרְתַּמּוּ לִי הָעֲגָלָה

לְשִׁים עָלֶיהָ כָּל-אֵלֶּה וְאֲשֵׁים לְדֶרֶךְ פֶּעֶמָי?"

בְּכָה דָּבַר, וַחֲתוּ מִדְּבָרֵי אֲבִיהֶם הַמַּחֲרֵף, 265
מִהָרֹּו לְהוֹצִיא אֶת-עֲגֻלַּת-הַפָּרָדִים יַפֹּת-הָאוֹפָנִים,
נָאָה, זֶה עֵתָה עֲשׂוּיָהּ, וְקִשְׁרוּ עָלֶיהָ הַתְּבָה.

וְצֻמָּד עֵץ גִּלְמוּשׁ לַפָּרָדִים הִסִּירוּ מִיָּתֵד תְּקוּעָה,
בְּפֶתוֹר לְצֻמָּד בְּתוֹךְ וְטַבְּעוֹת עֲשׂוּיוֹת לְתַפְאֶרֶה,
וְאַתָּן רְצוּעֵת-הַצֻּמָּד תִּשָּׁע הָאִמָּה זֶה אֲרָכָה. 270

כְּוֹנֵנָה יָפָה הַצֻּמָּד לִיצוּל הֶרְתָּמָה הַמְּהֻקָּצֶע
סְמוּךְ לַשֹּׁפָה הַקְּדָמִית, וַתְּהִי הַטַּבְּעֵת עַל-וָוָה,
שְׁלֹשׁ פְּעָמִים גַּם כָּרְכוּ סָבִיב לַכְּפֶתוֹר הַרְצוּעָה.
אַחֲרֵי-כֵן קִשְׁרוּהָ אֲגָדָה מִתַּחַת לִיצוּל.

מִן-הָאוֹלָם הוֹצִיאוּ וְעָרְמוּ עַל-הָעֲגֻלָּה 275
הַמְּהֻקָּצֵעַ הַכֹּפֶר הָעֲצוּם לַפְּדִיּוֹן רֹאשׁ הַקְּטוֹר.
אֲסָרוּ הַפָּרָדִים מִלְּמַדִּי-הָעֵל וְאֲדִירֵי-הַפָּרָסָה,
אֲנָשֵׁי מִיִּסְיָה נְתָנוּם, אֲשֶׁכֶּר-יָקָר, לַפְּרִיאֲמוֹס.
נִהְגוּ סוֹסִים לְצֻמָּד פְּרִיאֲמוֹס, אֲשֶׁר הִישִׁישׁ
בְּעֲצָמוֹ גִּדְלָם וְטַפְחָם עַל-אַבּוּס מְהֻקָּצֶע לְתַפְאֶרֶה. 280

אֲסָרוּ פְּרִיאֲמוֹס וְהַכְּרוֹז, – הִישִׁישִׁים מְבִינֵי-הַטָּעַם –
סוֹסֵי הַרְכָּב לְרִכְבָּם בְּאוֹלָם הַבְּנוּי כְּמוֹ רָמִים.
קָרְבָה אֲלֵיהֶם הַקִּבָּה וְנִפְשָׁה הַגִּתָּה נִכְאִים,
יֵין מִתּוֹק כְּדָבֶשׁ בְּכַפָּה בִּימִינָה אוֹחֶזֶת

בְּסִפְלֵי הַזָּהָב לְמַעַן יִסְכוּ הַנֶּסֶךְ בְּלִכְתָּם. 285
לִפְנֵי הַסּוֹסִים הַתִּיצְבָה וַתִּשָּׂא אִמְרָתָה וַתַּעַן:
"קַח וְנָסַכְתָּ לְזָבֶס אֲבִינוֹ וַתִּתְפַּלֵּל, כִּי תִשׁוּב
בְּשָׁלוֹם הַבֵּיתָה מִכַּף הַגָּבֶר הָאִים, אִם-נִפְשֶׁךְ
נִכְסָפָה לָכֵת לְצִים, וְאַנְכִי מָאֵד לֹא תַפְצָתִי.

שִׁפְךָ תִּפְלֶתְךָ לְבֹן-קְרוֹנוֹס הַלוּט-בְּעַנְיֵי-חֶשֶׁךְ, 290
לְזָבֶס שְׂבָאִידָה הַמִּשְׁקִיף מִמְּרוֹמָיו עַל-מֶרְחָבֵי טְרוּיָה,
וַיִּשְׁלַח לָךְ אֶת-הָעֵיט, מִלְּאֲכוֹ הַמְּהִיר, לְאוֹת לָךְ,
עֵיט-הַשָּׁמַיִם אֲהַבּוּ, הָאֲדִיר בְּבַעֲלֵי הַכֶּנָּף,

אות מימינך, למען תראנו בעיניך ושלית,
 בלכתך אל-צי הדנאים רוכבי-הסוסים המהירים. 295
 ואולם אם-זבס הכל-יכל ימנע ממך את-מלאכו,
 הנה עצתי וזה חפצי אשר אמרתי, אל-תאמר
 לכת אל-צי הארגאים, אף אם-נכספת ללכת".
 השיב אמריו פריאמוס, הגבר הדומה-לאלים:
 "אשתי, גם אשמע בקולך לעשות ככל-אשר תיעצי! 300
 טוב מאד לשאת כפים לזבס כי הוא רחום וחנון".
 מלל הישיש ניצו לשפחה לצקת על-כפיו
 מים טהורים מקלי, ותשמע השפחה ותגש,
 ביור המים ונטלה אוזנת בכפיה השתים.
 נטל את-ידיו, ויקח הכוס מידיה של-אשתו. 305
 עמד באמצע החצר ויסך הינו, התפלל,
 צופה ומביט שממה, וישא את-קולו וידבר:
 "זבס אבינו המושל באידה, המהלל והאדיר!
 תנה-לי ואמצא חן וחסד בעיני אכילס!
 שלח לי העיט, המלאך המהיר, והנה לאות לי, 310
 עיט-השמים אהבת, האדיר בבעלי-הכנף,
 אות זה מימיני למען אראנו בעיני ושליתי,
 בלכתי אל-צי-הדנאים רוכבי-הסוסים המהירים".
 פכה סח בתפלתו, ויעתר-לו זבס הפל-יכול.
 שלח מזד את-העיט, האדיר בין צפור הכנף, 315
 אותו ציד שחר-אברה הנקרא הנשר השחור.
 ואברות הנשר רחבות כרחב דלתו של-אולם
 נשא נרם, אשר בנה הגבר העשיר בנכסים,
 עשה-לו בריחים אדירים, והוא דואה ממעל במרום,
 נשא על-פני כל-העיר מימינם; והמה ראוהו, 320
 ששו עליו, ובלבם געורו ששון ותקנה.
 מהר הישיש ועלה ברכב המהקצע-לתפארה,

נסע דרך השער והאולם המרעים-במרחביו.
 עלו לפניו הפרדים בצב על-ארבעת אופניו,
 נהג בהם אידיוס, איש חיל; והסוסים אחריהם 325
 רצים יפה, כי דפקם הישיש בשוטו המזרז,
 נחפזו דרך העיר, וכל-מרעיהם אחריהם
 בוכים קול גדול, מילילים, פאלו הולך הוא למוות.
 אפס כשעברו העיר והגיעו אל-פני הערכה,
 שבו חתניו ובניו אל-אליוס העיר הנשאה. 330
 אולם מעיניו של-זבס לא נסתרו אלה העולים
 בדרך המישור, התבונן ומעיו מה המו לישיש.
 דבר מיד אל-בנו, אל-הרמיאס וישא אמרתו:
 "בני הרמיאס! הלא זו דרכך אשר אהבת
 לתרועע לאדם, תעתר להם, אם-רצית, 335
 מהר נרד אל-פריאמוס ואל-האניות הגדולות,
 נהגה אותו, שלא תשורנו עין-איש ולא יראנו
 איש מכל-הדנאים עד-בואו לפני בן-פליס".
 ככה סח, ולא סרב לו ממית-הארגוס המבשר.
 מהר וקשר לרגליו סוליותיו כלילות-היפי, 340
 סוליות אמברוסיה וזהב שישאוהו במעופו
 על-פני הים ועל-מרחב יבשת פעל-כנפי הרוח.
 לקח בכפיו המטה, בו יסגר עפעפי בני אדם,
 אלה שירצה, אף יעיר השנה מעיני ישנים.
 אותו לקח ויעף ממיתו הפביר של-ארגוס. 345
 מהר הגיע ובא עד-טרזיה ועד-ים הלספונטוס.
 הלך, ותארו כתאר פני בן-מלכים העלם,
 זקנו אך החל צמח ביפי העלומים ועדנם.
 אולם כשעברו וחקלפו ציונו הנשא של-אילוס,
 שמה נעצרו ונמדדו להשקות הסוסים והפרדים 350
 במימי הנחל, כי הנה החשך על-פני-האדמה.

צָפָה הַפְּרוֹז וְהַרְגִּישׁ בְּהֶרְמֵס הַנֶּצֶב בְּקִרְבָּתָם,
נָשָׂא אֶת-קוּלוֹ וַיַּדְבֵּר בְּאָזְנֵי פְּרִיאֲמוֹס וַיֹּאמֶר:
"שׁוּרָה, בֶּן-דָּרְדֹן, וּבִין, וַיְהִי פַעֲלִינוּ בְּהִשְׁכָּל!
הַנְּנִי רוֹאֶה שָׁם גָּבֵר, סְבוּרָנִי, כִּי חֵישׁ יִקְרָעֵנוּ. 355
הָבָה נְנוּסָה בְּרֶכֶב, וְאִם-לֹא נִמְלֹט נַעֲתִירָה
נַחֲבֵק אֶת-בְּרַפְּיוֹ בְּתַחֲנָה, אוֹלֵי יֶרֶחַם עָלֵינוּ!"
כָּכָה הִבִּיעַ, וְהִשְׁיִישׁ אָבְדוֹ עֲשָׂתוֹנוֹתָיו מִפֶּחַד,
סָמְרוּ כָל-שְׁעָרוֹתָיו עַל-פָּנָי כָּל-אַבְרָיו הַגְּמִישִׁים,
עֶמֶד, הָיָה לְאַבֹּן; וַיִּגֶשׁ אֹז נוֹתֵן-הַטּוֹבוֹת, 360
תָּפַס בְּיַד שְׁבַע-הַיָּמִים וַיִּשְׁאַלְהוּ וַיֹּאמֶר:
"אֲבִי, אָנָּה-זֶה תִּנְהַג הַסּוֹסִים וְהַפָּרָדִים בְּלִילָה
כֹּלֹ אֲמַבְרוֹסִיָּה וּבְנֵי-אָדָם אֶת-שְׁנֵתָם יִישְׁנוּ?
וַיֹּן עָלֶיךָ אֵימַת בְּנֵי-הָאֲכָיִים הַיָּדִים,
וְהִמָּה אוֹיְבֶיךָ בְּנִפְשׁ, וּקְרוֹבִים נַחֲתִים בְּשׁוֹדָה? 365
וְאֵלֹו הַרְגִּישׁ בְּךָ אִישׁ בְּלִיל הָאֶפְלָה הַמְּהִיר,
וְאַתָּה מוֹבִיל הוֹן רַב, אוֹ אֹז מָה יִיעָצְךָ לְבָרֶךְ?
אֵינְךָ צָעִיר לְיָמִים, וְגַם זֶה מְלִנֵּךְ אִישׁ זָקֵן,
לַעֲמֹד בְּפָנָיו שָׁל-אָדָם, הָעוֹמֵד עָלֶיךָ לַעֲלֹכְךָ.
אוּלָם אֲנִכִּי לֹא אָרַע לָךְ פֹּה וְגַם בְּאַחֲרִים 370
אַעֲצֹר מִנְּגַע בְּךָ, כִּי לְאַבִּי חֲבִיבִי דְמִיתָ".
הָשִׁיב אֲמָרְיוֹ פְּרִיאֲמוֹס, הִשְׁיִישׁ הַדּוֹמָה-לְאֵלִים:
"אֲכֹן וְאַכֹן, בֶּן יָקִיר, הֲלֹא כָל-דְּבָרֶיךָ נְכוֹנִים!
אֵךְ גַּם עָלַי נָטָה יָדוֹ אֶחָד הָאֵלִים לְשִׁמְרִי,
אֲשֶׁר הִקְרָה לְפָנָי כִּיּוֹם בֶּן-לִוְיָה כָמוֹךְ, 375
כֹּא לְתַשׁוּעָתִי, אִישׁ יָפֶה-תָּאֵר וּמִרְאֶה כָמוֹךְ,
נְבוֹן וְחֶכֶם-לֵב, כִּי בֶן-מְאֻשָּׁרִים הָנֵךְ".
נָשָׂא אֲמָרְיוֹ הַמְּבֹשֵׁר מִמִּית-הָאֲרָגוֹס וַיַּעַן:
"אֲכֹן הִשְׁיִישׁ, דְּבַרְתָּ דְּבָרֶיךָ בְּטַעַם וְדַעַת!
אָפֹס הִגִּידָה לִּי עֵתָה נֶאֱמַת לְאַמְתָּה תִּבְיַע: 380

אותם כל-אוצרות התמדה המשלח אתה כלמו
 לארץ אסרת ועם נכר, ויהיו לך אלה לפליטה,
 ואולי כלם כבר נוטשים את-אליוס הקדושה מפתח
 ואימה, כי נפל הטוב והגבור בכם ואיננו,
 בנך הוא, אשר לא חת מפני האכזים בקטל? 385
 השיב אמריו פריאמוס, הישיש הדומה-לאלים:
 "מי אתה, איש-התמדות, ומי אבותיך ולדוך?
 אשר היטבת לדבר על-מות בני האמלל באדם?"
 נשא אמריו המבשר מכה-הארגוס ויען:
 "זקן, הלא תנסני ולדרש להקטור אמרת? 390
 כמה וכמה פעמים ראיתיו בעיני בקטל,
 חונן-התהלה-לגברים, בגרשו את-הארגואים
 אל-האנחות, ומזיב בהם בחניתו החדה.
 אנו עמדנו משתאים, כי אסר עלינו אכילס
 ליצאת בקרב ולהלחם, כי חרה מאד אפו בכן-אטריס. 395
 נער אכילס אנכי, בספינה האחת ירדנו,
 איש מרמידוני אני, ואבי פוליקטור הנדיב,
 כבד בנקסים והון; אך זקן כמוך, שבע-ימים.
 בנים ששה לאבי, ואנכי בן שביעי לו; אולם
 נפל הגורל עלי לרדת אליונה בצבא. 400
 יוצא אנכי השדה מאחר הצי, כי עם-שחר
 יצאו אכזים עליזי-העין להלחם בפירה,
 יען כי חרה להם לשבת בטלים; בדי-עמל
 עוצרים מלכי אכיה בעד עמם השואפים-קרבות".
 השיב אמריו פריאמוס, הישיש הדומה-לאלים: 405
 "אכן, אם-אמנם מנערי אכילס בן-פליס הנך,
 אגא הגידה דבר אמת, ויהיו דבריך נכונים.
 בני האם מוטל עודנו לפני הספינות או אולי
 גזרו אכילס לנתחים והשליך אותם לכלבים?"

נִשָּׂא אֶמְרֵיו הַמְבַּשֵּׁר הַמְכַה-אֶת-אֲרָגוֹס וַיִּדְבֹּר: 410

"אֶמְנָם, הַיִּשִּׁישׁ, לֹא הָיָה לְמֵאכֹל לְכָל־בָּיִם וְלָעֵיט.

עוֹדוּ מוֹטֵל כְּהִיּוֹתוֹ לִפְנֵי אֲנִית אֲכִילִס

בֵּין הָאֲהָלִים, כָּבֹד עֲלֵתָה הַצִּפִּירָה הַשְּׁתִּים-עֶשְׂרֵה עָלָיו,

אָפֶס לֹא שָׁלְטוּ עוֹד בּוֹ הַרְקָב וְהַרְמָה הַזְּרִיזָה,

הִיא הָאוֹכֶלֶת בָּשָׂר אָדָם, כָּל-נוֹפֵל בְּקֶרֶב וּמִלְחָמָה. 415

יוֹם יוֹם עִם-שֹׁחַר-הַקֶּדֶשׁ גַּם יִסְתַּכְּבוּ אֲכִילִס

בְּעֶבְרָה סָבִיב לְצִיּוֹן פֶּטְרוֹקְלוֹס, זֶה רָעוּ הַיָּקָר;

אוֹלָם לְנִנְנֹו לֹא יָכֹל. כִּי תִבָּא –תִּשְׁתַּאֲזָה גַם אַתָּה,

אֵיכָה יִרְגִיעַ, וְהוּא רָעָנָן וּבָשָׂרוֹ נָקִי מִדְּמִים;

רָבִב אֵין עָלָיו וְאֵין כְּתָם, הַגְּלִידוֹ כָּל-פָּצְעֵי הַרְבִּים, 420

אֲשֶׁר עוֹלָלָה הַנְּחֻשֶׁת, כִּי הִרְבּוּ פָצְעוּהוּ, מִתְּצוּהוּ.

כָּכָה דָּאָגוּ הָאֱלֹהִים הַהוּיִם-לְנִצָּח לְבָנָךְ,

וְאֶרֶץ-עַל-פִּי שָׁהוּא מָת, כִּי הָיָה מָאֵד יָקָר לְלִבָּם".

כָּכָה מִלֵּל, וַיִּגַּל הַיִּשִּׁישׁ, וַיַּעַן וַיֹּאמֶר:

"רְאֵה, בְּנִי, מַה טוֹב וּמַה יָּפֶה לְהַקְרִיב לְבְנֵי-הָאֱלֹהִים 425

אֲשֶׁכֶּר הִרְאִי לָהֶם! גַּם בְּנֵי עוֹדוֹ חַי הֵן לֹא שָׁכַח

לְקָרִיב בְּהִיכָל לְאֱלֹהִים הַיּוֹשְׁבִים בְּהֵר הָאוֹלִימְפּוֹס,

לִכֹּן גַּם זָכְרוּ לוֹ זֹאת, וּבְמוֹתוֹ בְּרַעַ הַגְּזֻרָה!

אַתָּה קַח לָךְ הַסֶּפֶל הַלֵּז כְּלִיל-הַיָּפִי מִמֶּנִּי,

כִּי תִנְהַלְנִי לְפִלְטִי בְּעֶזְרַת הָאֱלֹהִים הַטּוֹבִים, 430

עַד-שִׂאֲגִיעַ עַד-אֶהֱל אֲכִילִס בֶּן-פִּלֹס הַגְּבוּר".

נִשָּׂא אֶמְרֵיו הַמְבַּשֵּׁר הַמְכַה-אֶת-אֲרָגוֹס וַיַּעַן:

"זִקְנוּ, אֵךְ נִסָּה תִנְסֵנִי אוֹתִי הַצִּעִיר, לֹא תִפְתָּה

וְאֶקַּח מִמֶּךָ אֶת-הָאֲשֶׁכֶּר, וְאֶת-פִּיּוֹ שֶׁל-אֲכִילִס לֹא אֲשַׁאֵל!

יִרְא אֲנִי אֶת-הַגָּבֵר, וְלִבִּי מָאֵד יִפְחַד לְהוֹנוֹת 435

אוֹתוֹ שְׂמָא תִאָּנָה לִי אַחֲרֵי-כֵן רָעָה מִמֶּנִּי.

אוֹלָם בְּרִצּוֹן הֵייתִי מְלִנְךָ לְאֲרָגוֹס הַגְּדוֹלָה,

דואג לך באניה המהירה וגם בחרבה,
ואיש לא יכלימך בדרך ולא יבו לבו לניתך!"
פכה סח נותן-הטובות ויקפץ לתוך המרכבה. 440
תפס בתפזה בידיו את-שוטו הנאה והמושכות,
נפח הפח הגדול בפרדים ובצמד הסוסים.
וכשהגיעו עד-מגדלי מחנה-הספינות והתעלה,
היו השומרים עדנה עסוקים בסעודת הערב.
נסך עליהם המבשר המכה-את-ארגוס השנה, 445
פתח השער הנשא, הסיע הבריחים הגדולים,
הכניס לשם את-פריאמוס ואת-כל-המתנות בקרון.
המה הגיעו עד-אהל אכילס בן-פליס הנשא,
אשר הקימו למושל המרמידונים, והוא עשוי
עצי-הגפר שנסרו, ואולם ממעל ספנוהו 450
קנה שרבה נוצתו, שפרתו בכרים הלחים,
סביב לאהל לו בנו למושל החצר הגדול
עשוי ביתדות צפופות, והבריח הסוגר לשער
עשוי עץ גפר, ושלשה אכזים אדירים פתחוהו,
היו שלשה מבריחים הבריח האדיר בשער; 455
אולם אכילס בגפו הבריח הסוגר הגדול.
פתח הרמיאס, הוא נותן-הטובות, השער לזקן,
הכניס את-אשפר-היקר בשביל בנו המהיר של-פליס,
קפץ מעל המרכבה לארץ, וישא אמריו:
"אבל, הזקן, אנכי בן-אל בן-אלמנות –הרמיאס! 460
אבי הוא שלחני ללוות אותך בדרך,
אפס עתה אשובה אני על-עקבי, ובטחם
ראו עיני אכילס, פי אכן לא נאה ולא יאה
אשר יקרב אל נצחי לבן-תמותה בידידות ולא קורא.
אתה הכנס וחבק בתחנה את-ברפי בן-פליס, 465
אף השביעהו באביו ובאמו יפת-המחלפות

גם בָּכְנוּ בִּיחִידוֹ לְרֶכֶךְ אֶת-לְבוּ הַקָּשָׁה!"
דִּבֶּר הַרְמֵס, וַיַּעַף עַל-רֹאשׁ הָאוֹלִימְפּוֹס הַנִּשְׂאָ.
אוֹלֵם פְּרִיאֲמוֹס הוּא קָפִץ מֵעַל הַמָּרְכָּבָה לָאָרֶץ,
עָזַב שָׁם אֶת-אֵינְדִּיּוֹס הַכְּרוֹז עַל-עַמָּדוֹ, וְהוּא נִשְׁאָר 470
לְשֹׁמֵר הַסּוּסִים וְהַפָּרָדִים, וְהִנָּקֵן הוּא נִכְנָס בְּאַהֲלִי,
אֲשֶׁר בּוֹ יָשָׁב אֲכִילֵס הַחֲבִיב עַל-זֵאוּס וְשִׁמְהָ
מִצָּאוּ, וְרַעֲיוֹ עֲמִיתָיו יוֹשְׁבֵים רְחוֹקִים; אֵךְ שְׁנֵי,
אֲבִטוֹמָדוֹן הַגִּבּוֹר וְאַלְקִימוֹס מִזִּרְעוֹ שֶׁל-אַרֵּס,
יִשְׁרְתוּ אוֹתוֹ בִּיַּחַד, כִּי עָתָה אֵךְ שְׁבַת מְלָסְעָד 475
לְבוֹ בְּמֵאֶכְל וּמִשְׁתָּה, וְהַשְׁלָחַן עוֹד עָרוּךְ לִפְנָיו.
נִכְנָס פְּרִיאֲמוֹס הַגָּדוֹל, וְאִישׁ לֹא רָאָהוּ, וַיִּגַּשׁ,
תָּפַס בְּיָדָיו אֶת-בֶּרֶכְיָא אֲכִילֵס וַיִּשָּׁק אֶת-כַּפָּיו,
כַּפּוֹת אֵימּוֹת, קִטְלָנִיּוֹת, שֶׁהִרְגוּ כָּמָה-מִבְּנָיו!
כָּאוֹתוֹ הַגִּבּוֹר הַכָּבֵד-בִּפְשָׁע, שֶׁהִרְגַּ בְּאַרְצוֹ 480
אָדָם וְנִמְלִיט עַל-נַפְשׁוֹ אֶל-אָרֶץ נִכְרִיָּה וְגוֹי אֲחֵר,
וְנִכְנָס לְבֵיתוֹ שֶׁל-עֲשִׂיר, וְהִפֵּל מִשְׁתָּאִים מִבֵּיטִים, —
כָּכָה הִשְׁתָּאָה אֲכִילֵס לְמַרְאֵה פְּרִיאֲמוֹס הַנִּצְעָלָה,
גַּם הָאֲחֵרִים תָּמָהּ, הַתְּבוֹנְנוּ אִישׁ בְּפָנָיו רַעוּ.
נִשְׂאָ אֲמָרְיוֹ פְּרִיאֲמוֹס מִתַּחֲנוֹן וַיְדַבֵּר וַיֹּאמֶר: 485
"זָכֹר-נָא, אֲכִילֵס הַנִּמְשָׁל-לְאֵלִים, אֲבִיךָ חֲבִיבְךָ,
זָקֵן שְׁבַע-יָמִים כְּמוֹנִי עַל-מִפְתָּן הַזִּקְנָה הַנוֹגָה!
וְאוֹלִי יֵצְרוּ לוֹ גּוֹיִים הַמוֹנִים הַשּׁוֹכְנִים מִסְבִּיב,
וְאֵין לוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִסִּיר מִמֶּנּוּ הַשֹּׁד וְהַשָּׁבָר;
אוֹלֵם מִדִּי אֲשֶׁר יִשְׁמַע כִּי אַתָּה בַּחַיִּים הֵן יִשִּׁישׁ, 490
לְבוֹ בּוֹ יִגִּיל, בְּתִקְנָה יְחִפָּה לְךָ כָּל-הַיָּמִים
לְרֹאוֹת אֶת-בָּנוֹ אֲשֶׁר אֶהָב בְּשׁוּבוֹ מִטְרוֹיָה הַבִּיתָה.
אֶפְסֹ אֲנֹכִי הָאֵמְלָל, כִּי בָנִים יִלְדָּתִי בְּאַרְץ
טְרוֹיָה הִרְחַבְתָּה, וְהֵם הַגִּבּוֹרִים, וְלֹא נוֹתֵר אֵף אֶחָד!
הָיוּ לִי בָנִים חֲמִשִּׁים עַד-בָּאוּ פֹה הָאֲכִיִּים, 495

תשעה-עשר מהם מבטן אם אחת נולדו,

ונתר בני לי ילדו פלגשי אשר בהיכל.

אֶרֶס הָאֶזְזָר שֶׁבַר בְּרִפְיָהֶם שֶׁל-רַבִּים, הַתִּירָן;

נִשְׁאָר הָאֶחָד, הַטּוֹב, הוּא שׁוֹמֵר הַבִּירָה וּמֵתִים בָּהּ,

הַקָּטוֹר, וְאוֹתוֹ הִרְגַּתְּ זֶה-עֲתָה עֵת הַגֵּן עַל-אַרְצוֹ. 500

הִנֵּה בִגְלָלוֹ גַּם בָּאתִי עֲתָה אֶל-צִי הָאֲכִיִּים

לְפָדוֹת אוֹתוֹ מִמֶּךָ, הִבֵּאתִי הַכֶּפֶר הָעֲצוֹם.

הוּי, אֲכִילֶס, יִרְא אֶת-הָאֱלִים, רַחֲמֵנִי!

זָכַר אֶת-אֲבִיךָ יִלְדֶּךָ, כִּי אֲמָלַל אֲנִכִּי מִמֶּנּוּ,

אִישׁ עַל-אֲדָמוֹת לֹא סָבַל אֶת-אֲשֶׁר סָבַלְתִּי אֲנִכִּי: 505

נִשְׁק נִשְׁקָתִי בְּפִי כַּפִּים שֶׁהִרְגוּ אֶת-בְּנֵי!"

בָּכָה דְּבַר, וַיַּעַר בְּלִבּוֹ גַּעְגּוּעִים עַל-אֲבִיו;

תַּפֶּס בְּכַף-יָד הַזָּקֵן וְרַפּוֹת דְּחָפוֹ מִמֶּנּוּ.

נִזְכְּרוּ שְׁנֵיהֶם: הִלְז בְּהַקָּטוֹר הַהוּרָג-בַּגְּבָרִים,

נִשָּׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיִּבֶךְ וְקָרַס אֶל-רַגְלֵי אֲכִילֶס; 510

בָּכָה אֲכִילֶס לְאֲבִיו וּלְרַעוּ פֶּטְרוֹקְלוֹס חֲלִיפּוֹת.

עָנָה הַבֵּית הַגָּדוֹל לְקוֹל יִלְלָתָם וְאֲנָחָתָם.

אוֹלָם כְּשֶׁשָּׁבַע אֲכִילֶס הַגָּבֵר הַנֶּעְלָה הַבְּכִיָּה,

וְנָסוּ הַיְּגוֹנִים מִלְּבּוֹ, וְהִרְפָּה מִמֶּנּוּ מְרִי עֲצָבוֹ,

מִהָרָ קָפֵץ מִכֶּסֶּאֱוֹ וַיֵּרֶם בִּידָיו הַזָּקֵן, 515

רַחֲמֵיו כִּי נִכְמְרוּ עַל-רֹאשׁוֹ הַשָּׁב וְעַל-שִׁיבַת זָקְנוֹ.

נִשָּׂא אֶת-קוֹלוֹ וַיִּדְבֵּר אֶת-אֲמֵרוֹת-הַכֶּנֶף, וַיֹּאמֶר:

"אוֹיָהּ, הָאֲמָלַל, כִּי רַבּוֹת שְׂבָעָה לָּהּ נִפְשֶׁךָ תִּלְאוֹת!

אֵיכָה הַעֲזַת לְבַדֶּךָ לִלְכֹּת אֶל-צִי הָאֲכִיִּים,

אִף לְהִרְאוֹת לְעֵינֵי הַגָּבֵר שֶׁהִכָּה בְּיָדְךָ, 520

רַבִּים וְטוֹבִים גְּבוּרִים? כִּי אָכַן זֶה לְבֶךָ לֵב-בִּרְזֹל!

אָבַל, שָׂבָה לָךְ פֶּה עַל-הַכֶּסֶּא, וַיִּרְגִּיעַ הַצָּעַר,

יָנַח לוֹ בְּנִפְשָׁנוּ, וְאִם-גַּם מָאֵד יִדָּאב לִבָּנוּ.

גַּם הַצָּעַר וְהִלְלָה לֹא לָעֶזֶר לְאִישׁ, לֹא לְהוֹעִיל!

יען כן גזרו האלים על-שכט האדם האמלל 525

לחיות בצער ויגונים; אך המה הם זר להם צער.

שנים כלים נצבים על-רצפת היכלו של-זאוס:

אחד מלא הטוב, השני –אוצר הרעות.

איש, אשר יתן לו זכס המרעים-רעמים במערב,

חלקו לראות בטוב ולראות ברע לסרוגין. 530

אולם אם-יתן אך רע לו, הלא יהפך לקלמות,

רעב נשד ומצאוהו על-מרחב כל-אדמת-הקדש,

ינווד הגבר והוא שנוא בעיני האלים והאדם.

ככה חננו האלים את-פּלס מתנות יקרות

למן-יום הולדו, ברכוהו מפל-בני-אדם בארץ 535

גם בהון גם בעשר, וימלך על-המקמידונים,

ואם-כי בן-תמותה הנהו, לו נתנו לאשה בת-אלים.

אולם גם לו מנו רעות מאת אלהים, כי בהיכל

בנים אין לו אשר המה ימשלו תחתיו בעמו,

בלתי האחד, וגם הוא הלא אך קצר-ימים, ואינני 540

דואג לאבי הזקן, כי הרחק מאד ממולדתי

אשב בטרויה למגנת לבך ולב כל-בניך.

גם על-אודותך, הזקן, שמענו, שכלפנים אשרת;

כי מאי-לסבוס מכאן, אי אנה למושב לו מקר,

ועד-גבולות-פריגיה מכאן וים-הלספונט אין-לו-שעור 545

הן התנוססות, הזקן, בשפע נכסים ובנים;

אפס צרה המיטו עליך היושבים במרומים,

רעם מלחמות ונהרג באדם סביב עירך לא יחדל.

סבל לך אלה ושא, ואל-נא אל-לבך תתעצב!

כי לא להועיל לך, ואם-תאבל לבנך ותבכה, 550

לא תעירנו משנתו, אך תעיר לך הנה על-הנה!"

השיב אמריו פריאמוס, הישיש הדומה-לאלים:

"אבל חדל לך, זרע זאוס, ואל-תושיבני על-כסא,

והקטור מוטל עודנו בין האהלים ולא-נקבר,
חיש השיבהו, ואראנו בעיני, וקח את-הפפר 555
אשר-הקר לך הבאתי, ותהנה ממנו בשמחות!
שובה בשלום לארץ מולדתך, כי נתתני
לראות באור חיים כי יהל אחרי ראותי פניך".
זעומות בו הביט אכילס מהיר-הרגלים ויען:
"אל-תקניטני, הנקן! ובלבי אני פבר אמרת 560
להשיב גוייתו של-הקטור, כי שלח אלי זבס מלאכו,
אמי אשר ילדתני, היא בת-זקן-הימים הישיש.
אולם גם זאת הן תפנתי בלבי, ואל-תסתר, פריאמוס:
אחד האלים הובילך אל-צי-האכיים המהיר,
יען אין איש בבני-תמותה שיהיו פנס למחנה, 565
ואם-בעלומיו, ונסתר מעיני השומרים, ובנקל
יפתח את-ברית השער האדיר הסוגר עלינו.
לכן אל-תוסף לעורר את-לבי ליגונים ונצב,
למען לא ארע לך, הוי, זקן, באהלי, ואם-באת
לבקש בתפלה ותחנה, וחסאתי לזאוס ובריתו". 570
פכה דבר, וישמע בקולו הנקן כי נבהל.
אולם בן-פליס הזדרז ויקפץ כלביא מפתחו,
אך לא לבדו, כי שנים לו ארחו משרתיו-עמיתיו:
והם אבטומדון ואלקימוס, כי אותם אהב אכילס
יותר מכל-מרעיו, מיום אשר מת בו פטרוקלוס. 575
מהרו פתחו מתחת לאצמד הפרדים והסוסים,
אף הכניסו באהל פרזו של-אותו הנקן,
ויזשיבוהו על-כסא; והם פרקו מעל-העגלה
יפת-האופנים הפפר העצום לפדיון ראש הקטור.
עזבו אך שנים מעילים ואחת בתנת פת-ארג 580
לעטף בה את-החלל עד שנשאווהו הביתה.
קרא לשפחות ויצונו לרחצו ולסוכו בשמן

הרחק משם, ולא יראה פריאמוס את-בנו אשר אהב,

ויחר אף אותו הזקן, כי בלבו יתעצב ויתעורר

למראה הבן ולא יעיר בזה לב אכילס לזעם, 585

לקום עליו להרגו, ויחטא לאלים ובריתם.

רחצו אותו השפחות וסכו בשרו בשמן,

עטה עטוהו המעילים וילבישוהו כתנת.

אז הרימהו אכילס בעצמו לשימו במטה.

רעיו הם עזרוהו לשאתו בקרון הנאנה. 590

נאנח מרה אכילס ויקרא לרעו עמיתו:

"אנא, פטרוקלוס, אל-תקצף עלי, ואם-תשמע בזהס,

כי השיבותי גופתו של-הקטור הנפלא לאביו

אשר אהבו, וביען קבלתי גם כפר לא-מצער;

חלק ממנו גם לך הן אצל אצילתי כראוי". 595

מלל אכילס הגבר הנעלה וישב לאהליו.

ישב שנית על-כסאו, זה כסא מושבו כליל-יפי,

אצל הפתל האחר, וידבר באזני פריאמוס:

"הנה בנך לך הושב, באשר אמרת, הזקן,

שוכב במטה, ומחר אך תופע הצפירה בשוכך 600

ראה תראנו גם אתה; אך עתה נהרהר בסעודה.

הן גם ניאובה יפת-המחלפות לא שכתה לאכל,

והיו לה שנים-עשר בנים, ומתו לה יחדו בהיכל,

שש בנותיה וישבת בניה בעצם עלומים.

אותם הרג אפולון בקשת-הפסף, כי זעם 605

את-ניאובה, ואותן – ארטמיס הששה-לחצים,

יען כי דמתה את-עצמה ללטו יפת-הלחיים,

לאמר: אך שנים גלדו לאלה, והיא ילדה רבים;

אולם אם-אך שנים היו – השמידו אלה את-כלם.

תשעה ימים התבוססו בדמיהם, ואין איש מקברם, 610

יען כי הפך בן-קרונוס את-כל-העממים לאבן;

אך בעשירי קברום האלים השוכנים בשחקים.

וזכרה ניאובה גם לאכלה, כי עיפה משפך דמעוטיה.

עתה על-אחד הסלעים העומדים לבדד בהרים

אשר בסיפילוס, במקום, שם אומרים, תנחנה הנימפות 615

בנות-האלים היוצאות על-שפת אכלויוס במחלות,

עודה שם נוגה בקצף האלים, ואם-היתה לאבן.

הבה, זקן אלהי, נזפר גם אנו לאכלה!

יען עוד תספיק לך עתך לספד לבנך האהוב,

לכשתביאנו לאליוס, כי בן רב-דמעויות לך הוא! 620

מלל אכילס המהיר, וקפץ וישחט הכבשה,

צחרה ככסף, ורעיו הם פשוטו את-עורה, תקנויה

יפה פראוי, בתרויה לנתחים וישיומום על-שפודים,

אחרי-כן צלו הבשר בזהירות והסירו את-כלו.

חש אבטומדון והגיש הלחם לשלחן וחלקו 625

שם בסלסלות הנזי, ואכילס הוא חלק הבשר.

והמה נשאו ידיהם לאכל הערוך לפניהם.

אפס כשברם צמאונם ומלאם את-תאנות-רעבונם,

הביט פריאמוס בן-דרדון והשתאה למראה אכילס,

ליפיו וקומתו, כי אכן לאחד האלים הוא דמה. 630

ואכילס משתאה למראה פריאמוס בן-דרדון,

מביט בפניו הנאונים ומאזין לכל-אשר יאמר.

אולם כששבעו עיניהם מהביט איש איש בפני רעו,

נשא פריאמוס הישויש הדומה-לאלים אמריו:

"עתה, אכילס זרע-זאוס, נא השכיבני במטה 635

מהר, למען ננוח ונמתיק השנה המתוקה.

יען כי עד פה לא סגרו אל עיני שתחת עפעפי

למן-אותו יום אשר נפח את-נפשו בני בנדיר,

נאנח אני ולא חדל מאלפי מכאובות סבלתי

על-פני קרקע חצרי, כי שם התפלשתי בדמן. 640

עֲתָה שְׁבֹתִי טַעַמְתִּי הַלֶּחֶם, הִבֵּאתִי בִגְרוֹנִי
יֵין מֵאֲדָיִם-מִתְנוּצֵץ, כִּי מָאוּם עַד-הַיּוֹם לֹא טַעַמְתִּי".

מִלֵּל וַיִּפְקֹד אֲכִילָס לְרַעְיוֹ-עֲמִיתָיו וְלִשְׁפָחוֹת
לְשֹׂאת יְצוּעִים לְמִסְדְּרוֹן, לְהַצִּיעַ אֲרִיגֵי אֲרָגְמָן
רָבִים וְנָאוִים, לְעֻטָּפָם וְלִפְרֹשׁ הַשְּׁטִיחִים מִמֶּעַל, 645
לְתֵת עֲלֵיהֶם הַשְּׁמִיכוֹת עֲשׂוּיוֹת הַצֹּמֶר לְכִסּוֹת.
יֵצְאוּ מִתּוֹךְ הָאֵהָל הַשְּׁפָחוֹת בִּידֵיהֶן אֲבוּקוֹת,
וְתַחֲפֹזְנָה מֵאֹד וְהִצִּיעוּ הַיְצוּעִים הַשָּׁנִים.

פָּתַח אֲכִילָס הַגִּבּוֹר מִהִיר-הָרָגְלִים, הִתְלוּצֵץ:
"הַשְּׁפָכָה, זָקֵן מֵאֹד יָקָר, בַּחוּץ פֹּה, רֹאֵה וְלֹא יָבֹא 650

אֶחָד מִבְּנֵי-הָאֲכִיִּים, מִכָּל-יֹעֲצֵיהֶם הַטּוֹבִים,
לִיעֵץ יְצוּת עֲמָדִי, כְּדֶרֶכָם יוֹם יוֹם בְּאֵהָלִי.
וְהִנֵּה כִּי יֵרְאוּ פֹה אוֹתְךָ בְּלִיל הָאֶפְלָה הַמֵּהִיר,
וְקָמוּ וְהִלְשִׁינוּ עָלַי לְאַגְמָמֶנּוֹן רוּעָה-הַעֲמִים,
אֲזִי יִתְכַּן כִּי יַעֲכֹב לְהִשִּׁיב לְךָ אֶת-הַגּוֹיָה. 655

אוּלָם עֲתָה הַגִּידָהּ, נְאֻמָּת לְאַמָּתָה תִּדְבֹּר,
כַּמָּה יָמִים תַּעֲשֶׂה קְבוּרָתוֹ שֶׁל-הַקְּטוֹר הַנִּעְלָה,
לִמְעַן אֲעֲצֹר מִקְרָב וְאֲעֲצֹר בְּעַד יֵתֵר הָעַמִּים?"
הִשִּׁיב אֲמָרָיו פְּרִיאֲמוֹס הַיִּשְׁיֵשׁ הַדּוֹמָה-לְאֵלִים:
"אֲכֹן, אִם-תִּרְשָׁה-לִּי לְקַבֵּר מִלִּפְנֵי אֶת-הַקְּטוֹר הַנִּעְלָה, 660

כִּכָּה אִם-תַּעֲשֶׂה, אֲכִיל, הֵן תַּעֲשֶׂה חֶסֶד עֲמָדִי.
וְאַתָּה יוֹדֵעַ, כִּי סִגְרָה הַבִּירָה וְעֲצִים נִקְחָה
הֶרְחַק בְּהָרִים, וְהִשְׁרוּיִים יֵרְאִים לְנַפְשָׁם מִפֶּחַד.
תַּשְׁעָה יָמִים לוֹ נִסְפָד וְנִבְכָּה בְּהִיכָל הַגָּדוֹל;
וּבְעֲשִׁירֵי נִקְבְּרָהוּ וְעֶרֶךְ הָעָם אֶת-הַזִּבְחַ, 665
נִשְׁפָךְ עָלָיו אֶת-גֶּל-הַמִּצָּבָה בְּאֶחָד-הָעֶשְׂרִי,
אוּלָם בַּיּוֹם הַשָּׁנִים-עֶשְׂרִי נִלְחָם, אִם-יִטַּל עָלֵינוּ".

עָנָה אֲכִילָס הַנִּעְלָה מִהִיר-הָרָגְלִים וַיֹּאמֶר:
"הֵן, כְּדִבְרֶיךָ גַּם יְהִי! כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, הִנֵּקֶן!"

הַנְּבִי נִמְנַע מִלְחָם כְּרִצּוֹן כָּל-אוֹתָם הַיָּמִים". 670

כָּכָה הִבִּיעַ, וַיִּתְּפֹס בְּכַף-יַד הַזֶּקֶן בְּפִרְקָהּ

אֲשֶׁר לִימִינוֹ, לִמְעַן הִסֵּר מִלְּבֹבוֹ כָּל-פָּחַד.

וְהָמָּה נָמוּ אֶת-שְׁנֵתָם בְּמִסְדְּרוֹן אֲשֶׁר לְבֵית:

גַּם פְּרִיאֲמוֹס וְהַכְּרוֹז, שְׁנֵי זִקְנִים נְבוֹנִים חֲכָמִים.

אוּלָם אֲכִילָס הִרְגִיעַ בַּפָּנִים זֶה אֶהְלוֹ הַנְּשֻׁבָּה, 675

שְׂכָבָה אִתּוֹ וּלְצִדּוֹ בַת-בְּרִיֶסס וַפֶּת-הַלְחָיִים.

וַיִּתֵּר הָאֵלִים הַנִּצָּחִים וְהָאִשִּׁים הָרוֹכְבִים בְּרֶכֶב

נָמוּ כָל-אוֹתוֹ הַלְיָלָה, וַנִּהְיוּ מִשְׁנֵתָם הַמְּתוּקָה.

אוּלָם הֶרְמִיאַס, הוּא חוֹנֵן-הַטּוֹבוֹת, נִדְּדָה שְׁנֵתוֹ,

הָיָה מְהִרְהֵר בְּלִבּוֹ, אֵיךְ יוֹצִיא מֵאַחַר הַסְּפִינוֹת 680

חַיֵּשׁ אֶת-פְּרִיאֲמוֹס הַמֶּלֶךְ, וַנִּסְתֵּר מִשּׁוֹמְרֵי הַקְּדוּשִׁים.

בָּא וַיִּתְּצֵב לוֹ שָׁם, קָם לְמִרְאֲשׁוֹתָיו וַיִּדְבֹּר:

הוּי, הַזֶּקֶן, הָאֵיךְ מִתְּהַרָא מִפְּנֵי הַסִּכְנָה

לְהִיּוֹת יֵשֵׁן בֵּין צָרִים, כִּי רַחֵם אוֹתְךָ אֲכִילָס?

הִנֵּה פָדִיתָ אֶת-בֶּנְךָ אֶהוּבְךָ, הַרְבֵּיתָ מִתְּנוֹת; 685

אוּלָם בְּנִיךָ שְׁנוֹתָרוּ בְּבֵיתְךָ פִּי-שְׁלֹשָׁה הֵן יִתְּנוּ

לְפָדוֹת אוֹתְךָ בַּחַיִּים, לוֹ יָדַע עָלֶיךָ בֶּן-אַטְרָס,

הוּא אֶגְמָמֶנּוֹן, וְלוֹ יָדְעוּ שְׁאֵר-הָאֲכִיִּים גַּם הֵמָּה!

כָּכָה דִּבֶּר, וַנִּבְהַל הַזֶּקֶן וַיַּעַר כְּרוֹזוֹ.

הֶלֶךְ הֶרְמִיאַס וְאַסֵּר לְרַכְבָּם הַסּוֹסִים וְהַפָּרָדִים, 690

מִהֵר עָבַר הַמַּחְנֶה, וְאִישׁ לֹא רָאָהוּ בִצְאָתוֹ.

וּכְשֶׁהִגִּיעוּ אֶל-מַעְבַּר הַנַּחַל הַשּׁוֹטֵף-חַמּוּדוֹת,

כִּסְתָּמוֹס רַב-הַמַּעְרַבּוּלוֹת מִזָּרַע בֶּן-קְרוֹנוֹס הַנִּצָּחִי,

עָלָה הֶרְמִיאַס מֵעָלָיו וַעֲף לְאוֹלִימְפּוֹס הַנִּשְׂאָ.

וַיֵּאָסֵר לְבוּשֵׁת-הַכֹּרֶכֶם הַשְּׂתַרְעָה עַל-פָּנָיו כָּל-הָאָרֶץ. 695

וְהָמָּה דוֹפְקִים סוֹסֵיהֶם בְּאַכָּה אֱלִיּוֹס בִּילְלָה

וּבִאֲנָחוֹת, וְהַפָּרָדִים נוֹשְׂאִים אַחֲרֵיהֶם הַקָּלָל.

וְאַדָּם לֹא הִפִּיר בָּהֶם, גַּם גָּבֵר גַּם אִשָּׁה בְּמַחְלָצוֹת,

בלתי קסנדרה הדומה-לאפרודיטת הנזב.
 עלתה על-גפי פרגמוס, ראתה אביה החביב, 700
 בנסעו מעמד ברקב, כרוזו הקורא-בבירה,
 גם את-החלל השוכב במטה אחורי הפרדים.
 נשאה את-קולה, הילילה, וכל-העיר שמעה אנקתה:
 "מהרו, אנשי עיר טרויה ונשיה, לראות את-הקטור,
 אם-באמת עליו שמחתם, בשובו בחייו מקטל, 705
 יען כי הוא הנה שמחת הקריה הגדולה ומתים בה!"
 פכה דברה, ולא נשאר בבירה גם איש וגם אשה,
 יען כי צער ונגון אקזו כלם פאחד.
 סמוך לשער-העיר שם פגעו במביא החלל.
 אשתו אשר אהבה ואמו הגבירה בראשם, 710
 תולשות שערן ברוצן, השתערו על-העגלה,
 חבקו לראשו המת, ונהמון עומד ובוכה.
 נהיו מיללים כל-אותו היום עד-ששקעה השמש,
 שופכים דמעתם על-הקטור, נאנחים שם אצל השער,
 אלו לא קרא הישיש מעל המרכבה לעמו: 715
 "פנו ותנו לי ואעברה עם-פרדי, אחר תבכיו!"
 תשבעו דמעה לרצונכם לכשאביאנו הביתה!"
 סח, ויתפזר העם, ופנו הדרך לרקב.
 וכשהגיע החלל עד-היכל פריאמוס הנזהר,
 שם השפיכוהו במטה הנאה, הושיבו המקוננים 720
 את-מתחילי הקינות, והם פתחו במנגינת-האבל,
 קוננו הקינה המרה, והנשים הן שנו בנאקה.
 פתחה אזי אנדרומכה, היא לבנת-הזרועות, ותקוננו,
 חבקה בכפיה את-ראשו של-הקטור ההורג-בגברים:
 "אישי, נפלת ביפי עלומיך; ואותי אלמנה 725
 הו צובתני בהיכל, וקטן ורפה ילדנו,
 אשר ילדנו גם שנינו האמללים. דומני,

גם בעלומיו לא יפרח, הן תקדים ותפל הבירה
וממרום שבתה, כי נפל שומרנו הסוכך לחומות,
גונן עלי כל-נשיה הכבודות והילדים הקטנים. 730
הנה בקרוב תובלנה ובאניות מקמרות,
בתוכן אנכי גם אני. נאמה, אמה, בני טפחתי,
תבא שמה נאמי לסבל ולעמל באי-כבוד,
לעבד בפרך במצות הרודה האכזר, או אולי
יתפס אותך בידך אחד מבני-האכזיים 735
אף ישליךך ממרומי המגדל, בנקמו את-נקמת
אחיו או אביו או בנו אשר הרג הקטור, כי רבים
הם האכזיים, שפרסמו אדמה בשניהם מידיו!
יען כי רחם לא-ידע אביך בקטל-הזנועות;
לכן מרה ילילו לו כל-העם שבבירה. 740
הקטור, גון עוללת ומספד מאד מר להוריך;
אולם הרבית עלי, הגדלת לי הנה על-הנה!
גם לא פשטת לי ירך מעל-יצועך במותך,
גם לא הגדת דבר-נחם למען אפרנו לעולם.
אזכרה בך ואהמיה, אף אבכה גם יומם גם לילה! 745
ככה דברה בוכיה והנשים לה סביב מתנפחות.
נשאה הקבה גם היא את-קולה ביניהן ותמר:
"הקטור, הילד הקר ללבי מכל-בני-בטני!
גם בחייך יקרת בעיני כל-בני-האליהם,
גם זכרוןך שמרוך, במותך ברע הגזרה! 750
יתר בני, שלקח ממני אכילס המהיר,
אותם פלם מכרם מעבר לימים שוממים:
לאמברוס ולסמוס האיים וללמנוס שאורחים לא יכניס;
אך בהכותו אותכה בנחשת מעמיקה-חתכים,
סחבך פמה וכמה סביב ציון עמיתו פטרוקלוס 755
אשר הכית; ואולם לא תחיה אותו במו אלה!

אָפֿס לאַ שְׁלֵט בֶּךָ רָקב, וְרַעְנָן תִּרְגִּיעַ בַּהִיכָל,

תִּשְׁכַּב דּוֹמָה לְגִבֹּר שְׁפֹתָאם פִּגְעוּ אַפּוּלוֹן

רוֹמָה-קִשְׁת-הַכֶּסֶף בְּחִצּוֹ הָרֶךְ וְהַמִּיתוּ!"

כָּכָה הַבִּיעָה בּוֹכִיָּה; וַתַּעַר יִלְלָה אֵימָה. 760

שְׁלִישִׁית נִשְׁאַה הֶלְנָה אֶת-קוֹלָהּ בִּינִיָּהוּ וַתִּקְוֶנוּ:

"הַקְטוֹר הַיָּקָר לְנַפְשִׁי מִכָּל אַחִי-אִישִׁי, יָבָמִי,

יַעַן הָיוּתִי לְאִישׁ לְאַלְכֶסְנֶדֶר הַדּוֹמָה-לְאַלִּים

אֲשֶׁר נִהְגְּנִי לְטְרוּיָה! מַה טוֹב לוֹ קִדְמָתִי וְנִמְתִּי!

עֲשָׂרִים שָׁנָה כָּבֶר מְלָאוּ לְמֶן-הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּאתִי 765

הִנֵּה וְעַזְבֹּתִי נִטְשָׁתִי אֶת-בֵּיתִי וְאֶת-אֶרֶץ מוֹלַדְתִּי,

מִלָּה מְגִנָּה מִפִּיךָ אֲנִי לֹא שְׁמַעְתִּי אוֹ נִזִּיפָה;

אוּלָם אִם-כָּכָה בִּי אִישׁ פֶּה בַּהִיכָל אוֹ אִם-הוֹכִיחֵנִי

אַחַד הַיָּבָמִים, אוֹ אַחַת הַיָּבָמוֹת, אוֹ גִּיסָה בְּמַחְלָצוֹת

אוֹ חַמוּתִי כִּי חָמִי הוּא טוֹב לִי לְעוֹלָם כְּאַבִּי, 770

אַתָּה הָיִיתָ מִפִּיָסָם בְּדַבָּרִים וְהוֹפְכָם לְטוֹבָה,

פוֹעֵל בְּלִבְךָ הָרֶךְ וּבִמּוֹ דְּבָרֶיךָ הַרְפִּים.

הִנֵּה לָכֵן אֲנִי בּוֹכָה עָלֶיךָ וְעָלִי הָאֵמֶלְלָה,

יַעַן אֵין לִי בְטְרוּיָה, בְּאַרְץ זוֹ רַחֲבַת-יָדַיִם,

רַע וּמְנַחֵם בְּלִתֶּךָ; הָיִיתִי לְכֹלָם לְזַעֲוָה!" 775

כָּכָה הִגִּידָה בּוֹכִיָּה, וְהָעָם לָהּ מִסְבִּיב נֶאֱנָחִים.

אוּלָם פְּרִיאֲמוֹס הַיִּשְׁיִשׁ דָּבָר בְּאַזְנֵי הָעַמִּים:

"עֲתָה, טְרוּיִים, לָכוּ וְהִבִּיאוּ פֶה עֲצִים מִיַּעַר!

אַל-נָא תִירָאוּ מִחֵיל-הָאֲרָגָאִים הָאוֹרָבִים; אַכִּילֹם

אָמַר לִי, בְּשִׁלְחוֹ אוֹתִי מֵאַחֲרֵי הַסְפִּינוֹת הַשְּׁחוּרוֹת, 780

כִּי לֹא יָרַע וְלֹא יִשְׁחִית עַד אוֹר לַיּוֹם הַשָּׁנִים-עֶשְׂרִי."

כָּכָה סָח, וְהֵם אָסְרוּ שְׁנָרִים וּפְרָדִים לַעֲגָלוֹת,

נִחְפְּזוּ לַעֲשׂוֹת, הַתְּאֵסְפוּ אֶל-מוֹל פְּנֵי הַבִּירָה, נִקְהָלוּ.

תִּשְׁעָה יָמִים הִסִּיעוּ עֲצִים לְאֵין-מִסְפָּר הָעִירָה.

אֶךְ כְּשֶׁהוֹפִיעָה הַצִּפִּירָה הַמְּאִירָה בַּיּוֹם הָעֲשִׁירִי, 785

נִשְׂאוּ אֶת-הַקָּטוֹר הָאֲדִיר הַחוּצָה וְשָׂפְכוּ רֹב דָּמָעוֹת.

שְׁמוֹ הִחָלָל מִמַּעַל לְמוֹקֵד וְהִצִּיתוּ בּוֹ לְהֵב.

וַיֵּאָסִי יְלִידַת-הַבֶּקָר, וְרֵדַת-אֲצָבָעוֹת, אַךְ תּוֹפֵעַ

נִקְהַל הָעָם אֶל-הַמוֹקֵד בּוֹ שָׂרְפוּ אֶת-הַקָּטוֹר הַמְּהֻלָּל,

אַחֲרֵי שֶׁבָּאוּ הַמוֹנִיִּים הַמוֹנִיִּים, וְנִפְגְּשׁוּ יַחַד, 790

כִּבּוּ תַחֲלָה הֵלֵהב בֵּינָן הַמֵּאֲדִים הַנוֹצִץ,

כָּל-אֲשֶׁר אָכְלָה הָאֵשׁ הָאוֹכֵלֶת בְּכֹחָהּ; וַאֲלֵם

רָעִיו עֲמִיתָיו וְאַחֲיוֹ הֵם צָבְרוּ עֲצֻמוֹתָיו הַלְכָנוֹת

נוֹגִים מְאֹד, נֶעֱצָבִים, רוֹחֲצִים פְּנֵיהֶם בְּדָמָעוֹת.

וְכַאֲשֶׁר פָּנְסוּ עֲצֻמוֹתָיו, הִכְנִיסוֹן בְּאֶרֶן-שֶׁל-זָהָב, 795

יָפָה הֵלִיטוּ הָאֶרֶן בְּמַרְבֵּי אֲרָגְמָן הַרְפִּים

וַיִּוִּרִידוּהוּ אֶל-בּוֹר מְאֹד עֲמֹק; וַיִּצָּבְרוּ עָלָיו

אַבְנֵי מִדּוֹת צְפוּפוֹת וּגְדוֹלוֹת מֵאַבְנֵי-הַשָּׂדֶה;

שָׂפְכוּ בְּחִפְזָה הֶגֶל, וְסָבִיב הִצִּיבוּ מְרָגְלִים

לְמַעַן לֹא-יָפְלוּ עָלֵיהֶם אֲבָיִים הַדּוֹרִי-הַמִּצָּחוֹת. 800

וַאֲלֵם כְּשֶׁשָּׂפְכוּ הֶגֶל, וַיָּשׁוּבוּ לְמִקְוָם הָעִירָה,

שָׁבוּ הַתְקַבְּצוֹ כְּמִנְהַג אֶל-מִשְׁתֵּה-הַקְּבוּרָה הַמְּפֹאָר,

עָרְכוּ בְּהִיכַל פְּרִיאָמוֹס הַמֶּלֶךְ מִזְרָעוֹ שֶׁל-זֵאוֹס.

כִּכָּה חָגְגוּ קְבוּרָתוֹ שֶׁל-הַקָּטוֹר מְכֻנֵּיעַ-הַסּוֹסִים.

פטרֹגֶרַאד, בְּרֵדִיאַנְסְק, אוֹדִיסָה, בֶּרְלִין 1917–1923

את הטקסט לעיל הפיקו מתנדבי [פרויקט בן־יהודה באינטרנט](https://bybe.benyehuda.org/read/5526). הוא זמין תמיד בכתובת הבאה:

<https://bybe.benyehuda.org/read/5526>